ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4334/2015 (Α΄ 80)»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Άρθρο 1
Τροποποιήσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Α. Επί της αρχής

Με την από 12.7.2015 Απόφαση της Συνόδου των Αρχηγών των κρατών - μελών της Ευρωζώνης που κυρώθηκε με τον υπ' αριθμ. 4334/16.7.2015 νόμο (Α΄ 80) «Επείγουσες ρυθμίσεις και σύναψη συμφωνίας με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης (Ε.Μ.Σ.), η Ελληνική Δημοκρατία δεσμεύτηκε, με τη σύμφωνη γνώμη των θεσμών, να υιοθετήσει μέχρι την 22 Ιουλίου 2015 Σχέδιο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η Ελληνική Δημοκρατία συνεργαζόταν με τους Θεσμούς προς εξεύρεση κοινής και αποδεκτής λύσεως και προς τούτο έχει συστήσει Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή για την τροποποίηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Όμως λόγω των ασφυκτικών χρονικών περιθωρίων το μοναδικό κείμενο το οποίο έχει λάβει τη σύμφωνη γνώμη των θεσμών είναι το σχέδιο νόμου «Τροποποιήσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας» που έχει κατατεθεί στη Βουλή των Ελλήνων το Νοέμβριο του 2014.

Η Κυβέρνηση θα φέρει προς ψήφιση στη Βουλή, πριν την ισχύ του νέου Κώδικα, το σύνολο των ρυθμίσεων για τα καθυστερούμενα δάνεια, μεταξύ των οποίων και τις ρυθμίσεις για την προστασία της πρώτης ή της μοναδικής κατοικίας, από πλειστηριασμούς για οφειλές προς τις Τράπεζες. Εν τω μεταξύ, μέχρι να έρθουν οι διατάξεις αυτές προς ψήφιση, η Κυβέρνηση σε συνεργασία με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών, θα παράσχει de facto προστασία στους πολίτες οι οποίοι θα υπάγονται στις διατάξεις αυτές.

Β. Γενικό μέρος

Ι. Διαδικαστικό Ιστορικό

1. Με την απόφαση 26152/2012 και στη συνέχεια με την απόφαση 30268/2013 του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνεστήθη για την αναθεώρηση του ΚΠολΔ Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, αποτελούμενη από τους: Ιωάννη Χαμηλοθώρη, Αρεοπαγίτη, ως Πρόεδρο, Πάνο Πετρόπουλο, Αρεοπαγίτη, Κυριάκο Οικονόμου, Πρόεδρο Εφετών, Γεώργιο Ορφανίδη, Καθηγητή Πολιτικής Δικονομίας του Τμήματος Νομικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Χαρίκλεια Απαλαγάκη, Καθηγήτρια Πολιτικής Δικονομίας του Τμήματος Νομικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Στυλιανό Σταματόπουλο, Καθηγητή Πολιτικής Δικονομίας του Τμήματος Νομικής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, Κωνσταντίνο Κουτσουλέλο, δικηγόρο Αθηνών, Θεόδωρο Σχινά, δικηγόρο Αθηνών, Αντώνιο Βγόντζα, δικηγόρο Αθηνών, ως μέλη.

2. Ένα πρώτο σχέδιο του προτεινόμενου ΚΠολΔ αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και δόθηκε σε δημόσια διαβούλευση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 4048/2012. Επίσης δόθηκε στους Δικηγορικούς Συλλόγους, καθώς και στον Άρειο Πάγο και σε άλλους ενδιαφερόμενους φορείς για τη διατύπωση παρατηρήσεων. Το Ανώτατο Δικαστήριο συνεδρίασε σε Ολομέλεια στις 7 Μαΐου 2013 και συζήτησε πάνω στις προτεινόμενες νέες ρυθμίσεις με βάση την εισήγηση του Αρεοπαγίτη Νικολάου Λεοντή. Παράλληλα παρατηρήσεις και σχόλια επί του σχεδίου διατυπώθηκαν και από τους Δικηγορικούς Συλλόγους, τη Συντονιστική Επιτροπή των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων Ελλάδος, την Ομοσπονδία Δικαστικών Επιμελητών και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη.

3. Η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, σε επανειλημμένες εργώδεις συνεδριάσεις της, μελέτησε και έλαβε υπόψη της όχι μόνο το υλικό της θεσμικής διαβούλευσης, αλλά και κάθε άλλη επιστημονική παρατήρηση από τον πλούσιο επιστημονικό διάλογο, που αναπτύχθηκε δημόσια.

ΙΙ. Ο σκοπός των προτεινόμενων ρυθμίσεων

1. Το δικονομικό δίκαιο λειτουργικά και τελολογικά έχει μια βοηθητική ή εξυπηρετική λειτουργία απέναντι στο ουσιαστικό δίκαιο, αφού κύριος σκοπός της πολιτικής δίκης είναι η προστασία των ουσιαστικών δικαιωμάτων, η οποία πραγματοποιείται με την αναγνώριση, ενδεχομένως τη διάπλαση, όπως επίσης και την πραγμάτωση τους. Βασική προϋπόθεση για να επιτελέσει η πολιτική δίκη τον ανωτέρω σκοπό της είναι η έκδοση ορθής και δίκαιας αποφάσεως, σε συνδυασμό όμως με την ανάγκη για απονομή της δικαιοσύνης σε εύλογο χρόνο με βάση την αρχή της οικονομίας της δίκης. Με γνώμονα την παραδοχή αυτή, πρωταρχικός στόχος της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του νέου ΚΠολΔ ήταν να προτείνει νέες ρυθμίσεις και να επιφέρει βελτιώσεις στον ισχύοντα δικονομικό νόμο, οι οποίες κατά την άποψη της Επιτροπής θα οδηγήσουν σε ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης, χωρίς όμως να θυσιάζεται η εξίσου άξια προστασίας ανάγκη για έκδοση ορθής και δίκαιης απόφασης. Οι βασικές αλλαγές που προτείνονται με το νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αφορούν στην τακτική διαδικασία ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, καθώς και στην αναγκαστική εκτέλεση, όπου εκεί παρατηρούνται και οι μεγαλύτερες χρονικές καθυστερήσεις. Σημαντικές όμως αλλαγές προτείνονται και στα υπόλοιπα κεφάλαια του ΚΠολΔ και ιδιαίτερα στις ειδικές διαδικασίες, η αναδιάρθρωση των οποίων κρίθηκε επιβεβλημένη.

2. Οι σημαντικότερες αλλαγές και καινοτομίες που περιλαμβάνονται στο προτεινόμενο σχέδιο τροποποιήσεων του ΚΠολΔ διατρέχουν σχεδόν ολόκληρο το πεδίο εφαρμογής του και αφορούν κατά κύριο λόγο:

• Το πέμπτο κεφάλαιο του δεύτερου βιβλίου του ΚΠολΔ, αναφορικά με την τακτική διαδικασία στην πρωτοβάθμια δίκη.

• Το τέταρτο βιβλίο του ΚΠολΔ, αναφορικά με τις ειδικές διαδικασίες και τη νέα συστηματική διάρθρωσή τους.

• Τα πέμπτο βιβλίο του ΚΠολΔ, αναφορικά με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

• Το όγδοο βιβλίο του ΚΠολΔ, αναφορικά με το δίκαιο της αναγκαστικής εκτέλεσης.

• Τα υπόλοιπα κεφάλαια του ΚΠολΔ.

III. Η τακτική διαδικασία στα πρωτοβάθμια δικαστήρια

1. Η μέχρι σήμερα δικαστηριακή πρακτική έχει δείξει ότι οι μεγάλες χρονικές καθυστερήσεις στην εκδίκαση των υποθέσεων της τακτικής διαδικασίας οφείλονται - τουλάχιστον στα μεγάλα πρωτοδικεία και ειρηνοδικεία της χώρας, τα οποία είναι επιφορτισμένα και με τον κύριο όγκο των υποθέσεων - κατά πρωτεύοντα λόγο στις μακρινές δικασίμους στις οποίες οι υποθέσεις αυτές προσδιορίζονται και δευτερευόντως στις συναινετικές ή μη αναβολές της δίκης, οι οποίες ζητούνται και δίδονται κατά κανόνα αφειδώς, καθώς και στις ex officio αναβολές, λόγω παρέλευσης του δικαστικού ωραρίου (με γενεσιουργό κατά κανόνα αιτία τον υπερβολικό χρόνο που καταναλώνεται στην εξέταση των μαρτύρων της κάθε δικαζόμενης υπόθεσης). Η δικαστηριακή πρακτική έχει επιπλέον δείξει ότι στην ίδια διαδικασία και προεχόντως στις υποθέσεις του ενοχικού, του εμπορικού, αλλά και του κληρονομικού δικαίου, το κύριο αποδεικτικό υλικό το οποίο εισφέρουν οι διάδικοι και στη βάση του οποίου το δικαστήριο σχηματίζει τη δικανική πεποίθησή του, απαρτίζεται από έγγραφα, ενώ οι μάρτυρες ως αποδεικτικό μέσο σε μικρό βαθμό και κατά κανόνα επικουρικά συνεισφέρουν στην ανεύρεση της ουσιαστικής αλήθειας. Έχοντας υπόψη της τα δυο αυτά δεδομένα και με κύριο μέλημα την επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης, η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή πρότεινε σύμφωνα με το υποβληθέν σχέδιο ένα καινοτόμο δικονομικό σύστημα δίκης κατά την τακτική διαδικασία, το οποίο αφενός οδηγεί στην ταχύτερη εκδίκαση των υποθέσεων (πλέον οι υποθέσεις δικάζονται εντός 160 ημερών από την κατάθεση της αγωγής), αφετέρου δίνει προτεραιότητα στην έγγραφη διαδικασία έναντι της προφορικής και αυτό χωρίς να υποβαθμίζει την εμμάρτυρη απόδειξη, η οποία τίθεται επί του ίδιου δικονομικού βάθρου με τα υπόλοιπα αποδεικτικά μέσα και συνεχίζει να διεξάγεται, όταν και εφόσον το δικαστήριο το κρίνει απαραίτητο.

2. Η σημαντικότερη καινοτομία που εισάγεται με το προτεινόμενο σχέδιο είναι η αντικατάσταση της μέχρι σήμερα εν μέρει προφορικής τακτικής διαδικασίας στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας (άρθρα 233 επ.), με μια πιο ευέλικτη, απλή και χρονικά συντομότερη έγγραφη διαδικασία (άρθρα 237-238). Με τα νέα άρθρα 237 και 238, η τακτική διαδικασία είναι καταρχήν έγγραφη, εξελίσσεται με βάση τις έγγραφες προτάσεις και τους περιεχόμενους σε αυτές ισχυρισμούς των διαδίκων, ενώ η συζήτηση στο ακροατήριο είναι τυπική, χωρίς να είναι αναγκαία η παρουσία και η συμμετοχή των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους. Μόνο αν το δικαστήριο κρίνει ότι η υπόθεση δεν έχει διασαφηνιστεί αρκετά ώστε να εκδοθεί επί της ουσίας απόφαση και υφίσταται λόγος εξέτασης μαρτύρων, τότε με απλή πράξη του δικαστηρίου καλείται σε μεταγενέστερο χρόνο μάρτυρας προς εξέταση. Η νέα διαδικασία είναι λιγότερο χρονοβόρα και απλούστερη στη διαμόρφωση της για τον διάδικο, ο οποίος πλέον προβαίνει σε λιγότερες διαδικαστικές πράξεις κατά την εξέλιξη και περάτωση της (λιγότερα διαδικαστικά στάδια). Κατ' αποτέλεσμα εξυπηρετεί καλύτερα την οικονομία της δίκης και ως εκ τούτου την ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης.

3. Η νέα τακτική διαδικασία στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας των άρθρων 237-238 συνδυάζεται συστηματικά με τις διατάξεις των άρθρων 215, 254, 260, 271 επ., 524, 527 και 591. Οι τελευταίες αυτές διατάξεις επίσης τροποποιήθηκαν και καταρτίστηκαν με τρόπο ώστε να εναρμονιστούν με τη νέα διαδικασία. Παράλληλα διατάξεις, οι οποίες συστηματικά ανήκουν στο τέταρτο και στο πέμπτο κεφάλαιο του δευτέρου βιβλίου του ΚΠολΔ και θεσπίστηκαν για τη μέχρι σήμερα τακτική πρωτοβάθμια διαδικασία, αλλά κατά παραπομπή εφαρμόζονται είτε στις ειδικές διαδικασίες (βλ. άρθρο 591 παράγραφος 1) είτε στη δευτεροβάθμια δίκη (βλ. άρθρο 524 παράγραφοι 1 και 2) και στη διαδικασία της αναψηλαφήσεως (βλ. άρθρο 548) και της αναιρέσεως (βλ. άρθρο 573), παρέμειναν για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας στην ίδια θέση.

4. Το σχέδιο που υποβλήθηκε αποβλέπει σε σχέση με τη διαγνωστική διαδικασία στην υιοθέτηση ενός προτύπου δίκης που στηρίζεται, όπως ήδη αναφέρθηκε, σε μεγαλύτερο απ' ότι μέχρι σήμερα βαθμό στην έγγραφη διαδικασία. Η προσέγγιση αυτή υιοθετήθηκε προκειμένου να καταστεί δυνατή η αξιοποίηση του χρονικού διαστήματος αμέσως μετά την άσκηση της αγωγής. Σήμερα, μεταξύ καταθέσεως και συζητήσεως της αγωγής ή της ανακοπής μεσολαβεί ένα χρονικό διάστημα που είναι δικονομικά αναξιοποίητο. Παρεμβάλλεται μόνο η προσπάθεια συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς, η δυνατότητα του προέδρου του πολυμελούς πρωτοδικείου ή του δικαστή του μονομελούς να λάβει τα μέτρα που αναγράφονται στο άρθρο 232, η δυνατότητα της παρεμπίπτουσας αγωγής, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας της επιδείξεως εγγράφων (άρθρο 451).

5. Η θέση της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής υπαγορεύθηκε, προεχόντως, από την ανάγκη της επισπεύσεως της δίκης και της ορθολογικής χρήσεως των διαθέσιμων μέσων. Η Επιτροπή έλαβε υπ' όψιν της τα εξής δεδομένα:

5.1. Οι δυνατότητες του νομοθέτη για εισαγωγή περαιτέρω απλουστεύσεων - βελτιώσεων στην υπάρχουσα δομή του ΚΠολΔ έχουν πλέον περιορισθεί αν όχι εξαντληθεί. Η αναδρομή, από τις εκτενείς τροποποιήσεις του 1971 έως τις πλέον πρόσφατες, φανερώνει μια σταθερή εξέλιξη προς την κατεύθυνση της μίας και μοναδικής συζητήσεως στην οποία συμπίπτουν συζήτηση της υποθέσεως και αποδεικτική διαδικασία. Είναι το πρότυπο δίκης που έλκει την προέλευσή του από ειδικές διαδικασίες των αρχών του περασμένου αιώνα. Πρόκειται για ένα απλό πρότυπο δίκης. Την άσκηση της αγωγής διαδέχεται η κατάθεση προτάσεων, η συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο, η διεξαγωγή αποδείξεως στο ακροατήριο, η προσθήκη – αντίκρουση και η αξιολόγηση αποδείξεων. Εξαίρεση υπάρχει στη διαδικασία των πολυμελών δικαστηρίων στα οποία η κατάθεση προτάσεων και η σχετική προσθήκη – αντίκρουση ολοκληρώνεται με την εξαίρεση της δυνατότητας του (παλαιού και πλέον καταργηθέντος) άρθρου 269 παράγραφος 2 πριν από τη συζήτηση της υποθέσεως. Ο ισχυρισμός που προβάλλεται συχνά για τον περίπλοκο χαρακτήρα των δικαστικών διαδικασιών αποδεικνύεται ως ένας τυχαίως διατυπούμενος ισχυρισμός, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι το βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα της πολιτικής δίκης είναι κατά βάση η μία και μοναδική συζήτηση σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας. Η εξάντληση των περιθωρίων βελτιώσεως αυτής της διαδικασίας ωθεί στην αναζήτηση μιας άλλης προσεγγίσεως.

5.2. Δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι ένα πρότυπο δίκης δεν μπορεί να καλύψει όλες τις κατηγορίες διαφορών που φέρονται ενώπιον της δικαιοσύνης στη βάση αφηρημένης νομοθετικής ρυθμίσεως. Η διαπίστωση αυτή δεν αναφέρεται στο είδος των υποθέσεων ως εργατι-

κών, μισθωτικών κ.λπ. και στις προβλεπόμενες ειδικές διαδικασίες. Αναφέρεται στην υφή των υποθέσεων. Υπάρχουν υποθέσεις απλές και περίπλοκες. Υποθέσεις που απαιτούν μαρτυρική εξέταση ενώπιον του κρίνοντος δικαστηρίου και υποθέσεις που δεν απαιτούν τέτοια εξέταση. Αρκεί η έγγραφη μαρτυρία ή έγγραφη εξέταση του διαδίκου. Ακόμη, η διαφορά των διαδίκων μπορεί να αναφέρεται στο νομικό ζήτημα, στις συνέπειες που απορρέουν από μη αμφισβητούμενα πραγματικά γεγονότα ή στα πραγματικά γεγονότα. Υπάρχουν υποθέσεις για τις οποίες οι ισχυρισμοί αποδεικνύονται εγγράφως. Η ιδιομορφία της υποθέσεως μπορεί να συνεκτιμηθεί μόνο από το δικαστήριο και μια ικανοποιητική λύση προϋποθέτει αναγνώριση δικονομικών δυνατοτήτων στο δικαστήριο για διαμόρφωση της διαδικασίας με βάση την υφή των υποθέσεων.

5.3. Μία λύση προς αυτή την κατεύθυνση είναι η αναγνώριση στο δικαστήριο της επιλογής μεταξύ της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας με δυνατότητα επίσης ενός συνδυασμού των δύο ειδών διαδικασίας. Στο σημείο αυτό οι θεωρήσεις μπορούν να αποκλίνουν όπως επίσης μπορούν να αποκλίνουν σε σχέση με το χρόνο επιλογής της έγγραφης ή της προφορικής διαδικασίας. Μπορεί η επιλογή αυτή να γίνει στην αρχή της δίκης, μετά από μια στοιχειώδη ανταλλαγή απόψεων εκ μέρους των διαδίκων και συνεκτίμησή τους εκ μέρους του δικαστηρίου. Δεν απαιτείται δηλαδή η κατάθεση πλήρων προτάσεων. Μπορεί επίσης να γίνεται σε ένα μεταγενέστερο στάδιο στη βάση προβληθέντων ισχυρισμών των διαδίκων. Δεν αποκλείεται επίσης η ανάγκη να υπάρξει μετάβαση από την έγγραφη διαδικασία που έχει επιλεγεί αρχικώς στην προφορική διαδικασία, όταν αυτό αποδεικνύεται αναγκαίο κατά την εξέλιξη της υποθέσεως και τη μελέτη αυτής.

5.4. Πρέπει να υπογραμμισθεί ότι το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην ελληνικού ενδιαφέροντος υπόθεση Γλυκαντζή (2012) διαπίστωσε ότι ένας σημαντικός αριθμός κρατών - μελών έχει εισαγάγει απλές διαδικασίες, λ.χ. με τη μορφή μονομελών δικαστηρίων, εγγράφων διαδικασιών, ολιγοδάπανων διαδικασιών, μη δημοσίων συνεδριάσεων. Παρότρυνε εμμέσως την Ελλάδα στην υιοθέτηση τέτοιων διαδικασιών.

5.5. Δεν πρέπει να παρορατάι ότι η προφορική διαδικασία ως πρότυπο δίκης προϋποθέτει ανάπτυξη όλων των κρίσιμων πραγματικών ισχυρισμών κατά τη συζήτηση της υποθέσεως. Μόνο ό,τι αποτέλεσε περιεχόμενο της συζητήσεως μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά την έκδοση της αποφάσεως. Αυτή είναι η συνέπεια της διατάξεως του άρθρου 115 παράγραφος 2 που περιλαμβάνεται στις θεμελιώδεις δικονομικές αρχές και κατά την οποία στον πρώτο βαθμό η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική. Για το λόγο αυτόν επέρχονται και οι συνέπειες της ερημοδικίας όταν απολείπεται ο διάδικος κατά τη συζήτηση, καίτοι έχει καταθέσει προτάσεις ως προς την ουσία της υπόθεσης. Όπως όμως δεν αμφισβητείται, στην πράξη η αρχή της προφορικής συζητήσεως έχει εδώ και δεκαετίες «φαλκιδευθεί» (έκφραση του αείμνηστου Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ευαγ. Κρουσταλάκη). Με την πρώτη τροποποίηση του Κώδικα (1971) την αρχική ρύθμιση «Απλή αναφορά εις τας προτάσεις αντί προφορικής αναπτύξεως δεν επιτρέπεται» (άρθρο 250 παρ. 2/ΚΠολΔ 1968) αντικατέστησε ρύθμιση που επέτρεψε τη συμφωνία των διαδίκων με περιεχόμενο τη δήλωση ότι δεν θα παραστούν κατά την εκφώνηση της υποθέσεως (άρθρο 241, παλαιό άρθρο 242). Θεσμοθετήθηκε επίσης ρητά η δυνατότητα του διευθύνοντος τη συζήτηση «να απαγορεύσει και την ανάγνωσιν εγγράφων εάν κρίνη ταύτην περιττή» (άρθρο 234/ΚΠολΔ 1971). Η Αιτιολογική Έκθεση έκανε λόγο για κατάχρηση «προς παρέλκυσιν της διαδικασίας και άσκοπον καταπόνησιν δικαζόντων και δικαζομένων δια του απολύτου δικαιώματος της αναγνώσεως εγγράφων» (Αιτ.Εκθ. υπό αριθμ. 234 /ΚΠολΔ 1971). Είναι σαφές ότι η συζήτηση στο ακροατήριο αντιμετωπίζεται ως προς τις πτυχές αυτές ως μια κενή περιεχομένου αλλά και επιβαρύνουσα τυπικότητα. Αν έτσι έχει το πράγμα, τότε η απόσταση προς το πρότυπο δίκης, ως κατ' αρχήν επιλογή, που στηρίζεται στην έγγραφη διαδικασία δεν είναι πλέον μεγάλη. Η επιλογή της έγγραφης ή της προφορικής διαδικασίας στο ακροατήριο δεν συνέχεται κατ' ανάγκη με την αποδεικτική διαδικασία. Μπορεί να υφίσταται λ.χ. έγγραφη ή προφορική διαδικασία και διεξαγωγή αποδείξεων ενώπιον εισηγητή ή του δικαστηρίου. Κατά κανόνα όμως η έγγραφη διαδικασία συνεπάγεται και την έγγραφη διεξαγωγή αποδείξεων.

5.6. Η Επιτροπή κινήθηκε στα όρια αυτού που θεωρήθηκε δικονομικά εφικτό με βάση τις δικαιϊκές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα. Κρίθηκε ότι δεν υφίστανται ακόμα οι προϋποθέσεις για αναγνώριση στον δικαστή ενός ιδιαιτέρως ενεργού ρόλου στη δίκη όπως αυτός ανευρίσκεται σε πολλές ξένες έννομες τάξεις και που συνίσταται στην ανάπτυξη μιας αναιρετικώς ελέγξιμης υποχρέωσης καθοδηγήσεως των διαδίκων και καθιδρύσεως νομικού διαλόγου μεταξύ των παραγόντων της δίκης. Το θέμα αυτό είναι κρίσιμο σε πολλές ενότητες μεταξύ άλλων και για την εξάλειψη του δυσάρεστου φαινομένου της απορρίψεως πολλών ενδίκων βοηθημάτων ως αορίστων ή νόμω αβασίμων, κάτι που έχει συνέπειες και για την υπηρεσιακή επιβάρυνση των δικαστηρίων αλλά και για το εν γένει κύρος του δικαιϊκού συστήματος της χώρας. Δεν παραβλέπεται επίσης το γεγονός ότι κατ' εξοχήν η καθιέρωση εγγράφου διαδικασίας προϋποθέτει τη διαμόρφωση των σχετικών κανόνων με ελαστικότητα και με την πρωτοβουλία και έμφρονα κρίση του δικαστή.

6. Η έγγραφη διεξαγωγή της δίκης διαφοροποιείται κατά τη δομή της από την προφορική. Η έγγραφη εξελίσσεται στη βάση προθεσμιών και δημιουργεί επί μέρους στάδια: αγωγή, απάντηση στην αγωγή, ενστάσεις, αντενστάσεις, επαντενστάσεις. Οι διάδικοι ενεργούν μονομερώς, ενώ η συμμετοχή του δικαστηρίου στην αποδοχή των προτάσεων θεωρείται περιττή. Αντίθετα η προφορική διαδικασία αναπτύσσεται στη βάση δικασίμων που προϋποθέτουν τη σύμπραξη δικαστηρίου και διαδίκων. Η συζήτηση είναι προφορική και διμερής (για τα διάδικα μέρη). Βεβαίως, ιστορικά ανευρίσκονται και μεικτές λύσεις, ενός συνδυασμού δηλαδή έγγραφης με προθεσμίες και προφορικής με δικάσιμο, διαδικασίας. Αυτό είναι, όπως μπορεί βάσιμα να υποστηριχθεί, και το πρότυπο δίκης στη χώρα μας αν και αυτό δεν έχει αρκετά συνειδητοποιηθεί. Ένα τέτοιο μεικτό σύστημα μπορεί να επιβάλλεται επίσης από την αρχή της δημοσιότητας της δίκης που γνωρίζει σε πολλές έννομες τάξεις όπως και στην ελληνική (άρθρο 93 παράγραφος 2 και 3Σ) συνταγματική κατοχύρωση.

7. Στη θεωρία υποστηρίζεται εδώ και δεκαετίες η άποψη ότι οι διάδικοι έχουν μια αυξημένη ευθύνη στη δίκη σε σχέση με το δικαιοπρακτικό πεδίο. Θα πρέπει να διασφαλίζεται η απρόσκοπτη πορεία της δίκης, κάτι που

προϋποθέτει μια κατά το μάλλον ή ήττον τυποποιημένη διαδικασία. Για το λόγο αυτόν δεν επιτρέπονται αιρέσεις, η ανάκληση διαδικαστικών πράξεων δεν είναι πάντα ελεύθερη, υπάρχουν σύντομες προθεσμίες, εκπτώσεις από δυνατότητα επιχείρησης διαδικαστικών πράξεων σε περίπτωση μη συμμορφώσεως των διαδίκων, αυστηρό δίκαιο ενδίκων μέσων σε σχέση με νέα πραγματικά γεγονότα και νέα αποδεικτικά μέσα, πρόβλεψη ακυροτήτων χωρίς στοιχειοθέτηση βλάβης κ.λπ.. Οι αυξημένες απαιτήσεις που θέτει η δίκη είναι και ένας από τους λόγους για την καθιέρωση του θεσμού της υποχρεωτικής συμπράξεως δικηγόρου (άρθρο 96). Περαιτέρω και οι σύγχρονες κοινωνικές συνθήκες με την ανάγκη για ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, με τα περιορισμένα μέσα που μπορεί να θέσει στην υπηρεσία των πολιτών η πολιτεία, με την ανάγκη για εξορθολογισμό κάθε κρατικής δράσεως προϋποθέτουν ότι ο δικαστικός αγώνας θα πρέπει να εξελίσσεται με ταχύτητα, οικονομικά και με προβλέψιμο κατά το δυνατό τρόπο. Στην ενότητα αυτή μπορεί να υπογραμμισθεί και η θέση ότι η πολιτική δίκη μπορεί μεν να αφορά τα συμφέροντα των συγκεκριμένων διαδίκων, όμως ως κοινωνικό φαινόμενο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μια αποκλειστικώς υπόθεση των διαδίκων. Υπάρχει ένα δημόσιο συμφέρον για την ταχεία απονομή της δικαιοσύνης και για την εμπέδωση στη δικαϊκή συνείδηση της δίκης ως ενός αποτελεσματικού θεσμού απονομής δικαιοσύνης και επιλύσεως διαφορών. Για το λόγο αυτόν αλλοδαπές έννομες τάξεις προβλέπουν ρητά την υποχρέωση των παραγόντων της δίκης, διαδίκων και δικαστηρίου, να συμβάλλουν στην ταχεία και απρόσκοπτη προώθηση της δίκης. Θεωρείται ότι μια τέτοια αντίληψη της δίκης προσφέρει τη νομιμοποιητική βάση για σύντομες προθεσμίες, καθιέρωση πλασμάτων, επιβολή επιζημίων συνεπειών, αναγνώριση μίας ή έστω δύο δυνατοτήτων, όχι όμως απεριορίστων στους διαδίκους στη δίκη, κάτι που είναι κρίσιμο για τη διαμόρφωση των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων. Κατ' εξοχήν μια έγγραφη διαδικασία στηρίζεται και προϋποθέτει την αυξημένη ευθύνη των διαδίκων στη δίκη.

8. Στη λογική αυτή κινείται το υποβληθέν σχέδιο. Χαρακτηρίζεται από την πρόσδοση προτεραιότητας στην έγγραφη διαδικασία και στην επιφύλαξη της δυνατότητας για επιλογή της προφορικής συζητήσεως και της διεξαγωγής αποδείξεων στο ακροατήριο σε ένα μεταγενέστερο στάδιο της δίκης με συνεκτίμηση των μέχρι τότε αποτελεσμάτων της δίκης. Η Επιτροπή δεν παραβλέπει ότι ως προς το σημείο αυτό υπάρχουν και άλλες δυνατές θεωρήσεις όπως λ.χ. η τοποθέτηση του χρονικού σημείου της επιλογής αυτής στην αρχή της δίκης. Κρίθηκε ότι για τη λήψη αυτής της αποφάσεως καταλληλότερο είναι εκείνο το σημείο όταν οι διάδικοι θα έχουν υποβάλει μέσω των προτάσεών τους όλους τους κρίσιμους πραγματικούς ισχυρισμούς και έχουν προσκομίσει όλα τα αποδεικτικά μέσα. Η πρόσδοση προτεραιότητος στην έγγραφη διεξαγωγή της δίκης δεν σημαίνει βεβαίως ότι υποβαθμίζεται ο πρωταρχικός σκοπός της δίκης που είναι η έκδοση μιας ορθής αποφάσεως που στηρίζεται στην πραγματική και νομική κατάσταση όπως αυτή υφίσταται εξωδίκως.

IV. Βασικά χαρακτηριστικά της τακτικής διαδικασίας

1. Υπογραμμίζεται το στοιχείο της αυξημένης ευθύνης των διαδίκων με την ένταξη στις θεμελιώδεις δικονομικές αρχές της παρακάτω ρυθμίσεως του άρθρου 116 παράγραφος 2: «Το δικαστήριο, οι διάδικοι, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι και οι νόμιμοι εκπρόσωποι των διαδίκων οφείλουν να συμβάλλουν με την εν γένει δικονομική τους συμπεριφορά και ιδίως με την εμπρόθεσμη επιχείρηση διαδικαστικών πράξεων, την έγκαιρη προβολή ισχυρισμών και προσαγωγή αποδεικτικών μέσων στην επίσπευση της δίκης και στην ταχεία επίλυση της διαφοράς». Επίσης, εντάσσεται στις θεμελιώδεις αρχές σε αντιστοιχία με αλλοδαπές έννομες τάξεις η υποχρέωση του δικαστηρίου να ενθαρρύνει την προσφυγή των διαδίκων στις εναλλακτικές μορφές επιλύσεως διαφορών και στη διαμεσολάβηση. Η έγγραφη διεξαγωγή της διαδικασίας δεν σημαίνει ότι δεν υφίσταται χώρος αναπτύξεως για τη διαμεσολάβηση.

2. Προτείνεται η εισαγωγή ενός θεσμού που είναι παρεμφερής με το θεσμό που γνώριζε το προϊσχύσαν δίκαιο για την ανατροπή των δικών. Αν η δίκη δεν προωθείται για ορισμένο χρονικό διάστημα τότε η αγωγή θεωρείται ανακληθείσα. Προβλέπεται επίσης σε συμφωνία και με αλλοδαπές έννομες τάξεις η σύντμηση των καταχρηστικών προθεσμιών για τα ένδικα μέσα, η ενίσχυση των εξουσιών του δικαστή, όπως λ.χ. με τη δυνατότητα να διατάξει το δικαστήριο την προσαγωγή εγγράφων που βρίσκονται στην κατοχή ενός των διαδίκων ή τρίτων.

3. Η προτεινόμενη διαδικασία στα εισαγωγικά δικαστήρια για την τακτική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας στο ειρηνοδικείο, διαμορφώνεται ως εξής:

3.1 Η αγωγή επιδίδεται στον εναγόμενο μέσα σε προθεσμία τριάντα ή εξήντα αντίστοιχα ημερών από την κατάθεσή της. Αν η αγωγή δεν επιδοθεί μέσα στην προθεσμία αυτή, θεωρείται ως μη ασκηθείσα.

3.2 Εντός προθεσμίας εκατό ή αντίστοιχα εκατόν τριάντα ημερών από την κατάθεση της αγωγής οι διάδικοι καταθέτουν τις προτάσεις τους και προσκομίζουν τα επικαλούμενα αποδεικτικά μέσα. Οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται εντός προθεσμίας 15 ημερών από τη λήξη της προθεσμίας από την κατάθεση των προτάσεων. Με τη συμπλήρωση της προθεσμίας ολοκληρώνεται ο φάκελλος της δικογραφίας. Γεγονότα που λαμβάνουν χώρα μετά την ολοκλήρωση της δικογραφίας θα συνεκτιμηθούν κατ' ανάγκη στο δεύτερο βαθμό ή στο πλαίσιο δίκης ανακοπής σύμφωνα με το άρθρο 933. Με αναγωγή στο χρόνο αυτό ρυθμίζονται δικονομικές ενότητες όπως είναι η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής.

3.3 Στη συνέχεια και εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών από το κλείσιμο της δικογραφίας ορίζεται, σύμφωνα με τον κανονισμό του δικαστηρίου, ο δικαστής ή η σύνθεση του δικαστηρίου. Το δικαστήριο ορίζει πάραυτα ημέρα και ώρα της συζήτησης της υποθέσεως στο ακροατήριο σε χρόνο που δεν μπορεί να απέχει τις τριάντα ημέρες από την παρέλευση της προθεσμίας για τον ορισμό δικαστή. Η εγγραφή της υποθέσεως στο οικείο πινάκιο γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Η συζήτηση αυτή παρεμβάλλεται προκειμένου να υπάρξει ανταπόκριση στη συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της δημοσιότητας. Μπορούν να επιχειρηθούν ορισμένες μόνο διαδικαστικές πράξεις, όπως είναι η παραίτηση από το δικαίωμα της αγωγής, ο δικαστικός συμβιβασμός και η βίαια διακοπή της δίκης. Δεν είναι δυνατή η προβολή νέων ισχυρισμών, έστω και για αντίκρουση ισχυρισμών που προτάθηκαν με τις προτάσεις, οψιγενών ισχυρισμών, ισχυρισμών που αποδεικνύονται με έγγραφα ή ομολογία. Η υπόθεση συζη-

τείται και χωρίς την παρουσία διαδίκων ή πληρεξουσίων δικηγόρων. Δεν επέρχονται οι συνέπειες της ματαιώσεως της συζητήσεως ή της ερημοδικίας.

3.4. Μετά τη συζήτηση εκδίδεται η οριστική απόφαση με βάση τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας. Δεν αποκλείεται ωστόσο από τη μελέτη του φακέλου να κρίνεται απολύτως αναγκαία η εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο. Αυτό γίνεται με απλή διάταξη του δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου και στην περίπτωση του πολυμελούς πρωτοδικείου του προέδρου αυτού μετά από σχετική διάσκεψη της σύνθεσης. Διατάσσεται η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι μικρότερο των δεκαπέντε ημερών και η εξέταση μαρτύρων λαμβάνει χώρα ενώπιον του ήδη διορισμένου δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή του εισηγητή αν πρόκειται για πολυμελές πρωτοδικείο. Αν ο χρόνος δεν επαρκεί, επιτρέπεται διακοπή για άλλη ημέρα. Με την ολοκλήρωση της εξέτασης των μαρτύρων θεωρείται κατά πλάσμα δικαίου συντελεσμένη και η επανάληψη της συζήτησης. Οι διάδικοι μπορούν να προβούν σε αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων εντός οκτώ εργάσιμων ημερών. Πάντως και εδώ δεν μπορούν να προβληθούν νέοι ισχυρισμοί και να προσκομισθούν νέα αποδεικτικά μέσα.

3.5. Η διάταξη του άρθρου 254 για την επανάληψη της συζήτησης διατηρείται και επεκτείνεται θεματικά. Αν κατά τη μελέτη της υποθέσεως ή τη διάσκεψη προκύψει ότι επιβάλλεται η διενέργεια αυτοψίας, πραγματογνωμοσύνης ή η εξέταση των διαδίκων στο δικαστήριο, τότε διατάσσεται η επανάληψη της συζήτησης. Στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 για οικονομία χρόνου και δαπάνης με την ίδια απόφαση διατάσσεται και η μαρτυρική απόδειξη στο ακροατήριο αν αυτό ήθελε κριθεί αναγκαίο. Οι διάδικοι κλητεύονται στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση που ορίζεται το συντομότερο δυνατόν, τριάντα τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτή.

3.6. Παρεμβάσεις, προσεπικλήσεις, ανακοινώσεις και ανταγωγή κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε εξήντα ή κατά περίπτωση ενενήντα ημέρες από την κατάθεση της αγωγής, με εξαίρεση την παρέμβαση μετά από προσεπίκληση ή ανακοίνωση που κατατίθεται και επιδίδεται εντός προθεσμίας ενενήντα ημερών από την κατάθεση της αγωγής. Οι προτάσεις κατατίθενται πάντως εντός της γενικής προθεσμίας των 100 ή 130 ημερών αντίστοιχα.

3.7. Διαδικαστικές αποκλίσεις. Αν οι διάδικοι δεν υποβάλλουν προτάσεις, η υπόθεση ματαιώνεται, γεγονός το οποίο σημειώνεται στο πινάκιο κατά την ορισμένη (τυπική) συζήτηση στο ακροατήριο. Θα πρέπει να ζητηθεί ο προσδιορισμός νέας συζητήσεως εντός εξήντα ημερών. Άλλως η υπόθεση διαγράφεται και η αγωγή θεωρείται ως μη ασκηθείσα. Από τον προσδιορισμό της νέας συζητήσεως τίθεται σε κίνηση η προθεσμία για την κατάθεση προτάσεων. Αν η αγωγή δεν επιδόθηκε εμπρόθεσμα, η αγωγή θεωρείται ως μη ασκηθείσα. Η μη κατάθεση προτάσεων επάγεται ερημοδικία ενάγοντος ή εναγομένου. Η συνέπεια της ερημοδικίας είναι το πλάσμα της δικαστικής ομολογίας και της παραιτήσεως.

V. Οι ειδικές διαδικασίες

1. Οι ειδικές διαδικασίες διατηρούνται έως το 4ο βιβλίο του ΚΠολΔ, αλλά συστηματοποιούνται πλέον σε 3 βασικές κατηγορίες. Θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι με κάποιες προσαρμογές και η παρούσα Επιτροπή υιοθέτησε την πρόταση της Επιτροπής του 2009 (υπό την Προεδρία του τότε Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου κ. Ιωάννη Παπανικολάου), η οποία με τη σειρά της είχε δεχθεί σχετική εισήγηση του μέλους της δικηγόρου Πειραιώς Γρηγόρη Τιμαγένη. Είναι πολλοί οι λόγοι που συνηγόρησαν υπέρ της διατήρησης των ειδικών διαδικασιών και στην παρούσα μορφή του ΚΠολΔ, με σημαντικότερους τους ακόλουθους: 1) πρωτίστως την επιτυχή μέχρι σήμερα εφαρμογή τους στην πράξη, 2) την εξειδίκευση των δικαστών, στην επίλυση των συγκεκριμένων διαφορών, 3) στον ικανοποιητικό ρυθμό εκδίκασης των συγκεκριμένων διαφορών, 4) στο γεγονός ότι για το σύνολο περίπου των ειδικών διαδικασιών ισχύει η εξαιρετική, ανεξαρτήτως ποσού, καθ' ύλην αρμοδιότητα των Μονομελών Δικαστηρίων (άρθρα 15 για το ειρηνοδικείο και 16, 17 για το μονομελές πρωτοδικείο). Κατάργηση των ειδικών διαδικασιών θα σήμαινε (με εξαίρεση πάντα τη διαταγή πληρωμής και τη διαταγή αποδόσεως μισθίου) ότι θα έπρεπε αυτές να υπαχθούν στο γενικό κανόνα του άρθρου 14 και να καθιερωθεί και ως προς αυτές η καθ' ύλην αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, επιλογή αντίθετη με την αδήριτη ανάγκη της εξορθολογισμένης επιτάχυνσης της αστικής δίκης.

2. Είναι ακριβές ότι στην αρχική τουλάχιστον μορφή του ΚΠολΔ η κυρίαρχη και ειδοποιός διαφορά των ειδικών διαδικασιών, έναντι της τακτικής διαδικασίας, ήταν η περαίωση της συζητήσεως της υποθέσεως σε μία και μόνη υποχρεωτικά προφορική συζήτηση, χωρίς την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως. Παρόλα αυτά και παρά τις σταδιακές τροποποιήσεις της τακτικής διαδικασίας και την κατάργηση της προδικαστικής αποφάσεως και σε αυτήν (από το ν. 1478/1984 και στη συνέχεια ιδίως από το ν. 2915/2001), οι ειδικές διαδικασίες διατηρήθηκαν, και συγχρόνως διατηρήθηκε η σημαντικά ταχύτερη επίλυση των διαφορών που υπάγονται σε αυτές. Με την ήδη προτεινόμενη ριζική τροποποίηση της τακτικής διαδικασίας από τα νέα άρθρα 237 και 238, δημιουργείται ένας ακόμη λόγος για τη διατήρηση των ειδικών διαδικασιών. Η τακτική διαδικασία μεταβάλλει τη διαδικαστική της φυσιογνωμία με ιδιαίτερη έμφαση στη γραπτή συγκέντρωση των ισχυρισμών των διαδίκων. Δεν θα συνέτρεχε λόγος εφαρμογής μίας ενιαίας διαδικασίας για το σύνολο των διαφορών, και αντίστοιχα κατάργησης των ειδικών διαδικασιών, που διαχρονικά εφαρμόστηκαν με επιτυχία. Η ριζοσπαστική μεταβολή της τακτικής διαδικασίας, με έμφαση τη γραπτή διεξαγωγή της δίκης με την τυπική κατά κανόνα προφορική συζήτηση της υποθέσεως δεν προκρίθηκε και για τις ειδικές διαδικασίες, και ορθά, αφού η νέα τακτική διαδικασία μένει να δοκιμαστεί στην πράξη, ενόψει μάλιστα και των πρακτικών ζητημάτων, που θα ανακύψουν κατά τη μετάβαση από το ένα διαδικαστικό σύστημα στο άλλο. Το μεγαλύτερο ωστόσο εμπόδιο για την αθρόα μεταφορά ιδιωτικού δικαίου διαφορών από τις ειδικές διαδικασίες στη μία και μόνο δηλαδή την τακτική, βρίσκεται στην ίδια τη σύνθεση των δικαστηρίων. Όσο διατηρούμε τις πολυμελείς συνθέσεις, τόσο παραμένουμε και στη διάκριση τακτικής προς ειδικές διαδικασίες. Διότι μία και μόνο διαδικασία θα προϋπέθετε και κατανομή μεταξύ ειρηνοδικείων και πρωτοδικείων μονομελούς και πολυμελούς συνθέσεως, και κατανομή με βάση αμιγώς ποσοτικά κριτήρια. Και η πολιτική δικαιοδοσία δεν φαίνεται έτοιμη για μία τέτοια κατανομή, ούτε για την κατάργηση των δικαστηρίων πολυμελούς συνθέσεως. Αυτός είναι ίσως και ο βασικότερος

λόγος. Θα ξανατεθεί η συζήτηση για τη διατήρηση ειδικών έναντι της τακτικής μόνο όταν επιλυθεί το μείζον αυτό θέμα. Ένας δεύτερος λόγος, ήσσονος πάντως σημασίας είναι ότι συχνά, ειδικοί νόμοι, υπάγουν ορισμένες διαφορές σε μία από τις ήδη υφιστάμενες ειδικές διαδικασίες, για λόγους ευνόητους ταχύτητας όπως έγινε στο πιο πρόσφατο σχετικά παρελθόν με την ειδική διαδικασία του άρθρου 681Δ. Θα έπρεπε, επομένως, να υπάρχει ένα διαδικαστικό πλαίσιο υποδοχής για όσες περιπτώσεις ειδικοί νόμοι επιλέγουν μία διαφορετική σε σχέση με την τακτική διαδικασία. Τα κύρια χαρακτηριστικά των ειδικών διαδικασιών είναι τα ακόλουθα:

3. Η βασική διαδικαστική φυσιογνωμία όλων των ειδικών διαδικασιών αποτυπώνεται κατά βάση στην εισαγωγική για το τέταρτο κεφάλαιο διάταξη του άρθρου 591. Η διάταξη παραπέμπει στις διατάξεις του Γενικού Μέρους (όπως και μέχρι σήμερα), όπου αυτές δεν αντιβαίνουν στις ειδικές διαδικασίες. Κατά τα λοιπά ρυθμίζει όλα τα διαδικαστικά ζητήματα που αφορούν τις ειδικές διαδικασίες από την άσκηση της αγωγής, και των παρεπόμενων ή συναφών διαδικαστικών πράξεων, την προθεσμία κλητεύσεως, την κατάθεση των προτάσεων, την εισαγωγή της αγωγής για συζήτηση στο ακροατήριο (που είναι υποχρεωτικά προφορική) την προβολή ισχυρισμών, τη διαδικασία στο ακροατήριο, τις τυχόν συμπληρωματικές αποδείξεις, και το σύνολο των ενδίκων μέσων (τακτικών και έκτακτων). Η άσκηση της αγωγής διαφοροποιείται έναντι της τακτικής διαδικασίας. Στην τακτική διαδικασία η αγωγή πρέπει να επιδοθεί εντός 30 ή 60 ημερών από την κατάθεσή της, διότι διαφορετικά θεωρείται μη ασκηθείσα, επειδή η διεξαγωγή της δίκης είναι κατά βάση γραπτή και οι διάδικοι προβάλλουν στην τακτική διαδικασία τους ισχυρισμούς τους και προσκομίζουν τα αποδεικτικά τους μέσα, μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία από την άσκηση της αγωγής (βλ. άρθρα 237 και 238). Τέτοια ανάγκη δεν συνέτρεχε για τις ειδικές διαδικασίες. Η αγωγή ασκείται βέβαια και σε αυτές με κατάθεση και επίδοση, ως σύνθετη διαδικαστική πράξη (βλ. και άρθρο 215), αλλά επειδή η υπόθεση εκδικάζεται σε μία και μόνο προφορική συζήτηση, ο χρόνος επιδόσεως αυτής και κατά συνέπεια και ο χρόνος κλητεύσεως ορίζεται με σημείο αναφοράς τη συζήτηση της υποθέσεως. Η αλήθεια είναι ότι με τον τρόπο αυτό διαφοροποιείται η επίδοση της αγωγής στην τακτική και στις ειδικές διαδικασίες αλλά αυτή η διαφοροποίηση είναι επιβεβλημένη και αναπόφευκτη λόγω των σημαντικών πλέον διαδικαστικών αποκλίσεων της τακτικής έναντι των ειδικών διαδικασιών. Ενδεχομένως να υπάρχει αντίλογος ως προς αυτή τη διαφοροποίηση ιδίως σε όσες περιπτώσεις δεν επιλεγεί αρχικά η σωστή διαδικασία, οπότε είναι δύσκολο να εφαρμοστούν οι κανόνες της τακτικής. Καταβλήθηκε και στις ειδικές διαδικασίες κάθε προσπάθεια να αποφευχθεί η παρέλκυση της δίκης, ιδίως επειδή οι παρεμβάσεις προσεπικλήσεις κ.λπ. ασκούνται υποχρεωτικά 10 μέρες πριν τη συζήτηση, αλλά υπάρχει ειδικότερη ρύθμιση της προθεσμίας για την παρέμβαση, που ασκείται από τρίτο λόγω προσεπικλήσεως ή ανακοινώσεως δίκης. Γενικά, θεωρήθηκε από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή ως νομοτεχνικά άρτια και διαδικαστικά ασφαλής η ρύθμιση όλων των θεμάτων από τον πρώτο βαθμό και σε όλα τα επόμενα διαδικαστικά στάδια σε μία κεντρική διάταξη.

4. Νομοτεχνικά οι ειδικές διαδικασίες, κατανέμονται σε τρεις μεγάλες κατηγορίες και ο αριθμός των επιμέρους διατάξεων περιορίζεται δραστικά. Πιο συγκεκριμένα:

4.1. Η πρώτη κατηγορία καλύπτει τις προσωπικές διαφορές από την οικογένεια γενικότερα, δηλαδή κατά βάση από το γάμο και τις διαφορές γονέων και τέκνων, αλλά και τις διαφορές από την ελεύθερη συμβίωση (άρθρα 592 έως 613). Προστέθηκε στις διαφορές αυτές το σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης, λόγω της λειτουργικής του προσέγγισης προς το γάμο, ενώ διατηρήθηκε η ελεύθερη εκτίμηση της ομολογίας στις γαμικές διαφορές. Η ιθαγένεια των συζύγων διατηρείται ως επικουρικός σύνδεσμος δικαιοδοσίας, σε αρμονία άλλωστε και με τον Κανονισμό 2201/2003, ενώ για την ερμηνευτικά αμφίβολη διάταξη του άρθρου 615 (που αναριθμείται σε άρθρο 607) υιοθετήθηκε η διατύπωση της νομολογίας ότι δηλαδή η υπαίτια άρνηση τεκμαίρει την ύπαρξη βιολογικών στοιχείων, που καθιστούν πιθανή ή σφόδρα πιθανή την πατρότητα ή αντίστοιχα τη μητρότητα.

4.2. Η δεύτερη (εκτενέστερη) κατηγορία αφορά τις περιουσιακές διαφορές (άρθρα 614 έως και 622Β). Το άρθρο 614 είναι μία κεντρική διάταξη που αφορά όλες τις περιουσιακές διαφορές. Νομοτεχνικά ήταν αναπόφευκτη η έκταση που προσέλαβε το άρθρο 614. Η διάταξη είναι πράγματι εξαιρετικά σχοινοτενής, αλλά δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά, αφού είναι προτιμότερο να έχει κανείς συνολική εποπτεία για την κατάταξη των υπαγόμενων διαφορών και επίσης ήταν αναπότρεπτο να περιγραφούν με πληρότητα, και για την αποφυγή αμφισβητήσεων οι διαφορές αυτές. Συγχρόνως, όμως, διατηρούνται ορισμένες καίριες για τις επιμέρους περιουσιακές διαφορές ρυθμίσεις όπως λ.χ. στις μισθωτικές διαφορές η αξίωση επανεγκαταστάσεως, η κατάργηση της δίκης με την καταβολή των μισθωμάτων. Αποτελούσε μάλλον καθολικό αίτημα της θεωρίας η κατάργηση της παλιάς διατάξεως του άρθρου 651, ώστε το δεδικασμένο για το σύνολο των προδικαστικών ζητημάτων, που ανακύπτουν σε μία μισθωτική διαφορά, να δημιουργείται και ως προς τα προδικαστικά ζητήματα, υπό τις γενικές προϋποθέσεις του άρθρου 331, και για το λόγο αυτόν ο περιορισμός του άρθρου 651 καταργήθηκε. Διατηρούνται αντίστοιχα οι επιμέρους ρυθμίσεις στις εργατικές διαφορές όπως η άσκηση παρεμβάσεως από επαγγελματικά σωματεία σε διαφορές των μελών τους, η εκδίκαση της υποθέσεως ωσεί παρόντος του διαδίκου (μόνο για τις εργατικές διαφορές). Επίσης, η απαγόρευση ασκήσεως ανταγωγής στις διαφορές από πιστωτικούς τίτλους και η αδυναμία ασκήσεως (αιτιολογημένης) ανακοπής ερημοδικίας στις διαφορές αυτές.

4.3. Στη διαταγή πληρωμής (άρθρα 623 επ.) οι όποιες τροποποιήσεις προτείνονται έχουν ως σκοπό είτε να καταργήσουν κωλύματα ως προς την έκδοσή της, που δεν συνάδουν ιδίως με την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής (Κανονισμός 1896/2006), είτε να επιλύσουν νομολογιακές διακυμάνσεις ως προς τη δικαιοδοσία για την έκδοση της διαταγής πληρωμής, είτε να διευκολύνουν την κοινή εκδίκαση της ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής, με την ανακοπή κατά της αναγκαστικής εκτελέσεως, η οποία επισπεύδεται με εκτελεστό τίτλο τη διαταγή πληρωμής.

Ειδικότερα:

4.4. Στο άρθρο 623 ρητά πλέον ορίζεται ότι η έκδοση διαταγής πληρωμής από τους δικαστές των πολιτικών δικαστηρίων, προϋποθέτει ιδιωτικού δικαίου διαφορά. Με τη σαφή αυτή διατύπωση ενδεχομένως να επαναλαμβάνουμε τη συνταγματική πρόβλεψη του άρθρου 94 παρά-

γραφος 2 του Συντάγματος ή τη γενική διάταξη του άρθρου 1 του ΚΠολΔ, ότι δηλαδή η δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων προϋποθέτει ιδιωτικού δικαίου διαφορά, ωστόσο επιλύεται μία νομολογιακή αμφισβήτηση ως προς τη «δικαιοδοσία» των δικαστών των πολιτικών δικαστηρίων να εκδίδουν διαταγές πληρωμής για διαφορές με υποκείμενη αιτία δημοσίου δικαίου διαφορά, η οποία προέκυψε με τη σειρά της από την έλλειψη αντίστοιχης πρόβλεψης για την έκδοση διαταγής πληρωμής από τους δικαστές των Διοικητικών Δικαστηρίων (βλ. ενδεικτικά μόνο ΑΠ 1859/2009). Σκοπός της ρητής αναφοράς σε ιδιωτικού δικαίου διαφορές είναι να επιλύσει τη σχετική διχογνωμία και να επιτρέψει την έκδοση διαταγής πληρωμής μόνο για όσες «ιδιωτικές διαφορές» η ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής υπάγεται στη δικαιοδοσία των Πολιτικών Δικαστηρίων. Ορθή θεωρήθηκε στην ίδια διάταξη η προσθήκη που είχε ήδη γίνει από το ν. 4055/2012 ως προς τη δυνατότητα εκδόσεως διαταγής πληρωμής όταν υπάρχει εξώδικη ομολογία, ζήτημα που αποκτά πρακτική σημασία ιδίως όταν η εξώδικη ομολογία έχει δοθεί στο πλαίσιο εγγραφής συναινετικής προσημειώσεως από τον οφειλέτη υπέρ του δανειστή του (βλ. για το ίδιο θέμα και ΑΠ 790/1999). Η συγκεκριμένη εξώδικη ομολογία αποδεικνύει, τουλάχιστον, την ύπαρξη της απαιτήσεως.

4.5. Αίρεται το κώλυμα για την έκδοση διαταγής πληρωμής για πρόσωπα που κατοικούν στο εξωτερικό ή δεν είναι γνωστής διαμονής, αλλά έχουν νόμιμα διορισμένο αντίκλητο.

4.6. Οριοθετείται η αναστολή της εκτελεστότητας της διαταγής πληρωμής από τις επιπλέον διαδικαστικές δυνατότητες του άρθρου 724. Πράγματι, η δυνατότητα του δανειστή να προχωρήσει στην εγγραφή προσημειώσεως υποθήκης ή στην επιβολή συντηρητικής κατασχέσεως δεν επηρεάζεται από τυχόν αναστολή της εκτελεστότητας της διαταγής πληρωμής, για όσο χρόνο διαρκεί η προθεσμία ασκήσεώς της και ο οφειλέτης είναι κάτοικος εξωτερικού, η έχει άγνωστη διαμονή, ή για όσο χρόνο δεν επιτρέπεται, λόγω της δικαστικής αναστολής της εκτελεστότητάς της (βλ. άρθρα 631 και 632), η διενέργεια πράξεων αναγκαστικής εκτελέσεως. Με τη ρύθμιση αυτή εξισορροπούνται τα συμφέροντα δανειστή και οφειλέτη, και εμποδίζεται η εκτέλεση, χωρίς να αναιρείται η εξασφάλιση του δανειστή. Η προθεσμία και η άσκηση της ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής δεν αποδυναμώνουν την εκτελεστότητά της, με εξαίρεση τη διαταγή πληρωμής, που έχει εκδοθεί και επιδοθεί στον αντίκλητο, οπότε η προθεσμία της ανακοπής αναστέλλει την εκτελεστότητά της, για προφανείς λόγους προστασίας του οφειλέτη, που δεν έχει γνωστή διαμονή, ή δεν διαμένει στην ημεδαπή. Η δυνατότητα σωρεύσεως της ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής στο ίδιο δικόγραφο με την ανακοπή κατά της εκτελέσεως, όταν αυτή επισπεύδεται με εκτελεστό τίτλο τη διαταγή πληρωμής, συμβάλλει στην οικονομία της δίκης και αποτρέπει τις περιττές δίκες είτε αυτές είναι δίκες ανακοπής είτε είναι δίκες αναστολής.

4.7. Επιπροσθέτως, επαναφέρεται η καθ' ύλην αρμοδιότητα και του Πολυμελούς Πρωτοδικείου στην εκδίκαση ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής, με κριτήρια καθ' ύλην αρμοδιότητας και ορίζεται ως εφαρμοστέα διαδικασία αυτή των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ..

Βεβαίως όταν η απαίτηση για την οποία αυτή εκδόθηκε προέρχεται από πιστωτικούς τίτλους, εφαρμοστέα είναι και η διάταξη του άρθρου 622Β. Σημαντική είναι η ως προς την ερημοδικία ρύθμιση, καθώς ο ανακόπτων αντιμετωπίζεται πλέον ως ερημοδικών ενάγων. Τέλος η διαταγή αποδόσεως μισθώσεως διατήρησε την αρχική της φυσιογνωμία, όπως αυτή είχε διαμορφωθεί μετά τις τροποποιήσεις του ν. 4055/2012.

VI. Η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων

1. Οι διατάξεις του πέμπτου βιβλίου του ΚΠολΔ, που περιλαμβάνονται στα άρθρα 682-738 και διαρθρώνονται σε οκτώ συνολικά κεφάλαια, ρυθμίζουν την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας με ασφαλιστικά μέτρα στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου και στο πλαίσιο της αμφισβητουμένης δικαιοδοσίας. Το πρώτο κεφάλαιο συγκροτούν οι διατάξεις των άρθρων 682-703, οι οποίες είναι γενικές, ενώ στα επόμενα κεφάλαια (δεύτερο ως όγδοο) περιέχονται οι διατάξεις των άρθρων 704-738, που αφορούν συγκεκριμένα ασφαλιστικά μέτρα. Στην εκουσία δικαιοδοσία ασφαλιστικά μέτρα μπορούν να ληφθούν κατά το άρθρο 781.

2. Οι ειδικές συνθήκες κάθε περιπτώσεως και ιδίως η βραδύτητα, με την οποία διεξάγεται κατά κανόνα η κύρια διαγνωστική δίκη, δημιουργούν ως την περάτωσή της ανεπανόρθωτες ή μη ευχερώς αναστρέψιμες καταστάσεις, που ματαιώνουν τον πρακτικό σκοπό της και αποδυναμώνουν τη δραστικότητα της οριστικής δικαστικής προστασίας. Τις συνέπειες αυτές αποσκοπεί να αποτρέψει η προσωρινή δικαστική προστασία.

3. Η κατ' άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος δημόσια αξίωση ένδικης προστασίας περιλαμβάνει, όλες τις μορφές παροχής έννομης προστασίας, από το στάδιο της αναγνώρισης, μέχρι και αυτό της πραγμάτωσης των δικαιωμάτων, δηλαδή τόσο την οριστική δικαστική προστασία στα πλαίσια της διαγνωστικής δίκης στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας όσο και την προσωρινή δικαστική προστασία, καθώς και την αναγκαστική εκτέλεση. Η παρεχόμενη δικαστική προστασία, όπως αυτή εκφράζεται και θεμελιώνεται στην ανωτέρω συνταγματική διάταξη, καθώς και στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της ΕΣΔΑ, δεν αρκεί να είναι μόνο δίκαιη, όπως η τελευταία διάταξη επιτάσσει, αλλά είναι αναγκαίο να είναι και αποτελεσματική, συνεπώς και ταχεία (βλ. σχετ. μόνο Βελλή, Ο ρόλος και η σπουδαιότητα των ασφαλιστικών μέτρων, σ. 26 επ., στον τόμο: Η σύγχρονη δυναμική των ασφαλιστικών μέτρων, 1999). Την ανάγκη αυτή εξυπηρετεί η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η οποία σκοπεύει στη διασφάλιση των αμφισβητουμένων δικαιωμάτων των διαδίκων προς αποτροπή επικείμενου κινδύνου έως την οριστική κρίση της διαφοράς ή η προσωρινή ρύθμιση κατάστασης λόγω συνδρομής επείγουσας περίπτωσης (άρθρο 682 παράγραφος 1). Συνεπώς είναι μεγάλη η πρακτική σπουδαιότητά τους, εφόσον μέσω ταχείας διαδικασίας προσαρμόζονται ευχερώς στην ιδιομορφία της περιπτώσεως και αντιμετωπίζουν αμέσως τα προβλήματα της καθημερινότητας.

4. Η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων, δεν επιτρέπεται να οδηγεί σε πλήρη ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος (άρθρο 692 παράγραφος 4), υπόκειται σε ανάκληση (άρθρα 696-698, άρθρο 702 παράγραφος 2 εδάφιο β΄) και ισχύει προσωρινώς, χωρίς να επηρεάζει την κύρια δίκη (άρθρο 695).

5. Δεν αποτελούν ασφαλώς υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων οι υποθέσεις που δικάζονται με τη διαδικασία

των άρθρων 682-703 προς οριστική επίλυση της διαφοράς. Για αυτό και στις υποθέσεις αυτές αναγνωρίζεται η δυνατότητα άσκησης ενδίκων μέσων.

6. Τα ασφαλιστικά μέτρα μπορούν να διακριθούν συστηματικώς σε συντηρητικά και ρυθμιστικά. Στην πρώτη κατηγορία εντάσσονται εκείνα που δεσμεύουν προσωρινώς περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, για να διασφαλίσουν την πιθανολογούμενη απαίτηση του δανειστή από τον κίνδυνο μη ικανοποιήσεως, όταν στο άμεσο μέλλον εξοπλισθεί με εκτελεστό τίτλο, ενώ στη δεύτερη εντάσσονται τα ασφαλιστικά μέτρα που ρυθμίζουν προσωρινώς την κατάσταση, έως ότου κριθούν οριστικώς οι αμφισβητούμενες έννομες σχέσεις, ως προς τις οποίες υπάρχει άμεση ανάγκη να ενεργοποιηθούν έως τότε ή, αναλόγως, να αδρανοποιηθούν, ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία ανεπανόρθωτων ή δυσβάστακτων συνεπειών σε σχέση με το πιθανολογούμενο αποτέλεσμα της κυρίας δίκης.

VII. Η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης

1. Σε αντίθεση με τη διαγνωστική δίκη, η αναγκαστική εκτέλεση δεν εξελίσσεται σε μια τυπική σχέση αντιδικίας μεταξύ δανειστή και οφειλέτη, αφού ο σκοπός της εκτελεστικής διαδικασίας αποβλέπει στην υλοποίηση του περιεχομένου του εκτελεστού τίτλου και η ουσιαστικού δικαίου αξίωση του δανειστή έχει ήδη (κατά κανόνα με δύναμη δεδικασμένου) διαγνωστεί. Εντούτοις μολονότι δεν υφίσταται εκκρεμής δίκη, μεγάλες χρονικές καθυστερήσεις παρατηρούνται και εδώ στην εξέλιξη και περάτωση της διαδικασίας με αποτέλεσμα η πραγμάτωση της εξοπλισμένης με εκτελεστό τίτλο αξίωσης του δανειστή να απομακρύνεται σημαντικά. Οι καθυστερήσεις αυτές οφείλονται κατά μείζονα λόγο στο μεγάλο χρόνο που απαιτείται για τον προσδιορισμό και την εκδίκαση των ανακοπών του άρθρου 933 κατά της επισπευδόμενης εκτέλεσης, με τις οποίες ανοίγει κάθε φορά νέα διαγνωστική δίκη και μέχρι την έκδοση τελεσίδικης ή αμετάκλητης απόφασης σε συνδυασμό με την αναστολή της εκτελεστικής διαδικασίας. Αποδίδονται όμως και σε άλλους δευτερεύοντες λόγους, όπως ο μεγάλος αριθμός ένδικων βοηθημάτων και ρυθμιστικών μέτρων που παρέχονται κατά περίπτωση στον επισπεύδοντα, στον οφειλέτη και σε οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον, η πληθώρα πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας και κοινοποιήσεων, οι οποίες πολλές φορές οδηγούν σε δικονομικές ακυρότητες, η παρέλκυση της διαδικασίας ιδίως κατόπιν συμπαιγνίας οφειλέτη και επισπεύδοντος ιδιαίτερα στη φάση του πλειστηριασμού, κ.ο.κ.. Με σκοπό τη βελτίωση και απλοποίηση του συστήματος της αναγκαστικής εκτέλεσης και την ταχύτερη διεξαγωγή της εκτελεστικής διαδικασίας, η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή πρότεινε και ενσωμάτωσε στο προτεινόμενο σχέδιο σημαντικές αλλαγές, οι οποίες κατά την άποψη της Επιτροπής συμβάλλουν στην ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης και ως εκ τούτου στην πληρέστερη ικανοποίηση της αξίωσης του δανειστή.

2. Η γενική γραμμή στο πεδίο της αναγκαστικής εκτέλεσης ακολουθεί δύο βασικές κατευθύνσεις: Η πρώτη, θέλει να περιορίσει τον αριθμό των ένδικων βοηθημάτων που μπορούν να ασκηθούν κατά τη διενέργεια των πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας και η δεύτερη να περιορίσει το χρόνο που απαιτείται για να ολοκληρωθεί η υλοποίηση στην πράξη των εκτελεστών τίτλων. Το ισχύον σύστημα προβλέπει πλήθος ανακοπών και αναστολών που μπορεί να ασκήσουν οι ενδιαφερόμενοι, προκειμένου να προβάλλουν τους ισχυρισμούς τους κατά την αναγκαστική εκτέλεση, ενώ η διαδικασία που ακολουθείται προβλέπει τη δυνατότητα στη συνέχεια άσκησης ένδικων μέσων κατά των αποφάσεων που εκδίδονται σχετικά, ώστε πολλές φορές ο χρόνος που απαιτείται για να ολοκληρωθεί το στάδιο της αναγκαστικής εκτέλεσης να είναι ίσης διάρκειας με εκείνον που απαιτήθηκε, όταν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση, για να εκδοθεί η τελευταία.

3. Η ικανοποίηση των δύο αυτών αναγκών μπορεί να επιτευχθεί με το ακόλουθο σύστημα: όλα τα παράπονα που μπορούν να προβληθούν για πλημμέλειες της εκτελεστικής διαδικασίας θα ασκούνται μόνο σε δύο χρονικά σημεία:

3.1. Το πρώτο θα βρίσκεται πριν τον πλειστηριασμό και θα περιλαμβάνει όλα ανεξαιρέτως τους λόγους, για τους οποίους τα μέρη της διαδικασίας ισχυρίζονται ότι η τελευταία πάσχει σε κάποιο σημείο της και το δεύτερο μετά τον πλειστηριασμό. Ειδικότερα, αμέσως μετά την επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση και την επιβολή της κατάσχεσης θα διενεργούνται σε πολύ μικρό χρονικό πλαίσιο όλες οι απαιτούμενες γνωστοποιήσεις και κοινοποιήσεις της προδικασίας του πλειστηριασμού και ο τελευταίος θα προσδιορίζεται να διενεργηθεί μέσα σε λίγους μήνες από την ημέρα της κατάσχεσης. Αφού, λοιπόν, όλες οι πράξεις θα ενεργούνται αμέσως μετά την κατάσχεση, ο ενδιαφερόμενος διάδικος θα μπορεί αλλά και θα πρέπει να συγκεντρώσει όλα τα παράπονά του κατά της μέχρι τώρα εκτελεστικής διαδικασίας σε μια ανακοπή, που θα εκδικάζεται πριν από τη διενέργεια του πλειστηριασμού. Η διαδικασία που θα τηρείται θα είναι εκείνη των περιουσιακών διαφορών και θα επιτρέπεται στη συνέχεια η άσκηση μόνο έφεσης κατά της απόφασης που θα εκδίδεται, χωρίς να αναστέλλεται η περαιτέρω διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης. Θα υπάρχει όμως η δυνατότητα υπό προϋποθέσεις της άσκησης αίτησης αναστολής στο δικαστήριο του ένδικου μέσου, το οποίο θα μπορεί να διατάξει την αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης. Με τον τρόπο αυτό πριν από τον πλειστηριασμό θα έχουν λυθεί όλα τα ζητήματα που ενδεχομένως θα έχουν ανακύψει σε αυτό το πρώτο στάδιο και δεν θα υπάρχει ο κίνδυνος καθυστερήσεων μέσω της άσκησης πολλών ένδικων βοηθημάτων, τα οποία μέχρι τώρα συνοδεύουν την άσκηση των ανακοπών κατά της εκτέλεσης.

3.2. Το δεύτερο στάδιο προσβολής της εκτελεστικής διαδικασίας τοποθετείται μετά τη διενέργεια του πλειστηριασμού και θα περιλαμβάνει τη δυνατότητα άσκησης ανακοπής για όλα τα παράπονα για ενδεχόμενες πλημμέλειες, οι οποίες εμφιλοχώρησαν από την πράξη του πλειστηριασμού μέχρι την τελευταία που είναι η σύνταξη έκθεσης πλειστηριασμού και κατακύρωσης. Έτσι, με την άσκηση μιας δεύτερης – και τελευταίας – ανακοπής θα επιλύονται πάλι αποτελεσματικά και γρήγορα όλα τα ζητήματα, τα οποία αφορούν το δεύτερο στάδιο της εκτελεστικής διαδικασίας. Με τη συνολική αυτή ρύθμιση μέσα σε διάστημα ενός χρόνου το μέγιστο θα έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, γεγονός το οποίο αποτελεί μεγάλη χρονική βελτίωση σε σύγκριση με το σημερινό καθεστώς.

3.3. Ένα ιδιαίτερο πρόβλημα που μπορεί να εμφανιστεί είναι εκείνο που αφορά τις περιπτώσεις άσκησης ανακοπής, όταν η αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδεται

δεν στηρίζεται σε δικαστική απόφαση ως εκτελεστό τίτλο ή σε διαταγή πληρωμής που είναι εξοπλισμένη με δεδικασμένο, αλλά σε κάποιον άλλο τίτλο από εκείνους που προβλέπει η διάταξη του άρθρου 904 παράγραφος 2. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις εκτελεστών τίτλων μέχρι την έναρξη της εκτελεστικής διαδικασίας δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο δικαστικής κρίσης η αξίωση που στηρίζεται σε αυτούς. Γι' αυτή, λοιπόν, την κατηγορία εκτελεστών τίτλων επιλέγεται η λύση να εκδικάζονται αυτές οι διαφορές με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και η πρωτοβάθμια απόφαση που θα εκδίδεται σχετικά θα είναι προσωρινώς εκτελεστή, ώστε σε περίπτωση νίκης του δανειστή, αυτός να μπορεί να συνεχίσει την εκτελεστική διαδικασία, παρέχοντας όμως ισόποση με την εκτελούμενη αξίωση εγγύηση. Με τον τρόπο αυτό, ο οφειλέτης θα είναι εξασφαλισμένος για την περίπτωση, κατά την οποία αργότερα ανατραπεί η πρωτοβάθμια προσωρινώς εκτελεστή απόφαση. Άλλωστε, αυτή τη λύση γνωρίζει ο δικονομικός νομοθέτης στη διάταξη του άρθρου 911, η οποία προβλέπει τη δυνατότητα κήρυξης μιας πρωτοβάθμιας απόφασης ως προσωρινώς εκτελεστής υπό τον όρο παροχής εγγύησης από το διάδικο που νίκησε. Στην κατηγορία αυτή των εκτελεστών τίτλων θα επιτρέπονται κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης όλα τα ένδικα μέσα πλην της ανακοπής ερημοδικίας.

4. Αναφορικά με τις δικαστικές αποφάσεις ως εκτελεστούς τίτλους δεν δημιουργείται κάποιο σοβαρό ζήτημα, αφού όλα τα παράπονα κατά της απαίτησης θα καλύπτονται από το δεδικασμένο της απόφασης και το μόνο που θα απομένει να αντιμετωπιστεί θα είναι η εξόφληση της εκτελούμενης απαίτησης, για την απόδειξη της οποίας θα πρέπει να παραμείνει η ανάγκη άμεσης απόδειξης, κατά την έννοια του άρθρου 933 παράγραφος 4 εδάφιο α΄.

VIII. Οι ρυθμίσεις στα υπόλοιπα κεφάλαια του ΚΠολΔ

1. Εκτός από τις ανωτέρω συνοπτικά αναφερόμενες καινοτομίες που περιλαμβάνει το προτεινόμενο σχέδιο ΚΠολΔ, η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή προχώρησε σε βασικές αλλαγές και στα υπόλοιπα κεφάλαια του ΚΠολΔ, οι σημαντικότερες των οποίων είναι οι κάτωθι:

• Σωρευτική και όχι επικουρική η λήψη υπόψη και αποδεικτικών μέσων που δεν πληρούν τους όρους του νόμου (άρθρο 340 παράγραφος 1, παλαιό άρθρο 270 παράγραφος 2).

• Αναλυτικές διατάξεις για το επώνυμο αποδεικτικό μέσο των ενόρκων βεβαιώσεων. Διεύρυνση και πειθάρχηση της χρήσης του αποδεικτικού μέσου και συστηματική κατάταξη των διατάξεων στο δίκαιο της αποδείξεως του 12ου Κεφαλαίου του ΚΠολΔ (άρθρα 421-424).

• Πρόβλεψη διετούς πλέον καταχρηστικής προθεσμίας για την άσκηση εφέσεως και αναιρέσεως σε περίπτωση μη επίδοσης της απόφασης (άρθρα 518 παράγραφος 2 και άρθρο 564 παράγραφος 3 αντίστοιχα) και αντίστοιχα πενταετούς προθεσμίας για την αναψηλάφιση (άρθρο 545 παράγραφος 5).

• Επέκταση των αναιρετικών λόγων στις αποφάσεις κατωτέρων δικαστηρίων (άρθρο 560), με την προσθήκη δύο νέων λόγων αναίρεσης κατά αποφάσεων των Ειρηνοδικείων, καθώς και των αποφάσεων των Πρωτοδικείων που εκδίδονται σε αντίστοιχες εφέσεις.

• Κατάργηση της εισηγητικής εκθέσεως στη διαδικασία ενώπιον του ΑΠ και επαναφορά του συστήματος «φιλτραρίσματος» των αιτήσεων αναιρέσεως που ίσχυε προ του ν. 3994/2011 (άρθρο 574).

• Εγγραφή προσημείωσης υποθήκης και επιβολή συντηρητικής κατάσχεσης εκτός από τη διαταγή πληρωμής και με βάση οριστική απόφαση (άρθρο 724 παράγραφος 1).

• Επαναφορά υποθέσεων εκουσίας δικαιοδοσίας στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου (άρθρο 740 παράγραφος 1). Ως προς τις συνέπειες της ερημοδικίας προβλέπεται ότι μπορεί να συνεχιστεί η συζήτηση αίτησης που υποβάλλεται στην εκούσια δικαιοδοσία ακόμα και αν δεν εμφανιστεί ο αιτών, αν έχει εμφανιστεί ο καθ' ου η αίτηση ή ο τρίτος που έχει κλητευθεί ή έχει παρέμβει. Με αυτή τη ρύθμιση επιδιώκεται να περιοριστεί το φαινόμενο αδικαιολόγητης υποβολής αιτήσεων, με μόνο το στόχο διατήρησης μιας εξαιρετικά ενοχλητικής εκκρεμοδικίας (άρθρο 754).

• Στην εκουσία δικαιοδοσία η ευθύνη των διορισμένων μελών της προσωρινής διοίκησης και των εκκαθαριστών περιορίζεται στις πράξεις ή παραλείψεις των κατά τη διάρκεια της θητείας τους (άρθρο 786 παράγραφος 4) και ρυθμίζεται αναλυτικά η δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων για την τέλεση της υιοθεσίας (άρθρο 800).

Γ. Ειδικό μέρος - κατ' άρθρο

Ι. Βιβλίο πρώτο - Γενικές διατάξεις (κεφ. 1 έως 23).

1. Άρθρο 14: Προστίθεται νέα περίπτωση γ΄ στο άρθρο 14 ΚΠολΔ, σύμφωνα με την οποία διαφορές που αφορούν κοινόχρηστες δαπάνες και υπάγονται στην καθ' ύλην λόγο ποσού αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων δικάζονται από τα δικαστήρια αυτά. Οι διαφορές αυτές δεν δημιουργούν πολύπλοκα νομικά ζητήματα, ώστε να υπάγονται συλλήβδην χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογα με την αξία του αντικειμένου τους στην αποκλειστική αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3. Οι υπόλοιπες διαφορές του άρθρου 17 παράγραφος 3, εν όψει των συχνά δυσχερών νομικών θεμάτων που παρουσιάζουν, συνεχίζουν να εκδικάζονται αποκλειστικά από το μονομελές πρωτοδικείο.

2. Άρθρα 16 και 200: Λόγω της ουσιαστικής εξαφάνισης του θεσμού των δικολάβων, κρίθηκε σκόπιμο να καταργηθούν και οι αντίστοιχες διατάξεις του ΚΠολΔ που προέβλεπαν ειδικές ρυθμίσεις για τους δικολάβου και συγκεκριμένα αυτές των άρθρων 16 περίπτωση 7 (για τις αμοιβές των δικολάβων) και 200 (για το ευεργέτημα της πενίας και τη δικαστική πληρεξουσιότητα). Να σημειωθεί ότι σε αντίθεση με τον προγενέστερο (ν.δ. 3026/1954), ο νέος Κώδικας Δικηγόρων (ν. 4194/2013) δεν περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τους δικολάβους.

3. Άρθρο 17: Γίνονται οι κατάλληλες προσαρμογές στην αρίθμηση και τίθεται στην περίπτωση 3 η επιφύλαξη, λόγω της προσθήκης της ειδικής ρύθμισης στο άρθρο 14 παράγραφος 1 περίπτωση γ΄.

4. Άρθρο 47: Βελτιώθηκε λεκτικά και τροποποιήθηκε εν μέρει το περιεχόμενό του, ώστε για λόγους οικονομίας της δίκης και προς αποφυγή παρέλκυσής της, να μην είναι δυνατή η προσβολή με ένδικο μέσο της απόφασης κατώτερου δικαστηρίου που παραπέμπει την απόφαση σε ανώτερο. Το ανώτερο δικαστήριο ως τέτοιο διαθέτει κατά τεκμήριο τα εχέγγυα ορθής δικαστικής κρίσης.

5. Άρθρο 79 παράγραφος 1: Με τη νέα παράγραφο 1 του άρθρου 79 περιορίζεται η δικονομική δυνατότητα άσκησης κυρίας παρέμβασης μόνο στον πρώτο βαθμό. Με

την ισχύουσα ρύθμιση που επιτρέπει την κύρια παρέμβαση σε κάθε στάση της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας διαδικασίας, είναι συχνός ο αιφνιδιασμός των αρχικών διαδίκων όταν η αντιποίηση του επίδικου πράγματος ή δικαιώματος γίνεται από τρίτον απευθείας στο δεύτερο βαθμό και ως εκ τούτου η δικονομική στάση των αρχικών διαδίκων και τα μέσα επίθεσης και άμυνας αυτών κατά κανόνα είναι ήδη γνωστά. Με την προτεινόμενη ρύθμιση αποτρέπεται το φαινόμενο αυτό.

6. Άρθρο 89: Καταργήθηκε η πρόβλεψη για άσκηση της προσεπίκλησης το αργότερο ως τη συζήτηση στο ακροατήριο, με σκοπό την εναρμόνιση των διατάξεων της τακτικής διαδικασίας και των ειδικών διατάξεων που εφαρμόζονται για την άσκησή της.

7. Άρθρο 91: Τέθηκε η επιφύλαξη του άρθρου 238, καθόσον στο άρθρο αυτό και εν όψει της δομής της νέας τακτικής διαδικασίας του άρθρου 237, τίθενται συγκεκριμένα χρονικά όρια για τη συμμετοχή τρίτων στη δίκη στην τακτική διαδικασία στο μονομελές και στο πολυμελές πρωτοδικείο.

8. Άρθρο 94: Απαλείφθηκε η πρόβλεψη στην παράγραφο 1 για υποχρεωτική παράσταση των διαδίκων με πληρεξούσιο δικηγόρο για την κατάρτιση της έγγραφης συμφωνίας του συναινετικού διαζυγίου. Από τον κανόνα της υποχρεωτικής παράστασης με πληρεξούσιο δικηγόρο εξαιρούνται στην παράγραφο 2 μόνο οι μικροδιαφορές, λόγω της φύσης και του ύψους του αντικειμένου των εκδικαζόμενων διαφορών, καθώς και οι περιπτώσεις αποτροπής επικείμενου κινδύνου. Η ασφαλιστική δικλείδα της παρ. 3 παραμένει.

9. Άρθρο 115: Τέθηκε στην παράγραφο 2 η επιφύλαξη των άρθρων 237 και 238, δεδομένου ότι η τακτική διαδικασία στα μονομελή και πολυμελή πρωτοδικεία είναι κατά κανόνα έγγραφη. Προς γενική ενίσχυση της έγγραφης διαδικασίας και στα ειρηνοδικεία, η κατάθεση έγγραφων προτάσεων είναι υποχρεωτική σύμφωνα με τη νέα παράγραφο 3 ενώπιον όλων των δικαστηρίων. Από την υποχρέωση αυτή, λόγω του μικρού οικονομικού αντικειμένου της διαφοράς και της εν γένει απλότητας των υποθέσεων, εξαιρούνται οι μικροδιαφορές, στις οποίες ούτως ή άλλως επιτρέπεται η παράσταση των διαδίκων χωρίς την παρουσία πληρεξουσίων δικηγόρων.

10. Άρθρο 116 παράγραφος 2: Με τη διάταξη του άρθρου 116 παράγραφος 2, η οποία εντάσσεται συστηματικά στο πλαίσιο των θεμελιωδών δικονομικών αρχών, υπογραμμίζεται το στοιχείο της αυξημένης ευθύνης των διαδίκων, με την καθιέρωση γνήσιας δικονομικής υποχρέωσής τους να συμβάλλουν με την εν γένει δικονομική τους συμπεριφορά και ιδίως με την επιμελή διεξαγωγή της δίκης, την εμπρόθεσμη επιχείρηση διαδικαστικών πράξεων, την έγκαιρη προβολή ισχυρισμών και προσαγωγή αποδεικτικών μέσων στην επίσπευση της δίκης και στην ταχεία επίλυση της διαφοράς.

11. Άρθρο 116Α: Με το άρθρο 116Α εντάσσεται στις θεμελιώδεις αρχές του δικονομικού δικαίου και σε αντιστοιχία με αλλοδαπές έννομες τάξεις η υποχρέωση του δικαστηρίου να ενθαρρύνει την προσφυγή των διαδίκων στις εναλλακτικές μορφές επιλύσεως διαφορών και στη διαμεσολάβηση. Η ρύθμιση αυτή αναλύεται στο άρθρο 214Γ.

12. Άρθρα 117, 118, 305, 630, 955 παράγραφος 2, 995, παράγραφος 4: Προστέθηκαν στα υποχρεωτικά στοιχεία που πρέπει να αναφέρονται στις εκθέσεις, στα δικόγραφα, στις δικαστικές αποφάσεις, στις διαταγές πληρωμής, στις κατασχετήριες εκθέσεις και στα αποσπάσματα αυτών, ο αριθμός φορολογικού μητρώου (ΑΦΜ) και η ακριβής διεύθυνση των διαδίκων και των εν γένει συμμετεχόντων στη δικονομική διαδικασία μερών. Σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η ακριβής και επαρκής ταυτοποίηση τους, ώστε να εξασφαλίζεται η ασφάλεια και η τυπικότητα της διαδικασίας και να διευκολύνεται η πραγμάτωση της αξίωσης του ενάγοντος και γενικότερα η ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Ο ΑΦΜ είναι μοναδικός για κάθε φυσικό και νομικό πρόσωπο και δεν αλλάζει και ως εκ τούτου το πρόσωπο αυτό προσδιορίζεται με ασφάλεια. Η υποχρεωτική αναγραφή ισχύει για όλους τους διαδίκους και τα υπόλοιπα πρόσωπα που είναι παρόντα και συμπράττουν κατά τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων (άρθρο 117). Με αυτόν τον τρόπο ο ενάγων, αιτών κ.λπ. θα υποχρεούται να αναφέρει στο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο που καταθέτει το δικό του ΑΦΜ και τα υπόλοιπα ως άνω αναγκαία στοιχεία, ο εναγόμενος, καθ' ου στις προτάσεις, ανταγωγή, ανακοπή κ.λπ. τα δικά του στοιχεία, τα οποία θα συμπεριληφθούν στην απόφαση που θα εκδοθεί. Σε περιπτώσεις βέβαια ερημοδικίας ή εκδόσεως διαταγής πληρωμής η αναγραφή των στοιχείων του εναγομένου και καθ' ου αντίστοιχα θα πραγματοποιηθεί, μόνο εάν τα στοιχεία αυτά είναι με κάποιον τρόπο γνωστά. Στις εκθέσεις αναγκαστικής κατάσχεσης και στα αντίγραφα αυτών, η συμπλήρωση των παραπάνω στοιχείων προσδιορισμού των διαδίκων είναι ευχερέστερη, καθόσον η αναγκαστική εκτέλεση επισπεύδεται με εκτελεστό τίτλο, ο οποίος κατά κανόνα στηρίζεται σε δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής. Τέλος πρέπει να σημειωθεί ότι η υποχρεωτική αναγραφή του ΑΦΜ στις παραπάνω περιπτώσεις διευκολύνει σημαντικά την προάσπιση των δικαιωμάτων του Δημοσίου, δεδομένου ότι οι αρμόδιες Δ.Ο.Υ. θα μπορούν να προσδιορίζουν με μεγαλύτερη ευκολία τους πλειστηριασμούς, στους οποίους πρέπει να αναγγέλλονται.

13. Άρθρο 119: Προβλέπεται ρητά στην παράγραφο 1 ότι τα δικόγραφα περιέχουν τις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των πληρεξουσίων δικηγόρων. Παράλληλα διευκρινίζεται προς αποφυγή παρερμηνειών στην παράγραφο 4 ότι με ηλεκτρονικά μέσα μπορούν να κατατεθούν όλα τα δικόγραφα (λ.χ. προτάσεις, προσθήκη-αντίκρουση) και όχι μόνο τα εισαγωγικά της δίκης, καθώς και τα αποδεικτικά μέσα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους οι διάδικοι.

14. Άρθρο 128: Καταργήθηκε η πρόβλεψη για επίδοση των εγγράφων σε υπηρέτες, διότι η ορολογία αυτή είναι απαξιωτική και δεν συμβαδίζει με τις σημερινές κοινωνικές δομές και βελτιώθηκε νομοτεχνικά η ρύθμιση. Σε περίπτωση απουσίας του παραλήπτη η επίδοση μπορεί να γίνει σε οποιονδήποτε σύνοικο (εδώ εννοιολογικά εντάσσεται και το «υπηρετικό προσωπικό» της ισχύουσας ρύθμισης), υπό τις σωρευτικές προϋποθέσεις ότι αυτός είναι ενήλικος, έχει συνείδηση των πραττομένων και δεν συμμετέχει στη δίκη ως αντίδικος του παραλήπτη. Σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η διασφάλιση της εγκυρότητας των επιδόσεων και ως εκ τούτου έμμεσα το δικαίωμα της δικαστικής ακρόασης του διαδίκου, το οποίο υλοποιείται με τη γνωστοποίηση του δικογράφου μέσω της ασφαλέστερης κατά το δυνατό επίδοσης.

15. Άρθρο 147: Διορθώθηκαν οι παραπομπές στις νέες λόγω της αναρίθμησης διατάξεις και προστέθηκαν στις προθεσμίες που αναστέλλονται κατά το μήνα Αύγουστο, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 147, οι εξής

γνήσιες δικονομικές προθεσμίες ενέργειας που αφορούν την τακτική διαδικασία: α) του άρθρου 215 παράγραφος 2 (προθεσμία επίδοσης της αγωγής), β) του άρθρου 237 παράγραφος 1 (προθεσμία για την κατάθεση προτάσεων, διαδικαστικών εγγράφων και αποδεικτικών μέσων), γ) του άρθρου 238 παράγραφος 1 (προθεσμία παρέμβασης, προσεπίκλησης, ανακοίνωσης, ανταγωγής και παρέμβασης μετά από προσεπίκληση ή ανακοίνωση). Η αναστολή αυτή των ιδιαίτερα στενών προθεσμιών που προβλέπει η νέα τακτική διαδικασία, εξυπηρετεί τα συμφέροντα των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους. Για τον ίδιο λόγο προστίθεται στις διατάξεις του άρθρου 147 παράγραφος 2 και το άρθρο 997 παράγραφος 2, ως προς τις προθεσμίες επίδοσης αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης, οι οποίες επίσης αναστέλλονται κατά το μήνα Αύγουστο. Οι δικαστικές διακοπές που διαρκούν από 1η Ιουλίου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου αποτελούν λόγο αναστολής μόνο της προθεσμίας αναστολής κατά της εκτέλεσης του (νέου) άρθρου 1011Α παράγραφος 2 εδάφιο γ΄, το οποίο συνιστά εξαιρετική ρύθμιση και αφορά στον πλειστηριασμό πλοίων.

16. Άρθρο 148: Με τη νέα διατύπωση προβλέπεται δικονομική δυνατότητα παράτασης των νόμιμων ή των δικαστικών προθεσμιών και από τον ίδιο τον δικαστή (χωρίς δηλαδή κοινή πράξη των διαδίκων), μετά από στάθμιση των περιστάσεων.

17. Άρθρο 190: Διευκρινίζεται ότι στις περιπτώσεις της τακτικής διαδικασίας των άρθρων 237 και 238 ο κατάλογος των εξόδων υποβάλλεται μόνο με τις προτάσεις και όχι κατά τη διάρκεια της συζήτησης της παραγράφου 4 του άρθρου 237. Είναι αυτονόητο ότι οι αντιρρήσεις του διαδίκου ως προς τον κατάλογο που υπέβαλε ο αντίδικος του μπορούν να υποβληθούν και με την προσθήκη, ώστε να παρέχεται πάντοτε χρόνος σε αυτόν να διατυπώσει τις αντιρρήσεις του.

18. Άρθρο 192: Γίνεται η ορθή παραπομπή στη νέα διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ..

19. Άρθρα 204, 205, 232 παράγραφος 2: Στο άρθρο 205 αυξήθηκαν τα κατώτατα και τα ανώτατα όρια των χρηματικών ποινών (1.500-2.500 ευρώ), ούτως ώστε η πάταξη της στρεψόδικης δικονομικής συμπεριφοράς να εξυπηρετείται επαρκέστερα. Σε όλες πλέον τις ρυθμίσεις τα χρηματικά ποσά περιέρχονται στο Δημόσιο ως δημόσιο έσοδο, το οποίο λαμβάνει γνώση για την επιβολή της χρηματικής ποινής με τη γνωστοποίηση της απόφασης που την διατάσσει, η οποία επιτυγχάνεται με επιμέλεια της γραμματείας του δικάζοντος δικαστηρίου.

20. Άρθρο 207 παράγραφος 2: Τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 207 λόγω της θεσμοθέτησης νέου Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013), ο οποίος δεν συμπεριέλαβε στις ρυθμίσεις του τις καταργούμενες περιπτώσεις.

ΙΙ. Βιβλίο δεύτερο - Διαδικασία στα πρωτοβάθμια δικαστήρια (Κεφάλαιο 1 έως 11)

1. Άρθρο 208: Καταργήθηκε η υποχρέωση απόπειρας συμβιβασμού του ειρηνοδίκη, η οποία ούτως ή άλλως ως lex imperfecta δεν συνοδευόταν από κυρώσεις σε περίπτωση μη τήρησής της. Δικαιολογητικός λόγος της κατάργησης είναι ο εξορθολογισμός της συμβιβαστικής επέμβασης του ειρηνοδίκη, η οποία εξετάζεται και εντάσσεται συστηματικά στις αμέσως επόμενες διατάξεις του κώδικα.

2. Άρθρο 209: Με την εισαγόμενη τροποποίηση και εν όψει της κατάργησης του παλαιού άρθρου 208 και της εισαγωγής του άρθρου 214Β για τη δικαστική μεσολάβηση στο πρωτοδικείο με το ν. 4055/2012, η αίτηση συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς μπορεί να υποβληθεί μόνο στον αρμόδιο καθ' ύλη και κατά τόπο ειρηνοδίκη.

3. Άρθρο 210: Με σκοπό την επιτάχυνση της δίκης, καταργήθηκε η δικονομική εξουσία που παρεχόταν στον ειρηνοδίκη να αναβάλει τη συζήτηση για το συμβιβασμό ή να ορίσει άλλη ημερομηνία για τη συμβιβαστική του επέμβαση. Συγχρόνως απαλείφθηκε η πρόβλεψη για απόπειρα του συμβιβασμού και λόγω της κατάργησης του άρθρου 208.

4. Άρθρο 211: Με το άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2915/2001 καταργήθηκε ο όρκος ως αποδεικτικό μέσο. Μετά την κατάργηση αυτή το άρθρο 211 ήταν ούτως ή άλλως ανεφάρμοστο και έπρεπε να καταργηθεί.

5. Άρθρα 212, 213: Λόγω της κατάργησης της απόπειρας για συμβιβασμό στα παλαιά άρθρα 208 και 210, η γραμματική διατύπωση των άρθρων 212 και 213 άλλαξε αντίστοιχα.

6. Άρθρο 214Γ: Εισάγονται ειδικές ρυθμίσεις για το θεσμό της διαμεσολάβησης, ο οποίος με το άρθρο 116Α εντάχθηκε για πρώτη φορά στις θεμελιώδεις αρχές του δικονομικού δικαίου.

7. Άρθρο 215 παρ. 2: Θεσπίζεται προθεσμία για την επίδοση της αγωγής στην τακτική διαδικασία στα πρωτοβάθμια δικαστήρια, η οποία καθορίζεται σε τριάντα (30) ημέρες από την κατάθεσή της αν ο εναγόμενος διαμένει στην Ελλάδα και σε εξήντα (60) ημέρες αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στην αλλοδαπή. Η διάταξη αυτή συνδυάζεται συστηματικά με τις ρυθμίσεις των άρθρων 237 και 238, οι οποίες εισάγουν τον κανόνα της έγγραφης διαδικασίας και εκμεταλλεύονται χρονικά προς εξυπηρέτηση της οικονομίας της δίκης τον μέχρι σήμερα «νεκρό» χρόνο από την κατάθεση της αγωγής και μέχρι τη συζήτησή της. Αν ο ενάγων δεν εκπληρώσει το δικονομικό αυτό βάρος, τότε η αγωγή θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε και ως εκ τούτου δεν παράγει δικονομικές έννομες συνέπειες. Οι ουσιαστικού δικαίου συνέπειες βεβαίως διατηρούνται.

8. Άρθρο 226: Εν όψει των εξαιρετικά σημαντικών συνεπειών της μη κατάθεσης προτάσεων στην τακτική διαδικασία ενώπιον των ειρηνοδικείων, των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων (ερημοδικία των διαδίκων) και προς όφελος των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, τίθεται ειδική πρόβλεψη στο άρθρο 226 παράγραφος 2 εδάφιο β΄ για τη σημείωση με επιμέλεια του γραμματέα στο πρωτότυπο της αγωγής και στα αντίγραφά της, της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων, καθώς και ότι εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη. Πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι η διάταξη του άρθρου 226, πλην του ανωτέρω εδαφίου, δεν έχει εφαρμογή στην τακτική διαδικασία των άρθρων 237 και 238. Εφαρμόζεται στις λοιπές διαδικασίες του ΚΠολΔ (ειδικές διαδικασίες των άρθρων 591 επ.,) και όπου γίνεται ρητή παραπομπή στη συγκεκριμένη διάταξη και πάντοτε υπό την επιφύλαξη ύπαρξης ειδικότερης ρύθμισης.

9. Άρθρο 228: Η επιφύλαξη για διαφορετική ρύθμιση, τέθηκε πρωτίστως για τις ειδικότερες διατάξεις των άρθρων 237 και 238.

10. Άρθρο 232: Επεκτείνεται και εξειδικεύεται η κατ' άρθρο 232 εξουσία του δικαστηρίου να ζητήσει προσκο-

μιδή εγγράφων από τους διαδίκους ή, πλέον, και από τρίτους. Η διάταξη αυτή, η οποία υπήρχε εξαρχής στον ΚΠολΔ (από το 1968), είχε ως αποδέκτες της διαταγής τους διαδίκους να προσκομίσουν έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή τους (αδιακρίτως). Συνεπώς υπόχρεος ήταν και είναι και ο αντίδικος αυτού που φέρει το βάρος απόδειξης ενός ισχυρισμού. Η διάταξη περιέχει αντίστοιχη ρύθμιση με αυτή του άρθρου 142ZPO (γερμανικός ΚΠολΔ). Τυχόν άρνηση των διαδίκων ή των τρίτων να εκπληρώσουν τη γνήσια αυτή δικονομική υποχρέωσή τους, εκτιμάται μεν ελεύθερα από το δικαστήριο, αλλά επιφέρει ως κύρωση την καταδίκη τους στα δικαστικά έξοδα και σε χρηματική ποινή, υπέρ του Δημοσίου, το οποίο λαμβάνει γνώση της καταδίκης με τη γνωστοποίηση της σχετικής απόφασης (με επιμέλεια της γραμματείας).

11. Άρθρα 237 και 238: 1. Όπως και κατά τον ισχύοντα ΚΠολΔ, η αγωγή ασκείται με κατάθεση στη γραμματεία του δικαστηρίου (άρθρο 215) και επίδοση στον εναγόμενο, η οποία λαμβάνει χώρα μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών και κατά περίπτωση εξήντα από την κατάθεσή της. Αφετηρία και σταθερό σημείο όλων των διαδικαστικών πράξεων των μερών της έννομης σχέσης της δίκης αποτελεί σύμφωνα με την προτεινόμενη ρύθμιση η κατάθεση της αγωγής. Το χρονικό αυτό σημείο προκρίθηκε από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή ως ασφαλέστερο και απλούστερο για τους διαδίκους και το δικαστήριο για τον υπολογισμό των περαιτέρω (αποκλειστικών) προθεσμιών σε σχέση με αυτό της επίδοσης της αγωγής. Αν η αγωγή δεν επιδοθεί μέσα στην παραπάνω προθεσμία, θεωρείται ως μη ασκηθείσα και ως εκ τούτου δεν παράγει δικονομικές έννομες συνέπειες (άρθρο 215 παρ. 2). 2. Όπως έχει ήδη αναφερθεί ανωτέρω στο γενικό μέρος της παρούσας, μέσα σε εκατό ή κατά περίπτωση εκατόν τριάντα ημέρες από την κατάθεση της αγωγής οι διάδικοι φέρουν το δικονομικό βάρος να καταθέσουν στον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας τις προτάσεις τους με τις οποίες προβάλλουν τους ισχυρισμούς τους (μέσα επίθεσης και άμυνας), και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές (άρθρο 237 παρ. 1). Μέσα στις επόμενες δεκαπέντε ημέρες γίνονται οι αμοιβαίες αντικρούσεις με προσθήκη στις προτάσεις. Με την παρέλευση και αυτής της προθεσμίας κλείνει ο φάκελος της δικογραφίας. Εκπρόθεσμες προτάσεις και προσθήκες δεν λαμβάνονται υπόψη (άρθρο 237 παρ. 2). 3. Μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας με πράξη του προέδρου του τριμελούς συμβουλίου ή του αρμόδιου δικαστή και σύμφωνα με τις προβλέψεις του κανονισμού του δικαστηρίου, ορίζεται ο δικαστής και για τις υποθέσεις αρμοδιότητας του πολυμελούς πρωτοδικείου η σύνθεση του δικαστηρίου για την εκδίκαση της υπόθεσης, καθώς και ο εισηγητής. Συγχρόνως ορίζεται ημέρα και ώρα συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι μεγαλύτερο των τριάντα ημερών από την παρέλευση της αμέσως πιο πάνω δεκαπενθήμερης προθεσμίας ή στον απολύτως αναγκαίο χρόνο, εάν ο προβλεπόμενος από τον κανονισμό του δικαστηρίου αριθμός υποθέσεων, που ανατίθεται σε κάθε δικαστή, καλυφθεί. Η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή επέλεξε τη συγκεκριμένη γραμματική διατύπωση («στον απολύτως αναγκαίο χρόνο»), για να τονίσει και να υποδείξει την αναγκαιότητα προσδιορισμού της συζήτησης της υπόθεσης, κατά απόλυτη προτεραιότητα στην πρώτη δυνατή δικάσιμο. Η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Η πρόβλεψη για ηλεκτρονική τήρηση τόσο του πινακίου, όσο και της καταχώρισης της διάταξης για επανάληψη της συζήτησης, έγινε -σε αρμονία με τις ειδικές διατάξεις του ΚΠολΔ για ηλεκτρονική κατάθεση δικογράφων- προς εξυπηρέτηση και αποφυγή ταλαιπωρίας των πληρεξουσίων δικηγόρων για «επιτόπιο» έλεγχο των σχετικών έντυπων βιβλίων. Η υλοποίηση της πρόβλεψης αυτής είναι και εύκολη με τα σημερινά τεχνολογικά μέσα, αλλά και επιβεβλημένη στη σύγχρονη εποχή της ηλεκτρονικής πληροφόρησης και της ευρείας χρήσης του διαδικτύου. 4. Στη δικάσιμο αυτή δεν εξετάζονται μάρτυρες και η υπόθεση συζητείται και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους. Όπως έχει ήδη τονιστεί παραπάνω στο γενικό μέρος της παρούσας, η «τυπική» αυτή συζήτηση προβλέφθηκε προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες της αρχή της δημοσιότητας των συνεδριάσεων του δικαστηρίου που προστατεύεται συνταγματικά από το άρθρο 93 του Συντάγματος, αλλά και για να παρασχεθεί η δυνατότητα ενέργειας ορισμένων διαδικαστικών πράξεων, όπως είναι η βίαια διακοπή της δίκης (άρθρο 287), ο δικαστικός συμβιβασμός (άρθρο 293) και η παραίτηση από το δικαίωμα της αγωγής (άρθρο 296). Αναβολή της συζήτησης, κατά το άρθρο 241 δεν είναι επιτρεπτή. Ως εκ τούτου το άρθρο 241 το οποίο παρέμεινε στο προτεινόμενο σχέδιο του ΚΠολΔ, καθόσον εξυπηρετεί άλλες διαδικασίες, στις οποίες η αναβολή είναι επιτρεπτή (λ.χ. στις ειδικές διαδικασίες) δεν εφαρμόζεται εδώ. Σε αντιδιαστολή, οι λόγοι αναβολής των άρθρων 265 (αναβολή της συζήτησης σε περίπτωση πρόωρης αγωγής κατά κληρονόμου) και 266 (αναβολή της συζήτησης λόγω προσεπίκλησης), εφαρμόζονται και προβάλλονται νόμιμα και στη διαδικασία του άρθρου 237 με την έκδοση της αντίστοιχης μη οριστικής απόφασης, όπως και κατά το ισχύον δικονομικό σύστημα. Ομοίως πεδίο εφαρμογής έχουν και τα άρθρα 247 επ.. Η μη εφαρμογή του άρθρου 241 στην τακτική διαδικασία προκρίθηκε από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή για λόγους επιτάχυνσης της δίκης και πάταξης παρελκυστικών τακτικών, ιδιαίτερα συνηθισμένων κατά το μέχρι σήμερα ισχύον δικονομικό σύστημα, όπου αναβολές χορηγούνταν (και συχνά πέραν της μιας), χωρίς οποιονδήποτε έλεγχο της βασιμότητας του αιτήματος. Άλλωστε η χορήγηση αναβολής δεν είναι συμβατή με το προτεινόμενο σύστημα των άρθρων 237 και 238, σύμφωνα με το οποίο, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, οι προτάσεις έχουν ήδη κατατεθεί και ο φάκελος της δικογραφίας έχει κλείσει. Να σημειωθεί εδώ ότι αν υπάρχουν περιστάσεις που θα δικαιολογούσαν την αναβολή της συζήτησης, οι διάδικοι επαρκώς προστατεύονται με τη δικονομική δυνατότητα παράτασης της προθεσμίας κατά το άρθρο 148, η οποία πλέον μπορεί να δοθεί και αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή. 5. Μετά την ανωτέρω (τυπική) συζήτηση εκδίδεται η οριστική απόφαση με βάση τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας (άρθρο 237 παρ. 4 και 5 ΚΠολΔ). Αν από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας, το δικαστήριο δεν μπορεί να αποφασίσει επί της ουσίας της υπόθεσης και να σχηματίσει πλήρη δικανική πεποίθηση και κρίνει προς την κατεύθυνση αυτή απολύτως αναγκαία την εμμάρτυρη απόδειξη, τότε με απλή διάταξη του δικαστηρίου, ως ειδική πρόβλεψη, διατάσσεται η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι συντομότερο των δεκαπέντε ημερών, για την εξέταση των μαρτύρων (ενός

από κάθε πλευρά) ενώπιον του ήδη ορισμένου δικαστή, στον τόπο και στην ημέρα και ώρα που ορίζεται με τη διάταξη αυτή μέσα στο ίδιο δικαστικό έτος, εκτός εάν αυτό είναι χρονικά αδύνατο. Αυτονόητο είναι ότι στην περίπτωση των πολυμελών συνθέσεων, η διάταξη, η οποία εκδίδεται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου, ακολουθεί κατόπιν διασκέψεως. Ο ήδη ορισμένος δικαστής, κατά την πρόβλεψη της συγκεκριμένης διάταξης, είναι αυτός που έχει οριστεί παραπάνω (βλ. άρθρο 237 παρ. 4 εδάφια α΄ και β΄) για την εκδίκαση της υπόθεσης και η δικογραφία, την οποία αυτός έχει χρεωθεί, τον ακολουθεί μέχρι την έκδοση της απόφασης. 6. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης των μαρτύρων θεωρείται συντελεσμένη και η επανάληψη της συζήτησης (άρθρο 237 παρ. 6 ΚΠολΔ). Δεν αποκλείεται η επανάληψη της συζήτησης, σύμφωνα με τη γενική διάταξη του άρθρου 254, η οποία μπορεί να έχει και ως αντικείμενο τη διενέργεια αυτοψίας, πραγματογνωμοσύνης ή εξέτασης των διαδίκων και ενδεχομένως, μαζί με αυτά, την εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο. Μέσα σε οκτώ εργάσιμες ημέρες από την εξέταση των μαρτύρων οι διάδικοι δικαιούνται με προσθήκη να προβούν σε αξιολόγηση των αποδείξεων αυτών. Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν κατατίθενται νέες προτάσεις ή προσθήκη. Μετά την περάτωση της δίκης οι διάδικοι οφείλουν να αναλάβουν όλα τα σχετικά έγγραφα τους. Ο γραμματέας βεβαιώνει στις προτάσεις κάθε διαδίκου ότι ανέλαβε τα έγγραφα του (άρθρο 237 παράγραφοι 7 και 8). 7. Κατά το άρθρο 238, παρεμβάσεις, προσεπικλήσεις, ανακοινώσεις και ανταγωγές κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε εξήντα ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Παρεμβάσεις μετά από προσεπίκληση ή ανακοίνωση κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους, μέσα σε ενενήντα ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Οι παραπάνω προθεσμίες παρατείνονται κατά τριάντα ημέρες για όλους τους διάδικους αν ο αρχικός εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. Η κατάθεση των προτάσεων και της προσθήκης σε αυτές, γίνεται και στην τελευταία περίπτωση μέσα στις προθεσμίες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 237. Μέσα στην προθεσμία της κατάθεσης των προτάσεων προσκομίζονται και όλα τα επικαλούμενα με αυτές αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα.

12. Άρθρο 244: Καταργήθηκε από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή λόγω της μη εφαρμογής του.

13. Άρθρο 254: Εισάγεται στην παρ. 1 του άρθρου 254 ειδική ρύθμιση, ώστε να καθίσταται δυνατή κατά την τακτική διαδικασία των άρθρων 237 και 238, όπου η συζήτηση στο ακροατήριο είναι «τυπική», η εξέταση των διαδίκων ή η διενέργεια αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο από το δικαστήριο. Σε συμπλήρωση της ρύθμισης αυτής και με σκοπό την οικονομία της δίκης προστίθεται νέο τέταρτο εδάφιο στην ίδια παράγραφο, ώστε σε περίπτωση που κριθεί αναγκαίο από το δικαστήριο και να καταφύγει σε κάποιο από τα παραπάνω αποδεικτικά μέσα, αλλά και να εξετάσει μάρτυρα κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 237 παρ. 6, να το πράξει αυτό «uno actu» με την απόφαση για την επανάληψη της συζήτησης και να μην απαιτείται ξεχωριστή διάταξη του δικαστή.

14. Άρθρο 260 παράγραφοι 2 και 3: Στο άρθρο 260 παρ. 2 ρυθμίζονται οι συνέπειες της μη κανονικής συμμετοχής όλων των διαδίκων στη δίκη που διεξάγεται κατά την τακτική διαδικασία ενώπιον του ειρηνοδικείου, του μονομελούς ή του πολυμελούς δικαστηρίου. Διευκρινίζεται εδώ ότι μη κανονική συμμετοχή με συνέπεια τη ματαίωση της υπόθεσης, αποτελεί η μη κατάθεση ή η μη εμπρόθεσμη κατάθεση προτάσεων από όλους τους διαδίκους. Αντίθετα η μη κανονική συμμετοχή κάποιου μόνο από τους διαδίκους επιφέρει κατά περίπτωση τις συνέπειες της ερημοδικίας κατά τα ειδικότερα στα άρθρα 271 επ. προβλεπόμενα. Με σκοπό επίσης, την εκκαθάριση των πινακίων από τις αδρανείς υποθέσεις, την ταχεία επίλυση της διαφοράς και την εξυπηρέτηση της ασφάλειας του δικαίου ορίζεται ότι αν εντός εξήντα ημερών από τη ματαίωση δεν γίνει (από τον επιμελέστερο διάδικο) νέος προσδιορισμός για τη συζήτηση της υπόθεσης, τότε η αγωγή θεωρείται ως μη ασκηθείσα και ως εκ τούτου δεν παράγει (δικονομικού δικαίου) συνέπειες. Ο χρόνος με βάση τον οποίον υπολογίζεται η προθεσμία των εξήντα ημερών είναι ο χρόνος της τυπικής συζήτησης της αγωγής (άρθρο 237 παράγραφοι 4), κατά την οποία και κηρύσσεται η ματαίωση. Ως προσδιορισμός της συζήτησης νοείται η κατάθεση της κλήσης για τη νέα συζήτηση, η οποία μπορεί να γίνει και με ηλεκτρονικά μέσα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 119 παρ. 4. Οι προθεσμίες επίδοσης της κλήσης και κατάθεσης των προτάσεων και της προσθήκης είναι αυτές των άρθρων 215 παρ. 2 και 237 παρ. 1 και 2, τα οποία εφαρμόζονται αναλόγως. Οι υπόλοιπες διαδικαστικές πράξεις που πρέπει να ακολουθήσουν και οι προθεσμίες που πρέπει να τηρηθούν ορίζονται στο άρθρο 215 παρ. 2. Έτσι η κλήση πρέπει να επιδοθεί εντός προθεσμίας τριάντα ή εξήντα ημερών από τον προσδιορισμό της νέας συζήτησης και οι διάδικοι υποχρεούνται να καταθέσουν προτάσεις εντός της προθεσμίας εκατό ή εκατόν τριάντα ημερών από την ημερομηνία κατάθεσης της κλήσης αντίστοιχα. Η κατάθεση της αίτησης μπορεί να γίνει και με ηλεκτρονικά μέσα, όπως προβλέπεται για το εισαγωγικό της δίκης και τα υπόλοιπα δικόγραφα.

15. Άρθρο 263: Τα διαδικαστικά κωλύματα του άρθρου 263 μπορούν προταθούν μόνο με τις προτάσεις στις περιπτώσεις των άρθρων 237 και 238, διαφορετικά είναι απαράδεκτα. Ο περιορισμός αυτός τέθηκε, λόγω της διαδικαστικής εξέλιξης της έγγραφης διαδικασίας, στην οποία αφενός τα μέσα επίθεσης και άμυνας των διαδίκων προτείνονται με τις προτάσεις, αφετέρου η συζήτηση του άρθρου 237 παρ. 6 είναι «τυπική».

16. Άρθρο 268 παρ. 4: Ρητά ορίζεται ότι η ανταγωγή ασκείται μόνο με χωριστό δικόγραφο και όχι με τις προτάσεις.

17. Άρθρα 271-277: Τροποποιήθηκαν οι διατάξεις για την ερημοδικία των διαδίκων (και τρίτων που ενδεχομένως συμμετέχουν στη δίκη), ώστε να εναρμονιστούν με τη νέα έγγραφη διαδικασία των άρθρων 237 και 238. Επαναλαμβάνεται εδώ ότι ως κανονική συμμετοχή στη δίκη νοείται στην τακτική διαδικασία η (εμπρόθεσμη) κατάθεση προτάσεων και σημειώνεται ότι η διατήρηση της κλήσης στο άρθρο 271 αφορά τις περιπτώσεις που υπάρχει κλήση προς συζήτηση (ειδικές διαδικασίες, προσδιορισμός νέας συζήτησης με κλήση σύμφωνα με το άρθρο 260 παρ. 2, προσδιορισμός της επανάληψης της συζήτησης, σύμφωνα με το άρθρο 254 κ.ο.κ). Ερημοδικία του ενάγοντος, δηλαδή μη κανονική συμμετοχή αυτού στη δίκη, έχει ως συνέπεια την απόρριψη της αγωγής (άρθρο 272 παρ. 1). Αν ο εναγόμενος δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν η αγωγή (και η κλήση για συζήτηση, όπου αυτή προβλέπε-

ται) επιδόθηκαν σε αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα. Αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση δεν επιδόθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα, η αγωγή θεωρείται ως μη ασκηθείσα. Διαφορετικά συζητεί την υπόθεση ερήμην του εναγομένου (άρθρα 271 παρ. 1 και 2).

18. Άρθρο 286: Στην αρχή του άρθρου αυτού γίνεται αναφορά απλώς στη συζήτηση, έτσι ώστε να περιληφθεί και η «τυπική» συζήτηση των άρθρων 237 και 238.

19. Άρθρο 287: Με την προσθήκη που έγινε στο άρθρο 287, η βίαιη διακοπή της δίκης μπορεί έγκυρα να γνωστοποιηθεί στον αντίδικο και με τις προτάσεις. Μολονότι οι προτάσεις δεν επιδίδονται, ο αντίδικος λαμβάνει γνώση αυτών και του λόγου διακοπής της δίκης που περιλαμβάνουν. Η ρύθμιση αυτή εξυπηρετεί κατά κύριο λόγο τη νέα έγγραφη διαδικασία των άρθρων 237 και 238, όπου στην τυπική συζήτηση του άρθρου 237 η παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους δεν είναι αναγκαία. Μπορεί βέβαια οι διάδικοι να παρασταθούν στο ακροατήριο κατά την τυπική συζήτηση και να γνωστοποιήσουν εκεί το λόγο της διακοπής.

20. Άρθρο 293: Λόγω της πρόβλεψης εισηγητή δικαστή στη διαδικασία των άρθρων 237 και 238, ο δικαστικός συμβιβασμός μπορεί να γίνει και ενώπιον του εισηγητή δικαστή.

21. Άρθρα 294 και 297: Η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής και από το δικαίωμα που ασκείται με αυτήν έγκυρα πραγματοποιείται και με τις προτάσεις, μολονότι αυτές δεν επιδίδονται (όπως τα δικόγραφα) στον αντίδικο. Με τη ρύθμιση αυτή επιλύεται νομοθετικά το ζήτημα που είχε διχάσει τη θεωρία και τη νομολογία αν είναι έγκυρη η παραίτηση που γίνεται με τις προτάσεις.

22. Άρθρο 305: Διαγράφηκε το επάγγελμα από τα υποχρεωτικώς αναγραφόμενα στη δικαστική απόφαση στοιχεία των διαδίκων. Η ρύθμιση αυτή έχει περιπέσει σε αχρησία αφού σχεδόν ποτέ δεν αναφέρεται το στοιχείο αυτό στις δικαστικές αποφάσεις, ενώ η αναγραφή του επαγγέλματος σε τίποτα δεν προσθέτει στην ταυτοποίηση των διαδίκων που είναι αναγκαία για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

23. Άρθρο 317 παρ. 3: Επέρχεται η αναγκαία αναδιατύπωση, ώστε να καλύπτονται και οι περιπτώσεις των άρθρων 237 και 238.

III. Βιβλίο δεύτερο – Διαδικασία στα πρωτοβάθμια δικαστήρια (Κεφάλαιο 12 απόδειξη).

1. Άρθρο 340: Σύμφωνα με τη μέχρι σήμερα ισχύουσα διάταξη του άρθρου 270 παρ. 2 «το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα αποδεικτικά μέσα που πληρούν τους όρους του νόμου, σύμφωνα με την προβλεπόμενη αποδεικτική του καθενός. Συμπληρωματικά μπορεί να λαμβάνει υπόψη και να εκτιμά ελεύθερα και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, με την επιφύλαξη των άρθρων 393 και 394». Η νόθευση αυτή που πραγματοποιείται στο δεύτερο εδάφιο της παραπάνω διάταξης στο σύστημα της αυστηρής απόδειξης που καθιερώνει το πρώτο εδάφιο, με την πρόβλεψη της «συμπληρωματικότητας» ερμηνεύθηκε από τη θεωρία ποικιλοτρόπως. Κατά μια άποψη λαμβάνονται υπόψη μόνο τα αποδεικτικά μέσα του άρθρου 339 και αν ο δικαστής δεν σχηματίσει πλήρη δικανική πεποίθηση από αυτά, τότε και τα μη πληρούντα. Κατά μια άλλη άποψη κρατούσα και στη νομολογία λαμβάνονται υπόψη σωρευτικά και παράλληλα με τα επώνυμα αποδεικτικά μέσα του άρθρου 339. Η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή τάχθηκε υπέρ της δεύτερης από τις ανωτέρω θέσεις, η οποία δέχεται πληρούντα και μη πληρούντα αποδεικτικά μέσα σωρευτικά. Έτσι στο άρθρο 340 προστίθεται η παράγραφος 1 στην οποία επαναδιατυπώνεται η παράγραφος 2 του παλαιού άρθρου 270, ώστε να μην δημιουργούνται προβλήματα κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του τα αποδεικτικά μέσα που πληρούν τους όρους του νόμου και αξιολογεί αυτά κατά την αποδεικτική δύναμη που έχει το καθένα σύμφωνα με τον νόμο. Λαμβάνει όμως υπόψη του σωρευτικά και παράλληλα και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, με τις εξαιρέσεις που ισχύουν για το μη επιτρεπτό της εμμάρτυρης απόδειξης, τα οποία και εκτιμά ελεύθερα.

2. Άρθρο 370: Γίνεται αναρίθμιση των παραγραφων 2 και 3 σε 1 και 2 αντίστοιχα μετά την κατάργηση της παραγράφου 1 από το άρθρο 14 παράγραφος 1 του ν. 2915/2001.

3. Άρθρο 393: Συγχωνεύονται στην παράγραφο 1 οι παράγραφοι 1 και 3 και η παλιά παράγραφος 3 αναριθμείται σε 2. Επίσης, αυξάνεται το χρηματικό όριο του μη επιτρεπτού της εμμάρτυρης απόδειξης από 20.000 σε 30.000 ευρώ.

4. Άρθρο 394: Γίνεται σαφέστερο ότι το άρθρο αυτό αποτελεί εξαιρετική ρύθμιση.

5. Άρθρο 396: Με το άρθρο 396, το οποίο είχε καταργηθεί με το άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2915/2001 προβλέπεται, -με την επιφύλαξη των οριζομένων στα άρθρα 237 και 238, τα οποία περιλαμβάνουν ειδικές ρυθμίσεις για την εμμάρτυρη απόδειξη- ότι το δικαστήριο υποχρεούται να εξετάσει έναν τουλάχιστον μάρτυρα από τους προτεινόμενους από κάθε πλευρά. Σε περίπτωση ομοδικίας μπορεί να εξετασθεί μάρτυρας από κάθε ομόδικο εφόσον το δικαστήριο κρίνει ότι υφίστανται μεταξύ των ομοδίκων διαφορετικά συμφέροντα. Η τελευταία αυτή περίπτωση ισχύει και για τη διαδικασία των άρθρων 237 και 238 και για το λόγο αυτόν δεν τίθεται η σχετική επιφύλαξη και στο εδάφιο αυτό της διάταξης.

6. Άρθρο 400: Στο άρθρο 400 καταργείται η παράγραφος 3 και έτσι μπορεί να εξετάζονται ως μάρτυρες και πρόσωπα που έχουν συμφέρον από τη δίκη, των οποίων βέβαια η κατάθεση σταθμίζεται από το δικαστήριο.

7. Άρθρα 421-424: Με τα νέα άρθρα 421-424 προβλέπεται με αναλυτικές ρυθμίσεις το επώνυμο αποδεικτικό μέσο των ενόρκων βεβαιώσεων, το οποίο προστέθηκε στον κατάλογο του άρθρου 339 με το άρθρο 36 του ν. 3994/2011. Με τις διατάξεις αυτές προβλέπεται: α) ότι οι ένορκες βεβαιώσεις, μέχρι πέντε τον αριθμό, συντάσσονται από ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφο προαποδεικτικά, β) απαιτείται προηγούμενη (προ 2 ημερών) κλήτευση του αντιδίκου με το περιεχόμενο που ορίζει το άρθρο 422, γ) μπορούν κατά την εξέταση των ενόρκως βεβαιούντων να παρίστανται οι διάδικοι και σε περίπτωση που προβάλλουν ενστάσεις καταχωρίζονται μεν στο προοίμιο της βεβαίωσης, αλλά κρίνονται από το δικαστήριο στο οποίο θα υποβληθούν, δ) οι όροι και περιορισμοί που ισχύουν για τους μάρτυρες στις διατάξεις των άρθρων 393, 394, 398 παρ. 2, 399, 400, 402, 405, 407, 408, 409 παρ. 2, 411 και 413 εφαρμόζονται ανάλογα και στους ενόρκως βεβαιούντες. Σε περίπτωση τέλος που δεν τηρηθούν όλες οι ανωτέρω διατυπώσεις δεν λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο ούτε στην έμμεση απόδειξη. Οι ένορκες βεβαιώσεις διαδραματίζουν βασικό ρόλο και στην αποδεικτική διαδικασία των άρθρων 237 και 238, αφού ως μάρτυρας σε περίπτωση που κριθεί αναγκαία η

εμμάρτυρη απόδειξη καλείται ένας (από κάθε πλευρά) από τους ενόρκως βεβαιώσαντες. Με αυτόν τον τρόπο, προσδοκάται ότι θα αναβαθμιστεί παράλληλα και το ουσιαστικό περιεχόμενο των ενόρκων βεβαιώσεων και θα μειωθούν οι περιπτώσεις ψευδορκίας, αφού πλέον αυτός που την παρέχει γνωρίζει ότι η αξιοπιστία της μαρτυρίας του ενδέχεται να υποβληθεί σε προφορικό έλεγχο εκ μέρους του δικαστή.

8. Άρθρο 461: Λόγω της υποχρεωτικής κατάθεσης προτάσεων σε όλα τα δικαστήρια (βλ. άρθρο 115 παράγραφος 3) καταργείται η δικονομική δυνατότητα προφορικής υποβολής της ένστασης πλαστογραφίας.

9. Άρθρο 468: Με την τροποποίηση που επέρχεται στην παράγραφο 1 γίνεται σαφές ότι δεν επιτρέπεται πλέον προφορική άσκηση της αγωγής ενώπιον του ειρηνοδικείου για μικροδιαφορές. Αν και η κατάθεση προτάσεων στις μικροδιαφορές δεν είναι υποχρεωτική, κατά τη νέα διατύπωση του άρθρου 115 παράγραφος 3, σε περίπτωση που ο διάδικος επιλέξει να καταθέσει προτάσεις θα το πράξει το αργότερο κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο.

10. Άρθρο 472: Το άρθρο 472 που προέβλεπε τη δικονομική δυνατότητα αντιπροσώπευσης του διαδίκου από συγκεκριμένα πρόσωπα καταργείται.

11. Άρθρο 484: Τροποποιείται, λόγω της κατάργησης της περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης.

IV. Βιβλίο τρίτο - Ένδικα μέσα και ανακοπές (Κεφάλαια 1 έως 6).

1. Άρθρο 495 παρ. 3: Αναγκαία συνέπεια της κατάργησης της προφορικής άσκησης αγωγών κ.λπ. στο ειρηνοδικείο, αποτελεί η κατάργηση της προφορικής άσκησης ένδικων μέσων κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, η οποία προβλεπόταν στην παράγραφο 3 του άρθρου 495.

2. Άρθρο 495 παράγραφος 4: Γίνονται οι κατάλληλες προσαρμογές στην αρίθμηση.

3. Άρθρο 498 παράγραφος 2: Έγινε σύντμηση των προπαρασκευαστικών προθεσμιών κλήτευσης των διαδίκων σε εναρμόνιση με τις αντίστοιχες προθεσμίες του άρθρου 228. Οι προθεσμίες αυτές κρίνονται επαρκείς, λαμβανομένου υπόψη ότι ακόμα και στην περίπτωση εφέσεως σε απόφαση που εκδόθηκε ερήμην στον πρώτο βαθμό, οι προτάσεις κατατίθενται έως την έναρξη της συζήτησης.

4. Άρθρα 518 παράγραφος 2 και 564 παράγραφος 3: Η μεταβολή της καταχρηστικής τριετούς προθεσμίας των άρθρων 518 παράγραφος 2 και 564 παράγραφος 3 για την άσκηση έφεσης και αναίρεσης αντίστοιχα στις περιπτώσεις μη επίδοσης της απόφασης, έγινε διότι η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή θεώρησε ότι η προθεσμία των τριών ετών υπήρξε υπερβολικά μεγάλη και έπρεπε να περιορισθεί σε διετή για την ταχεία περάτωση των δικών.

5. Άρθρο 524: Στο άρθρο 524 η προσαρμογή κατέστη αναγκαία μετά τις μεταβολές στην τακτική διαδικασία ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων. Η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική μόνο στην περίπτωση ερημοδικίας του άρθρου 528. Σε μια τέτοια περίπτωση δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 237, αλλά οι προτάσεις κατατίθενται έως την έναρξη της συζήτησης και η προσθήκη εντός του τριημέρου, όπως ισχύει και στην περίπτωση της κατ' αντιμωλίαν διεξαγωγής της πρωτοβάθμιας δίκης στις ειδικές διαδικασίες. Στην παράγραφο 3 επανέρχεται η παλαιότερη διατύπωση.

6. Άρθρο 527: Στο άρθρο 527 η προσαρμογή, αναφορικά με τους πραγματικούς ισχυρισμούς στη δευτεροβάθμια δίκη, κατέστη αναγκαία μετά την κατάργηση του άρθρου 269, οι διατάξεις του οποίου επαναφέρθηκαν στο άρθρο αυτό. Στην τακτική διαδικασία των άρθρων 237 και 238 το χρονικό σημείο για την παραδεκτή προβολή οψιγενών ισχυρισμών είναι αυτό της παρέλευσης της προθεσμίας για την κατάθεση προτάσεων, κατά τους ορισμούς του άρθρου 237 παράγραφος 1. Αν οι σχετικοί ισχυρισμοί γεννήθηκαν πριν το χρονικό σημείο αυτό και δεν συντρέχουν οι υπόλοιπες προϋποθέσεις του άρθρου 527 (αριθμοί 3 έως 6), τότε δεν μπορούν να προβληθούν παραδεκτά στη δευτεροβάθμια δίκη. Λόγω της δυνατότητας άσκησης κύριας παρέμβασης μόνο στον πρώτο βαθμό, καταργήθηκε η σχετική πρόβλεψη που υπήρχε στη διάταξη αναφορικά με τους πραγματικούς ισχυρισμούς του κυρίως παρεμβαίνοντος (το πρώτον) στη δευτεροβάθμια δίκη.

7. Άρθρο 538: Επανέρχεται η παλαιά διάταξη ως είχε πριν την τροποποίηση που υπέστη από το άρθρο 45 παρ. 1 του ν. 3994/2011. Σε προσβολή με αναψηλάφηση υπόκεινται οι αποφάσεις του Αρείου Πάγου (ολομέλειας και τμημάτων) μόνο όταν δικάζει κατ' ουσίαν και όχι ως ακυρωτικό. Η εξαίρεση του κανόνα αναφορικά με το επιτρεπτό αναψηλάφησης όταν στηρίζεται στο λόγο του αριθμού 10 του άρθρου 544 (δωροληψία ή εκ προθέσεως παράβαση καθήκοντος συμπράττοντος στην έκδοση της απόφασης δικαστή) καταργήθηκε από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή.

8. Άρθρο 544 παρ. 6: Με σκοπό την πληρότητα της διάταξης, προστίθεται στο λόγο αναψηλαφήσεως του αριθμού 6 ο ψευδής όρκος ενόρκως βεβαιώσαντος, δεδομένου ότι οι ένορκες βεβαιώσεις αποτελούν επώνυμο αποδεικτικό μέσο του καταλόγου του άρθρου 339.

9. Άρθρο 546 παράγραφος 1: Γίνονται οι κατάλληλες προσαρμογές στην αρίθμηση.

10. Άρθρο 548: Γίνονται οι κατάλληλες προσαρμογές στην αρίθμηση. Στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης η κατάθεση των προτάσεων γίνεται έως την έναρξη της συζήτησης και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση, κατά ρητή παραπομπή στο άρθρο 524 παράγραφος 1 εδάφιο β΄.

11. Άρθρο 560: Στο άρθρο 560 διευρύνθηκαν οι λόγοι αναίρεσης αποφάσεων του ειρηνοδικείου με την προσθήκη δυο νέων λόγων, με σκοπό την ενότητα της νομολογίας και την εξασφάλιση ορθότερης δικαστικής κρίσης. Προστέθηκαν ως λόγοι αναίρεσης αν το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη πράγματα που δεν προτάθηκαν ή δεν έλαβε υπόψη πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, και αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης.

12. Άρθρο 562 παράγραφος 4: Λόγω της κατάργησης της εισηγητικής έκθεσης στον Άρειο Πάγο, η διάταξη της παραγράφου 4 τροποποιήθηκε αντίστοιχα.

13. Άρθρο 564 παράγραφος 2: Στο πλαίσιο τη γενικότερης σύντμησης των δικονομικών προθεσμιών και σε εναρμόνιση με την προθεσμία επίδοσης της αγωγής στην αλλοδαπή σύμφωνα με το άρθρο 215 παράγραφος 2, η αντίστοιχη προθεσμία επίδοσης της αναίρεσης συντμήθηκε σε εξήντα (60) ημέρες.

14. Άρθρο 565: Γίνονται οι κατάλληλες προσαρμογές στην αρίθμηση.

15. Άρθρο 568 παράγραφος 2 στ. γ΄: Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή εισηγητής αρεοπαγίτης, προς τον οποίον διαβιβάζεται ο φάκελος της δικογραφίας, ορίζεται μόνο για να κρίνει το απαράδεκτο της αναίρεσης ή το απαράδεκτο ή το προδήλως αβάσιμο όλων των λόγων της (αρχικών και προσθέτων), κατά τα ειδικότερα στο άρθρο 571 οριζόμενα.

16. Άρθρο 569 παράγραφος 2: Σε περίπτωση προσθέτων λόγων, αντίγραφο του δικογράφου που τους περιέχει παραδίδεται από τη γραμματεία του Αρείου Πάγου και στον εισηγητή της υπόθεσης για τους σκοπούς του άρθρου 571.

17. Άρθρο 571: Η κατάργηση της εισήγησης του άρθρου 571 κρίθηκε αναγκαία για τη συμμόρφωση προς τις αποφάσεις του ΕΔΔΑ που αφορούν καταδίκες για παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων λόγω της εισηγήσεως και για εξοικονόμηση χρόνου μάταιης εργασίας. Μετά την κατάργηση της εισήγησης κατέστη αναγκαία η προσαρμογή των άρθρων 562 παράγραφος 4, 565 παράγραφος 2, 569 παράγραφος 2, 574 και 575. Παράλληλα εισάγεται εκ νέου η διάταξη που ίσχυε πριν το ν. 3994/2011 αναφορικά με το «φιλτράρισμα» των αναιρέσεων στον Άρειο Πάγο. Εισηγητής δικαστής πλέον ορίζεται μόνο για να κρίνει σε πρώτο στάδιο περιπτώσεις απαραδέκτου της αναίρεσης ή απαραδέκτου ή προδήλως αβασίμου (όλων) των λόγων αυτής. Σε μια τέτοια περίπτωση ακολουθείται η διαδικασία που περιγράφεται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 571.

18. Άρθρο 574: Λόγω της κατάργησης της εισηγητικής έκθεσης το άρθρο 574 τροποποιείται αντίστοιχα. Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αγορεύουν μόνο εφόσον το ζητήσουν.

19. Άρθρο 575: Λόγω της κατάργησης της εισηγητικής έκθεσης το άρθρο 574 τροποποιείται αντίστοιχα.

20. Άρθρο 580 παρ. 3: Με το άρθρο 580 παράγραφος 3 αποσαφηνίζεται ότι μετ' αναίρεση η υπόθεση, όταν συντρέχει περίπτωση να συζητηθεί στον Άρειο Πάγο, εισάγεται δια κλήσεως στο ίδιο τμήμα.

21. Άρθρο 581 παράγραφος 2: Διευκρινίζεται ότι η κατάθεση των προτάσεων στο δικαστήριο της παραπομπής γίνεται μέχρι την έναρξη της συζήτησης, σύμφωνα με το άρθρο 524 παρ. 1 εδάφιο β΄.

22. Άρθρο 585 παράγραφος 2: Σε συμφωνία με τις προθεσμίες της τακτικής διαδικασίας των άρθρων 237 και 238, οι νέοι λόγοι ανακοπής προτείνονται με πρόσθετο δικόγραφο, το οποίο κατατίθεται και επιδίδεται στον αντίδικο εντός εξήντα ημερών από την κατάθεση της ανακοπής. Στις ειδικές διαδικασίες η προθεσμία των οκτώ ημερών πριν από τη συζήτηση διατηρείται.

V. Βιβλίο τέταρτο – Ειδικές διαδικασίες (κεφάλαια 1 έως 4).

1. Άρθρα 591 έως 645 (γενικά): Στις ειδικές διαδικασίες, στις οποίες η εμμάρτυρη απόδειξη έχει μεγαλύτερη δικονομική βαρύτητα και η αμεσότητα διαδραματίζει σημαντικότερο ρόλο, λόγω της ειδικής φύσης των επιμέρους διαδικασιών, παραμένει σε ισχύ η προφορική διαδικασία. Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και εδώ, εκτός αν αντιβαίνουν προς ειδικές διατάξεις. Η εφαρμοστέα διαδικασία περιγράφεται στο άρθρο 591 παράγραφοι 1-7 και περιληπτικά έχει ως εξής: Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι τριάντα (30) ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, εξήντα (60) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Οι προτάσεις κατατίθενται το αργότερο κατά τη συζήτηση. Οι διάδικοι το αργότερο κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο προσάγουν όλα τα αποδεικτικά τους μέσα και μπορούν έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, με την οποία αξιολογούνται οι αποδείξεις, προτείνονται ισχυρισμοί και προσκομίζονται ένορκες βεβαιώσεις, έγγραφα και γνωμοδοτήσεις κατά το άρθρο 390 μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που προτάθηκαν. Με σκοπό την απλοποίηση του υπάρχοντος συστήματος των ειδικών διαδικασιών και την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης, οι ειδικές διαδικασίες ενοποιήθηκαν και κατατάχθηκαν συστηματικά σε τρεις ευρύτερες κατηγορίες, όπως ήδη αναφέρθηκε στο γενικό μέρος της παρούσας: α) Στις διαφορές από την οικογένεια, το γάμο και την ελεύθερη συμβίωση (άρθρα 592-613), β) στις περιουσιακές διαφορές (άρθρα 614-622Β) και γ) στις διαταγές (άρθρα 623-646). Η ενοποίηση αυτή κρίθηκε από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή επιβεβλημένη, καθόσον η πληθώρα των μέχρι σήμερα ειδικών διαδικασιών, οι οποίες μάλιστα εκδικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια κατά ενιαίο τρόπο με την ίδια δικονομική διαδικασία, δεν φαίνεται να προσφέρει κάποιο πλεονέκτημα στην ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης. Αντίθετα το δαιδαλώδες ισχύον σύστημα των ειδικών διαδικασιών και οι χωρίς ουσιαστικό λόγο ενυπάρχουσες σε αυτό δικονομικές αποκλίσεις, περιπλέκουν περισσότερο, παρά βοηθούν το έργο των συμμετεχόντων στην κάθε δίκη διαδίκων, πληρεξούσιων δικηγόρων και δικάζοντος δικαστή.

2. Άρθρα 592 έως 613: Στην πρώτη κατηγορία των οικογενειακών διαφορών υπήχθησαν συστηματικά οι γαμικές διαφορές και οι διαφορές που προκύπτουν από το ν. 3719/2008 για την ελεύθερη συμβίωση (άρθρο 592 παράγραφος 1), οι διαφορές από τις σχέσεις γονέων και τέκνων (άρθρο 592 παράγραφος 2) και οι λοιπές οικογενειακές διαφορές (άρθρο 592 παράγραφος 3). Σύμφωνα με τη διάρθρωση του καταρτισθέντος σχεδίου, για τις διαφορές αυτές προβλέπονται αρχικά κοινές διατάξεις (άρθρα 593-602) και στη συνέχεια ακολουθούν οι ειδικές διατάξεις (άρθρα 603-605: γαμικές διαφορές, άρθρα 606 - 609: διαφορές από τις σχέσεις γονέων και τέκνων, άρθρα 610 - 613: λοιπές οικογενειακές διαφορές). Οι διατάξεις αυτές αποδίδουν κατά βάση στην ουσία τους το ισχύον δίκαιο.

3. Άρθρα 614 έως 622Β: Στη δεύτερη κατηγορία των περιουσιακών διαφορών υπήχθησαν συστηματικά οι μισθωτικές διαφορές (άρθρο 614 παράγραφος 1), οι διαφορές από οριζόντια ή κάθετη ιδιοκτησία (άρθρο 614 παράγραφος 2), οι εργατικές διαφορές (άρθρο 614 παράγραφος 3), οι διαφορές επαγγελματιών και οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης (άρθρο 614 παράγραφος 4), οι διαφορές από αμοιβές (άρθρο 614 παράγραφος 5), οι διαφορές για ζημιές από αυτοκίνητα (άρθρο 614 παράγραφος 6), οι διαφορές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές (άρθρο 614 παράγραφος 7) και οι διαφορές από πιστωτικούς τίτλους (άρθρο 614 παράγραφος 8). Από τις ανωτέρω περιουσιακές διαφορές, λόγω του ειδικού χαρακτήρα τους ξεχωριστή ρύθμιση με ειδικές διατάξεις προβλέπεται για τις μισθωτικές διαφορές (άρ-

θρα 615-620: το άρθρο 620 αφορά και στις διαφορές από οριζόντια ή κάθετη ιδιοκτησία), για τις εργατικές διαφορές (άρθρα 621-622), για τις διαφορές από αμοιβές (άρθρο 622Α), καθώς και για τις διαφορές από πιστωτικούς τίτλους (άρθρο 622Β).

4. Άρθρο 621 παράγραφος 2 εδάφιο β΄: Ως προς τις εργατικές διαφορές διατηρείται η ισχύουσα ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία αν κάποιος από τους διαδίκους δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο ή εμφανιστεί και δεν λάβει νόμιμα μέρος στη συζήτηση, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι. Για τις υπόλοιπες περιουσιακές διαφορές ισχύει πλέον ο κανόνας των άρθρων 271 επ., στα οποία γίνεται παραπομπή με το άρθρο 591 παράγραφος 1.

5. Άρθρο 665 (καταργηθέν): Αναφορικά με τις εργατικές διαφορές καταργείται το ισχύον άρθρο 665 και συνεπώς πλέον αφενός ισχύει ο γενικός κανόνας του άρθρου 94 ως προς την υποχρεωτική παράσταση με δικηγόρο, αφετέρου η πληρεξουσιότητα δίνεται μόνο κατά τα ειδικότερα στο άρθρο 96 οριζόμενα. Παράλληλα καταργείται η δικονομική δυνατότητα εκπροσώπησης του εργαζομένου από άλλον εργαζόμενο και του εργοδότη από υπάλληλό του.

6. Άρθρα 623-645: Στην τρίτη κατηγορία των διαταγών υπήχθησαν συστηματικά η διαταγή πληρωμής (άρθρα 624-636) και η διαταγή απόδοσης της χρήσης μισθίου (άρθρα 637-646). Η διαταγή πληρωμής ρυθμίζεται ειδικότερα στα άρθρα 623-636. Η διαταγή απόδοσης της χρήσης μισθίου ρυθμίζεται ειδικότερα στα άρθρα 637-645. Ειδικά ως προς την τελευταία κατηγορία δικαστικών διαταγών, η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή διατήρησε τις ρυθμίσεις του ν. 4055/2012, οι οποίες φαίνεται ότι διατηρούν μια δικαιότερη ισορροπία ανάμεσα στα συμφέροντα των μισθωτών και των εκμισθωτών επιφέροντας μικρές μόνο νομοτεχνικές βελτιώσεις.

7. Άρθρο 623: Ορίζεται ρητά πλέον ότι η έκδοση διαταγής πληρωμής από τους δικαστές των πολιτικών δικαστηρίων, προϋποθέτει ιδιωτικού δικαίου διαφορά.

8. Άρθρο 624 παρ. 2: Αίρεται το κώλυμα για την έκδοση διαταγής πληρωμής για πρόσωπα που κατοικούν στο εξωτερικό ή δεν είναι γνωστής διαμονής, αλλά έχουν νόμιμα διορισμένο αντίκλητο.

9. Άρθρα 631, 632 παρ. 3: Οριοθετείται η αναστολή της εκτελεστότητας της διαταγής πληρωμής από τις επιπλέον διαδικαστικές δυνατότητες του άρθρου 724. Η δυνατότητα του δανειστή να προχωρήσει στην εγγραφή προσημειώσεως υποθήκης ή στην επιβολή συντηρητικής κατασχέσεως δεν επηρεάζεται από τυχόν αναστολή της εκτελεστότητας της διαταγής πληρωμής, για όσο χρόνο διαρκεί η προθεσμία ασκήσεώς της και ο οφειλέτης είναι κάτοικος εξωτερικού ή έχει άγνωστη διαμονή, ή για όσο χρόνο δεν επιτρέπεται, λόγω της δικαστικής αναστολής της εκτελεστότητάς της η διενέργεια πράξεων αναγκαστικής εκτελέσεως. Η προθεσμία και η άσκηση της ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής δεν αποδυναμώνουν την εκτελεστότητά της, με εξαίρεση τη διαταγή πληρωμής, που έχει εκδοθεί και επιδοθεί στον αντίκλητο, οπότε η προθεσμία της ανακοπής αναστέλλει την εκτελεστότητά της, για προφανείς λόγους προστασίας του οφειλέτη, που δεν έχει γνωστή διαμονή ή δεν διαμένει στην ημεδαπή.

10. Άρθρο 632 παράγραφος 1: Επαναφέρεται η καθ' ύλην αρμοδιότητα και του Πολυμελούς Πρωτοδικείου στην εκδίκαση ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής, με κριτήρια καθ' ύλην αρμοδιότητας και ορίζεται ως εφαρμοστέα διαδικασία αυτή των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ.. Βεβαίως όταν η απαίτηση για την οποία αυτή εκδόθηκε προέρχεται από πιστωτικούς τίτλους, εφαρμοστέα είναι και η διάταξη του άρθρου 622Β, ως ειδικότερη ρύθμιση.

11. Άρθρο 632 παράγραφος 6: Προβλέπεται η δικονομική δυνατότητα σωρεύσεως της ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής στο ίδιο δικόγραφο με την ανακοπή κατά της εκτελέσεως, όταν αυτή επισπεύδεται με εκτελεστό τίτλο τη διαταγή πληρωμής, εφόσον βέβαια πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της αντικειμενικής σώρευσης (βλ. και άρθρο 218).

12. Άρθρο 632 παράγραφος 7: Ο ανακόπτων αντιμετωπίζεται πλέον ως ερημοδικών ενάγων. Συνεπώς αν ο ανακόπτων δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση χωρίς αυτόν και απορρίπτει την ανακοπή.

VI. Βιβλίο πέμπτο – Ασφαλιστικά μέτρα (κεφάλαια 1 έως 8).

1. Άρθρο 682: Απαραίτητη προϋπόθεση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων είναι η ύπαρξη δικαιώματος του αιτούντος, που προκύπτει από το ουσιαστικό δίκαιο. Το δικαίωμα, σύμφωνα με την ήδη ισχύουσα διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 682, μπορεί να τελεί υπό αίρεση (αναβλητική) ή προθεσμία. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει το δικαίωμα να είναι «γεννημένο», έστω και αν τελεί υπό αίρεση ή προθεσμία, να έχει, δηλαδή, συντελεστεί ο νομικός λόγος παραγωγής του. Δεν καλύπτονται υπό την ισχύουσα διάταξη οι μελλοντικές απαιτήσεις, των οποίων ο λόγος παραγωγής δεν έχει ακόμη συντελεστεί. Η τελευταία αυτή περίπτωση δεν εξομοιώνεται με γεννημένο δικαίωμα υπό αναβλητική αίρεση, αφού δεν έχουν ακόμη υπάρξει οι νόμιμες προϋποθέσεις για τη γέννηση της απαίτησης. Στο στάδιο αυτό το μόνο που υπάρχει είναι απλώς ένα δικαίωμα προσδοκίας, δηλαδή μια πλήρως μελλοντική απαίτηση (βλ. Μιχ. Σταθόπουλου, Γεν. Ενοχ. Δίκαιο, 2004, παρ. 27, σελ. 1383-1384). Χαρακτηριστική περίπτωση τέτοιας μελλοντικής απαίτησης είναι εκείνη της συμμετοχής στα αποκτήματα μετά την έγερση αγωγής διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου ή της έναρξης διάστασης των συζύγων, αλλά πριν από την αμετάκλητη λύση ή ακύρωση του γάμου ή τη συμπλήρωση διετούς διάστασης, Για να καλυφθούν από το εύρος της διάταξης του άρθρου 682 παράγραφος 1 και αυτές οι περιπτώσεις, τίθεται η προτεινόμενη ρύθμιση ότι το ασφαλιστέο δικαίωμα μπορεί να αφορά και μέλλουσες απαιτήσεις. Οι εν λόγω απαιτήσεις θα πρέπει, βέβαια, να τελούν υπό τον αυτονόητο όρο του οριστού τόσο του οφειλέτη, όσο και του περιεχομένου τους.

2. Άρθρο 686: Για την πληρέστερη προετοιμασία κατά την υποβολή των αιτήσεων δικαστικής προστασίας, την αποφυγή αοριστιών και ακυροτήτων, ως και τη διασφάλιση της βεβαιότητας της διαδικασίας επιβάλλεται η έγγραφη κατάρτιση των δικογράφων και στα ειρηνοδικεία. Καταργείται προς τούτο το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1, καθώς και το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 προβλέπεται ότι γνωστοποίηση του τόπου και του χρόνου της συζήτησης της αιτήσεως μπορεί να γίνεται, εκτός των άλλων τρόπων, και με ηλεκτρονικά μέσα. Με την νέα ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα χρησιμοποιήσεως ενός νέ-

ου, ταχέος, άμεσου, αποτελεσματικού και λιγότερο δαπανηρού μέσου. Εξάλλου, στην παράγραφο 6 ορίζεται ότι στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων μόνο η πρόσθετη παρέμβαση μπορεί πλέον να ασκηθεί και προφορικά, όχι και η κυρία, λόγω της σοβαρότητας του δικαιώματος που εισάγεται προς διάγνωση.

3. Άρθρο 689: Κατά την ισχύουσα διάταξη η επέμβαση του Υπουργού Δικαιοσύνης στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων εις βάρος αλλοδαπού δημοσίου, με την έκδοση εκ μέρους του σχετικής άδειας, αναφέρεται στην εκ μέρους του στάθμιση της σκοπιμότητας της λήψεως των μέτρων αυτών από της πλευράς της μη διαταράξεως ή της εξυπηρετήσεως των καλών σχέσεων της Χώρας με την οικεία αλλοδαπή Πολιτεία. Με τη νέα ρύθμιση το ζήτημα τίθεται σε ορθότερη βάση, ως συνάρτηση του επείγοντος χαρακτήρα των ασφαλιστικών μέτρων και της δυνατότητας εκτελέσεώς τους στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή. Έτσι δεν είναι απαράδεκτη η αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά αλλοδαπού δημοσίου χωρίς προηγούμενη άδεια του Υπουργού της Δικαιοσύνης, και συνακόλουθα η έκδοση σχετικής αποφάσεως, αλλά κωλύεται η εκτέλεση του εις βάρος του αλλοδαπού δημοσίου διαταχθέντος ασφαλιστικού μέτρου (πρβλ. άρθρο 923). Η ως άνω άδεια απαιτείται πλέον για την εκτέλεση της αποφάσεως που διατάσσει ασφαλιστικό μέτρο. Η άνευ αδείας διενεργουμένη εκτέλεση είναι άκυρη. Η ακυρότητα επέρχεται σύμφωνα με το άρθρο 159 αριθμ. 1 χωρίς την ανάγκη ύπαρξης δικονομικής βλάβης.

4. Άρθρο 690: Μετά τις μεταρρυθμίσεις που επέφερε ο ν. 2915/2001 δεν εκδίδεται απόφαση που να διατάζει αποδείξεις. Έτσι η αναφορά περί προαποδείξεως στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων καθίσταται περιττή και δεν έχει πλέον θέση η συγκεκριμένη ρύθμιση στην παράγραφο 1 του άρθρου. Ούτως ή άλλως οι διάδικοι υποχρεούνται σε προαποδεικτική προσκόμιση όλων των αποδεικτικών τους μέσων και προσαγωγή των μαρτύρων, ανεξάρτητα αν πρόκειται για κύρια απόδειξη ή ανταπόδειξη. Στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων αρκεί πιθανολόγηση. Για τη διαδικασία συλλογής του αποδεικτικού υλικού έχει τούτο ιδιαίτερη σημασία, αφού, σύμφωνα με το άρθρο 347, στις περιπτώσεις που ο νόμος αρκείται σε πιθανολόγηση, το δικαστήριο δεν δεσμεύεται από τους κανόνες που ρυθμίζουν την αποδεικτική διαδικασία. Δηλαδή, με μέτρο την ανάγκη ταχείας παροχής της ζητούμενης προσωρινής δικαστικής προστασίας, ο δικαστής θα κρίνει ελεύθερα, κάθε φορά, αν θα εφαρμόσει μια από τις γενικές διατάξεις που συνθέτουν την αποδεικτική διαδικασία, στο πλαίσιο της διαγνωστικής δίκης. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 347, ο δικαστής δεν δεσμεύεται από τον κατάλογο του άρθρου 339 που απαριθμεί τα αποδεικτικά μέσα. Εδώ ισχύει ελεύθερη απόδειξη, στο πλαίσιο της οποίας ο δικαστής έχει την ευχέρεια να στηριχτεί σε οποιαδήποτε «πρόσφορα μέσα», τα οποία είναι σε θέση να πιθανολογήσουν την αλήθεια των κρίσιμων πραγματικών γεγονότων.

5. Άρθρο 691: Για λόγους αρτιότερης νομοτεχνικής διατύπωσης, στις διατάξεις του άρθρου 691 περιλαμβάνονται μόνο οι ρυθμίσεις που αφορούν την απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ ρυθμίσεις για την προσωρινή διαταγή αποσπώνται και εντάσσονται στο επόμενο άρθρο. Η υφιστάμενη ρύθμιση που περιέχεται στην παράγραφο 1 («και με την απόφασή του δέχεται ή απορρίπτει ολόκληρη ή εν μέρει την αίτηση») καταργείται διότι είναι περιττή. Ο κώδικας του 1968 όριζε ότι η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων καταχωριζόταν στα πρακτικά, στα οποία αναγραφόταν το διατακτικό και σύντομη σημείωση του σκεπτικού (735 παράγραφος 1 ΚΠολΔ/1968). Όμως, με το ν.δ. 958/1971 καταργήθηκε ο τρόπος αυτός έκδοσης της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων, όπως επίσης έπαψε να είναι υποχρεωτική η τήρηση πρακτικών. Ήδη η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων καταχωρίζεται σε αυτοτελές διαδικαστικό έγγραφο. Τέλος η προθεσμία των σαράντα οκτώ ωρών ή των τριάντα ημερών αντίστοιχα για τη δημοσίευση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων, υπολογίζεται με χρονικό σημείο τη λήξη της προθεσμίας για υποβολή σημειώματος, εφόσον βέβαια έχει δοθεί τέτοια προθεσμία στους διαδίκους.

6. Άρθρο 691Α: Για λόγους καλύτερης νομοτεχνικής διατύπωσης και σαφέστερης κατάστρωσης των ρυθμίσεων δημιουργείται νέο άρθρο, στο οποίο περιλαμβάνονται οι υφιστάμενες διατάξεις που αφορούν την προσωρινή διαταγή. Στην παράγραφο 2 του άρθρου αντικαθίστανται οι αδόκιμοι όροι «αντίδικος» και «εκδικάζει» της παλαιάς ρυθμίσεως με την ορθότερη διατύπωση «καθ' ου η αίτηση» και «δικάζει».

7. Άρθρο 693: Η παράγραφος 1 του άρθρου 693 ΚΠολΔ τροποποιείται και διατυπώνεται στην μορφή που είχε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 105 παρ. 3 του ν. 4172/2013. Ο δικαιοπολιτικός λόγος της τροποποίησης υπαγορεύεται από την ανάγκη επιταχύνσεως της πολιτικής δίκης μέσω της μειώσεως των αγωγών που ασκούνται, κατ' επιταγή του νόμου. Η υποχρεωτική άσκηση αγωγής παραμένει αμετάβλητη στις ιδιαίτερα σοβαρές περιπτώσεις των άρθρων 715 παρ. 5, 727, 729 παρ. 5 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, η άσκηση αγωγής και η προθεσμία ασκήσεώς της επαφίεται στην ευχέρεια του δικαστηρίου που εκδικάζει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Οι διατάξεις του άρθρου 693 ΚΠολΔ ως ίσχυαν προ της τροποποίησής του με τον ως άνω νόμο έχουν λειτουργήσει επί σειρά ετών και είναι οικείες στο νομικό κόσμο. Ο κίνδυνος διαιωνίσεως αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων, ελλείψει διατάξεως του δικαστηρίου περί ασκήσεως αγωγής, σταθμίζεται ως λίαν περιορισμένος σε σχέση με την ανάγκη επιταχύνσεως. Ακόμη και εάν δεν διαταχθεί άσκηση αγωγής εντός ορισμένης προθεσμίας, ο ηττηθείς διάδικος διαθέτει παραδεδεγμένους τρόπους αντιμετωπίσεως του κινδύνου αυτού (λ.χ. άσκηση αρνητικής αναγνωριστικής αγωγής από τον ηττηθέντα στη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων διάδικο, ανάκληση της αποφάσεως των ασφαλιστικών μέτρων επί τη βάσει μεταβολής συνθηκών ή και άνευ αυτής εάν έχει ασκηθεί αρνητική αναγνωριστική αγωγή). Με τη νέα ρύθμιση της παραγράφου 2 απαιτείται όχι μόνο η έκδοση, αλλά και η επίδοση της διαταγής πληρωμής, ώστε να λαμβάνει γνώση και να καθορίζει την περαιτέρω στάση του εκείνος εις βάρος του οποίου διετάχθη το ασφαλιστικό μέτρο. Το δεύτερο εδάφιο για την υποβολή νέας αιτήσεως καταργείται, διότι η υφισταμένη ρύθμιση κρίνεται περιττή.

8. Άρθρο 696: Η παράγραφος 2 του άρθρου 696 καταργείται, καθόσον τυγχάνει περιττή.

9. Άρθρο 697: Η διάταξη δεν θέτει περιορισμούς για την ανάκληση ή τη μεταρρύθμιση αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων που δεν εκδόθηκε από το δικαστήριο κύριας δίκης και προπάντων δεν απαιτεί μεταβολή των πραγμάτων. Έτσι η ανάκληση ή μεταρρύθμιση ενεργεί ως υποκατάστατο των καταρχήν απαγορευμένων από το άρθρο 699 ενδίκων μέσων, δηλαδή, μπορεί να βασίζεται και σε νομικά ή ουσιαστικά σφάλματα της αποφάσεως,

εξαιτίας των οποίων δεν είναι πλέον δικαιολογημένη η συνέχιση των μέτρων που διέταξε. Ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος επιβάλλει τον έλεγχο αποφάσεως που απέρριψε ασφαλιστικό μέτρο προς αποκατάσταση της ισότητας των όπλων μεταξύ των διαδίκων. Έτσι, με την προτεινόμενη συμπληρωματική ρύθμιση, το δικαστήριο της κυρίας δίκης έχει την δυνατότητα και ευχέρεια, εκτιμώντας το ενώπιον του εισφερθέν αποδεικτικό υλικό να καταστήσει ανενεργό, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση που εσφαλμένως απέρριψε το ασφαλιστικό μέτρο και να διατάξει, κατόπιν σχετικώς υποβληθέντος αιτήματος, τη λήψη νέου ή τροποποιημένου ασφαλιστικού μέτρου.

10. Άρθρο 702: Στην παράγραφο 3 του άρθρου αντικαθίσταται ο αδόκιμος όρος «πείθεται» και τίθεται ο ορθός «πιθανολογεί».

11. Άρθρο 724: Το άρθρο 724 υπό την υφισταμένη (πριν από την τροποποίηση) ρύθμιση καθιερώνει τη διαταγή πληρωμής ως τίτλο για την αυτοδύναμη εγγραφή προσημείωσης υποθήκης και την επιβολή συντηρητικής κατάσχεσης. Η διαταγή πληρωμής στηρίζεται μόνο στο πραγματικό και αποδεικτικό υλικό που προσκόμισε ο δανειστής, χωρίς οποιαδήποτε δυνατότητα ακρόασης του οφειλέτη επομένως δεν παρουσιάζει περισσότερα εχέγγυα ορθής κρίσης από την οριστική απόφαση που δέχθηκε την αγωγή και διέγνωσε την ισχύ της επικαλούμενης χρηματικής αξίωσης του δανειστή. Μολονότι αποτελεί η διαταγή πληρωμής εκτελεστό τίτλο εν τούτοις με την παρεχομένη δυνατότητα αναστολής της εκτελεστότητάς της (άρθρο 632 παράγραφος 2) δεν διαφοροποιείται από τη μη κηρυχθείσα προσωρινώς εκτελεστή οριστική απόφαση, της οποίας μεταγενέστερα διατάχθηκε αναστολή της προσωρινής εκτελεστότητας. Υπάρχει λοιπόν όχι μόνον απόλυτη ομοιότητα ανάμεσα στη διαταγή πληρωμής και στην οριστική απόφαση, αλλά υπεροχή της τελευταίας. Επιπλέον, με βάση την οριστική, και μη καταστάσα τελεσίδικη, απόφαση μπορούν να επιβληθούν αυτοδύναμα ασφαλιστικά μέτρα (άρθρα 519 παράγραφος 1 και άρθρο 521 παράγραφος 1), προδήλως τα ίδια ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπει και το άρθρο 724. Ως εκ τούτου κρίνεται αναγκαία η εισαγωγή της παρούσας ρύθμισης, με την οποία καθιερώνεται η οριστική απόφαση ως τίτλος για την αυτοδύναμη εγγραφή προσημείωσης υποθήκης και την επιβολή συντηρητικής κατάσχεσης.

12. Άρθρο 727: Στόχος του άρθρου 727 είναι να διασφαλίσει την κοινή νομοθετική ρύθμιση όλων των ασφαλιστικών μέτρων που συνίστανται στην υλική και νομική δέσμευση αντικειμένων, ανεξάρτητα από το εάν αυτά αποβλέπουν στην εξασφάλιση της μελλοντικής έμμεσης αναγκαστικής εκτέλεσης για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων (κάτι που επιδιώκεται με τη συντηρητική κατάσχεση) ή στην εξασφάλιση της μελλοντικής άμεσης αναγκαστικής εκτέλεσης μη χρηματικών απαιτήσεων (στην οποία αποβλέπει η δικαστική μεσεγγύηση).Η διάταξη αυτή παραπέμπει σε διατάξεις της συντηρητικής κατάσχεσης, που εφαρμόζονται και στη δικαστική μεσεγγύηση, προσαρμοσμένες αναλόγως στις ιδιαιτερότητές της. Με την εισαγομένη νέα ρύθμιση κρίνεται ότι, πλην των ήδη προβλεπομένων, εφαρμοστέα στη δικαστική μεσεγγύηση τυγχάνουν και τα άρθρα 713 και 714 του Κώδικα για την επιβολή της συντηρητικής κατάσχεσης πλοίων, αεροσκαφών και ακινήτων με απλή επίδοση προς τον τρίτο της απόφασης που διέταξε την κατάσχεσή τους. Σε περίπτωση δικαστικής μεσεγγύησης απαιτείται οπωσδήποτε αφαίρεση των δεσμευόμενων αντικειμένων, παράδοσή τους στο μεσεγγυούχο και σύνταξη σχετικής έκθεσης από το δικαστικό επιμελητή, στην οποία πρέπει να περιγραφούν λεπτομερώς. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν είναι απαραίτητη η επίδοση της απόφασης στον τρίτο και στις δημόσιες αρχές που τηρούν τα βιβλία κατασχέσεων για ακίνητα, πλοία ή αεροσκάφη, όμως το ζήτημα τούτο ρυθμίζεται με την παραπομπή του άρθρου 727 στο άρθρο 715.

13. Άρθρο 729: Προκειμένου να μην αιφνιδιάζονται οι διάδικοι και χάνουν τα δια δικαστικής αποφάσεως προσωρινώς κτηθέντα δικαιώματα αυξάνεται η προβλεπομένη στην παρ. 5 του άρθρου 729 προθεσμία ασκήσεως τακτικής αγωγής για τη συγκεκριμένη αξίωση σε εξήντα ήμερες και ως αφετηρία τίθεται όχι η δημοσίευση αλλά η επίδοση της απόφασης που επιδικάζει προσωρινά απαίτηση ή μεταρρυθμίζει προσωρινά απόφαση κατά το άρθρο 728 παράγραφος 2.

14. Άρθρο 729Α: Κρίνεται ότι η υφισταμένη ρύθμιση τυγχάνει ανεφάρμοστη στην πράξη και ως εκ τούτου δεν έχει πλέον λόγο υπάρξεως και καταργείται.

15. Άρθρο 730: Για την ικανοποίηση της αξίωσης προς απόδοση των προσωρινώς καταβληθέντων μπορεί κατ' ελεύθερη κρίση του δικαστηρίου να επιτραπεί και η κατάσχεση ακατάσχετων, στο μέτρο που αυτό επιτρέπεται για απαιτήσεις διατροφής συζύγου, δηλαδή επιτρέπεται να κατασχεθούν ως το μισό απαιτήσεις μισθών, συντάξεων ή ασφαλιστικών παροχών, οι οποίες αλλιώς είναι ακατάσχετες (982 παράγραφος 3 σε συνδυασμό με παράγραφο 2δ). Με τη νέα ρύθμιση στην παράγραφο 3 του ανωτέρω άρθρου παρέχεται η δυνατότητα κατασχέσεως όχι μόνο πραγμάτων, αλλά και απαιτήσεων.

16. Άρθρο 734: Στην παράγραφο 3 η υφισταμένη πρόβλεψη για την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 652 παράγραφος 3 περί ορισμού σύντομων προθεσμιών τυγχάνει ανεφάρμοστη στην πράξη και ως εκ τούτου δεν έχει πλέον λόγο υπάρξεως και καταργείται. Η ανάκληση ή η μεταρρύθμιση της αποφάσεως, που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα νομής ή κατοχής, ρυθμίζεται από τα άρθρα 696-698. Εξαίρεση αποτελεί η διάταξη του άρθρου 696 παρ. 3, η οποία δεν εφαρμόζεται, όταν πρόκειται για απόφαση του ειρηνοδικείου, αφού η δυνατότητα εφέσεως κατά της αποφάσεως αυτής παρέχει ευρύτερη προστασία. Με την νέα ρύθμιση της παραγράφου 5 εισάγεται και η εξαίρεση του άρθρου 697, με αποτέλεσμα οι αποφάσεις που διατάσσουν ασφαλιστικά μέτρα νομής ή κατοχής δεν ανακαλούνται ούτε μεταρρυθμίζονται από το δικαστήριο της κύριας δίκης, ως ίσχυε μέχρι τώρα. Η διόρθωση της εσφαλμένης αποφάσεως θα γίνει από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, κατόπιν εφέσεως που θα ασκηθεί.

17. Άρθρο 736: Ως αρμόδιο δικαστήριο για την ακύρωση των αποφάσεων της γενικής συνελεύσεως σωματείων ή συνεταιρισμών ορίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 17 αριθμ. 3, το μονομελές πρωτοδικείο. Κρίνεται ότι ως πλέον αρμόδιο δικαστήριο να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως των ίδιων αποφάσεων είναι το μονομελές πρωτοδικείο, αφού δεν δικαιολογείται απόκλιση από τις γενικές διατάξεις του άρθρου 683 παράγραφοι 2 και 3 με τη διατήρηση της αρμοδιότητας του ειρηνοδικείου. Για το λόγο αυτόν με την νέα ρύθμιση το άρθρο 736 καταργείται.

VII. Βιβλίο έκτο – Εκουσία δικαιοδοσία (κεφάλαια 1 έως 2).

1. Άρθρα 740 παράγραφος 1: Όπως είναι γνωστό με τις διατάξεις των άρθρων 17 και 20 του ν. 4055/2012 όλες οι υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας υπήχθησαν στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων, πλην της περίπτωσης της ανακοπής των άρθρων 787 και 82 Α.Κ.. Στη συνέχεια όμως με τους νόμους 4077/2012 και 4138/2013 επήλθαν και νέες τροποποιήσεις σχετικά με την αρμοδιότητα των υποθέσεων εκουσίας δικαιοδοσίας. Η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή προκρίνει, ως δικαστήριο γενικής αρμοδιότητας για τις υποθέσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας το μονομελές πρωτοδικείο. Για να εξασφαλιστούν όμως τα εχέγγυα ορθής κρίσης και να εμπεδωθεί η ασφάλεια δικαίου ορισμένες ιδιαίτερα σοβαρές υποθέσεις, όπως είναι η υιοθεσία και η ιατρικώς υποβοηθούμενη ανθρώπινη αναπαραγωγή υπάγονται στην αρμοδιότητα του πολυμελούς πρωτοδικείου. Αντίστοιχα στην αρμοδιότητα του ειρηνοδικείου υπάγονται πλέον ορισμένες απλούστερες υποθέσεις, τις οποίες ρητά προβλέπει ο νόμος.

2. Άρθρο 747 παράγραφος 1: Με την τροποποίηση που επέρχεται στη διάταξη αυτή η αίτηση ασκείται ενώπιον όλων των δικαστηρίων, δηλαδή και ενώπιον του ειρηνοδικείου μόνο με δικόγραφο. Εξάλλου, εν όψει της πιο πάνω ρύθμισης της αρμοδιότητας με τη διάταξη του άρθρου 740 παράγραφος 1, επιβάλλεται να προβλεφθεί ότι η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται και όχι μόνο στη γραμματεία του ειρηνοδικείου.

3. Άρθρο 748: Προς αποφυγή παρερμηνειών διασαφηνίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 748, ότι στις υποθέσεις αρμοδιότητας πολυμελούς πρωτοδικείου, δηλαδή στις υποθέσεις υιοθεσίας και ιατρικά υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, ο προσδιορισμός δικασίμου της υπόθεσης γίνεται από τον πρόεδρο. Στις παραγράφους 3 και 4 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται η λέξη «ειρηνοδίκης» με την προσιδιάζουσα πλέον λέξη «δικαστής».

4. Άρθρο 749: Στο άρθρο 749 ορίζεται ότι στις υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας εκτός από την απόπειρα συμβιβασμού δεν επιτρέπεται ούτε ο συναφής θεσμός της διαμεσολάβησης.

5. Άρθρο 750: Γίνεται η αναγκαία τροποποίηση ώστε να είναι δυνατή η παράσταση του εισαγγελέα όχι μόνο στο ειρηνοδικείο αλλά και στα άλλα αρμόδια δικαστήρια.

6. Άρθρο 751: Γίνεται η αναγκαία αντικατάσταση της λέξης «ειρηνοδίκης» από τη λέξη «δικαστής».

7. Άρθρο 754: Προβλέπεται η ματαίωση της συζήτησης σε περίπτωση που δεν εμφανισθεί κανένας διάδικος ή εμφανισθούν οι διάδικοι και δεν λάβουν μέρος στη συζήτηση κανονικά. Σε περίπτωση όμως που δεν εμφανισθεί ο αιτών (ή τρίτος) ή εμφανισθεί και δεν λάβει μέρος στη συζήτηση κανονικά, το δικαστήριο δεν ματαιώνει τη συζήτηση, αλλά εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν.

8. Άρθρα 755 και 756: Τα άρθρα 755 και 756 που αφορούν τον τρόπο τήρησης των πρακτικών και του τρόπου και του χρόνου έκδοσης απόφασης καταργούνται και στα ζητήματα αυτά εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις της διαδικασίας στα πρωτοβάθμια δικαστήρια (άρθρο 741).

9. Άρθρο 759 παράγραφος 2: Προβλέπεται η διεξαγωγή της αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης σύμφωνα με τις προβλέψεις των νέων ρυθμίσεων του άρθρου 591 παράγραφος 4.

10. Άρθρο 776 παράγραφος 1: Προβλέπεται η τήρηση βιβλίων εκουσίας δικαιοδοσίας σε όλα τα πρωτοβάθμια δικαστήρια και όχι μόνο στα ειρηνοδικεία, αφού τα δικαστήρια αυτά είναι αρμόδια για την εκδίκαση των υποθέσεων της εκουσίας δικαιοδοσίας, ανάλογα με την υλική αρμοδιότητά τους κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα.

11. Άρθρο 782 παράγραφος 1: Ορίζεται ως αρμόδιο για τη βεβαίωση γεγονότων προς σύνταξη ληξιαρχικής πράξης το ειρηνοδικείο.

12. Άρθρο 786: Σύμφωνα με την παράγραφο 1, για το διορισμό ή την αντικατάσταση προσωρινής διοίκησης νομικού προσώπου ορίζεται, ως αρμόδιο, αντί του ειρηνοδικείου, το μονομελές πρωτοδικείο. Επιπλέον, προστίθεται η παράγραφος 4, με την οποία σαφώς πλέον διευκρινίζεται ότι η ευθύνη των διορισμένων μελών της προσωρινής διοίκησης και των εκκαθαριστών περιορίζεται στις πράξεις ή παραλείψεις τους, κατά τη διάρκεια της θητείας τους.

13. Άρθρο 796 παράγραφος 6: Γίνεται η παραπομπή στις αντίστοιχες πλέον διατάξεις του άρθρου 612.

14. Άρθρα 797 και 798: Διευκρινίζεται ότι αρμόδιο σχετικά δικαστήριο είναι το ειρηνοδικείο.

15. Άρθρο 799: Σε συμφωνία προς το άρθρο 740 ορίζεται, ως αρμόδιο δικαστήριο, για την ιατρικώς υποβοηθούμενη ανθρώπινη αναπαραγωγή το πολυμελές πρωτοδικείο.

16. Άρθρο 800: Καταργείται η δυνατότητα υποβολής αίτησης για υιοθεσία σε κάθε δικαστήριο της ελληνικής επικράτειας και επανέρχεται η ισχύσασα πριν από το ν. 4138/2013 ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία τα ελληνικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία για την τέλεση της υιοθεσίας, όταν ο υιοθετών ή ο υιοθετούμενος είναι ελληνικής ιθαγένειας, ακόμη και αν δεν έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην Ελλάδα. Στην τελευταία αυτή περίπτωση είναι αρμόδια τα δικαστήρια της πρωτεύουσας του Κράτους. Παράλληλα σε εναρμόνιση με το άρθρο 606, καθορίζεται στην παράγραφο 6 το δέκατο έκτο έτος ηλικίας του ανηλίκου ως το χρονικό σημείο από τη συμπλήρωση του οποίου ο ανήλικος μπορεί να παρίσταται αυτοπροσώπως στο δικαστήριο και να διενεργεί τις σχετικές διαδικαστικές πράξεις αναφορικά με την υιοθεσία. Η παράγραφος 2 τροποποιείται επίσης αντίστοιχα.

17. Άρθρο 808 παράγραφος 3: Προστίθενται νέα εδάφια στην παράγραφο 3 του άρθρου 808 αναφορικά με την ιδιόγραφη διαθήκη, όταν έχει οριστεί αποκλειστικά εξωτικός κληρονόμος. Σε αυτές τις περιπτώσεις το αρμόδιο δικαστήριο προκειμένου να κηρύξει την ιδιόγραφη διαθήκη ως κύρια, διατάσσει γραφολογική πραγματογνωμοσύνη για την απόδειξη της γραφής και της υπογραφής του διαθέτη. Στη σχετική δίκη καλείται υποχρεωτικά το Ελληνικό Δημόσιο. Η διάταξη αυτή σκοπεύει να καταπολεμήσει το φαινόμενο των πλαστών διαθηκών και να διαφυλάξει τα συμφέροντα και του Δημοσίου, το οποίο καλείται ως κληρονόμος στην εξ αδιαθέτου διαδοχή στην έκτη τάξη, σύμφωνα με το άρθρο 1824 ΑΚ. Παράλληλα με τις μεταβατικές διατάξεις καταργείται η παρ. 1 του άρθρου 77 του ν. 4182/2013 (Α΄ 185), η οποία όριζε ότι «α. Εξωτικός εγκαθίσταται ως κληρονόμος κληρονομιάς που δεν έχει εξ αδιαθέτου κληρονόμους μόνο με δημόσια διαθήκη. β. Αν με ιδιόγραφη διαθήκη διαθέτη που δεν είναι εν ζωή κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχει εγκατασταθεί εξωτικός ως κληρονόμος κληρονομιάς που δεν έχει εξ αδιαθέτου κληρονόμους, το δικαστήριο διατάσσει γραφολογική πραγματογνωμο-

σύνη προκειμένου να αποδειχθεί η γνησιότητα της γραφής και της υπογραφής του διαθέτη. Στην περίπτωση αυτήν καλείται υποχρεωτικά στη δίκη, τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν τη συνεδρίαση, το Ελληνικό Δημόσιο».

18. Άρθρα 843 και 851: Ορίζεται ως αρμόδιο δικαστήριο το ειρηνοδικείο.

VIII. Βιβλίο έβδομο – Διαιτησία.

1. Άρθρο 867: Γίνεται η αναγκαία προσαρμογή στις νέες διατάξεις των ειδικών διαδικασιών και ειδικότερα των εργατικών διαφορών.

2. Άρθρα 878, 879, 880: Επαναφέρονται από το ειρηνοδικείο στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου τα σχετικά με τον ορισμό διαιτητών ζητήματα.

3. Άρθρο 882 παράγραφος 6: Γίνεται παραπομπή στην προσήκουσα πλέον διάταξη του άρθρου 622Α.

4. Άρθρο 898: Γίνεται παραπομπή στην προσήκουσα διαδικασία των περιουσιακών διαφορών.

5. Άρθρο 901: Γίνεται παραπομπή στην προσήκουσα διαδικασία των περιουσιακών διαφορών.

IX. Βιβλίο όγδοο - Αναγκαστική εκτέλεση (κεφ. 1 έως 9).

1. Άρθρα 908 και 909: Γίνονται οι κατάλληλες προσαρμογές στην αρίθμηση.

2. Άρθρο 912: Διευκρινίζεται ότι στην περίπτωση αναστολής της προσωρινής εκτελεστότητας το ένδικο μέσο της ανακοπής που ασκείται για την εξαφάνιση της προσωρινώς εκτελεστής πρωτοβάθμιας απόφασης είναι εκείνο της ανακοπής ερημοδικίας, ώστε να μην δημιουργούνται τα ερμηνευτικά προβλήματα, τα οποία ήταν δυνατόν να δημιουργηθούν με την προϊσχύσασα διατύπωση, που έκανε λόγο μόνο για ανακοπή, υπονοώντας φυσικά, εμμέσως, ότι επρόκειτο για ανακοπή ερημοδικίας. Η προηγούμενη διατύπωση δημιουργούσε ερμηνευτικά προβλήματα, διότι εκτός από το ένδικο μέσο της ανακοπής ερημοδικίας υπάρχει και το γενικό ένδικο βοήθημα της ανακοπής των άρθρων 583 επ., 933 επ. κ.λπ..

3. Άρθρα 913 και 914: Οι σκέψεις που αναπτύσσονται στο προηγούμενο άρθρο 912 ισχύουν απαράλλακτα και για τις ρυθμίσεις των άρθρων 913 και 914.

4. Άρθρο 917: Γίνονται οι κατάλληλες προσαρμογές στην αρίθμηση.

5. Άρθρο 924: Για να καταστεί αποτελεσματικότερη η εφαρμογή της ρύθμισης αυτής σχετικά με το διορισμό αντικλήτου προβλέπεται σε κάθε περίπτωση ο διορισμός αντικλήτου που να κατοικεί στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης και όχι του ειρηνοδικείου, όπως προβλέπεται μέχρι σήμερα, δεδομένου ότι θα είναι πιο εύκολο στον επισπεύδοντα δανειστή, να βρει αντίκλητο στην περιφέρεια του πρωτοδικείου από ό,τι στην περιφέρεια του ειρηνοδικείου του τόπου της εκτέλεσης.

6. Άρθρα 933, 934 και 937: 1. Η διάταξη του άρθρου 933 αλλά και όλη η δομή της εκτελεστικής διαδικασίας με τις πολλές δυνατότητες του οφειλέτη αλλά και οποιουδήποτε άλλου έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει ανακοπή ζητώντας είτε την ακύρωση μιας εκτελεστικής πράξης είτε τη λήψη ρυθμιστικών μέτρων, οι οποίες συνοδεύονται στις περισσότερες περιπτώσεις με τη δυνατότητα άσκησης αίτησης για αναστολή της διαδικασίας, είχε επιβαρύνει ιδιαίτερα το χρόνο διάρκειας της αναγκαστικής εκτέλεσης. Μάλιστα, αν υπολογιστεί και το γεγονός ότι στις περιπτώσεις των ανακοπών εξαντλείτο όλη η σειρά των προβλεπόμενων ένδικων βοηθημάτων, τελικά η διάρκεια της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης πολλές φορές ήταν ισοδύναμη με εκείνη της διαγνωστικής δίκης. Με το προτεινόμενο σύστημα ακύρωσης των ελαττωματικών πράξεων της αναγκαστικής εκτέλεσης και ειδικά για την περίπτωση της ικανοποίησης χρηματικών απαιτήσεων, προβλέπεται ένα πιο συνεκτικό, σε σχέση με το προηγούμενο σύστημα: Αμέσως μετά την κατάσχεση διενεργούνται όλες οι κρίσιμες γνωστοποιήσεις και επιδόσεις και πραγματοποιείται, για να καλυφθεί η ανάγκη δημοσιότητας της διαδικασίας, η ανάρτηση στην προβλεπόμενη σχετική ιστοσελίδα, ώστε μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, λίγων ημερών, από την ημερομηνία της κατάσχεσης να έχουν γίνει όλες αυτές οι ενέργειες και από εκείνη τη στιγμή να αρχίσει να τρέχει προθεσμία των τριάντα ημερών για την άσκηση όλων των ανακοπών. Όποιος επιθυμεί να ασκήσει ανακοπή θα πρέπει να συγκεντρώσει όλα τα παράπονά του σε μια ή περισσότερες ανακοπές, οι οποίες πάντως θα εκδικασθούν σε μια δικάσιμο. Αν μεν ο ανακόπτων είναι το ίδιο πρόσωπο, αυτός θα γνωρίζει την άλλη ή τις άλλες ανακοπές που έχει ήδη ασκήσει, αν όμως είναι άλλος ο ανακόπτων, τότε με την επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου θα προσδιορίζονται όλες οι ανακοπές για συζήτηση στην ίδια δικάσιμο. 2. Περαιτέρω, η διαδικασία που ακολουθείται για την εκδίκαση της ανακοπής είναι εκείνη που προβλέπεται για τις περιουσιακές διαφορές, με κεντρική ρύθμιση εκείνη του άρθρου 591. Οι ρυθμίσεις αυτές αποτελούν στο σύνολο τους την παλιά ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών, μια διαδικασία που ήταν πετυχημένη για την απλότητα αλλά και την αποτελεσματικότητά της. Ρητά προβλέπεται στο άρθρο 937 παράγραφος 1 περίπτωση β΄ ότι κατά της απόφασης που εκδίδεται επί της ανακοπής, όταν πρόκειται για εκτέλεση με τίτλο δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής επιτρέπεται μόνο η άσκηση έφεσης, ενώ στις περιπτώσεις των λοιπών εκτελεστών τίτλων επιτρέπεται η άσκηση όλων των ένδικων μέσων πλην εκείνου της ανακοπής ερημοδικίας. 3. Από το άλλο μέρος, στις περιπτώσεις εκείνες που επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση με βάση εκτελεστό τίτλο που δεν προέρχεται από δικαστική διαδικασία, όπως είναι λ.χ. τα συμβολαιογραφικά έγγραφα ή τα πρακτικά συμβιβασμού ή άλλες διαταγές, που δεν συνοδεύονται από δικαστική διάγνωση, είναι προφανές ότι, επειδή τα παράπονα κατά της επισπευδόμενης εκτέλεσης θα προβληθούν το πρώτον με την ανακοπή του άρθρου 933, πρέπει να προβλεφθεί η άσκηση ένδικων μέσων, ώστε η σχετική κρίση να έχει υποστεί την επανειλημμένη βάσανο της δικαστικής λειτουργίας. Στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας, αφού η δυνατότητα άσκησης έφεσης καλύπτει την ανάγκη θεραπείας ενός τέτοιου ελαττώματος. Επειδή, όμως, η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης δεν πρέπει να καθυστερεί με την άσκηση ένδικων μέσων, προβλέπεται ρητά ότι η άσκηση ένδικων μέσων δεν αναστέλλει την πρόοδο της εκτέλεσης, εκτός αν, μετά από αίτηση του ασκούντος το ένδικο μέσο, που μπορεί να υποβληθεί και αυτοτελώς, το δικαστήριο του ένδικου μέσου διατάξει την αναστολή, με παροχή ή και χωρίς παροχή εγγύησης, εφόσον κρίνει ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογείται η ευδοκίμηση του ένδικου αυτού μέσου. Η λύση

αυτή ικανοποιεί όλα τα εμπλεκόμενα συμφέροντα: Και του επισπεύδοντος δανειστή που επιδιώκει το συντομότερο δυνατό την ικανοποίηση της απαίτησής του, αλλά και του οφειλέτη, αν τα παράπονά του κατά της εκτελούμενης απαίτησης και της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης πιθανολογούνται ως βάσιμα. 4. Η απόφαση επί της ανακοπής, δικαζόμενη με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, εκδίδεται υποχρεωτικά εντός εξήντα ημερών από τη συζήτηση της ανακοπής.

7. Άρθρο 934: Η νέα διαχείριση της ανακοπής του άρθρου 933, όπως προσδιορίστηκε προηγουμένως, επιβάλλει και την τροποποίηση του άρθρου 934, ώστε όλες οι ανακοπές που αφορούν ενδεχόμενες πλημμέλειες που εντοπίζονται στο χρονικό πλαίσιο από την επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση μέχρι και τη δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης, να πρέπει να ασκηθούν μέσα σε προθεσμία σαράντα πέντε ημερών από την ημερομηνία της κατάσχεσης. Μέσα στην ίδια προθεσμία προβάλλονται και οι αντιρρήσεις που αφορούν την απαίτηση. Όταν επισπεύδεται κατάσχεση στα χέρια τρίτου, στην οποία επίσης ακολουθείται η προδικασία της σύνταξης και επίδοσης επιταγής προς εκτέλεση, το ανωτέρω χρονικό πλαίσιο επεκτείνεται μέχρι και την επίδοση του κατασχετήριου εγγράφου στον καθ' ου. Για όλες τις ενδεχόμενες πλημμέλειες που αφορούν την εγκυρότητα της τελευταίας πράξης της εκτέλεσης η προθεσμία είναι τριάντα ημέρες, αφότου η πράξη αυτή ενεργηθεί, ενώ αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, η προθεσμία είναι τριάντα ημέρες από την ημέρα του πλειστηριασμού ή αναπλειστηριασμού, αν πρόκειται για κινητά, και εξήντα ημέρες αφότου μεταγραφεί η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης, αν πρόκειται για ακίνητα. Στην ίδια προθεσμία των τριάντα ημερών ασκείται, σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης και η ανακοπή κατά της επιταγής προς εκτέλεση. Στην τελευταία αυτή περίπτωση προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης αίτησης αναστολής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η ανακοπή.

8. Άρθρο 939: Ρητά προβλέπεται ότι σε επείγουσες περιπτώσεις, η απόφαση που διατάζει να ανασταλεί η αναγκαστική εκτέλεση ή απόσπασμά αυτής γνωστοποιείται στα εκτελεστικά όργανα με επιμέλεια των διαδίκων ή της γραμματείας του δικαστηρίου. Σε επείγουσες περιπτώσεις η γνωστοποίηση μπορεί να γίνει από το δικαστήριο και με ηλεκτρονικά μέσα.

9. Άρθρο 943 παράγραφος 3: Διαγράφεται η κήρυξη.

10. Άρθρο 947 παράγραφος 1: Προσαρμόζεται η διαδικασία.

11. Άρθρο 950: Στην περίπτωση του άρθρου 950 αυξάνεται το ανώτατο όριο της χρηματικής ποινής έως το ποσό των 100.000 ευρώ και προβλέπεται ρητά ότι η απαγγελία της προσωπικής κράτησης γίνεται υποχρεωτικά σωρευτική και όχι εναλλακτική. Επίσης, προστίθεται νέα τρίτη παράγραφος, με την οποία ρυθμίζεται η δυνατότητα εκτέλεσης της επικυρούμενης κατά το άρθρο 1441 ΑΚ από το δικαστήριο συμφωνίας των συζύγων για την επιμέλεια των ανήλικων τέκνων και για την επικοινωνία με αυτά.

12. Άρθρο 952: Με την τροποποίηση της ισχύουσας διάταξης επιδιώκεται η πληρέστερη προστασία των δανειστών. Η υποχρέωση του οφειλέτη για γνωστοποίηση των περιουσιακών του στοιχείων αναφέρεται σε όλα τα δεκτικά αναγκαστικής εκτέλεσης στοιχεία, κάτι που επιβάλλει η ανάγκη πραγμάτωσης της αξίωσης του κατασχόντος δανειστή, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται η διαφάνεια στην αναγκαστική εκτέλεση και καταπολεμούνται δόλιες τακτικές από την πλευρά του οφειλέτη.

13. Άρθρο 953 παράγραφος 1: Διευκρινίζεται ότι αντικείμενο της κατάσχεσης στα χέρια του οφειλέτη μπορεί να είναι και κινητό πράγμα, το οποίο έχει ήδη κατασχεθεί και βρίσκεται στα χέρια του μεσεγγυούχου. Λόγω του επιτρεπτού των πολλαπλών κατασχέσεων αυτό είναι πιθανό να συμβεί. Το κατασχεθέν κινητό πράγμα θα μείνει στα χέρια του μεσεγγυούχου που ορίστηκε με την πρώτη κατάσχεση, εκτός αν συντρέχει λόγος αλλαγής του.

14. Άρθρο 954: Με την παράγραφο 2 στοιχείο ε΄ της διάταξης του άρθρου 954 διευκρινίζεται ότι η ημέρα του πλειστηριασμού ορίζεται υποχρεωτικά επτά (7) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών από την ημέρα αυτή. Με την παράγραφο 4 της ίδιας διάταξης προβλέπεται ότι η απόφαση με την οποία διορθώνεται η κατασχετήρια έκθεση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12:00 το μεσημέρι της δέκατης πριν από τον πλειστηριασμό ημέρας και αναρτάται την ίδια ημέρα με επιμέλεια της γραμματείας στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων, χρόνος επαρκής για την γνώση της διόρθωσης από τους ενδιαφερόμενους υπερθεματιστές.

15. Άρθρο 955: Με τη διάταξη αυτή, όπως τροποποιείται, ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες της προδικασίας του πλειστηριασμού κινητών πραγμάτων. Με τη νέα αυτή διάταξη, λόγω της κατάργησης της περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης του άρθρου 960 και με σκοπό την κάλυψη της ανάγκης δημοσιότητας του πλειστηριασμού, απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, το οποίο περιλαμβάνει τα στοιχεία που κατά το ισχύον καθεστώς περιέχει η (καταργηθείσα) περίληψη, αναρτάται στην Ιστοσελίδα Δημοσιεύσεων Πλειστηριασμού του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων. Η έκδοση του σχετικού αποσπάσματος, καθώς και η ανάρτηση αυτού πραγματοποιείται από τον αρμόδιο δικαστικό επιμελητή. Για την ανάρτηση απαιτείται η έκδοση προεδρικού διατάγματος, το οποίο θα εξειδικεύει τους όρους δημιουργίας της σχετικής ιστοσελίδας.

16. Άρθρο 956: Με το προστιθέμενο τελευταίο εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 956, ενόψει του γεγονότος της πρόβλεψης δυνατότητας πολλαπλών κατασχέσεων, διευκρινίζεται ότι η ιδιότητα του μεσεγγυούχου που ορίστηκε με την πρώτη κατάσχεση διατηρείται και για τις κατασχέσεις που ενδεχομένως ακολουθήσουν.

17. Άρθρο 958: Με την τροποποιούμενη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 958 προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής πολλαπλών κατασχέσεων από περισσότερους δανειστές του ιδίου οφειλέτη πάνω στο ίδιο περιουσιακό στοιχείο. Κάθε διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης διενεργείται ξεχωριστά και δεν επηρεάζει η μια την άλλη, ενώ, τέλος, προβλέπεται ότι δεν επιτρέπεται η αναζήτηση των εξόδων της εκτέλεσης που προκατέβαλε εκείνος ο δανειστής, η εκτέλεση του οποίου δεν περατώθηκε.

18. Άρθρο 959: Για την οικονομία της διαδικασίας καθορίζεται στην παρ. 1 ότι σε περίπτωση πολλαπλών κα-

τασχέσεων ο πλειστηριασμός διενεργείται ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου που ορίστηκε αρχικά από τον πρώτο επισπεύδοντα. Οι διατάξεις του άρθρου 959 παρ. 1 έως 5 εφαρμόζονται αναλόγως και στον πλειστηριασμό ακινήτων κατά ρητή παραπομπή του άρθρου 998 παρ. 1. Επιπροσθέτως για να αποφευχθεί το σοβαρό ενδεχόμενο του επηρεασμού του αποτελέσματος του πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία των προσφορών από εκείνους που ενδιαφέρονται μόνο να αποκομίσουν αθέμιτα οφέλη από τους υποψήφιους πλειοδότες, οι οποίοι ενδιαφέρονται σοβαρά, προβλέπεται στην παράγραφο 4 ότι αν υποβλήθηκαν δύο ή περισσότερες γραπτές προσφορές, τα πράγματα που πλειστηριάζονται κατακυρώνονται σε εκείνον που προσφέρει τη μεγαλύτερη προσφορά, ενώ μόνο αν οι περισσότερες αυτές προσφορές είναι ίσες, η διαδικασία συνεχίζεται με την υποβολή προφορικών προσφορών προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

19. Άρθρο 960: Το άρθρο 960 καταργείται, αφού με τη νέα διαδικασία της εκτέλεσης, όπως αυτή διαμορφώνεται, δεν υπάρχει ανάγκη πλέον σύνταξης περίληψης κατασχετήριας έκθεσης και κοινοποίησης αυτής.

20. Άρθρο 962: Ειδικά για τα κατασχεμένα πράγματα που μπορεί, κατά την κρίση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, να υποστούν φθορά, λόγω της κατάργησης της κήρυξης του πλειστηριασμού από κήρυκα, ως θεσμού χωρίς κανένα απολύτως πρακτικό αποτέλεσμα, προβλέπεται ότι αυτά πλειστηριάζονται αμέσως και αν ο υπάλληλος του πλειστηριασμού θεωρήσει ότι απαιτείται δημοσιότητα έχει τη δυνατότητα να προβεί σε κάθε κατάλληλη ενέργεια για την εξασφάλιση δημοσιότητας. Ο κανόνας όμως, λόγω ακριβώς της ιδιάζουσας φύσης των προς πλειστηριασμό κινητών πραγμάτων, είναι η έλλειψη δημοσιότητας.

21. Άρθρο 963: Καταργείται η κήρυξη του πλειστηριασμού από κήρυκα, θεσμού χωρίς κανένα απολύτως πρακτικό αποτέλεσμα.

22. Άρθρο 965: Στη διάταξη του άρθρου 965 επιφέρονται τροποποιήσεις σε επιμέρους ζητήματα της διαδικασίας. Έτσι: 1) Προβλέπεται ότι κάθε πλειοδότης οφείλει να καταθέτει, σε μετρητά ή με εγγυητική επιστολή τράπεζας, διάρκειας τουλάχιστον ενός μηνός ή με επιταγή που έχει εκδοθεί από τράπεζα ή άλλο πιστωτικό ίδρυμα, εγγυοδοσία ίση προς το τριάντα τοις εκατό (30%) της τιμής της πρώτης προσφοράς. Επειδή η οικονομική κρίση στη χώρα μας έχει ως συνέπεια τη δυσκολία στην κυκλοφορία των μετρητών, η εγγυοδοσία έστω του μισού της τιμής της πρώτης προσφοράς αποτελεί ασφαλές αντικίνητρο για όποιον δεν ενδιαφέρεται να πάρει σοβαρά μέρος στον πλειστηριασμό. Εννοείται πως σε περίπτωση κατάπτωσης της εγγυοδοσίας, θα διενεργηθεί αναπλειστηριασμός για το υπόλοιπο της τιμής της πρώτης προσφοράς. 2) Το πλειστηρίασμα καταβάλλεται σε μετρητά ή με επιταγή έκδοσης τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα και όχι έκδοσης του υπερθεματιστή.

23. Άρθρο 970: Στη διάταξη του άρθρου 972 επέρχονται τροποποιήσεις ως προς το διορισμό αντικλήτου στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης και όχι του ειρηνοδικείου, όπως προέβλεπε η μέχρι τώρα ρύθμιση, ενώ αν δεν οριστεί, αντίκλητος είναι ο δικηγόρος που τυχόν υπέγραψε την αναγγελία. Επίσης, αλλάζει η προθεσμία επίδοσης της αναγγελίας και ορίζεται, για τη συντόμευση της όλης διαδικασίας, ότι η αναγγελία πρέπει να επιδοθεί το αργότερο πέντε (5) ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό και μέσα στην ίδια προθεσμία πρέπει να κατατεθούν τα έγγραφα που αποδεικνύουν την απαίτηση.

24. Άρθρο 973: Στη διάταξη του άρθρου 973 επέρχονται τροποποιήσεις για επιμέρους λεπτομέρειες για την περίπτωση κατά την οποία ο πλειστηριασμός δεν έγινε κατά την ημέρα που είχε οριστεί και επισπεύδεται πάλι με δήλωση.

25. Άρθρο 975: Το άρθρο 975 τροποποιείται μερικώς με σκοπό την ορθότερη και δικαιότερη για τους δανειστές διάρθρωση του πίνακα κατάταξης. Οι απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη τάξη υπολογίζονται με βάση το χρόνο όχι μόνο της διενέργειας του πλειστηριασμού, αλλά και της κήρυξης της πτώχευσης. Το ίδιο γίνεται και για τις απαιτήσεις της τρίτης τάξης, από τις οποίες επιπροσθέτως αφαιρέθηκαν οι απαιτήσεις των δασκάλων, καθώς και των δικηγόρων που αμείβονται κατ' υπόθεση. Στην ίδια τρίτη τάξη προστέθηκαν οι απαιτήσεις του Δημοσίου από φόρο προστιθέμενης αξίας και παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές. Επιπροσθέτως στην πέμπτη τάξη κατατάσσεται το Δημόσιο, καθώς και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης για απαιτήσεις τους που προκύπτουν από κάθε αιτία με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές και χωρίς την ύπαρξη του χρονικού περιορισμού για τον υπολογισμό τους, που προβλέπει η ισχύουσα διάταξη. Για τις απαιτήσεις της τέταρτης τάξης, ο χρόνος υπολογισμού τους περιορίζεται σε ένα έτος από τα δύο του ισχύοντος καθεστώτος.

26. Άρθρο 977: Στη διάταξη του άρθρου 977 προβλέπεται για πρώτη φορά και η ικανοποίηση από το εκπλειστηρίασμα και των μη προνομιούχων απαιτήσεων σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού του πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές. Με τον τρόπο αυτό ενθαρρύνονται και οι μη προνομιούχοι δανειστές να επιχειρήσουν αναγκαστική εκτέλεση, ώστε ακόμα και αν υπάρχουν προνομιούχοι δανειστές, να λάβουν και αυτοί ποσοστό, έστω μικρό, του πλειστηριάσματος.

27. Άρθρο 978: Τον κανόνα στην πρακτική αποτελεί η τυχαία κατάταξη, με την έννοια ότι δεν υφίσταται τελεσίδικη απόφαση που διαπιστώνει την απαίτηση. Με βάση και τη νομολογία του Αρείου Πάγου, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού δεν μπορεί να θέσει προθεσμία για την προσκομιδή τελεσίδικης απόφασης. Δεν αποκλείεται έτσι να παρέλθει ικανό χρονικό διάστημα μέχρι να πληρωθεί ο σχετικός όρος. Με τη νέα ρύθμιση, λοιπόν, επιδιώκεται η είσπραξη του πλειστηριάσματος αμέσως, χωρίς να είναι απαραίτητη η ύπαρξη βέβαιης απαίτησης ή η έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της ανακοπής. Η λύση αυτή ωφελεί όχι μόνο τους δανειστές, αλλά και τον οφειλέτη, αφού αυτός παύει να βαρύνεται με τους τόκους, όπως συμβαίνει μέχρι τώρα. Σχετική ρύθμιση προβλέπει για τις τράπεζες το ν.δ. 4001/1959, αν και όχι για την περίπτωση της τυχαίας κατάταξης. Βεβαίως, η προτεινόμενη λύση συναρτάται με προσκόμιση εγγυητικής επιστολής σε πρώτη ζήτηση. Η παρούσα λύση ισχύει και για το Δημόσιο ή τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Η υποχρέωση καταβολής τόκων εκ μέρους του αρχικώς καταταγέντος αναφέρεται σε τόκους υπερημερίας.

28. Άρθρο 980: Στην πράξη πολλές ανακοπές κατά του πίνακα κατάταξης στη διαδικασία του πλειστηριασμού ασκούνται αβάσιμα, με συνέπεια να διαιωνίζεται εκ των πραγμάτων η διαδικασία της κατάταξης. Έτσι, αντικαθίσταται σχετικά η παράγραφος 2 του άρθρου 980 και η λήψη εγγυητικής επιστολής προστατεύει επαρκώς σε περίπτωση που ήθελε ευδοκιμήσει η ανακοπή. Η υποχρέωση καταβολής τόκων εκ μέρους του αρχικώς καταταγέντος αναφέρεται σε τόκους υπερημερίας.

29. Άρθρο 983: Με τη νέα ρύθμιση της παραγράφου 4 αποσαφηνίζεται ότι η κατάσχεση εις χείρας τράπεζας ως τρίτης μπορεί να γίνει με επίδοση του κατασχετήριου εγγράφου και στην έδρα του πιστωτικού ιδρύματος ή σε οποιοδήποτε κατάστημα αυτού. Η λύση αυτή εμφανίζεται εύλογη ενόψει της ηλεκτρονικής διασύνδεσης του δικτύου των Τραπεζών. Η αντίθετη λύση θέτει στο δανειστή σχεδόν ανυπέρβλητα εμπόδια, αφού δεν μπορεί να γνωρίζει με ασφάλεια που τηρείται ο λογαριασμός του οφειλέτη. Παράλληλα, εντάσσεται το περιεχόμενο της σχετικής ρύθμισης του άρθρου 24 του ν. 2915/2001 στον ΚΠολΔ, χωρίς όμως να καταργείται η διάταξη αυτή, η οποία εξακολουθεί να ισχύει για όσες περιπτώσεις δεν εφαρμόζεται ο ΚΠολΔ.

30. Άρθρο 985: Στη διάταξη αυτή αντικαθίσταται η πρώτη παράγραφος και καθιερώνεται η υποχρέωση του πιστωτικού ιδρύματος να δηλώσει, σε περίπτωση κατάσχεσης στα χέρια του, αν υφίσταται σε αυτό ακατάσχετη απαίτηση κατά την έννοια του άρθρου 982 παράγραφοι 3 και 4.

31. Άρθρο 993 παράγραφος 2: Με τη νέα ρύθμιση που εισάγεται, για την εκτίμηση της αξίας του ακινήτου που κατάσχεται, λαμβάνεται υπόψη η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της κατάσχεσης και όχι η αντικειμενική αξία, όπως ορίζει η ισχύουσα ρύθμιση. Οι ειδικότερες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της νέας αυτής διάταξης θα καθορισθούν με προεδρικό διάταγμα κατά τα ειδικότερα στις μεταβατικές διατάξεις οριζόμενα. Μέχρι την έκδοση του διατάγματος αυτού, όπου προβλέπεται, για το ακίνητο που κατάσχεται, αντικειμενική αξία για τον υπολογισμό του φόρου μεταβίβασης, θα λαμβάνεται υπόψη η αντικειμενική αξία αυτή.

32. Άρθρο 995: Στη διάταξη αυτή επιφέρονται τροποποιήσεις αναφορικά με τις επιδόσεις της κατασχετήριας έκθεσης σε περίπτωση κατάσχεσης ακινήτου, με σημαντική νέα ρύθμιση τη δυνατότητα επίσκεψης από υποψήφιους πλειοδότες του προς πλειστηριασμό ακινήτου. Προβλέπεται συγκεκριμένα στην παράγραφο 6 η δυνατότητα επίσκεψής του κατασχεθέντος ακινήτου από υποψήφιους πλειοδότες, με τη συνοδεία του δικαστικού επιμελητή, ο οποίος στη συνέχεια θα συντάξει έκθεση, κατ' εφαρμογή της γενικής διάταξης των άρθρων 931 και 117 ΚΠολΔ. Με τη νέα ρύθμιση που εισάγεται, ως τιμή της πρώτης προσφοράς για το ακίνητο, που εκπλειστηριάζεται, ορίζεται η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της κατάσχεσης και όχι η αντικειμενική αξία, όπως ορίζει η ισχύουσα ρύθμιση. Οι ειδικότερες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της νέας αυτής διάταξης θα καθορισθούν με προεδρικό διάταγμα κατά τα ειδικότερα στις μεταβατικές διατάξεις οριζόμενα. Κατά το μεταβατικό χρόνο, μέχρι την έκδοση του διατάγματος αυτού, εφαρμόζεται η μέχρι σήμερα ισχύουσα ρύθμιση και ως τιμή πρώτης προσφοράς ορίζεται η αξία που προκύπτει από τον προσδιορισμό της αξίας του με αντικειμενικά κριτήρια σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 41 και 41α του ν. 1249/1982 (Α΄ 43), όπως εκάστοτε ισχύουν και των κατ` εξουσιοδότηση αυτών εκδιδόμενων κανονιστικών αποφάσεων.

33. Άρθρο 997: Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 997 γίνεται μικρότερη η προθεσμία για την καταγγελία εκ μέρους του υπερθεματιστή της μίσθωσης που καταρτίστηκε μετά την κατάσχεση του ακινήτου, ενώ στη δεύτερη παράγραφο με τη νέα ρύθμιση επιδιώκεται η πληρέστερη διασφάλιση των αποτελεσμάτων που επάγεται η επιβολή της κατάσχεσης. Ειδικότερα, με τη νέα ρύθμιση προστίθεται ως αφετηριακό σημείο για την έναρξη των αποτελεσμάτων της κατάσχεσης ακινήτου και το χρονικό σημείο της σύνταξης της έκθεσης, που πιστοποιεί την άρνηση εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση να παραλάβει το αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης, με την προϋπόθεση όμως, ότι θα ακολουθήσει η επίδοση αντιγράφου της κατάσχεσης μέσα σε προθεσμία πέντε ημερών.

34. Άρθρο 999: Το άρθρο 999 καταργείται, αφού με τη νέα διαδικασία της εκτέλεσης, όπως αυτή διαμορφώνεται, δεν υπάρχει ανάγκη πλέον σύνταξης περίληψης κατασχετήριας έκθεσης και κοινοποίησης αυτής.

35. Άρθρο 1000: Στο άρθρο 1000 γίνεται μεγαλύτερη η προθεσμία πριν από τον πλειστηριασμό, μέσα στην οποία μπορεί να ζητηθεί η αναστολή του πλειστηριασμού.

36. Άρθρο 1001 παράγραφος 1: Καταργείται η παράγραφος 1 του άρθρου 1001, λόγω της κατάργησης του κήρυκα στον πλειστηριασμό.

37. Άρθρο 1009: Με τη νέα ρύθμιση του άρθρου 1009 ρυθμίζονται λεπτομέρειες αναφορικά με το δικαίωμα του υπερθεματιστή να καταγγείλει τη μίσθωση του εκπλειστηριασθέντος ακινήτου που ήταν μισθωμένο για την άσκηση σε αυτό επιχείρησης.

38. Άρθρο 1011Α: Με τη νέα ρύθμιση του άρθρου 1011 Α ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες του πλειστηριασμού πλοίου, οι οποίες δικαιολογούνται, κατ' απόκλιση από τις ρυθμίσεις του πλειστηριασμού κινητών και ακινήτων, από τη φύση του αντικειμένου της εκτέλεσης.

39. Άρθρα 1012 και 1015: Από τη ρύθμιση αυτή απαλείφονται οι διατάξεις εκείνες που αφορούσαν την περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης και τις επιδόσεις αυτής. Για να καλυφθούν οι ανάγκες δημοσιότητας αντί για περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται στα ενδιαφερόμενα μέρη αντίγραφο αυτής.

40. Άρθρα 1047 και 1049: Σύμφωνα με τη νέα ρύθμιση του άρθρου 1047, εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος, η προσωπική κράτηση είναι ρητά δυνητική και όχι υποχρεωτική για το δικαστήριο για απαιτήσεις από αδικοπραξία. Η απόφαση όμως που διατάζει την προσωπική κράτηση, σύμφωνα με τα άρθρα 1047 και 1049, δεν εκτελείται αν εκείνος που καταδικάστηκε βρίσκεται κατά το χρόνο της εκτέλεσης σε αδυναμία να εκπληρώσει τη χρηματική οφειλή του. Αυτό σημαίνει ουσιαστικά ότι τα πρόσωπα που βρίσκονται σε οικονομική αδυναμία να εκπληρώσουν τις πιο πάνω υποχρεώσεις τους, είναι ανεπίδεκτα προσωπικής κράτησης. Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο για τα πρόσωπα που είναι οικονομικώς εύρωστα, άλλα αποκρύπτουν τα περιουσιακά τους στοιχεία για να αποφύγουν την πληρωμή των βεβαιωμένων με δικαστική απόφαση υποχρεώσεων τους, απέναντι ενδεχομένως δανειστών που είναι οικονομικώς ασθενέστεροι και αναμένουν ευλόγως την ικανοποίηση των απαιτήσεων τους

για την κάλυψη των δικών τους αναγκών, κατά κανόνα επιτακτικών. Κρίσιμος χρόνος για την εξακρίβωση της αδυναμίας του οφειλέτη προς εξόφληση του χρέους του καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 1049 αυτός της εκτέλεσης της απόφασης.

Χ. Μεταβατικές και τελικές διατάξεις.

1) Με τις παραγράφους 1 έως 4 των μεταβατικών διατάξεων ρυθμίζεται το χρονικό σημείο έναρξης ισχύος των διατάξεων του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, κατά τρόπον ώστε να παρέχεται ο αναγκαίος χρόνος προσαρμογής στις νέες ρυθμίσεις όλων των παραγόντων της δικαιοσύνης.

2) Άρθρο 3 παράγραφος 4 ΕισΝΚΠολΔ: Καταργείται ενόψει της επαναφοράς υποθέσεων της εκουσίας στην αρμοδιότητα των πρωτοδικείων.

3) Άρθρο 52 περίπτωση 18 ΕισΝΚΠολΔ: Κατά τη διάταξη του άρθρου 22 του α.ν.1539/1938 «Περί προστασίας των δημοσίων κτημάτων» που εφαρμόζεται αναλογικά και στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (άρθρα 1 παρ. 1 του ν.δ. 31/1968, 62 του ν. 1416/1984, 52 παράγραφος 18 του ΕισΝΚΠολΔ) ή άλλου εξομοιούμενου με αυτά ως προς τη νομική μεταχείριση του ΝΠΔΔ, καθιερώνεται αρμοδιότητα του Εισαγγελέα για την προσωρινή ρύθμιση της διακατοχής των δημοσίων ή δημοτικών ή κοινοτικών κτημάτων (ακινήτων), που αμφισβητείται μεταξύ του Δημοσίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή Ν.Π.Δ.Δ. και ιδιώτη. Η απόφαση που εκδίδεται από τον Εισαγγελέα στα πλαίσια της ως άνω αρμοδιότητάς του, αποτελεί πράξη δικαστικής αρχής σε ιδιωτική διαφορά (Αν.Ειδ.Δικ. 2/1977 Δ8. 147) και σαν τέτοια αποτελεί, μετά την τελεσιδικία της, ιδιότυπο εκτελεστό τίτλο, πέραν από αυτούς που ορίζονται στο άρθρο 904 ΚΠολΔ ή άλλες ειδικές διατάξεις και εκτελείται κατά τις δικονομικές διατάξεις περί αναγκαστικής εκτελέσεως. Κρίνεται ότι έχουν πλέον εκλείψει οι λόγοι, οι οποίοι επέβαλαν την αρμοδιότητα αυτή του Εισαγγελέα και γι' αυτό πρέπει να καταργηθεί, ώστε οι σχετικές διαφορές να εκδικάζονται πλέον από τα αρμόδια δικαστήρια. Προς τούτο αντικαθίσταται η σχετική διάταξη της περίπτωσης 18 του άρθρου 52 Εισαγωγικού Νόμου του ΚΠολΔ και απαλείφεται η διάταξη του άρθρου 22 α.ν. 1539/1938.

4) Οι μέχρι σήμερα στον ΚΠολΔ ισχύουσες ρυθμίσεις των άρθρων 632 παράγραφος 3 εδάφιο γ΄ και 938 παράγραφος 1 εδάφιο γ΄, οι οποίες προβλέπουν υποχρεωτική συνεκδίκαση της αιτήσεως αναστολής με την ανακοπή των άρθρων 632 και 933 αντίστοιχα, οδήγησαν στο μη επιθυμητό αποτέλεσμα οι αιτήσεις αναστολής να προσδιορίζονται για εκδίκαση σε πολύ μακρινό χρόνο, το οποίο επέφερε επίσης ως συνέπεια, οι προσωρινές διαταγές που χορηγήθηκαν επί αυτών να «διαιωνίζονται». Προς αποκατάσταση του προβληματικού αυτού φαινόμενου, προβλέπεται στις μεταβατικές διατάξεις δικονομικό βάρος για τους διαδίκους να επαναφέρουν τις αιτήσεις αναστολής σε σύντομο χρονικό διάστημα από την έκδοση του παρόντος νόμου (έξι μήνες), με άμεση συνέπεια σε αντίθετη περίπτωση την αυτοδίκαια παύση της ισχύος του ασφαλιστικού μέτρου που διατάχθηκε.

5) Προβλέπεται «προγραμματικά» στις μεταβατικές διατάξεις η θεσμοθέτηση ενός ξεχωριστού θεσμού «εντολής για πληρωμή» (άρθρο 623 παράγραφος 2), ο οποίος έχει αντληθεί από τον ευρωπαϊκό χώρο, με διαφορετικές από την ισχύουσα διαταγή πληρωμής προϋποθέσεις έκδοσης. Η διαδικασία εκδόσεως, το περιεχόμενο, ο τύπος και οι έννομες συνέπειες της νέας αυτής δικονομικής διαδικασίας θα καθορισθούν με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

6) Για το χρονικό διάστημα μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος που θα καθορίζει τα σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού της εμπορικής αξίας των ακινήτων, ως βάση υπολογισμού για την εκτίμηση της αξίας του ακινήτου και τον προσδιορισμό της πρώτης προσφοράς, ορίζεται η αντικειμενική αξία, όπως προβλέπουν και οι μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις των άρθρων 993 παράγραφος 2 εδάφιο γ΄ και 995 παράγραφος 1 εδάφιο δ΄.

7) Για την ίδια ως άνω μεταβατική περίοδο που θα ισχύει η αντικειμενική αξία για την εκτίμηση του κατασχεθέντος ακινήτου και την τιμή πρώτης προσφοράς για τον πλειστηριασμό αυτού, εισάγεται ειδική νομοθετική ρύθμιση για τις περιπτώσεις άκαρπου πλειστηριασμού. Κατά βάση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 966 παράγραφοι 1 έως 4, στις οποίες η μέχρι σήμερα ρύθμιση του άρθρου 1003 παράγραφος 4 παρέπεμπε με ανάλογη εφαρμογή. Στη διαδικασία αυτή παρεμβάλλεται ένα νέο διαδικαστικό στάδιο επαναληπτικού πλειστηριασμού, ο χρόνος διεξαγωγής του οποίου ορίζεται εξ αρχής στην κατασχετήρια έκθεση και με προκαθορισμένη μειωμένη τιμή πρώτης προσφοράς, ανερχόμενη στο ένα δεύτερο της αξίας στην οποία εκτιμήθηκε το κατασχεμένο ακίνητο. Για τον επαναληπτικό αυτόν πλειστηριασμό δεν τηρείται νέα προδικασία και νέες διατυπώσεις δημοσιότητας και δεν είναι επιτρεπτή η άσκηση της ανακοπής διόρθωσης της κατασχετήριας έκθεσης, κατά το άρθρο 954 παράγραφος 4. Η διαδικασία που ακολουθείται μετά τον επαναληπτικό πλειστηριασμό σε περίπτωση που και αυτός δεν έχει αποτέλεσμα (δηλαδή δεν εμφανιστούν πλειοδότες) είναι αυτή που και το σημερινό άρθρο 966 παράγραφοι 3 και 4 περιγράφει.

8) Προβλέπεται «προγραμματικά» στις μεταβατικές διατάξεις η διενέργεια πλειστηριασμού με ηλεκτρονικά μέσα (ηλεκτρονικός πλειστηριασμός). Προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, θα καθορίζει τις ειδικότερες προϋποθέσεις για τη διενέργεια του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού.

9) Λόγω της σημασίας που έχει η ναυτιλία για την χώρα μας, αλλά και διεθνώς, δυνάμει του άρθρου 51 ν. 2172/1993 (Α΄ 207) συνεστήθησαν στο Πρωτοδικείο και Εφετείο Πειραιώς Ναυτικά Τμήματα, με αποκλειστική αρμοδιότητα για τις ναυτικές διαφορές του Νομού Αττικής. Προκειμένου να υπάρξει μεγαλύτερη συγκέντρωση ναυτικών υποθέσεων στα Ναυτικά αυτά Τμήματα, μεγαλύτερη εξειδίκευση και ενοποίηση της νομολογίας προστίθεται ειδική ρύθμιση στο άρθρο 51 παράγραφος 2 του παραπάνω νόμου, σύμφωνα με την οποία το Πρωτοδικείο Πειραιά έχει συντρέχουσα (και όχι αποκλειστική εδώ) αρμοδιότητα για τις ναυτικές υποθέσεις της υπόλοιπης επικράτειας. Από τη διάταξη αυτή δεν προκαλείται επιπλέον δαπάνη στον Κρατικό Προϋπολογισμό, καθόσον για την εκδίκαση των πρόσθετων ναυτικών υποθέσεων θα επιληφθούν τα ήδη υπάρχοντα ειδικά ναυτικά τμήματα που έχουν συστηθεί, τα οποία ούτως ή άλλως δεν έχουν μεγάλο φόρτο εργασίας».

Άρθρο 2
Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ΕΕ L 173) και άλλες διατάξεις

Α. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Ι. Με το παρόν σχέδιο νόμου ενσωματώνεται στη νομοθεσία η Οδηγία 2014/59/ΕΕ για τη θέσπιση του ευρωπαϊκού νομικού πλαισίου για την ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, και την τροποποίηση των Οδηγιών 82/891/ΕΟΚ, 2011/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των Κανονισμών (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010 και (ΕΕ) 648/2012.

Η οικονομική κρίση των τελευταίων ετών επηρέασε το τραπεζικό σύστημα των περισσοτέρων ευρωπαϊκών κρατών και ανέδειξε όχι μόνο την αλληλεπίδραση μίας κατάστασης αφερεγγυότητας μεταξύ των διαφόρων οντοτήτων αλλά την έντονη διασύνδεση μεταξύ δημοσίου χρέους-χρηματοπιστωτικού συστήματος που πρέπει να διαρραγεί για να μην υπάρχει - εν τέλει- επιβάρυνση των φορολογούμενων.

Με τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου εναρμονίζονται οι διαδικασίες εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων, επιχειρήσεων επενδύσεων, καθώς και των χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, ομίλων χρηματοδοτικών συμμετοχών που μέχρι σήμερα διέπονταν από τις εθνικές ρυθμίσεις των κρατών - μελών.

Πριν την υιοθέτηση του υπό ενσωμάτωση νομοθετήματος, ορισμένα κράτη - μέλη της ΕΕ, μεταξύ των οποίων και η χώρα μας, είχαν ήδη προβεί σε νομοθετικές αλλαγές που καθιερώνουν μηχανισμούς εξυγίανσης προβληματικών ιδρυμάτων, ενώ άλλα κράτη είχαν γνωστοποιήσει την πρόθεσή τους να καθιερώσουν μηχανισμούς αυτού του είδους, αν δεν προβλεφθούν σε επίπεδο Ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αξιολογώντας την κατάσταση εκτίμησε ότι η έλλειψη κοινών κανόνων, εξουσιών και διαδικασιών εξυγίανσης των ιδρυμάτων θα μπορούσε να αποτελέσει εμπόδιο στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να παρακωλύσει τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών κατά την αντιμετώπιση διασυνοριακών τραπεζικών ομίλων που πτωχεύουν. Αυτό θα συνέβαινε, ιδίως, όταν οι διαφορετικές προσεγγίσεις συνεπάγονται ότι οι εθνικές αρχές δεν διαθέτουν το ίδιο επίπεδο ελέγχου ή την ίδια ικανότητα εξυγίανσης ιδρυμάτων. Οι διαφορές στα καθεστώτα εξυγίανσης θα μπορούσαν να επηρεάσουν με διαφορετικό τρόπο τις δαπάνες για τη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων στα κράτη - μέλη και πιθανώς να δημιουργήσουν στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό μεταξύ των ιδρυμάτων. Τα αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης σε όλα τα κράτη - μέλη είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ιδρύματα δεν μπορούν να περιορίζονται κατά την άσκηση των δικαιωμάτων εγκατάστασής τους στην εσωτερική αγορά από τη χρηματοοικονομική δυνατότητα του κράτους - μέλους καταγωγής τους να διαχειριστεί την πτώχευσή τους.Τα εμπόδια αυτά πρέπει να εξαλειφθούν και να θεσπιστούν κανόνες ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν υπονομεύονται οι διατάξεις της εσωτερικής αγοράς. Για τον σκοπό αυτόν, οι κανόνες που διέπουν την εξυγίανση των ιδρυμάτων υπόκεινται σε κοινούς κανόνες ελάχιστης εναρμόνισης.

Είναι, επίσης ,σημαντικό να διασφαλιστεί ότι τα μέτρα εξυγίανσης επιβάλλονται μόνο όταν αυτό είναι αναγκαίο χαριν του δημοσίου συμφέροντος και κάθε παρέμβαση στα δικαιώματα των μετόχων και των πιστωτών εξαιτίας των μέτρων αυτών, είναι συμβατή με το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενωσης.

Η χώρα μας έγκαιρα θέσπισε ειδικό πλαίσιο για την εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων με το οποίο προβλέπεται η ανάληψη δράσης από την αρχή εξυγίανσης και την αρχή εποπτείας για να αποφευχθεί η συστημική κρίση, να προστατευθούν οι καταθέσεις και η εμπιστοσύνη των καταθετών και των πολιτών στο τραπεζικό σύστημα κα εν τέλει να υπάρξει, μέσω της παρέμβασης των εποπτικών αρχών, των αρχών εξυγίανσης και του ίδιου του κράτους η προστασία του δημοσίου συμφέροντος, έκφανση του οποίου αποτελεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ως πυλώνας της ανάπτυξης και της στήριξης της εθνικής οικονομίας. Ωστόσο, το νέο ευρωπαϊκό πλαίσιο κανόνων ανάκαμψης και εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, επιβάλει τη θέσπιση ενός νέου, συνεκτικού νομοθετήματος που επιχειρεί να αντιμετωπίσει το σύνολο των θεμάτων που μπορεί να προκύψουν σε μία κρίση οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Για το λόγο αυτόν, οι σχετικές διατάξεις του ν. 4261/2014 καταργούνται και αντικαθίστανται από τις νέες αναλυτικές διατάξεις της υπό ενσωμάτωση Οδηγίας.

Η Αρχή Εξυγίανσης, όπως προβλέπεται στο παρόν σχέδιο νόμου, καλείται να αξιοποιήσει μια σειρά μέτρων που της επιτρέπουν να παρεμβαίνει έγκαιρα και γρήγορα, διασφαλίζοντας τη συνέχεια κρίσιμων λειτουργιών και ελαχιστοποιώντας τις επιπτώσεις για το οικονομικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα της θέσης του ιδρύματος σε καθεστώς αφερεγγυότητας. Προβλέπεται η συστηματική παρακολούθηση των εποπτευόμενων οντοτήτων, τόσο από την αρχή εποπτείας όσο και από την αρχή εξυγίανσης, καθώς και η στενή συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών σε εθνικό επίπεδο αλλά και σε επίπεδο ΕΕ, ιδίως όταν υπάρχει διασυνοριακή δραστηριότητα. Με τον τρόπο αυτόν, τόσο οι αρχές όσο και τα ιδρύματα –οντότητες είναι προετοιμασμένα για μια πιθανή κρίση και μπορούν εγκαίρως να σχεδιάσουν και να αποτρέψουν τις δυσμενείς εξελίξεις ή τουλάχιστον να περιορίσουν τις συνέπειες μίας κρίσης τόσο σε επίπεδο χρηματοοικονομικού τομέα όσο και από πλευράς δημοσιονομικών επιπτώσεων στο κράτος ή την Ενωση. Για το σκοπό αυτόν προβλέπεται και η συνεργασία και συστηματική ενημέρωση του αρμόδιου Υπουργείου.

Η βασική φιλοσοφία του νομοσχεδίου είναι ότι τις ζημίες ενός ιδρύματος ή οντότητας δεν πρέπει να τις αναλάβουν οι φορολογούμενοι πολίτες, παρά μόνο ως έσχατο μέσο. Οι ζημίες βαρύνουν πρωτίστως τους μετόχους και μετά τους πιστωτές. Όμως, κανένας πιστωτής, κατά την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης που προβλέπει το νομοσχέδιο, δεν πρέπει να βρεθεί σε δυσμενέστερη θέση και να υποστεί μεγαλύτερες ζημίες από αυτές που θα αναλάμβανε αν το ίδρυμα ή η οντότητα ετίθετο άμεσα σε εκκαθάριση (αρχή της μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών).

Το νομοσχέδιο διαρθρώνεται σε 20 κεφάλαια, τα ο-

ποία ρυθμίζουν τα θέματα της προετοιμασίας των σχεδίων ανακαμψης και εξυγίανσης, σε επίπεδο ιδρυμάτων ή οντοτήτων και ομίλων, την ενδοομιλική χρηματοδοτική στήριξη, θέματα έγκαιρης παρέμβασης, τους στόχους και τα μέτρα εξυγίανσης σε επίπεδο ιδρυμάτων ή οντοτήτων και ομίλων, θέματα σε σχέση με τρίτες χωρες, τις ειδικές εξουσίες των αρχών εξυγίανσης, τις αναγκαίες διασφαλίσεις των δικαιωμάτων μετόχων και πιστωτών κατά την εφαρμογή μέτρων εξυγίανσης, τις διαδικαστικές υποχρεώσεις, τις κυρώσεις, τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις για την εξυγίανση (ταμεία εξυγίανσης) και τις αναγκαίες τροποποιήσεις σε άλλα νομοθετικά κείμενα (Οδηγίες – κανονισμούς), όπως έχουν ενσωματωθεί ή εφαρμοστεί στην ελληνική νομοθεσία προκειμένου να είναι συμβατά με το νέο πλαίσιο.

Β. ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Στο άρθρο 1, τίθεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος σχεδίου νόμου. Ειδικότερα, προσδιορίζονται οι συγκεκριμένες οντότητες προς την ανάκαμψη και την εξυγίανση των οποίων εφαρμόζονται οι θεσπιζόμενοι κανόνες και διαδικασίες, και εκθέτονται οι παράμετροι τις οποίες λαμβάνουν υπόψη τους οι αρχές εξυγίανσης και, κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των απαιτήσεων και κατά τη χρήση των μέσων που προβλέπονται στο παρόν σχέδιο νόμου.

Στο άρθρο 2, παρατίθενται οι έννοιες τις οποίες λαμβάνουν οι όροι που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του παρόντος σχεδίου νόμου. Ειδικότερα, διατυπώνονται οι ορισμοί της έννοιας της εξυγίανσης, των διαφορετικών μορφών οντοτήτων σε συμφωνία με τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθμ. 575/2013, των στόχων, μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης, της αρμόδιας αρχής και των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης, καθώς και κάθε άλλης σχετιζόμενης έννοιας στο πλαίσιο της ανάκαμψης και εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων.

Στο άρθρο 3, ορίζονται και εξειδικεύονται αφενός το αρμόδιο Υπουργείο και αφετέρου η αρχή που αναλαμβάνει τις αρμοδιότητες εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες απαιτήσεις ανεξαρτησίας προς αποφυγή τυχόν σύγκρουσης συμφερόντων, και βάσει συγκεκριμένων προδιαγραφών συνεργασίας, σχεδιασμού και διαδικασιών λήψης αποφάσεων. Η αρχή εξυγίανσης ασκεί δημόσια εξουσία. Ως τέτοια ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος για τα πιστωτικά ιδρύματα και τα εποπτευόμενα από αυτή χρηματοδοτικά ιδρύματα και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για τις επιχειρήσεις επενδύσεων. Οι ελληνικές αρχές εξυγίανσης, ασκούν τις αρμοδιοτητές τους διακριτά από τις αντίστοιχες της εποπτείας, ενεργώντας λειτουργικά ανεξάρτητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Στο άρθρο 4, προβλέπεται ο προσδιορισμός, από τις αρμόδιες αρχές και τις αρχές εξυγίανσης, του περιεχομένου και των λεπτομερειών του σχεδίου ανάκαμψης και εξυγίανσης λαμβάνοντας υπόψη τις δυνητικές επιπτώσεις της αφερεγγυότητας ιδρύματος και της συνεπαγόμενης εκκαθάρισης του υπό τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Στο ίδιο άρθρο, δίνεται η δυνατότητα εφαρμογής απλουστευμένων υποχρεώσεων ως προς το σχεδιασμό της ανάκαμψης και το σχεδιασμό της εξυγίανσης για ορισμένα ιδρύματα. Από τα ιδρύματα που δύνανται να τύχουν απαλλαγών εξαιρούνται τα ιδρύματα που τελούν υπό την άμεση εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή αντιπροσωπεύουν σημαντικό μερίδιο του χρηματοπιστωτικού συστήματος, σύμφωνα με συγκεκριμένα κριτήρια που τίθενται στην παράγραφο 8. Διευκρινίζεται ότι η εφαρμογή απλουστευμένων υποχρεώσεων δεν επηρεάζει από μόνη της τις εξουσίες της αρμόδιας αρχής και, κατά περίπτωση, της αρχής εξυγίανσης για λήψη μέτρων πρόληψης ή διαχείρισης κρίσεων και για την ανά πάσα στιγμή επιβολή πλήρων (μη απλουστευμένων) υποχρεώσεων.

Στο άρθρο 5, για κάθε ίδρυμα που δεν αποτελεί μέλος ομίλου που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία, ορίζεται η υποχρέωση κατάρτισης σχεδίου ανάκαμψης και επικαιροποίησής του σε περιοδική βάση ή λόγω μεταβολών που έχουν τελεστεί σε αυτό και επηρεάζουν ουσιωδώς το σχέδιο ανάκαμψης (τουλάχιστον κατ' έτος ή σε συχνότερα διαστήματα κατ' απαίτηση των αρμόδιων αρχών), ώστε να προβλέπονται τα μέτρα προς αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής θέσης του ιδρύματος μετά από σημαντική επιδείνωση της χρηματοοικονομικής του κατάστασης, χωρίς να προβλέπεται πρόσβαση σε έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη. Γίνεται αναφορά στην υποχρέωση συμπερίληψης στο σχέδιο: α) των απαιτούμενων πληροφοριών, β) των ενεργειών του ιδρύματος όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις της έγκαιρης παρέμβασης, γ) των κατάλληλων προϋποθέσεων και διαδικασιών για την έγκαιρη εφαρμογή των δράσεων ανάκαμψης, δ) των επιλογών ανάκαμψης, λαμβάνοντας υπόψη διαφορετικά σενάρια πιέσεων, καθώς και ε) της ανάλυσης του τρόπου/χρόνου υποβολής αίτησης χρήσης των διευκολύνσεων που παρέχει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, και του αντίστοιχου προσδιορισμού των εύλογων δυνητικά εξασφαλίσεων. Το σχέδιο ανάκαμψης θεωρείται ρύθμιση διακυβέρνησης του ιδρύματος κατά το άρθρο 66 του ν. 4261/2014 και αξιολογείται και εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ιδρύματος πριν την υποβολή του στην αρμόδια αρχή. Οι σχετικές ρυθμίσεις εφαρμόζονται και στα χρηματοδοτικά ιδρύματα που εποπτεύονται σε ατομική βάση από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Στο άρθρο 6, ορίζεται η υποχρέωση υποβολής των σχεδίων ανάκαμψης στην αρμόδια αρχή για εξέταση και αξιολόγηση. Στην περίπτωση που σημαντικά υποκαταστήματα του ιδρύματος είναι εγκατεστημένα σε έτερα κράτη - μέλη και το σχέδιο ανάκαμψης τα αφορά, στην αξιολόγηση του σχεδίου περιλαμβάνεται διαβούλευση των αρμόδιων αρχών με τις αρμόδιες αρχές των έτερων αυτών κρατών - μελών. Η αξιολόγηση ενός σχεδίου ανάκαμψης διενεργείται εντός έξι μηνών από την υποβολή του, βάσει των απαιτήσεων του άρθρου 5 και των κριτηρίων: α) του ευλόγως αναμενόμενου αποτελέσματος από την εφαρμογή του (διατήρηση/ αποκατάσταση βιωσιμότητας και χρηματοοικονομικής θέσης του ιδρύματος ή του ομίλου) και β) του ευλόγως αναμενόμενου χρόνου και αποτελεσματικότητας εφαρμογής σε καταστάσεις χρηματοπιστωτικής πίεσης (αποφυγή δυσμενών επιπτώσεων στο χρηματοπιστωτικό σύστημα). Υπόψη λαμβάνεται, επίσης, το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, καθώς και τα στοιχεία της χρηματοδοτικής και οργανωτικής του δομής. Προκειμένου το σχέδιο ανάκαμψης να αξιολογη-

θεί ως προς τη δυνητική επίδραση που τυχόν δράσεις του έχουν στη δυνατότητα εξυγίανσης του ιδρύματος, αυτό διαβιβάζεται από την αρμόδια αρχή στην αρχή εξυγίανσης, στην οποία δίνεται δυνατότητα εξέτασής του και υποβολής σχετικών συστάσεων στην αρμόδια αρχή. Σε περίπτωση διαπίστωσης από την αρμόδια αρχή ουσιωδών ελλείψεων στο σχέδιο ή ουσιωδών εμποδίων στην εφαρμογή του, προβλέπεται αλληλουχία σταδίων της διαδικασίας αξιολόγησης, με βαθμιαία αύξηση της παρεμβατικότητας των μέτρων και των πρόσθετων απαιτήσεων που η αρμόδια αρχή δύναται να θέσει έναντι του ιδρύματος, ανάλογα με την αποτελεσματικότητα προηγούμενης ανταπόκρισης του ιδρύματος στις αντίστοιχες προηγούμενες απαιτήσεις (απαίτηση για εντός προθεσμίας υποβολή αναθεωρημένου σχεδίου, κατεύθυνση του ιδρύματος προς συγκεκριμένες τροποποιήσεις του σχεδίου, προσδιορισμός από το ίδρυμα συγκεκριμένων αλλαγών στις επιχειρηματικές του δραστηριότητες) και τυχόν πρόσθετων μέτρων. Οι απαιτήσεις αλλαγών στις επιχειρηματικές του δραστηριότητες επιβάλλονται από την αρμόδια αρχή υπό την προϋπόθεση τήρησης της αρχής της αιτιολόγησης και της αναλογικότητας.

Στο άρθρο 7, ορίζεται η υποχρέωση των μητρικών επιχειρήσεων της ΕΕ για την κατάρτιση σχεδίου ανάκαμψης ομίλου. Στο σχέδιο εμπεριέχεται ο προσδιορισμός μέτρων που η εφαρμογή τους δύναται να απαιτηθεί τόσο σε επίπεδο μητρικής επιχείρησης της ΕΕ όσο και σε κάθε θυγατρική, καθώς και τα στοιχεία που καθορίζονται στο άρθρο 5 και κατά περίπτωση οι ρυθμίσεις για την παροχή ενδοομιλικής χρηματοδοτικής στήριξης. Στόχος του σχεδίου ανάκαμψης ομίλου είναι η σταθεροποίηση του ομίλου ως συνόλου ή οποιουδήποτε μέλους του ομίλου βρίσκεται υπό κατάσταση πίεσης, ώστε να αντιμετωπιστούν ή και να εξαλειφθούν τα αίτια που δημιουργούν την κατάσταση χρηματοοικονομικών πιέσεων, και να αποκατασταθεί η χρηματοοικονομική θέση του ομίλου ή του συγκεκριμένου ιδρύματος, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τη χρηματοοικονομική θέση άλλων μελών του ομίλου. Προς τούτο, το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου, το οποίο διαβιβάζεται προς όλες τις αρμόδιες αρχές και αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου ή θυγατρικής, απαιτείται να περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τη διασφάλιση του συντονισμού και της συνέπειας των μέτρων σε κάθε επίπεδο του ομίλου (μητρική, θυγατρικές, σημαντικά υποκαταστήματα). Εντούτοις, οι αρμόδιες αρχές δύνανται, σύμφωνα με το άρθρο 7, να απαιτήσουν από τις θυγατρικές την κατάρτιση και υποβολή σχεδίου ανάκαμψης σε ατομική βάση. Το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου, πριν την υποβολή του στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας, αξιολογείται και εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο του μέλους του ομίλου που το καταρτίζει.

Στο άρθρο 8, προβλέπεται η εξέταση και αξιολόγηση του σχεδίου ανάκαμψης ομίλου ως προς την ικανοποίηση των αντίστοιχων απαιτήσεων και κριτηρίων των άρθρων 6 και 7 και καθορίζεται η διαδικασία συνεργασίας μεταξύ των εμπλεκομένων αρχών.

Στο άρθρο 9, προβλέπεται η υποχρέωση συμπερίληψης στο σχέδιο ανάκαμψης πλαισίου δεικτών, ποσοτικών ή ποιοτικών, συνδεδεμένων με τη χρηματοοικονομική θέση του ιδρύματος και τακτικά παρακολουθήσιμων μέσω κατάλληλων ρυθμίσεων του ιδρύματος. Με τους δείκτες σχεδίου ανάκαμψης, οι οποίοι αποτελούν αντικείμενο συμφωνίας από τις αρμόδιες αρχές κατά την αξιολόγηση του σχεδίου ανάκαμψης, προσδιορίζονται τα σημεία από τα οποία μπορούν να αναληφθούν οι περιεχόμενες στο σχέδιο κατάλληλες δράσεις. Ορίζεται περίπτωση που δράση του σχεδίου ανάκαμψης αναλαμβάνεται ακόμα κι όταν δεν πληρούνται οι όροι του σχετικού δείκτη, εφόσον το Διοικητικό Συμβούλιο το κρίνει κατάλληλο λόγω των συγκεκριμένων συνθηκών. Αντιστοίχως, τέτοια δράση ενδέχεται να μην αναλαμβάνεται, εφόσον το Διοικητικό Συμβούλιο δεν το κρίνει κατάλληλο λόγω των συνθηκών. Σε κάθε περίπτωση, η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου γνωστοποιείται χωρίς καθυστέρηση στην αρμόδια αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Με τα άρθρα 10 έως 17 ορίζεται το πλαίσιο για τη σύναψη συμφωνιών παροχής χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου, περιγράφεται το περιεχόμενό τους και προβλέπεται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις αποδοχής τους από τις αρμόδιες αρχές.

Στο άρθρο 10, καθορίζονται η έννοια και οι αρχές που διέπουν τη συμφωνία χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου, προσδιορίζονται οι οντότητες που μπορούν να αποτελέσουν μέρη της συμφωνίας και προβλέπεται η τήρηση προϋποθέσεων για τη σύναψή της. Διατυπώνονται οι αρχές για τον υπολογισμό του ανταλλάγματος κάθε συναλλαγής που προβλέπεται στη συμφωνία, καθώς και οι ειδικότεροι όροι που πρέπει να τηρούνται κατά τη σύναψη της, κατά τον υπολογισμό του ανταλλάγματος και πριν από κάθε απόφαση παροχής της στήριξης. Προκειμένου να συναφθεί μία συμφωνία χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη δεν πρέπει να πληροί, σύμφωνα με τη γνώμη της αρμόδιας αρχής, τις προϋποθέσεις για έγκαιρη παρέμβαση.

Στο άρθρο 11, καθορίζεται η διαδικασία εξέτασης της πρότασης συμφωνίας χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου από τις αρμόδιες αρχές, και προβλέπονται τα βήματα διαμεσολάβησης για τη λήψη απόφασης επί της πρότασης συμφωνίας. Προσδιορίζονται τα κριτήρια, οι προθεσμίες και οι παράμετροι που λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση της πρότασης συμφωνίας, μεταξύ των οποίων και κάθε δυνητική επίπτωση περιλαμβανομένων των δημοσιονομικών συνεπειών από την εφαρμογή της συμφωνίας σε όλα τα κράτη - μέλη στα οποία ασκεί δραστηριότητα ο όμιλος. Κριτήριο για τη χορήγηση άδειας ή τη δυνητική απαγόρευση αποτελεί η συμβατότητα του περιεχομένου της πρότασης συμφωνίας με τις προϋποθέσεις παροχής χρηματοδοτικής στήριξης του άρθρου 14 του παρόντος σχεδίου νόμου. Σε περίπτωση μη προσέγγισης κοινής απόφασης από τις αρμόδιες αρχές, η απόφαση λαμβάνεται από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, αφού ληφθούν υπόψη οι απόψεις και επιφυλάξεις των αρμόδιων αρχών και, σε περίπτωση που η αίτηση έχει παραπεμφθεί στην ΕΑΤ, σε συμφωνία με την απόφαση της ΕΑΤ. Σε κάθε περίπτωση, η απόφαση επί του αιτήματος πρότασης συμφωνίας απαιτείται να είναι πλήρως αιτιολογημένη.

Στο άρθρο 12, προβλέπεται η διαδικασία έγκρισης της πρότασης συμφωνίας από τη γενική συνέλευση κάθε μέλους του ομίλου που θα συμβληθεί και ορίζονται οι προϋποθέσεις εγκυρότητάς της. Το διοικητικό συμβούλιο κάθε συμμετέχουσας στη συμφωνία οντότητας υποβάλλει κατ' έτος στη γενική συνέλευση έκθεση αναφορικά με την εκτέλεση της συμφωνίας και την εφαρμογή των αποφάσεών του στο πλαίσιο αυτής.

Στο άρθρο 13, ορίζεται η υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να διαβιβάσουν τις συμφωνίες χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου, για τις οποίες έχουν χορηγήσει άδεια, στις εμπλεκόμενες αρχές εξυγίανσης.

Στο άρθρο 14, προβλέπονται οι προϋποθέσεις που πρέπει να ικανοποιούνται σωρευτικά προκειμένου να παρασχεθεί χρηματοδοτική στήριξη ομίλου, όπου είναι εγκατεστημένη η οντότητα που παρέχει τη χρηματοδοτική στήριξη. Στις προϋποθέσεις για την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η συμμόρφωση της οντότητας που παρέχει τη στήριξη με τις απαιτήσεις ρευστότητας, των ιδίων κεφαλαίων και τις απαιτήσεις που επιβάλλονται δυνάμει του ν. 4261/2014, καθώς και η συμμόρφωσή της με τις απαιτήσεις περί μεγάλων ανοιγμάτων του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013. Διευκρινίζεται ότι παροχή χρηματοδοτικής στήριξης κατά παραβίαση της συμμόρφωσης της οντότητας του ομίλου με τις ανωτέρω απαιτήσεις δύναται να υπάρξει μόνον εφόσον αυτό επιτραπεί από την αρμόδια αρχή εποπτείας της οντότητας ομίλου που παρέχει τη στήριξη.

Στο άρθρο 15, προσδιορίζεται το περιεχόμενο των αποφάσεων παροχής και αποδοχής χρηματοδοτικής στήριξης στο πλαίσιο αντίστοιχης ενδοομιλικής συμφωνίας, και ορίζονται τα αρμόδια όργανα για τη λήψη αυτών. Η απόφαση παροχής χρηματοδοτικής στήριξης θα πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να αναφέρει τον τρόπο με τον οποίο ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 14 του παρόντος σχεδίου νόμου, καθώς και το στόχο προς την επίτευξη του οποίου εγκρίνεται η πρόταση χρηματοδοτικής στήριξης.

Στο άρθρο 16, παρέχεται προς την αρμόδια αρχή το δικαίωμα εναντίωσης στην πρόθεση οντότητας ομίλου να παράσχει ενδοομιλική χρηματοδοτική στήριξη που εντάσσεται στο πλαίσιο σχετικής συμφωνίας. Ειδικότερα, καθορίζεται η διαδικασία, οι όροι και οι προθεσμίες για τη λήψη απόφασης των αρμόδιων αρχών επί της αποδοχής ή επί του περιορισμού έως και απαγόρευσης της παροχής χρηματοδοτικής στήριξης. Απόφαση απαγόρευσης ή περιορισμού της παροχής στήριξης λαμβάνεται εφόσον η αρμόδια αρχή αξιολογεί ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 14 του παρόντος σχεδίου νόμου. Το Διοικητικό Συμβούλιο της οντότητας που σκοπεύει να παρέχει τη στήριξη κοινοποιεί την πρόθεση του στις αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων οντοτήτων, στην Ε.Α.Τ. και, κατά περίπτωση, στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας. Προς το σύνολο αυτών των αρχών, και με τη συνακόλουθη ενημέρωση των λοιπών μελών του σώματος εποπτών και του σώματος αρχών εξυγίανσης από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, κοινοποιείται άμεσα και η απόφαση της αρμόδιας αρχής επί της παροχής χρηματοδοτικής στήριξης, καθώς και η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ιδρύματος με την οποία παρέχεται η στήριξη. Στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή αποδεχθεί την πρόταση χρηματοδοτικής στήριξης, απαιτείται κατά την παροχή της στήριξης η τήρηση των περιεχόμενων στην επίσημη κοινοποίηση όρων. Στην περίπτωση δε, που το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου εμπεριέχει ρυθμίσεις για παροχή χρηματοδοτικής στήριξης και η αρμόδια αρχή λάβει απόφαση απαγορευτική ή περιοριστική, δίνεται το δικαίωμα στην αρμόδια αρχή της οντότητας που θα λάμβανε τη στήριξη να ζητήσει, κατά περίπτωση, τη δρομολόγηση αναθεώρησης του σχεδίου ανάκαμψης σε ατομική βάση ή επαναξιολόγησης του σχεδίου ανάκαμψης σε επίπεδο ομίλου.

Στο άρθρο 17, ορίζονται οι απαιτήσεις και οι όροι δημοσιότητας στους οποίους υπόκεινται οι οντότητες του ομίλου όσον αφορά τις συμφωνίες χρηματοδοτικής στήριξης που συνάπτουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Στο άρθρο 18, ορίζεται ότι, για κάθε ίδρυμα που δεν αποτελεί μέλος ομίλου που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία, η αρχή εξυγίανσης: α) καταρτίζει σχέδιο εξυγίανσης, στο οποίο εκθέτει τις ενέργειες που δύναται να πραγματοποιήσει, ώστε το ίδρυμα να εξυγιανθεί, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εξυγίανσή του και β) εντοπίζει τυχόν σημαντικά εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσής του. Στο σχέδιο εξυγίανσης αυτό δεν περιλαμβάνονται συγκεκριμένες χορηγήσεις δημόσιας στήριξης και παροχής ρευστότητας. Η κατάρτισή του, που διενεργείται έπειτα από διαβούλευση με την αρμόδια αρχή και τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών υποδοχής σημαντικών υποκαταστημάτων, περιλαμβάνει τον συνυπολογισμό από την αρχή εξυγίανσης διαφορετικών σεναρίων και λόγων πτώχευσης του ιδρύματος (λόγω ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του ή συνθηκών ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας). Προβλέπεται η επικαιροποίηση και αναθεώρηση του σχεδίου εξυγίανσης περιοδικά (τουλάχιστον κατ' έτος) ή λόγω μεταβολών που έχουν συντελεστεί στην κατάσταση του ιδρύματος και επηρεάζουν ουσιωδώς το σχέδιο. Στο ίδιο άρθρο, ορίζονται οι υποχρεώσεις του ιδρύματος κατά την κατάρτιση και επικαιροποίηση, όσον αφορά τη χορήγηση συνδρομής προς την αρχή εξυγίανσης, την άμεση γνωστοποίηση οποιασδήποτε μεταβολής που επηρεάζει ουσιωδώς το σχέδιο και την τήρηση λεπτομερών αρχείων των χρηματοοικονομικών του συμβάσεων, με τη διευκρίνηση ότι δεν θίγεται η εξουσία της αρμόδιας αρχής να συγκεντρώνει πληροφορίες. Επιπρόσθετα, περιγράφονται τα, ποσοτικά όπου είναι δυνατόν, στοιχεία που περιλαμβάνονται στο σχέδιο εξυγίανσης.

Στο άρθρο 19, σκιαγραφείται το πλαίσιο των απαιτήσεων πληροφόρησης και συνεργασίας που μπορεί η αρχή εξυγίανσης να εγείρει έναντι του ιδρύματος προς τους σκοπούς του σχεδίου εξυγίανσης, στο οποίο περιλαμβάνονται οι πληροφορίες και η ανάλυση του τμήματος Β΄ του Παραρτήματος του παρόντος σχεδίου νόμου. Διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση που πληροφορίες εκ των ως άνω είναι ήδη διαθέσιμες στις αρμόδιες αρχές των εμπλεκομένων κρατών - μελών, αυτές παρέχονται στην αρχή εξυγίανσης από τις αρμόδιες αρχές, και όχι από το ίδρυμα.

Στο άρθρο 20, που αφορά τα σχέδια εξυγίανσης στο σύνολο ενός ομίλου επικεφαλής του οποίου είναι μητρική επιχείρηση της ΕΕ, προβλέπεται η από κοινού κατάρτιση των σχεδίων αυτών από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και τις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών, έπειτα από διαβούλευση με τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών υποδοχής των σημαντικών υποκαταστημάτων τα οποία αφορά το ζήτημα. Αναφέρονται τα επίπεδα του ομίλου ανά τα οποία το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου καταδεικνύει μέτρα. Τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στα σχέδια εξυγίανσης ομίλου είναι μεταξύ άλλων το πλαίσιο των ενεργειών εξυγίανσης, των μέ-

τρων εξυγίανσης, το πλαίσιο ρυθμίσεων συντονισμού και συνεργασίας, η εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης κ.τλ.. Εντός των σχεδίων εξυγίανσης δεν εντάσσονται οι συγκεκριμένες χορηγήσεις δημόσιας στήριξης και παροχής ρευστότητας του άρθρου 18. Διευκρινίζεται ότι πέραν των αναφερόμενων στο παρόν σχέδιο νόμου ενεργειών εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να εξειδικεύει στο σχέδιο εξυγίανσης οποιεσδήποτε επιπλέον ενέργειες προτίθεται να αναλάβει για την εξυγίανση του ομίλου. Η αρχή εξυγίανσης μεριμνά ώστε το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου να μην έχει δυσανάλογα μεγάλη επίπτωση σε κανένα κράτος - μέλος.

Στο άρθρο 21, ορίζεται η διαδικασία και τίθενται οι απαιτήσεις για την κατάρτιση και αναθεώρηση των σχεδίων εξυγίανσης ομίλου. Καθορίζεται η ροή πληροφοριών που εμπεριέχονται στα σχέδια εξυγίανσης ομίλου, από τη μητρική επιχείρηση της ΕΕ προς την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, και ακολούθως από την αρχή εξυγίανσης ομίλου προς τις αρχές εξυγίανσης και τις αρμόδιες αρχές θυγατρικών και κρατών - μελών υποδοχής σημαντικών υποκαταστημάτων. Προβλέπεται η αλληλουχία των βημάτων, οι προθεσμίες και οι απαιτήσεις της διαδικασίας κατάρτισης και έγκρισης των σχεδίων εξυγίανσης ομίλου, για την από κοινού ενέργεια και κοινή απόφαση έγκρισής τους μεταξύ των αρχών εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και των αρχών εξυγίανσης σε επίπεδο μελών του ομίλου, ως Σώματος αρχών εξυγίανσης, έπειτα από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές. Προβλέπεται η διαδικασία που ακολουθείται σε περίπτωση μη λήψης κοινής απόφασης εντός της τασσόμενης προθεσμίας τετραμήνου ή σε περίπτωση διατύπωσης διαφωνίας επί του σχεδίου εξυγίανσης ομίλου εκ μέρους ενός εκ των αρχών εξυγίανσης, καθώς και στην περίπτωση που εμπλεκόμενη αρχή εξυγίανσης εκτιμά ότι το αντικείμενο μίας διαφωνίας είναι δυνατόν να θίξει ή θίγει τις δημοσιονομικές αρμοδιότητες του κράτους- μέλους.

Στο άρθρο 22, ορίζεται η υποχρέωση των αρχών εξυγίανσης και των αρχών εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου να διαβιβάζουν τα σχέδια εξυγίανσης και τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου, αντίστοιχα, αλλά και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις αυτών, στις εμπλεκόμενες αρμόδιες αρχές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Στα άρθρα 23-26 καθορίζονται οι έννοιες και οι προϋποθέσεις ισχύος της δυνατότητας εξυγίανσης ιδρύματος που δεν αποτελεί μέλος ομίλου, καθώς και της δυνατότητας εξυγίανσης ομίλου. Προσδιορίζεται η διαδικασία και τα κριτήρια αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης, και τίθεται το πλαίσιο αντιμετώπισης ή εξάλειψης των ενδεχόμενων εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, μέσω προβλέψεων για την ανάληψη και εφαρμογή κατάλληλων μέτρων.

Ειδικότερα, στο άρθρο 23, δίνεται η έννοια, τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις ισχύος της δυνατότητας εξυγίανσης ενός ιδρύματος που δεν αποτελεί μέλος ομίλου. Η αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης γίνεται από την αρχή εξυγίανσης κατά το στάδιο κατάρτισης και επικαιροποίησης του σχεδίου εξυγίανσης, έπειτα από διαβούλευση με την αρμόδια αρχή και τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά και επηρεαζόμενα υποκαταστήματα, και περιλαμβάνει την εξέταση τουλάχιστον των προβλεπόμενων ζητημάτων που διατυπώνονται στο τμήμα Γ΄ του Παραρτήματος του παρόντος σχεδίου νόμου. Διευκρινίζεται ότι η ενδεχόμενη εξυγίανση, κατά την αξιολόγηση της δυνατότητας εφαρμογής της και της αποτελεσματικότητάς της, δεν θα πρέπει να τελεί υπό οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις χορηγήσεων δημόσιας στήριξης και παροχής ρευστότητας που αναφέρονται. Ειδικότερα, για να είναι δυνατόν να εξυγιανθεί ένα ίδρυμα, θα πρέπει από την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσής του η αρχή εξυγίανσης να εκτιμά ότι μπορεί εφικτά και αξιόπιστα είτε να το θέσει σε εκκαθάριση στο πλαίσιο των συνήθων διαδικασιών που ακολουθούνται σε περίπτωση αφερεγγυότητας, είτε να το εξυγιάνει με την εφαρμογή μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης. Μέσω αυτών των μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης θα πρέπει να αποφεύγεται κατά το μέγιστο δυνατό από την αρχή εξυγίανσης οποιαδήποτε σημαντική δυσμενή επίπτωση στο χρηματοπιστωτικό σύστημα της χώρας ή άλλων κρατών - μελών ή της ΕΕ, ακόμα και σε περιστάσεις ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων συστημικής εμβέλειας, με ταυτόχρονη επιδίωξη τη διασφάλιση της συνέχισης των κρίσιμων λειτουργιών του ιδρύματος. Εάν κατά την κατάρτιση και επικαιροποίηση του σχεδίου εξυγίανσης ενός ιδρύματος η αρχή εξυγίανσης θεωρήσει ότι δεν υπάρχει δυνατότητα για την εξυγίανσή του, ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την ΕΑΤ.

Στο άρθρο 24, δίνεται η έννοια και οι προϋποθέσεις ισχύος της δυνατότητας εξυγίανσης ομίλου, αναφέρονται τα κριτήρια για την αξιολόγησή της και ορίζονται τα Σώματα αρχών εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 85 ως αρμόδια για την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης ομίλου. Η αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης γίνεται κατά το στάδιο κατάρτισης και επικαιροποίησης του σχεδίου εξυγίανσης ομίλου βάσει του άρθρου 21 του παρόντος σχεδίου νόμου και σύμφωνα με τη διαδικασία λήψης από κοινού αποφάσεων των Σωμάτων αρχών εξυγίανσης. Τα Σώματα αρχών εξυγίανσης αποτελούνται, μεταξύ άλλων, από τις αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, τις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών, την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, τις αρμόδιες αρχές των θυγατρικών και τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά και επηρεαζόμενα υποκαταστήματα. Η αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης περιλαμβάνει την εξέταση τουλάχιστον των συγκεκριμένων ζητημάτων που διατυπώνονται στο τμήμα Γ΄ του Παραρτήματος του παρόντος σχεδίου νόμου. Διευκρινίζεται ότι η ενδεχόμενη εξυγίανση σε επίπεδο ομίλου, κατά την αξιολόγηση της δυνατότητας εφαρμογής και της αποτελεσματικότητάς της, δεν πρέπει να τελεί υπό οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις χορηγήσεων δημόσιας στήριξης και παροχής ρευστότητας που αναφέρονται. Ειδικότερα, για να είναι δυνατόν να εξυγιανθεί ένας όμιλος, θα πρέπει από την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσής του οι αρχές εξυγίανσης να εκτιμούν ότι μπορεί εφικτά και αξιόπιστα είτε να θέσουν τα μέλη του ομίλου σε εκκαθάριση στο πλαίσιο συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας είτε να τα εξυγιάνουν με εφαρμογή μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης. Μέσω αυτών των μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης, θα πρέπει να αποφεύγεται κατά το μέγιστο δυνατό οποιαδήποτε σημαντική δυσμενή επίπτωση στο χρηματοπιστωτικό σύστημα των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα τα μέλη του ομίλου, είτε άλλων κρατών - μελών ή της ΕΕ, ακόμα και σε περιστάσεις ευρύτερης έως συστημικής χρηματοπιστωτικής αστάθειας, με

ταυτόχρονη επιδίωξη διασφάλισης της συνέχισης των κρίσιμων λειτουργιών των μελών του ομίλου (με τη χρήση μέσων έγκαιρου διαχωρισμού τους ή άλλων μέσων). Εάν κατά την κατάρτιση και επικαιροποίηση του σχεδίου εξυγίανσης ομίλου οι αρχές εξυγίανσης θεωρήσουν ότι δεν υπάρχει δυνατότητα για την εξυγίανση του ομίλου, τότε η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την ΕΑΤ.

Στο άρθρο 25, τίθεται το πλαίσιο αντιμετώπισης εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης των ιδρυμάτων, και καθορίζεται η διαδικασία που ακολουθείται στην περίπτωση απόφασης της αρχής εξυγίανσης με την οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη ουσιαστικών εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης ενός ιδρύματος. Η εν λόγω απόφαση απαιτείται να κοινοποιείται προς το ίδρυμα, την αρμόδια αρχή και τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, ενώ ακολουθείται εντός τετράμηνης προθεσμίας ανάδρασης του ιδρύματος μέσω πρότασης ενδεχόμενων μέτρων για την εξάλειψη των εμποδίων. Ακόμα, ορίζονται εξουσίες των ίδιων των αρχών εξυγίανσης για τη λήψη μέτρων προς άρση των εμποδίων, στην περίπτωση που η πρόταση του ιδρύματος αξιολογηθεί ως μη αποτελεσματική και συνεπώς απορριπτέα από την αρχή εξυγίανσης, έπειτα από διαβούλευση της τελευταίας με την αρμόδια αρχή.

Ειδικότερα, προβλέπεται ότι η απόρριψη της πρότασης του ιδρύματος επιφέρει απαίτηση της αρχής εξυγίανσης προς αυτό για λήψη των εξ αυτής προκρινόμενων, και αιτιολογημένων ως προς την αναλογικότητα τους, εναλλακτικών μέτρων. Μέχρι την απόφανση της αρχής εξυγίανσης υπέρ της έγκρισης των προτεινόμενων από το ίδρυμα μέτρων ή της απαίτησης λήψης εναλλακτικών μέτρων, αναστέλλεται η απαίτηση κατάρτισης σχεδίων εξυγίανσης ή αντίστοιχα η απαίτηση λήψης κοινής απόφασης από τις εμπλεκόμενες αρχές εξυγίανσης επί σχεδίων εξυγίανσης ομίλου. Αναφέρονται τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη από την αρχή εξυγίανσης κατά το στάδιο του προσδιορισμού των εναλλακτικών μέτρων, αφού έχει προηγηθεί διαβούλευση με την αρμόδια αρχή και στις περιπτώσεις που κρίνεται απαραίτητο με την αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας (εξέταση αναλογικότητας και δυνητικών επιπτώσεων στις επιχειρηματικές δραστηριότητες και στη σταθερότητα του ιδρύματος, στην εσωτερική αγορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα άλλων κρατών - μελών και της ΕΕ συνολικά). Σε κάθε περίπτωση, αποφάσεις των αρχών εξυγίανσης με τις οποίες είτε διαπιστώνονται ουσιώδη εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης ή απορρίπτονται προτεινόμενα από τα ιδρύματα μέτρα, δύναται να αποτελέσουν αντικείμενο άσκησης προσφυγής.

Στο άρθρο 26, τίθεται το πλαίσιο αντιμετώπισης εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλων. Εντός αυτού του πλαισίου εντάσσεται η εξέταση, από το Σώμα αρχών εξυγίανσης, της αξιολόγησης δυνατότητας εξυγίανσης του ομίλου, και ο καθορισμός διαδικασιών για τον προσδιορισμό των σχετικών ουσιαστικών εμποδίων που ενδεχομένως υπάρχουν για όλα τα ιδρύματα που συμμετέχουν στον όμιλο, προκειμένου στη συνέχεια τα εμπόδια αυτά να αντιμετωπιστούν με την εφαρμογή μέτρων, μέσω κοινών αποφάσεων των αρχών εξυγίανσης ως Σώματος αρχών εξυγίανσης. Προβλέπεται η αλληλουχία των βημάτων, οι προθεσμίες και οι απαιτήσεις επί της διαδικασίας προσδιορισμού των κατάλληλων μέτρων που εξειδικεύονται από τις αρχές εξυγίανσης ή προτείνονται από την μητρική επιχείρηση της ΕΕ, καθώς και επί της διαδικασίας προσέγγισης αιτιολογημένης κοινής απόφασης του Σώματος αρχών εξυγίανσης, ώστε να αντιμετωπιστούν ή να αρθούν τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης ομίλου. Ορίζεται ότι τα Σώματα αρχών εξυγίανσης καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια στο πλαίσιο των εξουσιών τους για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των ως άνω διαδικασιών, λαμβάνοντας υπόψη τις ενδεχόμενες επιπτώσεις σε όλα τα κράτη - μέλη που δραστηριοποιείται ο όμιλος. Αναφέρεται η διαδικασία που ακολουθείται σε περίπτωση μη λήψης κοινής απόφασης σε επίπεδο ομίλου εντός της τασσόμενης προθεσμίας τετραμήνου, με πρόβλεψη ώστε η Ε.Α.Τ. να δύναται να συνδράμει, έπειτα από σχετικό αίτημα ενδιαφερόμενης αρχής εξυγίανσης, ώστε να υπάρξει συμφωνία μεταξύ των αρχών εξυγίανσης. Σε κάθε περίπτωση οι (κοινές ή μη) αποφάσεις σε επίπεδο ομίλου ή σε ατομική βάση θυγατρικών, αναγνωρίζονται ως οριστικές και εφαρμόζονται από τις άλλες εμπλεκόμενες αρχές εξυγίανσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

Τα άρθρα 27-30 πραγματεύονται τη διαδικασία, το περιεχόμενο, τις περιπτώσεις και τις προϋποθέσεις εφαρμογής των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης και του διορισμού επιτρόπου αφενός στην περίπτωση μεμονωμένου ιδρύματος και αφετέρου στην περίπτωση επιπέδου ομίλου.

Στο άρθρο 27, προβλέπεται η εξουσία των αρμόδιων αρχών προς λήψη μέτρων έναντι ιδρύματος το οποίο παραβιάζει ή ενδέχεται να παραβιάσει τις απαιτήσεις του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013, του ν. 4261/2014, των άρθρων 9 έως 13, 15 έως 17, 19, 21 και 25 έως 34 του ν. 3606/2007, του Τίτλου ΙΙ της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ ή οποιουδήποτε από τα άρθρα 3 έως 7, 14 έως 17 και 24, 25 και 26 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 600/2014 (ΕΕ L 173).Το ενδεχόμενο της - σε σύντομο χρονικό ορίζοντα - παραβίασης των ως άνω απαιτήσεων δύναται να πιθανολογείται στη βάση μίας ταχείας επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής του κατάστασης του ιδρύματος. Ως τέτοια νοείται ιδίως η τάση επιδείνωσης της ρευστότητάς του ιδρύματος, της αύξησης του επιπέδου μόχλευσης ή των μη εξυπηρετούμενων δανείων ή της συγκέντρωσης ανοιγμάτων, αξιολογούμενα βάσει ορίων ενεργοποίησης, στα οποία δύναται να εντάσσεται, προσαυξημένη κατά 1,5 ποσοστιαία μονάδα η απαίτηση των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος. Παρατίθενται τα κατ' ελάχιστον μέτρα τα οποία εμπερικλείονται στην εξουσία των αρμόδιων αρχών, και τα οποία υλοποιούνται από το ίδρυμα εντός κατάλληλης προθεσμίας, ώστε η αποτελεσματικότητά τους να αξιολογηθεί από τις αρμόδιες αρχές. Ορίζεται η υποχρέωση των αρμόδιων αρχών για παροχή άμεσης ενημέρωσης προς τις αρχές εξυγίανσης στην περίπτωση που συντρέχουν οι προϋποθέσεις για λήψη μέτρων από τις πρώτες. Με την επιφύλαξη των κριτηρίων των διαδικαστικών απαιτήσεων του μέτρου της εντολής μεταβίβασης και των απαιτήσεων εμπιστευτικότητας του παρόντος σχεδίου νόμου, δίνεται δυνατότητα στις αρχές εξυγίανσης προκειμένου για την προετοιμασία της εξυγίανσης του ιδρύματος, να απαιτούν από το ίδιο να έρθει σε επαφή με πιθανούς αγοραστές.

Στο άρθρο 28, δίνεται στις αρμόδιες αρχές η εξουσία απομάκρυνσης, εν συνόλω ή σε ατομική βάση, των ανώτερων διοικητικών στελεχών και του Διοικητικού Συμβουλίου του ιδρύματος, εφόσον υπάρχει σημαντική επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασής του ή σοβαρές διοικητικές παρατυπίες ή σοβαρή παράβαση των νόμων ή των γενικής ισχύος αποφάσεων ή του καταστατικού του ιδρύματος, και εφόσον την ίδια στιγμή τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης που παρατίθενται στο άρθρο 27 δεν επαρκούν για να αντιστραφεί η επιδείνωση. Τα νέα ανώτερα διοικητικά στελέχη ή μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, διορίζονται έπειτα από τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας αρχής.

Στο άρθρο 29, καθορίζεται το περιεχόμενο, τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις εφαρμογής της εξουσίας της αρμόδιας αρχής για το διορισμό επιτρόπου ή επιτρόπων, σε ιδρύματα με σημαντική επιδείνωση της χρηματοοικονομικής τους κατάστασης ή με σοβαρές παραβάσεις σύμφωνα με τα άρθρα του παρόντος, προς την, σε κάθε περίπτωση προσωρινού χαρακτήρα, αντικατάσταση ή συνεργασία με το Διοικητικό Συμβούλιο του ιδρύματος. Ειδικότερα, ο διορισμός επιτρόπου προϋποθέτει κρίση της αρχής εξυγίανσης περί ανεπάρκειας του μέτρου αντικατάστασης των ανώτερων διοικητικών στελεχών ή του Διοικητικού Συμβουλίου. Προβλέπεται επίσης, η, κατ' αναλογία προς τις περιστάσεις, και άρα η κατά περίπτωση, εξειδίκευση από την αρχή εξυγίανσης των εξουσιών, του ρόλου, των καθηκόντων και της ενδεχόμενης απαίτησης συναίνεσης του επιτρόπου επί συγκεκριμένων θεμάτων. Το σύνολο των ως άνω στοιχείων της ανάθεσης του έργου του επιτρόπου αποτυπώνεται στην απόφαση διορισμού του. Η αρχή εξυγίανσης διατηρεί, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή και για οποιονδήποτε λόγο, το δικαίωμα να απομακρύνει τον επίτροπο ή να τροποποιεί τους όρους διορισμού του, αλλά και να καθορίζει θέματα για τα οποία απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της ίδιας. Ο διορισμός του επιτρόπου διαρκεί έως ένα έτος, με δυνατότητα ανανέωσης υπό αυστηρούς όρους αιτιολόγησης και δημοσιοποίησης της εν λόγω απόφασης, και εφόσον συνεχίζουν να πληρούνται οι προϋποθέσεις διορισμού του. Ο επίτροπος, υποχρεούται σε σύνταξη περιοδικών εκθέσεων και τελικής έκθεσης προς την αρχή εξυγίανσης, αναφορικά με τη χρηματοοικονομική θέση της επιχείρησης επενδύσεων και τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της θητείας του. Καθορίζονται θέματα ευθύνης του επιτρόπου, σύμφωνα με το αστικό και το εμπορικό δίκαιο, και διευκρινίζεται η διατήρηση των δικαιωμάτων των μετόχων έναντι του πρώτου, βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας. Η σχετική ρύθμιση για το διορισμό Επιτρόπου στα πιστωτικά ιδρύματα που περιλαμβάνεται στην παρ. 1 του άρθρου 119 του ν. 4261/2014 εφαρμόζεται συμπληρωματικά με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Στο άρθρο 30, προβλέπεται ο συντονισμός και καθορίζεται η αλληλουχία των βημάτων, οι προθεσμίες και οι απαιτήσεις της διαδικασίας λήψης μέτρων έγκαιρης παρέμβασης και διορισμού επιτρόπου των άρθρων 27, 29 και της περίπτωση β΄ της παρ. 1 του άρθρου 137 του ν. 4261/2014 στην περίπτωση ομίλων. Περιγράφεται η διαδικασία για τη γνωστοποίηση, τη διαβούλευση και τη λήψη κοινής απόφασης μεταξύ της αρχής ενοποιημένης εποπτείας και των λοιπών αρμόδιων αρχών στο πλαίσιο του Σώματος εποπτών, για τη λήψη των κατά περίπτωση καταλληλότερων εκ των ως άνω μέτρων στο επίπεδο που απαιτείται (μητρικής επιχείρησης της ΕΕ, θυγατρικής ή συνδυασμού μελών του ομίλου), με στόχο τη διευκόλυνση τυχόν ενεργειών αποκατάστασης της χρηματοοικονομικής θέσης του αντίστοιχου ιδρύματος, αφού ληφθούν υπόψη οι ενδεχόμενες επιπτώσεις στον όμιλο, στα μέλη του ομίλου σε άλλα κράτη - μέλη ή στα ίδια τα εμπλεκόμενα κράτη - μέλη. Γίνεται πρόβλεψη για την περίπτωση μη λήψης κοινής απόφασης εντός της τασσόμενης προθεσμίας (περίπτωση λήψης μεμονωμένων αποφάσεων).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

Στα άρθρα 31 έως 34 ορίζονται οι στόχοι της εξυγίανσης, οι προϋποθέσεις που σωρευτικά θα πρέπει να πληρούνται κατά την κρίση των αρχών εξυγίανσης προκειμένου να προβούν σε ενέργειες εξυγίανσης και οι γενικές αρχές που πρέπει να τηρούνται κατά την εφαρμογή των ενεργειών αυτών.

Στο άρθρο 31, θέτονται οι στόχοι της εξυγίανσης. Οι προσδιοριζόμενοι αυτοί στόχοι είναι ίσης στάθμισης μεταξύ τους και υποκείμενοι κάθε φορά στην αναλογική, ως προς τις ειδικές περιστάσεις, εξισορρόπησή τους από τις αρχές εξυγίανσης, με την εφαρμογή αντιστοίχως των κατάλληλων μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης. Κατά τη διαδικασία επιλογής μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης προς εφαρμογή, απαιτείται να διασφαλίζεται η πλέον αποτελεσματική επίτευξη των ως άνω στόχων, με τη μεγαλύτερη δυνατή, εντός αυτού του πλαισίου, ελαχιστοποίηση του κόστους εξυγίανσης και αποφυγή της καταστροφής αξίας.

Στο άρθρο 32, προβλέπονται οι προϋποθέσεις, η σωρευτική τήρηση των οποίων αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή ενεργειών εξυγίανσης ιδρύματος από την αρχή εξυγίανσης. Οι προϋποθέσεις αυτές έγκειται: α) στη διαπίστωση, από την αρμόδια αρχή έπειτα από διαβούλευσή της με την αρχή εξυγίανσης, της κατάστασης αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας του ιδρύματος, β) στην αξιολόγηση ως ανεπαρκούς της αποτελεσματικότητας κάθε εναλλακτικού μέτρου του ιδιωτικού τομέα και κάθε εποπτικής ενέργειας, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 59 για την αποτροπή της αφερεγγυότητας ή της επαπειλούμενης αφερεγγυότητας του ιδρύματος, και γ) στη διαπίστωση της αναγκαιότητας και αναλογικότητας της ενέργειας εξυγίανσης για λόγους δημοσίου συμφέροντος, προκειμένου να επιτευχθούν στόχοι εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 31 του παρόντος σχεδίου νόμου, οι οποίοι δεν θα επιτυγχάνονταν το ίδιο αποτελεσματικά με την εκκαθάριση του ιδρύματος κατά τις συνήθεις διαδικασίες εκκαθάρισης. Ορίζεται ότι στις προϋποθέσεις για εξυγίανση δεν συμπεριλαμβάνεται η λήψη μέτρων έγκαιρης παρέμβασης του άρθρου 27. Εντός του ίδιου πλαισίου, ορίζονται οι περιπτώσεις όπου η ύπαρξη, διαζευκτική ή συνδυαστική, των ανωτέρω προϋποθέσεων οδηγεί στη θεώρηση ενός ιδρύματος ως τελούντος σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας. Τέλος, διευκρινίζονται οι συγκεκριμένες περιπτώσεις λήψης εγγυήσεων ή στήριξης που δεν δύναται να θεωρηθούν ότι συνεπάγονται κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας.

Στο άρθρο 33, τίθενται οι προϋποθέσεις για την εξυγίανση χρηματοδοτικών ιδρυμάτων και εταιριών συμμετοχών. Πιο συγκεκριμένα, προς το σκοπό της εφαρμογής

σχετικών ενεργειών εξυγίανσης ορίζεται απαίτηση για την πλήρωση των προϋποθέσεων εξυγίανσης του άρθρου 32. Κατά την αξιολόγηση της πλήρωσης των προϋποθέσεων εξυγίανσης από μία ή περισσότερες θυγατρικές-ιδρύματα προς το σκοπό της εφαρμογής ενεργειών εξυγίανσης σε μία οντότητα των περιπτώσεων γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 άρθρου 1, δίνεται η δυνατότητα στην αρχή εξυγίανσης του ιδρύματος ή της οντότητας να συμφωνήσουν να μην λάβουν υπόψη τους οποιασδήποτε ενδοομιλική μεταφορά κεφαλαίου ή ζημία μεταξύ των οντοτήτων. Στις ενδοομιλικές αυτές μεταφορές συμπεριλαμβάνεται η άσκηση εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής.

Στο άρθρο 34, διατυπώνονται οι γενικές αρχές που πρέπει να τηρούνται κατά την εφαρμογή ενεργειών εξυγίανσης και κατά την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης, και προβλέπεται η υποχρέωση των αρχών εξυγίανσης να λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για την τήρηση αυτών. Οι ως άνω γενικές αρχές περιλαμβάνουν την κατά προτεραιότητα συμμετοχή των μετόχων στις ζημιές της εξυγίανσης, η οποία ακολουθείται από εκείνη των πιστωτών, σύμφωνα με τη κατάταξη των απαιτήσεών των τελευταίων στο πλαίσιο των συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας, με την επιφύλαξη ύπαρξης αντίθετης διάταξης στο παρόν σχέδιο νόμου. Ακόμα, οι γενικές αρχές της εξυγίανσης υπαγορεύουν την αντικατάσταση του Διοικητικού Συμβουλίου και των ανώτερων διοικητικών στελεχών του ιδρύματος υπό εξυγίανση, εκτός αν η παραμονή τους κρίνεται ενδεικνυόμενη για την επίτευξη των σκοπών της εξυγίανσης, καθώς και την παροχή από αυτούς κάθε απαραίτητης βοήθειας. Άλλες γενικές αρχές για την εξυγίανση είναι η διασφάλιση της υπαγωγής σε θέση υπόλογου όλων των φυσικών και νομικών προσώπων που τυχόν φέρουν αστική ή ποινική ευθύνη για την αφερεγγυότητα του ιδρύματος, η ίση μεταχείριση πιστωτών ίδιας τάξεως, η πλήρης προστασία των εγγυημένων καταθέσεων, η τήρηση των διασφαλίσεων των άρθρων 73 έως 80 κατά την εφαρμογή της ενέργειας εξυγίανσης, η συμμόρφωση των μέτρων και των εξουσιών εξυγίανσης με τους κανόνες κρατικών ενισχύσεων της Ε.Ε., και η αναλογικότητα της συμμετοχής στα βάρη της εξυγίανσης για κάθε πιστωτή, με την έννοια ότι αυτός δεν επιβαρύνεται πλέον της ζημίας που θα είχε υποστεί εάν το ίδρυμα ή η οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 είχε εκκαθαριστεί υπό συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Εντός του ίδιου πλαισίου, όποτε ενδείκνυται, οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν υπόψη τυχόν πρακτική εκπροσώπησης των εργαζομένων στο Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρίας, καθώς και τη γνώμη των εκπροσώπων αυτών ύστερα από αντίστοιχη ενημέρωσή τους. Στην περίπτωση, δε, που οι ενέργειες και εξουσίες εξυγίανσης αφορούν ίδρυμα που αποτελεί μέλος ομίλου, λαμβάνεται υπόψη η ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων στα λοιπά μέλη του ομίλου και στο σύνολό του, καθώς και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ε.Ε. και τα επιμέρους κράτη - μέλη, ιδίως δε στις χώρες όπου δραστηριοποιείται ο όμιλος. Τέλος, διευκρινίζεται ότι η εφαρμογή των μέτρων πώλησης δραστηριοτήτων, μεταβατικού ιδρύματος ή διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, όταν εξειδικεύονται για ίδρυμα ή οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, επισύρουν τη θεώρηση του εν λόγω ιδρύματος ή οντότητας ως υποκείμενων σε πτωχευτικές διαδικασίες ή ανάλογες διαδικασίες αφερεγγυότητας για τους σκοπούς της παρ. 1 του άρθρου 5 της Οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

Στο άρθρο 35, τίθεται το πλαίσιο της ειδικής διαχείρισης ιδρύματος υπό εξυγίανση. Πιο συγκεκριμένα, ορίζεται η δυνατότητα της αρχής εξυγίανσης να αντικαθιστά το Διοικητικό Συμβούλιο του ιδρύματος που βρίσκεται υπό εξυγίανση, μέσω του διορισμού ειδικού διαχειριστή, στον οποίο διατίθεται το σύνολο των εξουσιών της γενικής συνέλευσης και του Διοικητικού Συμβουλίου του ιδρύματος, με μόνη επιφύλαξη τα όρια εξουσίας και τον έλεγχο που επιβάλλει η ίδια η αρχή εξυγίανσης σε αυτόν. Για την απόφαση διορισμού του ειδικού διαχειριστή απαιτείται η τήρηση του τύπου της δημοσιότητας, ενώ για την έκδοσή της απαιτείται η πλήρωση κριτηρίων για την ύπαρξη των απαραίτητων προσόντων, ικανοτήτων και γνώσεων που επιτάσσει το ανατιθέμενο σε αυτόν έργο. Ο ειδικός εκκαθαριστής υποχρεούται πρωτίστως, και πάνω από κάθε ασυμβίβαστο με την εν λόγω υποχρέωση καθήκον που απορρέει από εταιρικό κανονισμό ή σχετική νομοθεσία, στη λήψη κάθε αναγκαίου μέτρου που κινείται προς την κατεύθυνση της προώθησης των στόχων της εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 31 του παρόντος σχεδίου νόμου και της εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης που έχει αποφασίσει η αρχή εξυγίανσης. Στα μέτρα αυτά δύναται να περιλαμβάνεται η αύξηση κεφαλαίου, η αναδιοργάνωση της μετοχικής δομής, η εξαγορά από χρηματοοικονομικά και οργανωτικά υγιές ίδρυμα (βλ. τα μέτρα εξυγίανσης άρθρων 38-44). Ο ειδικός διαχειριστής έχει θητεία ενός έτους, κατά την έναρξη, τη λήξη, αλλά και περιοδικά κατά τη διάρκεια της οποίας καταρτίζει εκθέσεις ελέγχου προς την αρχή εξυγίανσης, με αντικείμενο την οικονομική και χρηματοοικονομική κατάσταση του ιδρύματος και τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της θητείας του. Προβλέπεται η κατ' εξαίρεση δυνατότητα ανανέωσης της ως άνω θητείας, υπό τον όρο ότι η αρχή εξυγίανσης κρίνει, κατά το χρόνο της ανανέωσης, ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι προϋποθέσεις διορισμού του. Στην περίπτωση που το μέτρο της ειδικής διαχείρισης πρόκειται να επιβληθεί σε περισσότερα μέλη του ίδιου ομίλου, δίνεται η δυνατότητα συμφωνίας των αντίστοιχων αρχών εξυγίανσης για το διορισμό ενός ειδικού διαχειριστή για όλο τον όμιλο, προς το σκοπό της αποτελεσματικότερης και συνεργικής εφαρμογής των απαιτούμενων από αυτόν μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄

Στο άρθρο 36, προβλέπεται η, πρότερη της εφαρμογής ενεργειών ή εξουσιών εξυγίανσης, αποτίμηση (εκτίμηση της αξίας) των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος σχεδίου νόμου, καθόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσής του βάσει των άρθρων 32 και 33. Η αποτίμηση αυτή αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης της αρχής εξυγίανσης για την εφαρμογή μέτρων και την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης. Τίθεται ο στόχος, οι σκοποί και οι απαιτήσεις της αποτίμησης, οι παράμετροι που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, οι πληροφορίες που τη συμπληρώνουν και οι παραδοχές που τη διέπουν. Ειδικότερα, η αποτίμηση πρέπει να είναι δίκαιη, ρεαλιστική και

συνετή, βάσει των συνετών παραδοχών που αφορούν τα ποσοστά αθέτησης υποχρεώσεων και το μέγεθος των ζημιών, ενώ θα πρέπει να διενεργείται από νόμιμο ελεγκτή ανεξάρτητο από το ίδρυμα ή την οντότητα και από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένης και της αρχής εξυγίανσης η οποία τον διορίζει. Εφόσον τηρούνται οι απαιτήσεις αυτές, η αποτίμηση θεωρείται οριστική. Αντίθετα, κι εφόσον η ανεξάρτητη αποτίμηση δεν καθίσταται δυνατή λόγω έκτακτων ή επειγουσών περιστάσεων που καθιστούν μεταξύ άλλων απαγορευτική την κατάταξη των πιστωτών σε τάξεις κατά τον πτωχευτικό κώδικα και τη συμπερίληψη των απαιτούμενων επικαιροποιημένων πληροφοριών λογιστικών βιβλίων και αρχείων του ιδρύματος ή της οντότητας, δύναται να διενεργηθεί προσωρινή αποτίμηση από την αρχή εξυγίανσης, έως ότου γίνει δυνατή η οριστική (εκ των υστέρων) αποτίμηση από ανεξάρτητο ελεγκτή σε συμφωνία με όλες τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου και εντός προθεσμίας που τίθεται από την αρχή εξυγίανσης. Σκοπούς της αποτίμησης αποτελούν η τεκμηριωμένη διαπίστωση της πλήρωσης των προϋποθέσεων εξυγίανσης ή απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων, η τεκμηρίωση της απόφασης για την ανάληψη της κατάλληλης ενέργειας εξυγίανσης εφόσον οι προϋποθέσεις εξυγίανσης πληρούνται, και η αντίστοιχη τεκμηρίωση για την έκταση της ακύρωσης ή απομείωσης ή μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων που γίνεται βάσει σχετικής απόφασης. Ακόμα, η τεκμηρίωση της απόφασης για την έκταση απομείωσης ή μετατροπής επιλέξιμων υποχρεώσεων από ενδεχόμενη εφαρμογή του μέτρου της αναδιάρθρωσης του παθητικού, καθώς και οι αντίστοιχες τεκμηριωμένες αποφάσεις για τον τρόπο εφαρμογής του μεταβατικού ιδρύματος διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων ή εντολής μεταβίβασης εφόσον αυτά επιλεγούν ως κατάλληλα μέτρα. Επιπρόσθετο σκοπό της εξυγίανσης συνιστά η, κατά τη στιγμή της εφαρμογής των μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης, διασφάλιση της πλήρους αναγνώρισης οποιασδήποτε ζημιάς επί των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος ή της οντότητας. Διευκρινίζεται ότι οι σκοποί της εκ των υστέρων οριστικής αποτίμησης διαφέρουν από τους σκοπούς της εκ των προτέρων οριστικής αποτίμησης, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου, κατά το μέτρο που η εκ των υστέρων αποτίμηση σκοπεύει στη διασφάλιση της πλήρους απεικόνισης στα λογιστικά βιβλία των οποιωνδήποτε ζημιών επί περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος ή της οντότητας, και οδηγεί σε εμπεριστατωμένη απόφαση για την επανεγγραφή ή μη των απαιτήσεων πιστωτών ή την αύξηση της αξίας του καταβληθέντος ανταλλάγματος. Σε περίπτωση διαφοράς καθαρής αξίας του ενεργητικού μεταξύ προσωρινής και εκ των υστέρων οριστικής αποτίμησης, ορίζονται οι δυνατότητες δράσης της αρχής εξυγίανσης για τον επαναπροσδιορισμό του ανταλλάγματος μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων ή της αξίας απαιτήσεων των πιστωτών. Τέλος, επισημαίνεται ότι η αποτίμηση υπόκειται σε αίτηση ακύρωσης στο πλαίσιο της οικείας απόφασης της αρχής εξυγίανσης, στην οποία εμπεριέχεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι΄

Στο άρθρο 37 περιγράφονται τα τέσσερα διαθέσιμα μέτρα εξυγίανσης και οι γενικές αρχές που διέπουν την εφαρμογή κάθε ενός από αυτά, όταν λαμβάνεται σχετική απόφαση από την αρχή εξυγίανσης. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να εφαρμόζει τα μέτρα εξυγίανσης είτε μεμονωμένα (πλην του διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων) είτε με οποιοδήποτε συνδυασμό. Η λήψη των μέτρων εξυγίανσης αυτών ή οποιουδήποτε άλλου μέτρου πρόληψης ή διαχείρισης κρίσεων κατά το παρόν σχέδιο νόμου δεν ενεργοποιεί τη διαδικασία αποζημιώσεων καταθετών και επενδυτών - πελατών του ν. 3746/2009.

Στο άρθρο 38 περιγράφεται το μέτρο της «εντολής μεταβίβασης». Παρόμοιου περιεχομένου άρθρο υπάρχει στη νομοθεσία μας από το 2011 (άρθρο 63Δ του ν. 3601/2007 ήδη άρθρο 143 του ν. 4261/2014).

Με την εντολή μεταβίβασης, η αρχή εξυγίανσης έχει το δικαίωμα να μεταβιβάσει - και μάλιστα χωρίς τη σύμπραξη του Διοικητικού Συμβουλίου του ιδρύματος υπό εξυγίανση- ορισμένα ή όλα τα περιουσιακά του στοιχεία του εν λόγω ιδρύματος, καθώς και μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας έκδοσής του. Το αντάλλαγμα, δίδεται είτε στους μετόχους ή κατόχους των τίτλων ιδιοκτησίας είτε στο ίδρυμα υπό εξυγίανση, ανάλογα με την περίπτωση.

Στο άρθρο 39, τίθενται οι διαδικαστικές απαιτήσεις γα την εφαρμογή της εντολής μεταβίβασης.

Το άρθρο 40 αναφέρεται στη σύσταση και λειτουργία του μεταβατικού ίδρυματος. Περιγράφεται αναλυτικά η νομική του μορφή, το ιδιοκτησιακό καθεστώς, ο σκοπός του, καθώς και οι αρχές που τηρεί η αρχή εξυγίανσης κατά την εφαρμογή του. Παρουσιάζονται επίσης, οι ειδικότερες έννομες συνέπειες ως προς τους τρίτους, ιδίως σε σχέση με τα μεταβιβαζόμενα στοιχεία.

Το άρθρο 41 προβλέπει τους κανόνες λειτουργίας του μεταβατικού ιδρύματος, από τη σύστασή του και το διορισμό του διοικητικού συμβουλίου έως την παύση του, με την εκπλήρωση του σκοπού του είτε δια της πώλησης των περιουσιακών του στοιχείων, είτε της πλήρους αποπληρωμής των υποχρεώσεων είτε δια της συγχωνεύσεως με άλλη οντότητα είτε τέλος με την ειδική εκκαθάρισή του.

Στο άρθρο 42, ορίζονται οι προϋποθέσεις και η δυνατότητα της αρχής εξυγίανσης να μεταβιβάζει με απόφασή της περιουσιακά στοιχεία και συμβατικές σχέσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση ή ενός μεταβατικού ιδρύματος σε μία ή περισσότερες εταιρίες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, οι εξουσίες και ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί η αρχή και οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η εταιρεία που γίνεται αποδέκτης των περιουσιακών στοιχείων. Προβλέπεται, επίσης, το εύρος των δικαιωμάτων των μετόχων και άλλων πιστωτών του υπό εξυγίανση ιδρύματος, των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεν μεταβιβάζονται στην εταιρία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, έναντι των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων και της διοίκησης της εταιρείας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων. Επιπλέον, προσδιορίζεται η ευθύνη του νομικού προσώπου και της διοίκησης.

Στο άρθρο 43 ορίζονται οι προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες η αρχή εξυγίανσης, διατηρώντας ή τροποποιώντας τη νομική μορφή του ιδρύματος ή της οντότητας της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, δύναται να επιβάλει την αναδιάρθρωση στοιχείων παθητικού για την ανακεφαλαιοποίηση εντός ιδρύματος ή τη μετατροπή σε μετοχικό κεφάλαιο ή τη μείωση της αξίας των απαιτήσεων ή των χρεωστικών τίτλων που μεταβιβάζονται σε μεταβατικό ί-

δρυμα, με σκοπό την παροχή κεφαλαίου σε αυτό ή στο πλαίσιο εφαρμογής της εντολής μεταβίβασης ή του διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων. Η εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού για σκοπούς ανακεφαλαιοποίησης μπορεί να εφαρμόζεται μόνον εφόσον διαφαίνεται εύλογα ότι η εφαρμογή του σε συνδυασμό με άλλα σχετικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που εφαρμόζονται σύμφωνα με το σχέδιο αναδιοργάνωσης ιδρύματος, θα εξυγιάνει και θα αποκαταστήσει τη χρηματοοικονομική ευρωστία και τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ιδρύματος ή της οντότητας.

Στο άρθρο 44 προσδιορίζεται το εύρος εφαρμογής του μέτρου της αναδιάρθρωσης παθητικού στις υποχρεώσεις του ιδρύματος ή της οντότητας και περιγράφονται αναλυτικά οι εξαιρέσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η συμπερίληψη των κεφαλαίων του ΤΕΚΕ που τηρούνται σε λογαριασμούς καταθέσεων στις εξαιρέσεις του εν λόγω άρθρου εξυπηρετεί τους στόχους της εξυγίανσης, όπως αυτοί περιγράφονται στο άρθρο 31 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, και ιδίως το στόχο της προστασίας των καταθετών που καλύπτονται από την Οδηγία 2014/49/ΕΕ και των επενδυτών που καλύπτονται από την Οδηγία 97/9/ΕΚ. Στο ίδιο άρθρο διευκρινίζονται, επίσης, ορισμένες διακριτικές ευχέρειες της αρχής εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης αυτής της μερικής ή ολικής εξαίρεσης ορισμένων υποχρεώσεων από την άσκηση εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Όταν η αρχή εξυγίανσης αποφασίζει να εξαιρέσει συνολικά ή εν μέρει μία επιλέξιμη υποχρέωση οι ζημίες που θα προέκυπταν από τις εν λόγω υποχρεώσεις θα πρέπει να μετακυλιστούν σε άλλους πιστωτές και αν αυτό δεν συμβεί πλήρως τότε το ταμείο εξυγίανσης μπορεί να συνεισφέρει στο υπό εξυγίανση ίδρυμα ώστε να καλυφθούν τυχόν ζημίες που δεν απορροφήθηκαν από τις επιλέξιμες υποχρεώσεις και να μηδενισθεί η διαφορά μεταξύ της αξίας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του υπό εξυγίανση ιδρύματος ή/και να αγοραστούν μετοχές ή άλλοι τίτλοι ιδιοκτησίας ή κεφαλαιακά μέσα του υπό εξυγίανση ιδρύματος, προκειμένου να ανακεφαλαιοποιηθεί το ίδρυμα. Ορίζεται ο τρόπος προέλευσης των συνεισφορών του ταμείου εξυγίανσης και οι προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες η αρχή εξυγίανσης μπορεί να αναζητήσει περαιτέρω χρηματοδότηση από εναλλακτικές πηγές.

Το άρθρο προβλέπει, επίσης, ότι πριν από τη χρήση της δυνατότητας εξαίρεσης υποχρέωσης η αρχή εξυγίανσης ειδοποιεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία ενεργεί βάσει προκαθορισμένου τρόπου και αναλόγως με το αν η εξαίρεση θα επιφέρει συνεισφορά από το ταμείο εξυγίανσης ή άλλη πηγή.

Σύμφωνα με το άρθρο 45 τα ιδρύματα πρέπει να πληρούν ανά πάσα στιγμή την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων και αναλύεται ο τρόπος υπολογισμού της και οι εξαιρέσεις. Η ελάχιστη απαίτηση αυτή καθορίζεται από την αρχή εξυγίανσης κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή με βάση συγκεκριμένα κριτήρια. Στη συνέχεια αναφέρονται τα κριτήρια υπολογισμού και ειδικότερα η ανάγκη να διασφαλιστεί ότι το ίδρυμα μπορεί να εξυγιανθεί μέσω της εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης, όπου ενδείκνυται, της αναδιάρθρωσης παθητικού, ότι το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς επιλέξιμες υποχρεώσεις ώστε σε περίπτωση εφαρμογής του μέτρου αυτού οι ζημίες να μπορούν να απορροφηθούν και ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 του ιδρύματος να μπορεί να αποκατασταθεί στο αναγκαίο επίπεδο. Πρέπει να σημειωθεί ότι στην περίπτωση που δεν έχει εκδοθεί κάποιο μέσο για τη συγκεκριμένη υποχρέωση, τότε αυτή δεν συμπεριλαμβάνεται στην αναδιάρθρωση παθητικού. Επίσης, αναφέρεται ότι, εάν το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει τη δυνατότητα εξαίρεσης ορισμένων κατηγοριών επιλέξιμων υποχρεώσεων από την εφαρμογή του μέτρου της αναδιάρθρωσης παθητικού ή τη δυνατότητα πλήρους μεταβίβασής τους σε άλλο αποδέκτη στο πλαίσιο μερικής μεταβίβασης, το ίδρυμα πρέπει να διαθέτει επαρκείς λοιπές επιλέξιμες υποχρεώσεις ώστε οι ζημίες να απορροφηθούν και ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 του ιδρύματος να μπορεί να αποκατασταθεί στο αναγκαίο επίπεδο. Στον υπολογισμό της ελάχιστη απαίτησης λαμβάνεται ακόμη υπόψη το μέγεθος του ιδρύματος, το επιχειρηματικό μοντέλο, το μοντέλο χρηματοδότησης και το προφίλ κινδύνου του, ο βαθμός στον οποίο θα μπορούσε να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης το Σκέλος Κάλυψης Καταθέσεων του ΤΕΚΕ και ο βαθμός στον οποίο η αφερεγγυότητα του ιδρύματος θα μπορούσε να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Στο άρθρο αυτό προβλέπονται ακόμη οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου μπορεί να απαλλάξει εξ ολοκλήρου από την εφαρμογή της μεμονωμένης ελάχιστης απαίτησης ένα μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ και οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων η αρχή εξυγίανσης μίας θυγατρικής μπορεί να απαλλάξει πλήρως μία θυγατρική από τη εφαρμογή των ελάχιστων απαιτήσεων σε ατομική βάση.

Στο άρθρο 46 ορίζεται ότι η αρχή εξυγίανσης εφαρμόζει την αναδιάρθρωση παθητικού, ως μέτρο εξυγίανσης, αφού αξιολογήσει, μετά τη σχετική αποτίμηση που πρέπει να διενεργηθεί, το ποσό κατά το οποίο πρέπει να απομειωθούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, προκειμένου να διασφαλιστεί η μηδενική διαφορά αξίας μεταξύ ενεργητικού και παθητικού του υπό εξυγίανση ιδρύματος ή ακόμα το ποσό κατά το οποίο οι επιλέξιμες υποχρεώσεις πρέπει να μετατραπούν σε μετοχές ή άλλου είδους κεφαλαιακά μέσα προκειμένου να αποκατασταθεί η απαιτούμενη κεφαλαιακή επάρκεια κατηγορίας κεφαλαίου 1 του υπό εξυγίανση ιδρύματος ή του μεταβατικού ιδρύματος, λαμβάνοντας κατά περίπτωση υπόψη και τη συνεισφορά του ταμείου εξυγίανσης. Ομοίως εκτιμώνται και οι κεφαλαιακές ανάγκες της εταιρείας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σε περίπτωση που χρησιμοποιηθεί το αντίστοιχο μέτρο από την αρχή εξυγίανσης. Μετά την οριστική αποτίμηση που προβλέπεται για τους σκοπούς της εξυγίανσης, μπορεί να προβλέπεται μηχανισμός αποζημίωσης των πιστωτών και μετόχων, αν η απομείωση που προκλήθηκε βάσει της προσωρινής αποτίμησης ήταν μεγαλύτερη από την τελικώς απαιτούμενη.

Στο άρθρο 47 ορίζονται στην πράξη οι ενέργειες στις οποίες προβαίνει η αρχή εξυγίανσης απέναντι στους μετόχους και τους κατόχους κεφαλαιακών μέσων κατά την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης του παθητικού ή της απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων. Ορίζονται, επίσης, οι προϋποθέσεις που λαμβάνει υπόψη της η αρχή εξυγίανσης κατά τις παραπάνω ενέργειες.

Στο άρθρο 48 ορίζεται η σειρά και ο τρόπος απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων για τους σκοπούς της εξυγίανσης με ίδια μέσα. Η αρχή εξυγίαν-

σης ασκεί τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής λαμβάνοντας κατά περίπτωση υπόψιν της τυχόν συμβατικές ρήτρες που περιλαμβάνουν τα κεφαλαιακά μέσα.

Σύμφωνα με το άρθρο 49, η αρχή εξυγίανσης προβαίνει στην απομείωση και μετατροπή υποχρεώσεων που προκύπτουν από παράγωγα μόνο ταυτόχρονα ή μετά από την εκκαθάριση των τελευταίων, ενώ επίσης έχει την εξουσία να καταγγέλλει και να εκκαθαρίζει κάθε σύμβαση παραγώγου για τους σκοπούς εξυγίανσης, πλην των περιπτώσεων όπου προβλέπεται σχετική εξαίρεση. Στο άρθρο αυτό, επίσης, ορίζονται οι ενέργειες της αρχής εξυγίανσης στην περίπτωση συμφωνίας συμψηφισμού παραγώγων, καθώς και οι ενέργειες προσδιορισμου της αξίας των υποχρεώσεων από παράγωγα.

Με το άρθρο 50 οριζεται η δυνατότητα της αρχής εξυγίανσης κατά την άσκηση της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής των υποχρεώσεων σε μετοχικό κεφάλαιο να εφαρμόζει διαφορετικό συντελεστή μετατροπής στις διάφορες κατηγορίες υποχρεώσεων, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η κατάλληλη αποζημίωση των πιστωτών για οποιαδήποτε ζημία υφίστανται κατά την απομείωση και μετατροπή. Στην περίπτωση χρήσης πολλαπλών συντελεστών μετατροπής, ο συντελεστής που εφαρμόζεται στις υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης, κατά το πτωχευτικό δίκαιο, είναι χαμηλότερος από το συντελεστή που εφαρμόζεται στις κοινές υποχρεώσεις.

Με το άρθρο 51 επισημαίνεται ότι η εφαρμογή από την αρχή εξυγίανσης του μέτρου της αναδιάρθρωσης των στοιχείων του παθητικού για σκοπούς ανακεφαλαιοποίησης του ιδρύματος ή της οντότητας, θα πρέπει να συνοδεύεται από την κατάρτιση και εφαρμογή σχεδίου αναδιοργάνωσης, το οποίο μπορεί να καταρτίζεται από πρόσωπο που ορίζει για το σκοπό αυτόν η ίδια αρχή.

Στο άρθρο 52 ορίζεται ότι το σχέδιο αναδιοργάνωσης του προηγούμενου άρθρου θα πρέπει να καταρτιστεί από το ίδρυμα ή την οντότητα και να υποβληθεί στην αρχή εξυγίανσης εντός ενός μηνός από την εφαρμογή του μέτρου αναδιάρθρωσης των στοιχείων του παθητικού. Σε περίπτωση εφαρμογής του μέτρου σε επίπεδο ομίλου, το σχέδιο αναδιοργάνωσης καταρτίζεται από το μητρικό ίδρυμα που είναι εγκατεστημένο στην ΕΕ, καλύπτει όλα τα ιδρύματα του ομίλου και υποβάλλεται στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου. Η προθεσμία του ενός μηνός μπορεί να παραταθεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις με απόφαση της αρχής εξυγίανσης. Σκοπός του σχεδίου αναδιοργάνωσης είναι η μακροπρόθεσμη αποκατάσταση της βιωσιμότητας του ιδρύματος ή της οντότητας εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Στο άρθρο αναφέρονται οι απαραίτητες παραδοχές και τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει το σχέδιο αναδιοργάνωσης, καθώς και τα μέτρα που μπορούν να αποσκοπούν στην αποκατάσταση της βιωσιμότητας του ιδρύματος ή της οντότητας.

Το άρθρο προβλέπει επίσης τα χρονοδιαγράμματα για την έγκριση ή απόρριψη του σχεδίου, την υποβολή τροποποιημένου σχεδίου και την υποβολή αναφορών προόδου για την εφαρμογή του. Το σχέδιο αναδιοργάνωσης μπορεί να αναθεωρείται μετά από γνώμη της αρχής εξυγίανσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 53, τα αποτελέσματα της εφαρμογής του μέτρου της αναδιάρθρωσης παθητικού είναι αμέσως δεσμευτικά, τόσο για το υπο εξυγίανση ίδρυμα όσο και για τους θιγόμενους μετόχους και πιστωτές. Το άρθρο προβλέπει τις διαδικαστικές και διοικητικές παρεμβάσεις που η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να ζητήσει ή να ολοκληρώσει. Στο άρθρο, επίσης, περιλαμβάνονται πρόνοιες για το χειρισμό των υποχρεώσεων μετά το μηδενισμό ή την εν μέρει μείωση της αρχικής τους αξίας ή του ανεξόφλητου υπολοίπου τους, μετά από την παρέμβαση της αρχής εξυγίανσης.

Το άρθρο 54 ορίζει ότι στα ιδρύματα και στις οντότητες πρέπει να είναι σε ισχύ, ανά πάσα στιγμή, απόφαση του αρμόδιου οργάνου τους προς έκδοση σε επαρκές ύψος μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, έτσι ώστε, σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης ασκήσει τις εξουσίες εξυγίανσης που διαθέτει, το εν λόγω ίδρυμα ή η οντότητα να δύναται να εκδώσει επαρκή αριθμό νέων μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας για να μπορεί να διενεργηθεί αποτελεσματικά η μετατροπή των υποχρεώσεων σε μετοχές ή σε άλλα μέσα ιδιοκτησίας. Η ύπαρξη σε ισχύ της απόφασης του αρμοδίου οργάνου και η επάρκειά της λαμβάνεται υπόψη από την αρχή εξυγίανσης στο πλαίσιο της κατάρτισης του σχεδίου εξυγίανσης του ιδρύματος ή της οντότητας. Ορίζεται δε ότι η μετατροπή των υποχρεώσεων σε μετοχές ή σε άλλους τίτλους ιδιοκτησίας δεν κωλύεται από κανέναν όρο της συστατικής πράξης ή του καταστατικού του ιδρύματος ή της οντότητας

Σύμφωνα με το άρθρο 55 θα πρέπει να ορίζεται συγκεκριμένη συμβατική ρήτρα σύμφωνα με την οποία ο πιστωτής ή το μέρος της συμφωνίας που δημιουργεί την υποχρέωση αναγνωρίζει ότι η υποχρέωση μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής της αρχής εξυγίανσης και συμφωνεί να δεσμεύεται από κάθε μείωση της αξίας ή του ανεξόφλητου υπόλοιπου, μετατροπή ή ακύρωση που πραγματοποιείται από την αρχή εξυγίανσης κατά την άσκηση αυτών των εξουσιών. Το άρθρο ορίζει τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η εν λόγω υποχρέωση. Ορίζεται, επίσης, ότι η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτεί νομική γνώμη σχετικά με τη νόμιμη εκτελεστότητα και την αποτελεσματικότητα μιας τέτοιας ρήτρας, η παράλειψη της οποίας δεν εμποδίζει την αρχή εξυγίανσης να ασκεί τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής όσον αφορά την εν λόγω υποχρέωση.

Τα άρθρα 56 έως 58 αφορούν τη δυνατότητα συμμετοχής του Δημοσίου στην εξυγίανση ενός ιδρύματος ή οντότητας. Ήδη, έχει επισημανθεί η ανάγκη έγκαιρης συμμετοχής του αρμόδιου Υπουργείου (εν προκειμένου του Υπουργείου Οικονομικών) στη διαχείριση και επίλυση κρίσεων που αφορούν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις συστημικής κρίσης, το Ελληνικό Δημόσιο, δια του Υπουργείου Οικονομικών και των αρμοδίων υπηρεσιών του (εποπτεία χρηματοπιστωτικού τομέα, διαχείριση δημόσιου χρέους, δημοσιονομικός έλεγχος) μπορεί να επέμβει με τρόπο που μεσοπρόθεσμα δεν θα έχει δημοσιονομική επίπτωση. Ειδικότερα:

Το άρθρο 56 περιγράφει το πλαίσιο εφαρμογής των μέτρων δημόσιας στηριξης. Προβλέπει τις προϋποθέσεις ενεργοποίησης, τις αρχές που πρέπει να διέπουν τη χρήση τους και περιγράφει τη διαδικασία εφαρμογής, καθώς και τα συγκεκριμένα μέτρα που τίθενται στη διάθεση του Δημοσίου όταν επεμβαίνει για να στηρίξει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Αυτά είναι η κεφαλαιακή στήριξη και ο προσωρινός δημόσιος έλεγχος.

Η απόφαση για τη λήψη του σχετικού μέτρου γίνεται από τον Υπουργό Οικονομικών μετά από εισήγηση του Συμβουλίου Συστημικής Ευστάθειας, καθώς εξ ορισμού είναι αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο του Υπουργού για

θέματα χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, στο οποίο άλλωστε συμμετέχουν και όλες οι εποπτικές αρχές του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Το άρθρο 57 ρυθμίζει τα θέματα κεφαλαιακής ενίσχυσης ιδρύματος ή οντότητας από το Δημόσιο. Η συμμετοχή στο κεφάλαιο μπορεί να γίνεται με τα κεφαλαιακά μέσα που αναγνωρίζει ο Κανονισμός 575/2013 για να θεωρηθεί ότι ένα ίδρυμα πληροί τις κεφαλαιακές απαιτήσεις. Προκειμένου για συνεταιριστικές τράπεζες, οι οποίες αποτελούν πιστωτικά ιδρύματα αλλά δεν διαθέτουν κεφάλαιο, αντί κοινών μετοχών, ως κεφαλαιακά μέσα της Κατηγορίας 1 νοούνται οι συνεταιριστικές μερίδες.

Για τα δικαιώματα του Δημοσίου ως μετόχου λαμβάνεται υπόψη το ύψος της συμμετοχής του στο κεφάλαιο, σύμφωνα με το εταιρικό δίκαιο. Η διαχείριση και διοίκηση του ιδρύματος που ενισχύεται κεφαλαιακά γίνεται με ιδιωτικοοικονομικα κριτήρια.

Επειδή ο σκοπός της εν λόγω συμμετοχής είναι η αποτροπή συστημικού κινδύνου, το Υπουργείο Οικονομικών πρέπει όταν δημιουργηθούν οι κατάλληλες εμπορικές και χρηματοπιστωτικές συνθήκες να αποσυρθεί, πωλώντας τη συμμετοχή του στους ιδιώτες, έτσι ώστε εκ των υστέρων και μακροπρόθεσμα η συμμετοχή των φορολογουμένων στη διάσωση ενός ιδρύματος να μην είναι επιζήμια για αυτούς (να είναι δημοσιονομικά ουδέτερη).

Το άρθρο 58 δίνει τη δυνατότητα στο κράτος να θέσει ένα ίδρυμα ή μία οντότητα σε προσωρινή δημόσια ιδιοκτησία, αποκτώντας αυτό (το κράτος) τον έλεγχό του. Ο υπουργός Οικονομικών μπορεί άπαξ ή με περισσότερες εντολές, λειτουργώντας δηλαδή αυτός ως αρχή εξυγίανσης, να μεταβιβάσει μετοχές του υπό έλεγχο ιδρύματος σε εντολοδόχο του Ελληνικού Δημοσίου, που μπορεί να είναι υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών ή σε εταιρεία που ανήκει και ελέγχεται από το Δημόσιο. Και στην περίπτωση αυτή, στόχος του Δημοσίου είναι όταν επιτραπεί από τις χρηματοοικονομικές συνθήκες να αποεπενδύσει, μεριμνώντας για την μακροπρόθεσμα δημοσιονομικώς ουδέτερη συμμετοχή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄

Τα άρθρα 59 έως 62 αναφέρονται στην απομείωση των κεφαλαιακών μέσων, δηλαδή στη δυνατότητα της αρχής εξυγίανσης να απομειώνει τα πρόσθετα κεφαλαιακά μέσα της Κατηγορίας 1 και της Κατηγορίας 2 (τα οποία απορροφούν πλήρως τις ζημίες), στο σημείο μη βιωσιμότητας του ιδρύματος που πραγματοποιεί την έκδοση ή να τα μετατρέπει σε μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1, στο σημείο μη βιωσιμότητας και πριν από την ανάληψη άλλων δράσεων εξυγίανσης. Για τον σκοπό αυτόν, το σημείο μη βιωσιμότητας θα πρέπει να γίνεται αντιληπτό ως η στιγμή κατά την οποία το ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης ή η στιγμή κατά την οποία το ίδρυμα παύει να είναι βιώσιμο, εάν δεν απομειωθούν τα εν λόγω κεφαλαιακά μέσα. Το γεγονός ότι τα μέσα πρόκειται να απομειώνονται ή να μετατρέπονται από την αρχή εξυγίανσης, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο παρόν σχέδιο νόμου, θα πρέπει να αναγνωρίζεται στις ρήτρες που διέπουν το μέσο, καθώς και σε κάθε ενημερωτικό δελτίο ή έγγραφο προσφοράς που δημοσιεύεται ή παρέχεται σε σχέση με τα μέσα.

Στο άρθρο 59 οριοθετείται το πεδίο δράσης της αρχής εξυγίανσης, ο τρόπος δηλαδή και οι προϋποθέσεις άσκησης της εξουσίας απομείωσης των κεφαλαιακών μέσων.

Το άρθρο 60 παραθέτει τη σειρά απομείωσης ή μετατροπής των μέσων, η οποία για λόγους ίσης μεταχείρισης αντιστοιχεί με τη σειρά κατάταξης των πιστωτών σε περίπτωση ειδικής εκκαθάρισης. Παράλληλα, θεσπίζει ειδικότερες προϋποθέσεις για την μετατροπή τους με τη χρήση συντελεστή μετατροπής.

Το άρθρο 61 καθορίζει τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή του συγκεκριμένου μέτρου εξυγίανσης στις περιπτώσεις που υπάρχει διασυνοριακή δραστηριότητα του ιδρύματος ή της οντότητας.

Το άρθρο 62 αναφέρεται διεξοδικά στη συνεργασία και τις διαδικασίες ενημέρωσης μεταξύ των αρχών σε επίπεδο ενοποιημένης εποπτείας, συνεργασία που διασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του μέτρου με την ανάλογη εκτίμηση των επιπτώσεων που έχει σε κάθε εμπλεκόμενο κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ΄

Τα άρθρα 63 έως 72 αναφέρονται στις ειδικές εξουσίες της αρχής εξυγίανσης κατά την εφαρμογή των επιλεχθέντων μέτρων και αναλύουν ειδικότερες υποχρεώσεις και δικαιώματα των μερών που διασφαλίζουν την αποτελεσματικότητα της εξυγίανσης.

Στο άρθρο 63 περιγράφονται όλες οι γενικές εξουσίες που έχει η αρχή εξυγίανσης προκειμένου να είναι εφικτή η εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης στα ιδρύματα και στις οντότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος σχεδίου νόμου.

Πιο συγκεκριμένα, ορίζονται οι γενικές εξουσίες, μεταξύ των οποίων η λήψη των απαραίτητων πληροφοριών, η ανάληψη του ελέγχου του υπό εξυγίανση πιστωτικού ιδρύματος, η δυνατότητα μεταβίβασης τίτλων, δικαιωμάτων και περιουσιακών στοιχειών, η δυνατότητα απομείωσης του κεφαλαίου και τίτλων ιδιοκτησίας, η μετατροπή επιλέξιμων υποχρεώσεων, η ακύρωση χρεωστικών μέσων ή η δυνατότητα τροποποίησης της διάρκεια, καταγγελίας και ρευστοποίησης χρηματοπιστωτικών συμβάσεων ή συμβάσεων παραγώγων, απομάκρυνσης ή αντικατάστασης του Διοικητικού Συμβουλίου και η δυνατότητα να απαιτεί από την αρμόδια αρχή να αξιολογήσει εγκαίρως τον αγοραστή ειδικής συμμετοχής. Επιπρόσθετα, ορίζονται οι απαιτήσεις στις οποίες δεν υπόκειται η αρχή εξυγίανσης όπως η υποχρέωση να λάβει την έγκριση ή τη συγκατάθεση οποιουδήποτε άλλου προσώπου, ιδιωτικού ή δημόσιου δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των μετόχων ή των πιστωτών του ιδρύματος υπό εξυγίανση, με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του άρθρου 3 και της παραγράφου 1 του άρθρου 110, και οι διαδικαστικές απαιτήσεις κοινοποίησης προς οποιοδήποτε πρόσωπο.

Με το άρθρο 64 παρουσιάζονται οι επικουρικές εξουσίες της αρχής εξυγίανσης προκειμένου να τις αξιοποιήσει όπως κρίνει κατάλληλα και πιο συγκεκριμένα η διασφάλιση της μεταβίβασης χωρίς υποχρεώσεις και επιβαρύνσεις, η άρση των δικαιωμάτων απόκτησης νέων μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, η απαίτηση για διακοπή ή αναστολή διαπραγμάτευσης τίτλων, η διασφάλιση όμοιων δικαιωμάτων στον αποκτώντα, η απαίτηση για παροχή αμοιβαίας πληροφόρησης και για την ακύρωση ή τροποποίηση συμβάσεων. Στο ίδιο πλαίσιο παρέχεται στην αρχή εξυγίανσης η δυνατότητα για ρυθμίσεις όπως η συνέχιση συμβάσεων και η υποκατάσταση του ιδρύματος υπό εξυγίανση από τον αποκτώντα χωρίς αυτά να ε-

πηρεάζουν τα δικαιώματα των εργαζομένων για καταγγελία σύμβασης και τα δικαιώματα των αντισυμβαλλομένων μελών.

Με το άρθρο 65 διευκρινίζεται η εξουσία της αρχής εξυγίανσης για την απαίτηση παροχής λειτουργικών υπηρεσιών και υποδομών από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση ακόμα και εάν αυτό αφορά μέλη ομίλου που είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα, υπό συγκεκριμένους όρους.

Με το άρθρο 66 παρέχεται διευκρίνιση για την εξουσία της αρχής εξυγίανσης για επιβολή μέτρων διαχείρισης κρίσης ή μέτρων πρόληψης κρίσης που λαμβάνονται από άλλα κράτη - μέλη όπως η μεταβίβαση μετοχών, άλλων τίτλων ιδιοκτησίας ή δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων και όταν αυτή περιλαμβάνει περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος ή δικαιώματα ή υποχρεώσεις που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους - μέλους, η μεταβίβαση παράγει έννομα αποτελέσματα ή διέπεται από το δίκαιο αυτού του κράτους - μέλους, χωρίς δικαιώματα αμφισβήτησης από μετόχους, πιστωτές και τρίτα μέρη. Αντίστοιχη είναι και η άσκηση της εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής, μεταξύ άλλων σε σχέση με κεφαλαιακά μέσα. Διευκρινίζεται επίσης, ότι το ελληνικό δίκαιο διέπει το δικαίωμα των μετόχων, των πιστωτών και των τρίτων μερών να αμφισβητούν τη μεταβίβαση μετοχών, άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων τη μείωση της αξίας του κεφαλαίου ή τη μετατροπή ενός μέσου ή μίας υποχρέωσης.

Με το άρθρο 67 διευκρινίζονται θέματα που αφορούν περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα, υποχρεώσεις, μετοχές και άλλους τίτλους ιδιοκτησίας που βρίσκονται σε τρίτες χώρες, οπότε η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτεί: α) από τον ειδικό εκκαθαριστή, ή κάθε άλλο πρόσωπο που ασκεί τον έλεγχο του υπό εξυγίανση ιδρύματος και από τον αποκτώντα να προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες ώστε να διασφαλίζει ότι η μεταβίβαση, η απομείωση, η μετατροπή ή η ενέργεια εξυγίανσης παράγει αποτελέσματα, να διακρατά τις μετοχές, τους άλλους τίτλους ιδιοκτησίας, τα περιουσιακά στοιχεία ή τα δικαιώματα ή να εξοφλεί τις υποχρεώσεις εξ ονόματος του αποκτώντα μέχρις ότου η μεταβίβαση, η απομείωση, η μετατροπή ή η ενέργεια εξυγίανσης παραγάγει αποτελέσματα, καθώς, επίσης, και την κάλυψη των δαπανών του αποκτώντα που εύλογα προέκυψαν κατά την εκτέλεση οποιασδήποτε απαιτούμενης ενέργειας

Στο άρθρο 68 αναφέρονται τα θέματα ορισμένων ρητρών συμβάσεων και ειδικότερα η αποφυγή ενεργοποίησης της αναγκαστικής εκτέλεσης υπό τον όρο ότι εξακολουθούν να τηρούνται οι ουσιαστικές υποχρεώσεις δυνάμει της σύμβασης, μεταξύ των οποίων και οι υποχρεώσεις πληρωμής και παράδοσης, καθώς και η παροχή εξασφάλισης. Χωρίς να θίγεται το δικαίωμα ανάληψης δράσης, δεν παρέχει αφ' εαυτού σε κανέναν τη δυνατότητα να ασκεί οποιοδήποτε δικαίωμα καταγγελίας, αναστολής, μετατροπής, εκκαθαριστικού συμψηφισμού, μεταξύ άλλων και σχετικά με σύμβαση η οποία έχει συναφθεί από θυγατρική υπό προϋποθέσεις και άλλο μέλος του ομίλου ή να αποκτά κατοχή, να ασκεί έλεγχο ή να επιβάλει την παροχή εξασφάλισης επί περιουσιακού στοιχείου του ιδρύματος ή της οντότητας και να θίγει οποιαδήποτε συμβατικά δικαιώματα του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται.

Στο άρθρο 69 περιγράφονται τα χαρακτηριστικά της εξουσίας που διαθέτει η αρχή εξυγίανσης, λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη την εύρυθμη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών, για την αναστολή ορισμένων υποχρεώσεων πληρωμής ή παράδοσης του ιδρύματος υπό εξυγίανση που απορρέουν από σύμβαση στην οποία αυτό έχει συμβληθεί από τη δημοσίευση της απόφασης περί αναστολής, με παράλληλη αναστολή και των αντίστοιχων υποχρεώσεων των αντισυμβαλλόμενων του εν λόγω ιδρύματος. Η ανωτέρω αναστολή δεν έχει εφαρμογή για τις επιλέξιμες καταθέσεις, τις υποχρεώσεις έναντι συστημάτων ή διαχειριστών συστημάτων κατά την έννοια του ν. 2789/2000, κεντρικών αντισυμβαλλόμενων και κεντρικών τραπεζών, και επιλέξιμες απαιτήσεις για τους σκοπούς του ν. 2533/1997 σχετικά με τα συστήματα αποζημιώσεως των επενδυτών.

Στο άρθρο 70 περιγράφεται η εξουσία περιορισμού της αναγκαστικής εκτέλεσης συμφωνιών παροχής εξασφάλισης που έχει η αρχή εξυγίανσης, πάντοτε στο πλαίσιο της εύρυθμης λειτουργίας των χρηματοπιστωτικών αγορών εκτός εάν οι συμφωνίες αυτές αφορούν παροχή εξασφάλισης έναντι συστημάτων ή διαχειριστών συστημάτων που ορίζονται για τους σκοπούς του ν. 2789/2000, κεντρικών αντισυμβαλλομένων, και κεντρικών τραπεζών, σε σχέση με περιουσιακά στοιχεία που έχουν ενεχυριαστεί ή παρασχεθεί ως περιθώριο ή εξασφάλιση από το ίδρυμα υπό εξυγίανση.

Στο άρθρο 71 περιγράφεται η εξουσία της αρχής εξυγίανσης να αναστέλλει τα δικαιώματα καταγγελίας οποιουδήποτε αντισυμβαλλόμενου του ιδρύματος υπό εξυγίανση υπό τον όρο ότι εξακολουθούν να τηρούνται οι υποχρεώσεις πληρωμής και παράδοσης, καθώς και η παροχή εξασφάλισης εφόσον τηρούνται εγγυημένες υποχρεώσεις, που στηρίζονται στο γεγονός της αφερεγγυότητας και έχει ασκηθεί ή ενδέχεται να ασκηθεί εξουσία μεταβίβασης με ισχύ της εν λόγω απόφασης από τη δημοσίευση έως τα μεσάνυχτα της εργάσιμης ημέρας που έπεται της δημοσίευσης.

Περιγράφονται επίσης οι ειδικές περιπτώσεις που υπάρχει η δυνατότητα καταγγελίας της σύμβασης, ενώ περιγράφεται και ειδική διαδικασία στις περιπτώσεις που η αρχή εξυγίανσης ασκήσει την εξουσία που προβλέπεται για την αναστολή δικαιωμάτων καταγγελίας, και αυτή δεν έχει κοινοποιηθεί καταλλήλως.

Στο άρθρο 72 περιγράφεται η εξουσία της αρχής εξυγίανσης, να ασκεί τον έλεγχο του ιδρύματος υπό εξυγίανση, άμεσα ή έμμεσα, κρίνοντας τα κατάλληλα μέσα. Η αρχή μπορεί να διευθύνει τις δραστηριότητες και τις υπηρεσίες του υπό εξυγίανση ιδρύματος με όλες τις εξουσίες των μετόχων του και του Διοικητικού Συμβουλίου, και να διαχειρίζεται και να διαθέτει τα περιουσιακά του στοιχεία. Διευκρινίζεται, επίσης, ότι η αρχή εξυγίανσης δεν ευθύνεται βάσει του εταιρικού ή του πτωχευτικού δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ΄

Τα άρθρα 73 έως 80 ρυθμίζουν τα θέματα μεταχείρισης μετόχων και πιστωτών κατά την εφαρμογή μέτρων εξυγίανσης σύμφωνα με την αρχή της μη χειροτερευσης της θέσης τους, καθώς και θέματα σχετικά με τη διασφάλιση των συμφερόντων των αντισυμβαλλομένων των υπό εξυγίανση ιδρυμάτων.

Το άρθρο 73 περιλαμβάνει τις αναγκαίες ρυθμίσεις που αφορούν τη μεταχειριση των μετόχων και των πιστωτών σε περίπτωση εν μέρει μεταβιβάσεων και εφαρ-

μογής του μέτρου αναδιάρθρωσης παθητικού. Ειδικότερα, θεσπίζεται η αρχή της μη χειροτέρευσης της θέσης τους από αυτή στην οποία θα βρίσκονταν αν αντί των μέτρων εξυγίανσης το σχετικό ίδρυμα ή οντότητα εκκαθαριζόταν άμεσα.

Το άρθρο 74 θεσπίζει την υποχρέωση αποτίμησης προκειμένου να προσδιορισθεί κατά πόσο οι μετοχοι και πιστωτές θα είχαν καλύτερη μεταχείριση αν το ίδρυμα υπο εξυγίανση είχε εκκαθαριστεί άμεσα χωρίς να ληφθούν μέτρα εξυγίανσης, και προσδιορίζεται το περιεχόμενο της αποτίμησης και τις βασικές παραδοχές βάσει των οποίων διενεργείται.

Το άρθρο 75 διασφαλίζει το δικαίωμα αποκατάστασης των μετόχων και πιστωτών με την καταβολή αποζημίωσης από το Ταμείο Εξυγίανσης που καλύπτει αποκλειστικά τη διαφορά μεταξύ της ζημίας που υπέστησαν και αυτής την οποία θα υφίσταντο αν το ιδρυμα είχε εκκαθαριστεί άμεσα, όταν από τη διενεργηθείσα αποτίμηση προκύψει αυτή η διαφορά.

Το άρθρο 76 αποβλέπει στην προστασία των τρίτων μερών, αντισυμβαλλομένων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, περιουσιακά στοιχεία του οποίου μεταβιβάστηκαν εν μέρει κατά την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης. Τα επόμενα άρθρα, 77, 78, 79 και 80 αναφέρουν αναλυτικά την προστασία ανάλογα με το είδος της συμφωνίας. Καλύπτουν τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου και των συμφωνιών συμψηφισμού, την προστασία των συμφωνιών εξασφάλισης, την προστασία των συμφωνιών δομημένης χρηματοδότησης και των καλυμμένων ομολογιών και τέλος, την προστασία των συστημάτων διαπραγμάτευσης, εκκαθάρισης και διακανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ΄

Με τα άρθρα του κεφαλαίου αυτού προσδιορίζονται οι διαδικαστικές υποχρεώσεις των εμπλεκομένων μερών, δηλαδή διοίκησης ιδρύματος υπό εξυγίανσης, αρχής εξυγίανσης ή αρμόδιας αρχής προκειμένου να διασφαλιστεί η αναγκαία δημοσιότητα και ενημέρωση των λοιπών αρμοδίων αρχών για τη λήψη μέτρων εξυγίανσης σε ένα ίδρυμα.

Το άρθρο 81 αναφέρεται διεξοδικά στους υπόχρεους άμεσης ενημέρωσης.

Το άρθρο 82 αναφέρεται στις διαδικαστικές υποχρεώσεις της αρχής εξυγίανσης. Περιγράφει το περιεχόμενο της απόφασής της για την ανάγκη λήψης μέτρων εξυγίανσης, τον τρόπο ενημέρωσης και δημοσιοποίησης των σχετικών αποφάσεων σε άλλες αρμόδιες αρχές, καθώς και στους μετόχους.

Το άρθρο 83 καθορίζει το υπηρεσιακό επαγγελματικό απόρρητο που δεσμεύει τις αρχές (ως όργανα) και το προσωπικό τους κατά τη λήψη μέτρων εξυγίανσης, τους όρους άρσης αυτού, και τις κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασής του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ΄
(άρθρα 84 - 89)

Τα άρθρα του δέκατου πέμπτου κεφαλαίου αφορούν την εξυγίανση διασυνοριακού ομίλου.

Ειδικότερα, το άρθρο 84 θέτει τις γενικές αρχές που εφαρμόζονται στη λήψη αποφάσεων εξυγίανσης σε όμιλο με διασυνοριακή δραστηριότητα.

Το άρθρο 85 αναφέρεται στην υποχρέωση της αρχης εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου να συγκροτεί Σώματα αρχών εξυγίανσης προκειμένου να μπορεί να επιτελεί τα καθήκοντά της και να διασφαλίσει την αναγκαία συνεργασία και το συντονισμό με τις αρχές εξυγίανσης τρίτων χωρών, όπου απαιτείται. Αναφέρεται η σύνθεση των Σωμάτων και ο τρόπος λειτουργίας και λήψης αποφάσεων.

Το άρθρο 86 περιγράφει τις αρμοδιότητες και τον τρόπο λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Σώματος Αρχών Εξυγίανσης, το οποίο συγκροτείται όταν θυγατρικές ή υποκαταστήματα τρίτης χωρας, στην ΕΕ θεωρούνται σημαντικά (με την έννοια του ν. 4261/2014).

Το άρθρο 87 θεσπίζει την υποχρέωση ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ αρχών εξυγίανσης και αρμοδίων αρχών και ρυθμίζει ειδικότερα θέματα που αφορούν την ανταλλαγή πληροφοριών που έχουν δοθεί από τρίτη χώρα. Η ανταλλαγή πληροφοριών με το Υπουργείο Οικονομικών είναι υποχρεωτική όταν η απόφαση ή το ζήτημα απαιτεί διαβούλευση μαζί του ή ενδέχεται να έχει επίπτωση στα δημόσια οικονομικά.

Το άρθρο 88 προσδιορίζει αναλυτικά τον τρόπο δράσης της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και τις σχετικές υποχρεώσεις ενημέρωσης άλλων αρχών, όταν οι σχετικές ενέργειες εξυγίανσης αφορούν θυγατρική επιχείρηση ομιλου.

Αντίστοιχα, το άρθρο 89 περιγράφει τον τρόπο δράσης της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, όταν οι σχετικές αποφάσεις αφορούν μητρική επιχείρηση της ΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ΄

Τα άρθρα 90 έως 94 ρυθμίζουν θέματα που αφορούν σχέσεις με τρίτες χώρες ως προς την εφαρμογή μέτρων εξυγίανσης.

Με το άρθρο 90 τίθενται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία αναγνώρισης διαδικασιών εξυγίανσης που έχουν ληφθεί από τρίτη χώρα σε μητρική της επιχείρηση όταν αυτή έχει θυγατρικά ιδρύματα ή υποκαταστήματα που βρίσκονται ή θεωρούνται σημαντικά σε δύο ή περισσότερα κράτη - μέλη ή διαθέτει περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις που βρίσκονται σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ή διέπονται από τη νομοθεσία των εν λόγω κρατών - μελών. Προβλέπεται η συμμετοχή του ευρωπαϊκού Σώματος αρχών εξυγίανσης και καθορίζεται το εύρος των εξουσιών της αρχής εξυγίανσης να προβεί σε δικές της ενέργειες.

Το άρθρο 91 προβλέπει το δικαίωμα άρνησης αναγνώρισης ή εκτέλεσης των διαδικασιών εξυγίανσης τρίτων χωρών σε ιδρύματα εντός της ΕΕ.

Το δε άρθρο 92 αναφέρεται στο δικαίωμα της αρχής εξυγίανσης να λάβει μέτρα εξυγίανσης σε υποκατάστημα τρίτης χωρας, όταν αυτό δεν υπόκειται σε διαδικασίες εξυγίανσης της χώρας αυτής ή όταν οι σχετικές διαδικασίες δεν αναγνωρίζονται ή δεν εκτελούνται για τους λόγους που ειδικά αναφέρονται στο άρθρο 91.

Το άρθρο 93 καθιερώνει την υποχρέωση και τον τρόπο συνεργασίας με τρίτες χωρες, δίνοντας το πλαίσιο της σχετικής συνεργασίας, ενώ το άρθρο 94 προβλέπει διαδικασία ανταλλαγής εμπιστευτικών πληροφοριών για τους σκοπούς εξυγίανσης με τρίτες χώρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΖ΄

Στα άρθρα 95-104 περιλαμβάνονται οι διατάξεις που αφορούν τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, τη συμμετοχή δηλαδή του Ταμείου Εξυγίανσης στις σχετικές ενέργειες εξυγίανσης.

Με το άρθρο 95, θεσπίζεται Ταμείο Εξυγίανσης, το οποίο αποτελεί το μηχανισμό χρηματοδότησης των ενεργειών εξυγίανσης. Ως Ταμείο Εξυγίανσης ορίζεται για μεν τα εποπτευόμενα από την Τραπεζα της Ελλαδος ιδρύματα το Σκέλος Εξυγίανσης του ΤΕΚΕ, για δε τα εποπτευόμενα από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, το Σκέλος Εξυγίανσης του Συνεγγυητικού Κεφαλαίου. Κάθε Ταμείο Εξυγίανσης διαθέτει επαρκείς ίδιους πόρους, οι οποίοι αποτελούν ανεξάρτητη και αυτοτελή ομάδα περιουσίας που διαχωρίζεται από τα υπόλοιπα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού των υπολοίπων σκελών του ΤΕΚΕ και του Συνεγγυητικού αντίστοιχα, και οι οποιοι χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τους σκοπούς της εξυγίανσης.

Το άρθρο 96 οριοθετεί το σκοπό χρήσης του Ταμείου Εξυγίανσης και τους τρόπους επίτευξης αυτού.

Το άρθρο 97 θέτει τον οικονομικό στόχο με ορίζοντα δεκαετίας (έως την 31 Δεκεμβρίου 2024) για την κάλυψη των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων του Ταμείου Εξυγίανσης.

Το άρθρο 98 αναφέρεται στις τακτικές εισφορές που καταβάλλονται εκ των προτέρων, δηλαδή πριν και ανεξάρτητα από ενδεχόμενη χρήση των ποσών για σκοπούς εξυγίανσης.

Το άρθρο 99 αναφέρεται στον προσδιορισμό των έκτακτων -εκ των υστέρων εισφορών που καλούνται να καταβάλουν τα μέλη του Ταμείου για την κάλυψη ζημιών, δαπανών ή άλλων εξόδων λόγω χρήσης του Ταμείου για σκοπούς εξυγίανσης, όταν υπάρχει ανεπάρκεια των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων.

Το άρθρο 100 προβλέπει τη δυνατότητα των Ταμείων να συνάπτουν δάνεια ή να λαμβάνουν με άλλον τρόπο χρηματοδοτική υποστήριξη, σε περίπτωση που οι πόροι που προέρχονται από τις τακτικές εισφορές δεν είναι επαρκείς ή αυτοί που προέρχονται από τις έκτακτες εισφορές δεν είναι επαρκείς ή άμεσα διαθέσιμοι.

Το άρθρο 101 προβλέπει τη δυνατότητα και τον τρόπο εφαρμογής του δανεισμού μεταξύ Ταμείων Εξυγίανσης.

Το άρθρο 102 αναφέρεται στην αλληλέγγυα χρήση των εθνικών ταμείων εξυγίανσης σε περίπτωση εξυγίανσης διασυνοριακού ομίλου. Στην περίπτωση αυτή εκπονείται -αν είναι αναγκαίο- σχέδιο χρηματοδότησης. Στο ίδιο άρθρο καθορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις χρήσης πόρων από Ταμείο Εξυγίανσης που ορίζεται αρμόδιο για την εξυγίανση σε επίπεδο ομίλου.

Το άρθρο 103 παραπέμπει στις εφαρμοστέες διατάξεις για την κατάταξη των απαιτήσεων σε περίπτωση ειδικής εκκαθάρισης πιστωτικών ιδρυμάτων ή επιχειρήσεων επενδύσεων.

Το άρθρο 104 αναφέρεται στη δυνατότητα χρήσης των συστημάτων εγγύησης καταθέσεων στο πλαίσιο της εξυγίανσης. Παρουσιάζεται ο τρόπος συμμετοχής του εν λόγω συστήματος ανάλογα με το μέτρο εξυγίανσης. Τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων κατά την ανωτέρω συνεισφορά τους δεν συμμετέχουν καθ' υπέρβαση της υποχρέωσης που θα είχαν αν το ίδρυμα ετίθετο σε ειδική εκκαθάριση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΗ΄

Τα άρθρα 105 έως 110 αφορούν τις κυρώσεις και τη δικαστική προστασία.

Το άρθρο 105 προβλέπει καταρχάς τη δυνατότητα των αρχών εξυγίανσης και των αρμοδίων αρχών να επιβάλουν διοικητικά μέτρα και διοικητικές κυρώσεις για παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος σχεδίου νόμου. Τα διοικητικά μέτρα και οι κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αναγκαία, κατάλληλα και αναλογικά προς το είδος της παράβασης και τις συνέπειες που έχει αυτή για τη χρηματοπιστωική σταθερότητα και την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Τα ανωτέρω επιβάλλονται άμεσα από τις ίδιες τις αρχές και όπου απαιτείται κατόπιν συνεργασίας με άλλες αρχές, συμπεριλαμβανομένων, δικαστικών αρχών όταν απαιτείται η δική τους συνδρομή.

Το άρθρο 106, περιγράφει τους λόγους επιβολής διοικητικών μέτρων από την αρμόδια αρχή και την αρχή εξυγίανσης. Η επιβολή κυρώσεων είναι δυνατή και σε κάθε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του νόμου.

Το άρθρο 107 προβλέπει την υποχρεωτική δημοσιοποίηση των κυρώσεων με ενημέρωση του κοινού για το δικαίωμα άσκησης ενδικων βοηθημάτων και μέσων και συνοπτική ενημέρωση για το στάδιο της διαδικασίας. Ωστόσο, προβλέπει εξαιρέσεις από την ανωτέρω δημοσιοποίησης για τους ειδικούς λόγους που αφορούν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Το άρθρο 108 θεσπίζει τις υποχρεώσεις των αρμοδίων αρχών και των αρχών εξυγίανσης να ενημερώνουν την κεντρική βάση της Ε.Α.Τ. για τις διοικητικές κυρώσεις που επιβάλουν, τις προσφυγές κατά αυτών και τα αποτελέσματά τους.

Το άρθρο 109 ορίζει τις περιστάσεις που πρέπει να συνεκτιμήσει η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης προκειμένου να καθορίσει το είδος και το ύψος του διοικητικού μέτρου ή της διοικητικής κύρωσης.

Το άρθρο 110 αφορά τη δικαστική προστασία των θιγομένων προσώπων (φυσικών και νομικών) κατά αποφάσεων της αρμόδιας αρχής και της αρχής εξυγίανσης δυνάμει του παρόντος σχεδίου νόμου. Οι αποφάσεις των αρμοδίων αρχών και των αρχών εξυγίανσης προσβάλλονται στα δικαστήρια, όπως ήδη προβλέπεται στην κείμενη νομοθεσία, δηλαδή, της Τράπεζας της Ελλαδος στο Συμβούλιο Επικρατείας και της Επιτροπής κεφαλαιαγοράς στο Διοικητικό Εφετείο. Το σημαντικότερο στοιχείο, είναι η θέσπιση μαχητού τεκμηρίου των μέτρων εξυγίανσης, ως υπηρετούντων την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, γεγονός που πρεπει να αξιολογείται στη διαδικασία προσωρινής δικαστικής προστασίας. Επιπλέον, και προκειμένου να διασφαλιστεί η σταθερότητα των χρηματοοικονομικών αγορών, χωρίς ωστόσο να θιγεί το δικαίωμα δικαστικής προστασίας κάθε προσώπου που έχει έννομο συμφέρον, λαμβάνεται ειδική μέριμνα για την προστασία των καλόπιστων τρίτων που απέκτησαν περιουσιακά δικαιώματα, μετοχές και άλλους τίτλους ιδιοκτησίας λόγω εφαρμογής μέτρων εξυγίανσης. Σε περίπτωση που οι αποφάσεις μέτρων εξυγίανσης ακυρω-

θούν, δεν ανατρέπονται οι μεταβιβάσεις που έγιναν δυνάμει των ακυρωθέντων αποφάσεων αλλά οι ζημιωθέντες εξ αυτού του λόγου δικαιούνται αποζημίωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΘ΄

Τα άρθρα 111 έως 126 περιλαμβάνουν τις τροποποιήσεις των νόμων, με τους οποίους ενσωματώθηκαν στην ελληνική νομοθεσία αντίστοιχες Οδηγίες (82/891/ΕΟΚ, 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ). Οι τροποποιήσεις αυτές είναι αναγκαίες, προκειμένου το περιεχόμενο των διατάξεών τους να συμβαδίζει με το σχέδιο του παρόντος νόμου.

Ειδικότερα, στο άρθρο 111 τροποποιούνται οι διατάξεις του ν. 3458/2006 που αφορά την ενημέρωση των αρχών όταν συντρέχουν περιπτώσεις λήψης μέτρων αναδιοργάνωσης πιστωτικών ιδρυμάτων, προκειμένου να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής του (αφορά και επιχειρήσεις επενδύσεων πλέον) και να είναι συμβατός με το νέο πλαίσιο εξυγίανσης.

Στο άρθρο 112 προβλέπονται οι αναγκαίες τροποποιήσεις του ν. 3301/2004 για θέματα συμφωνιών χρηματοοικονομικής ασφάλειας.

Το άρθρο 113 αφορά τροποποιήσεις του ν. 3461/2006 και το άρθρο 114 του ν. 3377/2009.

Με το άρθρο 115 εισάγονται παρεκκλίσεις από τη νομοθεσία ανωνύμων εταιριών (κατά το μερος που αποτελεί ενσωμάτωση αντίστοιχων Οδηγιών που αποβλέπουν στην προστασία μετόχων και πιστωτών των ιδρυμάτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τους) έτσι ώστε κατά τη λήψη αποφάσεων και την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης να μην παρακωλύεται η δράση των αρχών εξυγίανσης. Για λόγους ασφάλειας δικαίου, οι παρεκκλίσεις ορίζονται στενά και με σαφήνεια και πρέπει να εφαρμόζονται μόνον χάριν του δημοσίου συμφέροντος και όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις ενεργοποίησης της εξυγίανσης.

Με το άρθρο 116 προβλέπεται ο τρόπος συνεργασίας των αρχών εξυγίανσης με την ΕΑΤ.

Με το άρθρο 117 τροποποιείται ο ν. 2533/1997, στα ειδικότερα άρθρα που αφορούν το Συνεγγυητικό Κεφαλαιο Επενδύσεων προκειμένου να μπορεί να επιτελέσει το νέο ρόλο του ως Ταμείο Εξυγίανσης και ειδικότερα θεσπίζεται το Σκέλος Εξυγίανσης και ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την αποτελεσματική λειτουργία του.

Το άρθρο 118 αφορά τροποποιήσεις του ν. 3864/2010 ως προς τη σύνθεση του Συμβουλίου Συστημικής Ευστάθειας προκειμένου να ανταποκρίνεται στο ρόλο του και ως εισηγητικό –γνωμοδοτικό όργανο σε θέματα χρήσης δημόσιων πόρων για σκοπούς εξυγίανσης.

Το άρθρο 119 περιέχει τις αναγκαίες τροποποιήσεις του ν. 3746/2009 προκειμένου να εναρμονιστεί ο τρόπος λειτουργίας του υφισταμένου Σκέλους Εξυγίανσης του ΤΕΚΕ με το περιεχόμενο της υπό ενσωμάτωση Οδηγίας, ενώ λαμβάνεται μέριμνα για τις υποχρεώσεις του Σκέλους Εξυγίανσης που δημιουργήθηκαν από την έναρξη λειτουργίας του (ν. 4021/2011) έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, οι οποίες, λόγω του διαφορετικού νομικού καθεστώτος κρίνεται ασφαλέστερο να μεταφερθούν σε λογαριασμό τακτοποίησης παρελθουσών χρήσεων, ώστε το Σκέλος Εξυγίανσης του ΤΕΚΕ, στο νέο του ρόλο ως Ταμείο Εξυγίανσης να μην είναι βεβαρυμένο με προηγούμενες λογιστικές υποχρεώσεις.

Το άρθρο 120 αφορά τροποποιήσεις της βασικής τραπεζικής νομοθεσίας αναγκαίες για τη συμβατότητά τους με την υπο ενσωμάτωση Οδηγία. Για λόγους συστηματικής συνέπειας, τροποποιείται το άρθρο 137 του ν. 4261/2014 που αφορά το διορισμό Επιτρόπου σε πιστωτικά ιδρύματα προκειμένου να περιλαμβάνει και τις νέες αρμοδιότητες του παρόντος σχεδίου νόμου, καταργούνται διατάξεις που ρυθμίζονται εκ νέου με την υπό ενσωμάτωση Οδηγία ή που έρχονται σε αντίθεση με αυτή και τέλος εισάγεται για λόγους ασφαλείας δικαίου, σε συνέχεια των άρθρων που αφορούν την ειδική εκκαθάριση πιστωτικών ιδρυμάτων, νέο άρθρο που συστηματοποιεί την καταταξη των απαιτήσεων κατά την ειδική εκκαθάριση, σε συμμόρφωση με τις ειδικές διατάξεις της υπό ενσωμάτωση Οδηγίας.

Τέλος, το άρθρο 121 αφορά τροποποιήσεις του ν. 3606/2007 σχετικά με τη σειρά ικανοποίησης του Συνεγγυητικού Κεφαλαίου, όταν αυτό ενεργοποιείται για τους σκοπούς εξυγίανσης επιχειρήσεων επενδύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Κ΄

Τα άρθρα αφορούν διατάξεις της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς αναγκαίες για την εφαρμογή των νέων εξουσιών και αρμοδιοτήτων που αναλαμβάνει βάσει του παρόντος νόμου, ως αρχή εξυγίανσης.

Τα άρθρα 122 έως 129 αφορούν τροποποιήσεις της νομοθεσίας της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, προκειμένου να συμβαδίζουν με το παρόν σχέδιο νόμου και να επιτρέπουν την αποτελεσματική άσκηση των νέων αρμοδιοτήτων που αναλαμβάνει ως αρχή εξυγίανσης. Με τα άρθρα 122 έως 126 συνιστάται η Επιτροπή Λήψης Μέτρων Εξυγίανσης, στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (άρθρο 122), προσδιορίζονται οι αρμοδιότητές της (άρθρο 123), ενώ κατ' εφαρμογή της σχετικής επιταγής της Οδηγίας για την οργανωτική ανεξαρτησία μεταξύ της λειτουργίας εξυγίανσης και της εποπτικής λειτουργίας της αρχής, συστήνεται Μονάδα Εξυγίανσης Επιχειρήσεων (άρθρο 124), καθορίζονται οι αρμοδιότητές της (άρθρο 125) και ρυθμίζονται λεπτομέρειες που αφορούν το προσωπικό (άρθρο 126) προβλέποντας τη στελέχωση με προσωπικό, που σύμφωνα με το άρθρο 3 της Οδηγίας, είναι διαρθρωτικά διαχωρισμένο από το υπόλοιπο προσωπικό της αρχής.

Με το άρθρο 127 γίνονται οι αναγκαίες προσαρμογές στη νομοθεσία της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για να ρυθμιστούν ομοιόμορφα εσωτερικής λειτουργίας του προσωπικού, ενώ με το άρθρο 128 επιτρεπονται οι προσλήψεις της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, μαζί με αυτές που πραγματοποιεί η Τράπεζα της Ελλάδος, κατά παρέκκλιση του περιορισμού του ν. 3833/2010 για την εκπλήρωση του νέου ρόλου τους.

Τέλος, με το άρθρο 129 τροποποιείται ο ν. 2789/2000. Προς τον σκοπό της συμμόρφωσης με το άρθρο 87 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Ιουλίου 2012 «για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών» τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 9 ν. 2789/2000, όπως ισχύει, ο οποίος έχει ενσωματώσει στο ελληνικό δίκαιο την Οδηγία 98/26/ΕΚ. Σημειώνεται ότι το σχετικό άρθρο 9 της Οδηγίας 98/26/ΕΚ έχει αντικατασταθεί σύμφωνα με την παρ. 10 του άρθρου 1 της

Οδηγίας 2009/44/ΕΚ, που τροποποιεί διατάξεις της Οδηγίας 98/26/ΕΚ.

Η περίπτωση της δια-λειτουργικότητας συστημάτων που εισάγει η διάταξη προέκυψε με την εφαρμογή νέων τεχνολογιών μεταξύ συστημάτων και χρειάστηκε να καλυφθεί με τροποποιητική διάταξη της Οδηγίας 98/26/ΕΚ, ώστε να προστατεύονται τα δικαιώματα του διαχειριστή συστήματος ο οποίος παρέχει ασφάλεια σε άλλον διαχειριστή συστήματος, σε περίπτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας έναντι του εν λόγω λαμβάνοντος διαχειριστή συστήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑ΄

Στο κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνεται το άρθρο 130.

Με το άρθρο 130 ρυθμίζονται θέματα μεταβατικών διατάξεων αναγκαίων για την εύρυθμη λειτουργία των ειδικών εκκαθαρίσεων που ξεκίνησαν πριν την έναρξη ισχύος του προς ψήφιση νόμου ενώ με το άρθρο 3 καθορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Σύμφωνα με αυτο, οι διατάξεις των άρθρων 43 έως 55 ισχύουν από 1.1.2016.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αναπόσπαστο τμήμα του νόμου αποτελεί το Παράρτημα που αποτελείται από τρία τμήματα.

Ειδικότερα:

Στο Τμήμα Α΄ περιγράφεται ο κατάλογος όλων των κατηγοριών πληροφοριακών στοιχείων, κατάλληλων δράσεων, ρυθμίσεων και μέτρων που απαιτείται να περιλαμβάνονται στο σχέδιο ανάκαμψης του ιδρύματος.

Στο τμήμα Β΄ περιλαμβάνονται οι πληροφορίες τις οποίες δύναται να απαιτούν οι αρχές εξυγίανσης από τα ιδρύματα στο πλαίσιο κατάρτισης και επικαιροποίησης των σχεδίων ανάκαμψης, ώστε να διασφαλίζονται οι σκοποί του σχεδίου εξυγίανσης. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται πληροφορίες για την οργανωτική δομή, την χρηματοοικονομική κατάσταση και την κεφαλαιακή σύνθεση των ιδρυμάτων, τις κρίσιμες λειτουργίες τους, τα συστήματα διοίκησης και διαχείρισης κινδύνων τους, τις αρμόδιες αρχές και αρχές εξυγίανσης κάθε μέλους του ομίλου, εφόσον πρόκειται για όμιλο, και τις ρυθμίσεις προς εξασφάλιση της ροής πληροφοριών και της στήριξης σε ρευστότητα σε περίπτωση εξυγίανσης.

Στο Τμήμα Γ΄ παρουσιάζονται τα ζητήματα των οποίων η εξέταση απαιτείται κατά τη διαδικασία αξιολόγησης από την αρχή εξυγίανσης της δυνατότητας εξυγίανσης του ιδρύματος ή ομίλου. Μεταξύ των ζητημάτων αυτών περιλαμβάνονται η εξέταση της αποτελεσματικότητας δομών, λειτουργιών, εσωτερικών διαδικασιών, προβλέψεων και συστημάτων διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος ή του ομίλου, η αξιολόγηση της επάρκειας στη ροή των πληροφοριών και της διασφάλισης της συνέχειας στη λειτουργία των συναφών πληροφοριακών συστημάτων του ιδρύματος ή του ομίλου, και η εκτίμηση του συνόλου των ενδεχόμενων επιπτώσεων της εξυγίανσης, καθώς και της αποτελεσματικότητας των εργαλείων εξυγίανσης.

Άρθρο 3
Έναρξη ισχύος

Με το άρθρο 3 ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου.

Αθήνα 20 Ιουλίου 2015

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Ν. Βούτσης	Γ. Σταθάκης
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ν. Παρασκευόπουλος	Ευκλ. Τσακαλώτος

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Δ. Μάρδας

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4334/2015 (Α΄ 80)

Άρθρο 1
Τροποποιήσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

«Άρθρο πρώτο

1. Από το ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ (ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, άρθρα 1 έως 207) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται η διάταξη του άρθρου 147 παράγραφος 3.

2. Από το ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ (ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, άρθρα 1 έως 207) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται οι διατάξεις των άρθρων 16, 17, 47, 58 παράγραφος 1, 79 παράγραφοι 1, 89, 91 παράγραφοι 1, 94 παράγραφοι 1 και 2, 115, 117 παράγραφοι 1, 118, 119 παράγραφοι 1 και 4, 126 παράγραφοι 1, 128 παράγραφοι 1, 143 παράγραφοι 1, 147 παράγραφοι 2, 148, 190 παράγραφος 2, 192, 200, 204, 205 και 207 παράγραφος 2 ως εξής:

«Άρθρο 16

Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται, ακόμη και αν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ:

1) οι διαφορές από μίσθωση πράγματος ή άλλου προσοδοφόρου αντικειμένου ή από επίμορτη αγροληψία που δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων, 2) οι διαφορές από παροχή εξαρτημένης εργασίας ή και από οποιαδήποτε άλλη αιτία με αφορμή την εργασία αυτή, ανάμεσα στους εργαζομένους ή τους διαδόχους τους ή εκείνους στους οποίους ο νόμος δίνει δικαιώματα από την παροχή της εργασίας των πρώτων και στους εργοδότες ή τους διαδόχους τους, 3) οι διαφορές από παροχή εξαρτημένης εργασίας ή και από οποιαδήποτε άλλη αιτία, με αφορμή την εργασία αυτή, ανάμεσα σε εκείνους που εργάζονται από κοινού στον ίδιο εργοδότη, 4) οι διαφορές ανάμεσα στους επαγγελματίες ή τους βιοτέχνες, είτε μεταξύ τους είτε με τους πελάτες τους, από την παροχή εργασίας ή ειδών που κατασκεύασαν αυτοί, 5) οι διαφορές από συλλογική σύμβαση εργασίας ή από διατάξεις που εξομοιώνονται με διατάξεις συλλογικής σύμβασης, είτε ανάμεσα σε αυτούς, που δεσμεύονται από αυτές, είτε ανάμεσα σε αυτούς και τρίτους, 6) οι διαφορές ανάμεσα σε οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και στους ασφαλισμένους σε αυτούς ή τους διαδόχους τους ή εκείνους που κατά το νόμο έχουν δικαιώματα από τη σχέση ασφάλισης, 7) οι διαφορές που αφορούν τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα δικηγόρων, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 15 αρ. 11, συμβολαιογράφων, άμισθων δικαστικών επιμελητών, γιατρών, οδοντογιατρών, διπλωματούχων μαιών, κτηνιάτρων, μηχανικών και χημικών διπλωματούχων ανώτατων και ανώτερων σχολών, μεσιτών που έχουν διοριστεί νόμιμα, ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών, όπως και αν χαρακτηρίζεται η σχέση από την οποία προκύπτουν και ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή για τον τρόπο της πληρωμής της, 8) οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις διαιτητών, εκτελεστών διαθηκών, διαχειριστών σε ιδιοκτησία κατά ορόφους ή διαχειριστών που διορίστηκαν από δικαστική αρχή, εκκαθαριστών εταιριών ή νομικών προσώπων ή κληρονομιών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών για τις αμοιβές και τα έξοδά τους, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή για τον τρόπο της πληρωμής της, 9) οι διαφορές που αφορούν το ποσοστό ή την πληρωμή του ασφαλίστρου, 10) οι διαφορές που αφορούν τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των πραγματογνωμόνων, των διαιτητών πραγματογνωμόνων και των εκτιμητών, με οποιοδήποτε τρόπο και αν διορίστηκαν, ή των καθολικών διαδόχων τους, 11) οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημίες από αυτοκίνητο, ανάμεσα στους δικαιούχους ή τους διαδόχους τους και εκείνους που έχουν υποχρέωση για αποζημίωση ή τους διαδόχους τους, όπως και οι απαιτήσεις από σύμβαση ασφάλισης αυτοκινήτου, ανάμεσα στις ασφαλιστικές εταιρίες και τους ασφαλισμένους ή τους διαδόχους τους, 12) οι διαφορές από προσβολή της νομής ή κατοχής κινητών ή ακινήτων.

Άρθρο 17

Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται πάντοτε:

1) οι διαφορές που αφορούν το διαζύγιο, την ακύρωση του γάμου, την αναγνώριση της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας του γάμου, τις σχέσεις των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου, οι οποίες πηγάζουν από αυτόν, καθώς και εκείνες του άρθρου 592 αρ. 2,

2) οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αρ. 3, καθώς και εκείνες που αφορούν τη ρύθμιση της οικογενειακής στέγης και την κατανομή των κινητών μεταξύ των συζύγων σε περίπτωση διακοπής της συμβίωσης,

3) με την επιφύλαξη του άρθρου 14 παράγραφος 1 περίπτωση γ΄, οι διαφορές ανάμεσα στους ιδιοκτήτες ορόφων ή διαμερισμάτων από τη σχέση της οροφοκτησίας, καθώς και οι διαφορές ανάμεσα στους διαχειριστές ιδιοκτησίας κατ' ορόφους και στους ιδιοκτήτες ορόφων και διαμερισμάτων και

4) οι διαφορές που αφορούν την ακύρωση αποφάσεων της γενικής συνέλευσης σωματείων ή συνεταιρισμών.

Άρθρο 47

Απόφαση πολυμελούς ή μονομελούς πρωτοδικείου δεν προσβάλλεται με ένδικο μέσο για το λόγο ότι η υπόθεση ανήκει στην αρμοδιότητα του κατώτερου δικαστηρίου. Το ίδιο εφαρμόζεται αναλόγως και για την απόφαση κατώτερου δικαστηρίου που παραπέμπει την υπόθεση σε ανώτερο.

Άρθρο 58

1. Η αίτηση για την εξαίρεση που υποβάλλεται έως την έναρξη της συζήτησης γίνεται με την κατάθεση εγγράφου στη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου. Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι της εξαίρεσης, διαφορετικά είναι απαράδεκτη.

Άρθρο 79

1. Αν τρίτος αντιποιείται ολόκληρο ή ένα μέρος από το αντικείμενο της δίκης που εκκρεμεί ανάμεσα σε άλλους, έχει δικαίωμα να παρέμβει κυρίως στον πρώτο βαθμό.

Άρθρο 89

Η προσεπίκληση ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αγωγή και κοινοποιείται στον προσεπικαλούμενο. Η άσκηση της προσεπίκλησης έχει τα αποτελέσματα που έχει και η άσκηση της αγωγής.

Άρθρο 91

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 238, όποιος έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να ανακοινώσει τη δίκη σε τρίτους, ώσπου να εκδοθεί από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο οριστική απόφαση για την ουσία της υπόθεσης.

Άρθρο 94

1. Στα πολιτικά δικαστήρια οι διάδικοι έχουν υποχρέωση να παρίστανται με πληρεξούσιο δικηγόρο.
2. Επιτρέπεται η δικαστική παράσταση διαδίκου χωρίς πληρεξούσιο δικηγόρο: α) στο ειρηνοδικείο, εφόσον πρόκειται για μικροδιαφορές β) για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος.

Άρθρο 115

1. Η διαδικασία πριν από τη δημόσια συνεδρίαση και έξω από το ακροατήριο είναι πάντοτε έγγραφη.
2. Με την επιφύλαξη των άρθρων 237 και 238 στον πρώτο βαθμό, καθώς και στις υποθέσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική.
3. Με την επιφύλαξη των υποθέσεων των μικροδιαφορών, η κατάθεση προτάσεων είναι υποχρεωτική.

Άρθρο 117

1. Ουσιώδη προαπαιτούμενα για κάθε έκθεση είναι:
α) να συντάσσεται όταν γίνεται η πράξη με την παρουσία όσων συμπράττουν,
β) να αναφέρει τον τόπο και το χρόνο που γίνεται η πράξη, το όνομα, το επώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου κάθε προσώπου που είναι παρόν,
γ) να διαβάζεται στους παρόντες διαδίκους και στα άλλα πρόσωπα που συμπράττουν και να επιβεβαιώνεται από αυτούς,
δ) να υπογράφεται από το δικαστή ή δικαστικό υπάλληλο που τη συνέταξε, από το γραμματέα που συνέπραξε, από τους παρόντες διαδίκους και τα άλλα πρόσωπα που συνέπραξαν ή να αναφέρεται η άρνηση ή η αδυναμία τους να υπογράψουν.

Άρθρο 118

Τα δικόγραφα που επιδίδονται από ένα διάδικο σε άλλον ή υποβάλλονται στο δικαστήριο πρέπει να αναφέρουν:
1) το δικαστήριο ή τον δικαστή, ενώπιον του οποίου διεξάγεται η δίκη ή η διαδικαστική πράξη,
2) το είδος του δικογράφου,
3) το όνομα, το επώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία και τη διεύθυνση όλων των διαδίκων και των νόμιμων αντιπροσώπων τους, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου του διαδίκου που επιδίδει ή υποβάλλει το δικόγραφο και αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας τους, καθώς και τον αριθμό του φορολογικού μητρώου τους,
4) το αντικείμενο του δικογράφου, κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και ευσύνοπτο και
5) τη χρονολογία και την υπογραφή του διαδίκου ή του νομίμου αντιπροσώπου ή του δικαστικού πληρεξουσίου του και, όταν είναι υποχρεωτική η παράσταση με δικηγόρο, την υπογραφή του δικηγόρου.

Άρθρο 119

1. Τα δικόγραφα της αγωγής, της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης, της αναίρεσης, της αναψηλάφησης, της τριτανακοπής, της ανακοπής εναντίον εξώδικων και δικαστικών πράξεων, της κύριας και πρόσθετης παρέμβασης, της ανακοίνωσης και της προσεπίκλησης πρέπει να περιέχουν, εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρον 118, και ακριβή καθορισμό της διεύθυνσης, και ιδίως οδό και αριθμό της κατοικίας ή του γραφείου ή του καταστήματος του διαδίκου που ενεργεί τη διαδικαστική πράξη, του νόμιμου αντιπροσώπου του και του δικαστικού πληρεξουσίου του. Τα δικόγραφα περιέχουν επίσης τις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των πληρεξούσιων δικηγόρων.
4. Τα δικόγραφα κάθε φύσεως, είναι δυνατόν να υποβάλλονται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρουν προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του π.δ. 150/2001 (Α΄ 125). Κατά τον ίδιο τρόπο είναι δυνατό να υποβάλλονται και τα επικαλούμενα με τις προτάσεις αποδεικτικά μέσα. Το δικόγραφο που έχει υποβληθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι κατατέθηκε, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από το δικαστήριο ηλεκτρονική απόδειξη, που θα φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την άνω έννοια και θα περιέχει και την έκθεση κατάθεσης.

Άρθρο 126

1. Η επίδοση γίνεται: α) προσωπικά σε εκείνον στον οποίο απευθύνεται το έγγραφο, β) για πρόσωπα που δεν έχουν ικανότητα δικαστικής παράστασης, στο νόμιμο αντιπρόσωπό τους, γ) για νομικά πρόσωπα ή άλλες ενώσεις προσώπων, στον εκπρόσωπό τους, σύμφωνα με το νόμο ή το καταστατικό, δ) για το δημόσιο, σε εκείνους που το εκπροσωπούν σύμφωνα με το νόμο.

Άρθρο 128

1. Αν ο παραλήπτης δεν βρίσκεται στην κατοικία του, το έγγραφο παραδίδεται σε έναν από τους ενήλικους συνοίκους του, που έχουν συνείδηση των πράξεών τους και δεν συμμετέχουν στη δίκη ως αντίδικοί του.

Άρθρο 143

1. Ο δικαστικός πληρεξούσιος που διορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 96 είναι αυτοδικαίως και αντίκλητος για όλες τις επιδόσεις που αναφέρονται στη δίκη στην οποία είναι πληρεξούσιος, έως και την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, εκτός αν με δικόγραφο γνωστοποιηθεί στους λοιπούς διαδίκους η αντικατάστασή του.

Άρθρο 147

2. Το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου δεν υπολογίζεται για τις προθεσμίες των άρθρων 503, 518 παρ. 1, 545 παράγραφοι 1 και 2, 564 παράγραφοι 1 και 2, καθώς και των άρθρων 153, 215 παράγραφος 2, 237 παράγραφος 1, 238 παράγραφος 1,598, 632 παράγραφος 2, 633 παράγραφος 2, 642, 715 παράγραφος 5, 729 παράγραφος 5, 847 παράγραφος 1, 926 παράγραφος 2, 934 παράγραφος 1 στοιχεία α΄ και β΄, 943 παράγραφος 4, 955, 966 παράγραφοι 2 και 3, 971 παράγραφος 1, 972 παράγραφος 1 στοιχείο β΄, 973, 974, 979 παράγραφος 2, 985 παράγραφος 1, 986, 988 παράγραφος 1, 995 και 997 παράγραφος 2.

Άρθρο 148

Οι προθεσμίες που ορίζει ο νόμος ή ο δικαστής και αφορούν τη διαδικασία μπορούν να παραταθούν από τους διαδίκους, με συμφωνία αυτών, μόνο εφόσον συμφωνεί ο δικαστής ή από τον ίδιο τον δικαστή, ο οποίος σταθμίζει τις ειδικές κάθε φορά περιστάσεις. Η δυνατότητα αυτή δεν ισχύει για τις προθεσμίες ένδικων μέσων.

Άρθρο 190

2. Ο κατάλογος της παραγράφου 1 μπορεί να περιληφθεί και στις προτάσεις που υποβάλλονται κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο. Στις περιπτώσεις των άρθρων 237 και 238 ο κατάλογος υποβάλλεται μόνο με τις προτάσεις.

Άρθρο 192

Σε περίπτωση αποδοχής ή ανάκλησης διαδικαστικής πράξης ή παραίτησης, είτε από αυτήν είτε από ολόκληρη τη δίκη, αν εκδίδεται οριστική απόφαση, εφαρμόζονται όσα ορίζονται στο άρθρο 191, διαφορετικά η εκκαθάριση των εξόδων γίνεται κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. από το μονομελές πρωτοδικείο ή από το ειρηνοδικείο, για τις δίκες που διεξάγονται σε αυτό.

Άρθρο 200

1. Ύστερα από αίτηση του διαδίκου, η απόφαση που χορηγεί το ευεργέτημα της πενίας ή και μεταγενέστερη απόφαση διορίζει έναν δικηγόρο, ένα συμβολαιογράφο και ένα δικαστικό επιμελητή, με την εντολή να υπερασπιστούν τον άπορο, να τον εκπροσωπήσουν στο δικαστήριο και να του δώσουν τη βοήθεια που χρειάζεται για να γίνουν οι διάφορες πράξεις. Αυτοί έχουν υποχρέωση να δεχτούν την εντολή και να δίνουν τη βοήθειά τους στον άπορο χωρίς αξίωση προκαταβολής αμοιβής δικαιωμάτων.

2. Ο διορισμός δικηγόρου με την απόφαση ισχύει ως παροχή δικαστικής πληρεξουσιότητας από τον άπορο, στην έκταση που ορίζει το άρθρο 97, εκτός αν η απόφαση ύστερα από αίτηση του απόρου, την περιορίζει ή την επεκτείνει.

Άρθρο 204

Αν οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους πέτυχαν την παροχή του ευεργετήματος της πενίας με αναληθείς δηλώσεις και στοιχεία, ο δικαστής, που αποφασίζει την ανάκληση του ευεργετήματος, τους καταδικάζει σε χρηματική ποινή από εκατό (100) ευρώ έως διακόσια (200) ευρώ που περιέρχεται στο δημόσιο ως δημόσιο έσοδο, χωρίς να αποκλείεται υποχρέωσή τους να καταβάλουν τα ποσά από τα οποία είχαν απαλλαγεί, ούτε και η ποινική τους δίωξη. Αντίγραφο της απόφασης αυτής γνωστοποιείται αμέσως στο Υπουργείο Οικονομικών με επιμέλεια της γραμματείας.

Άρθρο 205

Το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, με την οριστική απόφαση του, επιβάλλει στον διάδικο ή στον νόμιμο αντιπρόσωπό του ή στο δικαστικό του πληρεξούσιο, ανάλογα με την ευθύνη καθενός, χρηματική ποινή από χίλια (1.000) ευρώ έως δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ, που περιέρχεται στο δημόσιο ως δημόσιο έσοδο, αν προκύψει από τη δίκη που έγινε, ότι, αν και το γνώριζαν: 1) άσκησαν προφανώς αβάσιμη αγωγή, ανταγωγή ή παρέμβαση ή προφανώς αβάσιμο ένδικο μέσο ή 2) διεξήγαγαν τη δίκη παρελκυστικά ή δεν τήρησαν τους κανόνες των χρηστών ηθών ή της καλής πίστης ή το καθήκον της αλήθειας. Αντίγραφο της απόφασης αυτής γνωστοποιείται αμέσως στο Υπουργείο Οικονομικών με επιμέλεια της γραμματείας.

Άρθρο 207

2. Αν αυτός που θορυβεί ή ο παραβάτης είναι δικηγόρος, το δικαστήριο, είτε πρόκειται για συνεδρίαση στο ακροατήριο, είτε πρόκειται για ενέργεια πράξης έξω από αυτό, εφαρμόζει το άρθρο 155 του Κώδικα Δικηγόρων».

3. Στο ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ (ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, άρθρα 1 έως 207) εισάγονται οι νέες διατάξεις της παραγράφου 1 εδάφιο γ' του άρθρου 14, της παραγράφου 2 του άρθρου 116 και του άρθρου 116Α ως εξής:

«Άρθρο 14

γ) οι διαφορές ανάμεσα στους ιδιοκτήτες ορόφων ή διαμερισμάτων από τη σχέση της οροφοκτησίας και οι διαφορές ανάμεσα στους διαχειριστές ιδιοκτησίας κατ' ορόφους και στους ιδιοκτήτες ορόφων και διαμερισμάτων που αφορούν κοινόχρηστες δαπάνες, εφόσον η αξία του αντικειμένου τους δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ.

Άρθρο 116

2. Το δικαστήριο, οι διάδικοι, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι και οι νόμιμοι εκπρόσωποι των διαδίκων οφείλουν να συμβάλλουν με την εν γένει δικονομική τους συμπεριφορά και ιδίως με την επιμελή διεξαγωγή της δίκης, την εμπρόθεσμη επιχείρηση διαδικαστικών πράξεων, την έγκαιρη προβολή ισχυρισμών και προσαγωγή αποδεικτικών μέσων στην επίσπευση της δίκης και στην ταχεία επίλυση της διαφοράς.

Άρθρο 116Α

Το δικαστήριο ενθαρρύνει σε κάθε στάση της δίκης και σε κάθε διαδικασία τη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, την επιλογή της διαμεσολάβησης ως μέτρο εξώδικης επίλυσης της διαφοράς, υποστηρίζει σχετικές πρω-

τοβουλίες των διαδίκων και μπορεί να διατυπώνει προτάσεις συμβιβασμού με συνεκτίμηση της πραγματικής και νομικής κατάστασης.»

Άρθρο δεύτερο

1. Από το ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ (ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΤΑ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ, άρθρα 208 έως 494) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 208, 211, 229, 231, 233 παράγραφοι 2, 3 και 4, 244, 245 παράγραφος 2, 251, 269, 270, 311, 400 αριθμ. 3 και 472.

2.Από το ίδιο ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ (ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΤΑ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ, άρθρα 208 έως 494) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται οι διατάξεις των άρθρων 209 παράγραφος 1, 210, 212 παράγραφος 2, 213,215 παράγραφος 2, 223, 226 παράγραφος 2, 228, 230 παράγραφος 1, 232, 237, 238, 254, 260, 263, 268, 271 παράγραφος 1 και 2, 272 παράγραφοι 1 και 3, 273, 274, 275, 276 παράγραφος 1, 277, 286, 287 παράγραφος 1, 293 παράγραφος 1, 294, 297, 305, 317 παράγραφος 3, 318 παράγραφος 1, 340, 370, 393, 394 παράγραφος 1, 398, 461, 466, 468 παράγραφος 1, 469 παράγραφος 1 και 484 παράγραφος 2 ως εξής:

«Άρθρο 209

1. Όποιος έχει την πρόθεση να ασκήσει αγωγή μπορεί πριν από την κατάθεσή της να ζητήσει τη συμβιβαστική επέμβαση του αρμόδιου για την εκδίκαση της αγωγής ειρηνοδίκη. Για το σκοπό αυτόν υποβάλλεται αίτηση προς τον ειρηνοδίκη, στην οποία πρέπει να αναγράφεται συνοπτικά το αντικείμενο της διαφοράς, ή εμφανίζονται αυθόρμητα οι ενδιαφερόμενοι ενώπιόν του.

Άρθρο 210

1. Ο ειρηνοδίκης κατά τη συμβιβαστική επέμβαση εξετάζει μαζί με τους ενδιαφερομένους ολόκληρη τη διαφορά χωρίς να δεσμεύεται από το ισχύον δικονομικό και ουσιαστικό δίκαιο, εκτιμά ελεύθερα τα διάφορα πραγματικά περιστατικά και προσπαθεί να βρει τρόπο συμβιβασμού. Ιδίως έχει το δικαίωμα να διατάζει αυτοψία, πραγματογνωμοσύνη, την προσαγωγή οποιουδήποτε εγγράφου, την προσωπική εμφάνιση των διαδίκων και μπορεί να εξετάζει μάρτυρες, έστω και χωρίς όρκο, και γενικά να ενεργεί οποιαδήποτε πράξη για να διευκρινιστεί η διαφορά.

2. Ο συμβιβασμός μπορεί να αφορά ολόκληρη τη διαφορά ή μόνο μέρος της.

Άρθρο 212

2. Αν η συμβιβαστική επέμβαση αποτύχει, γίνεται σχετική αναφορά στα πρακτικά και σημειώνεται από τον ειρηνοδίκη ο λόγος της αποτυχίας.

Άρθρο 213

Η αίτηση συμβιβαστικής επέμβασης θεωρείται ότι δεν υποβλήθηκε ποτέ, αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου για να είναι έγκυρος ο συμβιβασμός. Στην περίπτωση αυτή γίνεται σχετική σημείωση στα πρακτικά.

Άρθρο 215

2. Στην περίπτωση του άρθρου 237, η αγωγή επιδίδεται στον εναγόμενο μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της και αν αυτός ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών. Αν η αγωγή δεν επιδοθεί μέσα στην προθεσμία αυτή, θεωρείται ως μη ασκηθείσα.

Άρθρο 223

Όταν επέλθει η εκκρεμοδικία, είναι απαράδεκτη η μεταβολή του αιτήματος της αγωγής. Κατ' εξαίρεση μπορεί ο ενάγων με τις προτάσεις ή με δήλωση στα πρακτικά εωσότου περατωθεί η δίκη στον πρώτο βαθμό να περιορίσει το αίτημα της αγωγής ή να ζητήσει: 1) τα παρεπόμενα του κύριου αντικειμένου της αγωγής και 2) αντί γι' αυτό που ζητήθηκε αρχικά άλλο αντικείμενο ή το διαφέρον εξαιτίας μεταβολής που επήλθε.

Άρθρο 226

2. Αμέσως μετά την κατάθεση της αγωγής ο γραμματέας, με βάση τη σημείωση στο πρωτότυπο της αγωγής της ημέρας και ώρας συζήτησής της, την εγγράφει στο πινάκιο του δικαστηρίου, όπου σημειώνει το όνομα και το επώνυμο των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους, καθώς και το αντικείμενο της δίκης. Στην περίπτωση του άρθρου 237, κατά τη σύνταξη της έκθεσης κατάθεσης της αγωγής ο γραμματέας θέτει στο πρωτότυπο και στα αντίγραφα ευδιάκριτη σημείωση στην οποία αναγράφεται η προθεσμία κατάθεσης των προτάσεων για τον ενάγοντα και τον εναγόμενο και επισημαίνεται ότι εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη.

Άρθρο 228

Αν δεν ορίζεται διαφορετικά, η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι τριάντα (30) ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, εξήντα (60) ημέρες πριν από τη συζήτηση.

Άρθρο 230

1. Οι διατάξεις του άρθρου 228 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζονται και για τον προσδιορισμό κάθε άλλης δικασίμου.

Άρθρο 232

1. Ο πρόεδρος του πολυμελούς πρωτοδικείου, ο δικαστής του μονομελούς ή ο ειρηνοδίκης μπορούν ύστερα από αίτηση των διαδίκων που υποβάλλεται με την αγωγή ή και αυτοτελώς πριν από τη λήξη της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων και πάντως πριν από την ορισμένη δικάσιμο:

α) να καλέσουν εγγράφως τους διαδίκους ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους να εμφανιστούν αυτοπροσώπως κατά τη συζήτηση για να τους υποβληθούν ερωτήσεις και να δώσουν διασαφήσεις για την υπόθεση,

β) να ζητήσουν εγγράφως από δημόσια αρχή την προσαγωγή ή αποστολή εγγράφου, που βρίσκεται στην κατοχή της,

γ) να διατάξουν την προσαγωγή εγγράφων που βρίσκονται στην κατοχή ενός των διαδίκων ή τρίτου εντός προθεσμίας που ορίζει το δικαστήριο. Ο τρίτος δεν υποχρεούται στην προσαγωγή αν συντρέχουν λόγοι για τους οποίους δεν υπάρχει υποχρέωση μαρτυρίας ή υπάρχει δικαίωμα αρνήσεως μαρτυρίας ή η προσαγωγή θα συνιστούσε ιδιαίτερη επιβάρυνση για τον τρίτο.

2. Αν ο διάδικος ή ο τρίτος κληθεί και αδικαιολόγητα δεν προσκομίσει τα έγγραφα της παραγράφου 1 εδάφιο γ΄, καταδικάζεται, εκτός από τα δικαστικά έξοδα και σε χρηματική ποινή εκατό (100) ευρώ έως διακοσίων (200) ευρώ, που περιέρχεται στο δημόσιο ως δημόσιο έσοδο. Η άρνηση του διαδίκου ή του τρίτου να προσκομίσει τα έγγραφα εκτιμάται ελεύθερα από το δικαστήριο. Αντίγραφο της απόφασης με την οποία καταδικάζεται ο διάδικος ή ο τρίτος γνωστοποιείται αμέσως στο Υπουργείο Οικονομικών με επιμέλεια της γραμματείας.

Άρθρο 237

1. Μέσα σε εκατό (100) ημέρες από την κατάθεση της αγωγής οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές. Μέσα στην ίδια προθεσμία κατατίθενται το αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής, καθώς και τα πληρεξούσια έγγραφα προς τους δικηγόρους κατά το άρθρο 96. Το δικαστικό ένσημο κατατίθεται το αργότερο μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης. Η παραπάνω προθεσμία παρατείνεται κατά τριάντα (30) ημέρες για όλους τους διαδίκους αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής.

2. Οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις, η οποία κατατίθεται μέσα στις επόμενες δεκαπέντε (15) ημέρες από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, με την παρέλευση των οποίων κλείνει ο φάκελος της δικογραφίας. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις. Εκπρόθεσμες προτάσεις και προσθήκες δεν λαμβάνονται υπόψη.

3. Η κατάθεση γίνεται στον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας, που βεβαιώνει με επισημείωση τη χρονολογία της κατάθεσης των προτάσεων και των αντικρούσεων. Κάθε διάδικος δικαιούται να πάρει ατελώς με δική του δαπάνη αντίγραφα των προτάσεων και των αντικρούσεων των αντιδίκων του και των εγγράφων που έχουν προσκομίσει. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί και από το δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή, την παρέμβαση ή τις προτάσεις ή από τρίτο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από το δικηγόρο αυτόν.

4. Μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας με πράξη του προέδρου του τριμελούς συμβουλίου ή του αρμόδιου δικαστή, ορίζεται, σύμφωνα με τον κανονισμό του δικαστηρίου, ο δικαστής και για τις υποθέσεις αρμοδιότητας του πολυμελούς πρωτοδικείου η σύνθεση του δικαστηρίου για την εκδίκαση της υπόθεσης. Στην τελευταία περίπτωση ο πρόεδρος του πολυμελούς πρωτοδικείου ορίζει τον εισηγητή. Συγχρόνως ορίζεται ημέρα και ώρα συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι μεγαλύτερο από τριάντα (30) ημέρες από την παρέλευση της αμέσως πιο πάνω δεκαπενθήμερης προθεσμίας. Κατ' εξαίρεση, αν ο προβλεπόμενος από τον κανονισμό του δικαστηρίου αριθμός υποθέσεων, που ανατίθεται σε κάθε δικαστή, καλυφθεί, ο ορισμός δικαστή και χρόνου συζήτησης της υπόθεσης γίνεται στον απολύτως αναγκαίο χρόνο. Η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Με πρωτοβουλία επίσης του γραμματέα μπορεί να γνωστοποιείται η δικάσιμος που ορίστηκε με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Κατά την ορισμένη δικάσιμο δεν εξετάζονται μάρτυρες και η υπόθεση συζητείται και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους. Αναβολή της συζήτησης κατά το άρθρο 241 δεν επιτρέπεται.

5. Μετά τη συζήτηση αυτή εκδίδεται η οριστική απόφαση με βάση τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας.

6. Αν από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας κρίνεται απολύτως αναγκαία η εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο, ενός από κάθε πλευρά από εκείνους που έδωσαν ένορκη βεβαίωση ή σε περίπτωση ανυπαρξίας αυτών από τους προτεινόμενους από κάθε πλευρά, με απλή διάταξη του προέδρου επί πολυμελούς πρωτοδικείου ή του δικαστή της υπόθεσης επί μονομελούς πρωτοδικείου και ειρηνοδικείου, διατάσσεται η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι συντομότερο από δεκαπέντε (15) ημέρες, για την εξέταση των μαρτύρων ενώπιον του ήδη ορισμένου δικαστή, στον τόπο και στην ημέρα και ώρα που ορίζεται με τη διάταξη αυτή μέσα στο ίδιο δικαστικό έτος, εκτός αν αυτό είναι χρονικά αδύνατο. Η καταχώριση της διάταξης στο οικείο βιβλίο του δικαστηρίου, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων. Η καταχώριση της διάταξης μπορεί επίσης να γνωστοποιείται με πρωτοβουλία του γραμματέα με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Ο δικαστής αποφασίζει για όλα τα σχετικά με την απόδειξη διαδικαστικά ζητήματα. Αν ο χρόνος εξέτασης των μαρτύρων δεν επαρκεί, επιτρέπεται μόνο διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον του ίδιου δικαστή, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης των μαρτύρων θεωρείται συντελεσμένη και η επανάληψη της συζήτησης. Αν ο χρόνος εξέτασης των μαρτύρων οριστεί για οποιοδήποτε λόγο μέσα στο επόμενο δικαστικό έτος και η εξέταση των μαρτύρων ενώπιον του ίδιου δικαστή δεν είναι δυνατή, η υπόθεση διαγράφεται από τη χρέωση του συγκεκριμένου δικαστή και ακολουθεί νέα χρέωση για την εξέταση των μαρτύρων και την έκδοση της απόφασης. Στη θέση της διαγραφείσας υπόθεσης στον εισηγητή ή στο δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή του ειρηνοδικείου ανατίθεται άλλη υπόθεση.

7. Μέσα σε οκτώ (8) εργάσιμες ημέρες από την εξέταση των μαρτύρων οι διάδικοι δικαιούνται με προσθήκη να προβούν σε αξιολόγηση των αποδείξεων αυτών. Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν κατατίθενται νέες προτάσεις.

8. Μετά την περάτωση της δίκης οι διάδικοι οφείλουν να αναλάβουν όλα τα σχετικά έγγραφά τους. Ο γραμματέας βεβαιώνει στις προτάσεις κάθε διαδίκου ότι ανέλαβε τα έγγραφά του. Αν υπάρχει σπουδαίος λόγος, ο πρόεδρος του δικαστηρίου επιτρέπει στο διάδικο να αναλάβει ορισμένο έγγραφο και πριν από την περάτωση της δί-

κης. Αν το έγγραφο αυτό είναι αναγκαίο, η ανάληψη επιτρέπεται μόνο αφού κατατεθεί επικυρωμένο αντίγραφο. Οι προτάσεις παραμένουν στο αρχείο του δικαστηρίου.

9. Η κατάθεση των προτάσεων, καθώς και της προσθήκης, μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 119. Επίσης με ηλεκτρονικά μέσα μπορεί να υποβάλλονται και τα σχετικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους οι διάδικοι.

10. Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους κατά τη διάρκεια της συζήτησης να παρίστανται σε άλλο τόπο και να ενεργούν εκεί διαδικαστικές πράξεις. Η συζήτηση αυτή μεταδίδεται ταυτόχρονα με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο, όπου παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

11. Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει την εξέταση μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων χωρίς αυτοί να παρίστανται στην αίθουσα συνεδρίασης του, η δε σχετική απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Η εξέταση μεταδίδεται ταυτοχρόνως με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο εξέτασης των μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων. Η εξέταση αυτή, η οποία θεωρείται ότι διεξάγεται ενώπιον του δικαστηρίου, έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ με την εξέταση στο ακροατήριο.

Άρθρο 238

1. Παρεμβάσεις, προσεπικλήσεις, ανακοινώσεις και ανταγωγές στην περίπτωση του άρθρου 237 κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Παρεμβάσεις μετά από προσεπίκληση ή ανακοίνωση κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους, μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Οι παραπάνω προθεσμίες παρατείνονται κατά τριάντα (30) ημέρες για όλους τους διάδικους αν ο αρχικός εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. Η κατάθεση των προτάσεων και της προσθήκης σε αυτές, γίνεται και στην τελευταία περίπτωση μέσα στις προθεσμίες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 237.

2. Μέσα στην προθεσμία της κατάθεσης των προτάσεων προσκομίζονται και όλα τα επικαλούμενα με αυτές αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα.

Άρθρο 254

1. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης, η οποία έχει κηρυχθεί περατωμένη, όταν κατά τη μελέτη της υπόθεσης ή τη διάσκεψη παρουσιάζονται κενά ή αμφίβολα σημεία που χρειάζονται συμπλήρωση ή επεξήγηση ή όταν επιβάλλεται η διενέργεια αυτοψίας, πραγματογνωμοσύνης ή εξέτασης των διαδίκων στο ακροατήριο. Η απόφαση μνημονεύει απαραιτήτως τα ειδικά θέματα που αποτελούν αντικείμενο της επαναλαμβανόμενης συζήτησης. Η συζήτηση αυτή θεωρείται συνέχεια της προηγουμένης. Στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 με την απόφαση για την επανάληψη της συζήτησης μπορεί επιπλέον, αν κρίνεται απολύτως αναγκαία η εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο, να διαταχθεί και η εξέταση ενός μάρτυρα από κάθε πλευρά κατά την επαναλαμβανόμενη συζήτηση.

2. Στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση, η οποία ορίζεται το συντομότερο δυνατό, οι διάδικοι κλητεύονται τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτήν.

3. Η υπόθεση εκδικάζεται από τον ίδιο δικαστή και από την ίδια σύνθεση επί πολυμελούς δικαστηρίου, εκτός αν αυτό είναι για φυσικούς ή νομικούς λόγους αδύνατο.

Άρθρο 260

1. Αν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης δεν εμφανίζονται όλοι οι διάδικοι ή εμφανίζονται, αλλά δεν μετέχουν κανονικά στη συζήτηση, η συζήτηση ματαιώνεται.

2. Στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 αν οι διάδικοι δεν λάβουν κανονικά μέρος στη δίκη η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώνεται. Αν παρέλθουν εξήντα (60) ημέρες από τη ματαίωση χωρίς να ζητηθεί ο προσδιορισμός νέας συζήτησης, η υπόθεση διαγράφεται από το πινάκιο και η αγωγή θεωρείται ως μη ασκηθείσα. Για τη νέα συζήτηση εφαρμόζονται αναλόγως οι προθεσμίες των άρθρων 215 παράγραφος 2 και 237 παράγραφοι 1 και 2.

3. Η με οποιονδήποτε τρόπο ματαίωση της συζήτησης της υπόθεσης αποτελεί διαδικαστική πράξη του δικαστηρίου.

Άρθρο 263

Κατά τη συζήτηση και στις περιπτώσεις των άρθρων 237 και 238 με τις προτάσεις πρέπει να προτείνονται, με ποινή απαραδέκτου: α) η αναρμοδιότητα, εκτός αν δεν επιτρέπεται παρέκταση, β) η υπαγωγή της διαφοράς σε διαιτησία, γ) η έλλειψη εγγυοδοσίας, δ) η μη καταβολή των εξόδων της προηγούμενης δίκης, ε) η ύπαρξη προθεσμίας για την αποποίηση κληρονομίας, στ) η προσεπίκληση ομοδίκων ή υπόχρεων για αποζημίωση.

Άρθρο 268

1. Μετά την εκκρεμοδικία ο εναγόμενος μπορεί να ασκήσει ανταγωγή.

2. Στην περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας επιτρέπεται ανταγωγή μόνο όταν ασκείται από όλους ή εναντίον όλων των ομοδίκων.

3. Δεν μπορεί να ασκηθεί ανταγωγή για υπόθεση που υπάγεται σε ειδική διαδικασία, αν η αγωγή δικάζεται κατά τη γενική ή άλλη ειδική διαδικασία και αντίστροφα.

4. Η ανταγωγή ασκείται με χωριστό δικόγραφο. Μετά την άσκηση της ανταγωγής, η δωσιδικία της διατηρείται και αν η κύρια αγωγή απορριφθεί ή ο ενάγων την ανακαλέσει ή παραιτηθεί από αυτήν.

Άρθρο 271

1. Αν ο εναγόμενος δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση επιδόθηκαν σε αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα.

2. Αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση επιδόθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα, η υπόθεση συζητείται ερήμην

του εναγομένου. Διαφορετικά κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτηση και στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 θεωρείται ως μη ασκηθείσα η αγωγή.

Άρθρο 272

1. Αν η συζήτηση γίνεται με επιμέλεια του ενάγοντος και αυτός δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση χωρίς αυτόν και απορρίπτει την αγωγή.

3. Αν ο εναγόμενος άσκησε ανταγωγή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 271.

Άρθρο 273

Αν εκείνος που άσκησε κύρια παρέμβαση δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 272.

Άρθρο 274

1. Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, η διαδικασία προχωρεί σαν να μην είχε ασκηθεί η πρόσθετη παρέμβαση. Όποιος άσκησε πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να παρίσταται στις επόμενες στάσεις της δίκης και στις επόμενες διαδικαστικές πράξεις, πρέπει δε να καλείται νόμιμα για αυτό.

2. Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, τότε: α) αν δεν λάβουν μέρος κανονικά στη δίκη και οι δύο αρχικοί διάδικοι ή ο αντίδικος εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 271 και 272, β) αν δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη μόνο εκείνος υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του μεταξύ εκείνου που άσκησε την παρέμβαση και του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση.

3. Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση, συμμετάσχει στη δίκη ως κύριος διάδικος αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, επέρχονται ως προς αυτόν οι συνέπειες της απουσίας του διαδίκου τη θέση του οποίου ανέλαβε.

Άρθρο 275

Αν δεν έλαβαν μέρος κανονικά στη δίκη αυτοί που έχουν προσεπικληθεί κατά το άρθρο 86 ή εκείνος που προσεπικάλεσε, αλλά έλαβαν μέρος κανονικά οι ομόδικοι που προσεπικλήθηκαν, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 76. Αν δεν έλαβαν μέρος κανονικά στη δίκη αυτοί που έχουν προσεπικληθεί και εκείνος που προσεπικάλεσε, οι ομόδικοι που προσεπικλήθηκαν υπόκεινται στις ίδιες συνέπειες στις οποίες υπόκειται και εκείνος που προσεπικάλεσε.

Άρθρο 276

1. Αν αυτός που έχει προσεπικληθεί κατά το άρθρο 87 δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη ή λάβει αλλά δεν κάνει δήλωση για τη σχέση του με το επίδικο ή αμφισβητήσει τους ισχυρισμούς του εναγομένου που τον προσεπικάλεσε ο τελευταίος μπορεί να αποδεχτεί την αγωγή.

Άρθρο 277

Αν ο ενάγων, ο εναγόμενος ή εκείνος που έχει ασκήσει κύρια παρέμβαση προσεπικάλεσε τους υπόχρεους σε αποζημίωση, τότε: 1) αν δεν λάβουν μέρος κανονικά στη δίκη αυτοί που έχουν προσεπικληθεί και εκείνος που έχει προσεπικαλέσει δικάζονται ερήμην, 2) αν οι κύριοι διάδικοι λάβουν μέρος κανονικά στη δίκη αλλά απουσιάζουν αυτοί που έχουν προσεπικληθεί, συζητείται η υπόθεση μεταξύ των πρώτων κατ' αντιμωλίαν, ενώ αυτοί που έχουν προσεπικληθεί δικάζονται ερήμην, 3) αν λάβουν μέρος κανονικά στη δίκη αυτοί που έχουν προσεπικληθεί και απουσιάζει ο κύριος διάδικος που τους προσεπικάλεσε, οι πρώτοι έχουν το δικαίωμα είτε να λάβουν τη θέση του κύριου διαδίκου και να συζητήσουν την υπόθεση με τον αντίδικο, είτε απλώς να ασκήσουν παρέμβαση. Στη δεύτερη περίπτωση η διαδικασία προχωρεί σαν να μην είχε ασκηθεί η πρόσθετη παρέμβαση και το δικαστήριο δικάζει ερήμην τον απόντα προσεπικαλέσαντα διάδικο, 4) αν λάβουν μέρος κανονικά στη δίκη οι κύριοι διάδικοι και αυτοί που έχουν προσεπικληθεί, οι τελευταίοι έχουν το δικαίωμα να αρνηθούν την προσεπίκληση ή να ασκήσουν απλώς παρέμβαση ή να πάρουν τη θέση εκείνου που τους προσεπικάλεσε και να συζητήσουν την υπόθεση με τον αντίδικο.

Άρθρο 286

Η δίκη διακόπτεται αν, έως ότου τελειώσει η συζήτηση, μετά την οποία εκδίδεται η οριστική απόφαση: α) πεθάνει κάποιος διάδικος ή νόμιμος αντιπρόσωπός του ή συμβεί άλλη μεταβολή στο πρόσωπο κάποιου από αυτούς, η οποία επηρεάζει την ικανότητα της δικαστικής παράστασής του ή την εξουσία εκπροσώπησης του νόμιμου αντιπροσώπου, εκτός αν πρόκειται για θάνατο ή άλλες μεταβολές στο πρόσωπο του νόμιμου αντιπροσώπου ανώνυμης εταιρίας, εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, σωματείου ή ιδρύματος, β) επέλθει περίπτωση αποκατάστασης κληρονομίας ή κληροδοσίας, γ) πτωχεύσει κάποιος διάδικος, εφόσον η δίκη αφορά την πτωχευτική περιουσία ή πεθάνει ή αντικατασταθεί ο σύνδικος ή εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για επικύρωση του πτωχευτικού συμβιβασμού ή για αποκατάσταση, εφόσον έχουν ως αποτέλεσμα την ανάληψη της διαχείρισης της περιουσίας από τον πτωχό που συμβιβάστηκε ή αποκαταστάθηκε, δ) πεθάνει, απολυθεί, εκπέσει, παραιτηθεί από το λειτούργημά του ή χάσει γενικά την ικανότητα για εκπροσώπηση και υπεράσπιση του διαδίκου ο δικαστικός πληρεξούσιος κάποιου διαδίκου ή νόμιμου αντιπροσώπου διαδίκου, εκτός αν ο διάδικος ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός του έχει στη δίκη περισσότερους δικαστικούς πληρεξούσιους που έλαβαν μέρος σε αυτήν.

Άρθρο 287

1. Η διακοπή επέρχεται από τη γνωστοποίηση προς τον αντίδικο του λόγου της διακοπής με επίδοση δικογράφου ή με τις προτάσεις ή με προφορική δήλωση στο ακροατήριο ή εκτός του ακροατηρίου κατά την επιχείρη-

ση της διαδικαστικής πράξης. Η γνωστοποίηση γίνεται από πρόσωπο που έχει δικαίωμα να επαναλάβει τη δίκη.

Άρθρο 293

1. Οι διάδικοι μπορούν σε κάθε στάση της δίκης να συμβιβάζονται, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου. Ο συμβιβασμός γίνεται με δήλωση ενώπιον του δικαστηρίου ή του εισηγητή δικαστή ή συμβολαιογράφου και επιφέρει αυτοδίκαιη κατάργηση της δίκης. Ο συμβιβασμός αυτός, καθώς και εκείνος που περιέχεται στα πρακτικά των παραγράφων 3 του άρθρου 214Α και 5 του άρθρου 214Β, καλύπτει τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου, που προβλέπεται από το ουσιαστικό δίκαιο, και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως τίτλος προς εγγραφή ή εξάλειψη υποθήκης.

Άρθρο 294

Ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς συναίνεση του εναγομένου πριν αυτός προχωρήσει στη συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης και στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 πριν από την κατάθεση προτάσεων από τον εναγόμενο. Η παραίτηση που γίνεται αργότερα είναι απαράδεκτη, εφόσον ο εναγόμενος προβάλλει αντίρρηση και πιθανολογεί ότι έχει έννομο συμφέρον η δίκη να περατωθεί με έκδοση οριστικής απόφασης.

Άρθρο 297

Η παραίτηση κατά τα άρθρα 294 και 296 γίνεται ή με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτουμένου ή με δήλωση στις προτάσεις.

Άρθρο 305

Το πρωτότυπο της απόφασης πρέπει να αναφέρει: 1) τη σύνθεση του δικαστηρίου και, αν πρόκειται για πολυμελή δικαστήρια, το όνομα του εισηγητή δικαστή, 2) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση και τον αριθμό φορολογικού μητρώου των διαδίκων και των νόμιμων αντιπροσώπων και αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα την επωνυμία τους, τη διεύθυνση της έδρας τους και τον αριθμό φορολογικού μητρώου τους και αναφέρεται αν αυτοί έχουν παραστεί και αν υπέβαλαν προτάσεις, 3) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία και τη διεύθυνση των δικαστικών πληρεξουσίων τους, 4) σύντομη περίληψη του αντικειμένου και της πορείας της δίκης, 5) το αιτιολογικό και το διατακτικό της απόφασης και 6) ότι η απόφαση δημοσιεύθηκε.

Άρθρο 317

3. Αν ο πρόεδρος ή ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης θεωρούν αναγκαίο να διορθωθεί η απόφαση, κινούν αυτεπαγγέλτως τη διαδικασία διόρθωσης.

Άρθρο 318

1. Η συζήτηση γίνεται κατά τη διαδικασία με την οποία εκδόθηκε η απόφαση που διορθώνεται ή ερμηνεύεται, και αφού κληθούν οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση όλοι οι διάδικοι που αναφέρονται στην απόφαση. Αν τη διόρθωση την προκαλεί το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, η κλήση των διαδίκων γίνεται με την επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου.

Άρθρο 340

1. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα αποδεικτικά μέσα που πληρούν τους όρους του νόμου, σύμφωνα με την προβλεπόμενη αποδεικτική δύναμη του καθενός. Λαμβάνει επίσης υπόψη και εκτιμά ελεύθερα και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, με την επιφύλαξη των άρθρων 393 και 394.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζει ρητά ο νόμος, το δικαστήριο κρίνει ελεύθερα τα αποδεικτικά μέσα και αποφασίζει κατά συνείδηση αν οι ισχυρισμοί είναι αληθινοί. Στην απόφαση πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι που οδήγησαν το δικαστή να σχηματίσει την πεποίθηση του.

Άρθρο 370

1. Το δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση μπορεί να αναθέσει το διορισμό των πραγματογνωμόνων ή και τον ορισμό του αριθμού τους σε άλλο δικαστήριο, που ενεργεί σύμφωνα με αίτηση ή παραγγελία, ή σε εντεταλμένο δικαστή.

2. Τους πραγματογνώμονες μπορεί να τους αντικαταστήσει για εύλογη αιτία το δικαστήριο που τους διόρισε με αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ..

Άρθρο 393

1. Δεν επιτρέπεται να αποδειχθούν με μάρτυρες συμβάσεις ή συλλογικές πράξεις, καθώς και πρόσθετα σύμφωνα, προγενέστερα, σύγχρονα ή μεταγενέστερα δικαιοπραξίας που έχει συνταχθεί εγγράφως όταν η αξία του αντικειμένου τους υπερβαίνει τα τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ, έστω και αν δεν είναι αντίθετα προς το περιεχόμενο του εγγράφου.

2. Δεν επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες κατά του περιεχομένου εγγράφου.

3. Η εξέταση των μαρτύρων μπορεί να γίνει και με τηλεδιάσκεψη.

Άρθρο 394

1. Εξαιρετικά επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες:

α) αν υπάρχει αρχή έγγραφης απόδειξης που πηγάζει από έγγραφο που έχει αποδεικτική δύναμη,

β) αν υπήρχε φυσική ή ηθική αδυναμία να αποκτηθεί έγγραφο,

γ) αν αποδεικνύεται ότι το έγγραφο που είχε συνταχθεί χάθηκε τυχαία, και

δ) αν από την φύση της δικαιοπραξίας ή τις ειδικές συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε και ιδίως όταν πρόκειται για εμπορικές συναλλαγές, δικαιολογείται η απόδειξη με μάρτυρες.

Άρθρο 398

1. Όποιος καλείται να εξεταστεί ως μάρτυρας οφείλει να προσέλθει και να καταθέσει για τα πραγματικά γεγονότα που γνωρίζει.

2. Αν εκείνος που κλητεύτηκε να εξεταστεί μάρτυρας

δεν προσέλθει αδικαιολόγητα, το δικαστήριο ή ο δικαστής με απόφασή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή στην έκθεση τον καταδικάζουν να πληρώσει τα έξοδα που προξενήθηκαν από την απουσία του και μπορεί να τον καταδικάσουν και σε χρηματική ποινή σύμφωνα με το άρθρο 205. Αν η απουσία του μάρτυρα πιθανολογείται ως δικαιολογημένη, το ίδιο δικαστήριο ή ο ίδιος δικαστής μπορούν να ανακαλέσουν την απόφαση αυτή, εφόσον το ζητήσει ο μάρτυρας μέσα σε είκοσι ημέρες αφότου του επιδόθηκε η απόφαση.

Άρθρο 461

Αν η πλαστογραφία αποδίδεται σε ορισμένο πρόσωπο, μπορεί να προταθεί σε οποιαδήποτε στάση της δίκης με κύρια ή παρεμπίπτουσα αγωγή ή με τις προτάσεις, όπως και με τους τρόπους που προβλέπει ο κώδικας ποινικής δικονομίας.

Άρθρο 466

1. Αν το αντικείμενο της διαφοράς υπάγεται στο ειρηνοδικείο και αφορά απαιτήσεις, καθώς και δικαιώματα επάνω σε κινητά πράγματα ή τη νομή τους και η αξία του δεν είναι μεγαλύτερη από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ, εφαρμόζονται τα άρθρα 467 έως 471.

2. Τα άρθρα 467 έως 471 εφαρμόζονται και όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι μεγαλύτερη από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ, αν ο ενάγων δηλώσει ότι δέχεται προς ικανοποίηση του, αντί για το αντικείμενο που ζητεί με την αγωγή χρηματικό ποσό όχι μεγαλύτερο από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή ο εναγόμενος καταδικάζεται διαζευκτικά να καταβάλει είτε το αντικείμενο που ζητείται με την αγωγή είτε την αποτίμηση του σύμφωνα με την απόφαση που θα εκδώσει ο ειρηνοδίκης.

Άρθρο 468

1. Η αγωγή κατατίθεται στη γραμματεία του ειρηνοδικείου. Στην αγωγή αναφέρονται, εκτός από τα στοιχεία του άρθρου 216 παράγραφος 1, και τα μέσα για την απόδειξή τους. Οι προτάσεις κατατίθενται το αργότερο κατά τη συζήτηση.

Άρθρο 469

1. Αν κανείς από τους διαδίκους δεν εμφανιστεί όταν εκφωνηθεί η υπόθεση, η συζήτηση ματαιώνεται. Αν απουσιάζει κάποιος διάδικος, η συζήτηση γίνεται και χωρίς αυτόν και οι διατάξεις των άρθρων 271 παράγραφος 3 και 272 παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται. Αν κάποιος διάδικος δικαστεί ερήμην κατά τη διαδικασία των άρθρων 466 έως 471, η απόφαση μπορεί να προσβληθεί με ανακοπή, μόνον αν εκείνος που δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή δεν κλητεύθηκε εμπρόθεσμα για τη συζήτηση ή αν συντρέχει λόγος ανώτερης βίας.

Άρθρο 484

2. Η διαδικασία του πλειστηριασμού αρχίζει με την περιγραφή των επικοίνων κατά το άρθρο 954 και διεξάγεται όπως ορίζουν τα άρθρα 959 επ.. Εφαρμόζεται επίσης το άρθρο 955 παράγραφος 2 εδάφιο β΄, η προθεσμία του οποίου αρχίζει από την κατάρτιση της έκθεσης περιγραφής. Στην έκθεση περιγραφής αναφέρονται το όνομα και το επώνυμο, το επάγγελμα και η κατοικία όλων των κοινωνών. Με την καταβολή του πλειστηριάσματος επέρχεται απόσβεση της υποθήκης ή του ενεχύρου που υπάρχει στα πράγματα τα οποία πλειστηριάστηκαν.»

3. Στο ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ (ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΤΑ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ, άρθρα 208 έως 494) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εισάγονται οι νέες διατάξεις των άρθρων 214Γ΄, 396, 421, 422, 423 και 424 ως εξής:

«Άρθρο 214 Γ΄

1. Το δικαστήριο προτείνει στους διαδίκους την προσφυγή σε διαδικασία διαμεσολάβησης αν αυτό ενδείκνυται με βάση τις περιστάσεις της υποθέσεως. Σε περίπτωση αποδοχής της πρότασης η συζήτηση της υπόθεσης αναβάλλεται για χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών. Η ίδια συνέπεια επέρχεται όταν τα διάδικα μέρη αποφασίσουν τα ίδια την προσφυγή σε διαμεσολάβηση κατά τη διάρκεια της εκκρεμούς δίκης. Στο πλαίσιο των άρθρων 237 και 238 η συμφωνία για προσφυγή σε διαμεσολάβηση ως αποτέλεσμα της πρότασης του δικαστηρίου ή της συμφωνίας των ίδιων των διαδίκων επάγεται τη συνέπεια της ματαίωσης της συζήτησης. Αντίγραφο των εγγράφων που αποδεικνύουν την κατάρτιση της συμφωνίας κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου και επισυνάπτεται στο φάκελλο της δικογραφίας.

2. Συμφωνία των μερών για προσφυγή στη διαμεσολάβηση είναι έγκυρη αν αποδεικνύεται εγγράφως. Για μέλλουσες διαφορές απαιτείται η συμφωνία να αναφέρεται σε συγκεκριμένη έννομη σχέση.

Άρθρο 396

Με την επιφύλαξη των άρθρων 237 και 238, το δικαστήριο οφείλει να εξετάσει έναν τουλάχιστον από τους προτεινόμενους και παριστάμενους μάρτυρες για κάθε πλευρά. Σε περίπτωση ομοδικίας μπορεί να εξετασθεί ένας μάρτυρας για κάθε ομόδικο, αν τούτο κριθεί απαραίτητο λόγω διαφορετικών συμφερόντων.

Άρθρο 421

Οι διάδικοι μπορούν να προσάγουν προαποδεικτικώς ένορκες βεβαιώσεις, εφόσον αυτές λαμβάνονται ενώπιον του ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου της έδρας του δικαστηρίου ή της κατοικίας ή της διαμονής του μάρτυρα ή ενώπιον του προξένου της κατοικίας ή της διαμονής του μάρτυρα κατά τη διαδικασία των επόμενων άρθρων.

Άρθρο 422

1. Ο διάδικος που επιδιώκει τη λήψη ένορκης βεβαίωσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο, επιδίδει δύο (2) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την βεβαίωση στον αντίδικο κλήση, η οποία αναφέρει την αγωγή, το ένδικο βοήθημα ή μέσο, που αφορά η βεβαίωση, τόπο, ημέρα και ώρα που θα δοθεί, το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και τη διεύθυνση της κατοικίας του μάρτυρα.

2. Κατά τη βεβαίωση παρίστανται, εφόσον το επιθυμούν, οι διάδικοι.

3. Δεν επιτρέπεται η λήψη ένορκων βεβαιώσεων πάνω από πέντε (5) για κάθε διάδικο και τρεις (3) για την αντίκρουση.

Άρθρο 423

1. Οι διατάξεις των άρθρων 393, 394, 398 παράγραφος 2, 399, 400, 402, 405, 407, 408, 409 παρ. 2, 411 και 413 εφαρμόζονται αναλόγως.

2. Ενστάσεις και αιτήσεις εξαίρεσης εκείνου, που δίδει τη βεβαίωση, καταχωρίζονται στο προοίμιο της ένορκης βεβαίωσης κρίνονται όμως από το Δικαστήριο.

Άρθρο 424

Ένορκη βεβαίωση, που δίδεται κατά παράβαση των προηγούμενων διατάξεων, δεν λαμβάνεται καθόλου υπόψη στο πλαίσιο της δίκης για την οποία δόθηκε, ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων.»

Άρθρο τρίτο

Από το ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ (ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΠΕΣ, άρθρα 495 έως 590) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται οι διατάξεις των άρθρων 495, 498 παράγραφος 2, 502 παράγραφος 2, 512, 518 παράγραφος 2, 524 παράγραφοι 1, 2 και 3, 527, 538, 544 αρ. 6, 546 παράγραφος 1, 548, 560, 562 παράγραφος 4, 564 παράγραφοι 2 και 3, 565 παράγραφος 1, 568 παράγραφος 2, 569 παράγραφος 2, 571, 574, 575, 580 παράγραφος 3, 581 παράγραφος 2 και 585 παράγραφος 2 ως εξής:

«Άρθρο 495

1. Τα ένδικα μέσα της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης, της αναψηλάφησης και της αναίρεσης ασκούνται με δικόγραφο που κατατίθεται στο πρωτότυπο στη γραμματεία του δικαστηρίου που έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ή στη γραμματεία του πρωτοδικείου της μεταβατικής έδρας, αν προσβάλλεται απόφαση εφετείου που συνεδρίασε σε μεταβατική έδρα.

2. Για την κατάθεση συντάσσεται έκθεση στο βιβλίο που τηρείται σύμφωνα με το άρθρο 496, την οποία υπογράφει και αυτός που καταθέτει. Στο δικόγραφο που κατατίθεται σημειώνεται ο αριθμός της έκθεσης και η χρονολογία της και βεβαιώνονται με την υπογραφή εκείνου που συντάσσει την έκθεση.

3. Εκείνος που ασκεί το ένδικο μέσο της έφεσης, της αναίρεσης και της αναψηλάφησης, υποχρεούται να καταθέσει παράβολο ποσού διακοσίων (200), τριακοσίων (300) και τετρακοσίων (400) ευρώ αντίστοιχα, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο γραμματέας. Σε περίπτωση που ασκήθηκε ένα ένδικο μέσο από ή κατά περισσότερων διαδίκων κατατίθεται ένα παράβολο από τους εκκαλούντες, αναιρεσείοντες ή αιτούντες. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Σε περίπτωση που δεν κατατεθεί το παράβολο, το ένδικο μέσο απορρίπτεται από το δικαστήριο ως απαράδεκτο. Σε περίπτωση ολικής ή μερικής νίκης του καταθέσαντος, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει να επιστραφεί το παράβολο σε αυτόν, αλλιώς διατάσσει να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο. Η υποχρέωση της παρούσας παραγράφου δεν ισχύει για τις διαφορές των άρθρων 614 αριθμ. 3 και 5, και 592 αριθμ. 1 και 3.

Άρθρο 498

2. Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι τριάντα (30) ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, εξήντα (60) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Κατά τα λοιπά για τον προσδιορισμό δικασίμου ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 226.

Άρθρο 502

2. Όποιος άσκησε πρόσθετη παρέμβαση και δεν έλαβε μέρος κανονικά στη δίκη, και όταν θεωρείται ομόδικος του διαδίκου υπέρ του οποίου άσκησε την παρέμβαση, δεν έχει δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή, εκτός αν ανέλαβε τη δίκη.

Άρθρο 512

Οι αποφάσεις των ειρηνοδικείων σε διαφορές που εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 466 έως 471 είναι ανέκκλητες.

Άρθρο 518

2. Αν δεν επιδοθεί η απόφαση, η προθεσμία της έφεσης είναι δύο έτη, που αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη.

Άρθρο 524

1. Στη διαδικασία της δευτεροβάθμιας δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 236, 237 παρ. 8 έως 11, 240 έως 312, 591 παράγραφος 1 εδάφιο α΄ έως γ΄ και 591 παράγραφος 4. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται έως την έναρξη της συζήτησης και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση.

2. Η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική μόνο στην περίπτωση του άρθρου 528. Η κατάθεση των προτάσεων και της προσθήκης σε αυτές γίνεται στις προθεσμίες του εδάφιο β΄ της παραγράφου 1.

3. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος η έφεση απορρίπτεται. Το ίδιο ισχύει σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την αντέφεση.

Άρθρο 527

Είναι απαράδεκτη η προβολή στην κατ' έφεση δίκη πραγματικών ισχυρισμών που δεν προτάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, εκτός αν: 1) προτείνονται από τον εφεσίβλητο, ενάγοντα, εναγόμενο ή εκείνον που είχε παρέμβει, ως υπεράσπιση κατά της έφεσης και δεν μεταβάλλεται με τους ισχυρισμούς αυτούς η βάση της αγωγής ή της παρέμβασης, ή προτείνονται από εκείνον που παρεμβαίνει για πρώτη φορά στην κατ' έφεση δίκη με πρόσθετη παρέμβαση, θεωρείται όμως αναγκαίος ομόδικος του αρχικού διαδίκου, 2) γεννήθηκαν μετά τη συζήτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 μετά την παρέλευση της προθε-

σμίας για την κατάθεση των προτάσεων, 3) λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως ή μπορεί να προταθούν σε κάθε στάση της δίκης, 4) το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως με τις προτάσεις από δικαιολογημένη αιτία· αυτό ισχύει και για την ένσταση κατάχρησης δικαιώματος, 5) προέκυψαν για πρώτη φορά μεταγενέστερα και 6) αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου. Το απαράδεκτο λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 538

Με αναψηλάφηση, μπορούν να προσβληθούν οι αποφάσεις των ειρηνοδικείων, των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων, των εφετείων και του Αρείου Πάγου εφόσον δικάζει κατ' ουσίαν.

Άρθρο 544

6) αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ψευδή κατάθεση μάρτυρα ή διαδίκου, σε ψευδή έκθεση ή κατάθεση πραγματογνώμονα, σε ψευδή όρκο διαδίκου ή ενόρκως βεβαιώσαντος ή σε πλαστά έγγραφα, εφόσον το ψεύδος ή η πλαστότητα αναγνωρίστηκαν με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου και, αν πρόκειται για κατάθεση διαδίκου, και με δικαστική ομολογία του. Αν η άσκηση της ποινικής αγωγής ή η πρόοδος της ποινικής διαδικασίας είναι αδύνατη, η αναγνώριση γίνεται με απόφαση που εκδίδεται σε κύρια αγωγή, η οποία ασκείται μέσα σε έξι μήνες από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και, αν η αδυναμία επήλθε κατόπιν, μέσα σε έξι μήνες από αυτήν,

Άρθρο 546

1. Η προθεσμία της αναψηλάφησης, καθώς και η άσκησή της, δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, εκτός αν πρόκειται για αποφάσεις οι οποίες εκδίδονται στις γαμικές διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 1 ή στις διαφορές που αφορούν τις σχέσεις γονέων και τέκνων, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 2 ή διατάζουν την εξάλειψη υποθήκης ή προσημείωσης ή κατάσχεσης ή κηρύσσουν έγγραφο πλαστό και εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις αυτές η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Μπορεί όμως το δικαστήριο που δικάζει την αναψηλάφηση με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους που υποβάλλεται με τις προτάσεις να διατάξει σε περίπτωση εξάλειψης υποθήκης, προσημείωσης ή κατάσχεσης την άρση του ανασταλτικού αποτελέσματος με παροχή ανάλογης εγγύησης.

Άρθρο 548

Στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 268, 271 έως 312, 524 παράγραφος 1 εδάφιο β΄ επ. έως 534 και 591 παράγραφος 4.

Άρθρο 560

Κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, καθώς και των αποφάσεων των πρωτοδικείων που εκδίδονται σε εφέσεις κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, επιτρέπεται αναίρεση μόνο:

1) αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών, αδιάφορο αν πρόκειται για νόμο ή έθιμο, ελληνικό ή ξένο, εσωτερικού ή διεθνούς δικαίου. Η παράβαση των διδαγμάτων της κοινής πείρας αποτελεί λόγο αναίρεσης μόνο αν τα διδάγματα αυτά αφορούν την ερμηνεία κανόνων δικαίου ή την υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων σε αυτούς,

Ο λόγος αυτός αναίρεσης δεν μπορεί να προβληθεί σε μικροδιαφορές,

2) αν το δικαστήριο δεν συγκροτήθηκε όπως ορίζει ο νόμος ή δίκασε ειρηνοδίκης του οποίου είχε γίνει δεκτή η εξαίρεση,

3) αν το δικαστήριο έχει υπερβεί τη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων ή δεν είχε καθ' ύλην αρμοδιότητα,

4) αν παράνομα αποκλείστηκε η δημοσιότητα της διαδικασίας.

5) αν το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη πράγματα που δεν προτάθηκαν ή δεν έλαβε υπόψη πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης,

6) αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης.

Άρθρο 562

4. Κατ' εξαίρεση ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, λόγο αναίρεσης από εκείνους που αναφέρονται στους αριθμούς 1, 4, 14, 16, 17 και 19 του αριμ. 559.

Άρθρο 564

2. Αν ο αναιρεσείων διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη, η προθεσμία της αναίρεσης είναι εξήντα (60) ημέρες και αρχίζει από την επίδοση της απόφασης.

3. Αν η απόφαση δεν επιδόθηκε, η προθεσμία της αναίρεσης είναι δύο (2) έτη και αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη.

Άρθρο 565

1. Η προθεσμία της αναίρεσης, καθώς και η άσκησή της, δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης. Στις γαμικές διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 1, στις διαφορές του άρθρου 592 αριθμ. 2, που αφορούν σχέσεις γονέων και τέκνων, καθώς και σε δίκες που αφορούν εξάλειψη υποθήκης, προσημείωσης ή κατάσχεσης ή κηρύσσουν έγγραφο πλαστό, η προθεσμία της αναίρεσης, καθώς και η άσκησή της, αναστέλλει την εκτέλεση.

Άρθρο 568

2. Η γραμματεία του Αρείου Πάγου υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση τα έγγραφα που κατατέθηκαν στον πρόεδρο του Αρείου Πάγου, ο οποίος ορίζει το αρμόδιο τμήμα, και ο πρόεδρος του τμήματος με απλή σημείωση στο

αντίγραφο της αναίρεσης που έχει κατατεθεί ορίζει:

α) δικάσιμο της υπόθεσης,

β) την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να επιδοθεί η κλήση για συζήτηση,

γ) εισηγητή αρεοπαγίτη προς τον οποίον διαβιβάζεται ο φάκελος της δικογραφίας για τους σκοπούς του άρθρου 571.

Άρθρο 569

2. Οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης ως προς τα ίδια κεφάλαια της προσβαλλόμενης απόφασης και τα κεφάλαια εκείνα που αναγκαστικά συνέχονται με αυτά, ασκούνται μόνο με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου, τριάντα τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση της αναίρεσης, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται πριν από την ίδια προθεσμία στον αναιρεσίβλητο και τους άλλους διαδίκους. Η επίδοση μπορεί να γίνει και στον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσιβλήτου, αν αυτός επισπεύδει τη συζήτηση. Αντίγραφα των πρόσθετων λόγων, τα οποία εκδίδονται ατελώς, αφού κατατεθούν από τον αναιρεσείοντα, παραδίδονται από το γραμματέα του Αρείου Πάγου ένα στον εισηγητή της υπόθεσης για τους σκοπούς του άρθρου 571 και ένα στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μέσα στην παραπάνω προθεσμία των τριάντα ημερών. Τα ίδια εφαρμόζονται και όταν τη συζήτηση επισπεύδει ο αναιρεσίβλητος ή ο άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσείοντα.

Άρθρο 571

1. Αν ο εισηγητής κρίνει ότι η αναίρεση είναι απαράδεκτη ή ότι όλοι οι λόγοι της, αρχικοί και πρόσθετοι, είναι απαράδεκτοι ή προδήλως αβάσιμοι, εισηγείται προφορικώς σε τριμελές συμβούλιο, απαρτιζόμενο από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ή το νόμιμο αναπληρωτή του και από δύο Αρεοπαγίτες, χωρίς κλήτευση των διαδίκων, την απόρριψη της αναίρεσης. Αν το συμβούλιο αποδεχθεί ομόφωνα την πρόταση του εισηγητή, εκδίδει διάταξη με την οποία ματαιώνεται η συζήτηση της υπόθεσης. Με την ίδια διάταξη επιδικάζεται στον αναιρεσίβλητο δικαστική δαπάνη, αν αυτός είχε καταθέσει προτάσεις, ενώ η αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου του υπολογίζεται στο μισό του ελάχιστου ορίου και ορίζεται παράβολο τριακοσίων (300) έως εννιακόσια (900) ευρώ. Επί εργατικών υποθέσεων το παράβολο μπορεί να μειωθεί έως το ποσό των διακοσίων (200) ευρώ. Τα ποσά των δύο προηγούμενων εδαφίων μπορούν να αυξομειώνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Με επιμέλεια του γραμματέα σημειώνεται ο αριθμός της διάταξης του συμβουλίου στο πινάκιο και στο φάκελο της υπόθεσης και επιδίδεται κυρωμένο αντίγραφό της στον αναιρεσείοντα ή στο δικηγόρο που υπογράφει την αναίρεση ή τους πρόσθετους λόγους μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την έκδοσή της.

2. Αν εκδοθεί διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, με την οποία ματαιώνεται η συζήτηση της υπόθεσης, μπορεί ο αναιρεσείων να ζητήσει με αίτηση του να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο. Η αίτηση υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την επίδοση της διάταξης και κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου, η οποία συντάσσει σχετική έκθεση στο βιβλίο της παραγράφου 3. Στην αίτηση επισυνάπτεται με ποινή απαραδέκτου διπλότυπο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, από το οποίο προκύπτει η κατάθεση του παραβόλου που έχει ορισθεί με τη διάταξη. Ο αριθμός και η χρονολογία της έκθεσης σημειώνονται στο πρωτότυπο της αίτησης από τον συντάσσοντα την έκθεση, ο οποίος υπογράφει τη σχετική σημείωση. Η υπόθεση συζητείται κατά την ορισθείσα δικάσιμο. Στη σύνθεση του δικαστηρίου δεν μετέχουν τα μέλη του συμβουλίου της παραγράφου 1. Αν το δικαστήριο κρίνει παραδεκτή την αίτηση, ακυρώνει τη διάταξη του συμβουλίου και δικάζει την αναίρεση. Αν το δικαστήριο απορρίψει την αίτηση για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ως απαράδεκτη ή κρίνει μεν παραδεκτή την αίτηση, απορρίψει όμως στο σύνολό της την αναίρεση, διατάσσει συγχρόνως την εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο ως δημόσιο έσοδο. Αλλιώς το παράβολο επιστρέφεται στον καταθέσαντα. Αν δεν υποβληθεί εμπρόθεσμα αίτηση για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ή η υποβληθείσα αίτηση απορριφθεί ως απαράδεκτη η αίτηση αναίρεσης θεωρείται πως δεν ασκήθηκε.

3. Αν ο εισηγητής δεν εισηγηθεί την απόρριψη της αναίρεσης ή δεν εκδοθεί απορριπτική διάταξη του συμβουλίου σύμφωνα με την παρ. 1 ή αν ο αναιρεσείων υποβάλει αίτηση να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο, σύμφωνα με την παρ. 2, η υπόθεση συζητείται κατά την ορισθείσα δικάσιμο.

4. Οι διατάξεις του συμβουλίου που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό και οι αιτήσεις για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο καταχωρίζονται σε ειδικά βιβλία που τηρούνται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου.

Άρθρο 574

Μετά την εκφώνηση της υπόθεσης αρχίζει η συζήτηση στο ακροατήριο και αγορεύουν, εφόσον το ζητήσουν, οι πληρεξούσιοι των διαδίκων. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, όταν παρίσταται, αγορεύει τελευταίος, εκτός αν είναι διάδικος ή εκπροσωπεί αναιρεσείοντα εισαγγελέα.

Άρθρο 575

Με αίτηση του εισαγγελέα ή κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως το δικαστήριο μπορεί να αναβάλει τη συζήτηση της υπόθεσης μία μόνο φορά σε μεταγενέστερη δικάσιμο, που ορίζεται αμέσως με επισημείωση στο πινάκιο. Τα εδάφια τρίτο και τέταρτο της παραγράφου 4 του άρθρου 226 εφαρμόζονται και εδώ. Σε κάθε περίπτωση αναβολής της συζήτησης το δικαστήριο μπορεί να διατηρήσει την κατά το άρθρο 565 παράγραφο 2 αναστολή.

Άρθρο 580

3. Αν ο Άρειος Πάγος αναιρέσει την απόφαση για οποιονδήποτε άλλο λόγο, εκτός από εκείνους που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, μπορεί να κρατήσει την υπόθεση και να την δικάσει, αν κατά την κρίση του δεν χρειάζεται άλλη διευκρίνιση. Στην αντίθετη περίπτωση παραπέμπει την υπόθεση σε ιδιαίτερη συζήτηση και, αν πρόκειται για τους λόγους που αναφέρονται στους αριθμούς 1, 2, 3, 6 έως 17, 19 και 20 του άρθρου 559, μπορεί να παραπέμψει την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση

σε άλλο δικαστήριο ισόβαθμο και ομοειδές προς εκείνο το οποίο εξέδωσε την απόφαση που αναιρέθηκε ή στο ίδιο αν είναι δυνατή η σύνθεσή του από άλλους δικαστές. Αν, όμως, αναιρεθεί η απόφαση του τελευταίου αυτού δικαστηρίου, δικάζει αυτός την ουσία της υπόθεσης. Στην περίπτωση αυτή η υπόθεση εισάγεται με κλήση στο ίδιο τμήμα.

Άρθρο 581

2. Η υπόθεση συζητείται μέσα στα όρια που διαγράφονται με την αναιρετική απόφαση και αφού κατατεθούν προτάσεις κατά το άρθρο 524 παράγραφος 1 εδάφιο β΄.

Άρθρο 585

2. Το έγγραφο της ανακοπής πρέπει να περιέχει, εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στα άρθρα 118 έως 120, και τους λόγους της. Νέοι λόγοι μπορούν να προταθούν μόνο με πρόσθετο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο μέσα σε εξήντα ημέρες (60) από την κατάθεση της ανακοπής ή, όταν πρόκειται για ειδικές διαδικασίες, οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.»

Άρθρο τέταρτο

Το ΒΙΒΛΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ (άρθρα 591 έως 681Δ) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 591

1. Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και στις ειδικές διαδικασίες, εκτός αν αντιβαίνουν προς τις ειδικές διατάξεις των διαδικασιών αυτών. Αν στις ειδικές αυτές διατάξεις δεν ορίζεται διαφορετικά:

α) Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι τριάντα (30) ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, εξήντα (60) ημέρες πριν από τη συζήτηση.

β) Η παρέμβαση, η προσεπίκληση και η ανακοίνωση ασκούνται, με ποινή απαραδέκτου, με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η δίκη και επιδίδεται στους διαδίκους τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν από τη συζήτηση, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά κατά την ημερομηνία συζήτησης της κύριας υπόθεσης. Παρέμβαση μετά από προσεπίκληση ή ανακοίνωση κατατίθεται και επιδίδεται στους διαδίκους, τουλάχιστον πέντε (5) ημέρες πριν από τη συζήτηση.

γ) Οι προτάσεις κατατίθενται το αργότερο κατά τη συζήτηση.

δ) Τα περιεχόμενα στις προτάσεις μέσα επίθεσης και άμυνας προτείνονται συνοπτικώς και προφορικά και καταχωρίζονται στα πρακτικά συζητήσεως, διαφορετικά είναι απαράδεκτα.

ε) Οι διάδικοι το αργότερο κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο προσάγουν όλα τα αποδεικτικά τους μέσα.

στ) Οι διάδικοι μπορούν έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, με την οποία αξιολογούνται οι αποδείξεις, προτείνονται ισχυρισμοί και προσκομίζονται ένορκες βεβαιώσεις, έγγραφα και γνωμοδοτήσεις κατά το άρθρο 390 μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που προτάθηκαν.

ζ) Ανταγωγή, αντέφεση και πρόσθετοι λόγοι έφεσης και αναψηλάφησης ασκούνται με ποινή απαραδέκτου με δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνονται και επιδίδεται στον αντίδικο τουλάχιστον οκτώ (8) ημέρες πριν από τη συζήτηση, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά κατά την ημερομηνία συζήτησης της κύριας υπόθεσης.

2. Ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων η συζήτηση είναι προφορική.

3. Το δικαστήριο ζητεί τις αναγκαίες πληροφορίες και διασαφήσεις από τους διαδίκους ή τους εκπροσώπους τους και τους εξετάζει κατά την κρίση του σύμφωνα με τα άρθρα 415 επ..

4. Το δικαστήριο, αν είναι αναγκαίο, διατάσσει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Στην ανακοίνωση αυτή προσδιορίζονται ο τόπος, ο χρόνος, τα ονόματα των πραγματογνωμόνων, το θέμα της πραγματογνωμοσύνης, η προθεσμία για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων, που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από εξήντα (60) ημέρες, καθώς και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο.

5. Η οριστική απόφαση εκδίδεται με βάση τα αποδεικτικά μέσα που οι διάδικοι έχουν προσκομίσει και τις αποδείξεις που έχουν διεξαχθεί στο ακροατήριο.

6. Αν η υπόθεση δεν υπάγεται στη διαδικασία κατά την οποία έχει εισαχθεί, το δικαστήριο αποφαίνεται γι' αυτό αυτεπαγγέλτως και διατάζει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία σύμφωνα με την οποία δικάζεται.

7. Κατά την εκδίκαση της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης και της αναψηλάφησης εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για την εκδίκαση της υπόθεσης, επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση που προσβάλλεται με το ένδικο μέσο. Η αναίρεση εκδικάζεται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στις διατάξεις των άρθρων 591 έως 645.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΤΟ ΓΑΜΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ

ΤΙΤΛΟΣ Ι
ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 592

Κατά την ειδική διαδικασία των οικογενειακών διαφορών δικάζονται οι γαμικές διαφορές, οι διαφορές από την ελεύθερη συμβίωση, οι διαφορές από τις σχέσεις γονέων και τέκνων, και οι λοιπές οικογενειακές διαφορές που ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού:

1. Οι γαμικές διαφορές αφορούν: α) το διαζύγιο, β) την ακύρωση γάμου, γ) την αναγνώριση της ύπαρξης ή της

ανυπαρξίας γάμου, δ) τις σχέσεις των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου, οι οποίες πηγάζουν από αυτόν, εκτός από τις υπαγόμενες στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού. Στην ίδια κατηγορία εντάσσονται και οι διαφορές που προκύπτουν από το ν. 3719/2008 για την ελεύθερη συμβίωση.

2. Οι διαφορές από τις σχέσεις γονέων και τέκνων αφορούν: α) την προσβολή της πατρότητας, β) την προσβολή της μητρότητας, γ) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει σχέση γονέα και τέκνου ή γονική μέριμνα, δ) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει ή είναι άκυρη η εκούσια αναγνώριση ενός τέκνου χωρίς γάμο των γονέων του ή η εξομοίωσή του με τέκνο γεννημένο σε γάμο λόγω επιγενόμενου γάμου των γονέων του, καθώς και την προσβολή της εκούσιας αναγνώρισης, ε) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει ή είναι άκυρη υιοθεσία ή τη λύση της, στ) την αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει επιτροπεία.

3. Οι λοιπές οικογενειακές διαφορές αφορούν: α) τον καθορισμό, τη μείωση ή την αύξηση της συνεισφοράς του καθενός από τους συζύγους για τις ανάγκες της οικογένειας, της διατροφής που οφείλεται λόγω γάμου, διαζυγίου ή συγγένειας, των δαπανών τοκετού και της διατροφής της άγαμης μητέρας, καθώς και της διατροφής της μητέρας από την κληρονομική μερίδα που έχει επαχθεί στο τέκνο που αυτή κυοφορεί, β) την άσκηση της γονικής μέριμνας αναφορικά με το τέκνο κατά τη διάρκεια του γάμου, και σε περίπτωση διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου ή όταν πρόκειται για τέκνο χωρίς γάμο των γονέων του, τη διαφωνία των γονέων κατά την κοινή άσκηση από αυτούς της γονικής τους μέριμνας, καθώς και την επικοινωνία των γονέων και των λοιπών ανιόντων με το τέκνο, γ) τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων, δ) κάθε άλλη περιουσιακού δικαίου διαφορά, που απορρέει από τη σχέση των συζύγων, ή των γονέων και τέκνων.

4. Σε περίπτωση διαζυγίου και κατά την ίδια διαδικασία της παραγράφου 1 μπορεί να ενωθεί ή συνεκδικασθεί η απαίτηση του αναίτιου συζύγου για ηθική βλάβη.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ
ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 593

Οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 1 και 2 εισάγονται μόνο με κύρια ή παρεμπίπτουσα αγωγή.

Άρθρο 594

Οι ανήλικοι που συνάπτουν γάμο και τα πρόσωπα που βρίσκονται σε επικουρική δικαστική συμπαράσταση μπορούν να ασκούν μόνοι τους τις κατά το άρθρο 592 αγωγές και να εμφανίζονται στο δικαστήριο, όταν αυτές εκδικάζονται, χωρίς τη συγκατάθεση οποιουδήποτε άλλου προσώπου.

Άρθρο 595

Αν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο δεν εμφανισθεί ή εμφανισθεί και δεν λάβει νόμιμα μέρος κάποιος από τους διαδίκους, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι.

Άρθρο 596

Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 1 και 2, αν πεθάνει ο ένας από τους διαδίκους πριν καταστεί αμετάκλητη η απόφαση η δίκη καταργείται ως προς το κύριο αντικείμενό της. Σε δίκες που αφορούν την ύπαρξη ή την ανυπαρξία ή την ακύρωση γάμου, αν οι κληρονόμοι έχουν δικαίωμα να ασκήσουν την αγωγή, η δίκη διακόπτεται.

Άρθρο 597

1. Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 η μη προσέλευση, η παράλειψη ή η άρνηση διαδίκου να καταθέσει ή να απαντήσει στις ερωτήσεις που του υποβάλλονται ή να δηλώσει για την αλήθεια πραγματικών περιστατικών ή για τη γνησιότητα εγγράφου, όπως και η ομολογία, λαμβάνονται υπόψη σε συνδυασμό με τις άλλες αποδείξεις και εκτιμώνται ελεύθερα.

2. Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 δεν επιτρέπεται: 1) να εξεταστούν με όρκο οι διάδικοι, 2) να εξεταστούν ως μάρτυρες τα τέκνα τους, γνήσια, νομιμοποιημένα, θετά και αναγνωρισμένα, τα τέκνα της γυναίκας που γεννήθηκαν χωρίς γάμο, καθώς και οι σύζυγοι και οι κατιόντες τους.

Άρθρο 598

Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 1, 2 και 3 περίπτωση β΄, η προθεσμία της αναψηλάφησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 545 παράγραφος 3 εδάφια δ΄, ε΄ και στ΄, είναι έξι (6) μήνες και αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.

Άρθρο 599

Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να παραιτηθούν από τα ένδικα μέσα μόνο μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης. Η παραίτηση γίνεται με δήλωση στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση και με επίδοση αντιγράφου της έκθεσης στον αντίδικο.

Άρθρο 600

Αν η διάγνωση διαφοράς εξαρτάται, ολικά ή εν μέρει, α) από την ύπαρξη ή ανυπαρξία ή από την ακύρωση γάμου ή β) από κάποια από τις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 2, το δικαστήριο αναβάλλει, με αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως, τη συζήτηση ωσότου εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, σχετικά με την αγωγή αυτή. Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί η αγωγή αυτή, το δικαστήριο ορίζει προθεσμία για την άσκησή της. Αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, η συζήτηση μπορεί να συνεχισθεί και ο σχετικός ισχυρισμός θεωρείται ότι δεν έχει προβληθεί.

Άρθρο 601

1. Τα ελληνικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να εκδικάζουν τις διαφορές του άρθρου 592 αριθμ. 1, αν ο ένας από τους συζύγους είναι Έλληνας, και αν ακόμη δεν έχει ούτε είχε κατοικία ή διαμονή στην Ελλάδα ή αν ήταν κατά την τέλεση του γάμου Έλληνας και απέβαλε λόγω του γάμου την ελληνική ιθαγένεια.

2. Τα ελληνικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να εκδικάζουν τις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αρ. 2, αν ο πατέρας ή η μητέρα ή το τέκνο είναι Έλληνες και αν ακόμη δεν έχουν ούτε είχαν κατοικία ή διαμονή στην Ελλάδα.

3. Αν δεν υπάρχει δικαστήριο κατά τόπον αρμόδιο για να δικάσει τις διαφορές που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, αρμόδια είναι τα δικαστήρια της πρωτεύουσας του κράτους.

Άρθρο 602

1. Αποτελούν δεδικασμένο που ισχύει υπέρ και εναντίον όλων, εφόσον δεν μπορούν να προσβληθούν με αναίρεση και αναψηλάφηση, αποφάσεις οι οποίες: α) απαγγέλλουν ακύρωση γάμου ή διαζύγιο ή αναγνωρίζουν την ύπαρξη ή όχι έγκυρου γάμου ή απορρίπτουν τέτοιες αγωγές και β) δέχονται ή απορρίπτουν αγωγές που αφορούν διαφορές οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 592 αρ. 2.

2. Το δεδικασμένο από τις αποφάσεις της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 δεν ισχύει για τον τρίτο που δεν έλαβε μέρος στη δίκη και επικαλείται για τον εαυτό του σχέση γονέα και τέκνου ή γονική μέριμνα.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΑΜΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 603

1. Η αγωγή για την αναγνώριση της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας ή την ακύρωση γάμου, που ασκείται από τον ένα σύζυγο, απευθύνεται κατά του άλλου και, αν αυτός έχει πεθάνει, κατά των κληρονόμων του, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

2. Η αγωγή που αναφέρεται στην παράγραφο 1, όταν ασκείται από τον εισαγγελέα ή κάποιον που έχει συμφέρον, απευθύνεται και κατά των δύο συζύγων, και αν έχει πεθάνει ο ένας κατά των κληρονόμων του, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Άρθρο 604

1. Στις περιπτώσεις που ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει την αγωγή για την ακύρωση γάμου έχει το δικαίωμα, ακόμη και αν δεν άσκησε αυτός την αγωγή, να λάβει μέρος στη δίκη έχοντας όλα τα δικαιώματα του διαδίκου.

2. Η γραμματεία του δικαστηρίου έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί στον εισαγγελέα του δικαστηρίου τις δικασίμους των αγωγών για την ακύρωση γάμου, όπως και τις αποφάσεις που εκδίδονται στις αγωγές αυτές. Η παράλειψη της γνωστοποίησης δεν επιφέρει ακυρότητα της διαδικασίας.

Άρθρο 605

1. Τα ελληνικά δικαστήρια δεν έχουν δικαιοδοσία να εκδικάσουν τις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αρ. 1, αν και οι δύο σύζυγοι κατά το χρόνο που ασκείται η αγωγή είναι αλλοδαποί, ή αν κατά το δίκαιο της κοινής ιθαγένειας και των δύο συζύγων, ή κατά το δίκαιο της ιθαγένειας του ενός από αυτούς δεν αναγνωρίζεται η δικαιοδοσία άλλου κράτους για την εκδίκαση των σχετικών διαφορών. Τα ελληνικά δικαστήρια, ωστόσο, έχουν δικαιοδοσία να δικάσουν αγωγές διαζυγίου, όταν ο γάμος είναι έγκυρος κατά το ελληνικό δίκαιο, αλλά ανυπόστατος ή άκυρος κατά το δίκαιο της ιθαγένειας και των δύο ή του ενός συζύγου.

2. Η ισχύς των αποφάσεων των ελληνικών δικαστηρίων που δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας, έφεση, αναψηλάφηση και αναίρεση δεν μπορεί να αμφισβητηθεί για το λόγο ότι παραβιάσθηκε η διάταξη της παραγράφου 1.

ΤΙΤΛΟΣ IV
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ

Άρθρο 606

1. Στις δίκες που αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 2 και αφορούν την υιοθεσία, το θετό τέκνο που συμπλήρωσε το δέκατο έκτο της ηλικίας του έχει πλήρη ικανότητα να ασκεί αυτοπροσώπως τη σχετική αγωγή, να παρίσταται αυτοπροσώπως στο δικαστήριο με την ιδιότητα του ενάγοντος ή του εναγομένου, να επιχειρεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις και να ασκεί ή να παραιτείται από ένδικα μέσα.

2. Στις δίκες της παραγράφου 1 έχουν εφαρμογή και οι διατάξεις των άρθρων 744, 747 παράγραφος 4, 748 παράγραφοι 2 και 5 και 759 παράγραφος 3.

Άρθρο 607

1. Αν ένας διάδικος, χωρίς να έχει ειδικούς λόγους υγείας, αρνείται να υποβληθεί στις πρόσφορες ιατρικές εξετάσεις με γενικά αναγνωρισμένες επιστημονικές μεθόδους, που του επιβλήθηκαν από το δικαστήριο ως αναγκαίο αποδεικτικό μέσο για τη διαπίστωση της πατρότητας ή της μητρότητας, οι ισχυρισμοί του αντιδίκου του λογίζονται ότι έχουν αποδειχθεί, ως προς την ύπαρξη βιολογικών στοιχείων, τα οποία καθιστούν κατά την επιστήμη, πιθανή ή σφόδρα πιθανή την πατρότητα ή τη μητρότητα.

2. Αν το δικαστήριο διατάσσει την υποβολή στις εξετάσεις της προηγούμενης παραγράφου και τρίτων που δεν είναι διάδικοι, μπορεί με την ίδια απόφασή του να απειλεί την επιβολή σε αυτούς, για την περίπτωση που θα παρεμπόδιζαν αδικαιολόγητα τη διενέργεια των εξετάσεων με την απουσία τους κατά την ημέρα και ώρα που ορίσθηκαν για το σκοπό αυτόν ή με την άρνησή τους να υποβληθούν σ' αυτές, χρηματική ποινή εκατό (100) έως πεντακοσίων (500) ευρώ που περιέρχεται στο δημόσιο ως δημόσιο έσοδο. Αντίγραφο της απόφασης αυτής γνωστοποιείται αμέσως στο Υπουργείο Οικονομικών με επιμέλεια της γραμματείας.

3. Κατά τη διενέργεια των εξετάσεων των δύο προηγούμενων παραγράφων, πρέπει να λαμβάνονται όλα τα μέτρα ώστε να εξασφαλίζονται πλήρως η υγεία και η αξιοπρέπεια του εξεταζομένου. Ο διάδικος ή ο τρίτος, του οποίου διατάσσεται η εξέταση, πρέπει να κληθεί δέκα (10) ημέρες πριν από τη διενέργειά της για να παραστεί σε αυτήν.

Άρθρο 608

Αγωγή για την αναγνώριση της ύπαρξης ή μη σχέσης γονέα και τέκνου μπορεί να ασκηθεί και στον τόπο, όπου ο ενάγων έχει την κατοικία του κατά το χρόνο που ασκείται η αγωγή.

Άρθρο 609

1. Η αγωγή για την προσβολή της πατρότητας τέκνου γεννημένου σε γάμο απευθύνεται: α) αν ασκείται από τον σύζυγο της μητέρας ή έναν από τους γονείς του, κατά του τέκνου ή του ειδικού επιτρόπου του και της μητέρας του, β) αν ασκείται από το τέκνο, κατά της μητέρας και του συζύγου της, γ) αν ασκείται από τη μητέρα, κατά του τέκνου ή του ειδικού επιτρόπου του και κατά του συζύγου. Αν έχει πεθάνει κάποιο από τα παραπάνω πρόσωπα, η αγωγή απευθύνεται κατά των κληρονόμων του αποβιώσαντος, εκτός αν πεθάνει το ίδιο το τέκνο, διαφορετικά απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

2. Η αγωγή για την προσβολή της μητρότητας απευθύνεται: α) αν ασκείται από την τεκμαιρόμενη μητέρα, κατά της κυοφόρου γυναίκας και του συζύγου της, αν είναι έγγαμη, καθώς και κατά του τέκνου ή του ειδικού επιτρόπου του, β) αν ασκείται από την κυοφόρο γυναίκα, κατά της τεκμαιρόμενης μητέρας και του συζύγου της, αν είναι έγγαμη, καθώς και κατά του τέκνου.

3. Η αγωγή για την αναγνώριση της ύπαρξης ή μη ύπαρξης σχέσης γονέα και τέκνου, γονικής μέριμνας, εκούσιας αναγνώρισης ή εξομοίωσης λόγω επιγενόμενου γάμου των γονέων του ενός τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο τους με τέκνο γεννημένο σε γάμο ή ακυρότητας εκούσιας αναγνώρισης ή παρόμοιας εξομοίωσης, απευθύνεται: α) αν την ασκεί ο ένας γονέας, κατά του άλλου γονέα και του τέκνου, β) αν την ασκεί το τέκνο, κατά των δύο γονέων, γ) αν την ασκεί τρίτος, κατά των δύο γονέων και του τέκνου. Σε περίπτωση που έχει πεθάνει κάποιος από αυτούς, απευθύνεται κατά των κληρονόμων του και στην περίπτωση που η αναγνώριση έγινε από τον παππού ή τη γιαγιά η αγωγή απευθύνεται και εναντίον τους, αλλιώς απορρίπτεται.

4. Η αγωγή για την προσβολή εκούσιας αναγνώρισης απευθύνεται κατά των προσώπων που συνέπραξαν σε αυτήν ή των κληρονόμων τους και όταν δεν ασκεί την αγωγή το τέκνο ή οι κατιόντες του, και κατ' αυτών, αλλιώς απορρίπτεται.

5. Η αγωγή για την αναγνώριση της ύπαρξης ή μη ύπαρξης ή ακυρότητας ή λύσης της υιοθεσίας απευθύνεται: α) αν την ασκεί ο θετός γονέας, κατά του θετού τέκνου, β) αν την ασκεί το θετό τέκνο, κατά του θετού γονέα, γ) αν την ασκεί τρίτος, κατά του θετού γονέα και του θετού τέκνου. Σε περίπτωση που έχει πεθάνει κάποιος από αυτούς η αγωγή απευθύνεται κατά των κληρονόμων του, αλλιώς απορρίπτεται.

6. Η αγωγή για την αναγνώριση της ύπαρξης ή μη ύπαρξης επιτροπείας απευθύνεται, αν την ασκεί ο επίτροπος, κατά του επιτροπευομένου και όταν την ασκεί ο επιτροπευόμενος ή ένας τρίτος, κατά του επιτρόπου, αλλιώς απορρίπτεται. Η απόφαση παράγει τις έννομες συνέπειές της όταν επέλθει τελεσιδικία.

ΤΙΤΛΟΣ V
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΛΟΙΠΕΣ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 610

Οι διαφορές του άρθρου 592 αρ. 3 μπορούν να σωρευτούν με τις διαφορές των αρ. 1 και 2 του ίδιου άρθρου.

Άρθρο 611

Το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο, κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο της αγωγής και πριν από κάθε συζήτηση να προσπαθήσει να επιλύσει συμβιβαστικά τη διαφορά, ύστερα από ακρόαση όσων από τους διαδίκους παρίστανται. Ο συμβιβασμός πρέπει να αποβλέπει στο συμφέρον του τέκνου, αλλιώς δεν δεσμεύει το δικαστήριο.

Άρθρο 612

1. Το δικαστήριο στις διαφορές του άρθρου 592 αριθμ. 3 περίπτωση β΄ πριν από την έκδοση της απόφασής του, ανάλογα με την ωριμότητα του τέκνου, λαμβάνει υπόψη τη γνώμη του. Μπορεί αν αποφασίσει τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, να ορίζει ελεύθερα το χρόνο διεξαγωγής της, χωρίς να δεσμεύεται από χρονικούς περιορισμούς.

2. Για την επικοινωνία με το τέκνο ορίζονται και καταχωρίζονται, στα πρακτικά του αρμόδιου δικαστηρίου, ο χρόνος και ο τόπος της συνάντησης, καθώς και, ο δικαστής που θα επικοινωνήσει με το τέκνο. Με διαταγή του δικαστηρίου, που καταχωρίζεται επίσης στα πρακτικά, καλείται να παρουσιάσει το τέκνο όποιος διαμένει μαζί του. Σε περίπτωση ερημοδικίας κάποιου διαδίκου, το δικαστήριο ορίζει χρόνο επίδοσης αντιγράφου των πρακτικών στον απολειπόμενο διάδικο. Η επικοινωνία του δικαστή με το τέκνο γίνεται ιδιαιτέρως και δεν επιτρέπεται να είναι παρόν σε αυτήν άλλο πρόσωπο, εκτός αν ο δικαστής κρίνει διαφορετικά. Για το περιεχόμενο της συνομιλίας δεν συντάσσεται έκθεση.

Άρθρο 613

Με την απόφαση, με την οποία ανατίθεται η επιμέλεια του προσώπου του τέκνου στον ένα γονέα, διατάσσεται αυτεπαγγέλτως και η απόδοση ή παράδοση του τέκνου σ' αυτόν, και η απόφαση εκτελείται κατά τις διατάξεις του άρθρου 950 του ΚΠολΔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

ΤΙΤΛΟΣ Ι
ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 614

Κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών δικάζονται οι μισθωτικές διαφορές, οι διαφορές από οριζόντια ή κάθετη ιδιοκτησία, οι εργατικές διαφορές, οι

διαφορές επαγγελματιών και οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, οι διαφορές από αμοιβές, οι διαφορές για ζημιές από αυτοκίνητα, οι διαφορές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές και οι διαφορές από πιστωτικούς τίτλους:

1. Μισθωτικές διαφορές είναι οι κύριες ή παρεπόμενες διαφορές από μίσθωση κάθε είδους πράγματος ή άλλου προσοδοφόρου αντικειμένου ή από επίμορτη αγροληψία.

2. Διαφορές από οριζόντια ή κάθετη ιδιοκτησία είναι οι διαφορές ανάμεσα στους ιδιοκτήτες οριζοντίων ή καθέτων ιδιοκτησιών από τη σχέση της ιδιοκτησίας, καθώς και οι διαφορές ανάμεσα στους διαχειριστές οριζόντιας ή κάθετης ιδιοκτησίας και στους ιδιοκτήτες.

3. Εργατικές διαφορές είναι: α) οι διαφορές από παροχή εξαρτημένης εργασίας ή και από οποιαδήποτε άλλη αιτία με αφορμή την παροχή της εργασίας αυτής μεταξύ των εργαζομένων ή των διαδόχων τους ή εκείνων που κατά το νόμο έχουν δικαίωμα από την παροχή εργασίας τους και των εργοδοτών ή των διαδόχων τους, β) οι διαφορές από την παροχή εξαρτημένης εργασίας ή και από οποιαδήποτε άλλη αιτία με αφορμή την παροχή της εργασίας αυτής μεταξύ εκείνων που εργάζονται μαζί στον ίδιο εργοδότη, γ) οι διαφορές από συλλογική σύμβαση εργασίας ή από διατάξεις που εξομοιώνονται προς διατάξεις συλλογικής σύμβασης μεταξύ εκείνων που υπάγονται στις διατάξεις αυτές ή μεταξύ αυτών και τρίτων, δ) οι παρεμπίπτουσες αγωγές κατά δικονομικών εγγυητών στις δίκες που αφορούν τις διαφορές των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παρούσας παραγράφου, καθώς και ε) οι αγωγές κατά ομοδίκων των εναγομένων στις δίκες που αφορούν τις διαφορές των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παρούσας παραγράφου, εφόσον εναχθούν από κοινού ή προσεπικληθούν.

4. Διαφορές επαγγελματιών και οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης είναι: α) οι διαφορές μεταξύ επαγγελματιών ή βιοτεχνών μεταξύ τους ή μεταξύ αυτών και των πελατών τους, από την παροχή εργασίας ή ειδών που αυτοί κατασκεύασαν και β) οι διαφορές μεταξύ οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και των ασφαλισμένων στους οργανισμούς αυτούς ή των διαδόχων τους ή εκείνων που κατά το νόμο έχουν δικαιώματα από την ασφαλιστική σχέση.

5. Διαφορές από αμοιβές είναι: α) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, άμισθων δικαστικών επιμελητών, γιατρών, οδοντογιατρών, κτηνιάτρων, διπλωματούχων μαιών, μηχανικών και χημικών διπλωματούχων ανώτατων και ανώτερων σχολών, νόμιμα διορισμένων μεσιτών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των πελατών τους ή των καθολικών διαδόχων τους, όπως και αν χαρακτηρίζεται η μεταξύ τους σχέση και ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή τον τρόπο της καταβολής της, β) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα διαιτητών, διαμεσολαβητών, εκτελεστών διαθήκης, κηδεμόνων σχολάζουσας κληρονομίας, διαχειριστών σε ιδιοκτησίες κατ' ορόφους ή διαχειριστών που διορίζονται από δικαστική αρχή, εκκαθαριστών εταιριών ή νομικών προσώπων ή κληρονομιών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των προσώπων που έχουν την υποχρέωση να καταβάλουν ή των καθολικών διαδόχων τους, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή τον τρόπο καταβολής της και γ) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των μαρτύρων που εξετάσθηκαν ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου ή διαιτητών, όπως και των πραγματογνωμόνων, διαιτητών πραγματογνωμόνων, εκτιμητών, διερμηνέων, μεσεγγυούχων και φυλάκων, όπως και αν διορίσθηκαν ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των προσώπων που έχουν την υποχρέωση καταβολής ή των καθολικών διαδόχων τους.

6. Διαφορές για ζημίες από αυτοκίνητα είναι οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημίες που έχουν προκληθεί από αυτοκίνητο μεταξύ των δικαιούχων ή των διαδόχων τους και εκείνων που έχουν την υποχρέωση να καταβάλουν αποζημίωση ή των διαδόχων τους, όπως και απαιτήσεις από σύμβαση ασφάλισης αυτοκινήτου μεταξύ των ασφαλιστικών εταιριών και των ασφαλισμένων ή των διαδόχων τους.

7. Διαφορές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές είναι οι κάθε φύσεως διαφορές που αφορούν σε αποζημιώσεις οποιασδήποτε μορφής περιουσιακής ζημίας ή ηθικής βλάβης, που προκλήθηκε δια του τύπου ή με ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές, ή μέσω διαδικτύου και γενικά κάθε άλλο σύγχρονο μέσο διάδοσης πληροφοριών και ειδήσεων όπως και οι συναφείς προς αυτές αξιώσεις προστασίας της προσωπικότητας των προσβληθέντων.

8. Διαφορές από πιστωτικούς τίτλους είναι οι διαφορές από συναλλαγματικές, γραμμάτια εις διαταγήν, επιταγές, ανώνυμες ομολογίες και τοκομερίδια ομολογιακών δανείων, αποθετήρια, ενεχυρόγραφα και πιστωτικούς γενικά τίτλους για πληρωμή υποχρεώσεων, οι οποίες προκύπτουν άμεσα από τον τίτλο και αφορούν τους δικαιούχους και τους υποχρέους ή τους καθολικούς διαδόχους τους.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΙΣΘΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 615

Το δικαστήριο δικαιούται να ορίσει προθεσμία για την παράδοση ή την απόδοση της χρήσης του μισθίου έως τριάντα (30) ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης.

Άρθρο 616

Αποφάσεις που αφορούν την απόδοση της χρήσης μισθίου ακινήτου εκτελούνται και κατά των υπομισθωτών, καθώς και κατά οποιουδήποτε αντλεί τα δικαιώματά του από το μισθωτή ή κατέχει το μίσθιο για αυτόν.

Άρθρο 617

1. Αν εξαφανισθεί απόφαση που διατάσσει παράδοση ή απόδοση της χρήσης μισθίου και η απόφαση έχει εκτελεσθεί, εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, δικαιούται να ζητήσει την επανεγκατάστασή του στο μίσθιο.

2. Η επανεγκατάσταση μπορεί να ζητηθεί με αίτηση που υποβάλλεται και με τις προτάσεις στο δικαστήριο που εξαφάνισε την απόφαση ως το τέλος της συζήτησης στο ακροατήριο ή με αγωγή που απευθύνεται προς τον ειρηνοδίκη και δικάζεται κατά την παρούσα διαδικασία, η απόφαση όμως του ειρηνοδίκη δεν προσβάλλεται με κανένα ένδικο μέσο. Η αγωγή πρέπει να ασκηθεί μέσα σε

τρεις (3) μήνες από την ημέρα που η απόφαση, η οποία εξαφάνισε την απόφαση που διατάσσει την παράδοση ή απόδοση της χρήσης μισθίου, έγινε αμετάκλητη.

3. Η απόφαση που διατάσσει την επανεγκατάσταση εκτελείται και κατά οποιουδήποτε αντλεί τα δικαιώματά του από εκείνον κατά του οποίου διατάχθηκε η επανεγκατάσταση.

Άρθρο 618

Η καταβολή ενώπιον του ειρηνοδικείου ή του μονομελούς πρωτοδικείου έως το τέλος της συζήτησης στο ακροατήριο όλων των ληξιπρόθεσμων μισθωμάτων που οφείλονται έως την ημέρα της συζήτησης και των δικαστικών εξόδων που ορίζονται αμέσως από το δικαστή, καταργεί τη δίκη για την απόδοση της χρήσης του μισθίου για καθυστέρηση μισθωμάτων από δυστροπία. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται, αν υπάρχει επανειλημμένη καθυστέρηση από δυστροπία.

Άρθρο 619

Η άσκηση αγωγής για την απόδοση της χρήσης μισθίου ισχύει ως καταγγελία της σύμβασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.

Άρθρο 620

Οι τελεσίδικες αποφάσεις για τις διαφορές του άρθρου 17 παρ. 3 αποτελούν δεδικασμένο.

ΤΙΤΛΟΣ III
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 621

1. Οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 614 αριθμ. 3 μπορεί να εισαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου ο εργαζόμενος παρέχει ή, σε περίπτωση λύσης της σχέσης, παρείχε την εργασία του κατά τον αμέσως πριν από τη λήξη χρόνο.

2. Στις διαφορές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, μπορούν να εναγάγουν ή να εναχθούν μαζί περισσότεροι εργαζόμενοι και όταν τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις τους προέρχονται μόνο από την ίδια νομική αιτία. Στις διαφορές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, αν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο δεν εμφανιστεί κάποιος διάδικος ή εμφανιστεί και δεν λάβει νόμιμα μέρος στη συζήτηση, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι.

Άρθρο 622

1. Στις διαφορές που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο, αναγνωρισμένα επαγγελματικά σωματεία εργαζομένων ή εργοδοτών, αναγνωρισμένες ενώσεις τους ή επιμελητήρια έχουν το δικαίωμα: 1) να ασκούν υπέρ των μελών τους τα δικαιώματα που απορρέουν από συλλογική σύμβαση ή άλλες διατάξεις που εξομοιώνονται προς διατάξεις συλλογικής σύμβασης, εκτός αν τα μέλη έχουν ρητώς εκδηλώσει την αντίθεσή τους· έχουν πάντως το δικαίωμα να παρέμβουν, 2) να παρέμβουν μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης υπέρ διαδίκου, εφόσον είναι μέλος τους ή μέλος κάποιας από τις οργανώσεις που αποτελούν την ένωση, 3) να παρέμβουν σε κάθε δίκη που αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία μετέχουν ή διάταξης που εξομοιώνεται προς τις διατάξεις τέτοιας συλλογικής σύμβασης, για την προστασία του συλλογικού συμφέροντος που παρουσιάζει η έκβαση της δίκης.

ΤΙΤΛΟΣ IV
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΑΜΟΙΒΕΣ

Άρθρο 622Α

1. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, και άμισθων δικαστικών επιμελητών μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου είναι διορισμένοι.

2. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα γιατρών, οδοντογιατρών, κτηνιάτρων, μηχανικών και χημικών διπλωματούχων ανώτατων και ανώτερων σχολών και νόμιμα διορισμένων μεσιτών, μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου ασκούν το επάγγελμά τους.

3. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα διαιτητών, διαμεσολαβητών και διαιτητών πραγματογνωμόνων μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου έχει διεξαχθεί η διαιτησία, η διαμεσολάβηση ή η διαιτητική πραγματογνωμοσύνη.

4. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα εκτελεστών διαθήκης, εκκαθαριστών κληρονομίας και κηδεμόνων σχολάζουσας κληρονομίας μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο της κληρονομίας.

5. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των μαρτύρων που εξετάσθηκαν και των διερμηνέων που διορίσθηκαν από δικαστήρια ή διαιτητές υπάγονται και στο ειρηνοδικείο της έδρας του δικαστηρίου από το οποίο εξετάσθηκαν ή διορίσθηκαν ή στο οποίο έχει κατατεθεί η διαιτητική απόφαση.

6. Διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των πραγματογνωμόνων που διορίσθηκαν από δικαστήρια ή από διαιτητές υπάγονται και στο ειρηνοδικείο ή το μονομελές πρωτοδικείο της έδρας του δικαστηρίου το οποίο τους διόρισε ή στο οποίο κατέθεσαν τη διαιτητική απόφαση.

ΤΙΤΛΟΣ V
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥΣ ΤΙΤΛΟΥΣ

Άρθρο 622Β

1. Οι διαφορές του άρθρου 614 αριθμ. 8 υπάγονται στην αρμοδιότητα του ειρηνοδικείου εφόσον η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ και στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου αν υπερβαίνει το ποσό αυτό.

2. Το αργότερο κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο πρέπει να προσάγονται υποχρεωτικά οι πιστωτικοί τίτλοι, διαφορετικά η αγωγή απορρίπτεται αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτη.

3. Στις διαφορές της παραγράφου 1 άσκηση ανταγω-

γής δεν επιτρέπεται και αν ασκηθεί απορρίπτεται αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτη, εκτός αν η ανταγωγή είναι συναφής με την κύρια αγωγή.

4. Η απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει την αγωγή μπορεί να προσβληθεί με ένδικα μέσα, εκτός από ανακοπή ερημοδικίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
ΔΙΑΤΑΓΕΣ

ΤΙΤΛΟΣ Ι
ΔΙΑΤΑΓΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Άρθρο 623

Κατά τις διατάξεις των άρθρων 624 έως 636 μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματικές απαιτήσεις ή απαιτήσεις παροχής χρεογράφων, εφόσον πρόκειται για ιδιωτικού δικαίου διαφορά και η απαίτηση, καθώς και το οφειλόμενο ποσό αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο, ή με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, η οποία εκδόθηκε μετά από ομολογία ή αποδοχή της αίτησης του οφειλέτη.

Άρθρο 624

1. Η έκδοση διαταγής πληρωμής μπορεί να ζητηθεί μόνον αν η απαίτηση δεν εξαρτάται από αίρεση, προθεσμία, όρο ή αντιπαροχή και το ποσό χρημάτων ή χρεογράφων που οφείλεται είναι ορισμένο.

2. Δεν είναι δυνατόν να εκδοθεί διαταγή πληρωμής, και αν εκδοθεί είναι άκυρη, αν η επίδοσή της πρέπει να γίνει σε πρόσωπο που η διαμονή του είναι άγνωστη, εκτός αν έχει αντίκλητο νόμιμα διορισμένο, σύμφωνα με το άρθρο 142 ΚΠολΔ.

Άρθρο 625

Αρμόδιος να εκδώσει διαταγή πληρωμής είναι για απαίτηση της αρμοδιότητας του ειρηνοδικείου ο ειρηνοδίκης και για κάθε άλλη απαίτηση ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου. Για την έκδοση διαταγής πληρωμής δεν γίνεται συζήτηση στο ακροατήριο.

Άρθρο 626

1. Η διαταγή πληρωμής εκδίδεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου της απαίτησης. Η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου και συντάσσεται κάτω από αυτήν έκθεση.

2. Η αίτηση πρέπει να περιέχει: α) όσα ορίζουν τα άρθρα 117 ή 118 και η παράγραφος 1 του άρθρου 119, β) αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής και γ) την απαίτηση και το ακριβές ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων με τους τυχόν οφειλόμενους τόκους των οποίων ζητείται η καταβολή.

3. Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται και να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό της.

Άρθρο 627

Ο δικαστής αποφασίζει το ταχύτερο σχετικά με την αίτηση, χωρίς να καλέσει τον οφειλέτη, έχει όμως το δικαίωμα: α) να καλεί τον αιτούντα για να του δώσει εξηγήσεις σχετικά με την αίτηση, β) να υποδείξει στον αιτούντα τις αναγκαίες συμπληρώσεις ή διορθώσεις της αίτησης, γ) αν ο αιτών επικαλείται ιδιωτικά έγγραφα, να ζητεί βεβαίωση της υπογραφής από συμβολαιογράφο ή μάρτυρες που εξετάζονται ενώπιόν του.

Άρθρο 628

1. Ο δικαστής απορρίπτει την αίτηση: α) αν δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση διαταγής πληρωμής, β) αν ο αιτών δεν δίνει τις εξηγήσεις που του ζήτησε ή αρνείται να συμμορφωθεί προς τις υποδείξεις για τη συμπλήρωση ή διόρθωση της αίτησής του ή για τη βεβαίωση των υπογραφών ιδιωτικών εγγράφων.

2. Η απόρριψη σημειώνεται κάτω από την αίτηση και αναφέρεται με συντομία ο λόγος της απόρριψης.

3. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης δεν αποκλείεται η άσκηση αγωγής ή η υποβολή νέας αίτησης.

Άρθρο 629

Ο δικαστής δέχεται την αίτηση κατά το μέρος που κατά την κρίση του είναι νομικά και πραγματικά βάσιμη, διατάσσει τον οφειλέτη να πληρώσει το οφειλόμενο ποσό και τον καταδικάζει στη δικαστική δαπάνη. Κατά το μέρος που η αίτηση απορρίπτεται, εφαρμόζεται η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 628.

Άρθρο 630

Η διαταγή πληρωμής καταρτίζεται εγγράφως και πρέπει να περιέχει: α) το ονοματεπώνυμο του δικαστή που εκδίδει τη διαταγή πληρωμής, β) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου που ζήτησε την έκδοση της διαταγής και αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας του και τον αριθμό φορολογικού μητρώου γ) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και αν αυτό είναι εφικτό τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση και αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας του, καθώς και αν αυτό είναι εφικτό τον αριθμό φορολογικού του μητρώου, δ) την αιτία της πληρωμής, ε) το ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων που πρέπει να καταβληθεί, στ) διαταγή πληρωμής, ζ) υπόμνηση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται ότι έχει το δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στο άρθρο 636 και η) υπογραφή του δικαστή.

Άρθρο 630Α

Η διαταγή πληρωμής επιδίδεται σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από την έκδοσή της. Αν η επίδοση δεν γίνει μέσα στην προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου, η διαταγή πληρωμής παύει αυτοδικαίως να ισχύει. Μέσα στην ίδια προθεσμία αντίγραφο της σχετικής έκθεσης επίδοσης κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, ο δικαστής του οποίου εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής. Ο αρμόδιος γραμματέας υποχρεούται να καταχωρίσει τη χρονολογία της επίδοσης στο οικείο βιβλίο δημοσιεύσεων.

Άρθρο 631

Η διαταγή πληρωμής αποτελεί τίτλο εκτελεστό. Κατ' εξαίρεση αναστέλλεται η εκτελεστότητα διαταγής πληρωμής που εκδόθηκε κατά προσώπου με άγνωστη διαμονή ή με διαμονή ή έδρα στο εξωτερικό όσο διαρκεί η προθεσμία για την άσκηση ανακοπής σύμφωνα με το άρθρο 632, επιτρέπεται όμως να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 724.

Άρθρο 632

1. Ο οφειλέτης κατά του οποίου στρέφεται η διαταγή πληρωμής έχει το δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή, η οποία απευθύνεται στο καθ' ύλην αρμόδιο Δικαστήριο του τόπου έκδοσης της διαταγής πληρωμής. Αντίγραφα των εγγράφων τα οποία αποδεικνύουν την απαίτηση παραμένουν στη γραμματεία του δικαστηρίου μέχρι την πάροδο της προθεσμίας για την άσκηση ανακοπής κατά την παρούσα παράγραφο.

2. Η προθεσμία για την άσκηση της ανακοπής είναι δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες αν η διαταγή πληρωμής έχει εκδοθεί κατά προσώπου που έχει την διαμονή ή την έδρα του στην Ελλάδα και τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες αν η διαταγή πληρωμής έχει εκδοθεί κατά προσώπου που έχει τη διαμονή ή την έδρα του στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη. Η ανακοπή εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ..

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 631 η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαταγής πληρωμής. Το δικαστήριο όμως, ο δικαστής του οποίου εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής, μπορεί, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να χορηγήσει αναστολή με ή και χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση για την ασκηθείσα ανακοπή. Η αναστολή αυτή δεν εμποδίζει την λήψη ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 724.

4. Αν ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση κατά της οριστικής απόφασης, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση που προσβάλλεται μπορεί, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., έως τη συζήτηση της έφεσης, μετά από αίτηση του οφειλέτη, και εφόσον πιθανολογείται η ευδοκίμηση της έφεσης, να αναστείλει ολικά ή εν μέρει την εκτέλεση, ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση, με τον όρο να δοθεί εγγύηση, η οποία ορίζεται από την απόφαση που διατάσσει την αναστολή ή και χωρίς εγγύηση. Με τις ίδιες προϋποθέσεις το δικαστήριο που δικάζει την έφεση μπορεί, σε κάθε στάση της δίκης, ύστερα από αίτηση του οφειλέτη η οποία υποβάλλεται με το δικόγραφο της έφεσης ή με τις προτάσεις, να αναστείλει την εκτέλεση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο.

5. Η δυνατότητα αναστολής της εκτέλεσης κατά την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου παρέχεται και στην περίπτωση που δεν είχε χορηγηθεί αναστολή της εκτέλεσης σύμφωνα με την παράγραφο 3.

6. Με την ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής μπορεί να σωρευθεί και αίτημα ακυρώσεως των πράξεων εκτελέσεως, οι οποίες ενεργούνται με βάση αυτήν, αν συντρέχουν και οι προϋποθέσεις του άρθρου 218 ΚΠολΔ.

7. Αν ο ανακόπτων δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση χωρίς αυτόν και απορρίπτει την ανακοπή.

Άρθρο 633

1. Αν η ανακοπή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νόμιμα και οι λόγοι της είναι νόμιμοι και βάσιμοι, το δικαστήριο ακυρώνει τη διαταγή πληρωμής. Διαφορετικά απορρίπτει την ανακοπή και επικυρώνει τη διαταγή πληρωμής.

2. Αν δεν έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή, εκείνος υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής μπορεί να επιδώσει πάλι τη διαταγή στον οφειλέτη, ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει την ανακοπή μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών από τη νέα επίδοση. Στην περίπτωση αυτή δεν χορηγείται η αναστολή εκτέλεσης που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του προηγούμενου άρθρου. Αν περάσει άπρακτη και η παραπάνω προθεσμία, η διαταγή πληρωμής αποκτά δύναμη δεδικασμένου και είναι δυνατό να προσβληθεί μόνο με αναψηλάφηση.

Άρθρο 634

1. Η επίδοση διαταγής πληρωμής διακόπτει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία.

2. Αν ακυρωθεί η διαταγή πληρωμής, η παραγραφή ή η αποσβεστική προθεσμία θεωρείται ότι έχει ανασταλεί από την επίδοση της διαταγής πληρωμής ώσπου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την ανακοπή.

Άρθρο 635

Η επίδοση της ανακοπής των άρθρων 632 και 633 και των αιτήσεων αναστολής του άρθρου 632 μπορεί να γίνει είτε στον δικηγόρο που υπέγραψε την αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής είτε στη διεύθυνση εκείνου κατά του οποίου στρέφονται, η οποία αναφέρεται στη διαταγή πληρωμής, εκτός αν γνωστοποιηθεί με δικόγραφο μεταβολή που τυχόν έχει επέλθει.

Άρθρο 636

Σε περίπτωση επίδοσης στο εξωτερικό, για την έναρξη της προθεσμίας ανακοπής των άρθρων 632 και 633 παράγραφος 2, η επίδοση θεωρείται ότι συντελέσθηκε κατά τον χρόνο που προβλέπει το δίκαιο του κράτους της διαμονής του παραλήπτη ή κατά τον χρόνο της πραγματικής παραλαβής, η οποία αποδεικνύεται με έγγραφο ή δικαστική ομολογία.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ
ΔΙΑΤΑΓΗ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΜΙΣΘΙΟΥ

Άρθρο 637

Κατά τις διατάξεις των άρθρων 638 έως 645, στην περίπτωση καθυστέρησης του μισθώματος από δυστροπία, μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου, αν η έναρξη της μίσθωσης αποδεικνύεται εγγράφως, και εφόσον έχει επιδοθεί έγγραφη όχληση με δικαστικό επιμελητή δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την κατάθεση της αίτησης. Η καταβολή των μισθωμάτων εντός του δεκαπενθήμερου, αποδεικνυόμενη εγγράφως, αποκλείει την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου, εκτός αν υπάρχει επανειλημμένη καθυστέρηση από δυστροπία. Επίδοση έγγραφης όχλησης απαιτείται μόνο την πρώτη φορά.

Άρθρο 638

Αρμόδιος για την έκδοση της διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου είναι ο ειρηνοδίκης στις περιπτώσεις που αυτός έχει αρμοδιότητα κατά το άρθρο 14 παράγραφος 1 περίπτωση β΄ και ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου σε κάθε άλλη περίπτωση. Η αίτηση υποβάλλεται στο κατά το άρθρο 29 κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο.

Άρθρο 639

1. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 626 εφαρμόζεται αναλόγως.

2. Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει, εκτός από τα στοιχεία του άρθρου 117 ή 118, και εκείνα της παραγράφου 1 του άρθρου 119, καθώς και: α) αίτημα να εκδοθεί διαταγή απόδοσης της χρήσης του μισθίου ακινήτου και μνεία του τόπου όπου βρίσκεται με περιγραφή του, β) επίκληση του εγγράφου από το οποίο αποδεικνύεται η μίσθωση, γ) επίκληση της κατά το άρθρο 637 ΚΠολΔ περίπτωσης σύμφωνα με την οποία ζητείται η απόδοση της χρήσης του μισθίου με μνεία των αναγκαίων περιστατικών, καθώς και της έκθεσης επίδοσης.

3. Στην αίτηση επισυνάπτεται το έγγραφο από το οποίο αποδεικνύεται η μίσθωση, η έκθεση επίδοσης της όχλησης, καθώς και κάθε άλλο σχετικό έγγραφο. Ο δικαστής μπορεί να καλέσει τον αιτούντα να βεβαιώσει και ενόρκως τα περιστατικά που απαιτούνται για την έκδοση της διαταγής.

4. Η διάταξη του άρθρου 627 εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 640

1. Αν η αίτηση είναι νόμιμη και τα απαιτούμενα σε κάθε περίπτωση περιστατικά αποδεικνύονται εγγράφως, ο δικαστής εκδίδει διαταγή με την οποία υποχρεώνει τον καθ' ου να αποδώσει στον αιτούντα τη χρήση του μισθίου και τον καταδικάζει στα δικαστικά έξοδα.

2. Η διαταγή καταρτίζεται εγγράφως και περιέχει:

α) το ονοματεπώνυμο του δικαστή που την εκδίδει, β) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου που ζήτησε την έκδοση της διαταγής και αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας του και τον αριθμό φορολογικού μητρώου γ) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και αν αυτό είναι εφικτό τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση και αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας του, καθώς και αν αυτό είναι εφικτό τον αριθμό φορολογικού μητρώου, δ) περιγραφή του μισθίου, ε) την αιτία της απόδοσης με έκθεση των αναγκαίων περιστατικών και μνεία της έκθεσης επίδοσης της όχλησης, στ) διαταγή απόδοσης της χρήσης του μισθίου, ζ) υπόμνηση στον καθ' ου ότι η διαταγή αποτελεί τίτλο εκτελεστό που μπορεί να εκτελεστεί μετά την πάροδο είκοσι (20) ημερών από την προς αυτόν επίδοση και ότι δικαιούται να ασκήσει κατ' αυτής ανακοπή μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από την επίδοση και ζ) υπογραφή του δικαστή που την εξέδωσε.

3. Η διαταγή αποτελεί τίτλο εκτελεστό. Η εκτέλεση μπορεί να πραγματοποιηθεί αφού παρέλθουν είκοσι (20) ημέρες από την επίδοσή αντιγράφου εξ απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη επίδοση αντιγράφου της. Η διαταγή εκτελείται και κατά των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 616.

Άρθρο 641

1. Ο δικαστής απορρίπτει την αίτηση: α) αν δεν συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την έκδοσή της και β) αν ο αιτών δεν δίνει τις τυχόν ζητούμενες από αυτόν εξηγήσεις ή δεν προβαίνει στις υποδεικνυόμενες συμπληρώσεις ή διορθώσεις της αίτησης ή δεν παρέχει τις τυχόν ζητούμενες από αυτόν βεβαιώσεις της υπογραφής ιδιωτικών εγγράφων ή αν, μολονότι έχει κληθεί να βεβαιώσει ενόρκως τα κατά το άρθρο 639 περιστατικά, δεν προβαίνει στη βεβαίωση αυτή.

2. Η απόρριψη της αίτησης σημειώνεται κάτω από την αίτηση με σύντομη έκθεση του λόγου.

3. Η απόρριψη της αίτησης δεν εμποδίζει την υποβολή νέας ούτε την άσκηση αγωγής.

Άρθρο 642

Ο καθ' ου η διαταγή δικαιούται να ασκήσει ανακοπή ενώπιον του καθ' ύλην αρμοδίου για την εκδίκαση της αγωγής απόδοσης του μισθίου δικαστηρίου, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από την επίδοση της διαταγής. Η ανακοπή εκδικάζεται ως μισθωτική διαφορά.

Άρθρο 643

Η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαταγής. Ο δικαστής όμως που την εξέδωσε μπορεί, ύστερα από αίτηση του ανακόπτοντος, η οποία εκδικάζεται κατά τα άρθρα 686 επ., να χορηγήσει αναστολή, είτε με εγγυοδοσία υπέρ του καθ' ου η ανακοπή είτε χωρίς εγγυοδοσία, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ανακοπής.

Άρθρο 644

1. Αν η ανακοπή ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα και οι λόγοι της είναι νόμιμοι και βάσιμοι, το δικαστήριο ακυρώνει τη διαταγή απόδοσης της χρήσης του μισθίου, διαφορετικά απορρίπτει την ανακοπή και επικυρώνει τη διαταγή.

2. Η διάταξη του άρθρου 634 εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 645

Στην αίτηση για την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου μπορεί να σωρευτεί και αίτημα καταβολής των οφειλόμενων μισθωμάτων, κοινόχρηστων δαπανών, τελών και λογαριασμών κοινής ωφέλειας, εφόσον το ύψος τους αποδεικνύεται από δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, ιδίως λογαριασμούς κοινοχρήστων και οργανισμών κοινής ωφέλειας. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 638 έως 645, 624, 626 παρ. 2 και 3, 630 στοιχ. γ, δ και ε και 634.»

Άρθρο πέμπτο

1. Από το ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΜΠΤΟ (ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ, άρθρα 682 έως 738) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 696 παρ. 2, 729Α και 736.

2. Από το ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΜΠΤΟ (ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ, άρθρα 682 έως 738) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται οι διατάξεις των άρθρων 682 παρ. 1, 686 παρ. 1, 4, 5 και 6, 689, 690 παρ. 1, 691, 693, 697, 700 παρ. 3, 702 παρ. 3, 724, 727, 729 παρ. 5, 730 παρ. 3 και 734 παρ. 3 και 5 ως εξής:

«Άρθρο 682

1. Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 683 έως 703 τα δικαστήρια, σε επείγουσες περιπτώσεις ή για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος, μπορούν να διατάζουν ασφαλιστικά μέτρα για την εξασφάλιση ή διατήρηση ενός δικαιώματος ή τη ρύθμιση μιας κατάστασης και να τα μεταρρυθμίζουν ή να τα ανακαλούν. Το δικαίωμα είναι δυνατό να εξαρτάται από αίρεση ή προθεσμία ή να αφορά μέλλουσα απαίτηση.

Άρθρο 686

1. Η αίτηση πρέπει να κατατεθεί στη γραμματεία του δικαστηρίου.

4. Η γνωστοποίηση γίνεται με επίδοση εγγράφου που εκδίδεται από τη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο αναγράφεται ο τόπος, η ημέρα και η ώρα της συζήτησης ή με τηλεγραφική ή με τηλεφωνική πρόσκληση της γραμματείας του δικαστηρίου ή με ηλεκτρονικά μέσα με δαπάνες του αιτούντος. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης μπορεί συγχρόνως με την επίδοση της κλήσης να διατάξει και την επίδοση αντιγράφου της αίτησης.

5. Κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και με τις προτάσεις. Το πολυμελές πρωτοδικείο δικάζει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων μόνον κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης.

6. Στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων στο μονομελές πρωτοδικείο ή στο ειρηνοδικείο η πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί και προφορικά.

Άρθρο 689

Η απόφαση ασφαλιστικών μέτρων κατά αλλοδαπού δημοσίου δεν εκτελείται χωρίς προηγούμενη άδεια του Υπουργού Δικαιοσύνης, διαφορετικά η εκτέλεση είναι άκυρη.

Άρθρο 690

1. Σε υποθέσεις που αφορούν ασφαλιστικά μέτρα αρκεί η πιθανολόγηση των ισχυρισμών.

Άρθρο 691

1. Το δικαστήριο μπορεί και αυτεπαγγέλτως να συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για το σχηματισμό της κρίσης του.

2. Η απόφαση που διατάζει ασφαλιστικά μέτρα πρέπει να ορίζει το ασφαλιστικό μέτρο, καθώς και το δικαίωμα, στην εξασφάλιση ή διατήρηση του οποίου αποβλέπει ή την κατάσταση την οποία ρυθμίζει.

3. Η απόφαση του δικαστηρίου περιέχει συνοπτική αιτιολογία ως προς την ύπαρξη ή ανυπαρξία του επικαλούμενου δικαιώματος και τη συνδρομή ή μη επικείμενου κινδύνου ή επείγουσας περίπτωσης και δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση μετά την περάτωση της ακροαματικής διαδικασίας και το αργότερο μέχρι και σαράντα οκτώ (48) ώρες μετά τη συζήτηση, εκτός αν το δικαστήριο έχει τάξει προθεσμία για την υποβολή σημειωμάτων από τους διαδίκους, οπότε το διάστημα των σαράντα οκτώ (48) ωρών υπολογίζεται από την παρέλευση αυτής της προθεσμίας. Το διατακτικό της απόφασης καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και αν για ειδικούς λόγους επιβάλλεται να επιφυλαχθεί το δικαστήριο να εκδώσει την απόφασή του σε μεταγενέστερο χρόνο, αυτός που διευθύνει τη συζήτηση έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί την ημέρα και ώρα που θα δημοσιευθεί η απόφαση, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη συζήτηση της αίτησης ή από το τέλος της προθεσμίας που έχει τυχόν τάξει το δικαστήριο για την υποβολή σημειωμάτων από τους διαδίκους. Μέσα στην ίδια προθεσμία ο δικαστής που εκδίδει την απόφαση οφείλει να συντάξει, χρονολογήσει και υπογράψει το σύνολο των αποφάσεων επί των υποθέσεων που συζητήθηκαν.

Άρθρο 693

1. Αν το ασφαλιστικό μέτρο έχει διαταχθεί πριν από την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, ο δικαστής που το διατάσσει μπορεί να ορίσει, κατά την κρίση του, προθεσμία για την άσκησή της, όχι όμως μικρότερη από τριάντα (30) ημέρες.

2. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία της παραγράφου 1 αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο, εκτός αν ο αιτών μέσα στην προθεσμία αυτή επιδώσει διαταγή πληρωμής.

Άρθρο 697

Το αρμόδιο για την κύρια υπόθεση δικαστήριο όσο διαρκεί η εκκρεμοδικία μπορεί, με αίτηση του διαδίκου που έχει έννομο συμφέρον, η οποία υποβάλλεται και αυτοτελώς να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει ολικά ή εν μέρει την απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Ο δικαστής, και στο πολυμελές πρωτοδικείο, ο πρόεδρος, ορίζουν την δικάσιμο και την προθεσμία κλήτευσης.

Άρθρο 700

3. Οι προσωρινές διαταγές που αναφέρονται στο άρθρο 691Α εκτελούνται μόλις καταχωριστούν, κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά, με βάση σημείωση του δικαστή που τις εξέδωσε και, αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, του προέδρου του.

Άρθρο 702

3. Η εκτέλεση των αποφάσεων που διατάζουν ασφαλιστικά μέτρα, μπορεί, με αίτηση εκείνου που έχει έννομο συμφέρον, να περιοριστεί σε ορισμένα περιουσιακά στοιχεία, αν το δικαστήριο πιθανολογεί ότι τα στοιχεία

αυτά είναι αρκετά για την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του δικαιώματος.

Άρθρο 724

1. Ο δανειστής μπορεί με βάση οριστική απόφαση, καθώς και με διαταγή πληρωμής χρηματικών απαιτήσεων να ζητήσει εγγραφή προσημείωσης υποθήκης και να επιβάλει συντηρητική κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη ή τρίτου για το ποσό που επιδικάζεται με την απόφαση ή ορίζεται ότι πρέπει να καταβληθεί με τη διαταγή πληρωμής.

2. Το δικαστήριο που εξέδωσε την οριστική απόφαση ή τη διαταγή πληρωμής μπορεί με αίτηση εκείνου κατά του οποίου στρέφονται και κατά τη διαδικασία του άρθρου 702 παρ. 1, να αναστείλει ολικά ή εν μέρει την εκτέλεση των ασφαλιστικών μέτρων που αναφέρονται στην παρ. 1, αν πιθανολογείται η εξόφληση ή η ανυπαρξία, ολική ή εν μέρει, της απαίτησης για την οποία έχει εκδοθεί η οριστική απόφαση ή η διαταγή πληρωμής ή να περιορίσει την εκτέλεση σε ορισμένα περιουσιακά στοιχεία, αν πιθανολογείται ότι τα στοιχεία αυτά είναι επαρκή για την εξασφάλιση της απαίτησης.

Άρθρο 727

Τα άρθρα 709, 711, 713, 714, 715, 720, 721 και 722 παρ. 1 εφαρμόζονται και στη δικαστική μεσεγγύηση.

Άρθρο 729

5. Μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από τη επίδοση της απόφασης που επιδικάζει προσωρινά απαίτηση ή μεταρρυθμίζει προσωρινά απόφαση κατά το άρθρο 728 παρ. 2, εκείνος υπέρ του οποίου έγινε η προσωρινή επιδίκαση ή μεταρρύθμιση οφείλει να ασκήσει αγωγή για την απαίτηση που επιδικάστηκε ή για τη μεταρρύθμιση της απόφασης. Η απόφαση παύει αυτοδικαίως να ισχύει, αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή. Δεν απαιτείται να ασκηθεί αγωγή, αν αυτή έχει ασκηθεί.

Άρθρο 730

3. Το δικαστήριο που αναφέρεται στην παρ. 2 μπορεί να επιτρέψει για την απόδοση και την κατάσχεση ακατάσχετων πραγμάτων και απαιτήσεων στο μέτρο που επιτρέπεται για απαιτήσεις διατροφής συζύγου.

Άρθρο 734

3. Κατά της απόφασης του ειρηνοδικείου επιτρέπεται έφεση μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την επίδοσή της. Η έφεση δικάζεται κατά την ίδια διαδικασία, εφαρμόζεται όμως και το άρθρο 226.

5. Στα ασφαλιστικά μέτρα νομής ή κατοχής δεν εφαρμόζονται τα άρθρα 696 παρ. 3 και 697 και ο ειρηνοδίκης δικάζει με τη σύμπραξη γραμματέα που τηρεί πρακτικά.»

3. Στο ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΜΠΤΟ (ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ, άρθρα 682 έως 738) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εισάγονται οι νέες διατάξεις του άρθρου 691Α ως εξής:

«Άρθρο 691Α

1. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι υπάρχει ανάγκη, έχει το δικαίωμα, μόλις κατατεθεί η αίτηση και ώσπου να εκδοθεί η απόφασή του, να εκδώσει και αυτεπαγγέλτως προσωρινή διαταγή, που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά, σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν έως την έκδοση της απόφασής του για την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση της κατάστασης.

2. Για την έκδοση προσωρινής διαταγής καλείται με οποιονδήποτε τρόπο ο καθ' ου η αίτηση, αν ο δικαστής κρίνει αναγκαία την εμφάνισή του. Αν γίνει δεκτό το αίτημα για έκδοση προσωρινής διαταγής η σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προσδιορίζεται για συζήτηση μέσα σε τριάντα (30) ημέρες. Αναβολή της συζήτησης δεν επιτρέπεται, διαφορετικά παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής, εκτός αν αυτή παραταθεί από το δικαστήριο που δικάζει την αίτηση. Σε κάθε περίπτωση ο καθ' ου η αίτηση διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής.

3. Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων επί της οποίας εκδόθηκε προσωρινή διαταγή που έχει ως αντικείμενο την απαγόρευση μεταβολής της πραγματικής ή νομικής κατάστασης ακινήτου ή πλοίου ή αεροσκάφους επιδίδεται στην αρμόδια αρχή και εγγράφεται στο αντίστοιχο βιβλίο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 713 και 714, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως.»

Άρθρο έκτο

1. Από το ΒΙΒΛΙΟ ΕΚΤΟ (ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ, άρθρα 739 έως 866) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 755 και 756.

2. Από το ΒΙΒΛΙΟ ΕΚΤΟ (ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ, άρθρα 739 έως 866) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται οι διατάξεις των άρθρων 740 παρ. 1, 747 παρ. 1, 748 παράγραφοι 1, 3 και 4, 749, 750, 751, 754, 759 παρ. 2, 776 παρ. 1, 782 παρ. 1, 786, 796 παρ. 4, 797, 798, 799, 800 παράγραφοι 1, 2, 4 και 5, 804 παρ. 1, 808 παρ. 3, 843 παρ. 2 και 851 παρ. 2 ως εξής:

«Άρθρο 740

1. Στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου υπάγονται οι υποθέσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 739, η θέση προσώπου σε ακούσια νοσηλεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου, καθώς και η ανακοπή των άρθρων 787 του παρόντος και 82 ΑΚ. Εξαιρούνται οι υποθέσεις που αφορούν την υιοθεσία και την ιατρικώς υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, οι οποίες υπάγονται στην αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων και εκείνες που από το νόμο υπάγονται στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων.

Άρθρο 747

1. Η αίτηση ασκείται με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται.

Άρθρο 748

1. Η αίτηση υποβάλλεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση από τη γραμματεία στο δικαστήριο και αν πρόκειται για πολυμελές πρωτοδικείο, στον πρόεδρο, για να ορίσει δικάσιμο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται το άρθρο

226.

3. Ο δικαστής που είναι αρμόδιος κατά την παράγραφο 1 μπορεί να διατάξει την κλήτευση τρίτων που έχουν έννομο συμφέρον από τη δίκη. Η κλήτευση γίνεται με κοινοποίηση αντιγράφου της αίτησης στο οποίο σημειώνεται ο προσδιορισμός της δικασίμου.

4. Ο δικαστής ορίζει την προθεσμία που κατά την κρίση του απαιτείται για τις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3.

Άρθρο 749

Οι διατάξεις για τη διαμεσολάβηση και την απόπειρα συμβιβασμού δεν εφαρμόζονται.

Άρθρο 750

Ο εισαγγελέας πρωτοδικών δικαιούται να παρίσταται κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο και ενώπιον του ειρηνοδικείου.

Άρθρο 751

Μεταβολή της αίτησης επιτρέπεται με άδεια του δικαστή, εφόσον κατά την κρίση του δεν βλάπτονται συμφέροντα εκείνων που μετέχουν στη δίκη ή τρίτων. Η μεταβολή αναφέρεται στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776.

Άρθρο 754

Αν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στην ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο δεν εμφανιστούν οι διάδικοι ή εμφανιστούν και δεν λάβουν κανονικά μέρος στη συζήτηση, η συζήτηση ματαιώνεται. Αν ο αιτών δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί αλλά δεν μετέχει κανονικά στη συζήτηση και εμφανισθεί ο καθ' ου η αίτηση ή ο τρίτος που έχει κλητευθεί ή έχει παρέμβει, η συζήτηση προχωρεί σαν να είχε εμφανιστεί ο αιτών και το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν.

Άρθρο 759

2. Η διεξαγωγή αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης μπορεί να γίνει και κατά τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 591.

Άρθρο 776

1. Σε κάθε πρωτοβάθμιο δικαστήριο τηρούνται βιβλία στα οποία καταχωρίζονται περιληπτικά: α) οι αιτήσεις που υποβάλλονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 έως 781 και οι αποφάσεις που εκδίδονται στις αιτήσεις αυτές, β) οι αιτήσεις ανάκλησης ή μεταρρύθμισης των αποφάσεων, τα ένδικα μέσα που ασκούνται κατά των αποφάσεων, οι τριτανακοπές και οι σχετικές αποφάσεις, γ) οι αποφάσεις με τις οποίες αναστέλλεται η ισχύς ή η εκτέλεση οποιασδήποτε απόφασης.

Άρθρο 782

1. Όταν ο νόμος απαιτεί δικαστική απόφαση για να βεβαιωθεί ένα γεγονός με το σκοπό να συνταχθεί ληξιαρχική πράξη, η απόφαση εκδίδεται με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον ή του εισαγγελέα από το ειρηνοδικείο της περιφέρειας του ληξιάρχου ο οποίος θα συντάξει τη ληξιαρχική πράξη.

Άρθρο 786

1. Όταν ζητείται κατά το νόμο να διοριστούν προσωρινή διοίκηση νομικού προσώπου ή εκκαθαριστές νομικού προσώπου ή εταιρίας που δεν έχει αποκτήσει νομική προσωπικότητα, αρμόδιο είναι το μονομελές πρωτοδικείο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα του το νομικό πρόσωπο ή η εταιρία.

2. Στην περίπτωση που τα συμφέροντα των προσώπων τα οποία αποτελούν τη διοίκηση συγκρούονται προς τα συμφέροντα του νομικού προσώπου καλούνται κατά τη συζήτηση και τα πρόσωπα αυτά.

3. Το δικαστήριο μπορεί με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον να αντικαταστήσει την προσωρινή διοίκηση ή τους εκκαθαριστές για σπουδαίους λόγους. Κατά τη συζήτηση καλούνται και τα πρόσωπα αυτά.

4. Η ευθύνη των διορισμένων μελών της προσωρινής διοίκησης και των εκκαθαριστών περιορίζεται στις πράξεις ή παραλείψεις αυτών κατά τη διάρκεια της θητείας τους.

Άρθρο 796

4. Σε όλες τις περιπτώσεις όπου οι ισχύουσες διατάξεις για την επιτροπεία των ανηλίκων προβλέπουν την επικοινωνία του δικαστηρίου με τον ανήλικο και την ακρόασή του ή κρίνουν αναγκαία τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης, έχει εφαρμογή το άρθρο 612.

Άρθρο 797

Όταν σύμφωνα με το νόμο ζητείται να δοθεί άδεια να ενεργήσουν κάποια πράξη ο ανήλικος, αυτός που ασκεί τη γονική μέριμνα, ο επίτροπος ανηλίκου, ο δικαστικός συμπαραστάτης ενηλίκου, ο ίδιος ο ενήλικος που βρίσκεται σε κατάσταση δικαστικής συμπαράστασης, ο κληρονόμος από απογραφή, ο κηδεμόνας σχολάζουσας κληρονομίας, ο εκκαθαριστής κληρονομίας και ο εκτελεστής διαθήκης, αρμόδιο είναι το ειρηνοδικείο της συνήθους διαμονής του ανηλίκου ή αυτού που τελεί υπό δικαστική συμπαράσταση ή το δικαστήριο της κληρονομίας. Για τις περιπτώσεις της δικαστικής επιμέλειας ξένων υποθέσεων αρμόδιο είναι το ειρηνοδικείο της συνήθους διαμονής αυτού που ζητεί το διορισμό του επιμελητή ή του τόπου όπου θα διεξαχθεί κυρίως η διαχείριση της υπόθεσης.

Άρθρο 798

Όταν ζητείται κατά το νόμο να χορηγηθεί άδεια για να ενεργηθεί πράξη εκτός από εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 792 και 797, αρμόδιο είναι το ειρηνοδικείο της κατοικίας και αν δεν υπάρχει κατοικία, της διαμονής του αιτούντος. Αν πρόκειται για εκποίηση πραγμάτων, το ειρηνοδικείο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκονται τα πράγματα.

Άρθρο 799

Όταν ζητείται κατά το νόμο να χορηγηθεί άδεια για μεταθανάτια τεχνητή γονιμοποίηση ή για κυοφορία τέ-

κνου από άλλη γυναίκα, αρμόδιο είναι το πολυμελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου έχει τη συνήθη διαμονή της η αιτούσα ή εκείνη που θα κυοφορήσει το τέκνο.

Το δικαστήριο διατάζει να γίνει η συζήτηση κεκλεισμένων των θυρών, αν κρίνει ότι η δημοσιότητα πρόκειται να είναι επιβλαβής στα χρηστά ήθη ή ότι συντρέχουν ειδικοί λόγοι προστασίας της ιδιωτικής ή οικογενειακής ζωής των διαδίκων.

Άρθρο 800

1. Τα ελληνικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία για την τέλεση της υιοθεσίας, αν ο υιοθετών ή ο υιοθετούμενος είναι ελληνικής ιθαγένειας, ακόμη και αν δεν έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην Ελλάδα. Στην περίπτωση αυτή είναι αρμόδια τα δικαστήρια της πρωτεύουσας του Κράτους.

2. Οι συναινέσεις για την υιοθεσία δηλώνονται ενώπιον μέλους της σύνθεσης του δικαστηρίου που τελεί την υιοθεσία σε ιδιαίτερο γραφείο χωρίς δημοσιότητα.

Η ίδια διαδικασία τηρείται και όταν πρόκειται για την ακρόαση, από το δικαστήριο, του υποψήφιου να υιοθετηθεί ανηλίκου που δεν συμπλήρωσε το δέκατο έκτο έτος της ηλικίας του ή άλλων τέκνων του υποψήφιου θετού γονέα, στις περιπτώσεις που η ακρόαση αυτή προβλέπεται από το ουσιαστικό δίκαιο. Στην περίπτωση υιοθεσίας ανηλίκου που προστατεύεται από αρμόδια κοινωνική υπηρεσία ή αναγνωρισμένη κοινωνική οργάνωση, η συναίνεση των φυσικών γονέων για την τέλεση της υιοθεσίας μπορεί να δηλωθεί και ενώπιον δικαστηρίου ή δικαστή που έχουν λάβει σχετική εντολή.

4. Η προθεσμία της τριτανακοπής κατά της απόφασης που τελεί την υιοθεσία είναι έξι (6) μήνες από τη γνώση της υιοθεσίας και σε κάθε περίπτωση τρία (3) έτη από την τελεσιδικία της απόφασης. Ο φυσικός γονέας που, λόγω της εφαρμογής διατάξεων του ουσιαστικού δικαίου, δεν συναίνεσε στην υιοθεσία του παιδιού του έχει το δικαίωμα, προκειμένου να ασκήσει τριτανακοπή κατά της σχετικής δικαστικής απόφασης, να πληροφορείται τα στοιχεία αυτής της απόφασης από την αρμόδια κοινωνική υπηρεσία ή οργάνωση που συνέπραξε στην τέλεση της υιοθεσίας.

5. Οι ανήλικοι που έχουν συμπληρώσει το δέκατο έκτο έτος της ηλικίας τους έχουν την ικανότητα να παρίστανται αυτοπροσώπως στο δικαστήριο κατά την τέλεση της υιοθεσίας και να ασκούν ένδικα μέσα κατά της σχετικής απόφασης, ανεξάρτητα από το αντίστοιχο δικαίωμα του νόμιμου αντιπροσώπου τους.

Άρθρο 804

1. Το δικαστήριο επικοινωνεί με αυτόν τον οποίο αφορά το μέτρο, ώστε να σχηματίσει άμεση αντίληψη για την κατάστασή του. Η προσωπική επικοινωνία μπορεί να γίνεται μέσα στο συνηθισμένο περιβάλλον του συμπαραστατέου, αν το ζητεί ο ίδιος ή αν αυτό διευκολύνει τη διευκρίνιση των πραγμάτων και δεν αντιτίθεται ο συμπαραστατέος. Η επικοινωνία παραλείπεται μόνο αν πιστοποιείται αρμοδίως ότι υπάρχει βάσιμος κίνδυνος για την υγεία του προσώπου, για το οποίο πρόκειται, ή αν αυτό βρίσκεται σε προφανή αδυναμία να επικοινωνήσει με το περιβάλλον. Κατά τα λοιπά έχει ανάλογη εφαρμογή η τέταρτη παράγραφος του άρθρου 612 παράγραφος 2.

Άρθρο 808

3. Η κήρυξη ιδιόγραφης διαθήκης ως κυρίας γίνεται με πράξη του αρμόδιου για τη δημοσίευσή της ειρηνοδίκη, εφόσον πιθανολογηθεί γνησιότητα της γραφής και της υπογραφής του διαθέτη. Όταν η διαθήκη δημοσιεύθηκε από προξενική αρχή, αρμόδιος για να την κηρύξει κύρια είναι ο ειρηνοδίκης του δικαστηρίου της κληρονομίας. Όταν με ιδιόγραφη διαθήκη ορίζεται αποκλειστικά κληρονόμος πρόσωπο που δεν είναι σύζυγος του διαθέτη ή δεν έχει με τον διαθέτη συγγενική σχέση τουλάχιστον τέταρτου βαθμού, διατάσσεται γραφολογική πραγματογνωμοσύνη προκειμένου να αποδειχθεί η γνησιότητα της γραφής και της υπογραφής του διαθέτη. Στην περίπτωση αυτή καλείται υποχρεωτικά, εξήντα (60) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, το Ελληνικό Δημόσιο.

Άρθρο 843

2. Αρμόδιο είναι το ειρηνοδικείο της περιφέρειας της κατοικίας του αιτούντος ή, αν δεν έχει κατοικία, της διαμονής του.

Άρθρο 851

2. Αρμόδιο να εκδώσει τη διαταγή για τη δημοσίευση της πρόσκλησης είναι το ειρηνοδικείο του τόπου πληρωμής ο οποίος αναφέρεται στο αξιόγραφο. Αν δεν αναφέρεται τόπος πληρωμής, το ειρηνοδικείο της περιφέρειας όπου είναι η κατοικία ή η έδρα του εκδότη ή, αν δεν υπάρχει κατοικία, η διαμονή.»

Άρθρο έβδομο

Από το ΒΙΒΛΙΟ ΕΒΔΟΜΟ (ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ, άρθρα 867 έως 903) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται οι διατάξεις των άρθρων 867, 878 παράγραφοι 1 και 2, 879, 880 παρ. 2, 882 παρ. 6, 898 και 901 παρ. 2 ως εξής:

«Άρθρο 867

Διαφορές ιδιωτικού δικαίου μπορούν να υπαχθούν σε διαιτησία με συμφωνία, αν εκείνοι που τη συνομολογούν έχουν την εξουσία να διαθέτουν ελεύθερα το αντικείμενο της διαφοράς. Οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 614 αρ. 3 δεν μπορούν να υπαχθούν σε διαιτησία.

Άρθρο 878

1. Αν δεν οριστεί εμπρόθεσμα ο διαιτητής ή οι διαιτητές ή ο επιδιαιτητής και η συμφωνία για διαιτησία δεν ορίζει διαφορετικά, τους ορίζει με αίτηση το μονομελές πρωτοδικείο. Αρμόδιο είναι το μονομελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου ορίζει η συμφωνία ότι θα διενεργηθεί η διαιτησία, διαφορετικά το μονομελές πρωτοδικείο της κατοικίας όποιου υποβάλλει την αίτηση ή, αν δεν υπάρχει κατοικία, της διαμονής του. Αν δεν υπάρχει και διαμονή, το μονομελές πρωτοδικείο της πρωτεύουσας του Κράτους.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται και όταν ο διαιτητής ή ο επιδιαιτητής που όρισε το μονομελές πρωτοδικείο πεθάνει ή για οποιονδήποτε λόγο αρνείται ή κωλύεται να διενεργήσει τη διαιτησία.

Άρθρο 879

1. Σε κάθε πρωτοδικείο τηρείται κατάλογος διαιτητών τον οποίο καταρτίζει το πολυμελές πρωτοδικείο, σύμφωνα με όσα ορίζονται με διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

2. Το μονομελές πρωτοδικείο ορίζει τους διαιτητές ή τον διαιτητή από τον κατάλογο των διαιτητών και, αν δεν υπάρχει κατάλογος ή αν συντρέχει κατά την κρίση του σοβαρός λόγος, ορίζει το κατάλληλο πρόσωπο.

Άρθρο 880

2. Όποιος αποδέχτηκε τον ορισμό του ως διαιτητή ή επιδιαιτητή μπορεί για σοβαρό λόγο να αρνηθεί να εκπληρώσει τα καθήκοντα του, ύστερα από άδεια του δικαστηρίου. Η άδεια παρέχεται από το μονομελές πρωτοδικείο του τόπου της κατοικίας του ή αν δεν υπάρχει κατοικία της διαμονής του και αν δεν υπάρχει και διαμονή, από το μονομελές πρωτοδικείο της πρωτεύουσας του Κράτους, ύστερα από αίτηση του που δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ.. Η απόφαση δεν προσβάλλεται με ένδικα μέσα, δεν ανακαλείται ούτε μεταρρυθμίζεται.

Άρθρο 882

6. Κάθε ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να προσφύγει εναντίον της διάταξης της διαιτητικής απόφασης που καθορίζει το ύψος της αμοιβής των διαιτητών και τα έξοδα ή να ζητήσει τον καθορισμό τους, αν δεν έχουν οριστεί. Η προσφυγή ασκείται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την κατά το άρθρο 893 παρ. 2 κατάθεση της απόφασης και εκδικάζεται από το μονομελές πρωτοδικείο σύμφωνα με το άρθρο 622Α.

Άρθρο 898

Αρμόδιο για την εκδίκαση της αγωγής ακύρωσης είναι το εφετείο στην περιφέρεια του οποίου εκδόθηκε η διαιτητική απόφαση. Η αγωγή εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ.. Αίτηση αναίρεσης προσδιορίζεται για συζήτηση μέσα σε τρεις (3) μήνες από την επίσπευση του προσδιορισμού.

Άρθρο 901

2. Η αγωγή της παραγράφου 1 υπάγεται στο εφετείο, στην περιφέρεια του οποίου εκδόθηκε η διαιτητική απόφαση. Η αγωγή εκδικάζεται κατά την διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ.. Αίτηση αναίρεσης προσδιορίζεται για συζήτηση μέσα σε τρεις (3) μήνες από την επίσπευση του προσδιορισμού.»

Άρθρο όγδοο

1. Από το ΒΙΒΛΙΟ ΟΓΔΟΟ (ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ, άρθρα 904 έως 1054) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 938, 960, 963, 999 και 1001 παράγραφος 1.

2. Από το ίδιο ΒΙΒΛΙΟ ΟΓΔΟΟ (ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ, άρθρα 904 έως 1054) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται οι διατάξεις των άρθρων 908 παρ. 1, 909, 912 παρ. 1, 913 παρ. 1, 914, 917, 924, 933, 934, 937 παράγραφοι 1 και 3, 939 παρ. 1, 943 παρ. 3, 947 παρ. 1, 950, 952, 953, 954 παράγραφοι 1, 2 και 4, 955, 956 παρ. 1, 958, 959, 962, 965 παράγραφοι 1, 2, 3, 4 και 5, 966 παρ. 4, 971 παρ. 2, 972 παρ. 1, 973, 975, 977, 978, 979 παρ. 2, 980 παρ. 2, 985 παρ. 1, 988 παρ. 2, 993 παρ. 2, 995, 997, 998, 1000, 1001Α, 1009, 1011 παρ. 2, 1012, 1015, 1021, 1047 παρ. 1 και 1049 παρ. 1 ως εξής:

«Άρθρο 908

1. Το δικαστήριο μπορεί να κηρύξει προσωρινώς εκτελεστή την απόφαση ολικά ή εν μέρει σε κάθε περίπτωση που κρίνει πως συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι για αυτό ή ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στο διάδικο που νίκησε. Ιδίως μπορεί να διαταχθεί προσωρινή εκτέλεση:

α) αν η απόφαση στηρίχθηκε σε αναγνώριση της απαίτησης ή σε δικαστική ομολογία ή σε δημόσιο ή αναγνωρισμένο ιδιωτικό έγγραφο,

β) αν πρόκειται για διατροφή από οποιαδήποτε αιτία,

γ) αν πρόκειται για απαιτήσεις από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας,

δ) αν πρόκειται για Αποζημίωση από άδικη πράξη,

ε) σε απαιτήσεις που πηγάζουν από τις σχέσεις που αναφέρουν τα άρθρα 614 αρ. 3 ή 728,

στ) σε εμπορικές διαφορές,

ζ) σε διαφορές σχετικές με τη νομή,

η) σε απαιτήσεις από ανώνυμους τίτλους.

Άρθρο 909

Προσωρινή εκτέλεση δεν μπορεί να διαταχθεί:

1) κατά του δημοσίου, των δήμων και των κοινοτήτων,

2) κατά οποιουδήποτε διαδίκου για τα δικαστικά έξοδα,

3) όταν κατά το ουσιαστικό δίκαιο για να επέλθουν οι έννομες συνέπειες της απόφασης απαιτείται αυτή να γίνει τελεσίδικη ή αμετάκλητη,

4) στις διαφορές του άρθρου 592 αρ. 2.

Άρθρο 912

1. Αν ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή ερημοδικίας ή έφεση κατά της απόφασης που κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή σύμφωνα με τα άρθρα 908 ή 910 μπορεί έως τη συζήτηση στο ακροατήριο της ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης να διαταχθεί, αν το ζητήσει ο διάδικος που νικήθηκε, και εφόσον πιθανολογείται η ευδοκίμηση της ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης, να ανασταλεί ολικά ή εν μέρει, ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση, με τον όρο να δοθεί εγγύηση, η οποία ορίζεται από την απόφαση που διατάσσει την αναστολή ή και χωρίς εγγύηση.

Άρθρο 913

1. Το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή ερημοδικίας ή την έφεση μπορεί, σε κάθε στάση της δίκης, ύστερα από αίτηση του διαδίκου, η οποία υποβάλλεται μόνο με το δικόγραφο της ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης ή με

τις προτάσεις, να κηρύξει στις περιπτώσεις των άρθρων 908 και 910 προσωρινά εκτελεστή την απόφαση που προσβάλλεται, να διατάξει τα μέτρα που ορίζει το άρθρο 911, να αναστείλει την εκτέλεση κατά το άρθρο 912 ή να μεταρρυθμίσει την απόφαση κατά το ίδιο άρθρο. Οι διατάξεις του άρθρου 909 εφαρμόζονται και εδώ.

Άρθρο 914

Αν το δικαστήριο δεχτεί την ανακοπή ερημοδικίας ή την έφεση οριστικά και κατ' ουσίαν και απορρίψει, ολικά ή εν μέρει, την αγωγή, την ανταγωγή ή την κύρια παρέμβαση, εφόσον αποδειχθεί ότι η απόφαση που προσβάλλεται εκτελέστηκε, διατάζει, αν το ζητήσει εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, την επαναφορά των πραγμάτων στην κατάσταση που βρίσκονταν, πριν εκτελεστεί η απόφαση που εξαφανίστηκε ή μεταρρυθμίστηκε. Η αίτηση υποβάλλεται είτε με τα δικόγραφα της ανακοπής ή της έφεσης και των προσθέτων λόγων είτε με τις προτάσεις είτε με χωριστό δικόγραφο που κοινοποιείται στον αντίδικο. Η εκτέλεση της απόφασης πρέπει να προαποδεικνύεται.

Άρθρο 917

Όταν αντικείμενο της παροχής είναι πράγματα αντικαταστατά και πρέπει για την αναγκαστική εκτέλεση να οριστεί η αξία τους σε χρήμα, ο προσδιορισμός της αξίας του αντικειμένου της παροχής γίνεται με απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ.. Αν η παροχή επιδικάστηκε με απόφαση του ειρηνοδικείου, ο προσδιορισμός της αξίας γίνεται από αυτό, κατά την ίδια διαδικασία.

Άρθρο 924

Η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης αρχίζει από την επίδοση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση αντιγράφου του απογράφου με επιταγή για εκτέλεση και στην περίπτωση του άρθρου 915 και αντιγράφου του αποδεικτικού εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο αυτό. Η επιταγή γράφεται κάτω από το αντίγραφο του απογράφου και πρέπει να ορίζει με ακρίβεια την απαίτηση. Όποιος επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση, έχει υποχρέωση να διορίσει, με την επιταγή που κοινοποιείται σε εκείνον κατά του οποίου γίνεται η εκτέλεση, αντίκλητο που να κατοικεί στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης, διαφορετικά αντίκλητος θεωρείται ο πληρεξούσιος δικηγόρος που υπογράφει την επιταγή. Στον αντίκλητο μπορούν να γίνουν όλες οι επιδόσεις και οι προσφορές που αφορούν την εκτέλεση.

Άρθρο 933

1. Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον και αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή την απαίτηση ασκούνται μόνο με ανακοπή, που εισάγεται στο ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος έχει εκδοθεί από το δικαστήριο αυτό, και στο μονομελές πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση. Αν ασκηθούν περισσότερες ανακοπές με χωριστά δικόγραφα, με επιμέλεια της γραμματείας προσδιορίζονται και εκδικάζονται όλες υποχρεωτικά στην ίδια δικάσιμο. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.

2. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της και η κλήτευση του καθ' ου η ανακοπή γίνεται είκοσι (20) ημέρες πριν από τη συζήτηση.

3. Αρμόδιο κατά τόπο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης, εφόσον μετά την επίδοση της επιταγής ακολούθησαν και άλλες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας, αλλιώς αρμόδιο είναι το δικαστήριο του άρθρου 584.

4. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες στην έκταση που ισχύει το δεδικασμένο σύμφωνα, με τα άρθρα 330 και 633 παράγραφος 2 εδάφιο γ΄, αντίστοιχα.

5. Οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης πρέπει να αποδεικνύονται μόνο με έγγραφα ή με δικαστική ομολογία.

6. Η απόφαση επί της ανακοπής εκδίδεται υποχρεωτικά μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από τη συζήτησή της.

Άρθρο 934

1. Ανακοπή σύμφωνα με το άρθρο 933 είναι παραδεκτή:

α) Αν αφορά ελαττώματα από τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση μέχρι και τη δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης κατά τα άρθρα 955 και 995 ή την απαίτηση ή σε περίπτωση κατάσχεσης στα χέρια τρίτου μέχρι και την επίδοση του κατασχετήριου εγγράφου στον καθ' ου, μέσα σε σαράντα πέντε (45) ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης. Σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης, η ανακοπή κατά της επιταγής προς εκτέλεση ασκείται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την επίδοση της επιταγής.

β) Αν αφορά την εγκυρότητα της τελευταίας πράξης της εκτέλεσης, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες αφότου η πράξη αυτή ενεργηθεί και αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημέρα του πλειστηριασμού ή αναπλειστηριασμού αν πρόκειται για κινητά, και εξήντα (60) ημέρες αφότου μεταγραφεί η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης, αν πρόκειται για ακίνητα.

2. Αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, τελευταία πράξη εκτέλεσης είναι η σύνταξη έκθεσης πλειστηριασμού και κατακύρωσης.

Άρθρο 937

1. Στις δίκες τις σχετικές με την εκτέλεση:

α) έχει δικαίωμα να παρέμβει κάθε δανειστής εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση.

β) Σε περίπτωση εκτέλεσης που στηρίζεται σε δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, κατά της απόφασης που εκδίδεται επί της ανακοπής επιτρέπεται η άσκηση μόνο έφεσης. Στις λοιπές περιπτώσεις των εκτελεστών τίτλων του άρθρου 904 παράγραφος 2, κατά της απόφα-

σης που εκδίδεται επί της ανακοπής επιτρέπεται η άσκηση όλων των ένδικων μέσων πλην της ανακοπής ερημοδικίας. Στις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, η άσκηση ένδικου μέσου δεν αναστέλλει την πρόοδο της εκτέλεσης, εκτός αν το δικαστήριο του ένδικου μέσου, μετά από αίτηση του ασκούντος αυτό, που υποβάλλεται και αυτοτελώς, δικάζοντας με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., διατάξει την αναστολή, με παροχή ή και χωρίς παροχή εγγύησης, εφόσον κρίνει ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση του ένδικου μέσου. Επίσης μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση αφού δοθεί εγγύηση. Ειδικά, όταν ζητείται η αναστολή πλειστηριασμού, αυτή είναι απαράδεκτη, αν δεν κατατεθεί το αργότερο πέντε (5) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Η απόφαση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12:00΄ το μεσημέρι της Δευτέρας που προηγείται του πλειστηριασμού.

γ) Σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης το δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί ανακοπή, μπορεί μετά από αίτηση του ανακόπτοντος, που δικάζει με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσης με παροχή ή και χωρίς παροχή εγγύησης.

3. Στις δίκες σχετικά με την εκτέλεση για την εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις της διαδικασίας των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ.

Άρθρο 939

1. Η απόφαση που διατάζει να ανασταλεί η αναγκαστική εκτέλεση ή απόσπασμά της γνωστοποιείται στα εκτελεστικά όργανα με επιμέλεια των διαδίκων ή της γραμματείας του δικαστηρίου. Σε επείγουσες περιπτώσεις η γνωστοποίηση μπορεί να γίνει από το δικαστήριο με υπηρεσιακό τηλεγράφημα, με ηλεκτρονικά μέσα ή προφορικά, αφού το όργανο της εκτέλεσης κληθεί να παρουσιαστεί στο δικαστήριο για να του γίνει η γνωστοποίηση και αυτό βεβαιωθεί με απλή σημείωση επάνω στην απόφαση της αναστολής.

Άρθρο 943

3. Αν δεν υπάρχουν τα πρόσωπα της παραγράφου 2 ή αν αρνούνται να παραλάβουν τα κινητά πράγματα, ο δικαστικός επιμελητής τα παραδίδει σε μεσεγγυούχο τον οποίο διορίζει ο ίδιος και, ύστερα από άδεια του ειρηνοδίκη της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης που δικάζει κατά τις διατάξεις των άρθρων 686 επ. πλειστηριάζει τα κινητά πράγματα. Ο ειρηνοδίκης που δίνει την άδεια ορίζει συνάμα τον τόπο, τον υπάλληλο, την ημέρα και ώρα του πλειστηριασμού. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να οριστεί πριν περάσουν δέκα (10) ημέρες αφότου προσκληθεί εγγράφως εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση να παραλάβει τα πράγματα. Το πλειστηρίασμα κατατίθεται δημόσια, αφού αφαιρεθούν τα έξοδα.

Άρθρο 947

1. Όταν ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη, το δικαστήριο, για την περίπτωση που παραβεί την υποχρέωση του, απειλεί για κάθε παράβαση χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ υπέρ του δανειστή και προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Αν η απειλή της χρηματικής ποινής και της προσωπικής κράτησης δεν περιέχεται στην απόφαση που καταδικάζει τον οφειλέτη να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη, απαγγέλλεται από το μονομελές πρωτοδικείο. Το δικαστήριο αυτό είναι αρμόδιο να βεβαιώσει την παράβαση και να καταδικάσει στη χρηματική ποινή και στην προσωπική κράτηση. Στην τελευταία περίπτωση, δικάζει σύμφωνα με τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ..

Άρθρο 950

1. Με την απόφαση με την οποία διατάζεται η απόδοση ή παράδοση τέκνου καταδικάζεται ο γονέας που έχει το τέκνο να εκτελέσει αυτή την πράξη και με την ίδια απόφαση, για την περίπτωση που δεν την εκτελέσει, απαγγέλλεται αυτεπαγγέλτως χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ υπέρ του αιτούντος την απόδοση ή παράδοση και σε προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Αν το τέκνο δεν βρεθεί, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 861 έως 866.

2. Αν παρεμποδίζεται το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο, η απόφαση που ρυθμίζει την επικοινωνία μπορεί να απειλήσει με χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση εκείνον που εμποδίζει την επικοινωνία και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 947.

3. Κατά την επικύρωση από το δικαστήριο της κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα συμφωνίας των συζύγων, με την οποία ρυθμίζεται η επιμέλεια των τέκνων, διατάσσεται αυτεπαγγέλτως και η απόδοση ή η παράδοση του τέκνου στον γονέα στον οποίο ανατίθεται η επιμέλεια και εφαρμόζεται κατά τα λοιπά η πρώτη παράγραφος του παρόντος άρθρου. Ως προς τη ρυθμιζόμενη με την ίδια συμφωνία επικοινωνία με το τέκνο εφαρμόζεται αναλόγως η δεύτερη παράγραφος του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 952

Αν με την κατάσχεση που έχει επιβληθεί δεν ικανοποιείται ή αν πιθανολογείται ότι με την κατάσχεση δεν μπορεί να ικανοποιηθεί εντελώς η απαίτηση του δανειστή, μπορεί με αίτηση του δανειστή να υποχρεωθεί ο οφειλέτης, κατά τη διαδικασία των άρθρων 861 έως 866, να υποβάλει αναλυτικό κατάλογο όλων των περιουσιακών του στοιχείων με ακριβή αναφορά του τόπου όπου αυτά βρίσκονται. Ως προς τις απαιτήσεις θα πρέπει να αναφέρονται η νομική αιτία, το αντικείμενο, ο οφειλέτης, οι τυχόν εξασφαλίσεις και τα τυχόν υπάρχοντα αποδεικτικά μέσα. Από τον κατάλογο θα πρέπει να προκύπτουν επίσης οι απαλλοτριώσεις ακινήτων που έλαβαν χώρα την τελευταία πενταετία πριν από την υποβολή της αίτησης. Ο οφειλέτης θα πρέπει να βεβαιώνει συγχρόνως με όρκο ότι ο κατάλογος περιέχει όλα τα περιουσιακά στοιχεία του, καθώς και τις ως άνω απαλλοτριώσεις, ότι δεν παραλείπει κανένα στοιχείο και ότι έκανε κάθε προσπάθεια, για να εξακριβώσει όλα τα περιουσιακά του στοιχεία.

Άρθρο 953

1. Κατάσχεση μπορεί να γίνει στα κινητά πράγματα που βρίσκονται στα χέρια του οφειλέτη, καθώς και στα

χέρια μεσεγγυούχου κατά την έννοια του άρθρου 956 παράγραφος 1 ως συνέπεια προηγούμενης κατάσχεσης.

2. Οι διατάξεις για την κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη εφαρμόζονται και

α) όταν κινητά πράγματα του οφειλέτη βρίσκονται στα χέρια του δανειστή ή τρίτου πρόθυμου να τα αποδώσει,

β) όταν κατάσχεται εμπράγματο δικαίωμα του οφειλέτη επάνω σε ξένο κινητό πράγμα,

γ) όταν πρόκειται για κινητά πράγματα που είχαν μεταβιβαστεί από τον οφειλέτη σε τρίτο, εφόσον η κατάσχεση επιβάλλεται από δανειστή που πέτυχε τη διάρρηξη της μεταβίβασης ως καταδολιευτικής κατά τα άρθρα 939 επ. του Αστικού Κώδικα.

3. Εξαιρούνται από την κατάσχεση τα πράγματα που είναι απολύτως απαραίτητα για τις στοιχειώδεις ανάγκες διαβίωσης του οφειλέτη και της οικογένειάς του και, προκειμένου για πρόσωπα που με την προσωπική τους εργασία αποκτούν όσα τους χρειάζονται για να ζήσουν, τα πράγματα, τα οποία είναι απαραίτητα για την εργασία τους.

4. Αν τα κατασχεμένα πράγματα είναι ασφαλισμένα η κατάσχεση ισχύει και για την αποζημίωση που οφείλεται από την ασφάλιση.

Άρθρο 954

1. Η κατάσχεση, με την επιφύλαξη του άρθρου 956 παράγραφος 1 εδάφιο γ΄, γίνεται με την αφαίρεση του πράγματος από το δικαστικό επιμελητή και συντάσσεται σχετική έκθεση μπροστά σε ενήλικο μάρτυρα. Το κατασχεμένο το εκτιμά ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας που ο επιμελητής προσλαμβάνει κατά την κρίση του για αυτό το σκοπό.

2. Η κατασχετήρια έκθεση πρέπει να περιέχει, εκτός από τα ουσιώδη που απαιτούνται από το άρθρο 117 και

α) ακριβή περιγραφή του κατασχεμένου πράγματος, ώστε να μη γεννιέται αμφιβολία για την ταυτότητά του,

β) αναφορά της εκτίμησης του κατασχεμένου που έκανε ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας,

γ) τιμή πρώτης προσφοράς που πρέπει να είναι τουλάχιστον τα δύο τρίτα της αξίας, στην οποία εκτιμήθηκε το κατασχεμένο,

δ) αναφορά του εκτελεστού τίτλου στον οποίο βασίζεται η εκτέλεση, της επιταγής που επιδόθηκε στον οφειλέτη και του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση,

ε) αναφορά της ημέρας του πλειστηριασμού, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά επτά (7) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών από την ημέρα αυτή, του τόπου του πλειστηριασμού, καθώς και του ονόματος του υπαλλήλου του πλειστηριασμού.

Στην έκθεση αναφέρονται επίσης οι όροι που τυχόν έθεσε, σχετικά με τον πλειστηριασμό, ο υπέρ ου η εκτέλεση με την κατά το άρθρο 927 εντολή.

4. Ύστερα από ανακοπή του επισπεύδοντος ή του καθ' ου η εκτέλεση ή οποιουδήποτε άλλου έχει έννομο συμφέρον, το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να διατάξει τη διόρθωση της έκθεσης, ιδίως ως προς την περιγραφή του κατασχεθέντος, την εκτίμηση και την τιμή πρώτης προσφοράς. Η ανακοπή είναι απαράδεκτη αν δεν κατατεθεί το αργότερο είκοσι (20) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Η απόφαση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12:00΄ το μεσημέρι της δέκατης πριν από τον πλειστηριασμό ημέρας και αναρτάται την ίδια ημέρα με επιμέλεια της γραμματείας στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων.

Άρθρο 955

1. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται μόλις περατωθεί η κατάσχεση στον καθ' ου η εκτέλεση, αν ήταν παρών, και, αν αυτός αρνηθεί να παραλάβει το έγγραφο που του επιδίδεται, ο επιμελητής συντάσσει έκθεση για την άρνησή του. Αν είναι απών ή δεν είναι δυνατή η άμεση κατάρτιση του αντιγράφου, η επίδοση γίνεται το αργότερο την επομένη της ημέρας που περατώθηκε η κατάσχεση, εφόσον εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στην περιφέρεια του δήμου όπου έγινε η κατάσχεση, διαφορετικά μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την περάτωση της κατάσχεσης. Μέσα στην ίδια πενθήμερη προθεσμία η έκθεση επιδίδεται στον γραμματέα του ειρηνοδικείου του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση, ο οποίος οφείλει να την καταχωρίσει σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο εκείνων κατά των οποίων γίνεται η κατάσχεση. Η παράλειψη των διατυπώσεων αυτών επιφέρει ακυρότητα της κατάσχεσης.

2. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε οκτώ (8) ημέρες από την ημέρα της περάτωσης της κατάσχεσης, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο, την έκθεση επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις επίδοσής της στον οφειλέτη και τον γραμματέα του ειρηνοδικείου και, στην περίπτωση του άρθρου 956 παράγραφος 3, και το γραμμάτιο της δημόσιας κατάθεσης, ο οποίος συντάσσει έκθεση για όλα αυτά. Απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, που περιλαμβάνει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου αυτών και αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα την επωνυμία και τον αριθμό φορολογικού τους μητρώου, περιγραφή των κατασχεθέντων κινητών, την τιμή της πρώτης προσφοράς, του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, τους όρους του πλειστηριασμού που θέτει τυχόν ο υπέρ ου η εκτέλεση και που γνωστοποιήθηκαν στο δικαστικό επιμελητή με την εντολή για εκτέλεση του άρθρου 927, το όνομα και τη διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, εκδίδεται από το δικαστικό επιμελητή και δημοσιεύεται με επιμέλειά του μέχρι τη δέκατη ημέρα από την κατάσχεση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων. Το απόσπασμα αυτό επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία στον ενεχυρούχο δανειστή, εφόσον το ενέχυρο είναι γραμμένο σε δημόσιο βιβλίο. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις των προηγούμενων εδαφίων, διαφορετικά είναι άκυρος.

Άρθρο 956

1. Ο δικαστικός επιμελητής παραδίδει τα κατασχεμένα πράγματα για φύλαξη σε μεσεγγυούχο. Μεσεγγυούχος μπορεί να οριστεί εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η ε-

κτέλεση, αν συναινεί εκείνος κατά του οποίου στρέφεται ή και εκείνος κατά του οποίου στρέφεται, αν συναινεί εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση. Η ιδιότητα του κατά το προηγούμενο εδάφιο μεσεγγυούχου διατηρείται και για τις κατασχέσεις που ενδεχομένως θα ακολουθήσουν.

Άρθρο 958

1. Αφότου γίνει η επίδοση αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης κατά το άρθρο 955 παράγραφος 1, απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση και των δανειστών που αναγγέλθηκαν η διάθεση του κατασχεμένου από εκείνον κατά του οποίου έγινε η κατάσχεση.

2. Η αναγκαστική κατάσχεση κινητών πραγμάτων δεν εμποδίζει την κατάσχεσή τους και από άλλο δανειστή. Κάθε διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης διενεργείται ξεχωριστά και δεν επηρεάζει η μια την άλλη. Δεν επιτρέπεται η αναζήτηση των εξόδων της εκτέλεσης που προκατέβαλε εκείνος ο δανειστής, η εκτέλεση του οποίου δεν περατώθηκε.

Άρθρο 959

1. Τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται δημόσια ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση, ο οποίος ορίστηκε για τον πλειστηριασμό. Ο πλειστηριασμός διενεργείται ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου που ορίστηκε αρχικά και στην περίπτωση πολλαπλών κατασχέσεων. Ο πλειστηριασμός γίνεται με την υποβολή γραπτών και ενσφράγιστων προσφορών και στη συνέχεια διαδοχικών προφορικών προσφορών κατά την παράγραφο 4. Κατά την έναρξη του πλειστηριασμού όλοι οι υποψήφιοι πλειοδότες οφείλουν με δήλωση προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, να διορίσουν αντίκλητο στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου του πλειστηριασμού, στον οποίο μπορούν να γίνονται όλες οι επιδόσεις που αφορούν την εκτέλεση.

2. Ο πλειστηριασμός γίνεται στο κατάστημα του ειρηνοδικείου στην περιφέρεια του οποίου έγινε η κατάσχεση, εργάσιμη ημέρα Τετάρτη. Αν τα κατασχεμένα πράγματα βρίσκονται στην περιφέρεια περισσότερων ειρηνοδικείων, ο πλειστηριασμός γίνεται στο κατάστημα του ειρηνοδικείου, που ορίζει ο δικαστικός επιμελητής με την κατασχετήρια έκθεση. Αν ο πλειστηριασμός αφορά κινητά πράγματα ο πλειστηριασμός μπορεί να γίνει, κατά την κρίση του δικαστικού επιμελητή είτε στο ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης είτε στον τόπο της κατάσχεσης είτε στον τόπο που φυλάσσονται τα πράγματα.

3. Οι γραπτές και ενσφράγιστες προσφορές, με ποινή ακυρότητας, δεν πρέπει να περιλαμβάνουν αίρεση ή όρο, είναι ανέκκλητες και υποβάλλονται, μαζί με την εγγύηση του άρθρου 965 παράγραφος 1 και το τυχόν πληρεξούσιο του άρθρου 1003 παράγραφος 2, στον υπάλληλο του πλειστηριασμού είτε στο γραφείο του την αμέσως προηγούμενη εργάσιμη ημέρα του πλειστηριασμού κατά τις ώρες 10 το πρωί έως 2 το απόγευμα, με σύνταξη σχετικής πράξης είτε την ημέρα του πλειστηριασμού στον τόπο του από τις 4 έως τις 5 το απόγευμα, οπότε καταχωρίζονται στην έκθεση του πλειστηριασμού. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει κατά την έναρξη του πλειστηριασμού να καταχωρίσει στην έκθεσή του τα στοιχεία ταυτότητας των πλειοδοτών, που έχουν ήδη καταθέσει προσφορές, και τις εγγυήσεις τους. Στις 5 το απόγευμα και εφόσον δεν υπάρχει άλλος πλειοδότης, ο οποίος αναμένει να καταθέσει προσφορά, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού κηρύσσει περαιωμένη τη διαδικασία συγκέντρωσης των προσφορών και αμέσως μετά προβαίνει δημόσια στην αποσφράγισή τους, καταχωρίζοντας το περιεχόμενό τους στην έκθεσή του.

4. Αν υποβλήθηκε μία μόνο γραπτή προσφορά, τα πράγματα που πλειστηριάζονται κατακυρώνονται στο μοναδικό πλειοδότη, ακόμα και αν δεν παρευρίσκεται στον τόπο του πλειστηριασμού. Αν υποβλήθηκαν δύο ή περισσότερες γραπτές προσφορές, τα πράγματα που πλειστηριάζονται κατακυρώνονται σε εκείνον που προσφέρει τη μεγαλύτερη προσφορά. Αν οι περισσότερες αυτές προσφορές είναι ίσες, τότε η διαδικασία συνεχίζεται με την υποβολή προφορικών προσφορών προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

5. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μετά την ολοκλήρωση των προφορικών προσφορών προβαίνει στην κατακύρωση, αφού προηγουμένως προσκαλέσει τρεις φορές για μεγαλύτερη προφορική προσφορά. Σε περίπτωση ίσων γραπτών προσφορών με τη μεγαλύτερη τιμή, χωρίς να υποβληθεί προφορική προσφορά, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού διενεργεί αμέσως κλήρωση, από την οποία αναδεικνύεται ο υπερθεματιστής.

6. Με ανακοπή, εκείνου υπέρ του οποίου έγινε ή εκείνου κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση ή δανειστή που έχει αναγγελθεί που δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να ορίσει άλλο τόπο πλειστηριασμού και να ορίσει συγχρόνως και τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, αν ο τόπος του πλειστηριασμού βρίσκεται έξω από την περιφέρεια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που είχε οριστεί αρχικά, ενώ κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι ορισμοί του άρθρου 954 παράγραφος 4.

7. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει από 1 έως 31 Αυγούστου, εκτός αν πρόκειται για πράγματα που μπορούν να υποστούν φθορά.

Άρθρο 962

Αν τα κατασχεμένα πράγματα μπορεί, κατά την κρίση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, να υποστούν φθορά, πλειστηριάζονται αμέσως. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να προβεί σε κάθε κατάλληλη ενέργεια για την εξασφάλιση δημοσιότητας. Αν διαφωνήσει εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται ή εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, αποφασίζει το ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ..

Άρθρο 965

1. Η πλειοδοσία αρχίζει με βάση την τιμή της πρώτης προσφοράς. Δεν μπορούν να πλειοδοτήσουν ο οφειλέτης, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού και οι υπάλληλοί του. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει, αν προβληθεί αντίρρηση από τον επισπεύδοντα ή τον καθ' ου η εκτέλεση ή από οποιονδήποτε πλειοδότη να αποκλείσει από την πλειοδοσία κάθε πρόσωπο εις βάρος του οποίου επισπεύδεται αναπλειστηριασμός, εφόσον το γεγονός αυτό προκύπτει από δημόσιο έγγραφο ή ομολογείται.

Κάθε πλειοδότης οφείλει να καταθέτει, σε μετρητά ή

με εγγυητική επιστολή τράπεζας, διάρκειας τουλάχιστον ενός (1) μηνός ή με επιταγή που έχει εκδοθεί από τράπεζα ή άλλο πιστωτικό ίδρυμα, εγγυοδοσία ίση προς το τριάντα τοις εκατό (30%) της τιμής της πρώτης προσφοράς.

Αν Υπερθεματιστής αναδείχθηκε άλλος ή αν η κατακύρωση ματαιώθηκε από οποιονδήποτε λόγο, η εγγυοδοσία επιστρέφεται σε εκείνον που την είχε καταθέσει αμέσως μετά το πέρας του πλειστηριασμού.

2. Τα πράγματα που πλειστηριάζονται κατακυρώνονται στον πλειοδότη που προσφέρει τη μεγαλύτερη τιμή. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού πρέπει να καταχωρίζει στην έκθεσή του όλες τις προσφορές που έγιναν.

3. Ο υπερθεματιστής έχει υποχρέωση να καταβάλει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού το πλειστηρίασμα σε μετρητά ή με επιταγή έκδοσης τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, μόλις γίνει η κατακύρωση, και αμέσως μετά του παραδίδεται το κατακυρωμένο πράγμα. Η παράδοση του πράγματος στον υπερθεματιστή δεν μπορεί να γίνει πριν αυτός καταβάλει το πλειστηρίασμα.

4. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει, το αργότερο την τρίτη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό, να καταθέσει εντόκως το πλειστηρίασμα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και οι τόκοι προσαυξάνουν το πλειστηρίασμα. Η κατάθεση είναι ακατάσχετη, δεν εμπίπτει στην πτωχευτική περιουσία και δεν υπόκειται στις δεσμεύσεις που επιβάλλει το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του.

5. Αν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλει εμπροθέσμως το πλειστηρίασμα, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει μέσα στις επόμενες δύο (2) εργάσιμες ημέρες να τον οχλήσει με εξώδικη πρόσκληση που επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή. Αν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλει το πλειστηρίασμα μέσα στις επόμενες από την όχληση πέντε (5) εργάσιμες ημέρες, η κατακύρωση σε αυτόν ανατρέπεται, η εγγυοδοσία που έχει καταθέσει καταπίπτει, καλούνται δε οι επόμενοι πλειοδότες, η προσφορά των οποίων, αθροιζομένη με το ποσό της εγγυοδοσίας που κατέπεσε, είναι ίση με το πλειστηρίασμα, να καταβάλουν σε τακτή ημέρα που ορίζεται στην πρόσκληση, το ποσόν που είχαν προσφέρει. Η πρόσκληση επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή. Αν εμφανισθούν περισσότεροι ενδιαφερόμενοι συντάσσεται σχετική έκθεση από το συμβολαιογράφο και η κατακύρωση γίνεται σε εκείνον που είχε προσφέρει κατά τον πλειστηριασμό το μεγαλύτερο ποσόν.

Το πλειστηρίασμα συνίσταται στο άθροισμα του ποσού που καταβλήθηκε και της εγγυοδοσίας του αρχικού υπερθεματιστή που κατέπεσε. Αν, κατά την ελεύθερη κρίση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, η κατά τα προηγούμενα εδάφια πρόσκληση των επόμενων πλειοδοτών είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής για λόγους που εκτίθενται σε σχετική έκθεση, καθώς και σε κάθε περίπτωση που η διαδικασία αυτή δεν τελεσφόρησε, γίνεται αναπλειστηριασμός κατά τις διατάξεις των επόμενων εδαφίων. Η επίσπευση του αναπλειστηριασμού γίνεται είτε με επιμέλεια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού είτε από τον υπέρ ου ή από τον καθ' ου η εκτέλεση ή από κάθε δανειστή που έχει αναγγελθεί με τίτλο εκτελεστό. Ο αναπλειστηριασμός επισπεύδεται με πράξη του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ή με δήλωση προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού του υπέρ ου ή του καθ' ου ή του δανειστή, για την οποία συντάσσεται πράξη. Περίληψη της πράξης, η οποία περιέχει και όσα πρέπει να περιλαμβάνονται στο απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, δημοσιεύεται με επιμέλεια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού στην Ιστοσελίδα Δημοσιεύσεων Πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων. Η διάταξη του άρθρου 959 παράγραφος 7 ισχύει αναλόγως και η σχετική προθεσμία υπολογίζεται αφότου συνταχθεί η πράξη. Ο αρχικός υπερθεματιστής, που δεν κατέβαλε το πλειστηρίασμα, δεν μπορεί να πλειοδοτήσει, δικαιούται όμως, έως ότου αρχίσει η πλειοδοσία, να καταβάλει το οφειλόμενο πλειστηρίασμα, με τον τόκο υπερημερίας, καθώς και τα έξοδα του αναπλειστηριασμού και να ζητήσει να του κατακυρωθεί το πράγμα.

Άρθρο 966

4. Αν και ο νέος πλειστηριασμός έμεινε χωρίς αποτέλεσμα ή δεν κατορθώθηκε η ελεύθερη εκποίηση, το αρμόδιο δικαστήριο του άρθρου 933, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να άρει την κατάσχεση ή να διατάξει να γίνει αργότερα νέος πλειστηριασμός με την ίδια ή κατώτερη τιμή πρώτης προσφοράς.

Άρθρο 971

2. Εκείνος κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση μπορεί να ανακόψει την αναγγελία μέχρι και την ημέρα της διανομής του πλειστηριάσματος, σύμφωνα με τα άρθρα 933 επ.. Αντίγραφο της ανακοπής επιδίδεται χωρίς καθυστέρηση και στον υπάλληλο του πλειστηριασμού. Κατά της απόφασης που εκδίδεται επιτρέπεται μόνο το ένδικο μέσο της έφεσης.

Άρθρο 972

1. Οι δανειστές εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση έχουν δικαίωμα να αναγγείλουν την απαίτησή τους. Η αναγγελία επιδίδεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, σε εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται και σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και πρέπει να περιέχει:

(α) διορισμό αντικλήτου στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης, στον οποίον μπορούν να γίνονται όλες οι επιδόσεις και προσφορές που αφορούν την εκτέλεση και αν δεν οριστεί αντίκλητος, αντίκλητος είναι ο δικηγόρος που τυχόν υπέγραψε την αναγγελία και

(β) περιγραφή της απαίτησης του δανειστή που αναγγέλλεται. Η αναγγελία πρέπει να επιδοθεί το αργότερο πέντε (5) ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό και μέσα στην ίδια προθεσμία πρέπει να κατατεθούν τα έγγραφα που αποδεικνύουν την απαίτηση. Τα έξοδα της αναγγελίας βαρύνουν όποιον αναγγέλλεται.

Άρθρο 973

1. Αν για οποιονδήποτε λόγο ο πλειστηριασμός δεν έγινε κατά την ημέρα που είχε οριστεί, επισπεύδεται πάλι με δήλωση που κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και συντάσσεται σχετική πράξη. Η νέα ημέρα του πλειστηριασμού ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού δυο (2) μήνες από την ημέρα της δήλω-

σης και όχι πάντως μετά την παρέλευση τριών (3) μηνών από την ημέρα αυτή. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού εντός τριών (3) ημερών μεριμνά ώστε να αναρτηθεί η γνωστοποίηση της δήλωσης και η ημέρα του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων.

2. Κάθε δανειστής, εφόσον έχει απαίτηση που στηρίζεται σε εκτελεστό τίτλο και κοινοποίησε σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση επιταγή προς εκτέλεση, μπορεί να επισπεύσει τον πλειστηριασμό.

3. Αν ένας δανειστής, άλλος από τον επισπεύδοντα, θέλει να επισπεύσει τον πλειστηριασμό κατά την παράγραφο 2, πρέπει να το δηλώσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και να συνταχθεί σχετική πράξη. Αν ο δανειστής αυτός έχει και ο ίδιος επιβάλει κατάσχεση, η δήλωση συνέχισης του πλειστηριασμού επέχει θέση ανάκλησης της δικής του κατάσχεσης. Αντίγραφο της πράξης επιδίδεται μέσα σε τρεις (3) ημέρες από τη δήλωση στον αρχικώς επισπεύδοντα. Ο πλειστηριασμός γίνεται ενώπιον του ίδιου υπαλλήλου. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού εντός τριών (3) ημερών μεριμνά ώστε να αναρτηθεί η γνωστοποίηση της δήλωσης και η ημέρα του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων.

4. Κάθε δανειστής της παραγράφου 2 μπορεί να ζητήσει από το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να του επιτρέψει να επισπεύσει αυτός την εκτέλεση, αν ο πλειστηριασμός ματαιώθηκε για δεύτερη φορά χωρίς σοβαρό λόγο, καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση που από τη στάση του επισπεύδοντος προκύπτει συμπαιγνία ή ολιγωρία. Η ανάθεση της επίσπευσης στον αιτούντα μπορεί να εξαρτηθεί από τη ματαίωση του τυχόν επισπευδόμενου πλειστηριασμού. Ο δανειστής, στον οποίο ανατέθηκε η επίσπευση, οφείλει να προβεί στην κατά την παράγραφο 3 δήλωση. Ο πλειστηριασμός επισπεύδεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

5. Αν στην περίπτωση της παραγράφου 3 εμφανίστηκαν ταυτόχρονα περισσότεροι δανειστές που θέλουν να επισπεύσουν την εκτέλεση ή, στην περίπτωση της παραγράφου 4, οι αιτούντες είναι περισσότεροι, το κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, ύστερα από αυτοτελή ή παρεμπίπτουσα αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, δικάζοντας με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., επιλέγει τον καταλληλότερο στον οποίο και αναθέτει την επίσπευση. Ο πλειστηριασμός επισπεύδεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 3.

6. Αντιρρήσεις για οποιοδήποτε λόγο που αφορά το κύρος της δήλωσης συνέχισης, ασκούνται με ανακοπή μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της κατά την παράγραφο 1 ανάρτησης. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της και γίνεται με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.. Κατά της απόφασης που εκδίδεται μέσα σε ένα (1) μήνα από τη συζήτηση της ανακοπής δεν επιτρέπεται η άσκηση ένδικων μέσων. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από την οποία συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.

Άρθρο 975

Η κατάταξη των δανειστών στον πίνακα γίνεται με την εξής σειρά. Αφού αφαιρεθούν τα έξοδα της εκτέλεσης, που ορίζονται αιτιολογημένα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, κατατάσσονται:

1) Οι απαιτήσεις για την κηδεία ή τη νοσηλεία εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση, του συζύγου και των τέκνων του, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους δώδεκα (12) μήνες πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης. Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις αποζημίωσης δανειστών, λόγω αναπηρίας ποσοστού ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, με εξαίρεση την ικανοποίηση για ηθική βλάβη, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης.

2) Οι απαιτήσεις για την παροχή τροφίμων αναγκαίων για τη συντήρηση εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση, του συζύγου και των τέκνων του, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους έξι (6) μήνες πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.

3) Οι απαιτήσεις, που έχουν ως βάση τους την παροχή εξαρτημένης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις από αμοιβές, έξοδα και αποζημιώσεις των δικηγόρων, που αμείβονται με πάγια περιοδική αμοιβή, εφόσον προέκυψαν μέσα στην τελευταία διετία πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης. Οι αποζημιώσεις λόγω καταγγελίας της σχέσης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις των δικηγόρων για αποζημίωση λόγω λύσης της σύμβασης έμμισθης εντολής κατατάσσονται στην τάξη αυτή ανεξάρτητα από το χρόνο που προέκυψαν. Οι απαιτήσεις του Δημοσίου από φόρο προστιθέμενης αξίας και παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές. Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας της γενικής γραμματείας κοινωνικών ασφαλίσεων, οι απαιτήσεις αποζημίωσης σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου προς διατροφή, καθώς και οι απαιτήσεις αποζημίωσης λόγω αναπηρίας ποσοστού εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης.

4) Οι απαιτήσεις αγροτών ή αγροτικών συνεταιρισμών από πώληση αγροτικών προϊόντων, αν προέκυψαν κατά τον τελευταίο χρόνο πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.

5) Οι απαιτήσεις του Δημοσίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης από κάθε αιτία, με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές.

6) Οι απαιτήσεις του Συνεγγυητικού κατά του οφειλέτη, εφόσον ο τελευταίος έχει ή είχε στο παρελθόν την ιδιότητα της επιχείρησης παροχής επενδυτικών υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 2396/1996 και οι απαιτήσεις του Συνεγγυητικού έχουν προκύψει εντός

δύο (2) ετών πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.

Άρθρο 977

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 975 υπάρχουν και οι απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 3, προτιμώνται οι πρώτες. Αν υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 1 και 2, τότε οι απαιτήσεις του άρθρου 975 ικανοποιούνται έως το ένα τρίτο του πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές και τα δύο τρίτα διατίθενται για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 1 και 2. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από το ένα τρίτο ή τα δύο τρίτα, μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων των άρθρων 975 και 976 αριθμ. 1 και 2, κατά το προηγούμενο εδάφιο, κατατάσσονται, ώσπου να καλυφθούν, οι απαιτήσεις της άλλης από τις προαναφερόμενες δύο κατηγορίες, που δεν έχουν ικανοποιηθεί.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, αν υπάρχουν περισσότερες απαιτήσεις από αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 975 ή 976, η απαίτηση της προηγούμενης τάξης προτιμάται από την απαίτηση της επόμενης τάξης και αν είναι της ίδιας τάξης ικανοποιούνται συμμέτρως. Αν συντρέχουν περισσότερες απαιτήσεις από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 976 αριθμ. 2, ακολουθείται η κατά το ουσιαστικό δίκαιο σειρά.

3. Αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 975 υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 976, καθώς και μη προνομιούχες απαιτήσεις, τότε οι απαιτήσεις του άρθρου 976 ικανοποιούνται έως το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%), οι απαιτήσεις του άρθρου 975 έως το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) και οι μη προνομιούχες απαιτήσεις έως το δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού του πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές συμμέτρως. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) ή από το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) κατατάσσονται, ώσπου να καλυφθούν οι απαιτήσεις της εκάστοτε άλλης από τις δύο προαναφερόμενες κατηγορίες, που δεν έχουν ικανοποιηθεί. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από την ικανοποίηση των εγχειρόγραφων δανειστών ικανοποιούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 976 και του άρθρου 975 κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο 2 της παραγράφου 1. Αν υπάρχουν απαιτήσεις του άρθρου 976 και μη προνομιούχες απαιτήσεις, οι πρώτες ικανοποιούνται έως το ενενήντα τοις εκατό (90%) και οι δεύτερες έως το δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού του πλειστηριάσματος, που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές συμμέτρως. Αν υπάρχουν απαιτήσεις του άρθρου 975 και μη προνομιούχες απαιτήσεις, οι απαιτήσεις του άρθρου 975 ικανοποιούνται σε ποσοστό έως το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του ποσού του πλειστηριάσματος, που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές, ενώ οι μη προνομιούχοι ικανοποιούνται στο υπόλοιπο ποσοστό συμμέτρως.

Άρθρο 978

1. Απαιτήσεις που εξαρτώνται από αίρεση ή αμφίβολες κατατάσσονται τυχαίως. Με την προσκόμιση ισόποσης εγγυητικής επιστολής σε πρώτη ζήτηση τράπεζας που είναι νόμιμα εγκατεστημένη στην Ελλάδα, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού υποχρεούται να ικανοποιήσει το δανειστή, η απαίτηση του οποίου κατατάχθηκε τυχαία. Σε περίπτωση που δεν πληρωθεί ο όρος υπό τον οποίο τελεί η τυχαία κατάταξη, ο δανειστής υποχρεούται να επιστρέψει εντόκως το ποσό που εισέπραξε. Απαιτήσεις υπό προθεσμία κατατάσσονται, αφού αφαιρεθεί ο τόκος που αναλογεί έως τη λήξη τους.

2. Όταν απαίτηση κατατάσσεται τυχαίως, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού ορίζει στον πίνακα κατάταξης πως κατανέμεται το ποσό της απαίτησης, με την προσθήκη των αναλογούντων τόκων, αν αυτή παύσει να υφίσταται.

Άρθρο 979

2. Μέσα σε δώδεκα (12) εργάσιμες ημέρες αφότου επιδοθεί η πρόσκληση της παραγάφου 1 οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ανακόψει τον πίνακα της κατάταξης, οπότε εφαρμόζονται τα άρθρα 933 επ.. Αντίγραφο της ανακοπής επιδίδεται, μέσα στην ίδια προθεσμία, και στον υπάλληλο του πλειστηριασμού. Κατά της απόφασης που εκδίδεται επιτρέπεται η άσκηση όλων των ένδικων μέσων πλην της ανακοπής ερημοδικίας. Η ανακοπή στρέφεται κατά των δανειστών των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη. Η συζήτηση προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της, αν ο δανειστής είναι κάτοικος ημεδαπής ή μέσα σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες από την κατάθεσή της, αν ο δανειστής είναι κάτοικος αλλοδαπής.

Άρθρο 980

2. Αν κάποιος από τους δανειστές άσκησε ανακοπή, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού δεν μπορεί να ικανοποιήσει τους δανειστές των οποίων η κατάταξη προσβάλλεται με την ανακοπή, εκτός αν προσκομίσουν ισόποση εγγυητική επιστολή σε πρώτη ζήτηση τράπεζας που είναι νόμιμα εγκατεστημένη στην Ελλάδα. Σε περίπτωση τελεσίδικης ευδοκίμησης της ανακοπής ο δανειστής υποχρεούται να επιστρέψει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού εντόκως το ποσό που εισέπραξε.

Άρθρο 985

1. Μέσα σε οκτώ (8) ημέρες αφότου του επιδοθεί το κατασχετήριο, ο τρίτος οφείλει να δηλώσει αν υπάρχει η απαίτηση που κατασχέθηκε, αν έχει στα χέρια του το κατασχεμένο πράγμα και αν επιβλήθηκε στα χέρια του άλλη κατάσχεση και συνάμα να αναφέρει ποιος την επέβαλε και για ποιο ποσό. Όταν η κατάσχεση επιβάλλεται στα χέρια πιστωτικού ιδρύματος, αυτό θα πρέπει να δηλώσει, αν υφίσταται στα χέρια του ακατάσχετη απαίτηση κατά την έννοια του άρθρου 982 παράγραφος 2 στοιχ. γ΄ και δ΄.

Άρθρο 988

2. Αν ο τρίτος δηλώσει ότι έχει στα χέρια του το κατασχεμένο πράγμα, γίνεται πλειστηριασμός ενώπιον συμβολαιογράφου που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Ο πλειστηριασμός γίνεται κατά τα άρθρα 959 επ. με την εφαρμογή και του άρθρου 955 παράγραφος 2 εδάφιο β΄, η προθεσμία του οποίου αρχίζει αφότου η απόφαση του ειρηνοδικείου για το διορισμό του γνωστοποι-

ηθεί στο συμβολαιογράφο, ο οποίος και ορίζει το δικαστικό επιμελητή ο οποίος θα ενεργήσει την εκτέλεση.

Άρθρο 993

2. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 εδάφιο β΄ και 2 έως 4 του άρθρου 954 εφαρμόζονται και εδώ. Το κατασχεμένο ακίνητο πρέπει, ύστερα από επιτόπια μετάβαση του δικαστικού επιμελητή, να περιγράφεται με ακρίβεια ως προς το είδος, τη θέση, τα όρια και την έκτασή του, με τα συστατικά και τα παραρτήματα που κατασχέθηκαν, ώστε να μη χωρεί αμφιβολία για την ταυτότητά του. Για την εκτίμηση της αξίας του ακινήτου, που κατάσχεται, λαμβάνεται υπόψη η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της κατάσχεσης.

Άρθρο 995

1. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται μόλις περατωθεί η κατάσχεση στον καθ' ου η εκτέλεση, αν ήταν παρών, και, αν αυτός αρνηθεί να παραλάβει το έγγραφο που του επιδίδεται, ο επιμελητής συντάσσει έκθεση για την άρνησή του. Αν είναι απών ή δεν είναι δυνατή η άμεση κατάρτιση του αντιγράφου, η επίδοση γίνεται το αργότερο την επομένη της ημέρας που έγινε η κατάσχεση, εφόσον εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στην περιφέρεια του δήμου όπου έγινε η κατάσχεση, διαφορετικά μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την κατάσχεση. Η παράλειψη των διατυπώσεων αυτών επιφέρει ακυρότητα. Ως τιμή πρώτης προσφοράς για τον πλειστηριασμό ακινήτου ορίζεται η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της κατάσχεσης.

2. Με ποινή ακυρότητας, αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται στον υποθηκοφύλακα (κτηματολόγιο) της περιφέρειας όπου βρίσκεται το κατασχεμένο μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την κατάσχεση. Αν πρόκειται για πλοία νηολογημένα στην Ελλάδα, η επίδοση γίνεται σε εκείνον που τηρεί το νηολόγιο, όπου είναι γραμμένο το πλοίο, και αν πρόκειται για αεροσκάφη γραμμένα σε μητρώο που τηρείται στην Ελλάδα, η επίδοση γίνεται σε εκείνον που το τηρεί. Ο υποθηκοφύλακας ή όποιος τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο οφείλει να εγγράψει την ίδια ημέρα την κατάσχεση σε ειδικό βιβλίο κατασχέσεων που τηρείται για το σκοπό αυτό και να παραδώσει μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών, αφότου κατά τα προαναφερόμενα του έγινε η επίδοση, το σχετικό πιστοποιητικό βαρών στον αρμόδιο για την εκτέλεση δικαστικό επιμελητή, ενώ ο γραμματέας του ειρηνοδικείου οφείλει αυθημερόν να καταχωρίσει την κατασχετήρια έκθεση σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο, με βάση τα ονοματεπώνυμα των καθ' ων η κατάσχεση.

3. Αν πρόκειται για κατάσχεση ενυπόθηκου κτήματος και η κατάσχεση έγινε κατά του τρίτου, κυρίου ή νομέα, πρέπει να επιδοθεί σ' αυτόν και στον οφειλέτη αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα. Αν η κατάσχεση έγινε κατά του οφειλέτη, πρέπει να επιδοθεί στον τρίτο, κύριο ή νομέα, αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα.

4. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την κατάσχεση, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο, την έκθεση επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις επίδοσής της στον οφειλέτη, τον τρίτο κύριο ή νομέα και τον υποθηκοφύλακα ή όποιον τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο, καθώς και το πιστοποιητικό βαρών, ο οποίος συντάσσει έκθεση για όλα αυτά. Απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, που περιλαμβάνει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου αυτών και αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα την επωνυμία και τον αριθμό φορολογικού τους μητρώου, συνοπτική περιγραφή του ακινήτου που κατασχέθηκε κατά το είδος, τη θέση, τα όρια και την έκτασή του, με τα συστατικά και όσα παραρτήματα συγκατάσχονται, καθώς και μνεία των υποθηκών ή προσημειώσεων που υπάρχουν επάνω στο ακίνητο, την τιμή της πρώτης προσφοράς, του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, τους όρους του πλειστηριασμού που θέτει τυχόν ο υπέρ ου η εκτέλεση και που γνωστοποιήθηκαν στο δικαστικό επιμελητή με την εντολή για εκτέλεση του άρθρου 927, το όνομα και τη διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, εκδίδεται από το δικαστικό επιμελητή και δημοσιεύεται με επιμέλεια αυτού μέχρι την δέκατη πέμπτη ημέρα από την κατάσχεση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων. Το απόσπασμα αυτό επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία στον τρίτο κύριο ή νομέα και στους ενυπόθηκους δανειστές. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις των προηγούμενων εδαφίων, διαφορετικά είναι άκυρος.

5. Εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, οι διατάξεις των άρθρων 972 και 973 εφαρμόζονται και εδώ.

6. Μέσα στην ίδια προθεσμία του εδάφιο α΄ της παραγράφου 4 ο δικαστικός επιμελητής καταθέτει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού έγγραφο σημείωμα στο οποίο καθορίζονται ημέρες και ώρες επίσκεψης από υποψήφιους πλειοδότες του ακινήτου που κατασχέθηκε, το αργότερο επτά (7) ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Η επίσκεψη πραγματοποιείται με τη συνοδεία του δικαστικού επιμελητή. Το σημείωμα συμπεριλαμβάνεται στην έκθεση που συντάσσει ο υπάλληλος του πλειστηριασμού και το περιεχόμενό του δημοσιεύεται μέσα στην προθεσμία της παραγράφου 4 στην ανωτέρω ιστοσελίδα.

Άρθρο 997

1. Απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση και υπέρ των δανειστών που αναγγέλθηκαν η διάθεση του κατασχεμένου από τον οφειλέτη· αν πρόκειται για ενυπόθηκο ακίνητο είναι άκυρη η διάθεσή του και από τον τρίτο, κύριο ή νομέα. Μετά την κατάσχεση του ακινήτου η εκμίσθωσή του από τον οφειλέτη ή τον τρίτο κύριο ή νομέα ή η παραχώρηση της χρήσης ή κατοχής του με βάση άλλη έννομη σχέση μπορεί να καταγγελθεί από τον υπερθεματιστή μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από τη μεταγραφή της περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης. Με την καταγγελία αυτή η μίσθωση ή άλλη έννομη σχέση λύεται μετά από δύο (2) μήνες και χωρεί η κατά το άρθρο 1005 παράγραφος 2 εκτέλεση. Δικαίωμα καταγγελίας της μίσθωσης κατά το

άρθρο 615 ΑΚ δεν θίγεται και η περίληψη εκτελείται κατά του μισθωτή αφού περάσουν οι προθεσμίες του άρθρου αυτού που αρχίζουν αφότου η περίληψη επιδοθεί στο μισθωτή.

2. Τα αποτελέσματα της παραγράφου 1 αρχίζουν αναδρομικά, α) για τον οφειλέτη, αφότου του επιδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 995 αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης ή συνταχθεί η έκθεση, που πιστοποιεί την άρνησή του να παραλάβει το αντίγραφο κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 995, με την προϋπόθεση ότι θα ακολουθήσει η επίδοση του αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών, β) για τον τρίτο, κύριο ή νομέα, αφότου του επιδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 995 αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης ή συνταχθεί η έκθεση, που πιστοποιεί την άρνησή του να παραλάβει το αντίγραφο κατά το άρθρο 995 παράγραφοι 1 και 4, με την προϋπόθεση ότι θα ακολουθήσει η επίδοση του αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών, γ) για τους τρίτους, μόνο αφότου η κατάσχεση εγγραφεί κατά το άρθρο 995 στο βιβλίο κατασχέσεων και εφόσον έγιναν οι, κατά τις περιπτώσεις α΄ και β΄ της παραγράφου αυτής, επιδόσεις στον οφειλέτη και τον τρίτο, κύριο ή νομέα.

3. Σε όποιον επέβαλε την κατάσχεση και στους δανειστές που αναγγέλθηκαν δεν αντιτάσσεται η μεταγραφή ή η εγγραφή υποθήκης που έγινε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχέσεων σε οποιονδήποτε τίτλο και αν στηρίζεται η υποθήκη. Η τροπή της προσημείωσης σε υποθήκη, που έγινε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης, είναι έγκυρη και για το δανειστή που επέβαλε την κατάσχεση και για τους δανειστές που έχουν αναγγελθεί.

4. Αν συμπέσει την ίδια ημέρα εγγραφή κατάσχεσης και μεταγραφή ή εγγραφή υποθήκης στο ίδιο ακίνητο, προτιμάται αυτή που καταχωρίστηκε έστω και ελάχιστο χρόνο νωρίτερα.

5. Μετά την εγγραφή της αναγκαστικής κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχέσεων επιτρέπεται να επιβληθεί και άλλη αναγκαστική κατάσχεση επάνω στο ίδιο ακίνητο από άλλο δανειστή του οφειλέτη. Οι διαφορετικές διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης διενεργούνται ξεχωριστά, χωρίς να επηρεάζει η μια την άλλη. Δεν επιτρέπεται η αναζήτηση των εξόδων της εκτέλεσης που προκατέβαλε εκείνος ο δανειστής, η εκτέλεση του οποίου δεν περατώθηκε.

Άρθρο 998

1. Το κατασχεμένο ακίνητο πλειστηριάζεται δημόσια ενώπιον του συμβολαιογράφου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο, ο οποίος ορίστηκε για τον πλειστηριασμό. Ο πλειστηριασμός γίνεται με την υποβολή γραπτών και ενσφράγιστων προσφορών και στη συνέχεια διαδοχικών προφορικών προσφορών. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εδάφιο β΄ και δ΄ του άρθρου 959, καθώς και των παραγράφων 2 έως 5 του ίδιου άρθρου εφαρμόζονται και εδώ.

2. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει από την 1η έως και τις 31 Αυγούστου, καθώς και την προηγουμένη και την επομένη Τετάρτη της ημέρας των εκλογών για την ανάδειξη βουλευτών, αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις επαναληπτικές εκλογές και μόνο για τις περιφέρειες που διεξάγονται τέτοιες.

3. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου σχετικά με την απαγόρευση πλειστηριασμού από την 1η έως και τις 31 Αυγούστου δεν εφαρμόζεται, όταν πρόκειται για πλοία και αεροσκάφη.

4. Αν το ακίνητο βρίσκεται σε περιφέρειες περισσότερων ειρηνοδικείων, ο πλειστηριασμός γίνεται κατά την επιλογή όποιου επισπεύδει, σε οποιοδήποτε ειρηνοδικείο.

5. Ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, το δικαστήριο του άρθρου 933 δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να διατάξει να γίνει ταυτόχρονα η πώληση του κατασχεμένου ακινήτου, ολόκληρου ή τμηματικά, με βάση σχεδιάγραμμα ή σχέδιο μηχανικού ή γεωμέτρηση, που υποβάλλεται μαζί με την αίτηση. Στην περίπτωση αυτή η κατακύρωση τότε μόνο γίνεται τμηματικά σε όποιους πλειοδοτούν τμηματικά, όταν το σύνολο των προσφορών τους είναι μεγαλύτερο από την τιμή που προσφέρεται για να πωληθεί συνολικά.

6. Μετά από αίτηση του οφειλέτη, το δικαστήριο του άρθρου 933, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να επιτρέψει να πουληθεί ελεύθερα το ακίνητο με τίμημα το οποίο ορίζεται από το δικαστήριο. Η πώληση αυτή γίνεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό με ταυτόχρονη εξόφληση του τιμήματος. Αν η πώληση δεν πραγματοποιηθεί κατά το προηγούμενο εδάφιο, ο πλειστηριασμός διεξάγεται κατά την ορισθείσα ημερομηνία.

Άρθρο 1000

Ύστερα από αίτηση του οφειλέτη, η οποία κατατίθεται, με ποινή απαραδέκτου, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού, το δικαστήριο του άρθρου 933, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία του πλειστηριασμού έως έξι (6) μήνες από την αρχική ημέρα του πλειστηριασμού, αν δεν υπάρχει κίνδυνος βλάβης του επισπεύδοντος και εφόσον προσδοκάται βάσιμα ότι ο οφειλέτης θα ικανοποιήσει μέσα στο χρονικό αυτό διάστημα τον επισπεύδοντα ή ότι, αν περάσει το χρονικό αυτό διάστημα, θα επιτευχθεί μεγαλύτερο πλειστηρίασμα. Η απόφαση εκδίδεται υποχρεωτικά έως τις 12:00΄ το μεσημέρι της Δευτέρας που προηγείται του πλειστηριασμού και η αναστολή χορηγείται πάντοτε υπό τον όρο της καταβολής: α) των τυχόν εξόδων επίσπευσης του πλειστηριασμού, τα οποία καθορίζονται κατά προσέγγιση στην απόφαση και β) του ενός τετάρτου τουλάχιστον του οφειλόμενου κεφαλαίου στον επισπεύδοντα. Η απόφαση με την οποία αναστέλλεται ο πλειστηριασμός γνωστοποιείται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού αυθημερόν με την έκδοσή της. Η καταβολή γίνεται υποχρεωτικά μέχρι την 10.00 πρωινή της ημέρας διεξαγωγής του πλειστηριασμού και αν αυτή δεν γίνει ο πλειστηριασμός διεξάγεται κανονικά.

Άρθρο 1001Α

Σε περίπτωση κατάσχεσης ακινήτων, στα οποία έχουν εγκατασταθεί βιομηχανικές, βιοτεχνικές, ξενοδοχειακές ή τουριστικές επιχειρήσεις ή άλλες παραγωγικές μονάδες, που διαθέτουν εξοπλισμό και αποτελούν οικονομικό

σύνολο, εφαρμόζονται οι επόμενες διατάξεις:

α. Το ακίνητο εκτίθεται σε πλειστηριασμό με τα παραρτήματά του εφόσον έχουν κατασχεθεί μαζί. Χωριστή πλειστηρίαση των παραρτημάτων μπορεί να διαταχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 994, μόνο αν κατά τον πρώτο πλειστηριασμό δεν επιτεύχθηκε κατακύρωση.

β. Αν έχουν κατασχεθεί με την ίδια έκθεση περισσότερα ακίνητα, πλειστηριάζονται μαζί, εφόσον έχουν λειτουργική ενότητα για την εξυπηρέτηση της επιχείρησης ή της παραγωγικής μονάδας, που έχει εγκατασταθεί σε ένα από αυτά. Αν τα παραπάνω ακίνητα βρίσκονται σε διάφορες περιφέρειες, αρμόδια για την εκτέλεση είναι τα όργανα της περιφέρειας στην οποία βρίσκεται οποιοδήποτε από αυτά κατ` επιλογή του επισπεύδοντος. Η διάταξη του άρθρου 998 παράγραφος 4 εφαρμόζεται αναλόγως.

γ. Η αναστολή κατά το άρθρο 1000 δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά τους τέσσερις (4) μήνες.

Άρθρο 1009

Αν το ακίνητο που πλειστηριάστηκε ήταν μισθωμένο για την άσκηση σε αυτό επιχείρησης, ο υπερθεματιστής έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη μίσθωση, οπότε αυτή λύεται μετά την πάροδο δύο (2) μηνών από την καταγγελία. Στην περίπτωση αυτή η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης εκτελείται κατά του μισθωτή και του υπομισθωτή, καθώς και κατά οποιουδήποτε αντλεί τα δικαιώματά του από αυτούς ή κατέχει το μίσθιο γι' αυτούς.

Άρθρο 1011

2. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται και στο λιμενάρχη του λιμανιού όπου έγινε η κατάσχεση του πλοίου, στον πλοίαρχο και στο Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο μέσα σε τρεις (3) ημέρες από την ημέρα που έγινε η κατάσχεση. Η κατάσχεση εμποδίζει τον απόπλου του πλοίου και ο λιμενάρχης, μόλις του επιδοθεί το αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης, οφείλει να εμποδίσει τον απόπλου.

Άρθρο 1012

1. Ο πλειστηριασμός του κατασχεμένου πλοίου γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του λιμανιού όπου βρίσκεται το πλοίο κατά την κατάσχεση. Η αναστολή του άρθρου 1000 δεν μπορεί να υπερβεί τους τρεις μήνες.

2. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης πλοίου κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

3. Η κατάταξη των δανειστών στον πίνακα της κατάταξης γίνεται κατά πρώτο λόγο σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου.

4. Σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης κατά ελληνικού πλοίου ή αεροσκάφους, αν αυτό βαρύνεται με υποθήκη σε ξένο νόμισμα, καθώς και κατά αλλοδαπού πλοίου ή αεροσκάφους, σε κάθε περίπτωση, η επιταγή πληρωμής, η εκτίμηση του κατασχεμένου, η κατασχετήρια έκθεση, ο αναγκαστικός πλειστηριασμός και η κατάταξη των δανειστών γίνονται σε ξένο νόμισμα, που ορίζεται από τον επισπεύδοντα. Κάθε δανειστής που έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να ζητήσει, με τη διαδικασία του άρθρου 954 παράγραφος 4, τη διενέργεια του πλειστηριασμού σε άλλο ξένο νόμισμα ή, αν η κατακύρωση ματαιώθηκε τουλάχιστον μια φορά, επειδή δεν παρουσιάστηκαν πλειοδότες, και σε ευρώ, σε αυτήν την περίπτωση και από τον επισπεύδοντα. Στην περίπτωση πλειστηριασμού σε συνάλλαγμα, η δημόσια κατάθεση του πλειστηριάσματος γίνεται σε αυτούσιο συνάλλαγμα, μη υποχρεωτικά εκχωρητέο στην Τράπεζα της Ελλάδος. Η διανομή στους δανειστές που έχουν απαιτήσεις σε συνάλλαγμα γίνεται σε αυτούσιο ελεύθερο συνάλλαγμα, ενώ στους υπόλοιπους η διανομή γίνεται σε ευρώ, με την ισοτιμία του χρόνου διανομής.

Άρθρο 1015

1. Ο πλειστηριασμός του κατασχεμένου αεροσκάφους γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του αερολιμένα όπου έγινε η κατάσχεση.

2. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται και στον κυβερνήτη του αεροσκάφους και στο διοικητή του αερολιμένα και κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

3. Η κατάταξη των δανειστών στον πίνακα της κατάταξης γίνεται κατά πρώτο λόγο σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων για την πολιτική αεροπορία.

Άρθρο 1021

Όταν σύμφωνα με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ή με συμφωνία των μερών γίνεται εκούσιος πλειστηριασμός ενώπιον συμβολαιογράφου, η διαδικασία αρχίζει με έκθεση περιγραφής, η οποία συντάσσεται από δικαστικό επιμελητή και περιέχει όσα ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 955, αν πρόκειται για κινητό, ή του άρθρου 995, αν πρόκειται για ακίνητο. Περαιτέρω, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 954 παράγραφος 4, 955 παράγραφοι 1 και 2 εδάφιο β΄, 965, 966, 967, 969 παράγραφος 1, 995 παράγραφος 4 εδάφιο β΄, 1002, 1003 παράγραφοι 1, 2 και 4, 1004, 1005 παράγραφοι 1 και 2 και 1010. Ο εκούσιος πλειστηριασμός γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το πράγμα ή το ακίνητο. Με συμφωνία των μερών ή με απόφαση του ειρηνοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το πράγμα ή το ακίνητο, η οποία εκδίδεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί, αν το ζητήσει οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον, να οριστεί άλλος τόπος πλειστηριασμού.

Άρθρο 1047

1. Προσωπική κράτηση διατάσσεται στις περιπτώσεις που ορίζει ρητώς ο νόμος. Μπορεί να διαταχθεί επίσης και για απαιτήσεις από αδικοπραξία. Η διάρκεια της προσωπικής κράτησης ορίζεται με την απόφαση, έως ένα έτος. Η αγωγή για απαγγελία προσωπικής κράτησης μπορεί να ασκηθεί και αυτοτελώς. Στην περίπτωση αυτή εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. και υπάγεται στο μονομελές πρωτοδικείο. Η αγωγή αυτή, όταν ασκείται αυτοτελώς, εισάγεται είτε στο δικαστήριο της γενικής δωσιδικίας του εναγομένου, είτε στο δικαστήριο που είναι κατά τόπον αρμόδιο για την απαίτηση. Αίτηση απαγγελίας προσωπικής κράτησης που περιέχεται σε αγωγή για την απαίτηση εκδικάζεται κατά τη διαδικασία στην οποία υπάγεται η αγωγή.

Άρθρο 1049

1. Η διάταξη για προσωπική κράτηση εκτελείται μόνο αφότου η δικαστική απόφαση που τη διατάζει γίνει τελεσίδικη και αφού προηγουμένως επιδοθεί σ` αυτόν που καταδικάστηκε. Όταν πρόκειται για εκπρόσωπο νομικού προσώπου, η προσωπική κράτηση δεν εκτελείται πριν περάσουν τρεις (3) ημέρες αφότου η απόφαση του επιδόθηκε. Απόφαση που διατάζει την προσωπική κράτηση, σύμφωνα με το άρθρο 1047, δεν εκτελείται αν εκείνος που καταδικάστηκε βρίσκεται κατά το χρόνο της εκτέλεσης σε αδυναμία να εκπληρώσει τη χρηματική οφειλή του.»

3. Στο ΒΙΒΛΙΟ ΟΓΔΟΟ (ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ, άρθρα 904 έως 1054) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εισάγονται οι νέες διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 983 και του άρθρου 1011Α ως εξής:

«Άρθρο 983

5. Το απόρρητο των κάθε μορφής καταθέσεων σε πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και των άυλων μετοχών που καταχωρίζονται στο Σύστημα Άυλων Τίτλων (Σ.Α.Τ.) του Κεντρικού Αποθετηρίου Αξιών δεν ισχύει έναντι του δανειστή που έχει δικαίωμα κατάσχεσης της περιουσίας του δικαιούχου της κατάθεσης ή της μετοχής. Το απόρρητο αίρεται μόνο για τα χρηματικό ποσό που απαιτείται για την ικανοποίηση του δανειστή.

Άρθρο 1011Α

1. Ο πλειστηριασμός πλοίου ορίζεται την πρώτη εργάσιμη Τετάρτη μετά την πάροδο σαράντα (40) ημερών από την κατάσχεση.

2. Οι προθεσμίες του άρθρου 934 παράγραφος 1 περίπτωση α΄ και β΄ είναι τριάντα (30) ημέρες από την κατάσχεση του πλοίου και σαράντα (40) ημέρες από τη σύνταξη της έκθεσης πλειστηριασμού αντιστοίχως. Η ανακοπή του άρθρου 954 παράγραφος 4, και η αίτηση αναστολής του άρθρου 1000 ασκούνται με ποινή απαραδέκτου μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κατάσχεση, δικάζονται με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. και η απόφαση δημοσιεύεται μέχρι τις 12.00 το μεσημέρι της Δευτέρας πριν από τον πλειστηριασμό. Μέσα στην ίδια προθεσμία και με την ίδια διαδικασία μπορεί με αίτηση του ανακόπτοντος να διαταχθεί από το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο η αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση αν κρίνεται ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογείται η ευδοκίμηση της ανακοπής. Επίσης, μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση αφού δοθεί εγγύηση.

3. Με την απόφαση επί της ανακοπής του άρθρου 954 παραγράφου 4 και επί της αίτησης αναστολής του άρθρου 1000 ορίζεται αντίστοιχα ως νέα ημέρα πλειστηριασμού η πρώτη εργάσιμη Τετάρτη μετά την πάροδο τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης επί της ανακοπής και η πρώτη εργάσιμη Τετάρτη μετά τη λήξη της χορηγηθείσης αναστολής. Κατά τα λοιπά τηρούνται οι προβλεπόμενες διατυπώσεις δημοσιότητας.

4. Αν για οποιονδήποτε λόγο ο πλειστηριασμός πλοίου δεν έγινε κατά την ημέρα που είχε οριστεί, επισπεύδεται σύμφωνα με το άρθρο 973 και νέα ημέρα πλειστηριασμού ορίζεται η πρώτη εργάσιμη Τετάρτη μετά την πάροδο είκοσι (20) ημερών μετά τη δήλωση συνεχίσεως.»

Άρθρο Ένατο
Μεταβατικές και άλλες διατάξεις

1. Οι διατάξεις των άρθρων 237 και 238 εφαρμόζονται για τις κατατιθέμενες μετά την 1.1.2016 αγωγές.

2. Οι διατάξεις για τα ένδικα μέσα και τις ειδικές διαδικασίες των άρθρων 591-645 εφαρμόζονται για τα κατατιθέμενα από τις 1.1.2016 ένδικα μέσα και αγωγές.

3. Οι διατάξεις για την αναγκαστική εκτέλεση εφαρμόζονται όταν η επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση διενεργείται μετά τις 1.1.2016. Ομοίως, οι διατάξεις για την αναγκαστική εκτέλεση (άρθρο όγδοο του παρόντος-ΒΙΒΛΙΟ ΟΓΔΟΟ Κ.Πολ.Δικ.) εφαρμόζονται σε πτωχεύσεις που κηρύσσονται μετά την έναρξη ισχύος του, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου ένατου του παρόντος.

4. Κατά τα λοιπά, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις, η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από 1.1.2016.

5. Αιτήσεις αναστολής, σύμφωνα με τις προβλέψεις των άρθρων 632 και 938, για τις οποίες έχει χορηγηθεί προσωρινή διαταγή και οι οποίες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου είναι εκκρεμείς για να συζητηθούν κατά την ίδια δικάσιμο με την ανακοπή, εκδικάζονται υποχρεωτικά μέσα σε έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, ύστερα από κλήση οποιουδήποτε διαδίκου, που κατατίθεται στη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από τη δημοσίευση του, διαφορετικά παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής.

6. Η παράγραφος 4 του άρθρου 3 του Εισαγωγικού Νόμου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

7. Η διάταξη του άρθρου 22 του Α.Ν. 1539/1938 που διατηρήθηκε σε ισχύ του με το άρθρο 52 περίπτωση 18 του Εισαγωγικού νόμου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

8. Για τις απαιτήσεις του άρθρου 623 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας μπορεί να ζητηθεί η έκδοση εντολής για πληρωμή, η διαδικασία έκδοσης, το περιεχόμενο, ο τύπος και οι έννομες συνέπειες της οποίας θα καθοριστούν με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

9. Η παρ. 1 του άρθρου 77 του ν. 4182/2013 (Α΄ 185) καταργείται. Η ισχύς του προηγούμενου εδαφίου, καθώς και των εδαφίων γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 808 ανατρέχει στην έναρξη ισχύος του άρθρου 77 του ν. 4182/2013.

10. Οι διατάξεις των εδαφίων ε΄ και στ΄ της παραγράφου 4 και των εδαφίων β΄ και γ΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 237 θα τεθούν σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και στο οποίο θα ορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής τους και οι ειδικότερες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται.

11. Οι διατάξεις των άρθρων 954 παράγραφος 4 εδάφιο γ΄, 955 παράγραφος 2 εδάφιο β΄, 965 παράγραφος 5 εδάφιο θ΄, 973 παράγραφος 1 εδάφιο γ΄ και παράγρα-

φος 3 εδάφιο δ΄, καθώς και 995 παράγραφος 4 εδάφιο β΄, αναφορικά με την ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών, θα τεθούν σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το οποίο θα εκδοθεί το αργότερο μέχρι 15.9.2015, και το οποίο θα εξειδικεύει τους όρους δημιουργίας της κατάλληλης υποδομής της ιστοσελίδας δημοσιεύσεως πλειστηριασμών, τις απαιτούμενες προϋποθέσεις και τις λοιπές λεπτομέρειες για τις σχετικές δημοσιεύσεις. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος, οι διατυπώσεις δημοσιότητας καλύπτονται με τη δημοσίευση των προβλεπόμενων στις ανωτέρω διατάξεις πράξεων και στοιχείων, εντός των τασσόμενων από αυτές προθεσμιών, σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στο δήμο όπου βρίσκεται ο τόπος του πλειστηριασμού και αν δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα, σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας, που εκδίδεται στην περιφερειακή ενότητα, διαφορετικά στην έδρα της περιφέρειας όπου υπάγεται ο δήμος.

12. Η διάταξη του άρθρου 993 παράγραφος 2 εδάφιο γ΄ θα τεθεί σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί ύστερα από κοινή πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το οποίο θα εκδοθεί το αργότερο μέχρι 1.6.2016 και θα καθορίζει τον τρόπο προσδιορισμού της εμπορικής αξίας του ακινήτου που κατάσχεται, το αρμόδιο όργανο προσδιορισμού της αξίας αυτής και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος, αν για το ακίνητο που κατάσχεται προβλέπεται αντικειμενική αξία για τον υπολογισμό του φόρου μεταβίβασης, η εκτίμηση δεν μπορεί να υπολείπεται της αξίας αυτής, όπως ισχύει κατά το χρόνο της κατάσχεσης.

13. Η διάταξη του άρθρου 995 παράγραφος 1 εδάφιο δ΄ θα τεθεί σε εφαρμογή με το ανωτέρω στην παράγραφο 12 προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί ύστερα από κοινή πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος ως τιμή πρώτης προσφοράς για τον πλειστηριασμό ακινήτου ορίζεται η αξία που προκύπτει από τον προσδιορισμό της αξίας του με αντικειμενικά κριτήρια σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 41 και 41Α του ν. 1249/1982 (Α΄ 43), όπως εκάστοτε ισχύουν και των κατ` εξουσιοδότηση αυτών εκδιδόμενων κανονιστικών αποφάσεων.

14. Μέχρι την έκδοση του ανωτέρω στην παράγραφο 12 προεδρικού διατάγματος, όταν διενεργείται πλειστηριασμός ακινήτων, στην κατασχετήρια έκθεση του άρθρου 954 παραγράφου 2, γίνεται και αναφορά της ημέρας του επαναληπτικού πρώτου πλειστηριασμού.

15. Μέχρι την έκδοση του ανωτέρω στην παράγραφο 12 προεδρικού διατάγματος εφαρμόζονται στη διαδικασία του πλειστηριασμού ακινήτων και οι παρακάτω ρυθμίσεις:

α. Αναστέλλεται η ισχύς του άρθρου 1003 παράγραφος 4.

β. Οι διατάξεις των άρθρων 965 παράγραφοι 4 έως 7 εφαρμόζονται αναλόγως.

γ. Αν δεν παρουσιαστούν πλειοδότες, το πράγμα που πλειστηριάζεται κατακυρώνεται στην τιμή της πρώτης προσφοράς σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση, αν το ζητήσει. Αν δεν υποβληθεί αίτηση, γίνεται επαναληπτικός πλειστηριασμός μέσα σε δέκα τέσσερις (14) ημέρες με μειωμένη τιμή πρώτης προσφοράς, η οποία προσδιορίζεται από το δικαστικό επιμελητή στην κατασχετήρια έκθεση στο ένα δεύτερο της αξίας στην οποία εκτιμήθηκε το κατασχεμένο. Νέα προδικασία και νέες διατυπώσεις δημοσιότητας δεν απαιτούνται, ούτε εκδίδεται νέο απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης και ο πλειστηριασμός διενεργείται την ημέρα που καθορίστηκε στην κατασχετήρια έκθεση. Το άρθρο 954 παράγραφος 4 δεν έχει εδώ εφαρμογή.

δ. Αν στον επαναληπτικό πλειστηριασμό δεν γίνει κατακύρωση, το αρμόδιο δικαστήριο του άρθρου 933 που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να διατάξει να γίνει νέος πλειστηριασμός μέσα σε τριάντα ημέρες, με κατώτερη τιμή πρώτης προσφοράς ή να επιτρέψει μέσα στην ίδια προθεσμία να πουληθεί ελεύθερα το πράγμα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση ή σε τρίτον, με τίμημα που ορίζεται από το δικαστήριο, το οποίο μπορεί να ορίσει και να πληρωθεί με δόσεις μέρος του τιμήματος.

ε. Αν και ο νέος αυτός πλειστηριασμός έμεινε χωρίς αποτέλεσμα ή δεν κατορθώθηκε η ελεύθερη εκποίηση, το αρμόδιο δικαστήριο του άρθρου 933, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να άρει την κατάσχεση ή να διατάξει να γίνει αργότερα νέος πλειστηριασμός με κατώτερη τιμή πρώτης προσφοράς.

16. Όπου στις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας γίνεται αναφορά σε πλειστηριασμό, ο πλειστηριασμός αυτός μπορεί να διενεργηθεί με ηλεκτρονικά μέσα (ηλεκτρονικός πλειστηριασμός). Η διαδικασία διενέργειας του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, όλες οι σχετικές λεπτομέρειες, καθώς και οι ειδικότερες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται, θα καθοριστούν με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το αργότερο μέχρι 1.6.2016.

17. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 51 του ν. 2172/1993 (Α' 207) προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής: «Για τις λοιπές εκτός Αττικής ναυτικές διαφορές, το Πρωτοδικείο Πειραιά έχει συντρέχουσα αρμοδιότητα.»

Άρθρο 2
Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ΕΕ L 173) και άλλες διατάξεις

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1
Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής
(άρθρο 1 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Ο παρών νόμος θεσπίζει κανόνες και διαδικασίες για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των εξής οντοτήτων:

α) ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ),

β) χρηματοδοτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στην ΕΕ, όταν το χρηματοδοτικό ίδρυμα είναι θυγατρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος ή επιχείρησης επενδύσεων ή εταιρείας που αναφέρεται στην περίπτωση γ΄ ή δ΄, και καλύπτεται από την εποπτεία της μητρικής επιχείρησης σε ενοποιημένη βάση, σύμφωνα με τα άρθρα 6

έως 17 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 (ΕΕ L 176),

γ) χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών, μεικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών και μεικτές εταιρείες συμμετοχών που είναι εγκατεστημένες στην ΕΕ,

δ) μητρικές χρηματοδοτικές εταιρείες συμμετοχών εγκατεστημένες σε κράτος - μέλος, μητρικές χρηματοδοτικές εταιρείες συμμετοχών εγκατεστημένες στην ΕΕ, μητρικές μεικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών εγκατεστημένες σε κράτος - μέλος, μητρικές μεικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών εγκατεστημένες στην ΕΕ,

ε) υποκαταστήματα ιδρυμάτων που εδρεύουν σε τρίτες χώρες, σύμφωνα με τις ειδικές προϋποθέσεις που ορίζονται στον παρόντα νόμο.

2. Οι αρχές εξυγίανσης και οι αρμόδιες κατά περίπτωση αρχές κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των απαιτήσεων βάσει του παρόντος νόμου και κατά τη χρήση των διαφόρων μέτρων που έχουν στη διάθεσή τους, σε οντότητα του πρώτου εδαφίου, και με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, λαμβάνουν υπόψη τη φύση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, τη μετοχική δομή, τον εταιρικό τύπο, το προφίλ κινδύνου, το μέγεθος και το νομικό πλαίσιο της οντότητας, τις διασυνδέσεις της με άλλα ιδρύματα ή με το χρηματοπιστωτικό σύστημα γενικότερα, το εύρος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της, τη συμμετοχή της σε Θεσμικό Σύστημα Προστασίας (Θ.Σ.Π.) που πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 113 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 ή σε άλλα συνεταιριστικά συστήματα αμοιβαίας αλληλεγγύης της παραγράφου 6 του άρθρου 113 του εν λόγω Κανονισμού και κατά πόσον ασκεί επενδυτικές υπηρεσίες ή δραστηριότητες, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 4 του ν. 3606/2007 (Α΄ 195) ή άλλως στο σημείο 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ (ΕΕ L 173).

Άρθρο 2
Ορισμοί
(άρθρο 2 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, ισχύουν οι κάτωθι ορισμοί:

1) «αναδιάρθρωση παθητικού»: ο μηχανισμός για την άσκηση, από την αρχή εξυγίανσης, των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής όσον αφορά τις υποχρεώσεις ενός ιδρύματος που τελεί υπό εξυγίανση σύμφωνα με το άρθρο 43,

2) «ανώτερα διοικητικά στελέχη»: όπως ορίζονται στο σημείο 9 της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 4261/2014 (Α΄ 107), (σημείο 9 παράγραφος 1 άρθρο 3 της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ)

3) «απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων»: οι απαιτήσεις που θεσπίζονται στα άρθρα 92 έως 98 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

4) «αποδέκτης»: η οντότητα στην οποία μεταβιβάζονται οι μετοχές, άλλα μέσα ιδιοκτησίας, χρεόγραφα, περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις ή οποιοσδήποτε συνδυασμός των εν λόγω στοιχείων από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση,

5) «αρμόδια αρχή»: αρμόδια αρχή όπως ορίζεται στο σημείο 40 της παρ. 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας όσον αφορά τα ειδικά καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί δυνάμει του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1024/2013 (ΕΕ L 287) του Συμβουλίου. Στην Ελλάδα αρμόδια αρχή είναι η Τράπεζα της Ελλάδος ή η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 του ν. 4261/2014,

6) «αρμόδιο υπουργείο»: το Υπουργείο Οικονομικών για την Ελλάδα και, κατά περίπτωση, τα υπουργεία των λοιπών κρατών - μελών που ορίζονται αρμόδια σύμφωνα με την παράγραφο 5· του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ,

7) «αρχή ενοποιημένης εποπτείας»: όπως ορίζεται στο σημείο 41 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

8) «αρχή εξυγίανσης»: η αρχή που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 3,

9) «αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου»: η αρχή εξυγίανσης στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η αρχή ενοποιημένης εποπτείας,

10) «βασικοί επιχειρηματικοί τομείς»: οι επιχειρηματικοί τομείς και οι συναφείς υπηρεσίες που αποτελούν ουσιώδεις πηγές εισοδήματος, κέρδους ή αξίας δικαιόχρησης για ένα ίδρυμα ή για έναν όμιλο του οποίου το ίδρυμα αποτελεί μέλος,

11) «διαδικασία εξυγίανσης σε τρίτη χώρα»: ενέργεια βάσει της νομοθεσίας τρίτης χώρας για τη διαχείριση της αφερεγγυότητας ιδρύματος ή μητρικής επιχείρησης τρίτης χώρας, η οποία είναι συγκρίσιμη, ως προς τους στόχους και τα αναμενόμενα αποτελέσματα, με τις ενέργειες εξυγίανσης του παρόντος νόμου,

12) «διασυνοριακός όμιλος»: όμιλος τα μέλη του οποίου είναι εγκατεστημένα σε περισσότερα του ενός κράτη - μέλη,

13) «διαχωρισμός περιουσιακών στοιχείων»: ο μηχανισμός για την πραγματοποίηση μεταβίβασης, από μια αρχή εξυγίανσης, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος που τελεί υπό εξυγίανση σε μια εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το άρθρο 42,

14) «δικαίωμα καταγγελίας»: το δικαίωμα καταγγελίας μιας σύμβασης, το δικαίωμα επίσπευσης, εκκαθάρισης (close out), συμψηφισμού ή εκκαθαριστικού συμψηφισμού (set off or netting) των υποχρεώσεων, ή κάθε παρόμοια διάταξη που αναστέλλει, τροποποιεί ή εξαλείφει υποχρέωση ενός συμβαλλόμενου μέρους της σύμβασης, ή διάταξη η οποία εμποδίζει τη γένεση, στο πλαίσιο της σύμβασης, υποχρέωσης η οποία διαφορετικά θα είχε προκύψει,

15) «διοικητικό συμβούλιο»: διοικητικό όργανο, όπως ορίζεται στο σημείο 7 της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 4261/2014 (σημείο 7 της παραγράφου 1 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ),

16) «δυνατότητα ανάκαμψης»: η δυνατότητα ενός ιδρύματος να αποκαταστήσει τη χρηματοοικονομική του θέση μετά από σημαντική επιδείνωση,

17) «εγγυημένες καταθέσεις»: όλες οι επιλέξιμες καταθέσεις μέχρι ποσού ίσο με το όριο κάλυψης που αναφέρεται στην περίπτωση α΄ της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3746/2009 (Α΄ 27),

18) «εθνική αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας»: η Τράπεζα της Ελλάδος ή η αντίστοιχη εθνική αρχή στην οποία έχει ανατεθεί η μακροπροληπτική πολιτική που αναφέρεται στη Σύσταση Β1 της Σύστασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου σχετικά με τη μακροπροληπτική αρμοδιότητα των εθνικών αρχών (ΕΣ-

ΣΚ/2011/3),

19) «εκκαθάριση»: η ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων ιδρύματος ή οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

20) «έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη»: κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 107 της Συνθήκης για τη Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ή οποιαδήποτε άλλη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη σε υπερεθνικό επίπεδο η οποία, αν παρεχόταν σε εθνικό επίπεδο, θα συνιστούσε κρατική ενίσχυση, και η οποία παρέχεται με σκοπό να διατηρηθεί ή να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα, η ρευστότητα ή η φερεγγυότητα ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας σύμφωνα με τις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή ενός ομίλου του οποίου το εν λόγω ίδρυμα ή η οντότητα αποτελεί μέλος,

21) «ενδεδειγμένη αρχή»: η αρμόδια αρχή στην Ελλάδα για την εφαρμογή των περιπτώσεων β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 59, ή η αρχή που έχει καθοριστεί στο εθνικό δίκαιο κάθε κράτους - μέλους σύμφωνα με τη παράγραφο 2 του άρθρου 61 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ,

22) «ενδοομιλική εγγύηση»: σύμβαση με την οποία ένα μέλος του ομίλου εγγυάται για τις υποχρεώσεις άλλου μέλους του ομίλου προς ένα τρίτο μέρος,

23) «ενέργειας εξυγίανσης»: η απόφαση να τεθεί υπό εξυγίανση ένα ίδρυμα ή μία οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, σύμφωνα με το άρθρο 32 ή το άρθρο 33, η εφαρμογή ενός μέτρου εξυγίανσης ή η άσκηση μιας ή περισσότερων εξουσιών εξυγίανσης,

24) «ενοποιημένη βάση»: η βάση της ενοποιημένης κατάστασης του ομίλου, όπως η τελευταία ορίζεται στο σημείο 47 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

25) «εντολή μεταβίβασης»: ο μηχανισμός για την εκτέλεση της μεταβίβασης, από την αρχή εξυγίανσης, μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ίδρυμα που τελεί υπό εξυγίανση, ή περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος που τελεί υπό εξυγίανση, σε έναν αγοραστή που δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 38,

26) «εξασφαλισμένη υποχρέωση»: υποχρέωση στην οποία το δικαίωμα του πιστωτή για είσπραξη ή άλλης μορφής παροχή εξασφαλίζεται με βάρος επί περιουσιακών στοιχείων, ενέχυρο ή εμπράγματο δικαίωμα, ή συμφωνίες παροχής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων που προκύπτουν από πράξεις επαναγοράς και άλλες συμφωνίες παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου,

27) «εξουσίες απομείωσης και μετατροπής»: οι εξουσίες που προβλέπονται στην παράγραφο 9 του άρθρου 59 και στις περιπτώσεις ε΄ έως θ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63,

28) «εξουσίες μεταβίβασης»: οι εξουσίες που ορίζονται στις περιπτώσεις γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63 για τη μεταβίβαση προς αποδέκτη μετοχών, άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, χρεωστικών μέσων, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ή οποιουδήποτε συνδυασμού των εν λόγω στοιχείων ιδρύματος υπό εξυγίανση,

29) «εξουσίες εξυγίανσης»: οι εξουσίες που ορίζονται στα άρθρα 63 έως 72,

30) «εξυγίανση»: η εφαρμογή ενός μέτρου εξυγίανσης, προκειμένου να επιτευχθούν ένας ή περισσότεροι στόχοι της εξυγίανσης όπως ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 31,

31) «εξυγίανση ομίλου»: α) η ενέργεια εξυγίανσης στο επίπεδο μητρικής επιχείρησης ή ιδρύματος που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία, ή β) ο συντονισμός της εφαρμογής μέτρων εξυγίανσης και η άσκηση εξουσιών εξυγίανσης από τις αρχές εξυγίανσης όσον αφορά τα μέλη του ομίλου που πληρούν τις προϋποθέσεις εξυγίανσης,

32) «επείγουσα στήριξη της ρευστότητας»: η παροχή από κεντρική τράπεζα χρήματος κεντρικής τράπεζας, ή οποιαδήποτε άλλη στήριξη που μπορεί να επιφέρει αύξηση του χρήματος κεντρικής τράπεζας, σε ένα φερέγγυο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή έναν όμιλο φερέγγυων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που αντιμετωπίζει προσωρινά προβλήματα ρευστότητας, χωρίς η ενέργεια αυτή να εντάσσεται στη νομισματική πολιτική,

33) «επενδυτής»: ο επενδυτής κατά την έννοια του σημείου 4 του άρθρου 1 της Οδηγίας 97/9/ΕΚ (ΕΕ L 084) το οποίο ενσωματώθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 2533/1997 (Α΄ 228),

34) «επιλέξιμες καταθέσεις»: όλες οι καταθέσεις πλην όσων εμπίπτουν στην εξαίρεση από την καταβολή αποζημιώσεων σύμφωνα με το άρθρο 11 του ν. 3746/2009 (Α΄ 27),

35) «επιλέξιμες υποχρεώσεις»: οι υποχρεώσεις και τα κεφαλαιακά μέσα που δεν χαρακτηρίζονται ως κεφαλαιακά μέσα κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1, πρόσθετα μέσα Κατηγορίας 1 και μέσα Κατηγορίας 2 ενός ιδρύματος ή οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄ γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, οι οποίες δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της αναδιάρθρωσης παθητικού, δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου 44,

36) «επιχείρηση επενδύσεων»: όπως ορίζεται στο σημείο 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 και η οποία υπόκειται στην απαίτηση αρχικού κεφαλαίου που καθορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 4261/2014 (παράγραφο 2 του άρθρου 28 της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ),

37) «εργάσιμη ημέρα»: κάθε ημέρα εκτός Σαββάτου, Κυριακής ή αργίας στην Ελλάδα ή σε άλλο εμπλεκόμενο κράτος - μέλος,

38) «εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων»: νομικό πρόσωπο που πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 42,

39) «θεσμικό σύστημα προστασίας» ή «Θ.Σ.Π.»: ρύθμιση που πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 113 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

40) «θιγόμενος κάτοχος ή δικαιούχος»: κάτοχος τίτλων ιδιοκτησίας του οποίου οι τίτλοι ιδιοκτησίας ακυρώνονται μέσω της εξουσίας που αναφέρεται στην περίπτωση η) της παραγράφου 1 του άρθρου 63,

41) «θιγόμενος πιστωτής»: πιστωτής του οποίου η απαίτηση αφορά υποχρέωση που μειώνεται ή μετατρέπεται σε μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας, μέσω της άσκησης της εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής με χρήση της αναδιάρθρωσης παθητικού,

42) «θυγατρική»: κάθε θυγατρική όπως ορίζεται στο σημείο 16 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

43) «θυγατρικό ίδρυμα τρίτης χώρας»: ίδρυμα το οποίο είναι εγκατεστημένο σε κράτος - μέλος και είναι θυγα-

τρική επιχείρηση ιδρύματος ή μητρικής επιχείρησης τρίτης χώρας,

44) «ίδια κεφάλαια»:, όπως ορίζονται στο σημείο 118 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

45) «ίδρυμα»: πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων,

46) «ίδρυμα τρίτης χώρας»: οντότητα, της οποίας η κεντρική διοίκηση εδρεύει σε τρίτη χώρα και η οποία, εάν ήταν εγκατεστημένη εντός της ΕΕ, θα ενέπιπτε στον ορισμό του ιδρύματος,

47) «ίδρυμα υπό εξυγίανση»: ίδρυμα, χρηματοδοτικό ίδρυμα, χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών, μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών, μεικτή εταιρεία συμμετοχών, μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος - μέλος, μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην ΕΕ μητρική μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος - μέλος ή μητρική μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην ΕΕ, για το οποίο ή την οποία αναλαμβάνεται ενέργεια εξυγίανσης,

48) «καλυμμένο ομόλογο»: μέσο που αναφέρεται στην περίπτωση β΄ της παρ. 4 του άρθρου 61 του ν. 4099/2012 (Α΄ 250), (άρθρο 52 παράγραφος 4 της οδηγίας 2009/65/ΕΚ),

49) «κανόνες της ΕΕ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις»: οι κανόνες που έχουν καθοριστεί σύμφωνα με τα άρθρα 107, 108 και 109 της ΣΛΕΕ και με τους κανονισμούς και όλες τις πράξεις της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων κατευθυντήριων γραμμών, κοινοποιήσεων και ανακοινώσεων, που έχουν διατυπωθεί ή εκδοθεί δυνάμει της παραγράφου 4 του άρθρου 108 ή του άρθρου 109 της ΣΛΕΕ,

50) «καταθέτης»: όπως ορίζεται στο σημείο 6 της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ,

51) «κεντρικός αντισυμβαλλόμενος»:, όπως ορίζεται στο σημείο 1 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 648/2012 (ΕΕ L 201),

52) «κεφαλαιακά μέσα κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1»: κεφαλαιακά μέσα που πληρούν τους όρους των παραγράφων 1 έως 4, του άρθρου 28 των παραγράφων 1 έως 5 του άρθρου 29 ή της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

53) «κρίσιμες λειτουργίες»: οι δραστηριότητες, υπηρεσίες ή λειτουργίες των οποίων η διακοπή ενδέχεται, να οδηγήσει στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος - μέλος σε διαταραχή της παροχής ουσιωδών υπηρεσιών στην πραγματική οικονομία ή να διαταράξει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα λόγω του μεγέθους, του μεριδίου στην αγορά, των εξωτερικών και εσωτερικών διασυνδέσεων, της πολυπλοκότητας ή των διασυνοριακών δραστηριοτήτων του ιδρύματος ή του ομίλου, ιδίως σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα υποκατάστασης των εν λόγω δραστηριοτήτων, υπηρεσιών ή λειτουργιών,

54) «μεικτή εταιρεία συμμετοχών»: όπως ορίζεται στο σημείο 22 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

55) «μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών»: μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών όπως ορίζεται στο σημείο 21 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

56) «μέλος του ομίλου»: ένα νομικό πρόσωπο το οποίο αποτελεί μέλος ενός ομίλου,

57) «μέσα της Κατηγορίας 2»: κεφαλαιακά μέσα ή δάνεια μειωμένης εξασφάλισης που πληρούν τους όρους του άρθρου 63 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

58) «μεταβατικό ίδρυμα»: νομικό πρόσωπο που πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 40,

59) «μέτοχοι»: μέτοχοι, κάτοχοι ή δικαιούχοι άλλων τίτλων ιδιοκτησίας,

60) «μέτρο διαχείρισης κρίσεων»: ενέργεια εξυγίανσης ή διορισμός ειδικού διαχειριστή δυνάμει του άρθρου 35 ή ενός προσώπου δυνάμει του άρθρου 51 ή της παραγράφου 1 του άρθρου 72,

61) «μέτρο εξυγίανσης»: μέτρο εξυγίανσης κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 37,

62) «μέτρο πρόληψης κρίσεων»: η άσκηση εξουσιών για την αντιμετώπιση των ελλείψεων ή την εξάλειψη των εμποδίων προς τη δυνατότητα ανάκαμψης σύμφωνα με τις παραγράφους 6 έως 9 του άρθρου 6, η άσκηση εξουσιών για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 25 ή 26, η εφαρμογή οποιουδήποτε μέτρου έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27, ο διορισμός επιτρόπου σύμφωνα με το άρθρο 29 ή βάσει της περίπτωσης β΄ της παρ. 1 του άρθρου 137 του ν. 4261/2014, κατά περίπτωση, ή η άσκηση εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής σύμφωνα με το άρθρο 59,

63) «μητρική επιχείρηση»: όπως ορίζεται στο στοιχείο α΄ του σημείου 15 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

64) «μητρική επιχείρηση της ΕΕ»: μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ, μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην ΕΕ ή μητρική μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην ΕΕ,

65) «μητρική επιχείρηση τρίτης χώρας»: μητρική επιχείρηση, μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών ή μητρική μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα,

66) «μητρική μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος - μέλος»: όπως ορίζεται στο σημείο 32 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

67) «μητρική μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην ΕΕ»: όπως ορίζεται στο σημείο 33 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

68) «μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος - μέλος»: όπως ορίζεται στο σημείο 30 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

69) «μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση»: μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών της ΕΕ, όπως ορίζεται στο σημείο 31 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

70) «μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο σε κράτος - μέλος»: όπως ορίζεται στο σημείο 28 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

71) «μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ»: όπως ορίζεται στο σημείο 29 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

72) «πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου»: σχέδιο που καταρτίζεται για τους σκοπούς της εξυγίανσης ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 88,

73) «όμιλος»: η μητρική επιχείρηση και οι θυγατρικές της,

74) «παράγωγα»: όπως ορίζονται στο σημείο 5 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 648/2012,

75) «πιστωτικό ίδρυμα»: όπως ορίζεται στο σημείο 1 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013, εκτός των οντοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 2 του ν. 4261/2014 (παράγραφος 5 του άρθρου 2 της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ),

76) «πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις»: όπως ορίζονται με βάση το κριτήριο του ετήσιου κύκλου εργασιών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ L 124),

77) «πρόσθετα μέσα της Κατηγορίας 1»: κεφαλαιακά μέσα που πληρούν τους όρους της παραγράφου 1 του άρθρου 52 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

78) «προϋποθέσεις εξυγίανσης»: οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 32,

79) «ρυθμιζόμενη αγορά»: η οργανωμένη αγορά όπως ορίζεται στο σημείο 10 του άρθρου 2 του ν. 3606/2007. Άλλως, η αγορά, όπως ορίζεται στο σημείο 21 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ.,

80) «σημαντικό υποκατάστημα»: υποκατάστημα που στο κράτος μέλος υποδοχής κρίνεται σημαντικό σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 52 του ν. 4261/2014 (άρθρο 51 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ),

81) «Σκέλος Εξυγίανσης Συνεγγυητικού»: το Σκέλος Εξυγίανσης του Συνεγγυητικού όπως ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 73Α του ν. 2533/1997,

82) «Σκέλος Εξυγίανσης Τ.Ε.Κ.Ε.»: το Σκέλος Εξυγίανσης του Τ.Ε.Κ.Ε. όπως ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 3746/2009,

83) «Σκέλος Κάλυψης Επενδύσεων (Σ.Κ.Ε.)»: το Σκέλος Κάλυψης Επενδύσεων του Τ.Ε.Κ.Ε. όπως ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 3746/2009,

84) «Σκέλος Κάλυψης Καταθέσεων (Σ.Κ.Κ.)»: το Σκέλος Κάλυψης Καταθέσεων του Τ.Ε.Κ.Ε. όπως ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 3746/2009,

85) «στόχοι εξυγίανσης»: οι στόχοι εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 31,

86) «συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλων»: συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλων κατά την έννοια της περίπτωσης β΄ της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3301/2004, (σημείο β΄ της παραγράφου 1 άρθρου 2 της Οδηγίας 2002/47/ΕΚ),

87) «συμφωνία εκκαθαριστικού συμψηφισμού (netting arrangement)»: συμφωνία βάσει της οποίας ένας αριθμός απαιτήσεων ή υποχρεώσεων μπορεί να μετατραπεί σε μια ενιαία καθαρή απαίτηση, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών εκκαθαριστικού συμψηφισμού (close-out netting), βάσει των οποίων, σε περίπτωση επέλευσης γεγονότος που συνεπάγεται αναγκαστική εκτέλεση (όπως ή όπου ορίζεται), επισπεύδεται η λήξη των υποχρεώσεων των μερών, ούτως ώστε να καθίστανται αμέσως απαιτητές, ή να λήγουν και σε κάθε περίπτωση μετατρέπονται σε μια ενιαία καθαρή απαίτηση ή αντικαθίστανται από αυτήν και στις δύο περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων και των «ρητρών εκκαθαριστικού συμψηφισμού», κατά την έννοια της περίπτωσης ιδ΄ της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3301/2004 (σημείο i του στοιχείου ιδ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της Οδηγίας 2002/47/ΕΚ) ή του «εκκαθαριστικού συμψηφισμού» (netting) κατά την έννοια της περίπτωσης ια΄ του άρθρου 1 του ν. 2789/2000 (στοιχείο ια΄ του άρθρου 2 της Οδηγίας 98/26/ΕΚ),

88) «συμφωνία συμψηφισμού (set-off arrangement)»: συμφωνία βάσει της οποίας δύο ή περισσότερες απαιτήσεις ή υποχρεώσεις που υφίστανται μεταξύ του υπό εξυγίανση ιδρύματος και ενός αντισυμβαλλομένου μπορούν να συμψηφιστούν μεταξύ τους,

89) «συναλλαγή αντιστήριξης»: μια συναλλαγή που συνάπτεται μεταξύ δύο μελών του ομίλου για το σκοπό της μεταβίβασης, εν όλω ή εν μέρει, του κινδύνου που δημιουργείται από άλλη συναλλαγή που συνάπτεται μεταξύ ενός από αυτά τα μέλη του ομίλου και ενός τρίτου μέρους,

90) «συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας»: η ειδική εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων σύμφωνα με το άρθρο 145 του ν. 4261/2014 και η ειδική εκκαθάριση των επιχειρήσεων επενδύσεων σύμφωνα με το άρθρο 22 του ν. 3606/2007,

91) «συνολικό ποσό»: το συνολικό ποσό κατά το οποίο έχει εκτιμήσει η αρχή εξυγίανσης ότι πρέπει να απομειωθούν ή να μετατραπούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρο 46,

92) «συντελεστής μετατροπής»: ο συντελεστής που καθορίζει τον αριθμό των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας στον οποίο μετατρέπεται μια υποχρέωση συγκεκριμένης τάξης, με αναφορά είτε σε ένα μόνο μέσο της εν λόγω τάξης είτε σε μια μονάδα αξίας μιας χρεωστικής απαίτησης,

93) «Σύστημα Αποζημίωσης Επενδυτών»: σύστημα αποζημίωσης επενδυτών του Συνεγγυητικού Κεφαλαίου Εξασφάλισης Επενδυτικών Υπηρεσιών (Συνεγγυητικό) του ν. 2533/1997, και το Σκέλος Κάλυψης Επενδύσεων του Τ.Ε.Κ.Ε. (ν. 3746/2009),

94) «σύστημα εγγύησης των καταθέσεων»: σύστημα εγγύησης των καταθέσεων του ν. 3746/2009, καθώς και κάθε τέτοιο σύστημα που έχει συσταθεί και αναγνωριστεί επίσημα από ένα κράτος - μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 4 της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ,

95) «συστημική κρίση»: η αποσταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος με εν δυνάμει σοβαρές αρνητικές συνέπειες για την εσωτερική αγορά και την πραγματική οικονομία. Όλες οι κατηγορίες φορέων παροχής χρηματοοικονομικής διαμεσολάβησης, αγορών και υποδομών ενδέχεται να είναι συστημικά σημαντικές σε κάποιο βαθμό,

96) «σχέδιο ανάκαμψης»: σχέδιο ανάκαμψης που καταρτίζεται, εφαρμόζεται και αναπροσαρμόζεται από ένα ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 5,

97) «σχέδιο ανάκαμψης ομίλου»: σχέδιο ανάκαμψης ομίλου που καταρτίζεται, εφαρμόζεται και αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 7,

98) «σχέδιο εξυγίανσης»: σχέδιο εξυγίανσης που καταρτίζεται για ένα ίδρυμα σύμφωνα με το άρθρο 18,

99) «σχέδιο εξυγίανσης ομίλου»: σχέδιο εξυγίανσης ενός ομίλου, που καταρτίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21,

100) «σχετικά κεφαλαιακά μέσα»: πρόσθετα μέσα της Κατηγορίας 1 και μέσα της Κατηγορίας 2, για τους σκοπούς των άρθρων 43 έως 62,

101) «σχετική αρχή τρίτης χώρας»: αρχή τρίτης χώρας η οποία είναι υπεύθυνη για την εκτέλεση παρόμοιων καθηκόντων με εκείνα των αρχών εξυγίανσης ή των αρμοδίων αρχών, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο,

102) «σχετικό μητρικό ίδρυμα ή οντότητα »: μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο σε κράτος - μέλος, μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ, χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών, μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών, μεικτή εταιρεία συμμετοχών, μητρική χρηματοδομέλος, μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην ΕΕ, μητρική μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος - μέλος ή μητρική μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην ΕΕ, για το οποίο ή την οποία εφαρμόζεται η αναδιάρθρωση παθητικού,

103) «Σώμα Αρχών Εξυγίανσης»: σώμα που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 85 για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 85,

104) «Σώμα Εποπτών»: σώμα εποπτών, που έχει συσταθεί με το άρθρο 109 του ν. 4261/2014 (άρθρο 116 της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ),

105) «Ταμείο Εξυγίανσης»: για τα πιστωτικά ιδρύματα ορίζεται το Σκέλος Εξυγίανσης του Ταμείου Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (Τ.Ε.Κ.Ε.), και για τις επιχειρήσεις επενδύσεων το Σκέλος Εξυγίανσης του Συνεγγυητικού Κεφαλαίου Εξασφάλισης Επενδυτικών Υπηρεσιών (Συνεγγυητικό) σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 95,

106) «Ταμείο Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου»: οι πόροι του Ταμείου ή των ταμείων εξυγίανσης που προβλέπεται να χρησιμοποιηθούν από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου

107) «τίτλος ιδιοκτησίας»: μετοχές, άλλοι τίτλοι που εκχωρούν δικαιώματα ιδιοκτησίας, τίτλοι που είναι μετατρέψιμοι σε μετοχές ή παρέχουν το δικαίωμα απόκτησης μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, και τίτλοι που αντιπροσωπεύουν δικαιώματα επί μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας,

108) «υποκατάστημα»: κάθε υποκατάστημα όπως ορίζεται στο σημείο 17 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

109) «υποκατάστημα τρίτης χώρας »: υποκατάστημα ιδρύματος τρίτης χώρας που βρίσκεται σε κράτος - μέλος,

110) «χρεωστικά μέσα» που αναφέρονται στις περιπτώσεις ζ΄ και ι΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63: ομολογίες και άλλες μορφές μεταβιβάσιμων χρεών, μέσα με τα οποία δημιουργείται ή αναγνωρίζεται μια οφειλή, καθώς και μέσα που παρέχουν δικαιώματα απόκτησης χρεωστικών μέσων,

111) «χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών»: όπως ορίζεται στο σημείο 20 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

112) «χρηματοδοτικό ίδρυμα»: όπως ορίζεται στο σημείο 26 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

113) «χρηματοπιστωτική σύμβαση»:

α) συμβάσεις τίτλων στις οποίες συμπεριλαμβάνονται:

αα) συμβάσεις αγοράς, πώλησης ή δανεισμού ενός τίτλου, μιας ομάδας ή ενός δείκτη τίτλων,

ββ) δικαιώματα προαίρεσης επί ενός τίτλου ή μιας ομάδας ή ενός δείκτη τίτλων,

γγ) συναλλαγή πώλησης και επαναγοράς ή συναλλαγή αγοράς και επαναπώλησης επί οποιουδήποτε των ανωτέρω τίτλων, ομάδας ή δείκτη τίτλων,

β) συμβάσεις βασικών εμπορευμάτων στις οποίες συμπεριλαμβάνονται:

αα) συμβάσεις αγοράς, πώλησης ή δανεισμού ενός βασικού εμπορεύματος ή μιας ομάδας ή ενός δείκτη βασικών εμπορευμάτων για μελλοντική παράδοση,

ββ) δικαιώματα προαίρεσης επί ενός βασικού εμπορεύματος ή μιας ομάδας ή ενός δείκτη βασικών εμπορευμάτων,

γγ) συναλλαγές πώλησης και επαναγοράς ή συναλλαγές αγοράς και επαναπώλησης επί οποιουδήποτε τέτοιου βασικού εμπορεύματος, ομάδας ή δείκτη,

γ) συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης (futures) και προθεσμιακές συμβάσεις (forwards) στις οποίες συμπεριλαμβάνονται συμβάσεις (εκτός από σύμβαση βασικών εμπορευμάτων) για αγορά, πώληση ή μεταβίβαση, σε μελλοντική ημερομηνία, βασικού εμπορεύματος ή περιουσιακού στοιχείου κάθε άλλης φύσεως, υπηρεσίας, δικαιώματος ή τόκου σε συγκεκριμένη τιμή,

δ) συμβάσεις ανταλλαγής (swaps), στις οποίες συμπεριλαμβάνονται:

αα) συμβάσεις ανταλλαγής και δικαιώματα προαίρεσης που σχετίζονται με: επιτόκια, συμφωνίες άμεσης παράδοσης ή άλλες συμφωνίες συναλλάγματος, ανταλλαγή νομισμάτων, δείκτες μετοχών ή μετοχές, δείκτες χρέους ή χρέος, δείκτες βασικών εμπορευμάτων ή βασικά εμπορεύματα, το κλίμα, τις εκπομπές ρύπων ή τον πληθωρισμό,

ββ) συμβάσεις ανταλλαγής συνολικής απόδοσης, πιστωτικών περιθωρίων ή πιστωτικού κινδύνου,

γγ) κάθε συμφωνία ή συναλλαγή που είναι παρεμφερής με συμφωνία που αναφέρεται στις υποπεριπτώσεις αα΄ ή ββ΄ και η οποία αποτελεί αντικείμενο τακτικής διαπραγμάτευσης στις αγορές συμβάσεων ανταλλαγής ή παραγώγων,

ε) διατραπεζικές συμφωνίες δανεισμού με διάρκεια δανεισμού τρεις μήνες κατ' ανώτατο όριο,

στ) γενικές συμφωνίες για οποιεσδήποτε από τις συμβάσεις ή συμφωνίες που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄ έως ε΄.

Άρθρο 3
Αρχή εξυγίανσης
(άρθρο 3 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Αρχή εξυγίανσης, αρμόδια για την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης και την άσκηση των σχετικών εξουσιών για πιστωτικά ιδρύματα, είναι η Τράπεζα της Ελλάδος. Για επιχειρήσεις επενδύσεων, για οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και έχουν θυγατρική επιχείρηση επενδύσεων, ή για υποκαταστήματα επιχειρήσεων επενδύσεων εγκατεστημένων εκτός της ΕΕ, αρχή εξυγίανσης είναι η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

2. Η αρμόδια αρχή και η αρχή εξυγίανσης συνεργάζονται στενά κατά την προετοιμασία, το σχεδιασμό και την εφαρμογή των αποφάσεων εξυγίανσης, τηρουμένης σε κάθε περίπτωση της παρ. 10 του άρθρου 4 του ν. 4261/2014.

3. Το Υπουργείο Οικονομικών είναι υπεύθυνο για την άσκηση των λειτουργιών, ως αρμόδιο υπουργείο κατά τον παρόντα νόμο. Η αρχή εξυγίανσης ενημερώνει τον Υπουργό Οικονομικών για τις αποφάσεις της, δυνάμει του παρόντος νόμου. Για τις αποφάσεις της αρχής εξυγίανσης που έχουν άμεσο δημοσιονομικό αντίκτυπο ή συστημικές συνέπειες απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Οικονομικών.

4. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή ή την αρχή εξυγίανσης βάσει του παρόντος νόμου συνεκτιμούν τις ενδεχόμενες επιπτώσεις της απόφασης σε όλα τα κράτη - μέλη στα οποία δραστηριοποιείται το ίδρυμα ή ο όμιλος και ελαχιστοποιούν τις αρνητικές επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τις δυσμενείς οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις στα εν λόγω κράτη - μέλη.

5. Ως αρχή επικοινωνίας με την έννοια της παραγράφου 10 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ για τους σκοπούς της συνεργασίας και του συντονισμού με τις αντίστοιχες αρχές άλλων κρατών - μελών ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος.

6. Η Τράπεζα της Ελλάδος και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους κατά την παράγραφο 1, μπορούν να καθορίζουν κριτήρια, να θεσπίζουν κανόνες, να λαμβάνουν μέτρα, γενικά ή ειδικά, ανά ίδρυμα ή οντότητα που εμπίπτει στην αρμοδιότητά τους, και να παρακολουθούν διαρκώς την τήρηση των υποχρεώσεων των ιδρυμάτων ή οντοτήτων, ιδίως μέσω του καθορισμού υποχρεώσεων υποβολής στοιχείων και γραπτών επεξηγήσεων και μέσω της διενέργειας επιτόπιων ελέγχων. Μεταξύ άλλων, η Τράπεζα της Ελλάδος και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς μπορεί να θεσπίζουν κανόνες προς συμμόρφωση με κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (Ε.Α.Τ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ

Άρθρο 4
Απλουστευμένες υποχρεώσεις για ορισμένα ιδρύματα (άρθρο 4 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρμόδια αρχή και η αρχή εξυγίανσης έχοντας υπόψη:

α) τις επιπτώσεις που θα μπορούσε να έχει η αφερεγγυότητα ενός ιδρύματος λόγω της φύσης των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων, της μετοχικής του σύνθεσης, του εταιρικού του τύπου, του προφίλ κινδύνου, του μεγέθους και του νομικού καθεστώτος του, της διασύνδεσής του με άλλα ιδρύματα ή με το χρηματοπιστωτικό σύστημα γενικότερα, του εύρους και της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων του, της συμμετοχής του σε θεσμικό σύστημα προστασίας ή άλλο συνεταιριστικό σύστημα αμοιβαίας αλληλεγγύης σύμφωνα με παράγραφο 7 του άρθρου 113 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013, της άσκησης επενδυτικών υπηρεσιών ή δραστηριοτήτων όπως ορίζονται στο άρθρο 4 του ν. 3606/2007, και

β) το αν η αφερεγγυότητά του και η επακόλουθη εκκαθάρισή του υπό τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας είναι πιθανό να έχει σημαντική αρνητική επίπτωση στις χρηματοπιστωτικές αγορές, σε άλλα ιδρύματα, στους όρους χρηματοδότησης ή στην ευρύτερη οικονομία, προσδιορίζουν:

αα) το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης, που προβλέπονται στα άρθρα 5 έως 9 και 18 έως 20,

ββ) την προθεσμία για την κατάρτιση των πρώτων σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης σύμφωνα με τον παρόντα νόμο και τη συχνότητα επικαιροποίησής τους, η οποία μπορεί να είναι μικρότερη εκείνης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 5, στην παράγραφο 5 του άρθρου 7, στην παράγραφο 6 του άρθρου 18 και στην παράγραφο 3 του άρθρου 21,

γγ) το περιεχόμενο και τα επιμέρους στοιχεία των απαιτούμενων από τα ιδρύματα πληροφοριών όπως προβλέπεται στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 5, στην παράγραφο 1 του άρθρου 19, στην παράγραφο 2 του άρθρου 20, καθώς και στα τμήματα Α και Β του παραρτήματος που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του παρόντος νόμου, και

δδ) το βαθμό της λεπτομέρειας για την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης που προβλέπεται στα άρθρα 23 και 24 και στο τμήμα Γ του παραρτήματος.

2. Η αρμόδια αρχή και, όπου ενδείκνυται, η αρχή εξυγίανσης, πραγματοποιούν την αξιολόγηση της παραγράφου 1 έπειτα από διαβούλευση, στις περιπτώσεις που αυτό ενδείκνυται, με την αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας.

3. Στην περίπτωση εφαρμογής απλουστευμένων υποχρεώσεων, η αρμόδια αρχή και, όπου ενδείκνυται, η αρχή εξυγίανσης μπορούν ανά πάσα στιγμή να επιβάλλουν στο ίδρυμα πλήρεις, μη απλουστευμένες υποχρεώσεις.

4. Η εφαρμογή απλουστευμένων υποχρεώσεων δεν επηρεάζει τις εξουσίες της αρμόδιας αρχής και, κατά περίπτωση, της αρχής εξυγίανσης να λαμβάνει μέτρα πρόληψης κρίσεων ή μέτρα διαχείρισης κρίσεων.

5. Η αρμόδια αρχή και η αρχή εξυγίανσης ενημερώνουν την Ε.Α.Τ. για τον τρόπο εφαρμογής των παραγράφων 1, 6, 7 και 8.

6. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 7 και 8, η αρμόδια αρχή και, όπου ενδείκνυται, η αρχή εξυγίανσης μπορούν να απαλλάσσουν:

α) τα ιδρύματα που συνδέονται με κεντρικό οργανισμό και απαλλάσσονται πλήρως ή μερικώς από τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας σύμφωνα με το άρθρο 10 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 από την εφαρμογή των απαιτήσεων των άρθρων 5 έως 9 και 18 έως 22,

β) τα ιδρύματα που είναι μέλη ενός θεσμικού συστήματος προστασίας από την εφαρμογή των απαιτήσεων των άρθρων 18 έως 22.

7. Όταν χορηγείται απαλλαγή σύμφωνα με την παράγραφο 6:

α) οι απαιτήσεις των άρθρων 5 έως 9 και 18 έως 22 εφαρμόζονται στον κεντρικό οργανισμό και στα ιδρύματα που συνδέονται με αυτόν κατά την έννοια του άρθρου 10 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 σε ενοποιημένη βάση,

β) οι απαιτήσεις των άρθρων 18 έως 22 εκπληρώνονται από το θεσμικό σύστημα προστασίας σε συνεργασία με καθένα από τα μέλη του στα οποία έχει χορηγηθεί απαλλαγή.

Για τον σκοπό αυτό, κάθε αναφορά των άρθρων 5 έως 9 και 18 έως 22 σε όμιλο συμπεριλαμβάνει έναν κεντρικό οργανισμό και τα ιδρύματα που συνδέονται με αυτόν κατά την έννοια του άρθρου 10 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013, καθώς επίσης και τις θυγατρικές τους. Περαιτέρω κάθε αναφορά σε μητρικές επιχειρήσεις ή ιδρύματα που υπόκεινται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με το άρθρο 104 του ν. 4261/2014 περιλαμβάνει επίσης τον κεντρικό οργανισμό.

8. Τα ιδρύματα που τελούν υπό την άμεση εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 6 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1024/2013 ή αντιπροσωπεύουν σημαντικό μερίδιο του

χρηματοπιστωτικού συστήματος, καταρτίζουν σε κάθε περίπτωση σχέδια ανάκαμψης σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 9 και υπόκεινται σε σχέδια εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 18 έως 22.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οι λειτουργίες ενός ιδρύματος θεωρείται ότι αντιπροσωπεύουν σημαντικό μερίδιο του χρηματοπιστωτικού συστήματος εφόσον πληρούται μια από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η συνολική αξία του ενεργητικού τους υπερβαίνει τα 30.000.000.000 ευρώ ή

β) το ποσοστό του συνόλου του ενεργητικού τους ως προς το ΑΕΠ υπερβαίνει το 20%, εκτός εάν η συνολική αξία του ενεργητικού τους δεν υπερβαίνει τα 5.000.000.000 ευρώ.

9. Ειδικότερα θέματα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται με απόφαση της αρμόδιας αρχής και της αρχής εξυγίανσης, στο πεδίο της αρμοδιότητάς τους κατά τις παραγράφους 1 και 6 του άρθρου 4 του ν. 4261/2014 και την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 5
Σχέδια ανάκαμψης
(άρθρο 5 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Κάθε ίδρυμα, το οποίο δεν αποτελεί μέλος ομίλου που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 104 και 105 του ν. 4261/2014, καταρτίζει και αναπροσαρμόζει σχέδιο ανάκαμψης, το οποίο προβλέπει τα μέτρα που θα λάβει το εν λόγω ίδρυμα για την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής του θέσης έπειτα από σημαντική επιδείνωση της χρηματοοικονομικής του κατάστασης. Τα σχέδια ανάκαμψης θεωρούνται ρύθμιση διακυβέρνησης του ιδρύματος κατά την έννοια του άρθρου 66 του ν. 4261/2014.

2. Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι τα ιδρύματα επικαιροποιούν τα σχέδια ανάκαμψής τους τουλάχιστον ετησίως ή έπειτα από μεταβολή στη νομική ή οργανωτική τους δομή, στις δραστηριότητές τους ή στη χρηματοοικονομική τους κατάσταση, η οποία θα μπορούσε να έχει ουσιώδη επίδραση ή να απαιτήσει τροποποίηση του σχεδίου. Η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτεί από τα ιδρύματα να επικαιροποιούν τα σχέδια ανάκαμψής τους σε συχνότερη βάση.

3. Τα σχέδια ανάκαμψης δεν προβλέπουν πρόσβαση σε ή λήψη έκτακτης δημόσιας χρηματοοικονομικής στήριξης.

4. Τα σχέδια ανάκαμψης περιέχουν:

α) Κατά περίπτωση, μια ανάλυση του τρόπου και του χρονικού σημείου στο οποίο ένα ίδρυμα μπορεί να υποβάλει αίτηση, υπό τις προϋποθέσεις του σχεδίου, για χρήση των διευκολύνσεων που παρέχει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και προσδιορίζουν τα στοιχεία του ενεργητικού που θα αναμενόταν εύλογα να γίνουν αποδεκτά ως εξασφαλίσεις.

β) Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, τις πληροφορίες του τμήματος Α του παραρτήματος του παρόντος νόμου και τις ενδεχόμενες ενέργειες στις οποίες θα μπορούσε να προβεί το ίδρυμα, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27. Η αρμόδια αρχή μπορεί με γενικής ισχύος απόφασή της να καθορίζει πρόσθετες πληροφορίες που πρέπει να περιέχονται στα σχέδια ανάκαμψης.

γ) Τις κατάλληλες προϋποθέσεις και διαδικασίες ώστε να διασφαλίζεται η έγκαιρη εφαρμογή δράσεων ανάκαμψης, καθώς και ένα ευρύ φάσμα επιλογών ανάκαμψης, λαμβάνοντας επίσης υπόψη ένα φάσμα σεναρίων σοβαρών μακροοικονομικών και χρηματοοικονομικών πιέσεων (stress) που σχετίζονται με γεγονότα που αφορούν συγκεκριμένα το ίδρυμα, περιλαμβανομένων γεγονότων συστημικής εμβέλειας και πιέσεων που σχετίζονται ειδικά με συγκεκριμένα νομικά πρόσωπα και ομίλους.

5. Η αρμόδια αρχή μπορεί με απόφασή της να απαιτεί από το ίδρυμα να διατηρεί λεπτομερή αρχεία των χρηματοπιστωτικών συμβάσεων που συνάπτει.

6. Το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος της παραγράφου 1 αξιολογεί και εγκρίνει το σχέδιο ανάκαμψης πριν από την υποβολή του στην αρμόδια αρχή.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και επί χρηματοδοτικών ιδρυμάτων που υπόκεινται σε ατομική βάση στην εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Άρθρο 6
Αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης
(άρθρο 6 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Τα ιδρύματα που υποχρεούνται να καταρτίζουν σχέδια ανάκαμψης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 5 και την παράγραφο 1 του άρθρου 7, οφείλουν να τα υποβάλλουν στην αρμόδια αρχή προς εξέταση αποδεικνύοντας ότι πληρούν τα κριτήρια της παραγράφου 2.

2. Η αρμόδια αρχή, εντός έξι μηνών από την υποβολή του σχεδίου ανάκαμψης και μετά από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, εφόσον το σχέδιο τα αφορά, εξετάζει το σχέδιο και αξιολογεί κατά πόσον πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 5, καθώς και τα ακόλουθα κριτήρια:

α) η εφαρμογή των ρυθμίσεων που προτείνονται στο σχέδιο αναμένεται ευλόγως ότι θα διατηρήσει ή θα αποκαταστήσει τη βιωσιμότητα και τη χρηματοοικονομική θέση του ιδρύματος ή του ομίλου, λαμβανομένων υπόψη των προπαρασκευαστικών μέτρων τα οποία έχει λάβει ή σκοπεύει να λάβει το ίδρυμα,

β) το σχέδιο και οι συγκεκριμένες επιλογές που περιλαμβάνονται σε αυτό αναμένεται ευλόγως ότι θα εφαρμοστούν γρήγορα και αποτελεσματικά σε καταστάσεις χρηματοοικονομικής πίεσης, αποφεύγοντας στο μέγιστο δυνατό βαθμό τυχόν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, περιλαμβανομένων και σεναρίων που θα μπορούσαν να οδηγήσουν και άλλα ιδρύματα να εφαρμόσουν σχέδια ανάκαμψης εντός της ιδίας χρονικής περιόδου.

3. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας των σχεδίων ανάκαμψης, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη την καταλληλότητα των κεφαλαίων και της χρηματοδοτικής δομής του ιδρύματος, σε συνάρτηση με την πολυπλοκότητα της οργανωτικής του δομής, καθώς και το προφίλ κινδύνου του.

4. Η αρμόδια αρχή διαβιβάζει το σχέδιο ανάκαμψης στην αρχή εξυγίανσης, η οποία μπορεί να το εξετάσει, προκειμένου να προσδιορίσει αν τυχόν δράσεις που περιλαμβάνονται σε αυτό ενδέχεται να επηρεάσουν αρνητικά τη δυνατότητα εξυγίανσης του ιδρύματος και να υποβάλει συστάσεις στην αρμόδια αρχή σχετικά.

5. Αν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι υπάρχουν ουσιώδεις ελλείψεις στο σχέδιο ανάκαμψης ή ουσιώδη εμπόδια για

την εφαρμογή του, κοινοποιεί στο ίδρυμα ή τη μητρική επιχείρηση του ομίλου την αξιολόγησή της και απαιτεί από αυτό να υποβάλει, εντός προθεσμίας δύο μηνών, η οποία μπορεί, κατόπιν έγκρισης των αρμοδίων αρχών, να παραταθεί κατά ένα μήνα, αναθεωρημένο σχέδιο, στο οποίο να παρουσιάζεται ο τρόπος αντιμετώπισης των εν λόγω ελλείψεων ή εμποδίων.

Η αρμόδια αρχή, πριν ζητήσει από ένα ίδρυμα να υποβάλει εκ νέου σχέδιο ανάκαμψης, παρέχει τη δυνατότητα σε αυτό να διατυπώσει τη γνώμη του για την εν λόγω απαίτηση.

6. Αν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι οι ελλείψεις και τα εμπόδια δεν έχουν αντιμετωπιστεί κατάλληλα στο αναθεωρημένο σχέδιο, μπορεί να απαιτήσει από το ίδρυμα να προβεί σε συγκεκριμένες τροποποιήσεις στο σχέδιο.

7. Αν το ίδρυμα δεν υποβάλει αναθεωρημένο σχέδιο ανάκαμψης ή εάν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι το αναθεωρημένο σχέδιο ανάκαμψης δεν αντιμετωπίζει κατάλληλα τις ελλείψεις ή τα πιθανά εμπόδια που εντοπίστηκαν κατά την αρχική της αξιολόγηση, και αυτά δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθούν επαρκώς μέσω της παροχής κατευθύνσεων για την πραγματοποίηση συγκεκριμένων τροποποιήσεων στο σχέδιο, η αρμόδια αρχή απαιτεί από το ίδρυμα να προσδιορίσει, εντός εύλογης προθεσμίας, τις αλλαγές τις οποίες μπορεί να επιφέρει στις επιχειρηματικές του δραστηριότητες προκειμένου να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις ή τα εμπόδια στην εφαρμογή του σχεδίου ανάκαμψης.

Αν το ίδρυμα δεν προσδιορίσει τις αλλαγές αυτές εντός της ορισθείσας από την αρμόδια αρχή προθεσμίας, ή αν η αρμόδια αρχή αξιολογήσει ότι οι προτεινόμενες από το ίδρυμα δράσεις δεν αντιμετωπίζουν κατάλληλα τις ελλείψεις ή τα εμπόδια, η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτήσει από το ίδρυμα να λάβει κάθε μέτρο, το οποίο η ίδια κρίνει απαραίτητο και αναλογικό, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα των ελλείψεων και των εμποδίων και την επίπτωση των μέτρων στις επιχειρηματικές δραστηριότητες του ιδρύματος.

8. Με την επιφύλαξη του άρθρου 96 του ν. 4261/2014, η αρμόδια αρχή μπορεί, ειδικότερα, να απαιτήσει από το ίδρυμα:

α) να μειώσει το προφίλ κινδύνου του, περιλαμβανομένου του κινδύνου ρευστότητας,

β) να καταστήσει δυνατή την έγκαιρη λήψη μέτρων ανακεφαλαιοποίησης,

γ) να επανεξετάσει τη στρατηγική και τη δομή του,

δ) να προβεί σε αλλαγές στη στρατηγική χρηματοδότησής του, ώστε να βελτιωθεί η ανθεκτικότητα των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών του, και

ε) να προβεί σε αλλαγές στη δομή διακυβέρνησής του.

9. Η αρμόδια αρχή μπορεί να λαμβάνει πρόσθετα μέτρα δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας.

Άρθρο 7
Σχέδια ανάκαμψης ομίλου
(άρθρο 7 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Οι μητρικές επιχειρήσεις της ΕΕ καταρτίζουν και υποβάλλουν στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας σχέδιο ανάκαμψης ομίλου. Το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου συνίσταται σε σχέδιο ανάκαμψης για ολόκληρο τον όμιλο, επικεφαλής του οποίου είναι μητρική επιχείρηση της ΕΕ και προσδιορίζει τα μέτρα τα οποία μπορεί να απαιτηθεί να εφαρμοστούν στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης της ΕΕ και σε κάθε θυγατρική.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 8, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από τις θυγατρικές να καταρτίσουν και να υποβάλουν σχέδιο ανάκαμψης σε ατομική βάση.

3. Υπό την προϋπόθεση της τήρησης των κανόνων εμπιστευτικότητας, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας διαβιβάζει το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου:

α) στις εμπλεκόμενες αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στα άρθρα 108 και 109 του ν. 4261/2014,

β) στις αρμόδιες αρχές των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα εφόσον το σχέδιο τα αφορά,

γ) στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, και

δ) στις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών του ομίλου.

4. Το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου έχει ως στόχο την επίτευξη της σταθεροποίησης του ομίλου ως συνόλου ή οποιουδήποτε ιδρύματος του ομίλου, όταν βρίσκεται σε κατάσταση πίεσης, ώστε να αντιμετωπιστούν ή να εξαλειφθούν τα αίτια της κρίσης και να αποκατασταθεί η χρηματοοικονομική θέση του ομίλου ή του συγκεκριμένου ιδρύματος, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τη χρηματοοικονομική θέση άλλων μελών του ομίλου.

Το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου περιέχει ρυθμίσεις για τη διασφάλιση του συντονισμού και της συνέπειας των μέτρων που πρέπει να ληφθούν στο επίπεδο:

α) της μητρικής επιχείρησης της ΕΕ,

β) των οντοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

γ) των θυγατρικών, και

δ) όπου αυτό προβλέπεται, σύμφωνα με το ν. 4261/2014, στο επίπεδο σημαντικών υποκαταστημάτων.

5. Το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου, καθώς και κάθε σχέδιο που καταρτίζεται για μια επιμέρους θυγατρική, περιέχει τα στοιχεία που καθορίζονται στο άρθρο 5, και, κατά περίπτωση, ρυθμίσεις για την παροχή ενδοομιλικής χρηματοδοτικής στήριξης, οι οποίες υιοθετούνται βάσει σχετικής συμφωνίας σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 17.

6. Το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου περιλαμβάνει μια σειρά επιλογών ανάκαμψης, οι οποίες προσδιορίζουν τις ενέργειες που θα πρέπει να γίνουν για την αντιμετώπιση των σεναρίων που προβλέπονται στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 5.

Για κάθε ένα από τα σενάρια αυτά, το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου προσδιορίζει αν υπάρχουν εμπόδια στην εφαρμογή μέτρων ανάκαμψης εντός του ομίλου και στο επίπεδο επιμέρους μελών που καλύπτει το σχέδιο, καθώς και αν υπάρχουν ουσιαστικά πρακτικά ή νομικά εμπόδια για την άμεση μεταφορά ιδίων κεφαλαίων ή την αποπληρωμή των στοιχείων του παθητικού ή του ενεργητικού εντός του ομίλου.

7. Το διοικητικό συμβούλιο του μέλους του ομίλου που καταρτίζει το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου, σύμφωνα με την παράγραφο 1, αξιολογεί και εγκρίνει το σχέδιο αυτό, πριν από την υποβολή του στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας.

Άρθρο 8
Αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης ομίλου
(άρθρο 8 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας, από κοινού με τις αρμόδιες αρχές των θυγατρικών, και μετά από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 109 του ν. 4261/2014 και τις αρμόδιες αρχές των σημαντικών υποκαταστημάτων, στο βαθμό που τα αφορά, εξετάζει το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου και αξιολογεί κατά πόσο αυτό ικανοποιεί τις απαιτήσεις και τα κριτήρια των άρθρων 6 και 7. Η αξιολόγηση γίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6 και στο παρόν άρθρο και λαμβάνει υπόψη την ενδεχόμενη επίπτωση των μέτρων ανάκαμψης στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε όλα τα κράτη μέλη, στα οποία ασκεί δραστηριότητα ο όμιλος.

2. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι αρμόδιες αρχές των θυγατρικών καταβάλλουν προσπάθεια να καταλήξουν σε κοινή απόφαση σχετικά με τα εξής:

α) την εξέταση και την αξιολόγηση του σχεδίου ανάκαμψης ομίλου

β) την ενδεχόμενη αναγκαιότητα κατάρτισης σχεδίου ανάκαμψης σε ατομική βάση για ιδρύματα που αποτελούν μέλη του ομίλου, και

γ) την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 5 έως 9 του άρθρου 6.

Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι αρμόδιες αρχές των θυγατρικών καταβάλλουν προσπάθεια να καταλήξουν σε κοινή απόφαση εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία διαβίβασης από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας του σχεδίου ανάκαμψης ομίλου σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 7. Αρμόδια αρχή μπορεί να ζητήσει από την Ε.Α.Τ. να συνδράμει στη λήψη κοινής απόφασης των αρμοδίων αρχών βάσει του στοιχείου γ΄ του άρθρου 31 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010.

3. Αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση των αρμοδίων αρχών, εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία διαβίβασης, σχετικά με:

α) την εξέταση και αξιολόγηση του σχεδίου ανάκαμψης ομίλου ή

β) οποιαδήποτε μέτρα απαιτείται να λάβει η μητρική επιχείρηση της ΕΕ σύμφωνα με τις παραγράφους 5 έως 9 του άρθρου 6, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας αποφασίζει η ίδια σχετικά, λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις που εξέφρασαν οι άλλες αρμόδιες αρχές κατά την τετράμηνη περίοδο και κοινοποιεί την απόφασή της στη μητρική επιχείρηση της ΕΕ και στις υπόλοιπες αρμόδιες αρχές.

4. Αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση των αρμόδιων αρχών εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία διαβίβασης σχετικά με:

α) την κατάρτιση σχεδίου ανάκαμψης σε ατομική βάση για τα ιδρύματα που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους ή

β) την εφαρμογή, σε επίπεδο θυγατρικών, των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 5 έως 9 του άρθρου 6, κάθε αρμόδια αρχή αποφασίζει η ίδια επί των θεμάτων αυτών.

5. Οι λοιπές αρμόδιες αρχές που δεν έχουν διαφωνήσει στο πλαίσιο της παραγράφου 4 μπορούν να λάβουν κοινή απόφαση σχετικά με το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου, η οποία καλύπτει τα μέλη του ομίλου υπό τη δικαιοδοσία τους.

6. Η κοινή απόφαση που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 5, καθώς και οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές ελλείψει κοινής απόφασης, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4, αναγνωρίζονται ως οριστικές και εφαρμόζονται από τις αρμόδιες αρχές στα οικεία κράτη μέλη.

7. Η αρμόδια αρχή μπορεί, σύμφωνα με την παράγραφο 3 ή 4, να ζητήσει από την Ε.Α.Τ. να συνδράμει στη λήψη κοινής απόφασης των αρμοδίων αρχών βάσει της παραγράφου 3 του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010 (ΕΕ L 331) μόνον σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης και την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄, β΄ και δ΄ της παραγράφου 8 του άρθρου 6. Αν μέχρι την πάροδο της τετράμηνης προθεσμίας που καθορίζεται στην παράγραφο 2 για την λήψη κοινής απόφασης, οποιαδήποτε από τις αρμόδιες αρχές του παρόντος άρθρου έχει ζητήσει της συνδρομή της Ε.Α.Τ. σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας κατά την παράγραφο 3 ή η αρμόδια αρχή για τη θυγατρική κατά την παράγραφο 4, αντίστοιχα, αναβάλλουν τη λήψη απόφασής τους και αναμένουν την απόφαση της Ε.Α.Τ. σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010, οπότε και λαμβάνουν την απόφασή τους σύμφωνα με την απόφαση της Ε.Α.Τ.. Η τετράμηνη περίοδος θεωρείται ως περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω Κανονισμού. Αν δεν ληφθεί απόφαση της Ε.Α.Τ. εντός ενός μηνός, εφαρμόζεται η απόφαση της αρχής ενοποιημένης εποπτείας ή της αρμόδιας αρχής για τη θυγατρική, κατά περίπτωση. Το ζήτημα δεν παραπέμπεται στην Ε.Α.Τ. μετά την πάροδο της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης.

Άρθρο 9
Δείκτες σχεδίου ανάκαμψης
(άρθρο 9 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Για τους σκοπούς των άρθρων 5 έως 8, οι αρμόδιες αρχές απαιτούν κάθε σχέδιο ανάκαμψης να περιλαμβάνει πλαίσιο δεικτών το οποίο καταρτίζεται από το ίδρυμα και προσδιορίζει τα σημεία ενεργοποίησης για την ανάληψη των αναφερόμενων στο σχέδιο κατάλληλων δράσεων. Οι δείκτες αυτοί, οι οποίοι αποτελούν αντικείμενο συμφωνίας από τις αρμόδιες αρχές κατά την αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8, μπορεί να είναι ποιοτικής ή ποσοτικής φύσης, να συνδέονται με τη χρηματοοικονομική θέση του ιδρύματος και πρέπει να είναι ευχερώς παρακολουθήσιμοι.

2. Οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα καθιερώνουν κατάλληλες ρυθμίσεις για την τακτική παρακολούθηση των δεικτών.

3. Ανεξαρτήτως του πρώτου εδαφίου της πρώτης παραγράφου, ένα ίδρυμα μπορεί:

α) να αναλάβει δράση σύμφωνα με το σχέδιο ανάκαμψής του ακόμη και αν δεν έχει ξεπεράσει το προβλεπόμενο στο σχέδιο ανάκαμψης όριο του σχετικού δείκτη, σε περίπτωση που το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος το κρίνει κατάλληλο λόγω των συνθηκών, ή

β) να μην αναλάβει τέτοιου είδους δράση, αν το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος το κρίνει ακατάλληλο λόγω των συγκεκριμένων συνθηκών.

4. Η απόφαση να αναληφθεί ή όχι μια δράση που αναφέρεται στο σχέδιο ανάκαμψης κοινοποιείται στην αρμόδια αρχή χωρίς καθυστέρηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΣΤΗΡΙΞΗ

Άρθρο 10
Συμφωνία χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου
(άρθρο 19 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ελληνική Επικράτεια ή μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ ή οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και οι θυγατρικές τους σε άλλα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες, οι οποίες είναι ιδρύματα ή χρηματοδοτικά ιδρύματα που καλύπτονται από την ενοποιημένη εποπτεία της μητρικής επιχείρησης, μπορούν να συνάπτουν συμφωνία παροχής χρηματοδοτικής στήριξης σε κάθε άλλο συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για έγκαιρη παρέμβαση σε αυτό σύμφωνα με το άρθρο 27, καθώς και οι προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου και των άρθρων 11 έως 17.

2. Το παρόν άρθρο και τα άρθρα 11 έως 17 δεν εφαρμόζονται στις ενδοομιλικές χρηματοπιστωτικές διευθετήσεις, περιλαμβανομένων των διευθετήσεων χρηματοδότησης και της λειτουργίας των κεντροποιημένων διευθετήσεων χρηματοδότησης, εφόσον κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη των συμφωνιών αυτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις για έγκαιρη παρέμβαση σύμφωνα με το άρθρο 27.

3. Η συμφωνία χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου δεν αποτελεί προϋπόθεση:

α) για την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου σε οποιοδήποτε μέλος του αντιμετωπίζει χρηματοοικονομικές δυσκολίες, εάν το ίδρυμα το αποφασίσει, κατά περίπτωση, και σύμφωνα με τις πολιτικές του ομίλου, εφόσον αυτό δεν συνιστά κίνδυνο για το σύνολο του ομίλου ή

β) για την άσκηση δραστηριότητας σε κράτος - μέλος.

4. Οι συναλλαγές χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου οι οποίες πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και των άρθρων 11 έως 17 επιτρέπονται, υπό την προϋπόθεση ότι καμία από τις διατάξεις αυτές δεν εμποδίζει την επιβολή περιορισμών στις ενδοομιλικές συναλλαγές βάσει:

α) της ισχύουσας νομοθεσίας με την οποία ασκούνται οι διακριτικές ευχέρειες που προβλέπει ο Κανονισμός (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

β) του ν. 4261/2014, ή

γ) των διατάξεων δυνάμει των οποίων απαιτείται ο διαχωρισμός τμημάτων ενός ομίλου, ή δραστηριοτήτων που διεξάγονται εντός ενός ομίλου, για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

5. Η συμφωνία χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου μπορεί:

α) να καλύπτει μια ή περισσότερες θυγατρικές του ομίλου, και να προβλέπει την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης από τη μητρική επιχείρηση προς θυγατρικές της, από θυγατρικές προς τη μητρική τους επιχείρηση, μεταξύ θυγατρικών του ομίλου που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας, ή κάθε άλλου συνδυασμού αυτών των οντοτήτων,

β) να προβλέπει την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης με τη μορφή δανείου, παροχής εγγυήσεων ή παροχής περιουσιακών στοιχείων προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως εξασφάλιση, ή οποιονδήποτε συνδυασμό των ανωτέρω, σε μια ή περισσότερες συναλλαγές, περιλαμβανομένων συναλλαγών μεταξύ του αποδέκτη της στήριξης και τρίτου μέρους.

6. Σε περίπτωση που, σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου, μια οντότητα του ομίλου συμφωνεί να παρέχει χρηματοδοτική στήριξη σε άλλη οντότητα του ομίλου, η συμφωνία μπορεί να περιλαμβάνει ρήτρα αμοιβαιότητας.

7. Η συμφωνία χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου προσδιορίζει τις αρχές του υπολογισμού του ανταλλάγματος για κάθε συναλλαγή που πραγματοποιείται δυνάμει αυτής. Οι αρχές αυτές περιλαμβάνουν την υποχρέωση το αντάλλαγμα να καθορίζεται κατά το χρονικό σημείο παροχής της χρηματοδοτικής στήριξης. Η συμφωνία διέπεται από τις ακόλουθες αρχές:

α) Κατά τη σύναψη της συμφωνίας κάθε μέρος πρέπει να ενεργεί ελεύθερα.

β) Κατά τη σύναψη της συμφωνίας και τον καθορισμό του ανταλλάγματος για την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης, κάθε μέρος πρέπει να ενεργεί για το μέγιστο ίδιο συμφέρον του, λαμβάνοντας υπόψη κάθε άμεσο ή έμμεσο όφελος που ενδέχεται να προκύψει για κάποιο μέρος ως αποτέλεσμα της παροχής χρηματοδοτικής στήριξης.

γ) Σε κάθε μέρος που παρέχει χρηματοδοτική στήριξη πρέπει να γνωστοποιούνται πλήρως όλες οι σχετικές πληροφορίες από τα μέρη που λαμβάνουν χρηματοδοτική στήριξη πριν από τον καθορισμό του ανταλλάγματος και πριν από κάθε απόφαση για την παροχή της.

δ) Κατά τον υπολογισμό του ανταλλάγματος για την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης μπορεί να λαμβάνονται υπόψη πληροφορίες, τις οποίες κατέχει το μέρος που παρέχει χρηματοδοτική στήριξη λόγω του γεγονότος ότι ανήκει στον ίδιο όμιλο με το μέρος που λαμβάνει τη χρηματοδοτική στήριξη και οι οποίες δεν είναι διαθέσιμες στην αγορά.

ε) Οι αρχές που διέπουν τον υπολογισμό του ανταλλάγματος για την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης δεν είναι υποχρεωτικό να λαμβάνουν υπόψη οποιαδήποτε αναμενόμενη προσωρινή επίπτωση στις τιμές αγοράς η οποία απορρέει από εξωτερικά προς τον όμιλο γεγονότα.

8. Η συμφωνία χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου συνάπτεται μόνον εφόσον κατά την υποβολή της πρότασης συμφωνίας κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη δεν πληροί τις προϋποθέσεις για έγκαιρη παρέμβαση σύμφωνα με το άρθρο 27 κατά τη γνώμη των οικείων αρμόδιων αρχών.

9. Κάθε δικαίωμα, απαίτηση ή ενέργεια που απορρέει από τη συμφωνία χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου μπορεί να ασκείται μόνον από τα συμβαλλόμενα μέρη της, εξαιρουμένων τρίτων μερών.

Άρθρο 11
Εξέταση της πρότασης συμφωνίας από τις αρμόδιες αρχές και διαμεσολάβηση
(άρθρο 20 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Το μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ υποβάλλει στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας αίτηση για την αδειοδότηση κάθε πρότασης συμφωνίας χρηματοδοτικής στήριξης βάσει του άρθρου 10. Η αίτηση περιέχει το κείμενο της πρότασης συμφωνίας και προσδιορίζει τις οντότητες του ομίλου οι οποίες προτείνουν να είναι συμβαλλόμενα μέρη. Οι διατάξεις των άρθρων 11 έως 13 ε-

φαρμόζονται επίσης και στην περίπτωση τροποποίησης της συμφωνίας χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου.

2. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση την αίτηση στις αρμόδιες αρχές κάθε θυγατρικής που προτείνει να είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας.

3. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας, σύμφωνα με τη διαδικασία των παραγράφων 4 και 5, χορηγεί τη σχετική άδεια εφόσον οι όροι της πρότασης συμφωνίας είναι συμβατοί με τις προϋποθέσεις παροχής χρηματοδοτικής στήριξης που καθορίζονται στο άρθρο 14 και μπορεί να απαγορεύει τη σύναψη της προτεινόμενης συμφωνίας σε περίπτωση ασυμβατότητάς της με το ως άνω άρθρο.

4. Οι αρμόδιες αρχές καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια στο πλαίσιο των εξουσιών τους προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή απόφαση ως προς το αν οι όροι της πρότασης συμφωνίας είναι συμβατοί με τις προϋποθέσεις παροχής χρηματοδοτικής στήριξης που καθορίζονται στο άρθρο 14, εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας. Στο πλαίσιο αυτό, λαμβάνουν υπόψη τη δυνητική επίπτωση, περιλαμβανομένων οποιωνδήποτε δημοσιονομικών συνεπειών, από την εφαρμογή της συμφωνίας σε όλα τα κράτη μέλη στα οποία ασκεί δραστηριότητα ο όμιλος. Η κοινή απόφαση περιέχεται σε κείμενο το οποίο περιλαμβάνει πλήρη αιτιολόγηση και διαβιβάζεται στον αιτούντα από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας.

Η αρμόδια αρχή μπορεί με αίτησή της να ζητήσει τη συνδρομή της Ε.Α.Τ. προκειμένου να βοηθήσει τις αρμόδιες αρχές να καταλήξουν σε συμφωνία, σύμφωνα με το άρθρο 31 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010.

5. Αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση μεταξύ των αρμοδίων αρχών εντός τεσσάρων (4) μηνών, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας λαμβάνει η ίδια την απόφαση σχετικά με την αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 3. Η απόφαση περιέχεται σε κείμενο το οποίο περιλαμβάνει την πλήρη αιτιολόγηση και λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις που εξέφρασαν κατά τη διάρκεια της τετράμηνης περιόδου οι άλλες αρμόδιες αρχές. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας κοινοποιεί την απόφασή της στον αιτούντα και στις λοιπές αρμόδιες αρχές.

6. Εάν, μέχρι την πάροδο της τετράμηνης περιόδου, οποιαδήποτε από τις εμπλεκόμενες αρμόδιες αρχές έχει παραπέμψει το ζήτημα στην Ε.Α.Τ. σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας αναβάλλει την λήψη απόφασής της και αναμένει την απόφαση της Ε.Α.Τ. σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 19 του εν λόγω Κανονισμού, λαμβάνει δε την απόφασή της σύμφωνα με την απόφαση της ΕΑΤ. Η τετράμηνη περίοδος θεωρείται ως περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω Κανονισμού. Η Ε.Α.Τ. λαμβάνει την απόφασή της εντός ενός μηνός. Το ζήτημα δεν παραπέμπεται στην Ε.Α.Τ. μετά την πάροδο της τετράμηνης περιόδου ή μετά τη λήψη κοινής απόφασης.

Άρθρο 12
Έγκριση της πρότασης συμφωνίας από τη γενική συνέλευση (άρθρο 21 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Κάθε πρόταση συμφωνίας, για την οποία έχει χορηγηθεί άδεια από τις αρμόδιες αρχές, υποβάλλεται προς έγκριση στη γενική συνέλευση κάθε μέλους του ομίλου που προτείνει να συμβληθεί. Η συμφωνία είναι έγκυρη μόνο για τα μέρη των οποίων η γενική συνέλευση ενέκρινε τη συμφωνία, σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Συμφωνία χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου είναι έγκυρη ως προς ένα μέλος του ομίλου μόνον αν η γενική συνέλευσή του έχει εξουσιοδοτήσει το διοικητικό του συμβούλιο να αποφασίζει για τη χορήγηση ή την αποδοχή χρηματοδοτικής στήριξης σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας και τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο και στα άρθρα 10 έως 11 και 13 έως 17 και εφόσον η σχετική έγκριση δεν έχει ανακληθεί.

3. Το διοικητικό συμβούλιο κάθε μέλους, το οποίο αποτελεί μέρος της συμφωνίας, υποβάλλει ετησίως έκθεση στη γενική συνέλευση σχετικά με την εκτέλεση της συμφωνίας και την εφαρμογή κάθε απόφασης που έχει ληφθεί σύμφωνα με αυτήν.

Άρθρο 13
Διαβίβαση των συμφωνιών χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου στις αρχές εξυγίανσης (άρθρο 22 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Οι αρμόδιες αρχές διαβιβάζουν τις συμφωνίες χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου για τις οποίες έχουν χορηγήσει άδεια, καθώς και τυχόν τροποποιήσεις τους σε αυτές, στις εμπλεκόμενες αρχές εξυγίανσης.

Άρθρο 14
Προϋποθέσεις για την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου (άρθρο 23 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Χρηματοδοτική στήριξη παρέχεται από μέλος του ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 10 μόνον εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Υπάρχει εύλογη προοπτική ότι η παρεχόμενη στήριξη θα αποκαταστήσει σε σημαντικό βαθμό τις χρηματοοικονομικές δυσκολίες του μέλους του ομίλου το οποίο τη λαμβάνει.

β) Η παροχή χρηματοδοτικής στήριξης έχει ως στόχο τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας ολόκληρου του ομίλου ή οποιουδήποτε μέλους του και είναι προς το συμφέρον του μέλους του ομίλου το οποίο την παρέχει.

γ) Η χρηματοδοτική στήριξη παρέχεται υπό όρους, περιλαμβανομένου και ανταλλάγματος, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 10.

δ) Υπάρχει εύλογη προοπτική ότι, βάσει των πληροφοριών που είναι διαθέσιμες στο διοικητικό συμβούλιο του μέλους του ομίλου που παρέχει τη χρηματοδοτική στήριξη κατά τη λήψη της απόφασης για την παροχή της, το αντάλλαγμα για τη στήριξη θα καταβληθεί και, εάν η στήριξη παρασχεθεί υπό μορφή δανείου, το δάνειο θα αποπληρωθεί από το μέλος του ομίλου το οποίο το λαμβάνει. Εάν η στήριξη παρασχεθεί υπό μορφή εγγύησης ή υπό οποιαδήποτε μορφή εξασφάλισης, ο ίδιος όρος ισχύει για την υποχρέωση που προκύπτει για τον αποδέκτη, αν καταπέσει η εγγύηση ή γίνει χρήση της εξασφάλισης.

ε) Η παροχή της χρηματοδοτικής στήριξης δεν θα έθετε σε κίνδυνο τη ρευστότητα ή τη φερεγγυότητα του μέλους του ομίλου το οποίο την παρέχει.

στ) Η παροχή της χρηματοδοτικής στήριξης δεν θα δη-

μιουργούσε απειλή στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως του κράτους - μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το μέλος του ομίλου το οποίο την παρέχει.

ζ) Το μέλος του ομίλου το οποίο παρέχει τη στήριξη συμμορφώνεται, κατά την παροχή της, με τις απαιτήσεις του ν. 4261/2014 όσον αφορά τα ίδια κεφάλαια ή τη ρευστότητα και με κάθε απαίτηση που επιβάλλεται δυνάμει της παρ. 2 του άρθρου 96 του ν. 4261/2014. Επιπλέον η παροχή της χρηματοδοτικής στήριξης δεν οδηγεί την οντότητα του ομίλου σε παραβίαση των εν λόγω απαιτήσεων, εκτός εάν το επιτρέψει η αρμόδια αρχή εποπτείας σε ατομική βάση του μέλους του ομίλου που παρέχει τη στήριξη.

η) Το μέλος του ομίλου το οποίο παρέχει τη στήριξη συμμορφώνεται, κατά την παροχή της, με τις απαιτήσεις περί μεγάλων ανοιγμάτων του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 και του ν. 4261/2014, περιλαμβανομένης της ισχύουσας νομοθεσίας με την οποία ασκούνται οι διακριτικές ευχέρειες που προβλέπονται στον εν λόγω Κανονισμό, εκτός εάν το επιτρέψει η αρμόδια αρχή εποπτείας σε ατομική βάση του μέλους του ομίλου που παρέχει τη στήριξη.

θ) Η παροχή της χρηματοδοτικής στήριξης δεν θα υπονόμευε τη δυνατότητα εξυγίανσης του μέλους του ομίλου η οποία την παρέχει.

Άρθρο 15
Απόφαση για την παροχή και αποδοχή χρηματοδοτικής στήριξης
(άρθρο 24 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Η απόφαση για την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου, στο πλαίσιο της συμφωνίας, λαμβάνεται από το διοικητικό συμβούλιο του μέλους του ομίλου το οποίο την παρέχει. Η εν λόγω απόφαση πρέπει να είναι αιτιολογημένη, και να αναφέρει τον στόχο της πρότασης χρηματοδοτικής στήριξης ιδίως δε, με ποιον τρόπο η παροχή της χρηματοδοτικής στήριξης είναι σύμφωνη με τις προϋποθέσεις του άρθρου 14. Η απόφαση αποδοχής της χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου, στο πλαίσιο της συμφωνίας, λαμβάνεται από το διοικητικό συμβούλιο του μέλους του ομίλου το οποίο την λαμβάνει.

Άρθρο 16
Υποχρεώσεις κοινοποίησης και δικαίωμα εναντίωσης των αρμόδιων αρχών
(άρθρο 25 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Πριν από την παροχή στήριξης στο πλαίσιο συμφωνίας χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου, το διοικητικό συμβούλιο του μέλους του ομίλου, το οποίο σκοπεύει να παράσχει χρηματοδοτική στήριξη, κοινοποιεί την πρόθεσή του:

α) στη σχετική αρμόδια αρχή,

β) στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας αν πρόκειται για αρχή διαφορετική από αυτές που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄ και γ΄, κατά περίπτωση,

γ) στην αρμόδια αρχή του μέλους ομίλου που λαμβάνει τη χρηματοδοτική στήριξη, αν πρόκειται για αρχή διαφορετική από αυτές που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄ και β΄ και

δ) στην ΕΑΤ..

Η κοινοποίηση περιέχει την αιτιολογημένη απόφαση του διοικητικού συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 15 και αναλυτικά στοιχεία αναφορικά με την προτεινόμενη χρηματοδοτική στήριξη, περιλαμβανομένου αντιγράφου της συμφωνίας χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου.

2. Εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της πλήρους κοινοποίησης, η αρμόδια αρχή του μέλους του ομίλου το οποίο παρέχει τη χρηματοδοτική στήριξη μπορεί να συμφωνήσει στην παροχή της ή να την απαγορεύσει ή να την περιορίσει εάν αξιολογήσει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 14.

3. Η απόφαση της αρμόδιας αρχής να συμφωνήσει στην παροχή, να απαγορεύσει ή να περιορίσει την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης κοινοποιείται άμεσα:

α) στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας,

β) στην αρμόδια αρχή του μέλους του ομίλου που λαμβάνει τη στήριξη, και

γ) στην Ε.Α.Τ..

Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας ενημερώνει άμεσα τα λοιπά μέλη του Σώματος Εποπτών και τα μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης.

4. Αν η αρχή ενοποιημένης εποπτείας ή η αρμόδια αρχή που είναι αρμόδια για το μέλος του ομίλου που λαμβάνει στήριξη έχει αντιρρήσεις σχετικά με την απόφαση απαγόρευσης ή περιορισμού της παροχής χρηματοδοτικής στήριξης, μπορεί να παραπέμψει το ζήτημα στην Ε.Α.Τ. εντός δύο ημερών και να ζητήσει τη συνδρομή της σύμφωνα με το άρθρο 31 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010.

5. Αν η αρμόδια αρχή δεν απαγορεύσει ούτε περιορίσει την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης εντός του χρονικού διαστήματος που ορίζεται στην παράγραφο 2, ή εάν συμφωνήσει πριν από την πάροδο του χρονικού αυτού διαστήματος για την παροχή της, η χρηματοδοτική στήριξη μπορεί να παρασχεθεί σύμφωνα με τους όρους που έχουν υποβληθεί στην αρμόδια αρχή.

6. Η απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του μέλους του ομίλου που παρέχει τη χρηματοδοτική στήριξη διαβιβάζεται:

α) στη σχετική αρμόδια αρχή,

β) στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας, αν πρόκειται για αρχή διαφορετική από αυτές που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄ και γ΄, και κατά περίπτωση

γ) στην αρμόδια αρχή του μέλους του ομίλου που λαμβάνει τη χρηματοδοτική στήριξη, αν πρόκειται για αρχή διαφορετική από αυτές που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄ και β΄ και

δ) στην Ε.Α.Τ..

Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας ενημερώνει άμεσα τα λοιπά μέλη του Σώματος Εποπτών και τα μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης.

7. Εάν η αρμόδια αρχή περιορίσει ή απαγορεύσει την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, και το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου βάσει της παραγράφου 5 του άρθρου 7 αναφέρεται σε χρηματοδοτική στήριξη ομίλου, η αρμόδια αρχή του μέλους του ομίλου σε σχέση με το οποίο περιορίστηκε ή απαγορεύτηκε η στήριξη μπορεί να ζητήσει από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας να δρομολογήσει την επαναξιολόγηση του σχεδίου ανάκαμψης ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 8. Εφόσον το σχέδιο ανάκαμψης καταρτίζεται σε ατομική βάση, μπορεί να ζητήσει από το μέλος του ομίλου να υποβάλει αναθεωρημένο σχέδιο ανάκαμψης.

Άρθρο 17
Γνωστοποίηση
(άρθρο 26 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Τα μέλη του ομίλου δημοσιοποιούν και επικαιροποιούν τουλάχιστον ετησίως τη σύναψη συμφωνίας χρηματοδοτικής στήριξης ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 10, την περιγραφή των γενικών όρων κάθε τέτοιας συμφωνίας και τις επωνυμίες των μελών του ομίλου που αποτελούν μέρη της.

Αναφορικά με την εν λόγω δημοσιοποίηση εφαρμόζονται επίσης τα άρθρα 431 έως 434 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 18
Σχέδια Εξυγίανσης
(άρθρο 10 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης, κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή και τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών υποδοχής σημαντικών υποκαταστημάτων, εφόσον τα αφορά, καταρτίζει σχέδιο εξυγίανσης για κάθε ίδρυμα που δεν αποτελεί μέλος υποκείμενου σε ενοποιημένη εποπτεία ομίλου σύμφωνα με τα άρθρα 104 και 105 του ν. 4261/2014. Το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει τις ενέργειες εξυγίανσης, στις οποίες η αρχή εξυγίανσης μπορεί να προβεί σε περίπτωση που το ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην περίπτωση α της παραγράφου 7 γνωστοποιούνται στο ίδρυμα.

2. Η αρχή εξυγίανσης, κατά την κατάρτιση του σχεδίου εξυγίανσης, εντοπίζει τυχόν σημαντικά εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης και στην περίπτωση που κριθεί αναγκαίο και αναλογικό, επισημαίνει τις ενέργειες μέσω των οποίων τα εμπόδια αυτά είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν σύμφωνα με τα άρθρα 23 έως 26.

3. α) Η αρχή εξυγίανσης κατά την κατάρτιση των σχεδίων εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη διαφορετικά σενάρια, μεταξύ των οποίων και τις περιπτώσεις, κατά τις οποίες οι λόγοι αφερεγγυότητας του ιδρύματος ενδέχεται να ανάγονται στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του (idiosyncratic), ή η αφερεγγυότητα λαμβάνει χώρα σε μια περίοδο ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που αφορούν το σύνολο του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

β) Το σχέδιο εξυγίανσης δεν προβλέπει τη χορήγηση:

αα) οποιασδήποτε έκτακτης δημόσιας χρηματοοικονομικής στήριξης, πέραν της χρήσης του Ταμείου Εξυγίανσης,

ββ) οποιασδήποτε επείγουσας παροχής ρευστότητας από την κεντρική τράπεζα,

γγ) οποιασδήποτε παροχής ρευστότητας από την κεντρική τράπεζα με ασυνήθεις όρους αναφορικά με την εξασφάλιση, τη διάρκεια και το επιτόκιο.

4. Το σχέδιο εξυγίανσης περιλαμβάνει ανάλυση του τρόπου και του χρόνου κατά τον οποίο ένα ίδρυμα μπορεί, βάσει των όρων του σχεδίου, να ζητήσει τη χρήση διευκολύνσεων κεντρικής τράπεζας και προσδιορίζει τα περιουσιακά στοιχεία που θα μπορούσαν να γίνουν αποδεκτά ως εξασφαλίσεις.

5. Κατά την κατάρτιση και επικαιροποίηση των σχεδίων εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτεί τη συνδρομή των ιδρυμάτων.

6. Τα σχέδια εξυγίανσης αναθεωρούνται και κατά περίπτωση επικαιροποιούνται κατ' ελάχιστον ετησίως, καθώς και κατόπιν τυχόν ουσιωδών αλλαγών στη νομική ή οργανωτική δομή του ιδρύματος ή στην επιχειρηματική ή χρηματοοικονομική του κατάσταση, οι οποίες μπορεί να έχουν σημαντική επίδραση στην αποτελεσματικότητα του σχεδίου εξυγίανσης ή κατ' άλλο τρόπο επιβάλλουν αναθεώρηση του σχεδίου εξυγίανσης.

Για το σκοπό της αναθεώρησης ή επικαιροποίησης του σχεδίου εξυγίανσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, τα ιδρύματα και οι αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν άμεσα στην αρχή εξυγίανσης οποιαδήποτε μεταβολή, η οποία καθιστά αναγκαία την αναθεώρηση ή την επικαιροποίηση του σχεδίου.

7. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4, στο σχέδιο εξυγίανσης περιλαμβάνονται επιλογές για την εφαρμογή των μέτρων στα ιδρύματα και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 38 έως 44. Το σχέδιο εξυγίανσης περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία, ποσοτικά προσδιοριζόμενα όταν αυτό ενδείκνυται και είναι εφικτό:

α) σύνοψη των βασικών στοιχείων του σχεδίου,

β) σύνοψη των ουσιωδών μεταβολών στο ίδρυμα οι οποίες προέκυψαν μετά την υποβολή των πλέον πρόσφατων πληροφοριών σχετικά με την εξυγίανση,

γ) παρουσίαση του τρόπου με τον οποίον θα μπορούσαν να διαχωριστούν νομικά ή οικονομικά οι κρίσιμες λειτουργίες και οι βασικοί επιχειρηματικοί τομείς από άλλες λειτουργίες, στο βαθμό που είναι απαραίτητο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχειά τους στην περίπτωση αφερεγγυότητας του ιδρύματος,

δ) εκτίμηση του απαιτούμενου χρόνου για την εκτέλεση κάθε ουσιώδους πτυχής του σχεδίου,

ε) λεπτομερή περιγραφή της αξιολόγησης ως προς τη δυνατότητα εξυγίανσης, που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 2 και το άρθρο 23,

στ) περιγραφή τυχόν απαιτούμενων μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 25 για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης που εντοπίζονται κατόπιν της αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 23,

ζ) περιγραφή των διαδικασιών για τον προσδιορισμό της αξίας και της εμπορευσιμότητας των κρίσιμων λειτουργιών, των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος,

η) λεπτομερή περιγραφή των ρυθμίσεων προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 19 είναι επικαιροποιημένες και στη διάθεση των αρχών εξυγίανσης σε διαρκή βάση,

θ) αιτιολόγηση από την αρχή εξυγίανσης του τρόπου που μπορούν να χρηματοδοτηθούν οι επιλογές εξυγίανσης χωρίς την προηγούμενη λήψη:

αα) οποιασδήποτε έκτακτης δημόσιας χρηματοοικονομικής στήριξης, πέραν της χρήσης του Ταμείου Εξυγίανσης,

ββ) οποιασδήποτε επείγουσας παροχής ρευστότητας από την κεντρική τράπεζα,

γγ) οποιασδήποτε παροχής ρευστότητας από την κεντρική τράπεζα με ασυνήθεις όρους αναφορικά με την εξασφάλιση, τη διάρκεια και το επιτόκιο.

ι) λεπτομερή περιγραφή των στρατηγικών εξυγίανσης που θα μπορούσαν να εφαρμοστούν σύμφωνα με τα διά-

φορα δυνητικά σενάρια και τα σχετικά χρονοδιαγράμματα,

ια) περιγραφή των κρίσιμων αλληλεξαρτήσεων,

ιβ) περιγραφή των επιλογών για τη διατήρηση της πρόσβασης σε υπηρεσίες πληρωμών και εκκαθάρισης, καθώς και σε άλλες υποδομές και αξιολόγηση της δυνατότητας μεταβίβασης των θέσεων πελατών,

ιγ) ανάλυση της επίπτωσης του σχεδίου εξυγίανσης στο προσωπικό του ιδρύματος, περιλαμβανομένης της αξιολόγησης των συναφών δαπανών και περιγραφή των προβλεπόμενων διαδικασιών διαβούλευσης με το προσωπικό κατά τη διαδικασία εξυγίανσης, λαμβάνοντας υπόψη την κείμενη εργατική νομοθεσία,

ιδ) σχέδιο επικοινωνίας με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και το κοινό,

ιε) την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που πρέπει να τηρεί σε διαρκή βάση το ίδρυμα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 45, και την προθεσμία επίτευξης του επιπέδου αυτού, κατά περίπτωση,

ιστ) την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και συμβατικών μέσων αναδιάρθρωσης παθητικού που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 45, καθώς και την προθεσμία επίτευξης του επιπέδου αυτού, κατά περίπτωση,

ιζ) περιγραφή των βασικών λειτουργιών και συστημάτων για τη διατήρηση της συνεχούς λειτουργίας του ιδρύματος,

ιη) κατά περίπτωση, τις απόψεις που διατυπώνει το ίδιο το ίδρυμα αναφορικά με το σχέδιο εξυγίανσης.

8. Η αρχή εξυγίανσης στο πλαίσιο των καθηκόντων της μπορεί να:

α) ζητά από τα ιδρύματα ή τις οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 να τηρούν λεπτομερή αρχεία των χρηματοπιστωτικών συμβάσεων στις οποίες είναι συμβαλλόμενα μέρη,

β) θέτει προθεσμία εντός της οποίας το ίδρυμα ή η οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 οφείλει να είναι σε θέση να παρουσιάσει αυτά τα αρχεία, η οποία πρέπει να είναι ίδια για όλα τα ιδρύματα και οντότητες που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία της, και

γ) αποφασίζει διαφορετικές προθεσμίες για διαφορετικά είδη χρηματοπιστωτικών συμβάσεων σύμφωνα με την περίπτωση 112 του άρθρου 2.

Η παράγραφος αυτή δεν επηρεάζει την εξουσία της αρμόδιας αρχής να συγκεντρώνει πληροφορίες.

Άρθρο 19
Πληροφορίες για τους σκοπούς των σχεδίων εξυγίανσης και της συνεργασίας με το ίδρυμα
(άρθρο 11 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Τα ιδρύματα υποχρεούνται:

α) να συνεργάζονται με την αρχή εξυγίανσης κατά την κατάρτιση των σχεδίων εξυγίανσης· και

β) να της παρέχουν, είτε άμεσα είτε μέσω των αρμόδιων αρχών, όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την κατάρτιση και την εφαρμογή σχεδίων εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των πληροφοριών και της ανάλυσης που παρατίθεται στο τμήμα Β΄ του παραρτήματος.

2. Οι αρμόδιες αρχές στα εμπλεκόμενα κράτη - μέλη συνεργάζονται με την αρχή εξυγίανσης, προκειμένου να επαληθεύουν αν είναι ήδη διαθέσιμες κάποιες ή όλες οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και, εφόσον είναι διαθέσιμες, τις παρέχουν στην αρχή εξυγίανσης.

Άρθρο 20
Σχέδια εξυγίανσης ομίλου
(άρθρο 12 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου καταρτίζει σχέδιο εξυγίανσης ομίλου, από κοινού με τις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών και κατόπιν διαβούλευσης με τις αρχές εξυγίανσης κρατών - μελών υποδοχής σημαντικών υποκαταστημάτων, στο βαθμό που τα αφορά. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου περιλαμβάνει σχέδιο εξυγίανσης στο σύνολο ενός ομίλου, επικεφαλής του οποίου είναι μητρική επιχείρηση της ΕΕ είτε μέσω εξυγίανσης στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης της ΕΕ είτε μέσω απόσπασης και εξυγίανσης των θυγατρικών της. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου καταδεικνύει μέτρα για την εξυγίανση:

α) της μητρικής επιχείρησης της ΕΕ,

β) των εγκατεστημένων στην ΕΕ θυγατρικών του ομίλου,

γ) των οντοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις γ΄ και δ΄· της παραγράφου 1 του άρθρου 1, και

δ) βάσει των άρθρων 63 έως 72, των εγκατεστημένων εκτός της ΕΕ θυγατρικών του ομίλου.

2. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου καταρτίζεται βάσει των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 19.

3. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου:

α) παρουσιάζει τις ενέργειες εξυγίανσης οι οποίες πρέπει λαμβάνονται σε σχέση με τα μέλη του ομίλου, τόσο μέσω δράσεων εξυγίανσης που αφορούν τις οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, τη μητρική επιχείρηση και τα θυγατρικά ιδρύματα, όσο και μέσω συντονισμένων δράσεων εξυγίανσης που αφορούν θυγατρικά ιδρύματα, στα σενάρια που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 18,

β) εξετάζει το βαθμό στον οποίο τα μέτρα και οι εξουσίες εξυγίανσης θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και να ασκηθούν, με συντονισμένο τρόπο, σε μέλη του ομίλου εγκατεστημένα στην ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων για τη διευκόλυνση της αγοράς, από τρίτο μέρος, ολόκληρου του ομίλου ή χωριστών επιχειρηματικών τομέων ή δραστηριοτήτων που ασκούνται από περισσότερα ή συγκεκριμένα μέλη του ομίλου, και προσδιορίζει πιθανά εμπόδια στη συντονισμένη εξυγίανση,

γ) όταν ένας όμιλος περιλαμβάνει μέλη που έχουν συσταθεί σε τρίτες χώρες, προσδιορίζει τις κατάλληλες ρυθμίσεις συνεργασίας και συντονισμού με τις σχετικές αρχές των εν λόγω τρίτων χωρών, καθώς και τις συνέπειες για την εξυγίανση εντός της ΕΕ,

δ) προσδιορίζει μέτρα, συμπεριλαμβανομένου του νομικού και οικονομικού διαχωρισμού συγκεκριμένων λειτουργιών ή επιχειρηματικών τομέων, τα οποία είναι αναγκαία για τη διευκόλυνση της εξυγίανσης του ομίλου, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση,

ε) προσδιορίζει οποιεσδήποτε επιπλέον ενέργειες δεν προβλέπονται στον παρόντα νόμο και τις οποίες η αρχή

εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου προτίθεται να αναλάβει για την εξυγίανση του ομίλου,

στ) προσδιορίζει με ποιον τρόπο θα μπορούσαν να χρηματοδοτηθούν οι ενέργειες εξυγίανσης του ομίλου και, σε περίπτωση που θα χρειαζόταν προσφυγή στο Ταμείο Εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 95 έως 104, θέτει αρχές για τον επιμερισμό της ευθύνης ως προς την εν λόγω χρηματοδότηση μεταξύ των πηγών χρηματοδότησης στα εμπλεκόμενα κράτη - μέλη.

Οι αρχές αυτές βασίζονται σε δίκαια και ισορροπημένα κριτήρια και λαμβάνουν υπόψη, ειδικότερα, τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 102 και την επίπτωση στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε όλα τα εμπλεκόμενα κράτη - μέλη.

Το σχέδιο δεν προϋποθέτει:

αα) οποιαδήποτε έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη, πέραν της χρήσης του Ταμείου Εξυγίανσης,

ββ) οποιαδήποτε επείγουσα παροχή ρευστότητας από την κεντρική τράπεζα, ή

γγ) οποιαδήποτε παροχή ρευστότητας από την κεντρική τράπεζα με ασυνήθεις όρους αναφορικά με την εξασφάλιση, τη διάρκεια και το επιτόκιο.

4. Η αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης του ομίλου σύμφωνα με τα άρθρο 24 διεξάγεται ταυτόχρονα με την κατάρτιση και την επικαιροποίηση των σχεδίων εξυγίανσης του ομίλου. Στο σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου περιλαμβάνεται λεπτομερής περιγραφή της αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 24.

5. Το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου δεν πρέπει να έχει δυσανάλογα μεγάλη επίπτωση σε κανένα κράτος - μέλος.

Άρθρο 21
Απαιτήσεις και διαδικασία
για τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου
(άρθρο 13 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Οι μητρικές επιχειρήσεις της ΕΕ υποβάλλουν στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου τις πληροφορίες που είναι δυνατόν να απαιτηθούν σύμφωνα με το άρθρο 19. Οι πληροφορίες αυτές αφορούν τη μητρική επιχείρηση της ΕΕ και, στον απαιτούμενο βαθμό, κάθε ένα από τα μέλη του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των οντοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1. Υπό τον όρο της τήρησης των κανόνων εμπιστευτικότητας που ορίζονται στον παρόντα νόμο, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου διαβιβάζει τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο:

α) στην Ε.Α.Τ.,

β) στις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών,

γ) στις αρμόδιες αρχές των κρατών - μελών υποδοχής σημαντικών υποκαταστημάτων, στο βαθμό που τα αφορά,

δ) στις σχετικές αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στα άρθρα 108 και 109 του ν. 4261/2014, και

ε) στις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών όπου είναι εγκατεστημένες οι οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1.

Οι παρεχόμενες πληροφορίες από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου προς τις αρχές εξυγίανσης και τις αρμόδιες αρχές των θυγατρικών, τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών υποδοχής σημαντικών υποκαταστημάτων και τις σχετικές αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στα άρθρα 108 και 109 του ν. 4261/2014, περιλαμβάνουν τουλάχιστον όλες τις πληροφορίες που αφορούν τη θυγατρική ή το σημαντικό υποκατάστημα. Οι πληροφορίες που παρέχονται στην Ε.Α.Τ. περιλαμβάνουν κάθε πληροφορία σχετική με το ρόλο της Ε.Α.Τ. όσον αφορά τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου. Στην περίπτωση πληροφοριών σχετικά με θυγατρικές σε τρίτες χώρες, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου δεν υποχρεούται να διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές χωρίς τη συναίνεση της οικείας αρμόδιας αρχής ή της οικείας αρχής εξυγίανσης της τρίτης χώρας.

2. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, ενεργώντας από κοινού με τις αρχές εξυγίανσης, που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο στην παράγραφο 1, σε Σώματα Αρχών Εξυγίανσης και κατόπιν διαβούλευσης με τις εμπλεκόμενες αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένων των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών υποδοχής σημαντικών υποκαταστημάτων, καταρτίζει και αναπροσαρμόζει σχέδιο εξυγίανσης ομίλου. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου μπορούν, κατά τη διακριτική της ευχέρεια και με την επιφύλαξη τήρησης των κανόνων εμπιστευτικότητας που ορίζονται στο άρθρο 94, να ζητήσει να συμμετάσχει στην εκπόνηση και την αναπροσαρμογή σχεδίων εξυγίανσης ομίλου αρχές εξυγίανσης τρίτων χωρών στις οποίες είναι εγκατεστημένες θυγατρικές ή χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών ή σημαντικά υποκαταστήματα, σύμφωνα με το άρθρο 52 του ν. 4261/2014.

3. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου αναθεωρείται και, κατά περίπτωση, επικαιροποιείται τουλάχιστον άπαξ ετησίως, καθώς και έπειτα από κάθε μεταβολή στη νομική ή την οργανωτική δομή, την επιχειρηματική ή τη χρηματοοικονομική θέση του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των μελών του, που δύναται να έχει σημαντική επίπτωση στο σχέδιο ή να απαιτεί την τροποποίησή του.

4. Η έγκριση του σχεδίου εξυγίανσης του ομίλου λαμβάνει τη μορφή κοινής απόφασης της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και των αρχών εξυγίανσης των θυγατρικών.

Οι εν λόγω αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν κοινή απόφαση εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία διαβίβασης, από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, των πληροφοριών που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1.

Οποιαδήποτε εμπλεκόμενη αρχή εξυγίανσης μπορεί να ζητήσει από την Ε.Α.Τ. να συνδράμει τις αρχές εξυγίανσης για τη λήψη κοινής απόφασης, σύμφωνα με την περίπτωση γ΄ του άρθρου 31 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010.

5. Αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση των αρχών εξυγίανσης εντός τεσσάρων (4) μηνών, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, λαμβάνει η ίδια την απόφαση όσον αφορά το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου. Η απόφαση αυτή, λαμβάνει υπόψη τις γνώμες και τις επιφυλάξεις των άλλων αρμοδίων αρχών και διαβιβάζεται στη μητρική επιχείρηση της ΕΕ από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

6. Αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση των αρχών εξυγίανσης εντός τεσσάρων (4) μηνών, κάθε αρχή εξυγίανσης που είναι υπεύθυνη για μια θυγατρική λαμβάνει τη δική της απόφαση και καταρτίζει και αναπροσαρμόζει σχέδιο εξυγίανσης για τις οντότητες υπό τη δικαιοδοσία της. Κάθε μεμονωμένη απόφαση, αναφέρει τους λόγους διαφωνίας με το προτεινόμενο σχέδιο εξυγίανσης του ομί-

λου και λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και επιφυλάξεις των άλλων αρμόδιων αρχών και αρχών εξυγίανσης. Κάθε αρχή εξυγίανσης κοινοποιεί την απόφασή της στα λοιπά μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης.

7. Οι λοιπές αρχές εξυγίανσης που δεν έχουν διαφωνήσει στο πλαίσιο της παραγράφου 6 μπορούν να λάβουν κοινή απόφαση σχετικά με το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου που καλύπτει οντότητες υπό τη δικαιοδοσία τους.

8. Οι κοινές αποφάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 7, και οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρχές εξυγίανσης όταν δεν υπάρχει κοινή απόφαση σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6, αναγνωρίζονται ως οριστικές και εφαρμόζονται από τις λοιπές εμπλεκόμενες αρχές εξυγίανσης.

9. Σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6, κατ' αίτηση μιας αρχής εξυγίανσης, η Ε.Α.Τ. μπορεί να συνδράμει τις αρχές εξυγίανσης να καταλήξουν σε συμφωνία, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010, εκτός εάν οποιαδήποτε εμπλεκόμενη αρχή εξυγίανσης εκτιμήσει ότι το αντικείμενο της διαφωνίας είναι δυνατόν να θίξει τις δημοσιονομικές αρμοδιότητες του οικείου κράτους - μέλους. Αν μέχρι την πάροδο της τετράμηνης προθεσμίας που καθορίζεται στην παράγραφο 4 για την λήψη κοινής απόφασης, οποιαδήποτε αρχή εξυγίανσης του παρόντος άρθρου έχει ζητήσει τη συνδρομή της Ε.Α.Τ. σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου κατά την παράγραφο 5 ή αρχή εξυγίανσης για τη θυγατρική κατά την παράγραφο 6, αντίστοιχα, αναβάλλουν τη λήψη απόφασής τους και αναμένουν την απόφαση της Ε.Α.Τ. σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 19 Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010, λαμβάνουν δε την απόφασή τους σύμφωνα με την απόφαση της Ε.Α.Τ.. Η τετράμηνη περίοδος θεωρείται ως περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω Κανονισμού. Αν δεν ληφθεί απόφαση της Ε.Α.Τ. εντός ενός (1) μηνός, εφαρμόζεται η απόφαση της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου ή της αρχής εξυγίανσης για τη θυγατρική, κατά περίπτωση. Το ζήτημα δεν παραπέμπεται στην Ε.Α.Τ. μετά την πάροδο της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης.

10. Σε περίπτωση που λαμβάνονται κοινές αποφάσεις σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 7, και μια αρχή εξυγίανσης εκτιμά στο πλαίσιο της παραγράφου 9 ότι το αντικείμενο μιας διαφωνίας θίγει τις δημοσιονομικές αρμοδιότητες του κράτους - μέλους της, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου κινεί την επαναξιολόγηση του σχεδίου εξυγίανσης ομίλου, συμπεριλαμβανομένης της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων.

Άρθρο 22
Διαβίβαση σχεδίων εξυγίανσης στις αρμόδιες αρχές (άρθρο 14 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης διαβιβάζει τα σχέδια εξυγίανσης και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις τους στις εμπλεκόμενες αρμόδιες αρχές.

2. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου διαβιβάζει τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις τους στις εμπλεκόμενες αρμόδιες αρχές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄
ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 23
Αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης ιδρυμάτων (άρθρο 15 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με την αρμόδια αρχή και τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, στο βαθμό που τα αφορά, αξιολογεί κατά πόσο ένα ίδρυμα το οποίο δεν αποτελεί μέλος ομίλου είναι δυνατόν να εξυγιανθεί χωρίς να του παρασχεθεί:

α) οποιαδήποτε έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη, πέραν της χρήσης του Ταμείου Εξυγίανσης,

β) οποιαδήποτε επείγουσα ρευστότητα από την κεντρική τράπεζα,

γ) οποιαδήποτε ρευστότητα από την κεντρική τράπεζα με ασυνήθεις όρους αναφορικά με την εξασφάλιση, τη διάρκεια και το επιτόκιο.

Ένα ίδρυμα θεωρείται ότι είναι δυνατόν να εξυγιανθεί, εάν είναι αξιόπιστο και εφικτό για την αρχή εξυγίανσης:

αα) είτε να το θέσει σε εκκαθάριση στο πλαίσιο συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας,

ββ) είτε να το εξυγιάνει με την εφαρμογή σε αυτό των μέτρων και των εξουσιών εξυγίανσης, αποφεύγοντας στο μέγιστο δυνατό βαθμό οποιαδήποτε σημαντική δυσμενή επίπτωση στο χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ελλάδας, αν το ίδρυμα είναι εγκατεστημένο στην Ελληνική Επικράτεια ή άλλων κρατών - μελών ή της ΕΕ, ακόμη και σε περιστάσεις ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων συστημικής εμβέλειας, και επιδιώκοντας τη διασφάλιση της συνέχισης των κρίσιμων λειτουργιών του ιδρύματος.

Η αρχή εξυγίανσης ενημερώνει εγκαίρως την Ε.Α.Τ. κάθε φορά που κάποιο ίδρυμα θεωρείται ότι δεν είναι δυνατό να εξυγιανθεί.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης της παραγράφου 1, η αρχή εξυγίανσης εφαρμόζει τα κατ' ελάχιστον οριζόμενα στο τμήμα Γ΄ του παραρτήματος.

3. Η αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο γίνεται από την αρχή εξυγίανσης ταυτόχρονα με την κατάρτιση και επικαιροποίηση του σχεδίου εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 18.

Άρθρο 24
Αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης ομίλων (άρθρο 16 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, από κοινού με τις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών του, και μετά από διαβούλευση με την αρχή ενοποιημένης εποπτείας και τις αρμόδιες αρχές των θυγατρικών αυτών, καθώς και τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα στον βαθμό που τα αφορά, αξιολογεί κατά πόσον ο όμιλος είναι δυνατό να εξυγιανθεί χωρίς να του παρασχεθεί:

α) οποιαδήποτε έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη, πέραν της χρήσης του Ταμείου Εξυγίανσης,

β) οποιαδήποτε επείγουσα ρευστότητα από την κεντρική τράπεζα,

γ) οποιαδήποτε ρευστότητα από την κεντρική τράπεζα με ασυνήθεις όρους αναφορικά με την εξασφάλιση, τη διάρκεια και το επιτόκιο.

Ένας όμιλος θεωρείται ότι είναι δυνατόν να εξυγιανθεί εάν είναι αξιόπιστο και εφικτό για τις αρχές εξυγίανσης:

αα) είτε να θέσουν σε εκκαθάριση τα μέλη του ομίλου στο πλαίσιο συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας,

ββ) είτε να τα εξυγιάνουν με την εφαρμογή σε αυτά των μέτρων και των εξουσιών εξυγίανσης, αποφεύγοντας στο μέγιστο δυνατό βαθμό οποιαδήποτε σημαντική δυσμενή επίπτωση στο χρηματοπιστωτικό σύστημα των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα τα μέλη του ομίλου, ή άλλων κρατών - μελών ή της ΕΕ, ακόμη και σε περιστάσεις ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων συστημικής εμβέλειας, και επιδιώκοντας τη διασφάλιση της συνέχισης των κρίσιμων λειτουργιών των μελών του ομίλου, όταν αυτές μπορούν να διαχωριστούν ευχερώς και εγκαίρως ή με άλλα μέσα.

Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου ενημερώνει εγκαίρως την Ε.Α.Τ. κάθε φορά που ένας όμιλος θεωρείται ότι δεν είναι δυνατόν να εξυγιανθεί.

Η αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης του ομίλου εξετάζεται από τα Σώματα Αρχών Εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 85.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης του ομίλου, οι αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τα κατ' ελάχιστον οριζόμενα στο τμήμα Γ΄ του παραρτήματος.

3. Η αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης του ομίλου σύμφωνα με το παρόν άρθρο γίνεται με τη διαδικασία λήψης αποφάσεων του άρθρου 21 και ταυτόχρονα με την κατάρτιση και επικαιροποίηση των σχεδίων εξυγίανσης του ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 20.

Άρθρο 25
Εξουσίες για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης (άρθρο 17 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Όταν, κατά την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης ενός ιδρύματος, που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 23, η αρχή εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με την αρμόδια αρχή, διαπιστώνει ότι υπάρχουν ουσιαστικά εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσής του, κοινοποιεί εγγράφως την απόφασή της αυτή στο σχετικό ίδρυμα, στην αρμόδια αρχή και στις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα.

2. Η απαίτηση για τις αρχές εξυγίανσης να καταρτίσουν σχέδια εξυγίανσης και για τις εμπλεκόμενες αρχές εξυγίανσης να καταλήξουν σε κοινή απόφαση για τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 18 και την παράγραφο 4 του άρθρου 21 αντιστοίχως, αναστέλλεται σε συνέχεια της κοινοποίησης της παραγράφου 1, έως ότου η αρχή εξυγίανσης αποδεχθεί τα μέτρα για την εξάλειψη των ουσιαστικών εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 3, ή αποφασίσει περί αυτών σύμφωνα με την παράγραφο 4.

3. Εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, το ίδρυμα προτείνει στην αρχή εξυγίανσης ενδεχόμενα μέτρα για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των ουσιαστικών εμποδίων που προσδιορίζονται στην κοινοποίηση. Η αρχή εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με την αρμόδια αρχή, αξιολογεί κατά πόσον με τα μέτρα αυτά αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά ή εξαλείφονται τα εν λόγω ουσιαστικά εμπόδια.

4. Σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης κρίνει ότι τα μέτρα που προτείνονται από ένα ίδρυμα σύμφωνα με την παράγραφο 3 δεν περιορίζουν ούτε εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εν λόγω εμπόδια, ζητά από το ίδρυμα, είτε άμεσα είτε έμμεσα μέσω της αρμόδιας αρχής, να λάβει εναλλακτικά μέτρα με τα οποία είναι δυνατό να επιτευχθεί ο στόχος αυτός και κοινοποιεί εγγράφως τα εν λόγω μέτρα στο ίδρυμα, το οποίο εντός ενός (1) μηνός οφείλει να προτείνει σχέδιο συμμόρφωσης προς αυτά.

Κατά τον προσδιορισμό εναλλακτικών μέτρων, η αρχή εξυγίανσης τεκμηριώνει για ποιον λόγο τα μέτρα που πρότεινε το ίδρυμα δεν θα μπορούσαν να εξαλείψουν τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης και για ποιον λόγο τα προταθέντα από αυτήν εναλλακτικά μέτρα είναι αναλογικά για την εξάλειψη των εν λόγω εμποδίων. Η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη τους κινδύνους που ενέχουν για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα τα εν λόγω εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, καθώς και την επίπτωση των μέτρων στις επιχειρηματικές δραστηριότητες του ιδρύματος, τη σταθερότητά του και την ικανότητά του να συμβάλλει στην οικονομία.

5. Πριν από τον προσδιορισμό οποιουδήποτε μέτρου που αναφέρεται στην παράγραφο 4, η αρχή εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με την αρμόδια αρχή και, όπου ενδείκνυται, την αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας, λαμβάνει υπόψη τις πιθανές επιπτώσεις των εν λόγω μέτρων στο συγκεκριμένο ίδρυμα, στην εσωτερική αγορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, καθώς και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα άλλων κρατών - μελών και της ΕΕ στο σύνολό της.

6. Για τους σκοπούς της παραγράφου 4, η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να λαμβάνει οποιοδήποτε από τα ακόλουθα μέτρα:

α) να απαιτεί από το ίδρυμα την αναθεώρηση οποιασδήποτε ενδοομιλικής χρηματοδοτικής συμφωνίας, ή την εξέταση πιθανής σύναψής της, ή την κατάρτιση συμφωνίας παροχής υπηρεσιών, είτε ενδοομιλικής είτε με τρίτα μέρη για να καλύψει την παροχή κρίσιμων λειτουργιών,

β) να απαιτεί από το ίδρυμα τον περιορισμό του μέγιστου ύψους των ατομικών και συνολικών ανοιγμάτων του,

γ) να επιβάλλει απαιτήσεις παροχής συγκεκριμένων ή τακτικών πρόσθετων πληροφοριών για τους σκοπούς της εξυγίανσης,

δ) να απαιτεί από το ίδρυμα τη μεταβίβαση συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων,

ε) να απαιτεί από το ίδρυμα τον περιορισμό ή την παύση της άσκησης συγκεκριμένων υφιστάμενων ή προτεινόμενων δραστηριοτήτων,

στ) να περιορίζει ή να αποτρέπει την ανάπτυξη νέων ή υφιστάμενων επιχειρηματικών τομέων ή την πώληση νέων ή υφιστάμενων προϊόντων,

ζ) να απαιτεί αλλαγές στις νομικές ή λειτουργικές δομές του ιδρύματος ή οποιουδήποτε μέλους του ομίλου, το οποίο ελέγχεται είτε άμεσα είτε έμμεσα από αυτό, προκειμένου να μειωθεί η πολυπλοκότητα και να διασφαλιστεί ότι οι κρίσιμες λειτουργίες είναι δυνατό να διαχωριστούν νομικά και οργανωτικά από άλλες λει-

τουργίες, μέσω της εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης,

η) να απαιτεί από ένα ίδρυμα ή μια μητρική επιχείρηση τη σύσταση μητρικής χρηματοδοτικής εταιρείας συμμετοχών εγκατεστημένης σε κράτος μέλος ή μητρικής χρηματοδοτικής εταιρείας συμμετοχών εγκατεστημένης στην ΕΕ,

θ) να απαιτεί από ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 να εκδώσει επιλέξιμες υποχρεώσεις για την τήρηση των απαιτήσεων του άρθρου 45,

ι) να απαιτεί από ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 τη λήψη άλλων μέτρων για την τήρηση των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων βάσει του άρθρου 45, περιλαμβανομένης ιδίως της προσπάθειας επαναδιαπραγμάτευσης των όρων οποιασδήποτε επιλέξιμης υποχρέωσης, πρόσθετων μέσων της Κατηγορίας 1 ή μέσων της Κατηγορίας 2 έχει εκδώσει, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι σε κάθε απόφαση της αρχής εξυγίανσης για απομείωση ή μετατροπή της εν λόγω υποχρέωσης ή του εν λόγω μέσου εφαρμόζεται το δίκαιο της δικαιοδοσίας που διέπει αυτήν την υποχρέωση ή το μέσο, και

ια) σε περίπτωση που ένα ίδρυμα είναι θυγατρική μιας μεικτής εταιρείας συμμετοχών, να απαιτήσει από τη μεικτή εταιρεία συμμετοχών να ιδρύσει χωριστή χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών για τον έλεγχο του ιδρύματος, εάν αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να διευκολυνθεί η εξυγίανση του ιδρύματος και να αποφευχθεί το ενδεχόμενο η εφαρμογή των μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης που προβλέπονται στα άρθρα 31 έως 83 και 110 να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στο μη χρηματοπιστωτικό τμήμα του ομίλου.

Άρθρο 26
Εξουσίες για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, από κοινού με τις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών και μετά από διαβούλευση με το Σώμα Εποπτών και τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, στο βαθμό που τα αφορά, εξετάζουν την αξιολόγηση που απαιτείται βάσει του άρθρου 24 στο πλαίσιο του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης και προβαίνουν σε κάθε εύλογη ενέργεια προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή απόφαση όσον αφορά την εφαρμογή των μέτρων που προσδιορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 25 σε σχέση με όλα τα ιδρύματα που αποτελούν μέλη του ομίλου.

2. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, σε συνεργασία με την αρχή ενοποιημένης εποπτείας και την Ε.Α.Τ., σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 25 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010, συντάσσει και υποβάλλει έκθεση στην μητρική επιχείρηση της ΕΕ, στις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών, οι οποίες τη διαβιβάζουν στις θυγατρικές που υπάγονται στην εποπτεία τους, και στις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα. Στην έκθεση, η οποία συντάσσεται μετά από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές:

α) αναλύονται τα ουσιαστικά εμπόδια για την αποτελεσματική εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης όσον αφορά τον όμιλο,

β) εξετάζονται οι επιπτώσεις στο επιχειρησιακό μοντέλο του ιδρύματος, και

γ) προτείνονται αναλογικά και στοχευμένα μέτρα, τα οποία, κατά την κρίση της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, είναι αναγκαία ή κατάλληλα για την εξάλειψη των εν λόγω εμποδίων.

3. Εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της έκθεσης, η μητρική επιχείρηση της ΕΕ μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις και να προτείνει στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου εναλλακτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των εμποδίων που προσδιορίζονται στην έκθεση.

4. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου γνωστοποιεί κάθε μέτρο που προτείνεται από τη μητρική επιχείρηση της ΕΕ στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας, την Ε.Α.Τ., τις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών και τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, στο βαθμό που τα αφορά. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και οι αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών, μετά από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές και τις αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια στο πλαίσιο των εξουσιών τους, ώστε να καταλήξουν σε κοινή απόφαση στο πλαίσιο του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης όσον αφορά τον προσδιορισμό των ουσιαστικών εμποδίων και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, την αξιολόγηση των μέτρων που προτείνονται από τη μητρική επιχείρηση της ΕΕ, καθώς και των μέτρων που απαιτούνται από τις αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου προκειμένου να αντιμετωπιστούν ή να εξαλειφθούν τα εμπόδια, λαμβάνοντας υπόψη τις ενδεχόμενες επιπτώσεις των μέτρων σε όλα τα κράτη μέλη στα οποία δραστηριοποιείται ο όμιλος.

5. Η κοινή απόφαση, η οποία λαμβάνεται εντός τεσσάρων (4) μηνών από την υποβολή παρατηρήσεων από τη μητρική επιχείρηση της ΕΕ ή από την παρέλευση της τετράμηνης προθεσμίας της παραγράφου 3, αναλόγως με το ποια ημερομηνία προηγείται, πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να διαβιβάζεται εγγράφως από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου στη μητρική επιχείρηση της ΕΕ. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να ζητήσει από την Ε.Α.Τ. να συνδράμει τις αρχές εξυγίανσης στη λήψη κοινής απόφασης, σύμφωνα με το στοιχείο γ΄ του άρθρου 31 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010.

6. Αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση εντός της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 5, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου λαμβάνει η ίδια την απόφαση σχετικά με τη λήψη των κατάλληλων μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 25 σε επίπεδο ομίλου. Η εν λόγω απόφαση λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των άλλων αρχών εξυγίανσης και διαβιβάζεται στη μητρική επιχείρηση της ΕΕ από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

7. Αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση, οι αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών λαμβάνουν οι ίδιες αποφάσεις σχετικά με τα κατάλληλα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από τις θυγατρικές σε ατομική βάση σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 25. Η εν λόγω απόφαση λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των άλλων αρχών εξυγίανσης και διαβιβάζεται στην εμπλεκόμενη θυγατρική και στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

8. Η κοινή απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 και οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρχές εξυγίανσης αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 6 αναγνωρίζονται ως οριστικές και εφαρμόζονται από τις άλλες εμπλεκόμενες αρχές εξυγίανσης.

9. Αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση σχετικά με τη λήψη μέτρων που αναφέρονται στις περιπτώσεις ζ΄, η΄ ή ια΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 25, η αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με τη παράγραφο 6 ή 7 μπορεί να ζητήσει από την Ε.Α.Τ., να συνδράμει τις αρχές εξυγίανσης να καταλήξουν σε συμφωνία, όπως ορίζεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010. Αν μέχρι την πάροδο της τετράμηνης προθεσμίας που καθορίζεται στην παράγραφο 5 για την λήψη κοινής απόφασης, οποιαδήποτε αρχή εξυγίανσης έχει ζητήσει της συνδρομή της δυνάμει του πρώτου εδαφίου, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου σύμφωνα με την παράγραφο 6 ή η αρχή εξυγίανσης της θυγατρικής σύμφωνα με την παράγραφο 7, αντίστοιχα, αναβάλλουν την λήψη απόφασής τους και αναμένουν την απόφαση της Ε.Α.Τ. σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010, λαμβάνουν δε την απόφασή τους σύμφωνα με την απόφαση της ΕΑΤ. Η περίοδος των τεσσάρων μηνών θεωρείται ως περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω Κανονισμού. Αν δεν ληφθεί απόφαση της Ε.Α.Τ. εντός ενός (1) μηνός, εφαρμόζεται η απόφαση της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου ή της αρχής εξυγίανσης για τη θυγατρική, κατά περίπτωση. Το ζήτημα δεν παραπέμπεται στην Ε.Α.Τ. μετά την πάροδο της τετράμηνης περιόδου ή μετά τη λήψη κοινής απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄
ΕΓΚΑΙΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Άρθρο 27
Μέτρα έγκαιρης παρέμβασης
(άρθρο 27 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Εφόσον ένα ίδρυμα παραβιάζει ή, λόγω, μεταξύ άλλων, μιας ταχείας επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής του κατάστασης, ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον τις απαιτήσεις του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013, του ν. 4261/2014, των άρθρων 9 έως 13, 15 έως 17, 19, 21 και 25 έως 34 του ν. 3606/2007, του Τίτλου ΙΙ της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ ή οποιουδήποτε από τα άρθρα 3 έως 7, 14 έως 17 και 24, 25 και 26 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 600/2014 (ΕΕ L 173), η αρμόδια αρχή τηρουμένων κατά περίπτωση των διατάξεων του άρθρου 96 του ν. 4261/2014 έχει την εξουσία να λαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα μέτρα:

α) απαιτεί από το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος να εφαρμόσει μια ή περισσότερες από τις ρυθμίσεις ή τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανάκαμψης ή, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5, να επικαιροποιήσει το σχέδιο ανάκαμψης, αν οι περιστάσεις που οδήγησαν στην έγκαιρη παρέμβαση διαφέρουν από τις παραδοχές του υφιστάμενου σχεδίου ανάκαμψης και να εφαρμόσει μια ή περισσότερες από τις ρυθμίσεις ή τα μέτρα του επικαιροποιημένου σχεδίου εντός ορισμένης προθεσμίας, ώστε να εξασφαλιστεί ότι δεν συντρέχουν πλέον οι ανωτέρω περιστάσεις,

β) απαιτεί από το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος να εξετάσει την κατάσταση και να προσδιορίσει μέτρα για την αντιμετώπιση τυχόν προβλημάτων που εντοπίστηκαν καταρτίζοντας πρόγραμμα δράσης, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, για την αντιμετώπισή τους,

γ) απαιτεί από το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος να συγκαλέσει γενική συνέλευση των μετόχων του ιδρύματος ή, στην περίπτωση που το διοικητικό συμβούλιο δεν συμμορφωθεί, συγκαλεί η ίδια άμεσα γενική συνέλευση των μετόχων του ιδρύματος, ορίζοντας και στις δύο περιπτώσεις την ημερήσια διάταξη και ζητώντας την εξέταση συγκεκριμένων αποφάσεων προς έγκριση,

δ) απαιτεί να απομακρυνθούν ή να αντικατασταθούν ένα ή περισσότερα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή ανώτερα διοικητικά στελέχη εφόσον κριθούν ακατάλληλα να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους, σύμφωνα με το άρθρο 13 και το 83 του ν. 4261/2014 ή το άρθρο 17 του ν. 3606/2007,

ε) απαιτεί από το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος να καταρτίσει και να υποβάλει προς διαβούλευση σχέδιο για την αναδιάρθρωση του χρέους με έναν ή με όλους τους πιστωτές του σύμφωνα με το σχέδιο ανάκαμψης, κατά περίπτωση,

στ) απαιτεί την αναθεώρηση της επιχειρηματικής στρατηγικής του ιδρύματος,

ζ) απαιτεί αλλαγές στις νομικές ή επιχειρησιακές δομές του ιδρύματος, και

η) συγκεντρώνει, μεταξύ άλλων, με επιτόπιες επιθεωρήσεις και διαβιβάζει στην αρχή εξυγίανσης όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για:

αα) την επικαιροποίηση του σχεδίου εξυγίανσης και

ββ) την προετοιμασία της ενδεχόμενης εξυγίανσης του ιδρύματος και την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του σύμφωνα με το άρθρο 36.

Ως ταχεία επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του ιδρύματος θεωρείται ιδίως η επιδεινούμενη κατάσταση της ρευστότητάς του, ή το αυξανόμενο επίπεδο της μόχλευσης ή των μη εξυπηρετούμενων δανείων ή της συγκέντρωσης ανοιγμάτων, αξιολογούμενα βάσει ορίων ενεργοποίησης, στα οποία δύναται να εντάσσεται, προσαυξημένη κατά 1,5 ποσοστιαία μονάδα, η απαίτηση των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος.

2. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την αρχή εξυγίανσης όταν διαπιστώσει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 σε σχέση με ένα ίδρυμα. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτεί από το ίδρυμα να έρθει σε επαφή με πιθανούς αγοραστές προκειμένου να προετοιμαστεί η εξυγίανση του ιδρύματος, υπό την επιφύλαξη των όρων της παραγράφου 2 του άρθρου 39 και των διατάξεων περί εμπιστευτικότητας του άρθρου 83.

3. Η αρμόδια αρχή ορίζει κατάλληλη προθεσμία για την υλοποίηση των μέτρων της παραγράφου 1 εντός της οποίας αξιολογεί την αποτελεσματικότητά τους.

Άρθρο 28
Απομάκρυνση των ανώτερων διοικητικών στελεχών και του διοικητικού συμβουλίου
(άρθρο 28 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Σε περίπτωση σημαντικής επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής κατάστασης ενός ιδρύματος ή σοβαρών παραβάσεων της νομοθεσίας, των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση ή του καταστατικού του ιδρύματος ή σοβαρών διοικητικών παρατυπιών, και εφόσον τα λοιπά μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το

άρθρο 27 δεν επαρκούν για να αντιστραφεί η εν λόγω επιδείνωση, η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτήσει την απομάκρυνση των ανώτερων διοικητικών στελεχών ή του διοικητικού συμβουλίου του ιδρύματος, είτε στο σύνολό του είτε μεμονωμένων μελών. Ο διορισμός των νέων ανώτερων διοικητικών στελεχών ή των νέων μελών του διοικητικού συμβουλίου λαμβάνει χώρα σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία και υπόκειται στη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας αρχής.

Άρθρο 29
Επίτροπος
(άρθρο 29 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Όταν η αρμόδια αρχή Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς κρίνει ανεπαρκή για την επανόρθωση της κατάστασης την αντικατάσταση των ανώτερων διοικητικών στελεχών ή του διοικητικού συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 28, μπορεί να διορίσει στο ίδρυμα έναν ή περισσότερους επιτρόπους. Η αρμόδια αρχή μπορεί, κατ' αναλογία προς τις περιστάσεις, να διορίσει επίτροπο είτε α) για να αντικαταστήσει προσωρινά το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος είτε β) για να συνεργαστεί προσωρινά με το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος, κάτι που καθορίζεται με την ίδια απόφαση. Στη δεύτερη περίπτωση, στην απόφαση διορισμού του επιτρόπου η αρμόδια αρχή καθορίζει τις εξουσίες, το ρόλο και τα καθήκοντά του, καθώς και την υποχρέωση του διοικητικού συμβουλίου του ιδρύματος να ζητά τη γνώμη ή να εξασφαλίζει τη συναίνεσή του πριν από τη λήψη ορισμένων αποφάσεων ή την ανάληψη ορισμένων δράσεων. Η αρμόδια αρχή δημοσιοποιεί το διορισμό επιτρόπου, όταν αυτός έχει την αρμοδιότητα εκπροσώπησης του ιδρύματος.

Ο επίτροπος διαθέτει τα προσόντα, τις ικανότητες και τις γνώσεις που απαιτούνται προκειμένου να ασκήσει τα καθήκοντά του και δεν πρέπει να συντρέχει στο πρόσωπό του σύγκρουση συμφερόντων.

2. Η αρμόδια αρχή προσδιορίζει τις εξουσίες του επιτρόπου με την απόφαση διορισμού του κατ' αναλογία προς τις περιστάσεις. Οι εν λόγω εξουσίες περιλαμβάνουν ορισμένες ή όλες τις εξουσίες του διοικητικού συμβουλίου του ιδρύματος βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας και του καταστατικού του, περιλαμβανομένης της εξουσίας του επιτρόπου να ασκεί ορισμένα ή όλα τα διοικητικά καθήκοντα του διοικητικού συμβουλίου. Οι εξουσίες του επιτρόπου όσον αφορά το ίδρυμα είναι σύμφωνες προς την εταιρική νομοθεσία.

3. Ο ρόλος και τα καθήκοντα του επιτρόπου προσδιορίζονται και οριοθετούνται με την απόφαση διορισμού του και περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την επιβεβαίωση της χρηματοοικονομικής θέσης του ιδρύματος, τη διαχείριση όλων ή μέρους των δραστηριοτήτων του με σκοπό τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής του θέσης και τη λήψη μέτρων για την αποκατάσταση της συνετής και χρηστής διαχείρισής του.

4. Η αρμόδιας αρχής διορίζει και απομακρύνει, οποτεδήποτε και για οποιοδήποτε λόγο, τον επίτροπο και τροποποιεί τους όρους διορισμού του οποτεδήποτε τηρουμένου του παρόντος άρθρου.

5. Η αρμόδια αρχή μπορεί να καθορίζει, με την απόφαση διορισμού του επιτρόπου ή την απόφαση τροποποίησης των όρων διορισμού του, θέματα για τα οποία απαιτείται απόφαση ή η σύμφωνη γνώμη της. Σε κάθε περίπτωση, ο επίτροπος συγκαλεί γενική συνέλευση των μετόχων του ιδρύματος και διαμορφώνει την ημερήσια διάταξη μόνον με την έγκριση της αρμόδιας αρχής.

6. Ο επίτροπος συντάσσει εκθέσεις αναφορικά με τη χρηματοοικονομική θέση του ιδρύματος και τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της θητείας του, ανά χρονικά διαστήματα που ορίζονται από την αρμόδια αρχή και κατά τη λήξη της θητείας του.

7. Η θητεία του επιτρόπου δεν υπερβαίνει το ένα (1) έτος. Η εν λόγω περίοδος μπορεί κατ' εξαίρεση να ανανεωθεί, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις διορισμού του επιτρόπου, με αιτιολογημένη απόφαση της αρμόδιας αρχής.

8. Τηρουμένου του παρόντος άρθρου, ο διορισμός επιτρόπου δεν θίγει τα δικαιώματα των μετόχων σύμφωνα με την ισχύουσα εταιρική νομοθεσία.

9. Ο επίτροπος κατά την άσκηση των καθηκόντων του ευθύνεται μόνο για δόλο και βαρεία αμέλεια. Δεν ευθύνεται βάσει της εταιρικής ή της πτωχευτικής νομοθεσίας ούτε θεωρείται όργανο διοίκησης του ιδρύματος.

10. Ο επίτροπος που διορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, σε ιδρύματα και οντότητες που υπάγονται στην αρμοδιότητα της Τράπεζας της Ελλάδος διέπεται συμπληρωματικά από τις διατάξεις του άρθρου 137 του ν. 4261/2014, στο μέτρο που δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 30
Συντονισμός των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης και διορισμός επιτρόπου στην περίπτωση ομίλων
(άρθρο 30 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη λήψη των μέτρων του άρθρου 27 ή για τον διορισμό επιτρόπου βάσει του άρθρου 29 ή βάσει της περίπτωσης β΄ της παρ. 1 του άρθρου 137 του ν. 4261/2014, κατά περίπτωση, όσον αφορά μητρική επιχείρηση της ΕΕ, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας ειδοποιεί την Ε.Α.Τ. και διαβουλεύεται με τις λοιπές αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο του Σώματος Εποπτών.

2. Μετά την εν λόγω ειδοποίηση και διαβούλευση, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας αποφασίζει αν θα εφαρμόσει κάποιο από τα μέτρα του άρθρου 27 ή εάν θα διορίσει επίτροπο δυνάμει του άρθρου 29 ή βάσει της περίπτωσης β΄ της παρ. 1 του άρθρου 137 του ν. 4261/2014, κατά περίπτωση, στην μητρική επιχείρηση της ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη την επίπτωση των μέτρων αυτών στα μέλη του ομίλου τα οποία είναι εγκατεστημένα σε άλλα κράτη - μέλη. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας κοινοποιεί την απόφαση στις λοιπές αρμόδιες αρχές του Σώματος Εποπτών και στην Ε.Α.Τ..

3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη λήψη μέτρων βάσει του άρθρου 27 ή το διορισμό επιτρόπου, βάσει του άρθρου 29 ή βάσει της περίπτωσης β΄ της παρ. 1 του άρθρου 137 του ν. 4261/2014, κατά περίπτωση, σε θυγατρική μητρικής επιχείρησης της ΕΕ και η αρμόδια αρχή για την εποπτεία σε ατομική βάση σκοπεύει να λάβει κάποιο μέτρο σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα, ειδοποιεί την Ε.Α.Τ. και διαβουλεύεται με την αρχή ενοποιημένης εποπτείας.

Με την παραλαβή της κοινοποίησης, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας αξιολογεί την πιθανή επίπτωση από τη λήψη μέτρων δυνάμει του άρθρου 27 ή από τον διορισμό επιτρόπου σύμφωνα με το άρθρο 29 ή βάσει της περίπτωσης β΄ της παρ. 1 του άρθρου 137 του ν. 4261/2014,

κατά περίπτωση στο οικείο ίδρυμα, στον όμιλο ή στα μέλη του ομίλου σε άλλα κράτη - μέλη. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας γνωστοποιεί την αξιολόγησή της στην ανωτέρω αρμόδια αρχή εντός τριών ημερών.

Μετά την εν λόγω διαβούλευση, η αρμόδια αρχή αποφασίζει αν θα εφαρμόσει κάποιο από τα μέτρα του άρθρου 27 ή αν θα διορίσει επίτροπο δυνάμει του άρθρου 29 ή βάσει της περίπτωσης β΄ της παρ. 1 του άρθρου 137 του ν. 4261/2014, κατά περίπτωση. Στην απόφαση συνεκτιμάται δεόντως οποιαδήποτε αξιολόγηση της αρχής ενοποιημένης εποπτείας. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί την απόφαση στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας, στις λοιπές αρμόδιες αρχές του Σώματος Εποπτών και στην Ε.Α.Τ..

4. Σε περίπτωση που περισσότερες από μια αρμόδιες αρχές σκοπεύουν να διορίσουν επίτροπο ή να εφαρμόσουν οποιοδήποτε από τα μέτρα του άρθρου 27 σε περισσότερα από ένα ιδρύματα του ίδιου ομίλου, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι λοιπές σχετικές αρμόδιες αρχές εξετάζουν αν είναι καταλληλότερος ο διορισμός του ίδιου επιτρόπου για όλες τις σχετικές οντότητες ή η συντονισμένη εφαρμογή μέτρων του άρθρου 27 σε περισσότερα από ένα ιδρύματα, ώστε να διευκολυνθούν τυχόν ενέργειες αποκατάστασης της χρηματοοικονομικής θέσης του σχετικού ιδρύματος. Η αξιολόγηση λαμβάνει τη μορφή κοινής απόφασης της αρχής ενοποιημένης εποπτείας και των υπόλοιπων εμπλεκόμενων αρμοδίων αρχών. Η κοινή απόφαση λαμβάνεται εντός πέντε ημερών από την ημερομηνία της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Η κοινή απόφαση περιλαμβάνεται σε έγγραφο που διαβιβάζει η αρχή ενοποιημένης εποπτείας στη μητρική επιχείρηση της ΕΕ.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να ζητήσει την συνδρομή της Ε.Α.Τ. για την επίτευξη συμφωνίας, σύμφωνα με το άρθρο 31 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010.

Αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση εντός πέντε (5) ημερών, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι αρμόδιες αρχές για την εποπτεία των θυγατρικών μπορούν να λάβουν μεμονωμένες αποφάσεις σχετικά με τον διορισμό επιτρόπου στα ιδρύματα για τα οποία είναι αρμόδιες και την εφαρμογή οποιωνδήποτε από τα μέτρα του άρθρου 27.

5. Όταν η αρμόδια αρχή δεν συμφωνεί με την απόφαση που της έχει κοινοποιηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή την παράγραφο 3, ή αν δεν ληφθεί κοινή απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 4, μπορεί να παραπέμψει το θέμα στην Ε.Α.Τ. σύμφωνα με την παράγραφο 6.

6. Η αρμόδια αρχή που σκοπεύει να εφαρμόσει ένα ή περισσότερα από τα μέτρα της περίπτωσης α) της παραγράφου 1 του άρθρου 27 σε σχέση με τις παραγράφους 4, 10, 11 και 19 του τμήματος Α΄ του Παραρτήματος, της περίπτωσης ε΄ ή περίπτωσης ζ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 27 μπορεί να ζητήσει τη συνδρομή της Ε.Α.Τ. για την επίτευξη συμφωνίας σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010.

7. Η απόφαση της αρμόδιας αρχής λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των άλλων αρμόδιων αρχών, οι οποίες είχαν εκφραστεί κατά την περίοδο διαβούλευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή 3 ή στο χρονικό διάστημα των πέντε ημερών της παραγράφου 4, καθώς και την ενδεχόμενη επίπτωση της απόφασης στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στα εμπλεκόμενα κράτη - μέλη. Οι αποφάσεις διαβιβάζονται από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας στη μητρική επιχείρηση της ΕΕ και από τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές στις θυγατρικές.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 6, αν, πριν από το τέλος της περιόδου διαβούλευσης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 3 ή κατά το τέλος του χρονικού διαστήματος των πέντε ημερών που αναφέρεται στην παράγραφο 4, οποιαδήποτε από τις σχετικές αρμόδιες αρχές έχει παραπέμψει το ζήτημα στην Ε.Α.Τ. σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι λοιπές αρμόδιες αρχές αναβάλλουν τις αποφάσεις τους και αναμένουν την απόφαση της Ε.Α.Τ. σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 19 του εν λόγω Κανονισμού, λαμβάνουν δε τις αποφάσεις τους σύμφωνα με την απόφαση της Ε.Α.Τ..

8. Αν δεν ληφθεί απόφαση της Ε.Α.Τ. εντός τριών ημερών, εφαρμόζονται οι μεμονωμένες αποφάσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 3, ή την τρίτη υποπαράγραφο της παραγράφου 4.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄
ΣΤΟΧΟΙ, ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 31
Στόχοι της εξυγίανσης
(άρθρο 31 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Κατά την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη τους στόχους της εξυγίανσης και επιλέγει τα μέτρα και τις εξουσίες που τους επιτυγχάνουν πληρέστερα κατά τις εκάστοτε περιστάσεις.

2. Οι στόχοι της εξυγίανσης είναι οι εξής:

α) η διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών,

β) η αποφυγή σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσής τους, μεταξύ άλλων, στις υποδομές της αγοράς, και με τη διατήρηση της πειθαρχίας της αγοράς,

γ) η προστασία των δημόσιων πόρων με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη,

δ) η προστασία των καταθετών και των επενδυτών που καλύπτονται από συστήματα εγγύησης καταθέσεων και επενδύσεων αντίστοιχα, και

ε) η προστασία των κεφαλαίων και των περιουσιακών στοιχείων των πελατών.

Κατά την επιδίωξη των ανωτέρω στόχων, η αρχή εξυγίανσης μεριμνά για την ελαχιστοποίηση του κόστους της εξυγίανσης και την αποφυγή της σημαντικής απομείωσης αξίας, εκτός αν το αντίθετο είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης.

3. Με την επιφύλαξη λοιπών διατάξεων του παρόντος νόμου, οι στόχοι εξυγίανσης είναι ίσης σημασίας. Η αρχή εξυγίανσης τους εξισορροπεί δεόντως ανάλογα με τη φύση και τις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.

Άρθρο 32
Προϋποθέσεις εξυγίανσης
(άρθρο 32 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης προβαίνει σε ενέργειες εξυγίανσης σε σχέση με ίδρυμα μόνο εφόσον κρίνει ότι πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η αρμόδια αρχή διαπιστώνει, κατόπιν διαβούλευσης με την αρχή εξυγίανσης, ότι το ίδρυμα τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας,

β) λαμβάνοντας υπόψη τη χρονική στιγμή και άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν προσδοκάται εύλογα ότι εναλλακτικά μέτρα προερχόμενα από τον ιδιωτικό τομέα (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων του ΘΣΠ) ή εποπτικές ενέργειες (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή της απομείωσης ή της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με την παράγραφο 9 του άρθρου 59) θα αποτρέψουν την αφερεγγυότητα του ιδρύματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

γ) η ενέργεια εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος και ειδικότερα απαιτείται για την επίτευξη ενός ή περισσότερων στόχων εξυγίανσης κατά το άρθρο 31, και είναι αναλογική προς αυτούς, ενώ με την εκκαθάριση του ιδρύματος κατά τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας οι εν λόγω στόχοι εξυγίανσης δεν θα επιτυγχάνονταν στον ίδιο βαθμό.

2. Η προηγούμενη λήψη μέτρων έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27 δεν αποτελεί προϋπόθεση για την πραγματοποίηση ενέργειας εξυγίανσης.

3. Για τους σκοπούς της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 ένα ίδρυμα θεωρείται ότι τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας αν συντρέχει μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) το ίδρυμα παραβιάζει ή υπάρχουν αντικειμενικές ενδείξεις βάσει των οποίων κρίνεται ότι πρόκειται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον τις προϋποθέσεις της αδειοδότησής του, κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας του από την αρμόδια αρχή, μεταξύ άλλων, διότι το ίδρυμα έχει υποστεί ή είναι πιθανόν να υποστεί ζημίες οι οποίες θα εξαντλήσουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος των ιδίων κεφαλαίων του,

β) τα στοιχεία ενεργητικού του ιδρύματος υπολείπονται, ή υπάρχουν αντικειμενικές ενδείξεις βάσει των οποίων κρίνεται ότι πρόκειται, στο εγγύς μέλλον, να υπολείπονται, των υποχρεώσεών του,

γ) το ίδρυμα δεν είναι σε θέση ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία βάσει των οποίων κρίνεται ότι το ίδρυμα δεν πρόκειται να είναι σε θέση, στο εγγύς μέλλον, να εξοφλήσει τις οφειλές του ή να ανταποκριθεί σε άλλες υποχρεώσεις του όταν αυτές καταστούν απαιτητές,

δ) όταν απαιτείται έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη εκτός εάν, προκειμένου να αντιμετωπιστεί σοβαρή διαταραχή στην εθνική οικονομία και να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, η έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη λαμβάνει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες μορφές:

αα) κρατική εγγύηση για την κάλυψη διευκολύνσεων ρευστότητας που παρέχεται από την κεντρική τράπεζα σύμφωνα με τους όρους που διέπουν τη λειτουργία της,

ββ) κρατική εγγύηση για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις, ή

γγ) εισφορά ιδίων κεφαλαίων ή αγορά κεφαλαιακών μέσων σε τιμές και με όρους που δεν παρέχουν πλεονέκτημα υπέρ του ιδρύματος, εφόσον δεν συντρέχουν ούτε οι περιστάσεις των περιπτώσεων α΄, β΄ ή γ΄ της παρούσας παραγράφου ούτε οι περιστάσεις που εκτίθενται στις παραγράφους 2 και 9 του άρθρου 59 κατά τη στιγμή της χορήγησης της κρατικής στήριξης.

4. Σε καθεμία από τις υποπεριπτώσεις αα΄, ββ΄ και γγ΄ της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 3, τα αναφερόμενα εγγυοδοτικά ή ισοδύναμα μέτρα περιορίζονται σε φερέγγυα ιδρύματα και υπόκεινται στην τελική έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σύμφωνα με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων της ΕΕ. Τα μέτρα αυτά έχουν προληπτικό και προσωρινό χαρακτήρα, είναι αναλογικά ως προς την αντιμετώπιση των συνεπειών της σοβαρής διαταραχής και δεν χρησιμοποιούνται για να καλυφθούν ζημίες που το ίδρυμα ήδη έχει υποστεί ή είναι πιθανό να υποστεί στο εγγύς μέλλον.

Τα μέτρα στήριξης της υποπερίπτωσης γγ) της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 3 περιορίζονται στις αναγκαίες εισφορές για την αντιμετώπιση της έλλειψης κεφαλαίων που έχει διαπιστωθεί στο πλαίσιο των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο εθνικό, ενωσιακό ή του Ενιαίου Μηχανισμού Εποπτείας (SSM), στο πλαίσιο του ελέγχου της ποιότητας των στοιχείων ενεργητικού ή ισοδύναμων ελέγχων εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της Ε.Α.Τ. ή της αρμόδιας αρχής.

Άρθρο 33
Προϋποθέσεις εξυγίανσης χρηματοδοτικών ιδρυμάτων και εταιρειών συμμετοχών
(άρθρο 33 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να προβαίνει σε ενέργειες εξυγίανσης χρηματοδοτικού ιδρύματος που αναφέρεται στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 32 τόσο ως προς το χρηματοδοτικό ίδρυμα όσο και ως προς τη μητρική επιχείρηση που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία.

2. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να προβαίνει σε ενέργειες εξυγίανσης οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 32 τόσο ως προς την εν λόγω οντότητα, όσο και ως προς ένα ή περισσότερα θυγατρικά αυτής ιδρύματα, ή σε περίπτωση που το θυγατρικό ίδρυμα δεν είναι εγκατεστημένο στην ΕΕ και η αρχή της τρίτης χώρας έχει διαπιστώσει ότι πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης βάσει της νομοθεσίας της τρίτης χώρας.

3. Σε περίπτωση που τα θυγατρικά ιδρύματα μιας μεικτής εταιρείας συμμετοχών ανήκουν άμεσα ή έμμεσα σε ενδιάμεση χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών, για τους σκοπούς της εξυγίανσης του ομίλου, πραγματοποιούνται ενέργειες εξυγίανσης επί της ενδιάμεσης χρηματοοικονομικής εταιρείας και όχι επί της μεικτής εταιρείας συμμετοχών.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 η αρχή εξυγίανσης μπορεί να πραγματοποιήσει ενέργεια εξυγίανσης έναντι μιας οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, παρά το γεγονός ότι η εν λόγω οντότητα δεν πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 32, όταν:

α) ένα ή περισσότερα εκ των θυγατρικών της ιδρυμάτων, πληρούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 32,

β) τα περιουσιακά στοιχεία, ιδίως δε δικαιώματα, υποχρεώσεις, καθώς και συμβατικές σχέσεις των θυγατρικών τους είναι τέτοιου είδους ώστε η αφερεγγυότητά τους να απειλεί ένα ίδρυμα ή τον όμιλο στο σύνολό του,

και

γ) η ενέργεια εξυγίανσης έναντι της ως άνω οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 είναι αναγκαία για την εξυγίανση των θυγατρικών ιδρυμάτων ή για την εξυγίανση ολόκληρου του ομίλου.

Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 και του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, όταν αξιολογούν κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 32 σε σχέση με ένα ή περισσότερα θυγατρικά ιδρύματα, η αρχή εξυγίανσης του ιδρύματος και η αρχή εξυγίανσης της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 μπορούν, με συμφωνία τους, να αγνοήσουν οποιεσδήποτε ενδοομιλικές μεταφορές κεφαλαίων ή ζημιών μεταξύ των οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της άσκησης των εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής.

Άρθρο 34
Γενικές αρχές που διέπουν την εξυγίανση
(άρθρο 34 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης όταν πρόκειται να εφαρμόσει μέτρα εξυγίανσης και να ασκήσει εξουσίες εξυγίανσης λαμβάνει κάθε ενδεδειγμένο μέτρο προκειμένου να διασφαλίσει ότι η ενέργεια εξυγίανσης εφαρμόζεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

α) οι μέτοχοι του υπό εξυγίανση ιδρύματος υφίστανται πρώτοι τις ζημίες,

β) οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση υφίστανται ζημίες μετά τους μετόχους, σύμφωνα με τη κατάταξη των απαιτήσεών τους στο πλαίσιο των συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας, εκτός εάν ρητώς ορίζει διαφορετικά ο παρών νόμος,

γ) το διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του υπό εξυγίανση ιδρύματος αντικαθίστανται, εκτός από περιπτώσεις κατά τις οποίες η παραμονή τους, εν όλω ή εν μέρει, κατά τις περιστάσεις, κρίνεται από την αρχή εξυγίανσης αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης,

δ) το διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος υπό εξυγίανση παρέχουν κάθε απαραίτητη βοήθεια για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης,

ε) λαμβάνεται κατά τις περιστάσεις μέριμνα, ώστε τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που τυχόν φέρουν αστική ή ποινική ευθύνη για την αφερεγγυότητα του ιδρύματος να καθίστανται υπόλογα σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις,

στ) εκτός αντιθέτου διατάξεως του παρόντος νόμου, οι πιστωτές της ιδίας τάξεως τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης,

ζ) κανένας πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το ίδρυμα ή η οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 είχε εκκαθαριστεί κατά τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, σύμφωνα με τις διασφαλίσεις των άρθρων 73 έως 75,

η) οι εγγυημένες καταθέσεις προστατεύονται πλήρως και

θ) η ενέργεια εξυγίανσης πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διασφαλίσεις του παρόντος νόμου.

2. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα είναι μέλος ομίλου, με την επιφύλαξη του άρθρου 31, η αρχή εξυγίανσης εφαρμόζει τα μέτρα εξυγίανσης και ασκεί τις εξουσίες εξυγίανσης κατά τρόπο που ελαχιστοποιεί τις επιπτώσεις στα λοιπά μέλη του ομίλου και στο σύνολο του ομίλου, καθώς και τις δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στη ΕΕ και τα κράτη - μέλη, ιδίως δε στις χώρες όπου δραστηριοποιείται ο όμιλος.

3. Όταν η αρχή εξυγίανσης πρόκειται να εφαρμόσει τα μέτρα εξυγίανσης και να ασκήσει τις εξουσίες εξυγίανσης, μεριμνά, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για τη συμμόρφωση με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων της ΕΕ.

4. Όταν σε ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 εφαρμόζεται η εντολή μεταβίβασης, ο διαχωρισμός περιουσιακών στοιχείων ή συνιστάται μεταβατικό ίδρυμα, τα άρθρα 4 και 5 του π.δ. 178/2002 (Α΄ 162) δεν εφαρμόζονται και οι συμβάσεις εργασίας δεν μεταφέρονται.

5. Κατά την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης, όποτε ενδείκνυται, ενημερώνει και ζητά τη γνώμη των εκπροσώπων των εργαζομένων.

6. Η αρχή εξυγίανσης εφαρμόζει μέτρα εξυγίανσης και ασκεί εξουσίες εξυγίανσης λαμβάνοντας υπόψη τυχόν ακολουθούμενη πρακτική σχετικά με την εκπροσώπηση των εργαζομένων στο διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 35
Ειδική διαχείριση
(άρθρο 35 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να διορίσει ειδικό διαχειριστή προς αντικατάσταση του διοικητικού συμβουλίου του υπό εξυγίανση ιδρύματος.

2. Ο ειδικός διαχειριστής:

α) διαθέτει τα προσόντα, τις ικανότητες και τις γνώσεις που απαιτούνται για να ασκήσει τα καθήκοντά του,

β) διαθέτει όλες τις εξουσίες της γενικής συνέλευσης και του διοικητικού συμβουλίου του ιδρύματος, τις οποίες ασκεί μόνο υπό τον έλεγχο της αρχής εξυγίανσης,

γ) έχει το νόμιμο καθήκον να λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για την προώθηση των στόχων εξυγίανσης του άρθρου 31 και την εφαρμογή ενεργειών εξυγίανσης σύμφωνα με την απόφαση της αρχής εξυγίανσης. Το καθήκον αυτό, όταν κρίνεται αναγκαίο, υπερισχύει κάθε άλλου καθήκοντός σχετικά με τη διοίκηση του ιδρύματος σύμφωνα με το καταστατικό του, ή την ισχύουσα νομοθεσία, όταν προκύπτει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ τους. Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν αύξηση κεφαλαίου, αναδιοργάνωση της μετοχικής δομής του ιδρύματος ή εξαγορές από ιδρύματα που είναι υγιή από χρηματοοικονομική και οργανωτική άποψη, σύμφωνα με τα μέτρα εξυγίανσης που αναφέρονται στα άρθρα 38 έως 44,

δ) καταρτίζει εκθέσεις προς την αρχή εξυγίανσης, αναφορικά με την οικονομική και χρηματοοικονομική κατάσταση του ιδρύματος και τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της θητείας του, ανά τακτά διαστήματα οριζόμενα από την αρχή εξυγίανσης, καθώς επίσης και κατά την έναρξη και τη λήξη της θητείας του.

3. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να θέτει όρια στη δράση

του ειδικού διαχειριστή, να ορίζει ότι ορισμένες ενέργειές του υπόκεινται στη σύμφωνη γνώμη της ή να τον απομακρύνει οποτεδήποτε από τα καθήκοντά του.

4. Η θητεία του ειδικού διαχειριστή δεν υπερβαίνει το ένα έτος. και μπορεί να ανανεωθεί, κατ' εξαίρεση, εφόσον η αρχή εξυγίανσης αποφανθεί ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι προϋποθέσεις για το διορισμό του.

5. Εάν περισσότερες αρχές εξυγίανσης σκοπεύουν να διορίσουν ειδικό διαχειριστή σε μέλη ενός ομίλου, εξετάζουν αν θα ήταν ενδεδειγμένο να διορίσουν τον ίδιο ειδικό διαχειριστή για όλα τα μέλη, προκειμένου να διευκολυνθεί η αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής ευρωστίας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ

Άρθρο 36
Αποτίμηση για τους σκοπούς της εξυγίανσης (άρθρο 36 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Πριν προβεί σε ενέργειες εξυγίανσης ή ασκήσει την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων, η αρχή εξυγίανσης διασφαλίζει τη διενέργεια δίκαιης, συνετής και ρεαλιστικής αποτίμησης των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 από νόμιμο ελεγκτή που διορίζει η ίδια, ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένης της αρχής εξυγίανσης, καθώς και από το ίδιο το ίδρυμα ή την οντότητα. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 110, όταν πληρούνται όλες οι απαιτήσεις του παρόντος άρθρου η αποτίμηση θεωρείται οριστική.

2. Σε περίπτωση που η ανεξάρτητη αποτίμηση δυνάμει της παραγράφου 1 δεν είναι δυνατή, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να προβαίνει σε προσωρινή αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, σύμφωνα με την παράγραφο 9.

3. Στόχος της αποτίμησης είναι η εκτίμηση της αξίας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 που πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης των άρθρων 32 και 33.

4. Οι σκοποί της αποτίμησης είναι:

α) να διαπιστωθεί τεκμηριωμένα εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης ή οι προϋποθέσεις απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων,

β) εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με την ανάληψη κατάλληλης ενέργειας εξυγίανσης για το ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

γ) όταν ασκείται η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με την έκταση της ακύρωσης των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας ή της μείωσης του ποσοστού συμμετοχής (dilution), καθώς και σχετικά με την έκταση της απομείωσης ή της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων,

δ) όταν εφαρμόζεται η αναδιάρθρωση παθητικού, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με την έκταση της απομείωσης ή της μετατροπής των επιλέξιμων υποχρεώσεων,

ε) όταν συστήνεται μεταβατικό ίδρυμα ή εφαρμόζεται ο διαχωρισμός περιουσιακών στοιχείων, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις ή τις μετοχές ή τους άλλους τίτλους ιδιοκτησίας προς μεταβίβαση, καθώς και σχετικά με την αξία κάθε ανταλλάγματος που πρέπει να καταβληθεί στο υπό εξυγίανση ίδρυμα ή, ανάλογα με την περίπτωση, στους κατόχους των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας,

στ) όταν εφαρμόζεται η εντολή μεταβίβασης, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση για τα προς μεταβίβαση στοιχεία ενεργητικού και παθητικού, τα δικαιώματα, ή τις μετοχές ή τους λοιπούς τίτλους ιδιοκτησίας και να διαμορφωθεί εμπεριστατωμένη άποψη της αρχής εξυγίανσης ως προς το τι συνιστά εμπορικούς όρους για τους σκοπούς του άρθρου 38,

ζ) σε κάθε περίπτωση, να διασφαλισθεί ότι οποιαδήποτε ζημία επί των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 αναγνωρίζεται πλήρως κατά τη στιγμή της εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης ή της άσκησης της εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων.

5. Με την επιφύλαξη των κανόνων της ΕΕ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, κατά περίπτωση, η αποτίμηση βασίζεται σε συνετές παραδοχές, μεταξύ άλλων, ως προς τα ποσοστά αθέτησης υποχρεώσεων και το μέγεθος των ζημιών. Από τη στιγμή που πραγματοποιείται η ενέργεια εξυγίανσης ή ασκείται εξουσία απομείωσης ή μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, η αποτίμηση δεν προϋποθέτει την ενδεχόμενη μελλοντική χορήγηση προς το ίδρυμα ή την οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 έκτακτης δημόσιας χρηματοοικονομικής στήριξης, ή επείγουσας στήριξης ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, ή οποιασδήποτε παροχή ρευστότητας από κεντρική τράπεζα που παρέχεται με ασυνήθεις όρους εξασφάλισης χρονικής διάρκειας και επιτοκίου. Επιπλέον, κατά την αποτίμηση λαμβάνεται υπόψη ότι, σε περίπτωση που εφαρμοστεί οποιοδήποτε μέτρο εξυγίανσης:

α) η αρχή εξυγίανσης και το Ταμείο Εξυγίανσης δυνάμει του άρθρου 96 μπορούν να ανακτήσουν από το υπό εξυγίανση ίδρυμα κάθε εύλογη δαπάνη που προέκυψε σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 37,

β) το Ταμείο Εξυγίανσης μπορεί να περιλαμβάνει χρέωση τόκων ή προμηθειών για κάθε δάνειο ή εγγύηση που παρέχεται προς το υπό εξυγίανση ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 96.

6. Η αποτίμηση συμπληρώνεται με τις ακόλουθες πληροφορίες, όπως εμφανίζονται στα λογιστικά βιβλία και αρχεία του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1:

α) επικαιροποιημένο ισολογισμό και έκθεση σχετικά με τη χρηματοοικονομική θέση του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

β) ανάλυση και εκτίμηση της λογιστικής αξίας των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού,

γ) κατάλογο των εκκρεμών εντός και εκτός ισολογισμού υποχρεώσεων που εμφανίζονται στα βιβλία και στα αρχεία του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, με ένδειξη των αντίστοιχων πιστώσεων και της κατάταξής τους βά-

σει του πτωχευτικού δικαίου.

7. Κατά περίπτωση, και προκειμένου να λαμβάνονται με εμπεριστατωμένο τρόπο οι αποφάσεις των περιπτώσεων ε΄ και στ΄ της παραγράφου 4, οι πληροφορίες της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 6 μπορούν να συνοδεύονται από ανάλυση και εκτίμηση της αξίας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 βάσει αγοραίας αξίας.

8. Στην αποτίμηση αναφέρεται η κατάταξη των πιστωτών σε τάξεις, σύμφωνα με την κατάταξή τους βάσει του δικαίου ειδικής εκκαθάρισης, και η εκτίμηση της μεταχείρισης που θα μπορούσε να αναμένεται για κάθε τάξη μετόχων και πιστωτών, αν το ίδρυμα ή η οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 τίθετο άμεσα σε εκκαθάριση κατά τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, με την επιφύλαξη της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών κατά την έννοια του άρθρου 74.

9. Σε επείγουσες περιπτώσεις, όπου δεν είναι δυνατή η συμμόρφωση με τους όρους των παραγράφων 6 και 8 ή εφαρμόζεται η παράγραφος 2, γίνεται προσωρινή αποτίμηση, η οποία είναι σύμφωνη με τους όρους της παραγράφου 3 και, στον βαθμό που ευλόγως το επιτρέπουν οι περιστάσεις, με τους όρους των παραγράφων 1, 6 και 8, έως ότου διενεργηθεί από ανεξάρτητο νόμιμο ελεγκτή αποτίμηση που να είναι απολύτως συμβατή με όλους τους όρους που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Η εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση, η οποία διεξάγεται το συντομότερο δυνατόν και πάντως εντός της προθεσμίας που ορίζει η αρχή εξυγίανσης, μπορεί να διενεργείται χωριστά από την αποτίμηση που αναφέρεται στο άρθρο 74 ή ταυτόχρονα με εκείνη και από τον ίδιο ανεξάρτητο ελεγκτή, αλλά είναι διακριτή από την τελευταία. Η προσωρινή αποτίμηση περιλαμβάνει απόθεμα ασφαλείας για πρόσθετες ζημίες.

10. Οι σκοποί της εκ των υστέρων οριστικής αποτίμησης είναι:

α) να διασφαλιστεί ότι οποιεσδήποτε ζημίες επί των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 αναγνωρίζονται με πληρότητα στα λογιστικά βιβλία του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

β) να ληφθεί εμπεριστατωμένη απόφαση σχετικά με επανεγγραφή απαιτήσεων των πιστωτών ή αύξηση της αξίας του καταβληθέντος ανταλλάγματος, σύμφωνα με την παράγραφο 10.

11. Σε περίπτωση που από την εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση προκύψει διαφορά αξίας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 μεγαλύτερη από αυτήν της προσωρινής αποτίμησης της διαφοράς αξίας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, η αρχή εξυγίανσης μπορεί:

α) να ασκήσει τις εξουσίες της και να αυξήσει την αξία των απαιτήσεων των πιστωτών ή των κατόχων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων που έχουν απομειωθεί στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης παθητικού,

β) να εισηγηθεί σε μεταβατικό ίδρυμα ή εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων να καταβάλει προς το υπό εξυγίανση ίδρυμα επιπλέον αντάλλαγμα για τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις, ή, ανάλογα με την περίπτωση, προς τους κατόχους των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας για τις μετοχές ή τους τίτλους ιδιοκτησίας..

12. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να βασιστεί στην προσωρινή αποτίμηση που διεξάγεται σύμφωνα με την παράγραφο 9, προκειμένου να προβεί σε ενέργειες εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης της ανάληψης του ελέγχου ενός ιδρύματος που τελεί υπό κατάσταση αφερεγγυότητας, ή μιας οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, ή της άσκησης εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων.

13. Η αποτίμηση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης για την εφαρμογή μέτρου εξυγίανσης ή για την άσκηση εξουσίας εξυγίανσης, ή της απόφασης για την άσκηση της εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων, και υπόκειται σε αίτηση ακυρώσεως ως στοιχείο της οικείας απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 110.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι΄
ΜΕΤΡΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 37
Γενικές αρχές των μέτρων εξυγίανσης
(άρθρο 37 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Τα μέτρα εξυγίανσης είναι τα εξής:

α) εντολή μεταβίβασης,

β) σύσταση μεταβατικού ιδρύματος,

γ) διαχωρισμός περιουσιακών στοιχείων,

δ) αναδιάρθρωση παθητικού.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να εφαρμόζει τα μέτρα εξυγίανσης είτε μεμονωμένα είτε με οποιοδήποτε συνδυασμό.

3. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να εφαρμόζει το διαχωρισμό περιουσιακών στοιχείων μόνο σε συνδυασμό με άλλο μέτρο εξυγίανσης.

4. Όταν χρησιμοποιούνται μόνο τα μέτρα εξυγίανσης που αναφέρονται στην περίπτωση α΄ ή β΄ της παραγράφου 1, και μεταβιβάζεται έτσι μόνο μέρος των περιουσιακών στοιχείων, ιδίως δε δικαιωμάτων, υποχρεώσεων ή συμβατικών σχέσεων του ιδρύματος υπό εξυγίανση, το ίδρυμα ή η οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 από το οποίο ή την οποία έχουν μεταβιβαστεί τα περιουσιακά στοιχεία εκκαθαρίζεται σύμφωνα με τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η εκκαθάριση αυτή πραγματοποιείται εντός εύλογου χρόνου, λαμβανομένης υπόψη της ενδεχόμενης ανάγκης να παρέχονται από το εν λόγω ίδρυμα ή την οντότητα υπηρεσίες ή στήριξη σύμφωνα με το άρθρο 65, προκειμένου ο αποκτών να είναι σε θέση να διεκπεραιώσει τις δραστηριότητες ή τις υπηρεσίες τις οποίες απέκτησε δυνάμει αυτής της μεταβίβασης, και λαμβανομένου επίσης υπόψη κάθε άλλου λόγου ο οποίος επιτάσσει τη συνέχιση της λειτουργίας τους προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της εξυγίανσης ή να τηρούνται οι αρχές που ορίζονται στο άρθρο 34.

5. Η αρχή εξυγίανσης και το Ταμείο Εξυγίανσης παρακρατούν από το τυχόν αντάλλαγμα, που καταβάλλεται από τον αποκτώντα προς το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή, ανάλογα με την περίπτωση, προς τους κατόχους των με-

τοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, το ισόποσο κάθε εύλογης δαπάνης που κατέβαλλαν για την άσκηση των μέτρων εξυγίανσης ή των εξουσιών ή των μέτρων δημόσιας χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης. Για το τυχόν υπόλοιπο του ποσού της δαπάνης κατόπιν αυτής της παρακράτησης, η αρχή εξυγίανσης και το Ταμείο Εξυγίανσης έχουν αξίωση κατά του υπό εξυγίανση ιδρύματος, καθώς και κατά του μεταβατικού ιδρύματος ή της εταιρείας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, ασκούμενη στην περίπτωση του μεταβατικού ιδρύματος ή της εταιρείας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων μόνον επί των τυχόν εσόδων που προκύπτουν από την περάτωση της λειτουργίας τους. Η αξίωση αυτή κατατάσσεται προ πάσης άλλης αξιώσεως.

6. Οι μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων από ένα υπό εξυγίανση ίδρυμα προς άλλη οντότητα δυνάμει της εφαρμογής μέτρου εξυγίανσης ή της άσκησης εξουσίας εξυγίανσης ή της χρήσης μέτρου δημόσιας χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης δεν υπόκεινται σε πτωχευτική ανάκληση.

7. Σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης εφαρμόζει ένα μέτρο εξυγίανσης σε ίδρυμα ή σε οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και η εν λόγω ενέργεια εξυγίανσης επιβαρύνει τους πιστωτές ή οδηγεί σε μετατροπή των απαιτήσεών τους, η αρχή εξυγίανσης ασκεί την εξουσία απομείωσης και μετατροπής κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 59 ακριβώς πριν ή παράλληλα με την εφαρμογή του μέτρου εξυγίανσης.

8. Η λήψη μέτρων εξυγίανσης της παραγράφου 1 ή οποιουδήποτε άλλου μέτρου πρόληψης ή διαχείρισης κρίσεων κατά τον παρόντα νόμο δεν ενεργοποιεί τη διαδικασία αποζημιώσεων καταθετών και επενδυτών - πελατών του ν. 3746/2009.

9. Κατά την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης ή οποιουδήποτε άλλου μέτρου πρόληψης ή διαχείρισης κρίσεων κατά τον παρόντα νόμο, η αρχή εξυγίανσης μεριμνά για την ακέραιη προστασία των καταθέσεων του Ελληνικού Δημοσίου, με κάθε πρόσφορο τρόπο.

10. Ειδικότερα θέματα και τεχνικές λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου ρυθμίζονται με απόφαση της αρχής εξυγίανσης, στο πεδίο της αρμοδιότητάς της κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 3.

Άρθρο 38
Εντολή μεταβίβασης
(άρθρο 38 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να μεταβιβάζει με απόφασή της σε έναν αγοραστή που δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα:

α) μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από το υπό εξυγίανση ίδρυμα,

β) ορισμένα ή όλα τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος υπό εξυγίανση, ιδίως δε δικαιώματα, υποχρεώσεις, καθώς και συμβατικές σχέσεις με την έννοια ότι ο αγοραστής υποκαθίσταται στη θέση του υπό εξυγίανση ιδρύματος ως συμβαλλομένου.

Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 και 9 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 110, για τη μεταβίβαση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν απαιτείται η συγκατάθεση των μετόχων του ιδρύματος υπό εξυγίανση ή οποιουδήποτε τρίτου μέρους πλην του αποκτώντος, ούτε η αναγγελία σε τρίτους, και δεν εφαρμόζονται οι διαδικαστικές απαιτήσεις του εταιρικού και του αξιογραφικού δικαίου, καθώς και των ν. 3401/2005 και 3461/2006, πέραν αυτών που περιλαμβάνονται στο άρθρο 39.

2. Αν συντρέχει περίπτωση για ορισμένα περιουσιακά στοιχεία, η μεταβίβαση σημειώνεται ατελώς στα οικεία δημόσια βιβλία και αρχεία με αίτηση του αποκτώντος. Νόμιμος τίτλος της μεταβίβασης είναι η απόφαση της παραγράφου 1. Το άρθρο 479 του Αστικού Κώδικα δεν εφαρμόζεται. Εκκρεμείς δίκες που σχετίζονται με τα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία συνεχίζονται από τον αποκτώντα, χωρίς διακοπή της δίκης και χωρίς να απαιτείται δήλωση για την επανάληψή τους. Αντισυμβαλλόμενοι του υπό εξυγίανση ιδρύματος δικαιούνται να προτείνουν απαίτησή τους κατ' αυτού προς συμψηφισμό κατά απαίτησης που περιήλθε στον αποκτώντα με την απόφαση της παραγράφου 1, εφόσον οι προϋποθέσεις του συμψηφισμού συνέτρεξαν πριν από το χρόνο μεταβίβασης.

3. Η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο ώστε η μεταβίβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 να πραγματοποιείται με όρους αγοράς, οι οποίοι συνάδουν με την αποτίμηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 36, λαμβανομένων υπόψη των εκάστοτε περιστάσεων, και σύμφωνα με τους κανόνες της ΕΕ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 του άρθρου 37 το τυχόν αντάλλαγμα που καταβάλλεται από τον αποκτώντα αποβαίνει προς όφελος:

α) των κατόχων των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, όταν πρόκειται για μεταβίβαση από τους κατόχους των εν λόγω μετοχών ή τίτλων προς τον αποκτώντα,

β) του ιδρύματος υπό εξυγίανση, όταν πρόκειται για μεταβίβαση ορισμένων ή όλων των περιουσιακών στοιχείων του υπό εξυγίανση ιδρύματος.

5. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να ασκεί την εξουσία μεταβίβασης εκ νέου επί του ιδίου υπό εξυγίανση ιδρύματος, προκειμένου να πραγματοποιεί συμπληρωματικές μεταβιβάσεις μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από υπό εξυγίανση ίδρυμα ή, ανάλογα με την περίπτωση, περιουσιακών στοιχείων του υπό εξυγίανση ιδρύματος.

6. Κατόπιν της απόφασης της παραγράφου 1 η αρχή εξυγίανσης μπορεί, με τη συγκατάθεση του αποκτώντος, να αναμεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία στο υπό εξυγίανση ίδρυμα ή μετοχές ή λοιπούς τίτλους ιδιοκτησίας στους αρχικούς κατόχους τους, ενώ το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή οι αρχικοί κάτοχοι δεν μπορούν να αντιταχθούν στην αναμεταβίβαση.

7. Ο αποκτών πρέπει να διαθέτει την αναγκαία άδεια λειτουργίας προκειμένου να ασκήσει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες που αναλαμβάνει με την εντολή μεταβίβασης. Η αρμόδια αρχή εξετάζει εγκαίρως την αίτηση χορήγησης της άδειας, σε συνδυασμό με τη μεταβίβαση.

8. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων των άρθρων 23 έως 26 του ν. 4261/2014, από την απαίτηση κοινοποίησης στην αρμόδια αρχή του άρθρου 27 του ν. 4261/2014, ή του άρθρου 16 του ν. 3606/2007, σε περίπτωση που μια μεταβίβαση μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας στο πλαίσιο της εντολής μεταβίβασης θα κατέληγε σε απόκτηση ή αύξηση ειδικής συμμετοχής σε ίδρυμα του είδους που αναφέρεται στην παρ. 1 του άρθρου 23 του ν. 4261/2014 ή στο σημείο 1 του άρθρου 2 του ν. 3606/2007, η αρμόδια αρχή του εν λόγω ιδρύματος πραγματοποιεί εγκαίρως την αξιολόγηση που προβλέπεται στα εν

λόγω άρθρα, κατά τρόπο που δεν καθυστερεί την εφαρμογή της εντολής μεταβίβασης και δεν εμποδίζει την επίτευξη των στόχων της ενέργειας εξυγίανσης.

9. Αν η αρμόδια αρχή δεν έχει ολοκληρώσει την αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 8 κατά την ημερομηνία μεταβίβασης των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας στο πλαίσιο της εφαρμογής της εντολής μεταβίβασης από την αρχή εξυγίανσης, ισχύουν τα ακόλουθα:

α) η εν λόγω μεταβίβαση μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας προς τον αγοραστή παράγει αμέσως έννομες συνέπειες,

β) κατά τη διάρκεια της περιόδου αξιολόγησης και κάθε περιόδου εκποίησης που προβλέπεται στην περίπτωση ε΄ της παρουσας παραγράφου:

αα) τα δικαιώματα ψήφου του αποκτώντος βάσει των εν λόγω μετοχών ή τίτλων ιδιοκτησίας αναστέλλονται στο πρόσωπό του και μπορούν να ασκούνται αποκλειστικά από την αρχή εξυγίανσης. Η αρχή εξυγίανσης δεν υποχρεούται να ασκεί αυτά τα δικαιώματα ψήφου και δεν φέρει ευθύνη για την άσκηση ή την παράλειψη άσκησής τους,

ββ) οι κυρώσεις και τα λοιπά μέτρα βάσει των άρθρων 58, 59 και 60 του ν. 4261/2014 λόγω παράβασης των κανόνων περί απόκτησης ή εκχώρησης ειδικών συμμετοχών δεν ισχύουν για την εν λόγω μεταβίβαση μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας,

γ) αμέσως μετά την ολοκλήρωση της αξιολόγησης από την αρμόδια αρχή, η τελευταία ειδοποιεί εγγράφως την αρχή εξυγίανσης και τον αποκτώντα ότι εγκρίνει ή, ανάλογα με την περίπτωση, αντιτάσσεται στη μεταβίβαση των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας προς τον αγοραστή κατά το άρθρο 24 του ν. 4261/2014,

δ) αν η αρμόδια αρχή εγκρίνει τη μεταβίβαση των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας στον αποκτώντα, παύει η αναστολή των οικείων δικαιωμάτων ψήφου στο πρόσωπό του από το χρονικό σημείο κατά το οποίο η αρχή εξυγίανσης και ο αγοραστής λαμβάνουν την ειδοποίηση περί έγκρισης από την αρμόδια αρχή,

ε) αν η αρμόδια αρχή αντιταχθεί στη μεταβίβαση μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας προς τον αγοραστή:

αα) τα δικαιώματα ψήφου βάσει αυτών των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, όπως προβλέπεται στην περίπτωση β΄, παραμένουν σε ισχύ,

ββ) η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτήσει από τον αποκτώντα να εκποιήσει αυτές τις μετοχές ή τους άλλους τίτλους ιδιοκτησίας εντός συγκεκριμένης περιόδου που ορίζεται από την ίδια, αφού ληφθούν υπόψη οι επικρατούσες συνθήκες στην αγορά και

γγ) αν ο αποκτών δεν ολοκληρώσει την εν λόγω μεταβίβαση εντός της ως άνω περιόδου, η αρμόδια αρχή, με τη συγκατάθεση της αρχής εξυγίανσης, μπορεί να επιβάλει στον αποκτώντα κυρώσεις και άλλα μέτρα βάσει των άρθρων 58, 59 και 60 του ν. 4261/2014 λόγω παράβασης των κανόνων περί απόκτησης ή εκχώρησης ειδικών συμμετοχών.

10. Οι μεταβιβάσεις που πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος άρθρου υπόκεινται στις διασφαλίσεις που προβλέπονται στα άρθρα 73 έως 80.

11. Για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων παροχής υπηρεσιών ή για τους σκοπούς της εγκατάστασής του σε άλλο κράτος - μέλος σύμφωνα με το ν. 4261/2014 ή το ν. 3606/2007, ο αποκτών θεωρείται ότι αποτελεί συνέχεια του υπό εξυγίανση ιδρύματος, και μπορεί να συνεχίσει να ασκεί κάθε δικαίωμα που ασκούσε το υπό εξυγίανση ίδρυμα σχετικά με τα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία.

12. Ο αποκτών μπορεί να συνεχίσει να ασκεί τα δικαιώματα συμμετοχής και πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού, σε χρηματιστήρια αξιών, σε συστήματα αποζημίωσης επενδυτών και συστήματα εγγύησης καταθέσεων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, εφόσον πληροί τα κριτήρια ιδιότητας μέλους και συμμετοχής για τα συστήματα αυτά.

Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του πρώτου εδαφίου:

α) δεν εμποδίζεται η πρόσβαση του αποκτώντος στα συστήματα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο επειδή ο αποκτών δεν διαθέτει πιστοληπτική διαβάθμιση από οργανισμό αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας ή επειδή η εν λόγω διαβάθμιση δεν αντιστοιχεί στα επίπεδα διαβάθμισης που απαιτούνται για την πρόσβαση σε αυτά,

β) σε περίπτωση που ο αποκτών δεν πληροί τα κριτήρια ιδιότητας μέλους ή συμμετοχής σε σχετικό σύστημα πληρωμών, εκκαθάρισης ή διακανονισμού, χρηματιστήριο αξιών, σύστημα αποζημίωσης επενδυτών ή σύστημα εγγύησης καταθέσεων, τα δικαιώματα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο ασκούνται για χρονική περίοδο που ορίζει η αρχή εξυγίανσης, η οποία δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες και μπορεί να ανανεωθεί κατόπιν αιτήματος του αγοραστή προς την αρχή εξυγίανσης.

13. Με την επιφύλαξη των άρθρων 73 έως 80, οι μέτοχοι ή οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση και άλλα τρίτα μέρη, των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεν μεταβιβάζονται, δεν έχουν δικαιώματα, άμεσα ή έμμεσα, επί των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων.

14. Σε περίπτωση μεταβίβασης λογαριασμών καταθέσεων στο πλαίσιο μέτρων εξυγίανσης σε υπό εξυγίανση ίδρυμα, η προθεσμία (οκταήμερη) εμφάνισης επιταγών συρόμενων επί των μεταβιβαζόμενων λογαριασμών, η οποία κατά τη διάταξη του άρθρου 29 του ν. 5960/1933 (Α΄ 401) έληγε κατά ή μετά την ημερομηνία της ανάκλησης άδειας του υπό εξυγίανση ιδρύματος, αρχίζει από την ημερομηνία γνωστοποίησης από το ανάδοχο πιστωτικό ίδρυμα της έναρξης εξυπηρέτησης των μεταβιβαζόμενων λογαριασμών σε δύο τουλάχιστον ημερήσιες πολιτικές εφημερίδες.

15. Το άρθρο 9 του ν. 3959/2011 (Α΄ 93) δεν εφαρμόζεται σε συγκεντρώσεις επιχειρήσεων που προκύπτουν κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Το κύρος των δικαιοπραξιών που καταρτίζονται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου εξαρτάται από την απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού που εκδίδεται κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του ως άνω νόμου, εντός τριάντα (30) ημερών από τη γνωστοποίηση της συγκέντρωσης. Σε περίπτωση άπρακτης παρόδου της παραπάνω προθεσμίας εφαρμόζεται αναλόγως το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του ν. 3959/2011.

Άρθρο 39
Εντολή μεταβίβασης: διαδικαστικές απαιτήσεις (άρθρο 39 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, όταν η αρχή εξυγίανσης εφαρμόζει τη μεταβίβαση σε ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 κινεί διαδικασία υποβολής προσφορών για τα περιουσιακά στοιχεία, τις μετοχές ή τους άλλους τίτλους ιδιοκτησίας του ιδρύματος που

σκοπεύει να μεταφέρει. Για ομάδες δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων δύνανται να κινηθούν χωριστές διαδικασίες υποβολής προσφορών.

2. Με την επιφύλαξη των κανόνων της ΕΕ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, ανάλογα με την περίπτωση, η διαδικασία της παράγραφου 1 υπόκειται στις ακόλουθες αρχές:

α) είναι όσο το δυνατόν διαφανέστερη και χωρίς ουσιώδεις ανακρίβειες στην περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων, των μετοχών ή των άλλων τίτλων ιδιοκτησίας του ιδρύματος που σκοπεύει να μεταφέρει η αρχή εξυγίανσης, έχοντας υπόψη τις περιστάσεις και, ιδίως, την ανάγκη να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα,

β) δεν ευνοεί αδικαιολόγητα ή προσφέρει αθέμιτο πλεονέκτημα σε ορισμένους δυνητικούς αγοραστές ούτε δημιουργεί διακρίσεις μεταξύ τους,

γ) δεν επηρεάζεται από συγκρούσεις συμφερόντων,

δ) λαμβάνει υπόψη την ανάγκη να πραγματοποιηθεί ταχέως η ενέργεια εξυγίανσης,

ε) στοχεύει στη μεγιστοποίηση, κατά το δυνατόν, της τιμής πώλησης των σχετικών μετοχών ή των άλλων τίτλων ιδιοκτησίας ή των περιουσιακών στοιχείων.

Με την επιφύλαξη της περίπτωσης β΄, οι αρχές που καθορίζονται στην παρούσα παράγραφο δεν εμποδίζουν την αρχή εξυγίανσης να προσεγγίσει συγκεκριμένους δυνητικούς αγοραστές.

Κάθε γνωστοποίηση στο κοινό της διαδικασίας υποβολής προσφορών ως προς το ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, που κανονικά θα απαιτείτο, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 17 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 596/2014 (ΕΕ L 173), μπορεί να αναβληθεί σύμφωνα με την παράγραφο 4 ή 5 του άρθρου 17 του ιδίου Κανονισμού.

3. Η αρχή εξυγίανσης δύναται να εφαρμόζει την εντολή μεταβίβασης χωρίς να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις για τη διαδικασία υποβολής προσφορών που καθορίζονται στην παράγραφο 2, όταν διαπιστώνει ότι η συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις ενδέχεται να υπονομεύσει έναν ή περισσότερους από τους στόχους εξυγίανσης, και ειδικότερα αν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) όταν θεωρεί ότι υπάρχει ουσιαστική απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, προερχόμενη ή επιδεινούμενη από την κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας του ιδρύματος υπό εξυγίανση και

β) όταν θεωρεί ότι η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις αυτές ενδέχεται να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα της εντολής μεταβίβασης ως προς την αντιμετώπιση της ως άνω απειλής ή την επίτευξη του στόχου της εξυγίανσης που αναφέρεται στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 31.

Άρθρο 40
Μεταβατικό ίδρυμα
(άρθρο 40 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Προκειμένου να συστήσει μεταβατικό ίδρυμα και λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης διασφάλισης των βασικών λειτουργιών του μεταβατικού ιδρύματος, η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να μεταβιβάζει με απόφασή της σε μεταβατικά ιδρύματα:

α) μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ένα ή περισσότερα ιδρύματα υπό εξυγίανση,

β) ορισμένα ή όλα τα περιουσιακά στοιχεία, ιδίως δε δικαιώματα, υποχρεώσεις και συμβατικές σχέσεις, ενός ή περισσοτέρων ιδρυμάτων υπό εξυγίανση.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 110, για τη μεταβίβαση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν απαιτείται η συγκατάθεση των μετόχων του ιδρύματος υπό εξυγίανση ή οποιουδήποτε τρίτου μέρους πλην του μεταβατικού ιδρύματος, ούτε η αναγγελία σε τρίτους, και δεν εφαρμόζονται οι διαδικαστικές απαιτήσεις του εταιρικού και του αξιογραφικού δικαίου, καθώς και των νόμων 3401/2005 και 3461/2006. Η παράγραφος 2 του άρθρου 38 εφαρμόζεται αναλόγως.

2. Το μεταβατικό ίδρυμα είναι νομικό πρόσωπο που πληροί σωρευτικά τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) ανήκει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει σε μία ή περισσότερες δημόσιες αρχές, συμπεριλαμβανομένου του Ταμείου Εξυγίανσης ή της αρχής εξυγίανσης και ελέγχεται από την αρχή εξυγίανσης,

β) δημιουργείται με σκοπό την απόκτηση και την κατοχή ορισμένων ή όλων των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από υπό εξυγίανση ίδρυμα ή ορισμένων ή όλων των περιουσιακών στοιχείων ενός ή περισσότερων υπό εξυγίανση ιδρυμάτων με σκοπό τη διασφάλιση των κρίσιμων λειτουργιών και την πώληση του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1. Η εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού για το σκοπό που αναφέρεται στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 43 δεν παρεμποδίζει την ικανότητα της αρχής εξυγίανσης να ελέγχει το μεταβατικό ίδρυμα.

3. Όταν συνιστά μεταβατικό ίδρυμα, η αρχή εξυγίανσης μεριμνά ώστε η συνολική αξία των υποχρεώσεων που μεταβιβάζονται στο μεταβατικό ίδρυμα να μην υπερβαίνει τη συνολική αξία των δικαιωμάτων και στοιχείων του ενεργητικού που μεταβιβάζονται από το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή παρέχονται από άλλες πηγές.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 του άρθρου 37, κάθε αντάλλαγμα που καταβάλλεται από το μεταβατικό ίδρυμα αποβαίνει προς όφελος:

α) των κατόχων των μετοχών ή των τίτλων ιδιοκτησίας, όταν πρόκειται για μεταβίβαση προς το μεταβατικό ίδρυμα μετοχών ή τίτλων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από το υπό εξυγίανση ίδρυμα,

β) του υπό εξυγίανση ιδρύματος, όταν πρόκειται για μεταβίβαση προς το μεταβατικό ίδρυμα ορισμένων ή όλων των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος υπό εξυγίανση.

5. Όταν συνιστά μεταβατικό ίδρυμα, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να:

α) ασκεί την εξουσία μεταβίβασης εκ νέου επί του ιδίου υπό εξυγίανση ιδρύματος, προκειμένου να πραγματοποιεί συμπληρωματικές μεταβιβάσεις μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή, ανάλογα με την περίπτωση, περιουσιακών στοιχείων του υπό εξυγίανση ιδρύματος,

β) αναμεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από το μεταβατικό ίδρυμα στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, ή μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας στους αρχικούς κατόχους τους, ενώ το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή οι αρχικοί κάτοχοι δεν μπορούν να αντιταχθούν στην αναμεταβίβαση, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι όροι της παραγράφου 6,

γ) να μεταβιβάζει μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας ή περιουσιακά στοιχεία, από το μεταβατικό ίδρυμα σε τρίτους.

6. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να αναμεταβιβάζει μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας ή περιουσιακά στοιχεία από το μεταβατικό ίδρυμα στο υπό εξυγίανση ίδρυμα εάν συντρέχει μία από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) η δυνατότητα να μπορούν να αναμεταβιβάζονται οι συγκεκριμένες μετοχές ή άλλοι τίτλοι ιδιοκτησίας, ή περιουσιακά στοιχεία προβλέπεται ρητώς στην απόφαση της παραγράφου 1,

β) οι συγκεκριμένες μετοχές ή άλλοι τίτλοι ιδιοκτησίας, περιουσιακά στοιχεία δεν εμπίπτουν, ούτε πληρούν τις προϋποθέσεις για να εμπίπτουν, στις κατηγορίες μεταβιβαστέων μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας ή περιουσιακών στοιχείων που καθορίζονται στην απόφαση της παραγράφου 1.

Κάθε τέτοια αναμεταβίβαση πραγματοποιείται εντός του χρόνου και με τους τυχόν όρους που ρητώς ορίζονται στη σχετική απόφαση.

7. Οι μεταβιβάσεις μεταξύ του υπό εξυγίανση ιδρύματος ή των αρχικών κατόχων των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, αφενός, και του μεταβατικού ιδρύματος, αφετέρου, υπόκεινται στις διασφαλίσεις που προβλέπονται στα άρθρα 73 έως 80,

8. Για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων παροχής υπηρεσιών ή για τους σκοπούς της εγκατάστασής του σε άλλο κράτος - μέλος, σύμφωνα με το ν. 4261/2014 ή την Οδηγία 2014/65/ΕΕ, εφαρμόζεται η παράγραφος 11 του άρθρου 38.

Για άλλους σκοπούς, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να ορίζει ότι το μεταβατικό ίδρυμα θεωρείται ότι αποτελεί συνέχεια του υπό εξυγίανση ιδρύματος και έχει τη δυνατότητα να συνεχίσει να ασκεί κάθε δικαίωμα που ασκούσε το υπό εξυγίανση ίδρυμα όσον αφορά τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία.

9. Για τους σκοπούς της άσκησης δικαιωμάτων συμμετοχής και πρόσβασης του μεταβατικού ιδρύματος σε συστήματα πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού, σε χρηματιστήρια αξιών, συστήματα αποζημίωσης επενδυτών και συστήματα εγγύησης καταθέσεων εφαρμόζεται η παράγραφος 12 του άρθρου 38.

10. Με την επιφύλαξη των άρθρων 73 έως 80, οι μέτοχοι ή οι πιστωτές του υπό εξυγίανση ιδρύματος και άλλα τρίτα μέρη των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεν μεταβιβάζονται στο μεταβατικό ίδρυμα, δεν έχουν δικαιώματα, άμεσα ή έμμεσα, επί των περιουσιακών στοιχείων, που μεταβιβάζονται στο μεταβατικό ίδρυμα, έναντι του διοικητικού συμβουλίου του ή έναντι των ανώτερων διοικητικών στελεχών του.

11. Από τους στόχους του μεταβατικού ιδρύματος δεν προκύπτει καμία υποχρέωση ή ευθύνη έναντι των μετόχων ή πιστωτών του υπό εξυγίανση ιδρύματος, και το διοικητικό συμβούλιο ή τα ανώτερα διοικητικά στελέχη δεν υπέχουν καμία ευθύνη έναντι αυτών των μετόχων και πιστωτών για πράξεις και παραλείψεις κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, παρά μόνον για δόλο ή βαριά αμέλεια και εφόσον θίγονται άμεσα τα δικαιώματα αυτών των μετόχων και πιστωτών.

Άρθρο 41
Λειτουργία του μεταβατικού ιδρύματος
(άρθρο 41 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Το μεταβατικό ίδρυμα λειτουργεί τηρουμένων των ακόλουθων απαιτήσεων:

α) το περιεχόμενο της συστατικής πράξης του μεταβατικού ιδρύματος εγκρίνεται από την αρχή εξυγίανσης,

β) η αρχή εξυγίανσης διορίζει ή εγκρίνει, αν η ίδια δεν είναι μέτοχος ή δεν είναι ο μόνος μέτοχος, το διοικητικό συμβούλιο του μεταβατικού ιδρύματος,

γ) η αρχή εξυγίανσης εγκρίνει τις αποδοχές των μελών του διοικητικού συμβουλίου και καθορίζει τις αρμοδιότητές τους,

δ) η αρχή εξυγίανσης εγκρίνει τη στρατηγική και το προφίλ κινδύνου του μεταβατικού ιδρύματος,

ε) το μεταβατικό ίδρυμα λαμβάνει άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με το ν. 4261/2014 και το ν. 3606/2007, αναλόγως με την περίπτωση, και διαθέτει την αναγκαία άδεια για να ασκεί τις δραστηριότητες ή τις υπηρεσίες που αναλαμβάνει δυνάμει της μεταβίβασης που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 63,

στ) το μεταβατικό ίδρυμα πληροί τις εποπτικές απαιτήσεις και υπόκειται σε εποπτεία, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 575/2013, το ν. 4261/2014 και το ν. 3606/2007, αναλόγως με την περίπτωση,

ζ) η λειτουργία του μεταβατικού ιδρύματος συνάδει προς τους κανόνες της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις, και η αρχή εξυγίανσης μπορεί να θέσει σχετικούς περιορισμούς στις δραστηριότητές του.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των περιπτώσεων ε΄ και στ΄, και εφόσον αυτό απαιτείται προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι εξυγίανσης, το μεταβατικό ίδρυμα μπορεί να συσταθεί και να λάβει άδεια λειτουργίας χωρίς να συμμορφώνεται με τις διατάξεις του ν. 4261/2014 και του ν. 3606/2007 για σύντομο χρονικό διάστημα κατά την έναρξη της λειτουργίας του. Προς το σκοπό αυτόν, η αρχή εξυγίανσης υποβάλλει σχετικό αίτημα στην αρμόδια αρχή, η οποία σε περίπτωση που αποφασίσει να χορηγήσει την εν λόγω άδεια, υποδεικνύει την περίοδο για την οποία το μεταβατικό ίδρυμα απαλλάσσεται από τη συμμόρφωση με τις ως άνω διατάξεις.

2. Με την επιφύλαξη τυχόν περιορισμών που επιβάλλονται σύμφωνα με τους κανόνες της ΕΕ περί ανταγωνισμού, η διοίκηση του μεταβατικού ιδρύματος διευθύνει το μεταβατικό ίδρυμα με σκοπό τη διατήρηση της πρόσβασης σε βασικές λειτουργίες και την πώληση του ιδρύματος, ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και των περιουσιακών του στοιχείων, σε έναν ή περισσότερους αγοραστές προερχόμενους από τον ιδιωτικό τομέα, όταν οι συνθήκες είναι κατάλληλες και εντός της χρονικής περιόδου που ορίζεται στην παράγραφο 5 ή, κατά περίπτωση, στην παράγραφο 6.

3. Η αρχή εξυγίανσης αποφασίζει ότι το μεταβατικό ίδρυμα δεν αποτελεί πλέον μεταβατικό ίδρυμα κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 40 εφόσον:

α) το μεταβατικό ίδρυμα συγχωνεύεται με άλλη οντότητα ή

β) το μεταβατικό ίδρυμα παύει να πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 40 ή

γ) πωλούνται εξ ολοκλήρου ή σχεδόν εξ ολοκλήρου τα περιουσιακά στοιχεία του μεταβατικού ιδρύματος σε τρίτο μέρος ή

δ) λήγει η χρονική περίοδος που ορίζεται στην παράγραφο 5 ή, αναλόγως με την περίπτωση, στην παράγραφο 6 ή

ε) έχουν ρευστοποιηθεί τα περιουσιακά στοιχεία του μεταβατικού ιδρύματος και οι υποχρεώσεις του έχουν εκπληρωθεί στο σύνολό τους.

4. Σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης επιδιώκει την πώληση του μεταβατικού ιδρύματος ή των περιουσιακών του στοιχείων, το μεταβατικό ίδρυμα ή τα σχετικά περιουσιακά στοιχεία τίθενται προς πώληση δημόσια και με διαφανή τρόπο, χωρίς ουσιώδεις ανακρίβειες στην περιγραφή τους και χωρίς αδικαιολόγητη εύνοια προς υποψήφιους αγοραστές ή διακρίσεις μεταξύ υποψήφιων αγοραστών.

Κάθε τέτοια πώληση πραγματοποιείται με όρους αγοράς, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων και σύμφωνα με τους κανόνες της ΕΕ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.

5. Αν δεν προκύψει κανένα από τα συμβάντα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄, β΄, γ΄ και ε΄ της παραγράφου 3, η αρχή εξυγίανσης θέτει σε εκκαθάριση το μεταβατικό ίδρυμα στο πλαίσιο των συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας το συντομότερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση μετά το πέρας δύο ετών από την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η τελευταία μεταβίβαση από το υπό εξυγίανση ίδρυμα στο μεταβατικό ίδρυμα.

6. Η αρχή εξυγίανσης δύναται να παρατείνει τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 5 για μία ή περισσότερες ετήσιες περιόδους, όταν:

α) με την εν λόγω παράταση υποστηρίζονται τα αποτελέσματα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄, β΄, γ΄ και ε΄ της παραγράφου 3 ή

β) η εν λόγω παράταση είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της συνέχειας των βασικών τραπεζικών ή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

7. Κάθε απόφαση της αρχής εξυγίανσης να παρατείνει τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 5 αιτιολογείται και περιλαμβάνει λεπτομερή αξιολόγηση της κατάστασης που δικαιολογεί την παράταση, συμπεριλαμβανομένων των συνθηκών και των προοπτικών της αγοράς.

8. Σε περίπτωση που οι λειτουργίες του μεταβατικού ιδρύματος παύσουν υπό τις συνθήκες που αναφέρονται στις περιπτώσεις γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 3 το μεταβατικό ίδρυμα εκκαθαρίζεται στο πλαίσιο των συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 του άρθρου 37, τυχόν έσοδα από την περάτωση της λειτουργίας του μεταβατικού ιδρύματος αποδίδονται στους μετόχους του μεταβατικού ιδρύματος.

9. Σε περίπτωση που ένα μεταβατικό ίδρυμα χρησιμοποιείται για τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων περισσότερων του ενός ιδρυμάτων υπό εξυγίανση, η υποχρέωση της παραγράφου 8 αφορά τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις που έχουν μεταβιβαστεί από κάθε ένα από τα υπό εξυγίανση ιδρύματα και όχι το ίδιο το μεταβατικό ίδρυμα.

Άρθρο 42
Διαχωρισμός περιουσιακών στοιχείων
(άρθρο 42 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να μεταβιβάζει με απόφασή της περιουσιακά στοιχεία, ιδίως δε δικαιώματα, υποχρεώσεις και συμβατικές σχέσεις ενός υπό εξυγίανση ιδρύματος ή ενός μεταβατικού ιδρύματος σε μία ή περισσότερες εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων. Η παράγραφος 2 του άρθρου 38 εφαρμόζεται αναλόγως.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 110, για τη μεταβίβαση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν απαιτείται η συγκατάθεση των μετόχων των ιδρυμάτων υπό εξυγίανση ή οποιουδήποτε τρίτου μέρους πλην του μεταβατικού ιδρύματος και χωρίς να εφαρμόζονται οι διαδικαστικές απαιτήσεις του εταιρικού και του αξιογραφικού δικαίου.

2. Για τους σκοπούς του διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων είναι το νομικό πρόσωπο που πληροί σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ανήκει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει ή ελέγχεται από μία ή περισσότερες αρχές στις οποίες συμπεριλαμβάνεται το Ταμείο Εξυγίανσης ή η αρχή εξυγίανσης, και ελέγχεται από την αρχή εξυγίανσης,

β) έχει δημιουργηθεί με σκοπό να λάβει ορισμένα ή όλα τα περιουσιακά στοιχεία ενός ή περισσοτέρων ιδρυμάτων υπό εξυγίανση ή ενός μεταβατικού ιδρύματος.

3. Η εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων διαχειρίζεται τα περιουσιακά στοιχεία που μεταβιβάζονται σε αυτήν προς μεγιστοποίηση της αξίας τους μέχρι την πώληση ή την οργανωμένη ρευστοποίησή τους.

4. Για τη λειτουργία της εταιρείας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, η αρχή εξυγίανσης:

α) εγκρίνει το καταστατικό της,

β) διορίζει ή εγκρίνει, αν η ίδια δεν είναι μέτοχος ή δεν είναι ο μόνος μέτοχος, το διοικητικό της συμβούλιο,

γ) εγκρίνει τις αποδοχές των μελών του διοικητικού συμβουλίου και καθορίζει τις αρμοδιότητες εκάστου,

δ) εγκρίνει τη στρατηγική και το προφίλ κινδύνου της εταιρείας.

5. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να ασκεί την εξουσία που ορίζεται στην παράγραφο 1 όσον αφορά τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, μόνο εφόσον:

α) η κατάσταση της αγοράς για αυτά τα περιουσιακά στοιχεία είναι πιθανό να έχει δυσμενείς επιπτώσεις σε μία ή περισσότερες χρηματοπιστωτικές αγορές σε περίπτωση ρευστοποίησης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας,

β) η μεταβίβαση είναι απαραίτητη προκειμένου να διασφαλισθεί η εύρυθμη λειτουργία του υπό εξυγίανση ιδρύματος ή του μεταβατικού ιδρύματος ή

γ) η μεταβίβαση είναι απαραίτητη προκειμένου να μεγιστοποιηθούν τα έσοδα από τη ρευστοποίηση.

6. Όταν εφαρμόζει το διαχωρισμό περιουσιακών στοιχείων, η αρχή εξυγίανσης προσδιορίζει το αντάλλαγμα έναντι του οποίου μεταβιβάζονται τα περιουσιακά στοιχεία στην εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 36 και σύμφωνα με τους κανόνες της ΕΕ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις. Το αντάλλαγμα μπορεί να είναι συμβολικό ή αρνητικό.

7. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 του άρθρου

37, κάθε αντάλλαγμα που καταβάλλεται από την εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων αναφορικά με τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτά άμεσα από το ίδρυμα υπό εξυγίανση καταβάλλεται στο τελευταίο. Το αντάλλαγμα μπορεί να καταβάλλεται υπό μορφή χρεωστικών τίτλων που εκδίδονται από την εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων.

8. Σε περίπτωση που έχει συσταθεί μεταβατικό ίδρυμα, η εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων μπορεί, μετά τη σύστασή του, να αποκτήσει περιουσιακά στοιχεία από το μεταβατικό ίδρυμα.

9. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από το υπό εξυγίανση ίδρυμα σε μία ή περισσότερες εταιρίες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σε περισσότερες από μία περιπτώσεις, καθώς επίσης και να αναμεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία από μία ή περισσότερες εταιρίες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων προς το ίδρυμα υπό εξυγίανση, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι όροι της παραγράφου 10.

Το ίδρυμα υπό εξυγίανση υποχρεούται να δεχθεί εκ νέου κάθε τέτοιο περιουσιακό στοιχείο.

10. Η αναμεταβίβαση κατά την προηγούμενη παράγραφο είναι δυνατή στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν η δυνατότητα αναμεταβίβασης των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων δηλώνεται ρητώς στην απόφαση της παραγράφου 1 ή

β) όταν τα συγκεκριμένα, περιουσιακά στοιχεία δεν εμπίπτουν στις κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων που διευκρινίζονται στην απόφαση της παραγράφου 1 ή δεν πληρούν τις προϋποθέσεις μεταβίβασης κατά την εν λόγω απόφαση.

Στις ως άνω περιπτώσεις η αναμεταβίβαση πραγματοποιείται εντός του χρόνου και με τους τυχόν όρους που ρητώς ορίζονται στη σχετική απόφαση.

11. Οι μεταβιβάσεις μεταξύ του υπό εξυγίανση ιδρύματος και της εταιρείας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων υπόκεινται στις διασφαλίσεις για τις μερικές μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων, οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 73 έως 80.

12. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 73 έως 80, οι μέτοχοι και οι πιστωτές του υπό εξυγίανση ιδρύματος, όπως και άλλα τρίτα μέρη, των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεν μεταβιβάζονται στην εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, δεν έχουν δικαιώματα, άμεσα ή έμμεσα, επί των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων ούτε έναντι του διοικητικού συμβουλίου της ή των ανώτερων διοικητικών στελεχών της.

13. Από τους στόχους της εταιρείας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων δεν απορρέει καμία υποχρέωση ή ευθύνη έναντι των μετόχων ή πιστωτών του ιδρύματος υπό εξυγίανση, και το διοικητικό συμβούλιο ή τα ανώτερα διοικητικά στελέχη της δεν υπέχουν καμία ευθύνη έναντι αυτών των μετόχων και πιστωτών για πράξεις και παραλείψεις κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, παρά μόνον για δόλο ή βαριά αμέλεια και αν θίγονται άμεσα τα δικαιώματα αυτών των μετόχων και πιστωτών.

Άρθρο 43
Αναδιάρθρωση παθητικού
(άρθρο 43 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Με απόφαση της αρχής εξυγίανσης, που εκδίδεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και τα άρθρα 44 και 46 έως 50, μπορεί να εφαρμόζεται η αναδιάρθρωση παθητικού.

2. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να εφαρμόζει την αναδιάρθρωση παθητικού για την επίτευξη των στόχων και σύμφωνα με τις γενικές αρχές της εξυγίανσης όπως προσδιορίζονται στα άρθρα 31 και 34, για οποιονδήποτε από τους εξής σκοπούς:

α) για την ανακεφαλαιοποίηση ενός ιδρύματος ή μίας οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, που πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης σε βαθμό τέτοιο ώστε:

αα) να αποκαθίσταται η δυνατότητα του ιδρύματος ή της οντότητας να συμμορφώνεται με τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας του (εφόσον τέτοιες προϋποθέσεις υφίστανται για το ίδρυμα ή την οντότητα),

ββ) να διασφαλίζεται η συνέχιση των δραστηριοτήτων για τις οποίες έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το ν. 4261/2014 ή το ν. 3606/2007 και

γγ) να διατηρηθεί η εμπιστοσύνη της αγοράς στο εν λόγω ίδρυμα ή την οντότητα·

β) για τη μετατροπή σε μετοχικό κεφάλαιο ή τη μείωση της αξίας των υποχρεώσεων ή των χρεωστικών τίτλων που μεταβιβάζονται:

αα) σε μεταβατικό ίδρυμα, με σκοπό την παροχή κεφαλαίου σε αυτό, ή

ββ) στο πλαίσιο εφαρμογής της εντολής μεταβίβασης ή του διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων.

3. Σε περίπτωση όπου ευλόγως διαφαίνεται ότι η εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού, σε συνδυασμό με άλλα σχετικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που εφαρμόζονται σύμφωνα με το σχέδιο αναδιοργάνωσης του άρθρου 52, θα αποκαταστήσει τη χρηματοοικονομική ευρωστία και τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να εφαρμόζει την αναδιάρθρωση παθητικού για το σκοπό που αναφέρεται στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 2.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να εφαρμόζει οποιοδήποτε από τα μέτρα εξυγίανσης που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 37, και την αναδιάρθρωση παθητικού που αναφέρεται στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 2.

4. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να εφαρμόζει την αναδιάρθρωση του παθητικού σε όλα τα ιδρύματα ή τις οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, διατηρώντας ή μεταβάλλοντας τη νομική μορφή του εν λόγω ιδρύματος ή της οντότητας.

Άρθρο 44
Πεδίο εφαρμογής της αναδιάρθρωσης παθητικού
(άρθρο 44 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αναδιάρθρωση παθητικού μπορεί να εφαρμόζεται σε όλες τις υποχρεώσεις του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 ή 3 του παρόντος άρθρου.

2. Η αρχή εξυγίανσης δεν ασκεί τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής όσον αφορά τις ακόλουθες υποχρεώσεις, ανεξαρτήτως αν αυτές διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους - μέλους ή τρίτης χώρας:

α) τις εγγυημένες καταθέσεις,

β) τις υποχρεώσεις που καλύπτονται με εξασφάλιση,

συμπεριλαμβανομένων των καλυμμένων ομολόγων και των υποχρεώσεων υπό μορφή χρηματοπιστωτικών μέσων που χρησιμοποιούνται για σκοπούς αντιστάθμισης κινδύνου, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των συνολικών στοιχείων κάλυψης και εξασφαλίζονται, κατά τρόπο παρόμοιο με αυτόν των καλυμμένων ομολόγων,

γ) κάθε υποχρέωση που προκύπτει από την κατοχή περιουσιακών στοιχείων πελατών ή χρημάτων των πελατών, συμπεριλαμβανομένων περιουσιακών στοιχείων πελατών ή χρημάτων των πελατών που διακρατούν για λογαριασμό τους οι Οργανισμοί Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (Ο.Σ.Ε.Κ.Α.), όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του ν. 4099/2012, ή οι Οργανισμοί Εναλλακτικών Επενδύσεων (Ο.Ε.Ε.), όπως ορίζεται στην περίπτωση α΄ της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4209/2013 (Α΄ 253), υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πελάτες προστατεύονται κατά την ισχύουσα νομοθεσία περί αφερεγγυότητας,

δ) κάθε υποχρέωση που προκύπτει από καταπιστευτική σχέση μεταξύ του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 (ως καταπιστευματοδόχου) και ενός άλλου προσώπου (ως δικαιούχου), υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω δικαιούχος προστατεύεται με βάση την ισχύουσα νομοθεσία περί αφερεγγυότητας ή από τις διατάξεις του αστικού δικαίου,

ε) τις υποχρεώσεις προς ιδρύματα, εξαιρουμένων των μελών του ομίλου, οι οποίες έχουν αρχική ληκτότητα μικρότερη των επτά (7) ημερών,

στ) τις υποχρεώσεις που έχουν εναπομένουσα ληκτότητα μικρότερη των επτά (7) ημερών, έναντι συστημάτων ή διαχειριστών συστημάτων που ορίζονται σύμφωνα με το ν. 2789/2000 ή έναντι συμμετεχόντων σε αυτά και που προκύπτουν από τη συμμετοχή στα εν λόγω συστήματα,

ζ) τις καταθέσεις του Τ.Ε.Κ.Ε. και του Συνεγγυητικού,

η) τις υποχρεώσεις σε οποιονδήποτε από:

αα) τους εργαζομένους όσον αφορά δεδουλευμένες αποδοχές, αποζημιώσεις καταγγελίας, συνταξιοδοτικά δικαιώματα ή άλλες σταθερές αποδοχές, εκτός από τη μεταβλητή συνιστώσα των αποδοχών που δεν ρυθμίζεται από συλλογική σύμβαση. Η μεταβλητή συνιστώσα των αποδοχών των προσώπων που αναλαμβάνουν σημαντικούς κινδύνους, όπως ορίζεται στην παρ. 3 του άρθρου 84 του ν. 4261/2014 δεν εμπίπτει στην υποπερίπτωση αυτή. Στην υποπερίπτωση αυτή εμπίπτουν οι έναντι δικηγόρων υποχρεώσεις της περίπτωσης γ΄ του άρθρου 154 του Πτωχευτικού Κώδικα.

ββ) τους εμπορικούς πιστωτές ή προμηθευτές, που συνδέονται με την παροχή αγαθών και υπηρεσιών στο ίδρυμα ή στην οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, τα οποία είναι κρίσιμα για την καθημερινή λειτουργία του, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών πληροφορικής, κοινής ωφελείας, καθώς και της ενοικίασης, συντήρησης και φροντίδας των εγκαταστάσεων,

γγ) τις φορολογικές αρχές και τις αρχές κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές είναι προνομιούχες σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία,

δδ) τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

3. Όλα τα εξασφαλισμένα περιουσιακά στοιχεία που σχετίζονται με τα συνολικά στοιχεία κάλυψης καλυμμένων ομολογιών πρέπει να μην θίγονται, να παραμένουν διαχωρισμένα και να έχουν επαρκή χρηματοδότηση. Το προηγούμενο εδάφιο και η περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 ανωτέρω δεν εμποδίζουν την αρχή εξυγίανσης, όπου ενδείκνυται, να ασκεί τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής όσον αφορά οποιοδήποτε μέρος μιας εξασφαλισμένης υποχρέωσης που υπερβαίνει την αξία της εξασφάλισης.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων περί μεγάλων ανοιγμάτων του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 και του ν. 4261/2014, προκειμένου να υπάρχει δυνατότητα εξυγίανσης των ιδρυμάτων και ομίλων, η αρχή εξυγίανσης περιορίζει, σύμφωνα με την περίπτωση β΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 25, το βαθμό στον οποίο άλλα ιδρύματα κατέχουν υποχρεώσεις επιλέξιμες για την αναδιάρθρωση παθητικού, εκτός από τις υποχρεώσεις τις οποίες κατέχουν μέλη του ίδιου ομίλου.

5. Σε εξαιρετικές περιστάσεις, όταν εφαρμόζεται η αναδιάρθρωση παθητικού, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να εξαιρεί συνολικά ή εν μέρει ορισμένες υποχρεώσεις από την άσκηση των εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής όταν:

α) η συγκεκριμένη υποχρέωση δεν είναι δυνατόν να περιληφθεί στην εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού εντός εύλογου χρόνου, παρά τις εύλογες προσπάθειες της αρχής εξυγίανσης,

β) η εξαίρεση είναι απολύτως αναγκαία και αναλογική προκειμένου να επιτευχθεί η συνέχεια των κρίσιμων και των βασικών επιχειρηματικών λειτουργιών κατά τρόπο που να διατηρεί την ικανότητα του υπό εξυγίανση ιδρύματος να συνεχίζει τις σημαντικές λειτουργίες, υπηρεσίες και συναλλαγές του,

γ) η εξαίρεση είναι απολύτως αναγκαία και αναλογική προκειμένου να αποφευχθεί μια ευρεία μετάδοση κινδύνου, ιδίως όσον αφορά τις επιλέξιμες καταθέσεις φυσικών προσώπων και πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, η οποία θα διατάρασσε σοβαρά τη λειτουργία και την υποδομή των χρηματοοικονομικών αγορών κατά τρόπο που θα μπορούσε να προκαλέσει μεγάλη αναστάτωση στην οικονομία της Ελλάδας ή της ΕΕ, ή

δ) η εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού στις εν λόγω υποχρεώσεις θα προκαλούσε απομείωση αξίας τέτοια, ώστε οι ζημίες για τους λοιπούς πιστωτές θα ήταν μεγαλύτερες από ό,τι εάν οι εν λόγω υποχρεώσεις εξαιρούντο από την αναδιάρθρωση παθητικού.

6. Οι εξαιρέσεις δυνάμει της παραγράφου 5 μπορούν να εφαρμόζονται είτε για να εξαιρεθεί πλήρως μια υποχρέωση από την απομείωση είτε για να περιοριστεί ο βαθμός απομείωσής της. Όταν η αρχή εξυγίανσης αποφασίζει να εξαιρέσει συνολικά ή εν μέρει μια επιλέξιμη υποχρέωση ή μια κατηγορία επιλέξιμων υποχρεώσεων δυνάμει της παρούσας παραγράφου, το επίπεδο απομείωσης ή μετατροπής που εφαρμόζεται σε άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις μπορεί να αυξηθεί προκειμένου να ληφθούν υπόψη τέτοιες εξαιρέσεις, υπό τον όρο ότι ως προς το επίπεδο απομείωσης και μετατροπής που εφαρμόζεται σε άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις τηρείται η αρχή της περίπτωσης ζ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 34.

7. Όταν η αρχή εξυγίανσης αποφασίζει να εξαιρέσει συνολικά ή εν μέρει μια επιλέξιμη υποχρέωση ή μια κατηγορία επιλέξιμων υποχρεώσεων λαμβάνει υπόψη τα εξής:

α) την αρχή ότι οι ζημίες επιβαρύνουν πρώτους τους μετόχους και στη συνέχεια τους πιστωτές του υπό εξυγίανση ιδρύματος κατά σειρά κατάταξης,

β) το επίπεδο της ικανότητας απορρόφησης ζημιών που θα διατηρούσε το υπό εξυγίανση ίδρυμα εάν είχε εξαιρεθεί η υποχρέωση ή κατηγορία υποχρεώσεων, και

γ) την ανάγκη διατήρησης επαρκών πόρων για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης.

8. Όταν μια αρχή εξυγίανσης αποφασίζει να εξαιρέσει συνολικά ή εν μέρει μια επιλέξιμη υποχρέωση ή κατηγορία επιλέξιμων υποχρεώσεων και οι ζημίες που θα προέκυπταν από τις εν λόγω υποχρεώσεις δεν έχουν μετακυλιστεί πλήρως σε άλλους πιστωτές, το Ταμείο Εξυγίανσης μπορεί να συνεισφέρει στο υπό εξυγίανση ίδρυμα ώστε να επιτύχει τους ακόλουθους στόχους σωρευτικά ή διαζευκτικά:

α) να καλυφθούν τυχόν ζημίες που δεν απορροφήθηκαν από τις επιλέξιμες υποχρεώσεις και να μηδενισθεί η διαφορά αξίας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του υπό εξυγίανση ιδρύματος σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 46,

β) να αγοράσει μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας ή κεφαλαιακά μέσα του υπό εξυγίανση ιδρύματος, προκειμένου να ανακεφαλαιοποιηθεί το ίδρυμα σύμφωνα με την περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 46.

9. Το Ταμείο Εξυγίανσης προβαίνει στη συνεισφορά της παραγράφου 8 μόνον όταν:

α) οι μέτοχοι, οι κάτοχοι άλλων τίτλων ιδιοκτησίας και οι κάτοχοι σχετικών κεφαλαιακών μέσων και άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων, μέσω απομείωσης, μετατροπής ή με άλλο τρόπο, έχουν συνεισφέρει στην απορρόφηση των ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση με ποσό που αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 8% των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, ως είχαν κατά τον χρόνο που έλαβαν χώρα οι ενέργειες εξυγίανσης και σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 36, και

β) η συνεισφορά του Ταμείου Εξυγίανσης δεν υπερβαίνει το 5% των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, ως είχαν κατά τον χρόνο που έλαβαν χώρα οι ενέργειες εξυγίανσης και σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 36.

10. Η συνεισφορά του Ταμείου Εξυγίανσης που αναφέρεται στην παράγραφο 6 μπορεί να χρηματοδοτηθεί με:

α) το διαθέσιμο στο Ταμείο Εξυγίανσης ποσό που συγκεντρώθηκε μέσω των εισφορών των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα και των υποκαταστημάτων τρίτης χώρας σύμφωνα με το άρθρο 98,

β) το ποσό που μπορεί να αντληθεί μέσω έκτακτων εκ των υστέρων εισφορών σύμφωνα με το άρθρο 99 εντός περιόδου τριών ετών, και

γ) εφόσον τα αναφερόμενα στις περιπτώσεις α΄ και β΄ της παρούσας παραγράφου ποσά δεν επαρκούν, με ποσά που συγκεντρώνονται από εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 100.

11. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις η αρχή εξυγίανσης μπορεί να αναζητήσει περαιτέρω χρηματοδότηση από εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης αφού προηγουμένως:

α) έχει καλυφθεί το όριο του 5% που προβλέπεται στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 9 και

β) έχουν απομειωθεί ή μετατραπεί πλήρως όλες οι μη εξασφαλισμένες, μη προνομιούχες υποχρεώσεις, πλην των επιλέξιμων καταθέσεων.

Ως εναλλακτική ή επιπρόσθετη λύση, όταν πληρούνται οι όροι του πρώτου εδαφίου, το Ταμείο Εξυγίανσης μπορεί να προβεί σε εισφορά από πόρους που συγκεντρώθηκαν μέσω τακτικών εκ των προτέρων εισφορών σύμφωνα με το άρθρο 98 και οι οποίες δεν έχουν χρησιμοποιηθεί ακόμα.

12. Κατά παρέκκλιση από την περίπτωση α΄ της παραγράφου 9, το Σκέλος Εξυγίανσης του Τ.Ε.Κ.Ε. μπορεί επίσης να προβεί σε συνεισφορά όπως προβλέπεται στην παράγραφο 8, υπό τον όρο ότι:

α) η συνεισφορά στην απορρόφηση των ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση που αναφέρεται στην περίπτωση α) της παραγράφου 9 ισούται με ποσό τουλάχιστον ίσο με το 20% των σταθμισμένων βάσει κινδύνου στοιχείων του ενεργητικού του σχετικού ιδρύματος,

β) έχει στη διάθεσή του, μέσω τακτικών εκ των προτέρων εισφορών (μη συμπεριλαμβανομένων των εισφορών του Σκέλους Κάλυψης Καταθέσεων του Τ.Ε.Κ.Ε.), που συγκεντρώθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 98, ποσό το οποίο ισούται τουλάχιστον με το 3% των εγγυημένων καταθέσεων όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα, και

γ) το σχετικό ίδρυμα διαθέτει στοιχεία ενεργητικού με αξία μικρότερη των εννιακοσίων (900) δισεκατομμυρίων ευρώ σε ενοποιημένη βάση.

13. Πριν από τη χρήση της δυνατότητας εξαίρεσης υποχρέωσης δυνάμει των παραγράφων 5 και 6, η αρχή εξυγίανσης ειδοποιεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αν η εξαίρεση απαιτεί συνεισφορά από το Ταμείο Εξυγίανσης ή από εναλλακτική πηγή χρηματοδότησης σύμφωνα με τις παραγράφους 8 έως 12, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δύναται, εντός 24 ωρών από την παραλαβή της σχετικής ειδοποίησης, ή εντός μεγαλύτερου διαστήματος κατόπιν της συγκατάθεσης της αρχής εξυγίανσης, να απαγορεύσει ή να απαιτήσει τροποποιήσεις στην προτεινόμενη εξαίρεση αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου και των κατ' εξουσιοδότηση εκδοθησομένων πράξεων προκειμένου να διαφυλαχθεί η ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς. Τα ανωτέρω ισχύουν χωρίς να θίγεται η εφαρμογή του πλαισίου των κανόνων της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Άρθρο 45
Εφαρμογή της ελάχιστης απαίτησης
(άρθρο 45 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Τα ιδρύματα πληρούν ανά πάσα στιγμή την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων. Η ελάχιστη απαίτηση υπολογίζεται ως το ποσό των ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων εκφρασμένο ως ποσοστό επί τοις εκατό του συνόλου των υποχρεώσεων και των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από παράγωγα περιέχονται στις συνολικές υποχρεώσεις εφόσον αναγνωρίζονται πλήρως τα δικαιώματα εκκαθαριστικού συμψηφισμού του αντισυμβαλλομένου.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, η αρχή εξυγίανσης εξαιρεί τα πιστωτικά ιδρύματα ενυπόθηκης πίστης που χρηματοδοτούνται από καλυμμένες ομολογίες και τα οποία δεν επιτρέπεται να αποδέχονται καταθέσεις, από την υποχρέωση της τήρησης, ανά πάσα στιγμή, της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, δεδομένου ότι:

α) τα ιδρύματα αυτά εκκαθαρίζονται μέσω των συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας ή εξυγιαίνονται μέσω των διαδικασιών των άρθρων 38, 40 ή 42, και

β) οι ανωτέρω συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, ή άλλες διαδικασίες, εξασφαλίζουν ότι οι πιστωτές των εν λόγω ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων κατά περίπτωση όσων κατέχουν καλυμμένες ομολογίες, υφίστανται ζημίες κατά τρόπο που ανταποκρίνεται στους στόχους της εξυγίανσης.

3. Οι επιλέξιμες υποχρεώσεις περιέχονται στο ποσό των ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μόνον εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το μέσο έχει εκδοθεί και καταβληθεί πλήρως,

β) η υποχρέωση δεν οφείλεται στο ίδιο το ίδρυμα, δεν εξασφαλίζεται ούτε αποτελεί αντικείμενο εγγύησης από το ίδιο το ίδρυμα,

γ) η αγορά του μέσου δεν χρηματοδοτήθηκε άμεσα ή έμμεσα από το ίδρυμα,

δ) η υποχρέωση έχει εναπομένουσα ληκτότητα τουλάχιστον ενός έτους,

ε) η υποχρέωση δεν προέρχεται από παράγωγο μέσο,

στ) η υποχρέωση δεν προκύπτει από κατάθεση η οποία τυγχάνει προνομιακής κατάταξης σύμφωνα με το άρθρο 103.

Για τους σκοπούς της περίπτωσης δ΄ όταν μια υποχρέωση παρέχει στον κάτοχό της το δικαίωμα πρόωρης εξόφλησης ως λήξη της εν λόγω υποχρέωσης θεωρείται η ημέρα κατά την οποία ασκείται το δικαίωμα αυτό.

4. Όταν μια υποχρέωση διέπεται από το δίκαιο τρίτης χώρας, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτήσει από το ίδρυμα να τεκμηριώσει ότι οποιαδήποτε απόφαση αρχής εξυγίανσης σχετικά με την απομείωση ή μετατροπή της εν λόγω υποχρέωσης θα εκτελεστεί σύμφωνα με το δίκαιο της εν λόγω τρίτης χώρας, λαμβάνοντας υπόψη τους όρους της σύμβασης που διέπει την υποχρέωση, τις διεθνείς συμφωνίες περί αναγνώρισης των διαδικασιών εξυγίανσης και άλλα συναφή θέματα. Αν η αρχή εξυγίανσης κρίνει ότι η απόφαση δεν θα παρήγαγε αποτέλεσμα υπό το δίκαιο της εν λόγω τρίτης χώρας, η υποχρέωση δεν συνυπολογίζεται για την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων.

5. Η ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων κάθε ιδρύματος, δυνάμει της παραγράφου 1, καθορίζεται από την αρχή εξυγίανσης, κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή, τουλάχιστον με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

α) την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι το ίδρυμα μπορεί να εξυγιανθεί μέσω της εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου, όπου ενδείκνυται, της αναδιάρθρωσης παθητικού, κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στους στόχους εξυγίανσης,

β) την ανάγκη να διασφαλιστεί, σε ενδεδειγμένες περιπτώσεις, ότι το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς επιλέξιμες υποχρεώσεις ώστε να εξασφαλίζεται ότι, σε περίπτωση εφαρμογής της αναδιάρθρωσης παθητικού, οι ζημίες μπορούν να απορροφηθούν και ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 του ιδρύματος μπορεί να αποκατασταθεί στο αναγκαίο επίπεδο προκειμένου το ίδρυμα να συνεχίζει να πληροί τις προϋποθέσεις απόκτησης της άδειας λειτουργίας, να συνεχίσει να ασκεί τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει του ν. 4261/2014 ή του ν. 3606/2007 και να διατηρηθεί επαρκής εμπιστοσύνη της αγοράς στο ίδρυμα ή την οντότητα,

γ) την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι, άν το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει τη δυνατότητα εξαίρεσης ορισμένων κατηγοριών επιλέξιμων υποχρεώσεων από την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού δυνάμει της παραγράφου 5 του άρθρου 44 ή τη δυνατότητα πλήρους μεταβίβασης ορισμένων κατηγοριών επιλέξιμων υποχρεώσεων σε αποδέκτη στο πλαίσιο μερικής μεταβίβασης, το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς λοιπές επιλέξιμες υποχρεώσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι οι ζημίες μπορούν να απορροφηθούν και ότι ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 του ιδρύματος μπορεί να αποκατασταθεί στο αναγκαίο επίπεδο προκειμένου το ίδρυμα να συνεχίζει να πληροί τις προϋποθέσεις απόκτησης της άδειας λειτουργίας και να συνεχίσει να ασκεί τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει του ν. 4261/2014 ή του ν. 3606/2007,

δ) το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο, το μοντέλο χρηματοδότησης και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος,

ε) το βαθμό στον οποίο θα μπορούσε να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης το Σκέλος Κάλυψης Καταθέσεων του Τ.Ε.Κ.Ε., σύμφωνα με το άρθρο 104,

στ) το βαθμό στον οποίο η αφερεγγυότητα του ιδρύματος θα μπορούσε να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, μεταξύ άλλων, εξαιτίας της μετάδοσης κινδύνων σε άλλα ιδρύματα, λόγω της διασύνδεσής του με αυτά ή με το υπόλοιπο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

6. Τα ιδρύματα συμμορφώνονται με τις ελάχιστες απαιτήσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο σε ατομική βάση. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί, κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή, να αποφασίσει να εφαρμόσει την ελάχιστη απαίτηση που προβλέπεται στο παρόν άρθρο σε οντότητα του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο β, γ΄ ή δ΄.

7. Επιπροσθέτως προς την παράγραφο 6, οι μητρικές επιχειρήσεις της ΕΕ πληρούν σε ενοποιημένη βάση τις ελάχιστες απαιτήσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Η ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις σε ενοποιημένο επίπεδο μιας μητρικής επιχείρησης της ΕΕ καθορίζεται από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, μετά από διαβούλευση με την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, σύμφωνα με την παράγραφο 8, τουλάχιστον επί τη βάσει των κριτηρίων που θεσπίζονται στην παράγραφο 5 και λαμβανομένου υπόψη κατά πόσον οι θυγατρικές του ομίλου σε τρίτες χώρες πρόκειται να εξυγιανθούν χωριστά σύμφωνα με το σχέδιο εξυγίανσης.

8. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και οι αρχές εξυγίανσης που είναι αρμόδιες για τις θυγατρικές σε ατομική βάση καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να ληφθεί κοινή απόφαση σχετικά με το ύψος της ελάχιστης απαίτησης που εφαρμόζεται σε ενοποιημένο επίπεδο.

Η κοινή απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη και διαβιβάζεται στη μητρική επιχείρηση της ΕΕ από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

Ελλείψει κοινής απόφασης εντός τεσσάρων μηνών, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου λαμβάνει απόφαση για την ελάχιστη απαίτηση που εφαρμόζεται σε ενοποιημένο επίπεδο, αφού συνεκτιμήσει δεόντως την αξιολόγηση των θυγατρικών που πραγματοποιείται από τις εμπλεκόμενες αρχές εξυγίανσης.

Εάν, κατά το τέλος της τετράμηνης περιόδου, οποιαδήποτε από τις σχετικές αρχές εξυγίανσης έχει παραπέμψει το ζήτημα στην Ε.Α.Τ. σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου αναβάλλει την απόφασή της και αναμένει την απόφαση της Ε.Α.Τ. βάση της παραγράφου 3 του άρθρου 19 του εν λόγω Κανονισμού, σύμφωνα με την οποία θα λάβει και την τελική της απόφαση. Η περίοδος των τεσσάρων μηνών θεωρείται ως περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω Κανονισμού. Το ζήτημα δεν μπορεί να παραπεμφθεί στην Ε.Α.Τ. μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης. Ελλείψει απόφασης της Ε.Α.Τ. εντός ενός μηνός, εφαρμόζεται η απόφαση της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

Η κοινή απόφαση και, ελλείψει κοινής απόφασης, η απόφαση που λαμβάνεται από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου είναι δεσμευτική για τις αρχές εξυγίανσης των εμπλεκόμενων κρατών - μελών.

Η κοινή απόφαση και κάθε απόφαση που λαμβάνεται ελλείψει κοινής απόφασης επανεξετάζεται και, όπου απαιτείται, επικαιροποιείται σε τακτική βάση.

9. Η αρχή εξυγίανσης ορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις που ισχύουν για τις θυγατρικές του ομίλου σε ατομική βάση. Οι εν λόγω ελάχιστες απαιτήσεις ορίζονται σε επίπεδο κατάλληλο για κάθε θυγατρική, λαμβάνοντας υπόψη:

α) τα κριτήρια της παραγράφου 5, ιδίως δε το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου της θυγατρικής, περιλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων της και

β) την απαίτηση σε ενοποιημένο επίπεδο που έχει οριστεί για τον όμιλο σύμφωνα με την παράγραφο 8.

Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και οι αρχές εξυγίανσης που είναι αρμόδιες για τις θυγατρικές σε ατομική βάση καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να ληφθεί κοινή απόφαση σχετικά με το επίπεδο της ελάχιστης απαίτησης που ισχύει για κάθε αντίστοιχη θυγατρική σε ατομικό επίπεδο.

Η κοινή απόφαση είναι πλήρως αιτιολογημένη και κοινοποιείται στις θυγατρικές και στο μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ από τις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών και από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου αντιστοίχως.

Ελλείψει κοινής απόφασης από τις αρχές εξυγίανσης εντός τεσσάρων μηνών εφαρμόζονται αναλόγως το τέταρτο, πέμπτο και έκτο εδάφιο της παραγράφου 8.

10. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου μπορεί να απαλλάξει εξ ολοκλήρου από την εφαρμογή της μεμονωμένης ελάχιστης απαίτησης ένα μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ, όταν:

α) αυτό συμμορφώνεται σε ενοποιημένη βάση με την ελάχιστη απαίτηση της παραγράφου 7, και

β) η αρμόδια αρχή του το έχει απαλλάξει πλήρως από την τήρηση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σε ατομική βάση σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 7 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013.

11. Η αρχή εξυγίανσης μιας θυγατρικής μπορεί να απαλλάξει πλήρως από την εφαρμογή της παραγράφου 6 μια θυγατρική όταν:

α) τόσο η θυγατρική όσο και η μητρική επιχείρηση υπόκεινται στην υποχρέωση απόκτησης άδειας λειτουργίας και την εποπτεία του ίδιου κράτους - μέλους,

β) η θυγατρική περιλαμβάνεται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση του ιδρύματος που είναι η μητρική επιχείρηση,

γ) το ανώτατο ίδρυμα ομίλου στο κράτος - μέλος της θυγατρικής, όταν είναι διαφορετικό από το εγκατεστημένο στην ΕΕ μητρικό ίδρυμα, συμμορφώνεται σε υπο ενοποιημένη βάση με την ελάχιστη απαίτηση της παραγράφου 6,

δ) δεν υπάρχει κανένα τρέχον ή προβλεπόμενο ουσιώδες πρακτικό ή νομικό κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων από τη μητρική επιχείρηση προς όφελος της θυγατρικής,

ε) είτε η μητρική επιχείρηση παρέχει ικανοποιητικές αποδείξεις στην αρμόδια αρχή όσον αφορά τη συνετή διαχείριση της θυγατρικής και έχει δηλώσει, με τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής, ότι εγγυάται τις υποχρεώσεις τις οποίες έχει αναλάβει η θυγατρική, είτε οι κίνδυνοι της θυγατρικής είναι αμελητέοι,

στ) οι διαδικασίες της μητρικής επιχείρησης όσον αφορά την αξιολόγηση, τη μέτρηση και τον έλεγχο των κινδύνων καλύπτουν τη θυγατρική,

ζ) η μητρική επιχείρηση κατέχει περισσότερο από το 50% των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με μετοχές στο κεφάλαιο της θυγατρικής ή έχει δικαίωμα να διορίζει ή να απολύει την πλειονότητα των μελών του διοικητικού συμβουλίου της θυγατρικής, και

η) η αρμόδια αρχή της θυγατρικής έχει απαλλάξει πλήρως τη θυγατρική από την τήρηση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σε ατομική βάση σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 7 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013.

12. Στις αποφάσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο μπορεί να προβλέπεται η μερική ικανοποίηση της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων σε ατομική βάση, με τη χρήση συμβατικών μέσων αναδιάρθρωσης παθητικού που περιέχουν όρους ως εξής:

α) ότι, όταν η αρχή εξυγίανσης αποφασίζει να εφαρμόσει την αναδιάρθρωση παθητικού για ένα ίδρυμα, το μέσο αυτό απομειώνεται ή μετατρέπεται στον απαιτούμενο βαθμό πριν από την απομείωση ή τη μετατροπή άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων, και

β) ότι υπόκειται σε δεσμευτική συμφωνία μειωμένης εξασφάλισης, δυνάμει της οποίας, στην περίπτωση της συνήθους διαδικασίας αφερεγγυότητας, έπεται σε προτεραιότητα των άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων, και δεν μπορεί να αποπληρωθεί προτού διευθετηθούν οι άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις που εκκρεμούν εκείνη τη στιγμή.

13. Η αρχή εξυγίανσης, κατόπιν συντονισμού με την αρμόδια αρχή, επιβάλλει και επιβεβαιώνει την τήρηση από τα ιδρύματα της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που προβλέπεται στην παράγραφο 1 και, όπου απαιτείται, της απαίτησης της παραγράφου 12, λαμβάνει δε κάθε απόφαση σύμφωνα με το παρόν άρθρο παράλληλα με την κατάρτιση και αναπροσαρμογή των σχεδίων εξυγίανσης.

14. Η αρχή εξυγίανσης, κατόπιν συντονισμού με την αρμόδια αρχή, ενημερώνει την Ε.Α.Τ. σχετικά με την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, και, όπου απαιτείται, σχετικά με την απαίτηση της παραγράφου 12, οι οποίες έχουν οριστεί για κάθε ίδρυμα που τελεί υπό τη δικαιοδοσία της.

Άρθρο 46
Εκτίμηση του ποσού
(άρθρο 46 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Κατά την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού, η αρχή εξυγίανσης αξιολογεί βάσει της αποτίμησης που προβλέπεται στο άρθρο 36 σωρευτικά τα ακόλουθα:

α) κατά περίπτωση, το ποσό κατά το οποίο πρέπει να απομειωθούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η διαφορά αξίας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του υπό εξυγίανση ιδρύματος είναι ίση με το μηδέν, και

β) κατά περίπτωση, το ποσό κατά το οποίο οι επιλέξιμες υποχρεώσεις πρέπει να μετατραπούν σε μετοχές ή άλλου είδους κεφαλαιακά μέσα προκειμένου να αποκατασταθεί ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 είτε του υπό εξυγίανση ιδρύματος είτε του μεταβατικού ιδρύματος.

2. Με την αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προσδιορίζεται το ποσό κατά το οποίο χρειάζεται να απομειωθούν ή να μετατραπούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, προκειμένου να αποκατασταθεί ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 του υπό εξυγίανση ιδρύματος ή, να καθοριστεί, κατά περίπτωση, ο εν λόγω δείκτης για το μεταβατικό ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη τη συνεισφορά του Ταμείου Εξυγίανσης σύμφωνα με την περίπτωση δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 96, τη διατήρηση της εμπιστοσύνης της αγοράς στο υπό εξυγίανση ή το μεταβατικό ίδρυμα και την παροχή της δυνατότητας σε αυτό να εξακολουθήσει να πληροί τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας και να συνεχίσει την άσκηση των δραστηριοτήτων για τις οποίες έχει λάβει άδεια με βάση το ν. 4261/2014 ή το ν. 3606/2007 τουλάχιστον για ένα έτος

Αν η αρχή εξυγίανσης προτίθεται να χρησιμοποιήσει το διαχωρισμό περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 42, για τον υπολογισμό του ποσού κατά το οποίο χρειάζεται να μειωθούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις λαμβάνει δεόντως υπόψη μια συντηρητική εκτίμηση των κεφαλαιακών αναγκών της εταιρείας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων.

3. Εφόσον τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα έχουν απομειωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 59 έως 62 και έχει εφαρμοστεί η αναδιάρθρωση παθητικού σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 43, και το επίπεδο απομείωσης, το οποίο βασίζεται στην προσωρινή αποτίμηση του άρθρου 36, υπερβαίνει τις απαιτήσεις που καθορίστηκαν με την οριστική αποτίμηση της παραγράφου 9 του άρθρου 36, η αρχή εξυγίανσης τροποποιεί τις αποφάσεις της περί απομείωσης ή μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων και περί αναδιάρθρωσης παθητικού, εάν και στο μέτρο που η τροποποίηση είναι αναγκαία, ώστε οι αποφάσεις να συνάδουν με την οριστική αποτίμηση. Η τροποποίηση αυτή μπορεί να συνίσταται σε περιορισμό του ποσού, κατά το οποίο οι μετοχές ή άλλοι τίτλοι ιδιοκτησίας ή σχετικά κεφαλαιακά μέσα ή επιλέξιμες υποχρεώσεις απομειώνονται ή μετατρέπονται, ή σε αναπροσαρμογή του συντελεστή μετατροπής με την έννοια του άρθρου 50.

4. Η αρχή εξυγίανσης διασφαλίζει ότι η αξιολόγηση και η αποτίμηση βασίζονται σε όσο το δυνατόν πιο πρόσφατες και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία του ενεργητικού και τις υποχρεώσεις του υπό εξυγίανση ιδρύματος.

Άρθρο 47
Μεταχείριση των μετόχων σε περιπτώσεις αναδιάρθρωσης παθητικού ή απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων
(άρθρο 47 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Κατά την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 43 ή την απομείωση ή μετατροπή κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 59, η αρχή εξυγίανσης προβαίνει έναντι των μετόχων και των κατόχων άλλων τίτλων ιδιοκτησίας σε μία ή και στις δύο από τις ακόλουθες ενέργειες:

α) ακυρώνει τις υφιστάμενες μετοχές ή τους άλλους τίτλους ιδιοκτησίας ή τα μεταβιβάζει σε πιστωτές που έχουν υποστεί την αναδιάρθρωση παθητικού,

β) υπό την προϋπόθεση ότι, βάσει της αποτίμησης που διενεργήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 36, το υπό εξυγίανση ίδρυμα έχει θετική καθαρή θέση, απομειώνουν το ποσοστό συμμετοχής (dilution) των υφιστάμενων μετόχων και κατόχων άλλων τίτλων ιδιοκτησίας μέσω της μετατροπής σε μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας:

αα) των σχετικών κεφαλαιακών μέσων που έχουν εκδοθεί από το ίδρυμα, βάσει της εξουσίας της παραγράφου 9 του άρθρου 59, ή

ββ) των επιλέξιμων υποχρεώσεων που έχει εκδώσει το υπό εξυγίανση ίδρυμα, σύμφωνα με την εξουσία της περίπτωσης στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63.

Όσον αφορά την περίπτωση β΄ ανωτέρω, η μετατροπή γίνεται με συντελεστή που απομειώνει σημαντικά το ποσοστό συμμετοχής (dilution) των υφιστάμενων μετόχων ή κατόχων άλλων τίτλων ιδιοκτησίας.

2. Τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 εφαρμόζονται επίσης έναντι των μετόχων και των κατόχων άλλων τίτλων ιδιοκτησίας σε περίπτωση που οι εν λόγω μετοχές ή οι άλλοι σχετικοί τίτλοι ιδιοκτησίας εκδόθηκαν ή εκχωρήθηκαν υπό τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) κατόπιν της μετατροπής χρεωστικών τίτλων σε μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας, σύμφωνα με τις συμβατικές ρήτρες των αρχικών χρεωστικών τίτλων σε περίπτωση γεγονότος που προηγήθηκε ή επήλθε ταυτοχρόνως με την αξιολόγηση της αρχής εξυγίανσης ότι το ίδρυμα ή η οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 πληροί τις προϋποθέσεις της διαδικασίας εξυγίανσης,·

β) κατόπιν της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων σε μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 σύμφωνα με το άρθρο 60.

3. Η αρχή εξυγίανσης όταν εξετάζει σε ποια ενέργεια θα προβεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 λαμβάνει υπόψη:

α) την αποτίμηση που διενεργήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 36,

β) τα ποσά κατά τα οποία εκτίμησε ότι πρέπει να απομειωθούν ή να μετατραπούν, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 60, τα στοιχεία κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 και τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα,

γ) το συνολικό ποσό που προέκυψε από την αξιολόγηση του άρθρου 46.

4. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων των άρθρων 23 έως 26 του ν. 4261/2014, του άρθρου 27 του ν. 4261/2014 για την απαίτηση κοινοποίησης, της παράγραφου 3 του άρθρου 10, των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 11, των άρθρων 12 και 13 της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ, καθώς και α-

πό την απαίτηση κοινοποίησης της παραγράφου 3 του άρθρου 11 της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ, σε περίπτωση που η εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού ή η μετατροπή κεφαλαιακών μέσων θα κατέληγε σε απόκτηση ή αύξηση ειδικής συμμετοχής σε ίδρυμα σύμφωνα με την παρ 1 του άρθρου 23 του ν. 4261/2014 ή την παράγραφο 1 του άρθρου 11 της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ, η αρμόδια αρχή πραγματοποιεί εγκαίρως την αξιολόγηση που προβλέπεται στα εν λόγω άρθρα, κατά τρόπο που δεν καθυστερεί την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού ή τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων και δεν εμποδίζει τις ενέργειες εξυγίανσης να επιτύχουν τους σχετικούς στόχους εξυγίανσης.

5. Αν η αρμόδια αρχή του εν λόγω ιδρύματος δεν έχει ολοκληρώσει την αξιολόγηση της παραγράφου 4, κατά την ημερομηνία εφαρμογής της αναδιάρθρωσης παθητικού ή της μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων, η παράγραφος 9 του άρθρου 38 εφαρμόζεται σε κάθε απόκτηση ή αύξηση ειδικής συμμετοχής που προκύπτει από την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού ή τη μετατροπή κεφαλαιακών μέσων.

Άρθρο 48
Αποτέλεσμα των ενεργειών της απομείωσης και της μετατροπής σε περίπτωση αναδιάρθρωσης παθητικού
(άρθρο 48 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης όταν εφαρμόζει την αναδιάρθρωση παθητικού ασκεί τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής, με την επιφύλαξη ενδεχόμενων εξαιρέσεων δυνάμει των παραγράφων 2 εως 5 του άρθρου 44, τηρώντας τα ακόλουθα:

α) μειώνει τα στοιχεία κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 60,

β) εφόσον η συνολική μείωση σύμφωνα με την περίπτωση α) ανωτέρω είναι μικρότερη από το άθροισμα των ποσών που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄ και γ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 47 μειώνει την αξία των πρόσθετων μέσων της κατηγορίας 1 στο βαθμό που απαιτείται και είναι δυνατόν,

γ) εφόσον η συνολική μείωση σύμφωνα με τις περιπτώσεις α΄ και β΄ ανωτέρω είναι μικρότερη από το άθροισμα των ποσών που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄ και γ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 47 μειώνει την αξία των μέσων της Κατηγορίας 2 στο βαθμό που απαιτείται και είναι δυνατόν,

δ) εφόσον η συνολική μείωση των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας και σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με τις περιπτώσεις α΄, β΄ και γ΄ ανωτέρω είναι μικρότερη από το άθροισμα των ποσών που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄ και γ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 47 μειώνει στο βαθμό που απαιτείται την αξία των υποχρεώσεων μειωμένης εξασφάλισης που δεν είναι αποδεκτές ως πρόσθετα μέσα της Κατηγορίας 1 ή της Κατηγορίας 2 σύμφωνα με την ιεράρχηση των απαιτήσεων στις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, σε συνδυασμό με την απομείωση σύμφωνα με τις περιπτώσεις α΄, β΄ και γ΄ ανωτέρω ώστε να προκύψει το άθροισμα των ποσών που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄ και γ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 47,

ε) εφόσον η συνολική μείωση των μετοχών ή των άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, των σχετικών κεφαλαιακών μέσων και των επιλέξιμων υποχρεώσεων σύμφωνα με τις περιπτώσεις α΄ έως δ΄ της παρούσας παραγράφου είναι μικρότερη από το άθροισμα των ποσών που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄ και γ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 47, η αρχή εξυγίανσης μειώνει στο βαθμό που απαιτείται την αξία ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο των υπολοίπων επιλέξιμων υποχρεώσεων βάσει της ιεράρχησης των απαιτήσεων στις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένης της κατάταξης που προβλέπεται στο άρθρο 103 και σύμφωνα με το άρθρο 44, σε συνδυασμό με την απομείωση σύμφωνα με τις περιπτώσεις α΄, β΄, γ΄ και δ΄ της παρούσας παραγράφου, ώστε να προκύψει το άθροισμα των ποσών που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄ και γ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 47.

2. Όταν εφαρμόζει τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής, η αρχή εξυγίανσης επιμερίζει τις ζημίες, οι οποίες αποτυπώνονται στο άθροισμα των ποσών που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄ και γ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 47, εξίσου μεταξύ των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας και των επιλέξιμων υποχρεώσεων ιδίας τάξεως, μειώνοντας την αξία ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο των εν λόγω μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας και των επιλέξιμων υποχρεώσεων στον ίδιο βαθμό αναλογικά με την αξία τους όπως προσδιορίζεται κατά το άρθρο 36, εκτός εάν, επιτρέπεται διαφορετικός επιμερισμός ζημιών μεταξύ των υποχρεώσεων ιδίας τάξεως για τις περιπτώσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 44. Η παρούσα παράγραφος δεν εμποδίζει υποχρεώσεις που έχουν εξαιρεθεί από την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού σύμφωνα με τις παραγράφους 2 εως 5 του άρθρου 44 να έχουν ευνοϊκότερη μεταχείριση από επιλέξιμες υποχρεώσεις ιδίας τάξεως κατά τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας.

3. Πριν εφαρμοστεί η μείωση ή η μετατροπή που αναφέρεται στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 1, η αρχή εξυγίανσης μετατρέπει ή μειώνει την αξία των μέσων που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 όταν τα μέσα αυτά δεν έχουν ήδη μετατραπεί και περιλαμβάνουν τους εξής όρους:

α) ρήτρα που προβλέπει τη μείωση της αξίας του μέσου σε περίπτωση επέλευσης γεγονότος που επηρεάζει τη χρηματοοικονομική κατάσταση, τη φερεγγυότητα ή τα επίπεδα των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή,

β) ρήτρα που προβλέπει τη μετατροπή των μέσων σε μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας σε περίπτωση επέλευσης τέτοιου γεγονότος.

4. Σε περίπτωση που έχει μειωθεί η αξία του μέσου, αλλά δεν έχει μηδενιστεί, σύμφωνα με ρήτρες της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 3, πριν από την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, η αρχή εξυγίανσης ασκεί τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής στο εναπομένον ποσό αυτού του μέσου, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

5. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με την απομείωση ή τη μετατροπή των υποχρεώσεων σε μετοχικό κεφάλαιο, η αρχή εξυγίανσης δεν μετατρέπει μία κατηγορία υποχρεώσεων αν άλλη κατηγορία υποχρεώσεων χαμηλότερης κατάταξης εξακολουθεί κατά το μεγαλύτερο μέρος της να μην έχει μετατραπεί σε μετοχές ή απομειωθεί, εκτός αν επιτρέπεται άλλως σύμφωνα με τις παραγράφους 2 εως 5 του άρθρου 44.

Άρθρο 49
Παράγωγα
(άρθρο 49 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται όταν η αρχή εξυγίανσης θέτει σε εφαρμογή τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής σε υποχρεώσεις που προκύπτουν από παράγωγα.

2. Η αρχή εξυγίανσης ασκεί τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής όσον αφορά υποχρέωση που προκύπτει από παράγωγο μόνο ταυτόχρονα ή μετά από τον εκκαθαριστικό συμψηφισμό των παραγώγων. Κατά την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης εξουσιοδοτείται να καταγγέλλει ή να προβεί σε εκκαθαριστικό συμψηφισμό κάθε σύμβασης παραγώγου για τον σκοπό αυτό.

Όταν υποχρέωση από παράγωγα εξαιρείται από την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού δυνάμει της παραγράφου 5 του άρθρου 44, η αρχή εξυγίανσης δεν υποχρεούται να καταγγείλλει ή προβεί σε εκκαθαριστικό συμψηφισμό της σύμβασης παράγωγου.

3. Όταν συναλλαγές παραγώγων υπόκεινται σε συμφωνία εκκαθαριστικού συμψηφισμού, η αρχή εξυγίανσης ή ανεξάρτητος εκτιμητής προσδιορίζουν στο πλαίσιο της αποτίμησης δυνάμει του άρθρου 36 την υποχρέωση που προκύπτει από τις εν λόγω συναλλαγές μετά από τον εκκαθαριστικό συμψηφισμό σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας.

4. Η αρχή εξυγίανσης προσδιορίζει την αξία των υποχρεώσεων που προκύπτουν από παράγωγα σύμφωνα με:

α) τις κατάλληλες μεθοδολογίες για τον προσδιορισμό της αξίας των κατηγοριών παραγώγων, συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών που αποτελούν αντικείμενο συμφωνιών εκκαθαριστικού συμψηφισμού,

β) τις αρχές για τον προσδιορισμό της χρονικής στιγμής κατά την οποία θα καθοριστεί η αξία μιας θέσης παραγώγων, και

γ) τις κατάλληλες μεθοδολογίες για τη σύγκριση της απομείωσης της αξίας από τον εκκαθαριστικό συμψηφισμό των παραγώγων και την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού, με τις απώλειες που θα υφίσταντο τα παράγωγα μόνο στη περίπτωση της αναδιάρθρωσης παθητικού.

Οι ανωτέρω μεθοδολογίες και οι αρχές καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 49 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Άρθρο 50
Συντελεστής μετατροπής του χρέους σε μετοχικό κεφάλαιο
(άρθρο 50 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης, όταν ασκεί τις εξουσίες που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 59 και στην περίπτωση στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63, μπορεί να εφαρμόζει διαφορετικό συντελεστή μετατροπής στις διάφορες κατηγορίες κεφαλαιακών μέσων και υποχρεώσεων σύμφωνα με μία ή και αμφότερες τις αρχές που καθορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

2. Ο συντελεστής μετατροπής υπολογίζεται έτσι, ώστε να διασφαλίζεται κατάλληλη αποζημίωση του θιγόμενου πιστωτή για οποιαδήποτε ζημία υφίσταται λόγω της άσκησης της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής.

3. Όταν εφαρμόζονται διαφορετικοί συντελεστές μετατροπής σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο συντελεστής μετατροπής που εφαρμόζεται στις υποχρεώσεις κατώτερης τάξης κατά το πτωχευτικό δίκαιο είναι χαμηλότερος από το συντελεστή που εφαρμόζεται στις υποχρεώσεις υψηλότερης τάξης.

Άρθρο 51
Μέτρα ανάκαμψης και αναδιοργάνωσης που συνοδεύουν την αναδιάρθρωση παθητικού
(Άρθρο 51 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Όταν η αρχή εξυγίανσης εφαρμόζει την αναδιάρθρωση παθητικού προκειμένου να γίνει ανακεφαλαιοποίηση ενός ιδρύματος ή μίας οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 43, διασφαλίζεται η κατάρτιση και η εφαρμογή σχεδίου αναδιοργάνωσης σύμφωνα με το άρθρο 52 για το εν λόγω ίδρυμα ή την εν λόγω οντότητα. Προς τον σκοπό αυτόν η αρχή εξυγίανσης μπορεί να διορίζει πρόσωπο ή πρόσωπα σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 72, με στόχο την κατάρτιση και την εφαρμογή του σχεδίου αναδιοργάνωσης, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 52.

Άρθρο 52
Σχέδιο αναδιοργάνωσης
(άρθρο 52 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Εντός ενός μηνός από την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού σε ίδρυμα ή οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 43, το διοικητικό συμβούλιο ή το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που διορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 72 υποχρεούνται να καταρτίζουν και να υποβάλουν στην αρχή εξυγίανσης σχέδιο αναδιοργάνωσης το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις των παραγράφων 4 και 5. Σε περίπτωση όπου εφαρμόζονται οι κανόνες της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις, το σχέδιο αναδιοργάνωσης πρέπει να είναι συμβατό με το σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο απαιτείται να υποβάλει το ίδρυμα ή οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή βάσει αυτού του πλαισίου.

2. Όταν η αναδιάρθρωση παθητικού που αναφέρεται στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 43 εφαρμόζεται σε δύο ή περισσότερα μέλη ομίλου, το σχέδιο αναδιοργάνωσης καταρτίζεται από το μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ, καλύπτει όλα τα ιδρύματα του ομίλου σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8, και υποβάλλεται στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου διαβιβάζει το σχέδιο στις άλλες αρμόδιες αρχές εξυγίανσης και στην Ε.Α.Τ..

3. Σε εξαιρετικές περιστάσεις και εφόσον απαιτείται για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να παρατείνει την προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατά δύο μήνες το ανώτερο από την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού. Όταν οι κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων της ΕΕ προβλέπουν την κοινοποίηση του σχεδίου αναδιοργάνωσης, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να παρατείνει την προθεσμία της παραγράφου 1 κατά δύο μήνες το ανώτερο μετά την εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού ή μέχρι την

προθεσμία που ορίζεται από τους κανόνες της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις, εφαρμόζοντας την προθεσμία που λήγει νωρίτερα.

4. Στο σχέδιο αναδιοργάνωσης καθορίζονται τα μέτρα που αποσκοπούν στην αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή τμημάτων των δραστηριοτήτων τους, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

Το σχέδιο αναδιοργάνωσης λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, την παρούσα κατάσταση και τις μελλοντικές προοπτικές της χρηματοπιστωτικής αγοράς, αντικατοπτρίζοντας εκτιμήσεις με βάση ευνοϊκές και δυσμενείς παραδοχές, συμπεριλαμβανομένου συνδυασμού γεγονότων, που επιτρέπουν τον προσδιορισμό των κυριότερων ευάλωτων σημείων του ιδρύματος. Οι παραδοχές συγκρίνονται με τα κατάλληλα κριτήρια αναφοράς του χρηματοοικονομικού τομέα.

5. Το σχέδιο αναδιοργάνωσης περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το λεπτομερή προσδιορισμό των παραγόντων και των προβλημάτων που προκάλεσαν την αφερεγγυότητα ή επαπειλούμενη αφερεγγυότητα του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, και τις περιστάσεις που οδήγησαν στις δυσχέρειες αυτές,

β) την περιγραφή των μέτρων τα οποία πρόκειται να ληφθούν με σκοπό την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, και

γ) το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των εν λόγω μέτρων.

6. Τα μέτρα που αποσκοπούν στην αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 μπορούν να περιέχουν:

α) την αναδιοργάνωση των δραστηριοτήτων του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

β) τις τροποποιήσεις στα λειτουργικά συστήματα και στις εσωτερικές υποδομές του ιδρύματος,

γ) την απόσυρσή του από ζημιογόνες δραστηριότητες,

δ) την αναδιάρθρωση των υφιστάμενων δραστηριοτήτων που μπορούν να καταστούν ανταγωνιστικές, και

ε) την πώληση περιουσιακών στοιχείων ή επιχειρηματικών τομέων.

7. Εντός ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής του σχεδίου αναδιοργάνωσης, η αρχή εξυγίανσης αξιολογεί την πιθανότητα, με την εφαρμογή του σχεδίου, να αποκατασταθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1. Η αξιολόγηση ολοκληρώνεται κατόπιν συμφωνίας με την αρμόδια αρχή.

Αν η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή πεισθούν ότι με το σχέδιο θα επιτευχθεί αυτός ο στόχος, η αρχή εξυγίανσης εγκρίνει το σχέδιο.

8. Αν η αρχή εξυγίανσης δεν πεισθεί ότι με το σχέδιο αναδιοργάνωσης θα επιτευχθεί ο στόχος της παραγράφου 7, τότε, σε συμφωνία με την αρμόδια αρχή, κοινοποιεί στο διοικητικό συμβούλιο ή στο πρόσωπο ή τα πρόσωπα που διορίστηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 72 τα θέματα που την προβληματίζουν και απαιτεί τροποποίηση του σχεδίου, ώστε να αντιμετωπιστούν τα θέματα αυτά.

9. Εντός δύο (2) εβδομάδων από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης της παραγράφου 8, το διοικητικό συμβούλιο ή το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που διορίστηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 72 υποβάλλουν τροποποιημένο σχέδιο προς έγκριση στην αρχή εξυγίανσης. Η αρχή εξυγίανσης αξιολογεί κατόπιν συμφωνίας με την αρμόδια αρχή το τροποποιημένο σχέδιο και, εντός μιας (1) εβδομάδας, γνωστοποιεί στο διοικητικό συμβούλιο ή στο πρόσωπο ή τα πρόσωπα που διορίστηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 72 αν έχει πεισθεί ότι με το σχέδιο, όπως τροποποιήθηκε, αντιμετωπίζονται τα προβλήματα που κοινοποιήθηκαν όπως προβλέπεται ανωτέρω ή αν απαιτούνται περαιτέρω τροποποιήσεις.

10. Το διοικητικό συμβούλιο ή το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που διορίστηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 72 θέτουν σε εφαρμογή το σχέδιο αναδιοργάνωσης, όπως συμφωνήθηκε από την αρχή εξυγίανσης και την αρμόδια αρχή, και υποβάλλουν τουλάχιστον ανά εξάμηνο στην αρχή εξυγίανσης έκθεση σχετικά με την πρόοδο της εφαρμογής του σχεδίου.

11. Το διοικητικό συμβούλιο ή το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που διορίστηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 72 αναθεωρούν το σχέδιο, εάν, κατά τη γνώμη της αρχής εξυγίανσης κατόπιν συμφωνίας με την αρμόδια αρχή, αυτό είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου που καθορίζεται στην παράγραφο 4, και υποβάλλουν την κάθε αναθεώρηση προς έγκριση στην αρχή εξυγίανσης.

Άρθρο 53
Αποτέλεσμα της αναδιάρθρωσης παθητικού
(άρθρο 53 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Όταν η αρχή εξυγίανσης εφαρμόζει την αναδιάρθρωση παθητικού, η μείωση της αξίας ή του οφειλόμενου ανεξόφλητου υπόλοιπου, η μετατροπή ή η ακύρωση παράγουν αποτελέσματα και είναι αμέσως δεσμευτικές για το υπό εξυγίανση ίδρυμα και τους θιγόμενους πιστωτές και μετόχους.

2. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να ολοκληρώσει ή να ζητήσει να ολοκληρωθούν οι αναγκαίες διοικητικές ή διαδικαστικές ρυθμίσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού στις οποίες περιέχονται:

α) η τροποποίηση όλων των σχετικών μητρώων,

β) η διαγραφή από τη διαπραγμάτευση μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας ή χρεωστικών τίτλων,

γ) η εισαγωγή σε ρυθμιζόμενη αγορά ή η εισαγωγή προς διαπραγμάτευση νέων μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας,

δ) η εκ νέου εισαγωγή σε ρυθμιζόμενη αγορά ή η εκ νέου εισαγωγή προς διαπραγμάτευση χρεωστικών τίτλων που έχουν απομειωθεί, χωρίς την υποχρέωση έκδοσης ενημερωτικού δελτίου, όπως προβλέπεται από το ν. 3401/2005 (Α΄ 257).

3. Όταν η αρχή εξυγίανσης απομειώνει μέχρι μηδενισμού την αξία ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο μιας υποχρέωσης μέσω της εξουσίας που αναφέρεται στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63, η εν λόγω υποχρέωση και οι όποιες υποχρεώσεις ή απαιτήσεις προκύπτουν από αυτήν που δεν είναι δεδουλευμένες κατά τη στιγμή που ασκείται η εξουσία, θεωρείται

ότι έχουν εξοφληθεί για κάθε σκοπό, και δεν μπορούν να προβληθούν σε τυχόν μεταγενέστερες δίκες ή διαδικασίες που αφορούν το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή κάθε διάδοχη οντότητα σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη εκκαθάριση.

4. Όταν μια αρχή εξυγίανσης απομειώνει μερικώς, αλλά όχι εξ ολοκλήρου, την αρχική αξία ή το ανεξόφλητο υπόλοιπο μιας υποχρέωσης, μέσω εξουσίας που αναφέρεται στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63:

α) η υποχρέωση εξοφλείται κατ' αναλογία του ποσού της απομείωσης,

β) το σχετικό μέσο ή συμφωνία που δημιούργησε την αρχική υποχρέωση εξακολουθεί να ισχύει ως προς την εναπομένουσα αξία ή το ανεξόφλητο υπόλοιπο της υποχρέωσης, υπό την επιφύλαξη ενδεχόμενης τροποποίησης του ύψους των πληρωτέων τόκων, προκειμένου να αντικατοπτρίζεται η μείωση της αρχικής αξίας, και οποιαδήποτε περαιτέρω τροποποίησης των όρων που αποφασίζει η αρχή εξυγίανσης στο πλαίσιο της εξουσίας που αναφέρεται στην περίπτωση ι΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63.

Άρθρο 54
Άρση των διαδικαστικών εμποδίων στην εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού
(άρθρο 54 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Με την επιφύλαξη της περιπτώσεως θ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63, και εφόσον ληφθεί τέτοια απόφαση από την αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 2, στα ιδρύματα και στις οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, πρέπει να είναι σε ισχύ, ανά πάσα στιγμή, απόφαση του αρμόδιου οργάνου τους προς έκδοση σε επαρκές ύψος μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1, τελούσα υπό την αναβλητική αίρεση της άσκησης από την αρχή εξυγίανσης των εξουσιών που αναφέρονται στις περιπτώσεις ε΄ και στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63 έναντι ιδρύματος ή οντότητας ως ανωτέρω ή κάποιας από τις θυγατρικές τους, ούτως ώστε, εφόσον η αρχή εξυγίανσης ασκήσει αυτές τις εξουσίες, το εν λόγω ίδρυμα ή η οντότητα να δύναται να εκδώσει επαρκή αριθμό νέων μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας για να μπορεί να διενεργηθεί αποτελεσματικά η μετατροπή των υποχρεώσεων σε μετοχές ή σε άλλους τίτλους ιδιοκτησίας.

2. Η αρχή εξυγίανσης αξιολογεί κατά πόσον είναι σκόπιμο να επιβάλει την απαίτηση της παραγράφου 1 στην περίπτωση συγκεκριμένου ιδρύματος ή οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, στο πλαίσιο της κατάρτισης και της αναπροσαρμογής του σχεδίου εξυγίανσης αυτού, έχοντας υπόψη, ιδίως, τις προβλεπόμενες ενέργειες εξυγίανσης. Αν στο σχέδιο εξυγίανσης προβλέπεται η εφαρμογή της αναδιάρθρωσης παθητικού, η αρχή εξυγίανσης εξακριβώνει αν η ισχύουσα υπό αίρεση απόφαση προς έκδοση μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 είναι επαρκής για την κάλυψη του αθροίσματος των ποσών που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄ και γ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 47.

3. Η μετατροπή των υποχρεώσεων σε μετοχές ή σε άλλους τίτλους ιδιοκτησίας δεν κωλύεται από κανέναν όρο της συστατικής πράξης ή του καταστατικού του ιδρύματος ή της οντότητας συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων προτίμησης των μετόχων ή της απαιτούμενης συγκατάθεσης των μετόχων σε αύξηση του κεφαλαίου.

Άρθρο 55
Συμβατική αναγνώριση της αναδιάρθρωσης παθητικού
(άρθρο 55 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Τα ιδρύματα και οι οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 προβλέπουν συμβατική ρήτρα σύμφωνα με την οποία ο πιστωτής ή το μέρος της συμφωνίας που δημιουργεί την υποχρέωση αναγνωρίζει ότι η υποχρέωση μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής και συμφωνεί να δεσμεύεται από κάθε μείωση της αξίας ή του ανεξόφλητου υπόλοιπου, μετατροπή ή ακύρωση που πραγματοποιείται από μια αρχή εξυγίανσης κατά την άσκηση των εν λόγω εξουσιών υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω υποχρέωση:

α) δεν εξαιρείται δυνάμει των παραγράφων 2 έως 4 του άρθρου 44,

β) δεν αποτελεί κατάθεση που αναφέρεται στην περίπτωση στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 145α του ν. 4261/2014,

γ) διέπεται από νομοθεσία τρίτης χώρας, και

δ) εκδίδεται ή αναλαμβάνεται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης διαπιστώνει ότι οι υποχρεώσεις ή τα μέσα του πρώτου εδαφίου μπορούν να υπαχθούν στις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής σύμφωνα με το δίκαιο τρίτης χώρας ή σύμφωνα με δεσμευτική συμφωνία που έχει συναφθεί με την εν λόγω τρίτη χώρα.

Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτεί από τα ιδρύματα και τις οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 να παρέχουν στην αρχή εξυγίανσης γνωμοδότηση σχετικά με τη εκτελεστότητα και την αποτελεσματικότητα μιας τέτοιας ρήτρας.

2. Αν ένα ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 δεν συμπεριλάβει στις συμβατικές διατάξεις που διέπουν τη συγκεκριμένη υποχρέωση ρήτρα που απαιτείται σύμφωνα με την παράγραφο 1, η παράλειψη αυτή δεν εμποδίζει την αρχή εξυγίανσης να ασκεί τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής, στην εν λόγω υποχρέωση.

Άρθρο 56
Μέτρα δημόσιας χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης
(άρθρο 37 παράγραφος 10 και άρθρο 56 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Σε περιπτώσεις εξαιρετικής συστημικής κρίσης, μπορεί να παρασχεθεί έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, μέσω μέτρων δημόσιας χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης, για τους σκοπούς της συμμετοχής στην εξυγίανση ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, προκειμένου με την άμεση παρέμβαση να αποφευχθεί η εκκαθάριση του εν λόγω ιδρύματος ή οντότητας και να επιτευχθούν οι στόχοι εξυγίανσης της παραγράφου 2 του άρθρου 31 σε εθνικό επίπεδο ή σε επίπεδο ΕΕ.

Μέτρα δημόσιας χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης είναι:

α) η δημόσια κεφαλαιακή στήριξη του άρθρου 57, και

β) ο προσωρινός δημόσιος έλεγχος του άρθρου 58.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1 πρέπει να πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το ίδρυμα ή η οντότητα πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης της παραγράφου 1 του άρθρου 32,

β) οι μέτοχοι, οι κάτοχοι άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, οι κάτοχοι σχετικών κεφαλαιακών μέσων και οι κάτοχοι άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων έχουν συνεισφέρει, μέσω απομείωσης, μετατροπής ή με άλλο τρόπο, στην απορρόφηση των ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση με ποσό που ισοδυναμεί τουλάχιστον στο 8% των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, μετρούμενων κατά τον χρόνο της ενέργειας εξυγίανσης σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 36, και

γ) έχει χορηγηθεί προηγούμενη και τελική έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 107 της ΣΛΕΕ για τους κανόνες της ΕΕ περί κρατικών ενισχύσεων για τη χρήση του επιλεγμένου μέτρου.

3. Τηρουμένης της παραγράφου 2, για την παροχή δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης πρέπει επιπλέον να συντρέχει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης, κρίνεται, ότι δεν θα επαρκούσε για την αποφυγή δυσμενών επιπτώσεων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα,

β) η εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης κρίνεται ότι δεν θα επαρκούσε για την προστασία του δημόσιου συμφέροντος, στις περιπτώσεις όπου έχει ήδη χορηγηθεί στο ίδρυμα έκτακτη στήριξη ρευστότητας από την κεντρική τράπεζα,

γ) σε σχέση με την στήριξη μέσω του προσωρινού δημόσιου ελέγχου, η εφαρμογή των άλλων μέτρων εξυγίανσης κρίνεται ότι δεν θα επαρκούσε για την προστασία του δημόσιου συμφέροντος, στις περιπτώσεις όπου έχει ήδη χορηγηθεί στο ίδρυμα στήριξη ιδίων κεφαλαίων μέσω του μέτρου της δημόσιας κεφαλαιακής στήριξης.

4. Η απόφαση για τη χρήση των μέτρων δημόσιας χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης και την επιλογή του ενδεδειγμένου μέτρου λαμβάνεται με εισήγηση του Συμβουλίου Συστημικής Ευστάθειας από τον Υπουργό Οικονομικών, κατόπιν διαβούλευσης με την αρχή εξυγίανσης.

5. Για την εφαρμογή της παραγράφου 4, η αρχή εξυγίανσης εισηγείται ως προς την συνδρομή των προϋποθέσεων των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παραγράφου 2 και των προϋποθέσεων της παραγράφου 3, εκτός από την προϋπόθεση της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 32 για την οποία εισηγείται η αρμόδια αρχή.

6. Για την εφαρμογή των άρθρων 56 έως 58, το Υπουργείο Οικονομικών έχει τις σχετικές εξουσίες εξυγίανσης των άρθρων 63 έως 72 και τηρεί τις διατάξεις των άρθρων 66, 68, 82 και 107.

7. Η παροχή δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης με τα ανωτέρω μέτρα, όπως αυτά προσδιοριστούν σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5, αποτελεί έσχατο μέσο, αφού έχει προηγηθεί η αξιολογηση και αξιοποίηση στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό των άλλων μέτρων εξυγίανσης με σκοπό την ταυτόχρονη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

Άρθρο 57
Δημόσια κεφαλαιακή στήριξη
(άρθρο 57 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Το Υπουργείο Οικονομικών, τηρώντας τις διατάξεις του ν. 2190/1920 (Α΄ 37) μπορεί να συμμετάσχει στην ανακεφαλαιοποίηση ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 παρέχοντας στο ίδρυμα ή στην οντότητα κεφάλαιο με αντάλλαγμα τα ακόλουθα μέσα, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013:

α) κεφαλαιακά μέσα κοινών μετοχών του κεφαλαίου της κατηγορίας 1,

β) πρόσθετα μέσα της Κατηγορίας 1 ή μέσα της Κατηγορίας 2.

2. Όταν παρέχεται δημόσια κεφαλαιακή στήριξη σύμφωνα με την παράγραφο 1:

α) η άσκηση διοίκησης και η διαχείριση γίνεται με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, στο βαθμό που αυτό επιτρέπεται από το ύψος της συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο του εν λόγω ιδρύματος ή οντότητας,

β) η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου μεταφέρεται στον ιδιωτικό τομέα αμέσως μόλις το επιτρέψουν οι εμπορικές και χρηματοπιστωτικές συνθήκες.

Άρθρο 58
Προσωρινός δημόσιος έλεγχος
(άρθρο 58 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ένα ίδρυμα ή μια οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ του άρθρου 1 μπορεί να τεθεί υπό προσωρινό δημόσιο έλεγχο.

2. Για τον σκοπό αυτό, το Υπουργείο Οικονομικών μπορεί να εκδίδει μία ή περισσότερες εντολές μεταβίβασης μετοχών στις οποίες ο εκδοχέας είναι:

α) εντολοδόχος του Ελληνικού Δημοσίου ή

β) εταιρεία που ανήκει και ελέγχεται πλήρως από το Ελληνικό Δημόσιο.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ως εντολοδόχος του Ελληνικού Δημοσίου κατά την έννοια της παρούσας παραγράφου μπορεί να ορίζεται είτε υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών είτε εποπτευόμενο από αυτό νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που ανήκει στον δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα ή ανήκει και ελέγχεται από το Ελληνικό Δημόσιο.

3. Η άσκηση διοίκησης και η διαχείριση των ιδρυμάτων ή οντοτήτων των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ του άρθρου 1 που τίθενται σε προσωρινό δημόσιο έλεγχο κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, γίνεται με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου μεταβιβάζεται στον ιδιωτικό τομέα αμέσως μόλις το επιτρέψουν οι εμπορικές και χρηματοπιστωτικές συνθήκες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄
ΑΠΟΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

Άρθρο 59
Απαίτηση για την άσκηση των εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων (άρθρο 59 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων μπορούν να ασκούνται από την αρχή εξυγίανσης:

α) είτε ανεξάρτητα από τις ενέργειες εξυγίανσης στις οποίες προβαίνει η αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με τη περίπτωση α της παραγράφου 2 του άρθρου 43,

β) είτε σε συνδυασμό με τις ενέργειες εξυγίανσης στις οποίες προβαίνει η αρχή εξυγίανσης όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 32 και 33,

γ) είτε σε συνδυασμό με τα μέτρα δημόσιας χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης σύμφωνα με τα άρθρα 56 έως 58.

2. Οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής ασκούνται όταν πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) έχει διαπιστωθεί σύμφωνα με το άρθρο 32 ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης των άρθρων 32 και 33,

β) η αρμόδια αρχή διαπιστώνει ότι εάν δεν ασκηθεί η εν λόγω εξουσία το ίδρυμα ή η οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 θα παύσει να είναι βιώσιμο,

γ) στην περίπτωση κεφαλαιακών μέσων που έχουν εκδοθεί από θυγατρικό ίδρυμα και τα οποία αναγνωρίζονται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σε ατομική και σε ενοποιημένη βάση, και τόσο η ενδεδειγμένη αρχή του κράτους μέλους της αρχής ενοποιημένης εποπτείας όσο και η ενδεδειγμένη αρχή του κράτους μέλους του θυγατρικού ιδρύματος διαπιστώνουν με κοινή απόφαση σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 89 ότι, εάν δεν ασκηθεί η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής στα εν λόγω μέσα, ο όμιλος θα παύσει να είναι βιώσιμος,

δ) στην περίπτωση κεφαλαιακών μέσων που έχουν εκδοθεί από τη μητρική επιχείρηση και τα οποία αναγνωρίζονται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σε ατομική βάση στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης ή σε ενοποιημένη βάση, και η ενδεδειγμένη αρχή του κράτους μέλους της αρχής ενοποιημένης εποπτείας διαπιστώνει ότι, εάν δεν ασκηθούν οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής στα εν λόγω μέσα, ο όμιλος θα παύσει να είναι βιώσιμος,

ε) απαιτείται έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη για το ίδρυμα ή την οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που προβλέπονται στην υποπερίπτωση γγ΄ της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 32.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή ένας όμιλος θεωρούνται ότι παύουν να είναι βιώσιμα μόνο όταν πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις.

α) το ίδρυμα ή η οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή ο όμιλος τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας και

β) λαμβάνοντας υπόψη τη χρονική στιγμή και άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν προσδοκάται εύλογα ότι εναλλακτικά μέτρα προερχόμενα από τον ιδιωτικό τομέα (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων του Θ.Σ.Π.) ή εποπτικές ενέργειες (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή της απομείωσης ή της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με την παράγραφο 2) θα αποτρέψουν την αφερεγγυότητα του ιδρύματος ή του ομίλου εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

4. Για τους σκοπούς της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 3, ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 θεωρείται ότι τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας όταν ισχύουν μία ή περισσότερες από τις περιστάσεις που προσδιορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 32.

5. Για τους σκοπούς της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 3, ένας όμιλος θεωρείται ότι τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας όταν παραβιάζει, ή όταν υπάρχουν ενδείξεις ότι πρόκειται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον, τις απαιτήσεις ενοποιημένης εποπτείας κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε την ανάληψη δράσης από την αρμόδια αρχή, μεταξύ άλλων, διότι ο όμιλος έχει υποστεί ή είναι πιθανό να υποστεί ζημίες οι οποίες θα αναλώσουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος των ιδίων κεφαλαίων του.

6. Σχετικό κεφαλαιακό μέσο που έχει εκδοθεί από θυγατρική δεν απομειώνεται σε μεγαλύτερη έκταση ούτε μετατρέπεται υπό δυσμενέστερους όρους, σύμφωνα με την περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2, σε σχέση με τα ίδιας κατηγορίας κεφαλαιακά μέσα στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης.

7. Πριν καταλήξει στη διαπίστωση της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 2 όσον αφορά θυγατρική, που εκδίδει σχετικά κεφαλαιακά μέσα που αναγνωρίζονται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σε ατομική και σε ενοποιημένη βάση, η ενδεδειγμένη αρχή ακολουθεί τη διαδικασία του άρθρου 62.

8. Όταν η ενδεδειγμένη αρχή καταλήγει στη διαπίστωση της παραγράφου 2 ενημερώνει αμελλητί την αρχή εξυγίανσης.

9. Η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να απομειώνει ή να μετατρέπει τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα σε μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας των ιδρυμάτων και των οντοτήτων που ορίζονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1.

Οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής ασκούνται από την αρχή εξυγίανσης χωρίς καθυστέρηση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 60 και μετά την πλήρωση των προϋποθέσεων της παραγράφου 3.

10. Πριν ασκήσει τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων, η αρχή εξυγίανσης διασφαλίζει ότι διενεργείται, σύμφωνα με το άρθρο 36, αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1. Η αποτίμηση αυτή αποτελεί τη βάση υπολογισμού:

α) της απομείωσης που πρόκειται να εφαρμοστεί στα σχετικά κεφαλαιακά μέσα προκειμένου να απορροφηθούν ζημίες, καθώς και

β) του βαθμού μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων με σκοπό την ανακεφαλαιοποίηση του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1.

Άρθρο 60
Διατάξεις που διέπουν την απομείωση ή μετατροπή κεφαλαιακών μέσων (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Κατά τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του άρθρου 59, η αρχή εξυγίανσης ασκεί την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής βάσει της κατάταξης των απαιτήσεων κατά τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, και με τέτοιο τρόπο ώστε να επιτευχθούν τα ακόλουθα αποτελέσματα:

α) πρώτα υφίστανται μείωση τα στοιχεία κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 κατ' αναλογία προς τις ζημίες και στα όρια των δυνατοτήτων τους και η αρχή εξυγίανσης προβαίνει σε μία ή αμφότερες τις ενέργειες της παραγράφου 1 του άρθρου 47 έναντι των κατόχων μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1,

β) στη συνέχεια και εφόσον απαιτείται, τα πρόσθετα μέσα της Κατηγορίας 1 απομειώνονται ή μετατρέπονται, ή απομειώνονται και μετατρέπονται σε μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1, στο βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης του άρθρου 31 ή στα όρια των δυνατοτήτων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, όποιο είναι χαμηλότερο,

γ) στη συνέχεια και εφόσον απαιτείται, τα μέσα της Κατηγορίας 2 απομειώνονται ή μετατρέπονται, ή απομειώνονται και μετατρέπονται σε μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 στο βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης του άρθρου 31 ή στα όρια των δυνατοτήτων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, όποιο είναι χαμηλότερο.

2. Σε περίπτωση που η αξία του σχετικού κεφαλαιακού μέσου απομειώνεται:

α) η μείωση της εν λόγω αξίας είναι μόνιμη, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου 46,

β) δεν υφίσταται καμία υποχρέωση έναντι του κατόχου του σχετικού κεφαλαιακού μέσου σε σχέση με την αξία του μέσου που απομειώθηκε ή στο πλαίσιο αυτής, εκτός των ήδη δεδουλευμένων υποχρεώσεων και τυχόν υποχρέωσης αποζημίωσής του λόγω παράνομης άσκησης της εξουσίας απομείωσης,

γ) καμία αποζημίωση δεν καταβάλλεται σε κανέναν κάτοχο των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, πλην των περιπτώσεων της παραγράφου 3.

Η περίπτωση β΄ δεν εμποδίζει τη διάθεση μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 σε έναν κάτοχο σχετικών κεφαλαιακών μέσων, όπως ορίζει η παράγραφος 3.

3. Προκειμένου να πραγματοποιηθεί η μετατροπή των σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με την περίπτωση γ΄ της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτεί από τα ιδρύματα και τις οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρο 1 την έκδοση μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 προς τους κατόχους των σχετικών κεφαλαιακών μέσων. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτεί από τα ιδρύματα και τις ως άνω οντότητες να έχουν τη δυνατότητα να προβούν ανά πάσα στιγμή στην έκδοση του σχετικού αριθμού μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1.

Η μετατροπή των σχετικών κεφαλαιακών μέσων είναι δυνατή μόνο εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τα εν λόγω μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 εκδίδονται με τη σύμφωνη γνώμη της αρχής εξυγίανσης του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή, κατά περίπτωση, της αρχής εξυγίανσης της μητρικής επιχείρησης,

β) τα εν λόγω μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 εκδίδονται πριν από κάθε έκδοση μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας από το ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, με σκοπό την εισφορά ιδίων κεφαλαίων από το κράτος ή από κρατικό φορέα,

γ) τα εν λόγω μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 αποδίδονται και μεταβιβάζονται χωρίς καθυστέρηση μετά την άσκηση της εξουσίας μετατροπής,

δ) ο συντελεστής μετατροπής που προσδιορίζει τον αριθμό των μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 που διατίθενται για κάθε σχετικό κεφαλαιακό μέσο είναι σύμφωνος το άρθρο 50 και τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές που καταρτίζει η Ε.Α.Τ. σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 50 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

4. Όταν ένα ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση και η αρχή εξυγίανσης αποφασίζει να εφαρμόσει ένα μέτρο εξυγίανσης, τότε απαιτείται η προηγούμενη εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 59

Άρθρο 61
Αρχές αρμόδιες για την εφαρμογή περιπτώσεων του άρθρου 59 (άρθρο 61 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Ενδεδειγμένη αρχή για την Ελλάδα για την εφαρμογή των περιπτώσεων β΄, γ΄, δ΄ και ε΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 59 είναι η αρμόδια αρχή, ή η αρχή που έχει καθορισθεί στο εθνικό δίκαιο κάθε κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 2 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

2. Στην περίπτωση που τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα εκδίδονται από ίδρυμα ή οντότητα, όπως ορίζονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 που είναι θυγατρική και περιλαμβάνονται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σε ατομική ή σε ενοποιημένη βάση, η αρχή που είναι αρμόδια να προβαίνει στις διαπιστώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 59 είναι η ακόλουθη:

α) η ενδεδειγμένη αρχή του κράτους - μέλους όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα ή η οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 που εξέδωσε τα εν λόγω μέσα, σύμφωνα με τα άρθρα 8 έως 10, 12 έως 14 και 16 έως 28 του ν. 4261/2014 και τα άρθρα 9 έως 35 του ν. 3606/2007, είναι αρμόδια να προβαίνει στις διαπιστώσεις που αναφέρονται στην περίπτωση β) της παραγράφου 2 του άρθρου 59,

β) η ενδεδειγμένη αρχή του κράτους - μέλους ενοποιημένης εποπτείας και η ενδεδειγμένη αρχή του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα ή η οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 που εξέδωσε τα εν λόγω μέσα, σύμφωνα με τα άρθρα 8 έως 10, 12 έως 14 και 16 έως 28 του ν. 4261/2014, είναι αρμόδιες να προβαίνουν στην κοινή διαπίστωση που λαμβάνει τη μορφή κοινής απόφασης και αναφέρεται στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 59.

Άρθρο 62
Ενοποιημένη εφαρμογή: διαδικασία διαπίστωσης
(άρθρο 62 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η ενδεδειγμένη αρχή πριν προβεί στη διαπίστωση που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄, δ΄ ή ε΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 59 όσον αφορά θυγατρική που εκδίδει τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα τα οποία περιλαμβάνονται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σε ατομική και σε ενοποιημένη βάση, αποστέλλει αμελλητί κοινοποίηση στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας και, αν πρόκειται για διαφορετική αρχή, στην ενδεδειγμένη αρχή του κράτους - μέλους όπου είναι εγκατεστημένη η αρχή ενοποιημένης εποπτείας. Πριν η ενδεδειγμένη αρχή προβεί στη διαπίστωση που αναφέρεται στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 59 αποστέλλει αμελλητί κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για κάθε ίδρυμα ή οντότητα των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 που έχει εκδώσει τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα στα οποία πρόκειται να ασκηθεί η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής, εάν πραγματοποιηθεί η διαπίστωση και εάν διαφέρουν, στις αντίστοιχες ενδεδειγμένες αρχές και στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας.

2. Η ενδεδειγμένη αρχή, όταν προβαίνει σε μια διαπίστωση που αναφέρεται στις περιπτώσεις γ΄, δ΄ ή ε΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 59 στην περίπτωση ιδρύματος ή ομίλου με διασυνοριακή δραστηριότητα, λαμβάνει υπόψη την πιθανή επίπτωση της εξυγίανσης σε όλα τα κράτη - μέλη στα οποία το ίδρυμα ή ο όμιλος δραστηριοποιείται.

3. Η ενδεδειγμένη αρχή στην κοινοποίηση της παραγράφου 1 επεξηγεί τους λόγους για τους οποίους σκέπτεται να προβεί στην εν λόγω διαπίστωση.

4. Όταν έχει πραγματοποιηθεί η κοινοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, η ενδεδειγμένη αρχή, μετά από διαβούλευση με τις αρχές στις οποίες απεστάλη η κοινοποίηση, εξετάζει τα ακόλουθα ζητήματα:

α) εάν υπάρχει διαθέσιμο εναλλακτικό μέτρο αντί της άσκησης της εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 59,

β) κατά πόσον είναι εφικτή η εφαρμογή του μέτρου αυτού, και

γ) κατά πόσον υπάρχει ρεαλιστική προοπτική να μπορέσει το μέτρο αυτό, σε κατάλληλο χρονικό διάστημα, να αντιμετωπίσει τις περιστάσεις για τις οποίες θα ήταν επιβεβλημένη η διαπίστωση της παραγράφου 2 του άρθρου 59.

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, ως εναλλακτικά μέτρα νοούνται τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης του άρθρου 27, τα μέτρα της παρ. 1 του άρθρου 96 του ν. 4261/2014 ή η μεταφορά πόρων ή κεφαλαίων από τη μητρική επιχείρηση.

6. Αν, δυνάμει της παραγράφου 4, η ενδεδειγμένη αρχή μετά από την ως άνω διαβούλευση κρίνει ότι πληρούνται τα αναφερόμενα σε αυτή τότε εφαρμόζει τα μέτρα αυτά.

7. Αν συντρέχουν οι συνθήκες της παραγράφου 1 και κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4, η ενδεδειγμένη αρχή, μετά από διαβούλευση με τις αρχές στις οποίες απεστάλη η κοινοποίηση, κρίνει ότι δεν υπάρχουν διαθέσιμα εναλλακτικά μέτρα που θα μπορούσαν να επιφέρουν το αποτέλεσμα που αναφέρεται στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 4, αποφασίζει εάν είναι σκόπιμο να προβεί στη διαπίστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 59.

8. Σε περίπτωση που η ενδεδειγμένη αρχή αποφασίσει να προβεί στη διαπίστωση της περιπτώσεως γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 59 αποστέλλει αμελλητί κοινοποίηση στις ενδεδειγμένες αρχές των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένες οι επηρεαζόμενες θυγατρικές. Η διαπίστωση λαμβάνει τη μορφή κοινής απόφασης των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 92. Ελλείψει κοινής απόφασης δεν εφαρμόζεται η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 59.

9. Η αρχή εξυγίανσης εφαρμόζει αμέσως την απόφαση απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων που λαμβάνεται δυνάμει του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα των περιστάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ΄
ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 63
Γενικές εξουσίες
(άρθρο 63 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης για την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης σε ιδρύματα και οντότητες των περιπτώσεων β, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 που πληρούν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις για εξυγίανση, διαθέτει τις αναγκαίες εξουσίες, τις οποίες ασκεί μεμονωμένα ή συνδυαστικά, και ειδικότερα, δύναται να:

α) απαιτεί από κάθε πρόσωπο να παρέχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου αυτή να αποφασίζει και να προετοιμάζει μια ενέργεια εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης της επικαιροποίησης και της συμπλήρωσης των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στα σχέδια εξυγίανσης, και της απαίτησης παροχής πληροφοριών μέσω επιτόπιων ελέγχων,

β) αναλαμβάνει τον έλεγχο ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση και ασκεί όλα τα δικαιώματα και τις εξουσίες που παρέχονται στους μετόχους, στους λοιπούς ιδιοκτήτες και στο διοικητικό συμβούλιο του υπό εξυγίανση ιδρύματος,

γ) μεταβιβάζει μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ένα υπό εξυγίανση ίδρυμα,

δ) μεταβιβάζει σε άλλο πρόσωπο, με τη συναίνεσή του, δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις ενός υπό εξυγίανση ιδρύματος,

ε) απομειώνει, μέχρι και μηδενισμού, αρχικό ποσό ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο των επιλέξιμων υποχρεώσεων ενός υπό εξυγίανση ιδρύματος,

στ) μετατρέπει επιλέξιμες υποχρεώσεις ενός υπό εξυγίανση ιδρύματος σε κοινές μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας του εν λόγω ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, ενός σχετικού μητρικού ιδρύματος ή οντότητας ή ενός μεταβατικού ιδρύματος στο οποίο μεταβιβάζονται περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

ζ) ακυρώνει χρεωστικά μέσα που έχουν εκδοθεί από ένα υπό εξυγίανση ίδρυμα, εξαιρουμένων των εξασφαλισμένων υποχρεώσεων που εμπίπτουν στις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 44,

η) απομειώνει, μέχρι και μηδενισμού, την ονομαστική αξία μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας ενός υπό εξυγίανση ιδρύματος, καθώς και να τα ακυρώνει,

θ) απαιτεί από ένα υπό εξυγίανση ίδρυμα ή από ένα

σχετικό μητρικό ίδρυμα ή οντότητα να εκδώσει νέες μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας ή άλλα κεφαλαιακά μέσα, συμπεριλαμβανομένων των προνομιούχων μετοχών και των υπό αίρεση μετατρέψιμων χρηματοπιστωτικών μέσων,

ι) τροποποιεί τη ληκτότητα των χρεωστικών μέσων και άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων που έχουν εκδοθεί από ένα υπό εξυγίανση ίδρυμα ή να τροποποιεί το ύψος των πληρωτέων τόκων δυνάμει αυτών ή την ημερομηνία κατά την οποία οι τόκοι καθίστανται πληρωτέοι, περιλαμβανομένης της προσωρινής αναστολής τους, εξαιρούμενων των εξασφαλισμένων υποχρεώσεων που εμπίπτουν στις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 44,

ια) καταγγέλλει και να ρευστοποιεί χρηματοπιστωτικές συμβάσεις ή συμβάσεις παραγώγων για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 49,

ιβ) απομακρύνει ή να αντικαθιστά το διοικητικό συμβούλιο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ενός υπό εξυγίανση ιδρύματος, και

ιγ) απαιτεί από την αρμόδια αρχή να αξιολογήσει εγκαίρως τον αγοραστή ειδικής συμμετοχής, κατά παρέκκλιση από τα χρονικά όρια που τίθενται στο άρθρο 23 του ν. 4261/2014 και στο άρθρο 12 της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ.

2. Κατά την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης δεν υπόκειται σε καμία από τις ακόλουθες απαιτήσεις δυνάμει γενικών διατάξεων ή συμβατικών όρων ή άλλων διατάξεων:

α) στην υποχρέωση να λάβει την έγκριση ή τη συγκατάθεση οποιουδήποτε άλλου προσώπου, ιδιωτικού ή δημόσιου δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των μετόχων ή των πιστωτών του υπό εξυγίανση ιδρύματος, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου 3,

β) σε διαδικαστικές απαιτήσεις κοινοποίησης προς οποιοδήποτε πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης δημοσίευσης οποιασδήποτε ανακοίνωσης ή ενημερωτικού δελτίου, καθώς και καταχώρισης οποιουδήποτε εγγράφου σε οποιαδήποτε άλλη αρχή πριν από την άσκηση εξουσίας εξυγίανσης. Το εδάφιο αυτό εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των απαιτήσεων των άρθρων 81 και 82 και των απαιτήσεων κοινοποίησης βάσει των κανόνων της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις.

Ειδικότερα, η αρχή εξυγίανσης δύναται να ασκήσει τις εξουσίες του παρόντος άρθρου ανεξάρτητα από κάθε περιορισμό, ή απαίτηση για συγκατάθεση, που ενδεχομένως ισχύει για τη μεταβίβαση των εν λόγω χρηματοπιστωτικών μέσων, δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων.

3. Αν κάποια από τις εξουσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε οντότητα της παραγράφου 1 του άρθρου 1 λόγω της ειδικής εταιρικής μορφής της, η αρχή εξυγίανσης έχει, στο μέτρο του δυνατού, παρεμφερείς εξουσίες όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Στην περίπτωση αυτή, οι διασφαλίσεις που προβλέπονται στον παρόντα νόμο ή άλλες που έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα ισχύουν για τα επηρεαζόμενα πρόσωπα, περιλαμβανομένων και των μετόχων, των πιστωτών και των αντισυμβαλλομένων.

Άρθρο 64
Επικουρικές εξουσίες
(άρθρο 64 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να προβεί στις ακόλουθες ενέργειες:

α) με την επιφύλαξη του άρθρου 78, διασφαλίζει ότι η μεταβίβαση πραγματοποιείται χωρίς οποιαδήποτε υποχρέωση ή επιβάρυνση επί των μεταβιβαζόμενων χρηματοπιστωτικών μέσων, δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων. Για τον σκοπό αυτό, οποιοδήποτε δικαίωμα αποζημίωσης βάσει του παρόντος νόμου δεν θεωρείται υποχρέωση ή επιβάρυνση,

β) αίρει τα δικαιώματα απόκτησης νέων μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας,

γ) απαιτεί από τη σχετική αρχή να διακόπτει ή να αναστέλλει τη διαπραγμάτευση ή τη διαδικασία εισαγωγής χρηματοπιστωτικών μέσων προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά σύμφωνα με το ν. 3371/2005 (Α΄ 178),

δ) παρέχει στον αποκτώντα την ίδια μεταχείριση που θα είχε το υπό εξυγίανση ίδρυμα για τους σκοπούς των δικαιωμάτων ή των υποχρεώσεων, ή των ενεργειών στις οποίες έχει προβεί το υπό εξυγίανση ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων ή των υποχρεώσεων που σχετίζονται με τη συμμετοχή σε υποδομές αγοράς, σύμφωνα με τα άρθρα 38 και 40,

ε) απαιτεί από το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή τον αποκτώντα την παροχή αμοιβαίας πληροφόρησης και συνδρομής, και

στ) ακυρώνει ή να τροποποιεί τους όρους μιας σύμβασης στην οποία το υπό εξυγίανση ίδρυμα είναι συμβαλλόμενο μέρος ή το υποκαθιστά με τον αποκτώντα ως συμβαλλόμενο μέρος, σύμφωνα με τα άρθρα 69 και 71.

2. Η αρχή εξυγίανσης ασκεί τις εξουσίες που καθορίζονται στην παράγραφο 1 όταν κρίνει ότι είναι κατάλληλες για να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα μιας ενέργειας εξυγίανσης ή για να επιτευχθεί ένας ή περισσότεροι στόχοι εξυγίανσης.

3. Η αρχή εξυγίανσης, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, μπορεί να προβλέπει αναγκαίες για την εξασφάλιση της συνέχειας ρυθμίσεις προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της ενέργειας εξυγίανσης και ότι ο αποκτών μπορεί να ασκήσει τις δραστηριότητες που του μεταβιβάστηκαν.

4. Οι εξουσίες της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 1 και της παραγράφου 3 δεν επηρεάζουν:

α) το δικαίωμα ενός εργαζομένου του υπό εξυγίανση ιδρύματος να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας του,

β) με την επιφύλαξη των άρθρων 69, 70 και 71, κάθε δικαίωμα ενός αντισυμβαλλόμενου μέρους να ασκήσει τα δικαιώματά του βάσει της σύμβασης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος καταγγελίας, εφόσον το δικαιούται, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης, λόγω πράξης ή παράλειψης του υπό εξυγίανση ιδρύματος ή του αποκτώντα πριν ή μετά τη σχετική μεταβίβαση, αντίστοιχα.

Άρθρο 65
Εξουσία απαίτησης παροχής υπηρεσιών και υποδομών
(άρθρο 65 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να απαιτεί από ένα υπό εξυγίανση ίδρυμα, ή από οποιοδήποτε μέλος του ομίλου του, να παρέχει τις υπηρεσίες ή τις υποδομές που είναι απαραίτητες προκειμένου ο αποκτών να είναι σε θέση να ασκεί αποτελεσματικά τις δραστηριότητες που του μεταβιβάστηκαν.

Αυτό ισχύει και στην περίπτωση που το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή το εν λόγω μέλος του ομίλου έχει τεθεί ήδη σε

συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας.

2. Η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να επιβάλει σε μέλη ομίλου τα οποία είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα την τήρηση των υποχρεώσεων που έχουν επιβληθεί από αρχές εξυγίανσης άλλων κρατών - μελών σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Οι υπηρεσίες και οι υποδομές που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 είναι μόνο οι λειτουργικές και δεν περιλαμβάνουν καμία μορφή χρηματοοικονομικής στήριξης.

4. Οι αναφερόμενες στις παραγράφους 1 και 2 υπηρεσίες και υποδομές παρέχονται υπό τους ακόλουθους όρους:

α) εφόσον παρασχέθηκαν στο υπό εξυγίανση ίδρυμα αμέσως πριν από την ανάληψη της ενέργειας εξυγίανσης δυνάμει σχετικής συμφωνίας και για όλη τη διάρκειά της, υπό τους ιδίους όρους,

β) εφόσον δεν υφίσταται συμφωνία ή αν η σχετική συμφωνία έχει λήξει, υπό εύλογους όρους.

Άρθρο 66
Εξουσία επιβολής μέτρων διαχείρισης κρίσης ή μέτρων πρόληψης κρίσης που λαμβάνονται από άλλα κράτη - μέλη
(άρθρο 66 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Όταν η μεταβίβαση μετοχών, άλλων τίτλων ιδιοκτησίας ή δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων περιλαμβάνει περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται σε άλλο κράτος - μέλος ή δικαιώματα ή υποχρεώσεις που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους - μέλους, η μεταβίβαση παράγει έννομα αποτελέσματα ή διέπεται από το δίκαιο αυτού του κράτους - μέλους.

2. Η αρχή εξυγίανσης που έχει πραγματοποιήσει ή σκοπεύει να πραγματοποιήσει τη μεταβίβαση, λαμβάνει κάθε εύλογη συνδρομή προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η μεταβίβαση των μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας ή περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων στον αποκτώντα είναι σύμφωνη με την εθνική νομοθεσία.

3. Οι μέτοχοι, οι πιστωτές και τα τρίτα μέρη που θίγονται από τη μεταβίβαση μετοχών, άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων της παραγράφου 1 δεν δικαιούνται να εμποδίζουν, να αμφισβητούν ή να ματαιώνουν με την άσκηση ενδίκων μέσων τη μεταβίβαση αυτών βάσει διάταξης του δικαίου του κράτους - μέλους στο οποίο βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία ή βάσει του δικαίου που διέπει τις μετοχές, τους άλλους τίτλους ιδιοκτησίας, τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις.

4. Όταν η αρχή εξυγίανσης ενός κράτους - μέλους ασκεί τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής, μεταξύ άλλων σε σχέση με κεφαλαιακά μέσα σύμφωνα με το άρθρο 59, και οι επιλέξιμες υποχρεώσεις ή τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα του υπό εξυγίανση ιδρύματος περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) μέσα ή υποχρεώσεις που διέπονται από το ελληνικό δίκαιο,

β) υποχρεώσεις προς πιστωτές που βρίσκονται στην Ελλάδα,

διασφαλίζεται η μείωση της αξίας των εν λόγω υποχρεώσεων ή μέσων, ή η μετατροπή τους, σε συμφωνία με την άσκηση των εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής της αρχής εξυγίανσης του κράτους - μέλους.

5. Οι πιστωτές που θίγονται από την άσκηση των εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής σύμφωνα με την παράγραφο 4, δεν δικαιούνται να αμφισβητούν, ασκώντας ένδικα μέσα, τη μείωση της αξίας ή τη μετατροπή του μέσου ή της υποχρέωσης, ανάλογα με την περίπτωση, βάσει οποιασδήποτε διάταξης του ελληνικού δικαίου.

6. Το ελληνικό δίκαιο διέπει τα ακόλουθα:

α) τη δικαστική προστασία σύμφωνα με το άρθρο 110 ως προς τη μεταβίβαση μετοχών, άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου,

β) τη δικαστική προστασία σύμφωνα με το άρθρο 110 ως προς τη μείωση της αξίας ή τη μετατροπή ενός μέσου ή μιας υποχρέωσης σύμφωνα με τις περιπτώσεις α΄ ή β΄ της παραγράφου 4,

γ) τις διασφαλίσεις για τις μερικές μεταβιβάσεις, σύμφωνα με τα άρθρα 73 έως 80, όσον αφορά τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 67
Εξουσίες αναφορικά με περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα, υποχρεώσεις, μετοχές και άλλους τίτλους ιδιοκτησίας που βρίσκονται σε τρίτες χώρες
(άρθρο 67 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Εφόσον η ενέργεια εξυγίανσης περιλαμβάνει δράσεις σε σχέση με περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται ή διέπονται από το δίκαιο τρίτης χώρας, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτεί:

α) από τον ειδικό εκκαθαριστή, ή κάθε άλλο πρόσωπο που ασκεί τον έλεγχο του υπό εξυγίανση ιδρύματος και από τον αποκτώντα να προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες ώστε να διασφαλίζει ότι η μεταβίβαση, η απομείωση, η μετατροπή ή η ενέργεια εξυγίανσης παράγει έννομα αποτελέσματα,

β) από τον ειδικό εκκαθαριστή ή κάθε άλλο πρόσωπο που ασκεί τον έλεγχο του υπό εξυγίανση ιδρύματος να διακρατά τις μετοχές, τους άλλους τίτλους ιδιοκτησίας, τα περιουσιακά στοιχεία ή τα δικαιώματα ή να εξοφλεί τις υποχρεώσεις εξ ονόματος του αποκτώντα μέχρις ότου η μεταβίβαση, η απομείωση, η μετατροπή ή η ενέργεια εξυγίανσης παραγάγει αποτελέσματα,

γ) την κάλυψη των δαπανών του αποκτώντα που εύλογα προέκυψαν κατά την εκτέλεση οποιασδήποτε απαιτούμενης ενέργειας βάσει των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παρούσας παραγράφου, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 37.

2. Η αρχή εξυγίανσης δεν προβαίνει στη μεταβίβαση, απομείωση, μετατροπή ή ενέργεια εξυγίανσης σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 1, όταν εκτιμά ότι είναι εξαιρετικά απίθανο να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα σε σχέση με συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται σε τρίτη χώρα ή σε σχέση με συγκεκριμένες μετοχές, άλλους τίτλους ιδιοκτησίας, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που διέπονται από το δίκαιο τρίτης χώρας, μολονότι ελήφθησαν όλα τα αναγκαία μέτρα από τον ειδικό εκκαθαριστή, ή άλλο πρόσωπο.

Άρθρο 68
Αποκλεισμός ορισμένων συμβατικών ρητρών σε περίπτωση έγκαιρης παρέμβασης και εξυγίανσης (άρθρο 68 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Οποιοδήποτε μέτρο πρόληψης ή διαχείρισης κρίσεων λαμβάνεται σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, συμπεριλαμβανομένης της επέλευσης οποιουδήποτε γεγονότος άμεσα συνδεόμενου με την εφαρμογή αυτού του μέτρου, δεν θεωρείται αφ' εαυτού, σε πλαίσιο σύμβασης που έχει συνάψει η οντότητα, ότι συνιστά γεγονός που συνεπάγεται αναγκαστική εκτέλεση κατά την έννοια του ν. 3301/2004, ή ως διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την έννοια του ν. 2789/2000, υπό τον όρο ότι εξακολουθούν να τηρούνται οι ουσιαστικές υποχρεώσεις δυνάμει της σύμβασης, μεταξύ των οποίων και οι υποχρεώσεις πληρωμής και παράδοσης, καθώς και η παροχή εξασφάλισης.

Επιπροσθέτως, ένα τέτοιο μέτρο πρόληψης κρίσης ή μέτρο διαχείρισης κρίσης δεν θεωρείται αφ' εαυτού ότι συνιστά γεγονός που συνεπάγεται αναγκαστική εκτέλεση ή διαδικασία αφερεγγυότητας στο πλαίσιο σύμβασης που συνάφθηκε από:

α) θυγατρική, και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση αυτή τελούν υπό την εγγύηση ή στηρίζονται κατ' άλλο τρόπο από τη μητρική επιχείρηση ή οποιοδήποτε άλλο μέλος του ομίλου, ή

β) οποιοδήποτε μέλος του ομίλου και η σύμβαση περιλαμβάνει ρήτρες αλυσιδωτής καταγγελίας (cross-default provisions).

2. Αν διαδικασίες εξυγίανσης τρίτης χώρας αναγνωρίζονται σύμφωνα με το άρθρο 90 ή εφόσον το αποφασίσει η αρχή εξυγίανσης, οι διαδικασίες αυτές αποτελούν, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, μέτρο διαχείρισης κρίσεων.

3. Υπό τον όρο ότι εξακολουθούν να τηρούνται οι ουσιαστικές υποχρεώσεις δυνάμει της σύμβασης, μεταξύ των οποίων και οι υποχρεώσεις πληρωμής και παράδοσης, καθώς και η παροχή εξασφάλισης, οποιοδήποτε μέτρο πρόληψης ή διαχείρισης κρίσεων, συμπεριλαμβανομένης της επέλευσης οποιουδήποτε γεγονότος άμεσα συνδεόμενου με την εφαρμογή τέτοιου μέτρου, δεν παρέχει από μόνο του σε κανέναν τη δυνατότητα:

α) να ασκεί οποιοδήποτε δικαίωμα καταγγελίας, αναστολής, τροποποίησης, εκκαθαριστικού συμψηφισμού ή συμψηφισμού, μεταξύ άλλων και σχετικά με σύμβαση η οποία έχει συναφθεί από:

αα) θυγατρική, και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση τελούν υπό την εγγύηση ή στηρίζονται με άλλο τρόπο από οποιοδήποτε μέλος του ομίλου,

ββ) οποιοδήποτε μέλος του ομίλου και η σύμβαση περιλαμβάνει ρήτρες αλυσιδωτής καταγγελίας,

β) να αποκτά κατοχή, να ασκεί έλεγχο ή να επιβάλλει την παροχή εξασφάλισης επί περιουσιακού στοιχείου του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή οποιουδήποτε μέλους του ομίλου σε σχέση με σύμβαση που περιλαμβάνει ρήτρες αλυσιδωτής καταγγελίας, και

γ) να θίγει οποιαδήποτε συμβατικά δικαιώματα του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή οποιουδήποτε μέλους του ομίλου σε σχέση με σύμβαση που περιλαμβάνει ρήτρες αλυσιδωτής καταγγελίας.

4. Το παρόν άρθρο δεν θίγει το δικαίωμα ανάληψης δράσης σύμφωνα με την παράγραφο 3, σε περίπτωση που το δικαίωμα αυτό απορρέει από γεγονός που δεν συνιστά μέτρο πρόληψης ή διαχείρισης κρίσεων, ή από την επέλευση οποιουδήποτε γεγονότος άμεσα συνδεόμενου με την εφαρμογή τέτοιου μέτρου.

5. Η αναστολή ή ο περιορισμός δυνάμει των άρθρων 69, 70 ή 71 δεν συνιστά αθέτηση συμβατικής υποχρέωσης για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου αποτελούν «υπερισχύουσες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου» κατά την έννοια του άρθρου 9 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) (ΕΕ L 177).

Άρθρο 69
Εξουσία αναστολής ορισμένων υποχρεώσεων (άρθρο 69 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να αναστέλλει οποιεσδήποτε υποχρεώσεις πληρωμής ή παράδοσης του υπό εξυγίανση ιδρύματος που απορρέουν από σύμβαση την οποία αυτό έχει συνάψει από τη δημοσίευση της απόφασης περί αναστολής, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 82, έως τα μεσάνυχτα της εργάσιμης ημέρας που έπεται της δημοσίευσης.

2. Σε περίπτωση που μια υποχρέωση πληρωμής ή παράδοσης θα καθίστατο απαιτητή εντός της περιόδου αναστολής, η πληρωμή ή η παράδοση καθίσταται απαιτητή αμέσως μετά τη λήξη της περιόδου αναστολής.

3. Αν οι συμβατικές υποχρεώσεις πληρωμής ή παράδοσης του υπό εξυγίανση ιδρύματος ανασταλούν δυνάμει της παραγράφου 1, οι υποχρεώσεις πληρωμής ή παράδοσης των αντισυμβαλλόμενων του εν λόγω ιδρύματος στο πλαίσιο της σύμβασης αυτής αναστέλλονται επίσης για το ίδιο χρονικό διάστημα.

4. Η αναστολή βάσει της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζεται σε:

α) επιλέξιμες καταθέσεις,

β) υποχρεώσεις πληρωμής και παράδοσης έναντι συστημάτων ή διαχειριστών συστημάτων κατά την έννοια του ν. 2789/2000, κεντρικών αντισυμβαλλόμενων και κεντρικών τραπεζών, και

γ) επιλέξιμες απαιτήσεις για τους σκοπούς του ν. 2533/1997 σχετικά με τα συστήματα αποζημιώσεως των επενδυτών.

5. Κατά την άσκηση εξουσίας δυνάμει του παρόντος άρθρου, η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη την επίπτωση που ενδέχεται να έχει η άσκηση της εξουσίας αυτής στην εύρυθμη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών.

Άρθρο 70
Εξουσία περιορισμού της αναγκαστικής εκτέλεσης συμφωνιών παροχής εξασφάλισης (άρθρο 70 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να περιορίζει το δικαίωμα των εξασφαλισμένων πιστωτών ενός υπό εξυγίανση ιδρύματος να προβούν σε αναγκαστική εκτέλεση συμφωνιών παροχής εξασφάλισης όσον αφορά οποιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία του υπό εξυγίανση ιδρύματος από τη δημοσίευση της απόφασης του περιορι-

σμού, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 82, έως τα μεσάνυχτα της εργάσιμης ημέρας που έπεται της δημοσίευσης.

2. Η αρχή εξυγίανσης δεν ασκεί την εξουσία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 όσον αφορά συμφωνίες παροχής εξασφάλισης έναντι συστημάτων ή διαχειριστών συστημάτων που ορίζονται για τους σκοπούς του ν. 2789/2000, κεντρικών αντισυμβαλλομένων, και κεντρικών τραπεζών σε σχέση με περιουσιακά στοιχεία που έχουν ενεχυριαστεί ή παρασχεθεί ως περιθώριο ή εξασφάλιση από το υπό εξυγίανση ίδρυμα.

3. Στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το άρθρο 80, η αρχή εξυγίανσης διασφαλίζει ότι οι τυχόν περιορισμοί που επιβάλλονται δυνάμει της εξουσίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 εφαρμόζονται σε όλα τα μέλη του ομίλου έναντι των οποίων προβαίνει σε ενέργεια εξυγίανσης.

4. Κατά την άσκηση εξουσίας δυνάμει του παρόντος άρθρου, η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη την επίπτωση που ενδέχεται να έχει η άσκηση της εξουσίας αυτής στην εύρυθμη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών.

Άρθρο 71
Εξουσία προσωρινής αναστολής δικαιωμάτων καταγγελίας
(άρθρο 71 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να αναστέλλει τα δικαιώματα καταγγελίας οποιουδήποτε αντισυμβαλλόμενου του υπό εξυγίανση ιδρύματος, από τη δημοσίευση της απόφασης του περιορισμού, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 82, έως τα μεσάνυχτα της εργάσιμης ημέρας που έπεται της δημοσίευσης υπό τον όρο ότι εξακολουθούν να τηρούνται οι υποχρεώσεις πληρωμής και παράδοσης, καθώς και η παροχή εξασφάλισης.

2. Η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να αναστέλλει τα δικαιώματα καταγγελίας οποιουδήποτε αντισυμβαλλόμενου θυγατρικής του υπό εξυγίανση ιδρύματος εφόσον:

α) οι υποχρεώσεις βάσει της εν λόγω σύμβασης είναι εγγυημένες ή εξασφαλίζονται με άλλον τρόπο από το υπό εξυγίανση ίδρυμα,

β) τα δικαιώματα καταγγελίας δυνάμει της εν λόγω σύμβασης βασίζονται αποκλειστικώς και μόνον στο γεγονός της αφερεγγυότητας ή στη χρηματοοικονομική κατάσταση του υπό εξυγίανση ιδρύματος, και

γ) σε περίπτωση που έχει ασκηθεί ή ενδέχεται να ασκηθεί εξουσία μεταβίβασης σε σχέση με το υπό εξυγίανση ίδρυμα,

αα) είτε εφόσον όλα τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις της θυγατρικής που σχετίζονται με την εν λόγω σύμβαση, έχουν μεταβιβαστεί ή ενδέχεται να μεταβιβαστούν και να αναληφθούν από τον αποκτώντα,

ββ) είτε εφόσον η αρχή εξυγίανσης παρέχει με οποιονδήποτε άλλον τρόπο επαρκή προστασία για αυτές τις υποχρεώσεις.

Η αναστολή ισχύει από τη δημοσίευση της απόφασης, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 82, έως τα μεσάνυχτα της εργάσιμης ημέρας που έπεται της δημοσίευσης.

3. Καμία αναστολή βάσει των παραγράφων 1 ή 2 δεν εφαρμόζεται έναντι συστημάτων ή διαχειριστών συστημάτων που ορίζονται για τους σκοπούς του ν. 2789/2000, κεντρικών αντισυμβαλλομένων ή κεντρικών τραπεζών.

4. Ένας αντισυμβαλλόμενος μπορεί να ασκήσει δικαίωμα καταγγελίας δυνάμει σύμβασης πριν από το τέλος της περιόδου που αναφέρεται στις παραγράφους 1 ή 2, εάν η αρχή εξυγίανσης του κοινοποιήσει ότι τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που καλύπτονται από τη σύμβαση:

α) δεν θα μεταβιβαστούν σε άλλη οντότητα, ή

β) δεν θα υποστούν απομείωση ή μετατροπή στο πλαίσιο εφαρμογής της αναδιάρθρωσης παθητικού σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 43.

5. Εφόσον η αρχή εξυγίανσης ασκήσει την εξουσία που προβλέπεται στις παραγράφους 1 ή 2 για την αναστολή δικαιωμάτων καταγγελίας, και αυτή δεν έχει κοινοποιηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 4, τα δικαιώματα αυτά μπορούν να ασκηθούν κατά τη λήξη της περιόδου αναστολής, με την επιφύλαξη του άρθρου 68, ως εξής:

α) εάν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που καλύπτονται από τη σύμβαση έχουν μεταβιβασθεί σε άλλη οντότητα, ένας αντισυμβαλλόμενος μπορεί να ασκήσει δικαιώματα καταγγελίας, σύμφωνα με τους όρους της σχετικής σύμβασης, μόνο σε περίπτωση επέλευσης οποιουδήποτε συνεχιζόμενου ή μεταγενέστερου γεγονότος που συνεπάγεται αναγκαστική εκτέλεση εκ μέρους του αποκτώντος,

β) εάν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που καλύπτονται από τη σύμβαση παραμένουν στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, και η αρχή εξυγίανσης δεν έχει εφαρμόσει την αναδιάρθρωση παθητικού σύμφωνα με την περίπτωση α) της παραγράφου 1 του άρθρου 43 στην εν λόγω σύμβαση, ένας αντισυμβαλλόμενος μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα καταγγελίας σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης αυτής κατά τη λήξη της περιόδου αναστολής σύμφωνα με την παράγραφο 1.

6. Κατά την άσκηση εξουσίας, η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη την επίπτωση που ενδέχεται να έχει η άσκηση της εξουσίας αυτής στην εύρυθμη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών.

7. Η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτεί από ένα ίδρυμα ή μία οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 να διατηρεί λεπτομερή αρχεία των χρηματοπιστωτικών συμβάσεων.

Κατόπιν αιτήματος αρμόδιας αρχής ή αρχής εξυγίανσης, το αρχείο καταγραφής συναλλαγών θέτει τις αναγκαίες πληροφορίες στη διάθεση της αρμόδιας αρχής ή της αρχής εξυγίανσης, προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα να εκπληρώσουν τις αντίστοιχες υποχρεώσεις και καθήκοντά τους σύμφωνα με το άρθρο 81 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 648/2012.

Άρθρο 72
Άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης
(άρθρο 72 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Προκειμένου να προβεί σε ενέργεια εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης έχει τη δυνατότητα να αναλάβει τον έλεγχο του υπό εξυγίανση ιδρύματος και να ασκεί τις ακόλουθες εξουσίες:

α) να διευθύνει τις δραστηριότητες και τις υπηρεσίες του υπό εξυγίανση ιδρύματος με όλες τις εξουσίες των μετόχων και του διοικητικού συμβουλίου, και

β) να διαχειρίζεται και να διαθέτει τα περιουσιακά

στοιχεία του υπό εξυγίανση ιδρύματος.

Ο έλεγχος που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο μπορεί να ασκείται άμεσα από την αρχή εξυγίανσης ή έμμεσα μέσω του διορισμού προσώπου ή προσώπων από αυτή. Τα δικαιώματα ψήφου που αντιστοιχούν σε μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας του υπό εξυγίανση ιδρύματος δεν μπορούν να ασκηθούν κατά τη διάρκεια της περιόδου εξυγίανσης.

2. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να προβαίνει σε ενέργειες εξυγίανσης χωρίς να ασκεί έλεγχο επί του υπό εξυγίανση ιδρύματος.

3. Η αρχή εξυγίανσης αποφασίζει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση κατά πόσον είναι κατάλληλο να προβαίνει σε ενέργεια εξυγίανσης με τα μέσα της παραγράφου 1 ή της παραγράφου 2, έχοντας υπόψη τους στόχους της εξυγίανσης και τις γενικές αρχές που διέπουν την εξυγίανση, τις ειδικές περιστάσεις του συγκεκριμένου υπό εξυγίανση ιδρύματος και την ανάγκη διευκόλυνσης της αποτελεσματικής εξυγίανσης διασυνοριακών ομίλων.

4. Η αρχή εξυγίανσης δεν ευθύνεται βάσει της εταιρικής ή της πτωχευτικής νομοθεσίας ούτε υπέχει αστική ευθύνη έναντι τρίτων για πράξεις ή παραλείψεις κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της δυνάμει του παρόντος νόμου παρά μόνο για βαρειά αμέλεια και δόλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ΄
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Άρθρο 73
Μεταχείριση των μετόχων και των πιστωτών σε περίπτωση εν μέρει μεταβιβάσεων και εφαρμογής της αναδιάρθρωσης παθητικού (άρθρο 73 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Εφόσον έχουν εφαρμοσθεί ένα ή περισσότερα μέτρα εξυγίανσης και, ιδίως, για τους σκοπούς του άρθρου 75 ισχύουν τα εξής:

α) εξαιρουμένων των περιπτώσεων στις οποίες εφαρμόζεται η αναδιάρθρωση παθητικού, εφόσον η αρχή εξυγίανσης μεταβιβάζει μόνον εν μέρει τα δικαιώματα και τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού του ιδρύματος υπό εξυγίανση, οι μέτοχοι και οι πιστωτές, οι απαιτήσεις των οποίων δεν έχουν μεταβιβαστεί, λαμβάνουν προς ικανοποίηση των απαιτήσεών τους τουλάχιστον όσα θα είχαν λάβει εάν το ίδρυμα υπό εξυγίανση είχε τεθεί σε εκκαθάριση κατά τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας κατά το χρόνο εφαρμογής του μέτρου εξυγίανσης,

β) σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης εφαρμόζει την αναδιάρθρωση παθητικού, οι μέτοχοι και οι πιστωτές οι απαιτήσεις των οποίων έχουν απομειωθεί ή μετατραπεί σε μετοχικό κεφάλαιο δεν υφίστανται μεγαλύτερες ζημίες από όσες θα υφίσταντο, εάν το ίδρυμα υπό εξυγίανση είχε τεθεί σε εκκαθάριση κατά τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας κατά το χρόνο εφαρμογής του μέτρου εξυγίανσης.

Άρθρο 74
Αποτίμηση της διαφοράς ως προς τη μεταχείριση (άρθρο 74 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Προκειμένου να αποτιμηθεί κατά πόσον οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα τύγχαναν καλύτερης μεταχείρισης αν το ίδρυμα υπό εξυγίανση είχε εκκαθαριστεί υπό συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, μεταξύ άλλων, αλλά όχι αποκλειστικά, και για τους σκοπούς του άρθρου 73, διενεργείται αποτίμηση από ανεξάρτητο πρόσωπο, το συντομότερο δυνατόν, αφού έχει εφαρμοστεί η ενέργεια ή οι ενέργειες εξυγίανσης. Η εν λόγω αποτίμηση είναι διακριτή από την αποτίμηση που διενεργείται βάσει του άρθρου 36.

2. Με την αποτίμηση της παραγράφου 1 προσδιορίζεται:

α) η μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές, ή τα οικεία συστήματα εγγύησης καταθέσεων, εάν το υπό εξυγίανση ίδρυμα, στο οποίο έχει πραγματοποιηθεί η ενέργεια ή οι ενέργειες εξυγίανσης, είχε τεθεί κατά το χρόνο αυτής της ενέργειας ή των ενεργειών σε ειδική εκκαθάριση κατά το άρθρο 145 του ν. 4261/2014 χωρίς την εφαρμογή μέτρων εξυγίανσης,

β) η πραγματική μεταχείριση της οποίας έτυχαν οι μέτοχοι και οι πιστωτές κατά την εξυγίανση του ιδρύματος, και

γ) αν υπάρχει απόκλιση μεταξύ της μεταχείρισης που αναφέρεται στην περίπτωση α΄ και της μεταχείρισης που αναφέρεται στη περίπτωση β΄.

3. Η αποτίμηση:

α) βασίζεται στην υπόθεση ότι το υπό εξυγίανση ίδρυμα, επί του οποίου έχει πραγματοποιηθεί ενέργεια ή ενέργειες εξυγίανσης, θα είχε τεθεί κατά τον χρόνο αυτής της ενέργειας ή των ενεργειών σε συνήθη διαδικασία αφερεγγυότητας,

β) βασίζεται στην υπόθεση ότι η ενέργεια ή οι ενέργειες εξυγίανσης δεν έχουν πραγματοποιηθεί,

γ) δεν λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε χορήγηση έκτακτης δημόσιας χρηματοοικονομικής στήριξης στο ίδρυμα υπό εξυγίανση.

Άρθρο 75
Διασφαλίσεις για τους μετόχους και τους πιστωτές (άρθρο 75 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Εφόσον με την αποτίμηση που διενεργείται βάσει του άρθρου 74 προσδιοριστεί ότι οποιοσδήποτε μέτοχος ή πιστωτής που αναφέρεται στο άρθρο 73, ή το Σκέλος Κάλυψης Καταθέσεων του Τ.Ε.Κ.Ε. σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 104, έχει υποστεί μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα υφίστατο σε περίπτωση εκκαθάρισης κατά τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, δικαιούται την καταβολή της διαφοράς από το Ταμείο Εξυγίανσης.

Άρθρο 76
Διασφαλίσεις για τους αντισυμβαλλομένους σε περίπτωση εν μέρει μεταβιβάσεων (άρθρο 76 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η προστασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2 εφαρμόζεται όταν η αρχή εξυγίανσης:

α) μεταβιβάζει ορισμένα αλλά όχι όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός υπό εξυγίανση ιδρύματος σε άλλη οντότητα ή, κατά την εφαρμογή ενός μέτρου εξυγίανσης, από ένα μεταβατικό ίδρυμα ή εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σε άλλο πρόσωπο,

β) ασκεί τις εξουσίες που προβλέπονται στην περίπτωση στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 64.

2. Οι ακόλουθες συμφωνίες, καθώς επίσης και οι αντι-

συμβαλλόμενοι σε αυτές, προστατεύονται κατάλληλα:

α) συμφωνίες, βάσει των οποίων ένα πρόσωπο έχει, με την μορφή εξασφάλισης, υφιστάμενο ή υπό αίρεση δικαίωμα στα περιουσιακά στοιχεία ή τα δικαιώματα που υπόκεινται σε μεταβίβαση, ανεξαρτήτως του αν το εν λόγω δικαίωμα εξασφαλίζεται με συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα ή με κυμαινόμενη επιβάρυνση ή παρεμφερή ρύθμιση,

β) συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλων, βάσει των οποίων παρέχεται ασφάλεια για την εξασφάλιση ή την κάλυψη της εκτέλεσης συγκεκριμένων υποχρεώσεων, με τη μεταβίβαση της πλήρους κυριότητας των περιουσιακών στοιχείων από τον παρέχοντα την ασφάλεια στον λήπτη αυτής, υπό τον όρο της αναμεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων από τον λήπτη, εάν εκτελεστούν οι συγκεκριμένες αυτές υποχρεώσεις,

γ) συμφωνίες συμψηφισμού (set-off arrangements),

δ) συμφωνίες εκκαθαριστικού συμψηφισμού (netting arrangements),

ε) καλυμμένες ομολογίες,

στ) συμφωνίες δομημένης χρηματοδότησης (structured finance arrangements), οι οποίες προβλέπουν την παροχή και την κατοχή εξασφάλισης από ένα αντισυμβαλλόμενο ή ένα θεματοφύλακα, αντιπρόσωπο ή αντίκλητο, συμπεριλαμβανομένων των τιτλοποιήσεων και των μέσων που χρησιμοποιούνται για λόγους αντιστάθμισης κινδύνου, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των συνολικών στοιχείων κάλυψης και εξασφαλίζονται κατά τρόπο παρόμοιο με αυτόν των καλυμμένων ομολογιών.

Η μορφή της προστασίας που είναι κατάλληλη, για τις κατηγορίες συμφωνιών των περιπτώσεων α΄ έως στ΄, εξειδικεύεται περαιτέρω στα άρθρα 77 έως 80 και υπόκειται στους περιορισμούς των άρθρων 68 έως 71.

3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τον αριθμό των μερών που μετέχουν στις συμφωνίες και από το αν οι συμφωνίες αυτές:

α) συνάπτονται με σύμβαση, καταπίστευμα ή άλλα μέσα, ή ισχύουν αυτοδικαίως εκ του νόμου,

β) απορρέουν ή διέπονται, συνολικά ή εν μέρει, από τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους ή τρίτης χώρας.

Άρθρο 77
Προστασία των συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου και των συμφωνιών συμψηφισμού και εκκαθαριστικού συμψηφισμού (netting and set off arrangements) (άρθρο 77 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Οι συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης με μεταβίβαση τίτλου, καθώς και οι συμφωνίες συμψηφισμού και εκκαθαριστικού συμψηφισμού που έχουν συναφθεί μεταξύ του υπό εξυγίανση ιδρύματος και άλλου προσώπου προστατεύονται κατάλληλα, ούτως ώστε να εμποδίζεται η μεταβίβαση ορισμένων μόνο αλλά όχι όλων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που προστατεύονται μέσω αυτών, καθώς και η τροποποίηση ή η καταγγελία δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που προστατεύονται από τις εν λόγω συμφωνίες μέσω της άσκησης επικουρικών εξουσιών.

Εν προκειμένω, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που θεωρούνται προστατευμένα δυνάμει τέτοιων συμφωνιών είναι εκείνα για τα οποία τα μέρη της συμφωνίας δικαιούνται να προβούν σε συμψηφισμό και εκκαθαριστικό συμψηφισμό.

2. Ανεξαρτήτως της παραγράφου 1, και όταν αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να διασφαλισθεί η πρόσβαση στις εγγυημένες καταθέσεις, η αρχή εξυγίανσης μπορεί:

α) να μεταβιβάζει τις εγγυημένες καταθέσεις που αποτελούν μέρος των συμφωνιών της παραγράφου 1, χωρίς να μεταβιβάζει άλλα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που αποτελούν μέρος της ίδιας συμφωνίας, και

β) να μεταβιβάζει, να τροποποιεί ή να καταργεί τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις, χωρίς να μεταβιβάζει τις εγγυημένες καταθέσεις.

Άρθρο 78
Προστασία των συμφωνιών εξασφάλισης (άρθρο 78 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Οι υποχρεώσεις που εξασφαλίζονται δυνάμει σχετικών συμφωνιών προστατεύονται κατάλληλα, προκειμένου να εμποδίζονται τα εξής:

α) η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων με τα οποία είναι εξασφαλισμένη η υποχρέωση, εκτός αν μεταβιβάζονται επίσης η εν λόγω υποχρέωση και το όφελος της εξασφάλισης,

β) η μεταβίβαση μιας εξασφαλισμένης υποχρέωσης, εκτός αν μεταβιβάζεται επίσης και το όφελος της εξασφάλισης,

γ) η μεταβίβαση του οφέλους της εξασφάλισης, εκτός αν μεταβιβάζεται επίσης η εξασφαλισμένη υποχρέωση, ή

δ) η τροποποίηση ή η καταγγελία μιας συμφωνίας εξασφάλισης, μέσω της άσκησης επικουρικών εξουσιών, αν το αποτέλεσμα της εν λόγω τροποποίησης ή καταγγελίας είναι ότι η υποχρέωση παύει να είναι εξασφαλισμένη.

2. Ανεξαρτήτως της παραγράφου 1, και όταν αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να διασφαλισθεί η πρόσβαση στις εγγυημένες καταθέσεις, η αρχή εξυγίανσης μπορεί:

α) να μεταβιβάζει τις εγγυημένες καταθέσεις που αποτελούν μέρος των συμφωνιών της παραγράφου 1 χωρίς να μεταβιβάζει άλλα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που αποτελούν μέρος της ίδιας συμφωνίας, και

β) να μεταβιβάζει, να τροποποιεί ή να καταγγέλλει, κατά περίπτωση, τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις χωρίς να μεταβιβάζει τις εγγυημένες καταθέσεις.

Άρθρο 79
Προστασία των συμφωνιών δομημένης χρηματοδότησης και των καλυμμένων ομολογιών (άρθρο 79 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Οι συμφωνίες δομημένης χρηματοδότησης (structured finance arrangements), περιλαμβανομένων των συμφωνιών που αναφέρονται στις περιπτώσεις ε΄ και στ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 76 προστατεύονται κατάλληλα, προκειμένου να εμποδίζεται:

α) η μεταβίβαση ορισμένων μόνο αλλά όχι όλων των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που συνιστούν στοιχεία ή αποτελούν αντικείμενο της συμφωνίας δομημένης χρηματοδότησης ή μέρος αυτής,

συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών που αναφέρονται στις περιπτώσεις ε΄ και στ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 76, στην οποία το ίδρυμα υπό εξυγίανση είναι συμβαλλόμενο μέρος, ή

β) η καταγγελία ή η τροποποίηση, μέσω της άσκησης των επικουρικών εξουσιών του άρθρου 64, των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που συνιστούν ή αποτελούν μέρος μιας συμφωνίας δομημένης χρηματοδότησης, περιλαμβανομένων των συμφωνιών που αναφέρονται στις περιπτώσεις ε΄ και στ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 76, στην οποία το ίδρυμα υπό εξυγίανση είναι συμβαλλόμενο μέρος.

2. Ανεξαρτήτως της παραγράφου 1, και όταν αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να διασφαλιστεί η πρόσβαση στις εγγυημένες καταθέσεις, η αρχή εξυγίανσης μπορεί:

α) να μεταβιβάζει τις εγγυημένες καταθέσεις που αποτελούν μέρος των συμφωνιών της παραγράφου 1 χωρίς να μεταβιβάζει άλλα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που αποτελούν μέρος της ίδιας συμφωνίας, και

β) να μεταβιβάζει, να τροποποιεί ή να καταγγέλλει, κατά περίπτωση, τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα ή υποχρεώσεις χωρίς να μεταβιβάζει τις εγγυημένες καταθέσεις.

Άρθρο 80
Μεταβιβάσεις εν μέρει: προστασία των συστημάτων διαπραγμάτευσης, εκκαθάρισης και διακανονισμού (άρθρο 80 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης δεν επηρεάζει τη λειτουργία και τους κανόνες των συστημάτων που προβλέπονται από τον ν. 2789/2000, σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης:

α) μεταβιβάζει ορισμένα αλλά όχι όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση σε άλλη οντότητα, ή

β) κάνει χρήση των εξουσιών βάσει του άρθρου 64 για την ακύρωση ή την τροποποίηση των ρητρών μιας σύμβασης στην οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή για να το υποκαταστήσει με τον αποδέκτη ως συμβαλλόμενο μέρος.

2. Ειδικότερα, με τη μεταβίβαση, ακύρωση ή τροποποίηση που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν μπορεί να ανακληθεί εντολή μεταβίβασης, κατά παράβαση του άρθρου 3 του ν. 2789/2000, ούτε τροποποιείται ή αναιρείται το εκτελεστό των εντολών μεταβίβασης και του συμψηφισμού, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου αυτού, ή η χρησιμοποίηση κεφαλαίων, αξιογράφων ή πιστωτικών διευκολύνσεων όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 4 του ν. 2789/2000 ή η προστασία της ασφάλειας, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 9 του εν λόγω νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ΄
ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Άρθρο 81
Υποχρεώσεις άμεσης ενημέρωσης (άρθρο 81 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Το διοικητικό συμβούλιο ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας που αναφέρεται στην περίπτωση β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ενημερώνει άμεσα την αρμόδια αρχή, όταν κρίνει ότι το εν λόγω ίδρυμα ή η οντότητα είναι σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας κατά την έννοια της παραγράφου 3 του άρθρου 32.

2. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την οικεία αρχή εξυγίανσης για κάθε κοινοποίηση που λαμβάνει σύμφωνα με την παράγραφο 1, καθώς και για κάθε μέτρο πρόληψης κρίσεων ή κάθε δράση του άρθρου 96 του ν. 4261/2014, που η ίδια απαιτεί να λάβει το ίδρυμα ή η οντότητα που αναφέρεται στην περίπτωση β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1.

3. Αν μια αρμόδια αρχή ή αρχή εξυγίανσης διαπιστώσει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 32 σχετικά με ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που αναφέρεται στην περίπτωση β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση τις ακόλουθες αρχές, αν πρόκειται για διαφορετικές αρχές:

α) την αρχή εξυγίανσης του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στην περίπτωση β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

β) την αρμόδια αρχή του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στην περίπτωση β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

γ) την αρμόδια αρχή κάθε υποκαταστήματος του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στην περίπτωση β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

δ) την αρχή εξυγίανσης κάθε υποκαταστήματος του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στην περίπτωση β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

ε) την Τράπεζα της Ελλάδος ως κεντρική τράπεζα,

στ) το Τ.Ε.Κ.Ε., εφόσον είναι αναγκαίο για να την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του,

ζ) το Ταμείο Εξυγίανσης, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για την επιτέλεση της λειτουργίας των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης,

η) ανάλογα με την περίπτωση, την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου,

θ) το Υπουργείο Οικονομικών,

ι) την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, αν το ίδρυμα ή η οντότητα που αναφέρεται στην περίπτωση β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 υπόκειται σε εποπτεία σε ενοποιημένη βάση, σύμφωνα με τα άρθρα 104 έως 120 του ν. 4261/2014, και

ια) το ΕΣΣΚ και την Τράπεζα της Ελλάδος, ως αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας.

Άρθρο 82
Διαδικαστικές υποχρεώσεις των αρχών εξυγίανσης (άρθρα 82 και 83 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης, μετα την κοινοποίηση που λαμβάνει σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 81, διαπιστώνει, με απόφασή της, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις λήψης μέτρων εξυγίανσης.

Η απόφαση περιλαμβάνει υποχρεωτικά:

α) αιτιολογία που τεκμηριώνει τη διαπίστωση για την πλήρωση ή μη των προϋποθέσεων εξυγίανσης για υποκείμενο ίδρυμα, η οποία μπορεί να θεμελιώνεται σε στοιχεία του φακέλου, και

β) το μέτρο εξυγίανσης το οποίο προτίθεται να επιβάλει στο ίδρυμα.

2. Η αρχή εξυγίανσης κοινοποιεί τις αποφάσεις της, μόλις αυτό είναι ευλόγως εφικτό, μετά την εφαρμογή

κάποιας ενέργειας εξυγίανσης, καθορίζοντας την ημερομηνία ισχύος της ενέργειας ή των ενεργειών εξυγίανσης προς το ίδρυμα υπό εξυγίανση και τις ακόλουθες αρχές, εφόσον πρόκειται για διαφορετικές αρχές:

α) την αρμόδια αρχή για το ίδρυμα υπό εξυγίανση,

β) την αρμόδια αρχή για οποιοδήποτε υποκατάστημα του ιδρύματος υπό εξυγίανση,

γ) την Τράπεζα της Ελλάδος ως κεντρική τράπεζα,

δ) το Τ.Ε.Κ.Ε.,

ε) το Ταμείο Εξυγίανσης,

στ) ανάλογα με την περίπτωση, την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου,

ζ) το Υπουργείο Οικονομικών,

η) την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, αν το ίδρυμα υπό εξυγίανση υπόκειται σε εποπτεία σε ενοποιημένη βάση, σύμφωνα με τα άρθρα 104 έως 120 του ν. 4261/2014,

θ) το ΕΣΣΚ και την Τράπεζα της Ελλάδος, ως εθνική αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας,

ι) την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών, την Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων και την Ε.Α.Τ.,

ια) τους φορείς διαχείρισης των συστημάτων στα οποία συμμετέχει το υπό εξυγίανση ίδρυμα, αν πρόκειται για ίδρυμα, κατά την έννοια της περίπτωσης β της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 2789/2000.

3. Οι αποφάσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 7 του άρθρου 29, τις παραγράφους 1 και 4 του άρθρου 35, τις παραγράφους 1, 5 και 6 του άρθρου 38, τις παραγράφους 1, 5 και 6 του άρθρου 40, τις παραγράφους 5 και 6 του άρθρου 41, τις παραγράφους 1 και 9 του άρθρου 42, την παράγραφο 1 του άρθρου 43, την παράγραφο 9 του άρθρου 59, την παράγραφο 1 του άρθρου 69, την παράγραφο 1 του άρθρου 70 και την παράγραφο 1 του άρθρου 71 δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Αντίγραφο της απόφασης ή ειδοποίηση με συνοπτική παρουσίαση των αποτελεσμάτων της, ιδίως ως προς τους πελάτες λιανικής και, κατά περίπτωση, τους όρους και το χρονικό διάστημα της αναστολής ή τους περιορισμούς των άρθρων 69 έως 71, δημοσιεύεται με επιμέλεια της αρχής εξυγίανσης με ανάρτηση στα ακόλουθα μέσα:

α) στον επίσημο ιστότοπο της αρχής εξυγίανσης,

β) στον ιστότοπο της αρμόδας αρχής, αν πρόκειται για αρχή διαφορετική από την αρχή εξυγίανσης, και στον ιστότοπο της Ε.Α.Τ.,

γ) στον ιστότοπο του ιδρύματος υπό εξυγίανση,

δ) σε περίπτωση που οι μετοχές ή άλλοι τίτλοι ιδιοκτησίας ή χρεωστικοί τίτλοι του ιδρύματος υπό εξυγίανση έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά, στα μέσα που χρησιμοποιούνται για τη δημοσιοποίηση των ρυθμιζόμενων πληροφοριών που αφορούν το ίδρυμα υπό εξυγίανση, σύμφωνα με το άρθρο 21 του ν. 3556/2007 (Α΄ 91).

4. Αν οι μετοχές, οι τίτλοι ιδιοκτησίας ή οι χρεωστικοί τίτλοι δεν έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά, η αρχή εξυγίανσης μεριμνά ώστε, η απόφαση και τα σχετικά έγγραφα του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 να αποστέλλονται στους μετόχους και πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση. Για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, το ίδρυμα υπό εξυγίανση θέτει στη διάθεση της αρχής εξυγίανσης το μητρώο ή τις βάσεις δεδομένων του.

Άρθρο 83
Υπηρεσιακό - Επαγγελματικό απόρρητο
(άρθρο 84 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου και των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο Ποινικό Δίκαιο και την Ποινική Δικονομία, τα ακόλουθα πρόσωπα υποχρεούνται στην τήρηση επαγγελματικού απορρήτου:

α) η αρχή εξυγίανσης,

β) η αρμόδια αρχή,

γ) το Υπουργείο Οικονομικών,

δ) οι επίτροποι ή ειδικοί διαχειριστές που διορίζονται βάσει των διατάξεων του παρόντος νόμου,

ε) οι πιθανοί αγοραστές με τους οποίους έρχεται σε επαφή η αρμόδια αρχή ή τους οποίους προσκαλεί η αρχή εξυγίανσης, ανεξαρτήτως αν η εν λόγω επαφή ή πρόσκληση πραγματοποιήθηκε ως προετοιμασία για τη χρήση της εντολής μεταβίβασης ή αν η πρόσκληση κατέληξε σε απόκτηση,

στ) οι ελεγκτές, λογιστές, νομικοί και επαγγελματικοί σύμβουλοι, εκτιμητές και άλλοι εμπειρογνώμονες τους οποίους προσλαμβάνουν άμεσα ή έμμεσα η αρχή εξυγίανσης, η αρμόδια αρχή, το Υπουργείο Οικονομικών ή οι πιθανοί αγοραστές που αναφέρονται στην περίπτωση ε΄,

ζ) το Τ.Ε.Κ.Ε.,

η) το Συνεγγυητικό Κεφάλαιο Εξασφάλισης Επενδυτικών Υπηρεσιών·

θ) το Ταμείο Εξυγίανσης,

ι) η Τράπεζα της Ελλάδος και άλλες αρχές που εμπλέκονται στη διαδικασία εξυγίανσης·

ια) το μεταβατικό ίδρυμα ή η εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων,

ιβ) κάθε άλλο πρόσωπο που παρέχει ή έχει παράσχει υπηρεσίες άμεσα ή έμμεσα, σε μόνιμη βάση ή περιστασιακά, στα πρόσωπα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄ έως ια΄,

ιγ) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και οι υπάλληλοι των φορέων ή των οντοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄ έως ια΄ ανωτέρω, πριν το διορισμό τους, κατά τη διάρκεια της θητείας τους και μετά τη λήξη αυτής.

2. Προς το σκοπό της τήρησης του απορρήτου των παραγράφων 1 και 3, τα πρόσωπα των περιπτώσεων α΄, β΄, γ΄, ζ΄, ι΄ και ια΄ της παραγράφου 1 θέτουν σε ισχύ εσωτερικούς κανόνες, συμπεριλαμβανομένων αυτών για την εξασφάλιση του απορρήτου των πληροφοριών μεταξύ των προσώπων που εμπλέκονται άμεσα στη διαδικασία εξυγίανσης.

3. Τηρουμένης της παραγράφου 1, τα αναφερόμενα σε αυτήν πρόσωπα απαγορεύεται να αποκαλύπτουν εμπιστευτικές πληροφορίες, οι οποίες περιέρχονται σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή από την αρμόδια αρχή ή την αρχή εξυγίανσης σε σχέση με τις λειτουργίες της στο πλαίσιο του παρόντος νόμου, σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή δημόσια αρχή, παρά μόνο στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους βάσει του παρόντος νόμου σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ούτως ώστε να μην προκύπτει η ταυτότητα μεμονωμένων ιδρυμάτων ή οντοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1.

Πριν από την αποκάλυψη κάθε εμπιστευτικής πληροφορίας από πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγρα-

φο 1 σταθμίζονται οι πιθανές συνέπειες από την αποκάλυψη πληροφοριών στο δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τη χρηματοοικονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική, στα εμπορικά συμφέροντα φυσικών και νομικών προσώπων, στους επιτόπιους ελέγχους, στις έρευνες και στους λογιστικούς ελέγχους.

Η διαδικασία στάθμισης των συνεπειών της αποκάλυψης πληροφοριών περιλαμβάνει αξιολόγηση των συνεπειών κάθε αποκάλυψης του περιεχομένου και των λεπτομερειών του σχεδίου ανάκαμψης και εξυγίανσης που προβλέπεται στα άρθρα 5, 7, 18, 19 και 20 και των πορισμάτων κάθε αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 6, 8 και 23.

4. Επιτρέπεται:

α) στους υπαλλήλους και εμπειρογνώμονες των φορέων ή οντοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄ έως ι΄ της παραγράφου 1 να ανταλλάσσουν μεταξύ τους πληροφορίες στο πλαίσιο εκάστου φορέα ή οντότητας και κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους,

β) στην αρχή εξυγίανσης και στην αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων των υπαλλήλων και των εμπειρογνωμόνων τους, να ανταλλάσσουν πληροφορίες μεταξύ τους και με άλλες αρχές εξυγίανσης, άλλες αρμόδιες αρχές της Ε.Ε., το Υπουργείο Οικονομικών, αρμόδια υπουργεία, κεντρικές τράπεζες, συστήματα εγγύησης καταθέσεων, συστήματα αποζημίωσης επενδυτών, αρχές αρμόδιες για τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, αρχές αρμόδιες για τη διατήρηση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος στα κράτη μέλη μέσω κανόνων μακροπροληπτικού χαρακτήρα, αρμόδιους για τη διεξαγωγή νομίμων λογιστικών ελέγχων, την Ε.Α.Τ. ή, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 94, αρχές τρίτων χωρών που επιτελούν ισοδύναμα καθήκοντα με την αρχή εξυγίανσης, ή, υπό την προϋπόθεση ότι οι κοινοποιούμενες πληροφορίες, κατά την κρίση της αρχής που τις κοινοποιεί, καλύπτονται όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο από εγγυήσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, με δυνητικό αγοραστή με σκοπό τον σχεδιασμό ή την εκτέλεση ενέργειας εξυγίανσης,

γ) στην αρμόδια αρχή ή την αρχή εξυγίανσης να χρησιμοποιεί πληροφορίες στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών που έχουν κινηθεί κατά αποφάσεών της.

5. Ανεξαρτήτως της εφαρμογής οποιασδήποτε άλλης διάταξης του παρόντος άρθρου, επιτρέπεται η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της αρμόδιας αρχής ή της αρχής εξυγίανσης και των εξής:

α) οποιουδήποτε άλλου προσώπου, όταν είναι αναγκαίο για τον σχεδιασμό ή την εκτέλεση ενέργειας εξυγίανσης, υπό την προϋπόθεση ότι οι κοινοποιούμενες πληροφορίες υπόκεινται στους κανόνες περί επαγγελματικού απορρήτου του παρόντος άρθρου,

β) των ειδικών εξεταστικών επιτροπών της Βουλής, κατά τη σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής άσκηση των καθηκόντων τους, και του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

γ) της Τράπεζας της Ελλάδος ως επιβλέπουσας τα συστήματα πληρωμών, των αρχών που είναι αρμόδιες για τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, των αρμόδιων για την εποπτεία άλλων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα αρχών, των αρχών που έχουν την ευθύνη της εποπτείας των χρηματοοικονομικών αγορών και των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των επιθεωρητών που είναι εντεταλμένοι από αυτές, των αρχών που είναι επιφορτισμένες με την ευθύνη για τη διατήρηση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος στα κράτη - μέλη μέσω κανόνων μακροπροληπτικής εποπτείας και των αρχών που είναι υπεύθυνες για την προστασία της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, καθώς και πρόσωπων τα οποία είναι επιφορτισμένα με τη διεξαγωγή νομίμων λογιστικών ελέγχων,

δ) των δημόσιων ελεγκτικών μηχανισμών για τον έλεγχο για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την αντιμετώπιση της διαφθοράς και την καταπολέμηση της φοροαποφυγής.

6. Σε περίπτωση παράβασης του παρόντος άρθρου, κάθε πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπέχει αστική ευθύνη σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, ενώ επίσης εφαρμόζονται οι κυρώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 371 του Ποινικού Κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ΄
ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Άρθρο 84
Γενικές αρχές σχετικά με τη λήψη αποφάσεων που αφορούν περισσότερα του ενός κράτη - μέλη (άρθρο 87 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Κατά τη λήψη αποφάσεων ή την ανάληψη δράσης δυνάμει του παρόντος νόμου που ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη, η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη τις ακόλουθες γενικές αρχές:

α) την επιτακτική ανάγκη για αποτελεσματικότητα στη λήψη αποφάσεων και για περιορισμό στο μέτρο του δυνατού το κόστος της εξυγίανσης όταν προβαίνει σε ενέργεια εξυγίανσης,

β) οι αποφάσεις λαμβάνονται και οι δράσεις αναλαμβάνονται εγκαίρως και με τη δέουσα ταχύτητα,

γ) η αρχή εξυγίανσης, η αρμόδια αρχή και οι λοιπές αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται και οι δράσεις αναλαμβάνονται με συντονισμένο και αποτελεσματικό τρόπο,

δ) λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα συμφέροντα και, ειδικότερα, οι συνέπειες οποιασδήποτε απόφασης, δράσης ή αδράνειας για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, τους δημοσιονομικούς πόρους, το Ταμείο Εξυγίανσης, το σύστημα εγγύησης καταθέσεων ή το σύστημα αποζημίωσης επενδυτών του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη μητρική επιχείρηση της Ε.Ε., και κάθε κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη θυγατρική επιχείρηση,

ε) λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα και, ειδικότερα, οι συνέπειες οποιασδήποτε απόφασης ή δράσης ή αδράνειας για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα αυτού του κράτους - μέλους,

στ) λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι στόχοι της εξισορρόπησης των συμφερόντων των διαφόρων εμπλεκόμενων κρατών - μελών και της αποφυγής αθέμιτης βλάβης ή προστασίας των συμφερόντων συγκεκριμένων κρατών

- μελών, μεταξύ άλλων αποφεύγοντας την άνιση κατανομή βάρους μεταξύ τους,

ζ) ότι κάθε υποχρέωση δυνάμει του παρόντος νόμου για διαβούλευση με άλλη αρχή προτού ληφθεί απόφαση ή αναληφθεί δράση συνεπάγεται τουλάχιστον την υποχρέωση διαβούλευσης για όσα στοιχεία της προτεινόμενης απόφασης ή δράσης έχουν ή ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις:

αα) στη μητρική επιχείρηση της Ε.Ε., τη θυγατρική ή το υποκατάστημα, και

ββ) στη σταθερότητα του κράτους μέλους όπου έχει εγκατασταθεί ή βρίσκεται η μητρική επιχείρηση της Ε.Ε., η θυγατρική ή το υποκατάστημα,

η) ότι η αρχή εξυγίανσης όταν προβαίνει σε ενέργειες εξυγίανσης, λαμβάνει υπόψη και ακολουθεί το σχέδιο εξυγίανσης του άρθρου 21, εκτός εάν εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις, ότι οι στόχοι της εξυγίανσης θα επιτευχθούν αποτελεσματικότερα εάν αναληφθούν δράσεις που δεν έχουν προβλεφθεί στο σχέδιο εξυγίανσης,

θ) τις απαιτήσεις διαφάνειας κάθε φορά που μια προτεινόμενη απόφαση ή δράση ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, τους δημοσιονομικούς πόρους, το Ταμείο Εξυγίανσης, το σύστημα εγγύησης καταθέσεων ή το σύστημα αποζημίωσης επενδυτών κάθε εμπλεκόμενου κράτους - μέλους, και

ι) ότι μέσω του συντονισμού και της συνεργασίας είναι πιθανότερο να επιτευχθεί αποτέλεσμα που μειώνει το συνολικό κόστος της εξυγίανσης.

Άρθρο 85
Σώματα Αρχών Εξυγίανσης
(άρθρο 88 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου συγκροτεί Σώματα Αρχών Εξυγίανσης για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στα άρθρα 20, 21, 24, 26, 45, 88 και 89, και, όπου ενδείκνυται, για τη διασφάλιση της συνεργασίας και του συντονισμού με τις αρχές εξυγίανσης τρίτων χωρών.

Ειδικότερα, τα Σώματα Αρχών Εξυγίανσης παρέχουν το πλαίσιο για την εκτέλεση από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, τις άλλες αρχές εξυγίανσης και, όπου απαιτείται, τις αρμόδιες αρχές και τις σχετικές αρχές ενοποιημένης εποπτείας των εξής καθηκόντων:

α) την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης ομίλων, την εφαρμογή σε ομίλους των εξουσιών προετοιμασίας και πρόληψης, καθώς και σχετικά με την εξυγίανση ομίλων,

β) την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης ομίλων, σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21,

γ) την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης ομίλων, σύμφωνα με το άρθρο 24,

δ) την άσκηση εξουσιών για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης ομίλων, σύμφωνα με το άρθρο 26,

ε) τη λήψη απόφασης όσον αφορά την ανάγκη να διαμορφωθούν προγράμματα εξυγίανσης ομίλου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 88 ή στο άρθρο 89,

στ) την επίτευξη της συμφωνίας για το πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου που προτείνεται σύμφωνα με το άρθρο 88 ή το άρθρο 89,

ζ) το συντονισμό της γνωστοποίησης στο κοινό των στρατηγικών και προγραμμάτων εξυγίανσης ομίλων,

η) το συντονισμό της χρήσης των ταμείων εξυγίανσης, που καθορίζονται στα άρθρα 95 έως 104,

θ) τον καθορισμό της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων για ομίλους σε ενοποιημένο επίπεδο και για την κάθε θυγατρική, σύμφωνα με το άρθρο 45.

Τα Σώματα Αρχών Εξυγίανσης μπορούν, επίσης, να αποτελέσουν βήμα συζήτησης οποιωνδήποτε θεμάτων σχετίζονται με την εξυγίανση διασυνοριακών ομίλων.

2. Μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης είναι:

α) η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου,

β) οι αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένες οι θυγατρικές που καλύπτονται από ενοποιημένη εποπτεία,

γ) οι αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών στα οποία είναι εγκατεστημένη μητρική επιχείρηση ενός ή περισσοτέρων ιδρυμάτων του ομίλου, δηλαδή μια οντότητα της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

δ) οι αρχές εξυγίανσης των κρατών - μελών όπου είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα,

ε) η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι αρμόδιες αρχές των κρατών - μελών, εφόσον η αρχή εξυγίανσης αυτών των κρατών - μελών είναι επίσης μέλος του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης. Όταν η αρμόδια αρχή κράτους μέλους δεν είναι η κεντρική τράπεζα του κράτους μέλους αυτού, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να συνοδεύεται από εκπρόσωπο της κεντρικής τράπεζας του σχετικού κράτους - μέλους,

στ) το Υπουργείο Οικονομικών και τα αρμόδια υπουργεία σε περίπτωση που δεν μετέχουν ήδη στο Σώμα Αρχών Εξυγίανσης υπό την ιδιότητα της αρχής εξυγίανσης,

ζ) η δημόσια αρχή που είναι υπεύθυνη για τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων ενός κράτους - μέλους, εφόσον η αρχή εξυγίανσης αυτού του κράτους - μέλους είναι επίσης μέλος του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης,

η) η ΕΑΤ, η οποία παρίσταται χωρίς δικαίωμα ψήφου.

3. Οι αρχές εξυγίανσης τρίτων χωρών, στις οποίες μια μητρική επιχείρηση ή ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ε.Ε. έχει θυγατρική ή υποκατάστημα που θα θεωρείτο σημαντικό αν ήταν εγκατεστημένο στην Ε.Ε.,, μπορούν, κατόπιν σχετικού αιτήματός τους, να συμμετέχουν στο Σώμα Αρχών Εξυγίανσης ως παρατηρητές, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά τη γνώμη της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, υπόκεινται σε ισοδύναμες απαιτήσεις εμπιστευτικότητας με εκείνες που καθορίζονται στο άρθρο 94.

4. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου προεδρεύει του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης. Με αυτήν την ιδιότητα:

α) θεσπίζει γραπτές ρυθμίσεις και διαδικασίες για τη λειτουργία του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με τα λοιπά μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης,

β) συντονίζει όλες τις δραστηριότητες του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης,

γ) συγκαλεί όλες τις συνεδριάσεις του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης, προεδρεύει των συνεδριάσεων αυτών και ενημερώνει πλήρως, εκ των προτέρων, όλα τα μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης σχετικά με τη διοργάνωση των συνεδριάσεων, τα κύρια θέματα προς συζήτηση και τα θέματα προς εξέταση,

δ) κοινοποιεί στα μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης τις προγραμματισμένες συνεδριάσεις, ώστε να έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν να συμμετάσχουν,

ε) αποφασίζει ποια μέλη και παρατηρητές προσκαλούνται να παρευρεθούν σε συγκεκριμένες συνεδριάσεις

του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης, εφόσον υπάρχει ειδική ανάγκη προς τούτο, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία που έχει για τα εν λόγω μέλη και παρατηρητές το θέμα που πρόκειται να συζητηθεί, και ιδίως τις δυνητικές επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στα σχετικά κράτη - μέλη

στ) ενημερώνει εγκαίρως όλα τα μέλη του Σώματος σχετικά με τις αποφάσεις και τα αποτελέσματα αυτών των συνεδριάσεων.

Τα μέλη που συμμετέχουν στο Σώμα Αρχών Εξυγίανσης συνεργάζονται στενά.

Με την επιφύλαξη της περίπτωσης ε΄, οι αρχές εξυγίανσης έχουν δικαίωμα συμμετοχής στις συνεδριάσεις του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης εφόσον η ημερήσια διάταξη περιλαμβάνει θέματα για τα οποία προβλέπεται η λήψη κοινής απόφασης ή αφορούν οντότητα ομίλου που βρίσκεται στο κράτος - μέλος τους.

5. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου δεν υποχρεούται να συγκροτεί Σώμα Αρχών Εξυγίανσης, εάν οι λειτουργίες και τα καθήκοντα που καθορίζονται στο παρόν άρθρο επιτελούνται και ασκούνται στο πλαίσιο άλλων ομάδων ή σωμάτων που πληρούν όλες τις προϋποθέσεις και τηρούν όλες τις διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν την ιδιότητα μέλους και τη συμμετοχή σε Σώματα Αρχών Εξυγίανσης, σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το άρθρο 87. Στην περίπτωση αυτή, κάθε αναφορά σε Σώματα Αρχών Εξυγίανσης στον παρόντα νόμο λογίζεται ως αναφορά σε αυτές τις άλλες ομάδες ή σε αυτά τα άλλα σώματα.

Άρθρο 86
Ευρωπαϊκά Σώματα Αρχών Εξυγίανσης
(άρθρο 89 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Σε περίπτωση που ίδρυμα τρίτης χώρας ή μητρική επιχείρηση τρίτης χώρας έχει θυγατρικά ιδρύματα ή υποκαταστήματα σε δύο ή περισσότερα κράτη - μέλη τα οποία θεωρούνται σημαντικά, οι αρχές εξυγίανσης των εμπλεκόμενων κρατών - μελών συγκροτούν Ευρωπαϊκό Σώμα Αρχών Εξυγίανσης.

2. Το Ευρωπαϊκό Σώμα Αρχών Εξυγίανσης εκτελεί τις λειτουργίες και τα καθήκοντα που καθορίζονται στο άρθρο 85 όσον αφορά τα θυγατρικά ιδρύματα, καθώς και τα υποκαταστήματα, εφόσον τα εν λόγω καθήκοντα σχετίζονται με αυτά.

3. Αν τα θυγατρικά ιδρύματα τρίτης χώρας ή τα σημαντικά υποκαταστήματα ανήκουν σε χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών που είναι εγκατεστημένη στην Ε.Ε., σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου του ν. 4261/2014, στο Ευρωπαϊκό Σώμα Αρχών Εξυγίανσης προεδρεύει η αρχή εξυγίανσης του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η αρχή ενοποιημένης εποπτείας βάσει του εν λόγω νόμου. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ο πρόεδρος επιλέγεται από τα μέλη του Ευρωπαϊκού Σώματος Αρχών Εξυγίανσης.

4. Με συμφωνία όλων των ενδιαφερομένων μερών, η υποχρέωση συγκρότησης Ευρωπαϊκού Σώματος Αρχών Εξυγίανσης δύναται να αρθεί, εάν οι λειτουργίες και τα καθήκοντα που καθορίζονται στο παρόν άρθρο εκτελούνται στο πλαίσιο άλλων ομάδων ή σωμάτων, συμπεριλαμβανομένου Σώματος Αρχών Εξυγίανσης συσταθέντος δυνάμει του άρθρου 85, τα οποία πληρούν όλες τις προϋποθέσεις και τηρούν όλες τις διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν την ιδιότητα μέλους και τη συμμετοχή σε Ευρωπαϊκά Σώματα Αρχών Εξυγίανσης οι οποίες προβλέπονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 87. Στην περίπτωση αυτή, κάθε αναφορά σε Ευρωπαϊκά Σώματα Αρχών Εξυγίανσης στον παρόντα νόμο λογίζεται ως αναφορά σε αυτές τις άλλες ομάδες ή σώματα.

5. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 4 στο Ευρωπαϊκό Σώμα Αρχών Εξυγίανσης εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 85.

Άρθρο 87
Ανταλλαγή πληροφοριών
(άρθρο 90 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 83, οι αρχές εξυγίανσης και οι αρμόδιες αρχές, κατόπιν αιτήματος, διαβιβάζουν μεταξύ τους όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την άσκηση των καθηκόντων τους δυνάμει του παρόντος νόμου.

2. Η αρχή εξυγίανσης ομίλου συντονίζει τη ροή όλων των σχετικών πληροφοριών μεταξύ των αρχών εξυγίανσης. Ειδικότερα, διαβιβάζει εγκαίρως στις αρχές εξυγίανσης στα άλλα κράτη - μέλη όλες τις σχετικές πληροφορίες, προκειμένου να διευκολύνει την άσκηση των καθηκόντων που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄ έως θ΄ του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 88.

3. Αν ζητηθούν πληροφορίες τις οποίες έχει παράσχει μια αρχή εξυγίανσης τρίτης χώρας, η αρχή εξυγίανσης ζητά τη συναίνεση της αρχής εξυγίανσης τρίτης χώρας για την περαιτέρω διαβίβασή τους.

Η αρχή εξυγίανσης δεν διαβιβάζει πληροφορίες που παρασχέθηκαν από αρχή εξυγίανσης τρίτης χώρας, αν η αρχή εξυγίανσης τρίτης χώρας δεν έχει συναινέσει στην περαιτέρω διαβίβασή τους.

4. Η αρχή εξυγίανσης ανταλλάσσει πληροφόρηση με το αρμόδιο Υπουργείο όταν πρόκειται για απόφαση ή ζήτημα που απαιτεί κοινοποίηση, διαβούλευση ή συγκατάθεση του αρμόδιου υπουργείου ή ενδέχεται να έχει επίπτωση στα δημόσια οικονομικά.

Άρθρο 88
Εξυγίανση ομίλου στην οποία εμπλέκεται θυγατρική επιχείρηση του ομίλου
(άρθρο 91 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Όταν η αρχή εξυγίανσης αποφασίζει ότι ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1, που είναι θυγατρική επιχείρηση ενός ομίλου, πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 32 ή 33, κοινοποιεί, χωρίς καθυστέρηση, τις ακόλουθες πληροφορίες στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, εάν πρόκειται για διαφορετική αρχή, στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας και στα μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης:

α) την απόφαση ότι το εν λόγω ίδρυμα ή η εν λόγω οντότητα πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 32 ή 33, και

β) τις ενέργειες εξυγίανσης ή τα μέτρα στο πλαίσιο των συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας τα οποία κρίνει κατάλληλα για το εν λόγω ίδρυμα ή την οντότητα.

2. Μόλις λάβει την κοινοποίηση της παραγράφου 1, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, μετά από διαβού-

λευση με τα άλλα μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης, προβαίνει σε αξιολόγηση των πιθανών επιπτώσεων των ενεργειών εξυγίανσης, ή των άλλων μέτρων που έχουν κοινοποιηθεί στον όμιλο και στις οντότητες του ομίλου σε άλλα κράτη - μέλη, και ειδικότερα αξιολογεί κατά πόσο οι ενέργειες εξυγίανσης ή τα άλλα μέτρα πιθανώς θα εκπλήρωναν τις προϋποθέσεις εξυγίανσης σε σχέση με μία οντότητα του ομίλου σε άλλο κράτος - μέλος.

3. Αν η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, μετά από διαβούλευση με τα άλλα μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης, αξιολογήσει ότι οι ενέργειες εξυγίανσης ή τα άλλα μέτρα που κοινοποιήθηκαν σύμφωνα με την περίπτωση β΄ της παραγράφου 1:

α) δεν θα εκπλήρωναν τις προϋποθέσεις των άρθρων 32 ή 33 σε σχέση με μια οντότητα του ομίλου σε άλλο κράτος - μέλος, οι εν λόγω ενέργειες και μέτρα μπορούν να ληφθούν από την αρχή εξυγίανσης που είναι αρμόδια για το εν λόγω ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή

β) πιθανώς εκπληρώνουν τις προϋποθέσεις των άρθρων 32 ή 33 σε σχέση με μια οντότητα του ομίλου σε άλλο κράτος - μέλος, το αργότερο εντός 24 ωρών από την παραλαβή της κοινοποίησης βάσει της παραγράφου 1 προτείνει προγράμματα εξυγίανσης ομίλου και υποβάλλει την πρόταση στο Σώμα Αρχών Εξυγίανσης. Η εικοσιτετράωρη αυτή προθεσμία μπορεί να παραταθεί με τη συναίνεση της αρχής εξυγίανσης που προέβη στην κοινοποίηση.

4. Εφόσον δεν διενεργηθεί αξιολόγηση εκ μέρους της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου εντός 24 ωρών μετά τη λήψη της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ή εντός της μεγαλύτερης προθεσμίας που έχει τυχόν συμφωνηθεί, η αρχή εξυγίανσης που προέβη στην κοινοποίηση μπορεί να προβεί σε ενέργειες εξυγίανσης ή να λάβει τα άλλα μέτρα που κοινοποίησε.

5. Το προγραμμα εξυγίανσης ομίλου της παραγράφου 4:

α) λαμβάνει υπόψη και ακολουθεί τα σχέδια εξυγίανσης του άρθρου 21, εκτός εάν οι αρχές εξυγίανσης αξιολογούν, λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις, ότι οι στόχοι εξυγίανσης θα επιτευχθούν αποτελεσματικότερα εάν αναληφθούν δράσεις που δεν έχουν προβλεφθεί στα σχέδια εξυγίανσης,

β) καταγράφει τις ενέργειες εξυγίανσης στις οποίες θα πρέπει να προβούν οι εμπλεκόμενες αρχές εξυγίανσης σε σχέση με τη μητρική επιχείρηση της Ε.Ε. ή συγκεκριμένες οντότητες του ομίλου, με σκοπό την επίτευξη των στόχων και των αρχών της εξυγίανσης όπως καθορίζονται στα άρθρα 31 και 34,

γ) καθορίζει τον τρόπο συντονισμού των εν λόγω ενεργειών εξυγίανσης, και

δ) καθιερώνει σχέδιο χρηματοδότησης, το οποίο λαμβάνει υπόψη το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου, τις αρχές επιμερισμού της ευθύνης, όπως καθορίζονται σύμφωνα με την περίπτωση στ) της παραγράφου 3 του άρθρου 20, και την αλληλέγγυα χρήση των εθνικών ταμείων εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 102.

6. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 7, το πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου λαμβάνει τη μορφή κοινής απόφασης της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και των αρχών εξυγίανσης των θυγατρικών που καλύπτονται από το πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου.

Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να ζητήσει από την Ε.Α.Τ. να συνδράμει τις αρχές εξυγίανσης στη λήψη κοινής απόφασης, σύμφωνα με το στοιχείο γ΄ του άρθρου 31 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010.

7. Αν η αρχή εξυγίανσης διαφωνήσει με ή αποχωρήσει από το πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου που προτείνεται από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου ή κρίνει ότι χρειάζεται να προβεί σε ανεξάρτητες ενέργειες εξυγίανσης ή να λάβει άλλα μέτρα από αυτά που προτείνονται στο πρόγραμμα σε σχέση με ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, εκθέτει λεπτομερώς τους λόγους της διαφωνίας της ή τους λόγους που συντέλεσαν στην αποχώρησή της, τους κοινοποιεί στη αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και στις λοιπές αρχές εξυγίανσης που καλύπτονται από το πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου, και τις ενημερώνει για τις ενέργειες ή τα μέτρα που προτίθεται να λάβει. Η αρχή εξυγίανσης, όταν εκθέτει τους λόγους της διαφωνίας της, λαμβάνει δεόντως υπόψη τα σχέδια εξυγίανσης του άρθρου 21, τις πιθανές επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα των εμπλεκόμενων κρατών - μελών, καθώς και τις δυνητικές επιδράσεις των ενεργειών στα υπόλοιπα τμήματα του ομίλου.

8. Οι αρχές εξυγίανσης που δεν έχουν εκφράσει διαφωνία σε σχέση με το πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου που προτείνεται από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου μπορούν να λάβουν κοινή απόφαση αναφορικά με ένα πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου που καλύπτει τις οντότητες στα κράτη - μέλη τους.

9. Η κοινή απόφαση που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο και στη παράγραφο 5 και οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρχές εξυγίανσης ελλείψει κοινής απόφασης σύμφωνα με την παράγραφο 6, θεωρούνται οριστικές και εφαρμόζονται από τις αρχές εξυγίανσης στα εμπλεκόμενα κράτη - μέλη.

10. Η αρχή εξυγίανσης προβαίνει σε όλες τις ενέργειες σύμφωνα με το παρόν άρθρο χωρίς καθυστέρηση και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης.

11. Σε κάθε περίπτωση, όταν δεν τίθεται σε εφαρμογή το πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου, οι εμπλεκόμενες αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται στενά στο πλαίσιο του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης κατά την ανάληψη δράσεων εξυγίανσης σε οποιαδήποτε οντότητα του ομίλου, προκειμένου να επιτευχθεί μια συντονισμένη στρατηγική εξυγίανσης για όλες τις οντότητες του ομίλου οι οποίες βρίσκονται σε σημείο αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας.

12. Η αρχή εξυγίανσης όταν προβαίνει σε ενέργεια εξυγίανσης σε σχέση με μια οντότητα ομίλου ενημερώνει τακτικά και πλήρως τα μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης σχετικά με τις εν λόγω ενέργειες και την πρόοδό τους.

Άρθρο 89
Εξυγίανση ομίλου στην οποία εμπλέκεται μητρική επιχείρηση της ΕΕ
(άρθρο 92 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Όταν η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου αποφασίζει ότι μια μητρική επιχείρηση της Ε.Ε., πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 32 ή 33, κοινοποιεί χωρίς καθυστέρηση τις πληροφορίες που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄ και β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 88

στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας, εφόσον πρόκειται για διαφορετική αρχή, και στα λοιπά μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης του ομίλου.

Οι ενέργειες εξυγίανσης στο πλαίσιο των συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας σύμφωνα με την περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 88 μπορούν να περιλαμβάνουν τη διαμόρφωση προγράμματος εξυγίανσης ομίλου, το οποίο έχει καταρτιστεί σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 88, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) οι ενέργειες εξυγίανσης σε μητρική επιχείρηση, που κοινοποιούνται σύμφωνα με την περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 88, πιθανώς καθιστούν δυνατή την εκπλήρωση των προϋποθέσεων των άρθρων των άρθρων 32 ή 33 σε σχέση με οντότητα του ομίλου σε ένα άλλο κράτος - μέλος,

β) οι ενέργειες εξυγίανσης μόνο στη μητρική επιχείρηση δεν επαρκούν για τη σταθεροποίηση της κατάστασης ή ενδέχεται να μην καταλήξουν στο βέλτιστο αποτέλεσμα,

γ) μία ή περισσότερες θυγατρικές πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 32 ή 33 σύμφωνα με τη διαπίστωση των αρχών εξυγίανσης που είναι αρμόδιες για τις θυγατρικές αυτές, ή

δ) από τις ενέργειες εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου ωφελούνται οι θυγατρικές του ομίλου κατά τρόπο που καθιστά ενδεδειγμένο ένα πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου.

2. Αν οι ενέργειες που προτείνει η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου βάσει της παραγράφου 1 δεν περιλαμβάνουν πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου λαμβάνει την απόφασή της μετά από διαβούλευση με τα μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης. Η απόφαση αυτή:

α) λαμβάνει υπόψη και ακολουθεί τα σχέδια εξυγίανσης του άρθρου 21, εκτός εάν οι αρχές εξυγίανσης αξιολογήσουν λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις, ότι οι στόχοι εξυγίανσης θα επιτευχθούν αποτελεσματικότερα εάν αναληφθούν δράσεις που δεν έχουν προβλεφθεί στα σχέδια εξυγίανσης,

β) λαμβάνει υπόψη τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στα εμπλεκόμενα κράτη - μέλη.

3. Αν οι ενέργειες που προτείνει η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου δυνάμει της παραγράφου 1 περιλαμβάνουν τη διαμόρφωση προγράμματος εξυγίανσης ομίλου, αυτός λαμβάνει τη μορφή κοινής απόφασης της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και των αρχών εξυγίανσης που είναι υπεύθυνες για τις θυγατρικές που καλύπτονται από το πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου.

Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να ζητήσει από την Ε.Α.Τ. να συνδράμει τις αρχές εξυγίανσης στη λήψη κοινής απόφασης, σύμφωνα με το στοιχείο γ΄ του άρθρου 31 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010.

4. Αν η αρχή εξυγίανσης διαφωνήσει ή αποχωρήσει από το πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου που προτείνεται από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου ή κρίνει ότι χρειάζεται να αναλάβει ανεξάρτητες δράσεις εξυγίανσης ή να λάβει άλλα μέτρα από αυτά που προτείνονται στο πρόγραμμα σε σχέση με ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄, δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, εκθέτει λεπτομερώς τους λόγους της διαφωνίας της ή τους λόγους που συντέλεσαν στην αποχώρησή της, τους κοινοποιεί στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και στις λοιπές αρχές εξυγίανσης που καλύπτονται από το πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου, και τις ενημερώνει για τις δράσεις ή τα μέτρα που προτίθεται να λάβει. Η εν λόγω αρχή εξυγίανσης, όταν εκθέτει τους λόγους της διαφωνίας της, λαμβάνει δεόντως υπόψη τα σχέδια εξυγίανσης του άρθρου 21, τις πιθανές επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα των εμπλεκόμενων κρατών - μελών, καθώς και τις δυνητικές επιδράσεις των δράσεων ή μέτρων στα υπόλοιπα τμήματα του ομίλου.

5. Οι αρχές εξυγίανσης που δεν έχουν εκφράσει διαφωνία με το πρόγραμμα εξυγίανσης του ομίλου που προτείνεται από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου μπορούν να λάβουν κοινή απόφαση αναφορικά με ένα πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου που καλύπτει τις οντότητες του ομίλου στα κράτη - μέλη τους. Η κοινή απόφαση που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο και την παράγραφο 3 και οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρχές εξυγίανσης όταν δεν υπάρχει κοινή απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 4 θεωρούνται οριστικές και εφαρμόζονται από τις αρχές εξυγίανσης στα εμπλεκόμενα κράτη - μέλη.

6. Η αρχή εξυγίανσης προβαίνει σε όλες τις ενέργειες σύμφωνα με το παρόν άρθρο χωρίς καθυστέρηση και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης. Σε κάθε περίπτωση, όταν δεν τίθεται σε εφαρμογή πρόγραμμα εξυγίανσης ομίλου, οι αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται στενά στο πλαίσιο του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης όταν προβαίνουν σε ενέργειες εξυγίανσης σε οποιαδήποτε οντότητα του ομίλου, προκειμένου να επιτευχθεί συντονισμένη στρατηγική εξυγίανσης για όλες τις επηρεαζόμενες οντότητες του ομίλου.

Οι αρχές εξυγίανσης οι οποίες προβαίνουν σε ενέργειες εξυγίανσης όσον αφορά μια οντότητα ομίλου ενημερώνουν τακτικά και πλήρως τα μέλη του Σώματος Αρχών Εξυγίανσης σχετικά με τις εν λόγω ενέργειες ή τα εν λόγω μέτρα και την πρόοδο τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ΄
ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 90
Αναγνώριση και εκτέλεση των διαδικασιών εξυγίανσης τρίτων χωρών (άρθρο 94 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται όσον αφορά διαδικασίες εξυγίανσης τρίτων χωρών, εκτός εάν και έως ότου τεθεί σε εφαρμογή διεθνής συμφωνία με την οικεία τρίτη χώρα σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 93 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Σε περίπτωση που η αναγνώριση και η εκτέλεση των διαδικασιών εξυγίανσης της τρίτης χώρας δεν διέπονται από την εν λόγω συμφωνία, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και μετά την έναρξη ισχύος της.

2. Εφόσον έχει συγκροτηθεί Ευρωπαϊκό Σώμα Αρχών Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 86 και, με την επιφύλαξη του άρθρου 91, το Σώμα αυτό λαμβάνει κοινή απόφαση ως προς το αν θα αναγνωριστούν οι διαδικασίες εξυγίανσης τρίτης χώρας όσον αφορά ίδρυμα ή μητρική επιχείρηση τρίτης χώρας που:

α) έχει θυγατρικά ιδρύματα ή υποκαταστήματα που βρίσκονται και θεωρούνται σημαντικά σε δύο ή περισσότερα κράτη - μέλη, ή

β) έχει περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που βρίσκονται σε δύο ή περισσότερα κράτη - μέλη ή διέπονται από τη νομοθεσία των εν λόγω κρατών - μελών.

Αν επιτευχθεί κοινή απόφαση όσον αφορά την αναγνώριση των διαδικασιών εξυγίανσης τρίτης χώρας, οι εμπλεκόμενες εθνικές αρχές εξυγίανσης επιδιώκουν την εκτέλεση των αναγνωρισμένων διαδικασιών εξυγίανσης της τρίτης χώρας σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο.

3. Αν δεν επιτευχθεί κοινή απόφαση μεταξύ των αρχών εξυγίανσης που συμμετέχουν στο Ευρωπαϊκό Σώμα Αρχών Εξυγίανσης, ή εάν δεν συγκροτηθεί Ευρωπαϊκό Σώμα Αρχών Εξυγίανσης, με την επιφύλαξη του άρθρου 91, η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει τη δική της απόφαση αν θα αναγνωρίσει και θα εκτελέσει τις διαδικασίες εξυγίανσης τρίτης χώρας όσον αφορά ίδρυμα ή μητρική επιχείρηση τρίτης χώρας.

Η απόφαση λαμβάνει δεόντως υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους στο οποίο δραστηριοποιείται το ίδρυμα ή η μητρική επιχείρηση τρίτης χώρας, και ιδίως τις ενδεχόμενες επιπτώσεις που θα έχει η αναγνώριση και η εκτέλεση των διαδικασιών εξυγίανσης της τρίτης χώρας στα άλλα τμήματα του ομίλου και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα των λοιπών εμπλεκόμενων κρατών - μελών.

4. Η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να προβαίνει στις ακόλουθες ενέργειες:

α) να ασκεί τις εξουσίες εξυγίανσης όσον αφορά:

αα) τα περιουσιακά στοιχεία ενός ιδρύματος ή μητρικής επιχείρησης τρίτης χώρας τα οποία βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια ή διέπονται από το ελληνικό δίκαιο,

ββ) τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις ενός ιδρύματος τρίτης χώρας που έχουν καταχωρηθεί στα βιβλία του υποκαταστήματος τρίτης χώρας που δραστηριοποιείται στην Ελληνική Επικράτεια ή διέπονται από το ελληνικό δίκαιο, ή σε περίπτωση που οι απαιτήσεις επί των εν λόγω δικαιωμάτων και υποχρεώσεων είναι εκτελεστές στην Ελληνική Επικράτεια,

β) να προβαίνει σε μεταβίβαση μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, μεταξύ άλλων ζητώντας από άλλο πρόσωπο να προβεί σε ενέργειες για την ολοκλήρωση της σχετικής μεταβίβασης προς θυγατρικό ίδρυμα τρίτης χώρας,

γ) να ασκεί τις εξουσίες των άρθρων 69, 70 ή 71 όσον αφορά τα δικαιώματα οποιουδήποτε αντισυμβαλλόμενου μέρους της παραγράφου 2, εφόσον οι εξουσίες αυτές είναι απαραίτητες για να εκτελεστούν οι διαδικασίες εξυγίανσης τρίτης χώρας, και

δ) να καθιστά μη εκτελεστό κάθε συμβατικό δικαίωμα για καταγγελία, ρευστοποίηση ή επίσπευση συμβάσεων, ή τροποποίηση των συμβατικών δικαιωμάτων των οντοτήτων της παραγράφου 2 και άλλων μελών του ομίλου, όταν τα δικαιώματα αυτά απορρέουν από ενέργεια εξυγίανσης που έχει αναληφθεί σε σχέση με το ίδρυμα ή τη μητρική επιχείρηση τρίτης χώρας των εν λόγω οντοτήτων ή άλλων μελών του ομίλου, είτε από την ίδια την αρχή εξυγίανσης τρίτης χώρας είτε λόγω της εν γένει εφαρμογής κανόνων που διέπουν τις ενέργειες εξυγίανσης στην εν λόγω χώρα, υπό τον όρο ότι εξακολουθούν να τηρούνται οι ουσιαστικές υποχρεώσεις δυνάμει της σύμβασης, μεταξύ των οποίων οι υποχρεώσεις πληρωμής και παράδοσης και η παροχή ασφάλειας.

5. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί, όποτε αυτό είναι αναγκαίο για λόγους δημόσιου συμφέροντος, να προβεί σε ενέργεια εξυγίανσης σε σχέση με μητρική επιχείρηση, εάν η σχετική αρχή τρίτης χώρας διαπιστώνει ότι ένα ίδρυμα που έχει συσταθεί στην τρίτη χώρα πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης βάσει της εθνικής της νομοθεσίας. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να ασκεί οποιαδήποτε εξουσία εξυγίανσης σε σχέση με την εν λόγω μητρική επιχείρηση με εφαρμογή του άρθρου 68.

6. Η αναγνώριση και η εκτέλεση των διαδικασιών εξυγίανσης τρίτης χώρας πραγματοποιείται με την επιφύλαξη της ισχύουσας νομοθεσίας για τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο.

Άρθρο 91
Δικαίωμα άρνησης της αναγνώρισης ή της επιβολής της εκτέλεσης των διαδικασιών εξυγίανσης τρίτων χωρών
(άρθρο 95 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Η αρχή εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με τις άλλες αρχές εξυγίανσης του Ευρωπαϊκού Σώματος Αρχών Εξυγίανσης, εφόσον αυτό έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 86, μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει ή να εκτελέσει την εφαρμογή διαδικασιών εξυγίανσης τρίτης χώρας, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 90, εφόσον κρίνει ότι:

α) οι διαδικασίες εξυγίανσης της τρίτης χώρας θα είχαν δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος,

β) είναι αναγκαία η ανάληψη ανεξάρτητων δράσεων εξυγίανσης, βάσει του άρθρου 92, όσον αφορά υποκατάστημα τρίτης χώρας, προκειμένου να επιτευχθεί ένας ή περισσότεροι από τους στόχους εξυγίανσης,

γ) οι πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των καταθετών που βρίσκονται ή είναι πληρωτέοι σε ένα κράτος μέλος, στο πλαίσιο των διαδικασιών εξυγίανσης της τρίτης χώρας ως χώρας καταγωγής, δεν θα ετύγχαναν της ίδιας μεταχείρισης με τους πιστωτές και τους καταθέτες της τρίτης χώρας που έχουν παρόμοια δικαιώματα σύμφωνα με το δίκαιο της τρίτης χώρας,

δ) η αναγνώριση ή η εκτέλεση των διαδικασιών εξυγίανσης της τρίτης χώρας θα είχε σημαντικές δημοσιονομικές επιπτώσεις, ή

ε) ότι οι επιπτώσεις της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης των εν λόγω διαδικασιών θα ήταν αντίθετες προς το ισχύον δίκαιο.

Άρθρο 92
Εξυγίανση υποκαταστημάτων τρίτης χώρας
(άρθρο 96 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να αναλαμβάνει δράση όσον αφορά υποκατάστημα τρίτης χώρας το οποίο δεν υπόκειται σε διαδικασίες εξυγίανσης τρίτης χώρας ή, αν και υπόκειται στις εν λόγω διαδικασίες, συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 91. Κατά την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο εφαρμόζεται το άρθρο 68.

2. Οι εξουσίες βάσει της παραγράφου 1 μπορούν να ασκούνται από την αρχή εξυγίανσης, εφόσον κρίνει ότι είναι αναγκαίο να αναληφθεί δράση για λόγους δημοσίου συμφέροντος και πληρούται μια ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το υποκατάστημα τρίτης χώρας παραβιάζει, ή ενδέ-

χεται να παραβιάσει, τις προϋποθέσεις αδειοδότησης και λειτουργίας του στην Ελλάδα και καμία ενέργεια του ιδιωτικού τομέα, των αρχών εποπτείας ή της σχετικής τρίτης χώρας δεν προσδοκάται εύλογα ότι θα αποκαταστήσει τη συμμόρφωση του υποκαταστήματος ή ότι θα αποτρέψει την αφερεγγυότητά του εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος,

β) η αρχή εξυγίανσης κρίνει ότι το ίδρυμα της τρίτης χώρας δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμεί, ή πιθανόν να μην είναι σε θέση να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του έναντι των πιστωτών που βρίσκονται στην Ε.Ε., ή τις υποχρεώσεις που έχουν δημιουργηθεί ή εγγραφεί μέσω του υποκαταστήματος, όταν καθίστανται απαιτητές, και η αρχή εξυγίανσης έχει πεισθεί ότι δεν έχουν κινηθεί ούτε πρόκειται να κινηθούν, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, διαδικασίες εξυγίανσης ή αφερεγγυότητας από την τρίτη χώρα όσον αφορά το ίδρυμα αυτό,

γ) η σχετική αρχή της τρίτης χώρας έχει κινήσει διαδικασίες εξυγίανσης σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο έναντι του ιδρύματος, ή έχει κοινοποιήσει στην αρχή εξυγίανσης την πρόθεσή της να κινήσει την εν λόγω διαδικασία.

3. Όταν η αρχή εξυγίανσης προβαίνει σε ανεξάρτητη ενέργεια εξυγίανσης έναντι υποκαταστήματος τρίτης χώρας, λαμβάνει υπόψη τους στόχους εξυγίανσης και προβαίνει στην ενέργεια αυτή σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές και απαιτήσεις, εφόσον είναι σχετικές με την προκειμένη περίπτωση:

α) τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 34,

β) τους κανόνες σχετικά με την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης που προβλέπονται στα άρθρα 37 έως 58 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 93
Συνεργασία με τις αρχές τρίτων χωρών
(άρθρο 97 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται όσον αφορά τη συνεργασία με τρίτες χώρες, εκτός εάν και έως ότου τεθεί σε εφαρμογή διεθνής συμφωνία με την οικεία τρίτη χώρα σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 93 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Εφόσον τα θέματα που ρυθμίζονται στο παρόν άρθρο δεν διέπονται από την εν λόγω συμφωνία, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται, επίσης, και μετά την έναρξη ισχύος της διεθνούς συμφωνίας.

2. Η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης, κατά περίπτωση, συνάπτει μη δεσμευτικές ρυθμίσεις συνεργασίας, οι οποίες είναι σύμφωνες με το πλαίσιο ρυθμίσεων που δύναται να συνάπτει η Ε.Α.Τ. με τις σχετικές αρχές τρίτων χωρών βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου 97 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, εφόσον τούτο υπάρχει.

Η σύναψη διμερών ή πολυμερών ρυθμίσεων με τρίτες χώρες, σύμφωνα με το άρθρο 33 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1093/2010, δεν αποκλείεται.

3. Οι ρυθμίσεις συνεργασίας που συνάπτονται μεταξύ της αρχής εξυγίανσης και των αρχών εξυγίανσης τρίτων χωρών, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, μπορούν να περιέχουν διατάξεις αναφορικά με:

α) την ανταλλαγή των αναγκαίων πληροφοριών για την κατάρτιση και την επικαιροποίηση των σχεδίων εξυγίανσης,

β) τη διαβούλευση και τη συνεργασία για την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου ενός πλαισίου αρχών για την άσκηση των εξουσιών βάσει των άρθρων 90 και 92 και παρεμφερών με αυτές εξουσίες δυνάμει του δικαίου της τρίτης χώρας,

γ) την ανταλλαγή των αναγκαίων πληροφοριών για την εφαρμογή μέτρων εξυγίανσης και την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης και παρεμφερών εξουσιών βάσει του δικαίου της τρίτης χώρας,

δ) την έγκαιρη προειδοποίηση των μερών της ρύθμισης συνεργασίας ή τη διαβούλευση μεταξύ τους, πριν από την πραγματοποίηση κάθε σημαντικής ενέργειας βάσει του παρόντος νόμου ή του δικαίου της σχετικής τρίτης χώρας σε ίδρυμα ή όμιλο που καταλαμβάνεται από τη ρύθμιση,

ε) το συντονισμό της επικοινωνίας με το κοινό, σε περίπτωση ανάληψης κοινών δράσεων εξυγίανσης,

στ) διαδικασίες και ρυθμίσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών και τη συνεργασία βάσει των ως άνω περιπτώσεων α΄ έως ε΄, οι οποίες περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων, ανάλογα με την περίπτωση, τη σύσταση και τη λειτουργία ομάδων διαχείρισης κρίσεων.

Οι ρυθμίσεις συνεργασίας που συνάπτονται κατά το παρόν άρθρο κοινοποιούνται στην ΕΑΤ.

Άρθρο 94
Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών
(άρθρο 98 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης, η αρμόδια αρχή και το Υπουργείο Οικονομικών ανταλλάσσουν εμπιστευτικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων ανάκαμψης, με τις σχετικές αρχές τρίτων χωρών μόνον εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Οι αρχές των τρίτων χωρών υπόκεινται σε απαιτήσεις και πρότυπα επαγγελματικού απορρήτου που θεωρούνται τουλάχιστον ισοδύναμα, κατά την άποψη όλων των εμπλεκόμενων αρχών, με αυτά που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 83.

Στο βαθμό που η ανταλλαγή πληροφοριών αφορά προσωπικά δεδομένα, ο χειρισμός και η διαβίβαση αυτών σε αρχές τρίτων χωρών γίνεται σε συμφωνία με τις ισχύουσες διατάξεις περί προστασίας των δεδομένων.

β) Οι πληροφορίες είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των ενεργειών εξυγίανσης από τις σχετικές αρχές τρίτων χωρών βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας, οι οποίες είναι συγκρίσιμες με εκείνες που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και, με την επιφύλαξη της περίπτωσης α) της παρούσας παραγράφου, δεν χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς.

2. Όταν οι εμπιστευτικές πληροφορίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, η αρχή εξυγίανσης, η αρμόδια αρχή και το Υπουργείο Οικονομικών δεν τις γνωστοποιούν στις σχετικές αρχές τρίτων χωρών, εκτός εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η σχετική αρχή του κράτους - μέλους από το οποίο προήλθαν οι πληροφορίες (η αρχή προέλευσης) συμφωνεί για την εν λόγω γνωστοποίηση,

β) οι πληροφορίες γνωστοποιούνται μόνον για όσους σκοπούς επιτρέπονται από την αρχή προέλευσης.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι πληροφορίες θεωρούνται εμπιστευτικές εφόσον υπόκεινται σε απαιτήσεις εμπιστευτικότητας δυνάμει του ισχύοντος δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΖ΄
ΤΑΜΕΙΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 95
Ορισμός Ταμείου Εξυγίανσης
(άρθρο 100 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Ταμείο Εξυγίανσης ορίζεται για τα πιστωτικά ιδρύματα το Σκέλος Εξυγίανσης του Ταμείου Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων και για τις επιχειρήσεις επενδύσεων το Σκέλος Εξυγίανσης του Συνεγγυητικού Κεφαλαίου Εξασφάλισης Επενδυτικών Υπηρεσιών.

2. Η χρήση του Ταμείου Εξυγίανσης αποφασίζεται από την αρχή εξυγίανσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 96. Το Ταμείο Εξυγίανσης χρησιμοποιείται μόνο σύμφωνα με τους στόχους της εξυγίανσης και τις αρχές που καθορίζονται στα άρθρα 31 και 34.

3. Το Ταμείο Εξυγίανσης διαθέτει ίδιους και επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους, οι οποίοι χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς του παρόντος νόμου.

4. Για τον σκοπό που προβλέπεται στην παράγραφο 3, το Ταμείο Εξυγίανσης διαθέτει ιδίως την εξουσία:

α) να συγκεντρώνει τακτικές εκ των προτέρων εισφορές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 98, με προοπτική να επιτευχθεί το επίπεδο - στόχος που αναφέρεται στο άρθρο 97,

β) να συγκεντρώνει έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 99, εφόσον οι εισφορές που καθορίζονται στην περίπτωση α΄ είναι ανεπαρκείς, και

γ) να συνάπτει δάνεια και να λαμβάνει υποστήριξη με άλλους τρόπους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 100.

5. Ειδικότερα θέματα για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου ρυθμίζονται με απόφαση της αρχής εξυγίανσης, στο πεδίο της αρμοδιότητάς της κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 3, κατόπιν εισήγησης του οικείου Ταμείου Εξυγίανσης.

Άρθρο 96
Χρήση του Ταμείου Εξυγίανσης
(άρθρο 101 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Το Ταμείο Εξυγίανσης χρησιμοποιείται από την αρχή εξυγίανσης αποκλειστικά και μόνο στο βαθμό που είναι αναγκαίο για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης, για τους εξής σκοπούς:

α) να εγγυάται τα περιουσιακά στοιχεία ή τις υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση, των θυγατρικών του, ενός μεταβατικού ιδρύματος ή μιας εταιρείας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων,

β) να παρέχει δάνεια στο ίδρυμα υπό εξυγίανση, στις θυγατρικές του, σε ένα μεταβατικό ίδρυμα ή σε μια εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων,

γ) να αγοράζει περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος υπό εξυγίανση,

δ) να συνεισφέρει, μεταξύ άλλων με παροχή εγγυήσεων ή με συμμετοχή στο κεφάλαιο, σε μεταβατικό ίδρυμα και σε εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων,

ε) να καταβάλει αποζημιώσεις στους μετόχους ή τους πιστωτές σύμφωνα με το άρθρο 75,

στ) να συνεισφέρει στο υπό εξυγίανση ίδρυμα αντί της απομείωσης ή μετατροπής υποχρεώσεων ορισμένων πιστωτών, όταν εφαρμόζεται η αναδιάρθρωση παθητικού και η αρχή εξυγίανσης αποφασίσει να εξαιρέσει ορισμένους πιστωτές από το πεδίο εφαρμογής της αναδιάρθρωσης σύμφωνα με τις παραγράφους 3 έως 8 του άρθρου 44,

ζ) να δανείζει σε άλλα ταμεία εξυγίανσης σε προαιρετική βάση, σύμφωνα με το άρθρο 101,

η) να επιλέγει οποιονδήποτε συνδυασμό των δράσεων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄ έως ζ΄.

2. Το Ταμείο Εξυγίανσης δεν χρησιμοποιείται άμεσα για την απορρόφηση των ζημιών ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή για την ανακεφαλαιοποίηση του εν λόγω ιδρύματος ή οντότητας. Σε περίπτωση που η χρήση του Ταμείου Εξυγίανσης για τους σκοπούς της παραγράφου 1 οδηγεί εμμέσως στη μεταφορά μέρους των ζημιών ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας που αναφέρεται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 στο Ταμείο Εξυγίανσης, ισχύουν οι αρχές που διέπουν τη χρήση των ταμείων εξυγίανσης, όπως ορίζονται στο άρθρο 44.

3. Το Ταμείο Εξυγίανσης μπορεί να συνεισφέρει στον αγοραστή στο πλαίσιο εντολής μεταβίβασης ή το μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα, υπό τη μορφή της κάλυψης της διαφοράς αξίας μεταξύ μεταβιβαζόμενου παθητικού και μεταβιβαζόμενου ενεργητικού, όταν αυτό είναι αναγκαίο για να καταστεί δυνατή η μεταβίβαση υποχρεώσεων, για τις οποίες η αρχή εξυγίανσης κρίνει ότι πρέπει να μεταβιβαστούν.

Άρθρο 97
Επίπεδο-στόχος
(άρθρο 102 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Έως την 31η Δεκεμβρίου 2024, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου Εξυγίανσης συνολικά θα ανέρχονται τουλάχιστον στο 1% του ποσού των εγγυημένων καταθέσεων όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα. Η ανωτέρω προθεσμία παρατείνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών έως τέσσερα έτη μετά από εισήγηση της αρχής εξυγίανσης, εάν το Ταμείο Εξυγίανσης συνολικά έχει προβεί σε σωρευτικές εκταμιεύσεις που υπερβαίνουν το 0,5% των εγγυημένων καταθέσεων του συνόλου των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα.

2. Κατά την αρχική χρονική περίοδο της παραγράφου 1, οι εισφορές στο Ταμείο Εξυγίανσης, που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 98, κατανέμονται όσο το δυνατόν ισομερώς χρονικά μέχρις ότου επιτευχθεί το επίπεδο- στόχος, αλλά λαμβανομένης δεόντως υπόψη της φάσης του οικονομικού κύκλου, καθώς και της επίπτωσης που οι προκυκλικές εισφορές μπορεί να έχουν στη χρηματοοικονομική θέση των ιδρυμάτων.

3. Αν, μετά την αρχική χρονική περίοδο της παραγράφου 1, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου Εξυγίανσης συνολικά μειωθούν κάτω του επιπέδου-στόχου που καθορίζεται στην εν λόγω παράγραφο, οι τακτικές εκ των προτέρων εισφορές οι οποίες συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 98 συνεχίζονται μέχρις ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος. Μετά την επίτευξη του επιπέδου-στόχου για πρώτη φορά και εάν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα μετέπειτα μειωθούν σε λιγότερο από δύο τρίτα του επιπέδου-στόχου, οι εν λόγω εισφορές καθορίζονται σε ύψος που επιτρέπει την επίτευξη του επιπέδου-στόχου εντός έξι ετών.

Στις τακτικές εκ των προτέρων εισφορές, στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, λαμβάνεται δεόντως υπόψη η φάση του οικονομικού κύκλου και ενδεχόμενες επιπτώσεις της προκυκλικότητας των εισφορών.

Άρθρο 98
Τακτικές εκ των προτέρων εισφορές
(άρθρο 103 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος που καθορίζεται στο άρθρο 97, οι εισφορές καταβάλλονται τουλάχιστον άπαξ ετησίως από τα ιδρύματα με άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων τρίτης χώρας.

2. Η εισφορά κάθε ιδρύματος καθορίζεται με βάση την αναλογία του ποσού των υποχρεώσεών του (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις εγγυημένες καταθέσεις, προς τις συνολικές υποχρεώσεις (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις εγγυημένες καταθέσεις όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα. Με απόφαση της αρχής εξυγίανσης καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι υπολογισμού και καταβολής των εισφορών.

Με όμοια απόφαση οι εισφορές αυτές προσαρμόζονται ανάλογα με το προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, σύμφωνα με τα κριτήρια που υιοθετούνται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή βάσει της παραγράφου 7 του άρθρου 103 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

3. Τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος που καθορίζεται στο άρθρο 97, μπορεί να περιλαμβάνουν ανέκκλητες δεσμεύσεις προς πληρωμή οι οποίες καλύπτονται πλήρως από εξασφαλίσεις με περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου που δεν βαρύνονται από τυχόν δικαιώματα τρίτων μερών, βρίσκονται στην απόλυτη διάθεση της αρχής εξυγίανσης και προορίζονται για αποκλειστική χρήση από την αρχή εξυγίανσης, για τους σκοπούς που καθορίζονται στη παράγραφο 1 του άρθρου 96. Το μερίδιο των ανέκκλητων δεσμεύσεων προς πληρωμή δεν υπερβαίνει το 30% του συνολικού ποσού των ετήσιων εισφορών που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

4. Τα ιδρύματα είναι υποχρεωμένα να εξοφλούν αμελλητί και πλήρως τις εισφορές που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, όπως αυτές καθορίζονται από την αρχή εξυγίανσης. Εφόσον παρέχεται η δυνατότητα της παραγράφου 3, οι εισφορές κάθε ιδρύματος με δεσμεύσεις προς πληρωμή αντιστοιχούν κατ' ανώτατο στο 30% των εισφορών που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του ΤΕΚΕ και του διοικητικού συμβουλίου του Συνεγγυητικού αντίστοιχα, ρυθμίζονται οι όροι και προϋποθέσεις για την κατάλληλη υποχρεωτική λογιστική παρακολούθηση, την υποβολή στοιχείων και εκθέσεων, καθώς και άλλες υποχρεώσεις προκειμένου να διασφαλιστεί η πλήρης εξόφληση των οφειλόμενων εισφορών. Με την ίδια απόφαση καθιερώνονται διαδικασίες για την κατάλληλη επαλήθευση της ορθής εξόφλησης των εισφορών και την πρόληψη της διαφυγής, της αποφυγής και της κατάχρησης, λαμβανομένων υπ'όψη των πράξεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 8 του άρθρου 103 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

5. Τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο χρησιμοποιούνται μόνον για τους σκοπούς που αναφέρονται στη παράγραφο 1 του άρθρου 96.

6. Με την επιφύλαξη των άρθρων 37, 38, 40, 41 και 42, τα ποσά που εισπράττονται από το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή το μεταβατικό ίδρυμα, οι τόκοι και άλλα κέρδη επί των επενδύσεων και οποιαδήποτε άλλα κέρδη ή έσοδα αποδίδονται στο Ταμείο Εξυγίανσης.

Άρθρο 99
Έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές
(άρθρο 104 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Σε περίπτωση που τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα δεν είναι επαρκή για την κάλυψη των ζημιών, των δαπανών ή άλλων εξόδων λόγω της χρήσης του Ταμείου Εξυγίανσης, συγκεντρώνονται έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές από τα ιδρύματα με άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα, προκειμένου να καλύπτονται τα επιπλέον ποσά. Οι εν λόγω έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές κατανέμονται μεταξύ των ιδρυμάτων σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στη παράγραφο 2 του άρθρου 98.

Ανά έτος, οι έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές δεν μπορούν να υπερβαίνουν το τριπλάσιο του ετήσιου ποσού των εισφορών το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 98.

2. Για τις εισφορές που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 4 έως 6 του άρθρου 98.

3. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να χορηγήσει σε ίδρυμα ολική ή μερική αναβολή από την υποχρέωση καταβολής εκ των υστέρων εισφοράς προς το Ταμείο Εξυγίανσης, αν οι συγκεκριμένες εισφορές θα έθεταν σε κίνδυνο τη ρευστότητα ή τη φερεγγυότητα του ιδρύματος. Η αναβολή αυτή δεν χορηγείται για περίοδο μεγαλύτερη των έξι μηνών, αλλά μπορεί να ανανεωθεί, ολικά ή μερικά, κατόπιν αιτήματος του ιδρύματος. Οι εισφορές ως προς την καταβολή των οποίων ένα ίδρυμα έλαβε αναβολή καταβάλλονται όταν η πληρωμή δεν θέτει πια σε κίνδυνο τη ρευστότητα και τη φερεγγυότητα του ιδρύματος.

Άρθρο 100
Εναλλακτικά μέσα χρηματοδότησης
(άρθρο 105 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Το Ταμείο Εξυγίανσης μπορεί να συνάπτει δάνεια ή να λαμβάνει υποστήριξη με άλλους τρόπους από ιδρύματα, χρηματοδοτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, σε περίπτωση που τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 98 δεν είναι επαρκή για την κάλυψη των ζημιών, των δαπανών ή άλλων εξόδων, τα οποία συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου Εξυγίανσης, και οι έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές σύμφωνα με το άρθρο 99 δεν επαρκούν ή δεν είναι αμέσως διαθέσιμες.

Άρθρο 101
Δανεισμός μεταξύ ταμείων εξυγίανσης
(άρθρο 106 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Το Ταμείο Εξυγίανσης μπορεί να υποβάλει αίτημα να δανείζεται από άλλα ταμεία εξυγίανσης εντός της Ε.Ε., εφόσον:

α) τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 98 δεν είναι επαρκή για την κάλυψη των ζημιών, των δαπανών ή άλλων εξόδων, τα οποία συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου Εξυγίανσης·

β) οι έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές δεν είναι αμέσως διαθέσιμες και

γ) δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση στα εναλλακτικά μέσα χρηματοδότησης υπό εύλογους όρους.

2. Το Ταμείο Εξυγίανσης έχει την εξουσία να δανείζει σε άλλα ταμεία εξυγίανσης εντός της ΕΕ στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Σε περίπτωση που υποβληθεί αίτημα δανεισμού στο Ταμείο Εξυγίανσης από άλλο ταμείο εξυγίανσης, το Ταμείο Εξυγίανσης αποφασίζει αμελλητί εάν θα αποδεχθεί το αίτημα αφού λάβει την έγκριση του Υπουργού Οικονομικών κατόπιν σύμφωνης γνώμης της αρχής εξυγίανσης.

4. Το επιτόκιο, η περίοδος εξόφλησης και άλλοι όροι και προϋποθέσεις των δανείων θα συμφωνηθούν μεταξύ του δανειοδοτούμενου ταμείου εξυγίανσης και των άλλων ταμείων εξυγίανσης που αποφάσισαν να συμμετάσχουν. Τα δάνεια έκαστου συμμετέχοντος ταμείου εξυγίανσης θα έχουν το ίδιο επιτόκιο, περίοδο εξόφλησης και υπόλοιπους όρους και προϋποθέσεις, εκτός εάν συμφωνήσουν διαφορετικά όλα τα συμμετέχοντα ταμεία εξυγίανσης.

5. Το ποσό που χορηγείται από έκαστο συμμετέχον ταμείο εξυγίανσης καθορίζεται με βάση την αναλογία του ποσού των εγγυημένων καταθέσεων στο κράτος - μέλος του ταμείου εξυγίανσης, προς το συνολικό ποσό των εγγυημένων καταθέσεων στα κράτη - μέλη των συμμετεχόντων ταμείων εξυγίανσης. Οι εν λόγω συντελεστές δανεισμού μπορούν να ποικίλλουν κατόπιν συμφωνίας όλων των συμμετεχόντων ταμείων εξυγίανσης.

6. Τα οφειλόμενα προς το Ταμείο Εξυγίανσης δάνεια από ταμείο εξυγίανσης άλλου κράτους - μέλους θεωρούνται ως περιουσιακό στοιχείο του Ταμείου Εξυγίανσης και συνυπολογίζονται στο επίπεδο-στόχο του.

Άρθρο 102
Αλληλέγγυα χρήση των εθνικών ταμείων εξυγίανσης σε περίπτωση εξυγίανσης διασυνοριακού ομίλου (άρθρο 107 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Σε περίπτωση εξυγίανσης ενός διασυνοριακού ομίλου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 88 ή στο άρθρο 89, το εθνικό ταμείο εξυγίανσης καθενός από τα ιδρύματα τα οποία αποτελούν μέλη του διασυνοριακού ομίλου, συμμετέχει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του διασυνοριακού ομίλου.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, ύστερα από διαβούλευση με τις αρχές εξυγίανσης των ιδρυμάτων που αποτελούν μέλη του διασυνοριακού ομίλου, προτείνει, εάν είναι αναγκαίο πριν από την πραγματοποίηση οποιασδήποτε ενέργειας εξυγίανσης, ένα σχέδιο χρηματοδότησης ως μέρος του προγράμματος εξυγίανσης διασυνοριακού ομίλου που προβλέπεται στα άρθρα 88 και 89.

Το σχέδιο χρηματοδότησης συμφωνείται βάσει της διαδικασίας λήψης αποφάσεων που ορίζεται στα άρθρα 88 και 89.

3. Το σχέδιο χρηματοδότησης περιλαμβάνει:

α) αποτίμηση σύμφωνα με το άρθρο 36 όσον αφορά τα εμπλεκόμενα μέλη του διασυνοριακού ομίλου,

β) τις ζημίες που αναγνωρίζονται από κάθε εμπλεκόμενο μέλος του διασυνοριακού ομίλου κατά το χρόνο εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης,

γ) για καθένα από τα εμπλεκόμενα μέλη του διασυνοριακού ομίλου, τις ζημίες που θα υποστεί κάθε κατηγορία μετόχων και πιστωτών,

δ) τις τυχόν συνεισφορές που θα πρέπει να καταβάλουν τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με τη παράγραφο 1 του άρθρου 104,

ε) τη συνολική συνεισφορά των ταμείων εξυγίανσης, το σκοπό και τη μορφή της συνεισφοράς,

στ) τη βάση υπολογισμού του ποσού το οποίο οφείλει να συνεισφέρει καθένα από τα εθνικά ταμεία εξυγίανσης των κρατών - μελών όπου είναι εγκατεστημένα τα εμπλεκόμενα μέλη του διασυνοριακού ομίλου στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του διασυνοριακού ομίλου, προκειμένου να συγκεντρωθεί η συνολική συνεισφορά που αναφέρεται στην περίπτωση ε΄,

ζ) το ποσό το οποίο οφείλει να συνεισφέρει το εθνικό ταμείο εξυγίανσης κάθε εμπλεκόμενου μέλους του διασυνοριακού ομίλου στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του διασυνοριακού ομίλου, καθώς και τη μορφή των συνεισφορών αυτών,

η) το ύψος των δανείων τα οποία θα συνάψουν τα ταμεία εξυγίανσης των κρατών - μελών όπου είναι εγκατεστημένα τα εμπλεκόμενα μέλη του διασυνοριακού ομίλου με ιδρύματα, χρηματοδοτικά ιδρύματα και άλλα τρίτα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 100,

θ) ένα χρονικό πλαίσιο για τη χρήση των ταμείων εξυγίανσης των κρατών - μελών όπου είναι εγκατεστημένα τα εμπλεκόμενα μέλη του διασυνοριακού ομίλου, το οποίο πρέπει να μπορεί να παραταθεί αν παραστεί ανάγκη.

4. Η βάση με την οποία κατανέμεται η συνεισφορά που αναφέρεται στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 3 συνάδει προς την παράγραφο 5 και προς τις αρχές που ορίζονται στο σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου σύμφωνα με τη περίπτωση στ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 20, εκτός αν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά στο σχέδιο χρηματοδότησης.

5. Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά στο σχέδιο χρηματοδότησης, η βάση υπολογισμού της συνεισφοράς κάθε εθνικού ταμείου εξυγίανσης λαμβάνει ιδίως υπόψη τα εξής:

α) το ποσοστό των σταθμισμένων βάσει κινδύνου περιουσιακών στοιχείων του διασυνοριακού ομίλου, τα οποία κατέχουν τα ιδρύματα και οι οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 οι οποίες είναι εγκατεστημένες στο κράτος - μέλος του εν λόγω ταμείου εξυγίανσης,

β) το ποσοστό των περιουσιακών στοιχείων του διασυνοριακού ομίλου τα οποία κατέχουν τα ιδρύματα και οι οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 οι οποίες είναι εγκατεστημένες στο κράτος - μέλος του εν λόγω ταμείου εξυγίανσης,

γ) το ποσοστό των ζημιών, στις οποίες οφείλεται η ανάγκη εξυγίανσης του διασυνοριακού ομίλου, που προέκυψαν σε μέλη του διασυνοριακού ομίλου εποπτευόμενα από την αρμόδια αρχή στο κράτος - μέλος του εν λόγω ταμείου εξυγίανσης και

δ) το ποσοστό των πόρων του Ταμείου Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου οι οποίοι, σύμφωνα με το σχέδιο χρηματοδότησης, αναμένεται να χρησιμοποιηθούν προς άμεσο όφελος των μελών του ομίλου τα οποία είναι εγκατεστημένα στο κράτος - μέλος του εν λόγω ταμείου εξυγίανσης.

6. Το Ταμείο Εξυγίανσης, ως ταμείο εξυγίανσης σε ε-

πίπεδο ομίλου, οφείλει να είναι σε θέση να καταβάλει αμέσως τη συνεισφορά του στο ταμείο εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2.

7. Το Ταμείο Εξυγίανσης, ως ταμείο εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 100, επιτρέπεται να συνάπτει δάνεια ή να λαμβάνει άλλες μορφές στήριξης από ιδρύματα, χρηματοδοτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη.

8. Το Ταμείο Εξυγίανσης μπορεί να εγγυηθεί οποιοδήποτε δάνειο συνάπτεται από ταμείο εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, σύμφωνα με την παράγραφο 7.

9. Οποιοδήποτε προϊόν ή οφέλη που προκύπτουν από τη χρήση των ταμείων εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου κατανέμεται στα εθνικά ταμεία εξυγίανσης, ανάλογα με τις συνεισφορές τους στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 103
Κατάταξη των απαιτήσεων στην ειδική εκκαθάριση
(άρθρο 108 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Κατά την ειδική εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων, η κατάταξη των απαιτήσεων λαμβάνει χώρα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 145Α του ν. 4261/2014.

2. Κατά την ειδική εκκαθάριση των επιχειρήσεων επενδύσεων, η κατάταξη των απαιτήσεων λαμβάνει χώρα σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 22 και 23 του ν. 3606/2007.

Άρθρο 104
Χρήση συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων στο πλαίσιο της εξυγίανσης
(άρθρο 109 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Όταν η αρχή εξυγίανσης προβαίνει σε ενέργειες εξυγίανσης και με την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω ενέργειες εξασφαλίζουν ότι οι καταθέτες συνεχίζουν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, το Σκέλος Κάλυψης Καταθέσεων (ΣΚΚ) του ΤΕΚΕ ευθύνεται:

α) όταν χρησιμοποιείται η αναδιάρθρωση παθητικού, για το ποσό που θα απομειώνονταν οι εγγυημένες καταθέσεις προκειμένου να απορροφηθούν οι ζημίες του ιδρύματος σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 46, αν οι εγγυημένες καταθέσεις είχαν περιληφθεί στο πεδίο εφαρμογής της αναδιάρθρωσης παθητικού και είχαν απομειωθεί στον ίδιο βαθμό όπως οι πιστωτές με την ίδια κατάταξη στην πτωχευτική διαδικασία, βάσει των διατάξεων που διέπουν τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας· ή

β) όταν χρησιμοποιούνται ένα ή περισσότερα μέτρα εκτός της αναδιάρθρωσης παθητικού, για το ύψος των ζημιών που θα υφίσταντο οι καταθέτες ως προς τις εγγυημένες καταθέσεις τους, αν οι εν λόγω καταθέτες υφίσταντο ζημίες ανάλογες των ζημιών που υφίστανται οι πιστωτές με την ίδια κατάταξη στην πτωχευτική διαδικασία βάσει των διατάξεων που διέπουν τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας.

Σε κάθε περίπτωση, η ευθύνη του ΣΚΚ δεν υπερβαίνει το ύψος του ποσού που θα καλείτο το ΤΕΚΕ να καταβάλει αν ενεργοποιείτο η διαδικασία καταβολής αποζημιώσεων, όπως αυτή ειδικότερα προβλέπεται στο ν. 3746/2009.

Όταν χρησιμοποιείται η αναδιάρθρωση παθητικού, το ΣΚΚ δεν υποχρεούται να συμβάλει στο κόστος της ανακεφαλαιοποίησης του ιδρύματος ή του μεταβατικού ιδρύματος σύμφωνα με την περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 46.

Όταν έχει προσδιοριστεί με αποτίμηση βάσει του άρθρου 74 ότι η συνεισφορά του ΣΚΚ στην εξυγίανση ήταν μεγαλύτερη από τις καθαρές ζημίες που θα είχε υποστεί εάν το ΤΕΚΕ είχε ενεργοποιηθεί για την καταβολή αποζημιώσεων, το ΣΚΚ δικαιούται την είσπραξη της διαφοράς από το Σκέλος Εξυγίανσης του ΤΕΚΕ, σύμφωνα με το άρθρο 75.

2. Ο προσδιορισμός του ποσού για το οποίο ευθύνεται το ΣΚΚ, σύμφωνα την παράγραφο 1, γίνεται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 36.

3. Η συνεισφορά του ΣΚΚ για το σκοπό της παραγράφου 1 καταβάλλεται σε μετρητά.

4. Αν οι επιλέξιμες καταθέσεις σε ένα υπό εξυγίανση ίδρυμα μεταβιβάζονται σε άλλη οντότητα μέσω της εντολής μεταβίβασης ή της σύστασης μεταβατικού ιδρύματος, οι καταθέτες δεν έχουν καμία απαίτηση δυνάμει της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ κατά του ΣΚΚ όσον αφορά οποιοδήποτε μέρος των καταθέσεών τους στο υπό εξυγίανση ίδρυμα που δεν μεταβιβάζονται, εφόσον το ύψος των χρηματικών ποσών που μεταβιβάζονται είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το συνολικό επίπεδο κάλυψης που προβλέπεται στο άρθρο 6 της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

5. Ανεξαρτήτως των οριζομένων στις παραγράφους 1 έως 4, αν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του ΣΚΚ χρησιμοποιηθούν σύμφωνα με τα εκεί καθοριζόμενα και κατόπιν τούτου μειωθούν σε λιγότερο από δύο τρίτα του επιπέδου-στόχου του ΣΚΚ, οι τακτικές εισφορές στο ΣΚΚ καθορίζονται σε ύψος που επιτρέπει την επίτευξη του επιπέδου-στόχου εντός έξι ετών. Σε κάθε περίπτωση, η υποχρέωση του ΣΚΚ δεν υπερβαίνει ποσό ίσο προς το 50% του επιπέδου-στόχου βάσει του άρθρου 10 της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης της αρχής εξυγίανσης καθορίζεται ποσοστό ανώτερο του 50% λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων του εθνικού τραπεζικού τομέα

Υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, η συμμετοχή του ΣΚΚ στο πλαίσιο του παρόντος νόμου δεν υπερβαίνει τη συμμετοχή που θα είχε σε περίπτωση εκκαθάρισης υπό συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΗ΄
ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Άρθρο 105
Διοικητικές κυρώσεις και λοιπά διοικητικά μέτρα
(άρθρο 110 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου, η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή επιβάλει στους παραβάτες διοικητικά μέτρα και κυρώσεις σύμφωνα με τα άρθρα 105 έως 109.

2. Όταν οι παραβάσεις που διαπιστώνονται αφορούν ιδρύματα, χρηματοδοτικά ιδρύματα και μητρικές επιχειρήσεις της ΕΕ, μπορούν να επιβάλλονται διοικητικές κυρώσεις, στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και σε άλλα φυσικά πρόσωπα τα οποία φέρουν ευθύνη για την παράβαση.

3. Οι διοικητικές κυρώσεις και τα λοιπά διοικητικά μέτρα επιβάλλονται από την αρχή εξυγίανσης ή, αν πρόκειται για διαφορετική αρχή, την αρμόδια αρχή, ανάλογα με το είδος της παράβασης. Η αρχή εξυγίανσης και η αρμό-

δια αρχή διαθέτουν όλες τις εξουσίες συγκέντρωσης πληροφοριών και διερεύνησης που είναι αναγκαίες για την άσκηση των αντίστοιχων καθηκόντων τους. Κατά την επιβολή διοικητικών κυρώσεων και λοιπών διοικητικών μέτρων, η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή συνεργάζονται στενά, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι διοικητικές κυρώσεις ή τα λοιπά μέτρα θα φέρουν τα επιθυμητά αποτελέσματα, και συντονίζουν τις ενέργειές τους όταν ασχολούνται με διασυνοριακές υποθέσεις. Η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις και λοιπά διοικητικά μέτρα για την παράβαση των διατάξεων του παρόντος άμεσα και σε συνεργασία με άλλες αρχές.

Άρθρο 106
Ειδικές διατάξεις
(άρθρο 111 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρμόδια αρχή επιβάλλει με απόφασή της διοικητικές κυρώσεις και λοιπά διοικητικά μέτρα, διαζευκτικά ή σωρευτικά, ιδίως στις ακόλουθες περιπτώσεις, καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση παράβασης του παρόντος νόμου και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων:

α) μη συμμόρφωσης του ιδρύματος ή, κατά περίπτωση, της μητρικής επιχείρησης της ΕΕ με τις υποχρεώσεις κατάρτισης, αναπροσαρμογής και επικαιροποίησης των σχεδίων ανάκαμψης ομίλου κατά παράβαση των άρθρων 5 και 7,

β) μη υποβολής από το μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο 11, στην αρμόδια αρχή ως αρχή ενοποιημένης εποπτείας, της αίτησης για την αδειοδότηση συμφωνίας χρηματοδοτικής στήριξης,

γ) μη συμμόρφωσης της οντότητας, η οποία θα προβεί στην παροχή της χρηματοδοτικής στήριξης, με τις υποχρεώσεις των παραγράφων 1 και 6 του άρθρου 16,

δ) μη συμμόρφωσης του ιδρύματος στις βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 27 απαιτήσεις της αρμόδιας αρχής,

ε) το διοικητικό συμβούλιο ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 δεν έχει κοινοποιήσει στην αρμόδια αρχή το γεγονός ότι το ίδρυμα αυτό ή η οντότητα αυτή τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας, κατά παράβαση της παραγράφου 1 του άρθρου 81.

2. Η αρχή εξυγίανσης επιβάλλει με απόφασή της διοικητικές κυρώσεις και λοιπά διοικητικά μέτρα, διαζευκτικά ή σωρευτικά, ιδίως στις ακόλουθες περιπτώσεις, καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση παράβασης του παρόντος νόμου και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων:

α) μη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις συνεργασίας του ιδρύματος ή παροχής πληροφοριών προς την αρχή εξυγίανσης κατά την κατάρτιση, αναπροσαρμογή, επικαιροποίηση και εφαρμογή των σχεδίων εξυγίανσης, κατά παράβαση των άρθρων 11, 19 και της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 63,

β) μη συμμόρφωσης με την υποχρέωση τήρησης λεπτομερών αρχείων των χρηματοπιστωτικών συμβάσεων, κατά παράβαση των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παραγράφου 8 του άρθρου 18,

γ) μη συμμόρφωσης με την υποχρέωση λήψης μέτρων από το ίδρυμα για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης εντός της σχετικής προθεσμίας, κατά παράβαση της παραγράφου 4 του άρθρου 25,

δ) μη συμμόρφωσης με τα μέτρα που λαμβάνονται από την αρχή εξυγίανσης, κατά παράβαση των περιπτώσεων α΄ έως ια΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 25,

ε) μη υποβολής σχεδίου αναδιοργάνωσης στην αρχή εξυγίανσης ή στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, κατά παράβαση των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 52, ή μη τροποποίησής του, κατά παράβαση των παραγράφων 8 και 9 του άρθρου 52,

στ) μη συμμόρφωσης με την υποχρέωση παροχής υπηρεσιών και υποδομών, κατά παράβαση του άρθρου 65,

ζ) μη συμμόρφωσης του ειδικού εκκαθαριστή ή κάθε άλλου προσώπου με την υποχρέωση ανάληψης δράσεων σε σχέση με περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται ή διέπονται από το δίκαιο τρίτης χώρας, κατά παράβαση των περιπτώσεων α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 67,

η) μη συμμόρφωσης του αρχείου καταγραφής συναλλαγών με την υποχρέωση διάθεσης όλων των αναγκαίων πληροφοριών στην αρχή εξυγίανσης, κατά παράβαση της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 7 του άρθρου 71.

θ) μη συμμόρφωσης με τις αποφάσεις της αρχής εξυγίανσης που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 45.

3. Οι διοικητικές κυρώσεις και τα λοιπά διοικητικά μέτρα του παρόντος άρθρου περιλαμβάνουν τα εξής:

α) δημόσια ανακοίνωση που αναφέρει το φυσικό πρόσωπο, ίδρυμα, χρηματοδοτικό ίδρυμα, μητρική επιχείρηση της ΕΕ ή άλλο νομικό πρόσωπο που φέρει ευθύνη και τη φύση της παράβασης·

β) εντολή προς το υπεύθυνο φυσικό ή νομικό πρόσωπο για παύση της παράνομης συμπεριφοράς και παράλειψή της στο μέλλον·

γ) προσωρινή απαγόρευση κατά οποιουδήποτε μέλους του διοικητικού συμβουλίου του ιδρύματος ή της οντότητας των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή άλλου φυσικού προσώπου, που φέρει ευθύνη, να ασκεί διοικητικά καθήκοντα στα ιδρύματα αυτά ή οντότητες·

δ) σε περίπτωση νομικού προσώπου, διοικητικά πρόστιμα μέχρι και 10% του συνολικού ετήσιου καθαρού ύψους του κύκλου εργασιών του εν λόγω νομικού προσώπου κατά την προηγούμενη χρήση από την επιβολή της κύρωσης. Σε περίπτωση νομικού προσώπου που είναι θυγατρική μητρικής επιχείρησης, ο σχετικός κύκλος εργασιών είναι ο κύκλος εργασιών που προκύπτει από τους ενοποιημένους λογαριασμούς της επικεφαλής μητρικής επιχείρησης κατά την προηγούμενη χρήση·

ε) σε περίπτωση φυσικού προσώπου, διοικητικά πρόστιμα μέχρι και 5.000.000 ευρώ·

στ) διοικητικά πρόστιμα μέχρι και το διπλάσιο του ποσού του οφέλους που αποκομίστηκε από την παράβαση, εφόσον το όφελος είναι μετρήσιμο.

Άρθρο 107
Δημοσιοποίηση των διοικητικών κυρώσεων
(άρθρο 112 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή δημοσιοποι-

ούν, στον επίσημο ιστότοπό τους, τις διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλουν για παραβάσεις του παρόντος νόμου, όταν οι εν λόγω κυρώσεις δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ή όταν έχουν εξαντληθεί τα σχετικά δικαιώματα προσφυγής. Η δημοσίευση γίνεται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, μετά την ενημέρωση του φυσικού ή νομικού προσώπου, περιλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τον τύπο και τη φύση της παράβασης και την ταυτότητα του φυσικού ή νομικού προσώπου στο οποίο επιβάλλεται η κύρωση. Όταν η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή δημοσιοποιούν κυρώσεις εναντίον των οποίων εκκρεμεί προσφυγή, τότε δημοσιοποιούν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, στον επίσημο ιστότοπό τους, πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση των προσφυγών και τα αποτελέσματά τους.

2. Η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή δημοσιοποιούν σε ανώνυμη βάση τις κυρώσεις που επιβάλλουν, κατ' εφαρμογή των διατάξεων περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του ν. 2472/1997 (Α΄ 50), σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν η κύρωση επιβάλλεται σε φυσικό πρόσωπο και η δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θεωρείται δυσανάλογη,

β) όταν η δημοσιοποίηση θα έθετε σε κίνδυνο τη σταθερότητα των χρηματοοικονομικών αγορών ή διεξαγόμενη ποινική έρευνα,

γ) όταν η δημοσιοποίηση θα μπορούσε να προκαλέσει, στο βαθμό που είναι δυνατόν να καθοριστεί, δυσανάλογη ζημία στα ιδρύματα ή στις οντότητες των περιπτώσεων β΄, γ΄ ή δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ή στα εμπλεκόμενα φυσικά πρόσωπα.

Εναλλακτικά, στις περιπτώσεις αυτές, η δημοσιοποίηση των σχετικών δεδομένων μπορεί να αναβληθεί για εύλογο χρονικό διάστημα, αν προβλέπεται ότι μέσα στο διάστημα αυτό θα εκλείψουν οι λόγοι για ανώνυμη δημοσιοποίηση.

3. Η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή υποχρεούνται να διατηρούν στον επίσημο ιστότοπό τους κάθε δημοσιοποίηση που διενεργείται κατά το παρόν άρθρο για διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στη δημοσιοποίηση διατηρούνται στον επίσημο ιστότοπο της αρχής εξυγίανσης ή της αρμόδιας αρχής μόνο για το αναγκαίο χρονικό διάστημα σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 108
Διατήρηση κεντρικής βάσης δεδομένων από την ΕΑΤ
(άρθρο 113 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων περί επαγγελματικού απορρήτου όπως αναφέρεται στο άρθρο 83, η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή ενημερώνουν την Ε.Α.Τ. σχετικά με όλες τις διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλουν δυνάμει του άρθρου 106 και σχετικά με την κατάσταση των προσφυγών και τα αποτελέσματά τους.

2. Η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή έχουν πρόσβαση στις οικείες κεντρικές βάσεις δεδομένων της Ε.Α.Τ. για τις κυρώσεις που της κοινοποιούνται με αποκλειστικό σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αντίστοιχων εθνικών αρχών.

Άρθρο 109
Αποτελεσματική εφαρμογή των κυρώσεων και άσκηση των εξουσιών επιβολής κυρώσεων από την αρμόδια αρχή και την αρχή εξυγίανσης
(άρθρο 114 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Κατά τον καθορισμό του είδους των διοικητικών κυρώσεων ή λοιπών διοικητικών μέτρων και του ύψους των διοικητικών προστίμων, η αρμόδια αρχή και η αρχή εξυγίανσης λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές συνθήκες, στις οποίες περιλαμβάνονται κατά περίπτωση:

α) η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης,

β) ο βαθμός ευθύνης του οικείου φυσικού ή νομικού προσώπου,

γ) η οικονομική ισχύς του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου, παραδείγματος χάριν όπως προκύπτει από τον συνολικό κύκλο εργασιών του υπαίτιου νομικού προσώπου ή από το ετήσιο εισόδημα του υπαίτιου φυσικού προσώπου,

δ) το ποσό των κερδών που αποκτήθηκαν ή του κόστους που αποφεύχθηκε από το υπαίτιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στο βαθμό που μπορούν να προσδιοριστούν,

ε) οι ζημίες τρίτων που προκλήθηκαν από την παράβαση, στο βαθμό που μπορούν να συγκεκριμενοποιηθούν,

στ) ο βαθμός συνεργασίας του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου με την αρμόδια αρχή και την αρχή εξυγίανσης,

ζ) προηγούμενες παραβάσεις του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου,

η) οποιεσδήποτε ενδεχόμενες συστημικές συνέπειες της παράβασης.

2. Η αρμόδια αρχή και η αρχή εξυγίανσης δύναται με αποφάσεις τους να καθορίσουν κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των άρθρων αυτών.

Άρθρο 110
Δικαστική προστασία
(άρθρο 85 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Οι αποφάσεις της αρχής εξυγίανσης και της αρμόδιας αρχής κατ' εφαρμογή του παρόντος νόμου και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται βάσει αυτού προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως στο Συμβούλιο της Επικρατείας, η οποία εισάγεται προς συζήτηση εντός τριμήνου από την κατάθεσή της.

Ως βάση της εκτίμησης του δικαστηρίου γίνονται δεκτές οι οικονομικές εκτιμήσεις της αρχής εξυγίανσης ή της αρμόδιας αρχής. Στο πλαίσιο της προσωρινής δικαστικής προστασίας λαμβάνεται υπόψη ότι αυτές οι αποφάσεις κατατείνουν στην προαγωγή του δημοσίου συμφέροντος, όπως αυτό εξειδικεύεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 31.

2. Από τη δικαστική ακύρωση των αποφάσεων της παραγραφου 1 δεν θίγεται η εκ μέρους τρίτων καλόπιστη κτήση μετοχών, άλλων τίτλων ιδιοκτησίας, περιουσιακών στοιχείων, ιδίως δε δικαιωμάτων, υποχρεώσεων και συμβατικών σχέσεων του υπό εξυγίανση ιδρύματος στο πλαίσιο της εφαρμογής μέτρων εξυγίανσης ή της άσκησης των εξουσιών εξυγίανσης.

3. Όποιος ζημιώθηκε από απόφαση της αρχής εξυγίανσης, η οποία στη συνέχεια ακυρώθηκε, μπορεί να διεκδικήσει δικαστικά αποζημίωση από την αρχή εξυγίανσης για τις ζημιές που υπέστη εξαιτίας αυτής της απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΘ΄
ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 111
Τροποποιήσεις του ν. 3458/2006 (Α΄ 94) (άρθρο 117 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Ο ν. 3458/2006 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 2 προστίθενται παράγραφοι 3, 4 και 5, ως εξής:

«3. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται επίσης, στις επιχειρήσεις επενδύσεων, όπως ορίζονται στο σημείο 2 της παραγράφου 1 του άρθρου του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 με καταστατική έδρα στην Ελλάδα και στα υποκαταστήματά τους που έχουν συσταθεί σε άλλο κράτος- μέλος της ΕΕ.

4. Σε περίπτωση εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης και άσκησης των εξουσιών εξυγίανσης που προβλέπονται στο νόμο με τον οποίο ενσωματώνεται η Οδηγία 2014/59/ΕΕ στην ελληνική έννομη τάξη, ο παρών νόμος εφαρμόζεται επίσης στα χρηματοδοτικά ιδρύματα, επιχειρήσεις και μητρικές επιχειρήσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ίδιου ως άνω νόμου.

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 5 και το άρθρο 7 του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται όταν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 82 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

6. Το άρθρο 34 του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζεται όταν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 84 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.»

2) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 3
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, νοούνται ως:

«κράτος - μέλος καταγωγής»: το κράτος - μέλος προέλευσης, όπως ορίζεται στο σημείο 43 της παραγράφου 1 του άρθρου του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

«κράτος - μέλος υποδοχής»: το κράτος - μέλος υποδοχής, όπως ορίζεται στο σημείο 44 της παραγράφου 1 του άρθρου του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

«υποκατάστημα»: το υποκατάστημα, όπως ορίζεται στο σημείο 17 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013,

«αρχές αρμόδιες»: οι αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο σημείο 40 της παραγράφου 1 του άρθρου του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 ή η αρχή εξυγίανσης κατά την έννοια του σημείο 18 της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, σε σχέση με τα μέτρα αναδιοργάνωσης δυνάμει του παρόντος νόμου,

«διαχειριστής»: πρόσωπο ή όργανο, διοριζόμενο από τις διοικητικές ή δικαστικές αρχές, έργο του οποίου είναι η διαχείριση μέτρων αναδιοργάνωσης,

«διοικητικές ή δικαστικές αρχές»: οι διοικητικές ή δικαστικές αρχές των κρατών - μελών οι αρμόδιες για τα μέτρα αναδιοργάνωσης ή για τις διαδικασίες εκκαθάρισης,

«μέτρα αναδιοργάνωσης»: τα μέτρα τα οποία έχουν σκοπό να διαφυλάξουν ή να αποκαταστήσουν την οικονομική κατάσταση πιστωτικού ιδρύματος ή επιχείρησης επενδύσεων, όπως ορίζεται στο σημείο 2 της παραγράφου 1 του άρθρου του κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013, και είναι δυνατόν να θίξουν προϋπάρχοντα δικαιώματα τρίτων, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που συνεπάγονται τη δυνατότητα αναστολής πληρωμών, αναστολής μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης ή μείωσης των απαιτήσεων.Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης που προβλέπονται στην Οδηγία 2014/59/ΕΕ. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρεται ο όρος «μέτρα εξυγίανσης» νοείται ως αναφορά στον όρο «μέτρα αναδιοργάνωσης»,

«εκκαθαριστής»: κάθε πρόσωπο ή όργανο διοριζόμενο από τις διοικητικές ή δικαστικές αρχές, έργο του οποίου είναι η διαχείριση των διαδικασιών εκκαθάρισης,

«διαδικασίες εκκαθάρισης»: οι συλλογικές διαδικασίες, τις οποίες κινούν και ελέγχουν οι διοικητικές ή δικαστικές αρχές κράτους - μέλους με σκοπό τη ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων υπό την εποπτεία των αρχών αυτών, ακόμη και όταν η διαδικασία αυτή περατώνεται με πτωχευτικό συμβιβασμό ή άλλο ανάλογο μέτρο,

«ρυθμιζόμενη αγορά»: ρυθμιζόμενη αγορά, όπως ορίζεται στο σημείο 21 της παραγράφου 1 του άρθρου της Οδηγίας (ΕΕ) αριθμ. 2014/65/ΕΕ. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρεται ο όρος «οργανωμένη αγορά» νοείται ως αναφορά στον όρο «ρυθμιζόμενη αγορά»,

«χρηματοοικονομικά μέσα»: όπως ορίζεται στο στοιχείο β΄ του σημείου 50 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρεται ο όρος «τίτλοι» νοείται ως αναφορά στον όρο «χρηματοοικονομικά μέσα»,

«ρυθμιζόμενη αγορά»: η οργανωμένη αγορά όπως ορίζεται στο σημείο 10 του άρθρου 2 του ν. 3606/2007. Άλλως, η αγορά όπως ορίζεται στο σημείο 21 της παραγράφου 1 του άρθρου της Οδηγίας (ΕΕ) αριθμ. 2014/65/ΕΕ. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρεται ο όρος «οργανωμένη αγορά» νοείται ως αναφορά στον όρο «ρυθμιζόμενη αγορά»,

«χρηματοοικονομικά μέσα»: χρηματοοικονομικό μέσο, όπως ορίζεται στο στοιχείο β΄ του σημείου 50 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρεται ο όρος «τίτλοι» νοείται ως αναφορά στον όρο «χρηματοοικονομικά μέσα».»

3) Το άρθρο 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 27
Συμφωνία συμψηφισμού και μετατροπής χρέους

Με την επιφύλαξη των άρθρων 68 και 71 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, οι συμφωνίες εκκαθαριστικού συμψηφισμού και μετατροπής χρέους (netting agreements) διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο που εφαρμόζεται στη σύμβαση η οποία διέπει τις συμφωνίες αυτές.»

4) Το άρθρο 28 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 28
Σύμφωνα επαναγοράς (repos)

Με την επιφύλαξη των άρθρων 68 και 71 του νόμου εν-

σωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ και με την επιφύλαξη του άρθρου 26 του παρόντος νόμου, τα σύμφωνα επαναγοράς διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο που εφαρμόζεται στη σύμβαση η οποία διέπει τις συμφωνίες αυτές.»

Άρθρο 112
Τροποποίηση του ν. 3301/2004 (Α΄263)
(άρθρο 118 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Ο ν. 3301/2004 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 1, προστίθεται παράγραφος 7, ως εξής:

«7. Τα άρθρα 4 έως 7 του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται σε οποιονδήποτε περιορισμό της εκτέλεσης των συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας ή οποιονδήποτε περιορισμό στα αποτελέσματα των συμφωνιών εγγυοδοσίας με παροχή χρηματοοικονομικής ασφάλειας, ρυθμίσεων εκκαθαριστικού συμψηφισμού (close out netting) ή αμοιβαίου συμψηφισμού (set-off) που επιβάλλονται δυνάμει των άρθρων 59 έως 72 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ή οποιονδήποτε παρόμοιο περιορισμό που επιβάλλεται δυνάμει παρεμφερών εξουσιών στην Ελλάδα με σκοπό τη διευκόλυνση της ομαλής εξυγίανσης οιασδήποτε οντότητας που αναφέρεται στην υποπερίπτωση δδ΄ της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου και στο στοιχείο δ΄, και που υπόκειται σε διασφαλίσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές των άρθρων 31 έως 86 και των άρθρων 99 έως 109 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.»

2) Προστίθεται νέο άρθρο 9α ως εξής:

« Άρθρο 9α

Ο παρών νόμος δεν θίγει τα προβλεπόμενα στην κ.υ.α. Ζ1-699/2010(917/Β/23.06.2010) και στο νόμο ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.»

Άρθρο 113
Τροποποίηση του ν. 3461/2006 (Α΄106)
(άρθρο 119 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Στο άρθρο 8 του ν. 3461/2006, μετά το εδάφιο η΄ προστίθεται νέο εδάφιο θ΄, ως εξής:

«(θ) χρησιμοποιούνται τα μέτρα εξυγίανσης, οι εξουσίες και μηχανισμοί εξυγίανσης που προβλέπονται του παρόντος στα άρθρα 31-83 και 110 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.»

Άρθρο 114
Τροποποίηση του ν. 3777/2009 (Α΄127)
(άρθρο 120 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Στο άρθρο 1 του ν. 3777/2009, προστίθεται παράγραφος 4, ως εξής:

«4. Ο παρών νόμος δεν εφαρμόζεται στην εταιρεία ή τις εταιρείες, οι οποίες υπόκεινται στη χρήση των μέτρων, εξουσιών και μηχανισμών εξυγίανσης που προβλέπονται στα άρθρα 31 έως 83 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.»

Άρθρο 115
(άρθρο 121 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Στην περίπτωση χρήσης των μέτρων, εξουσιών και μηχανισμών εξυγίανσης που προβλέπονται στα άρθρα 31 έως 83 και 110 δεν εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2α και 2β του άρθρου 1 οι παράγραφοι 2β και 2γ του άρθρου 26, το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 και η παράγραφος 3 του άρθρου 27, οι παράγραφοι 6 και 7 του άρθρου 28, το άρθρο 28α, το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 και το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 29, η παράγραφος 2 του άρθρου 30, το τρίτο εδάφιο του άρθρου 30Β, η παράγραφος 1 του άρθρου 32, η παράγραφος 2 του άρθρου 35, η παράγραφος 2, 2α, 2β, το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 και η παράγραφος 8 του άρθρου 39 του κ.ν. 2190/1920 και η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του ν. 2396/1996 (Α΄ 73).

2. Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου η γενική συνέλευση μπορεί, με πλειοψηφία των δύο τρίτων των ψήφων, να αποφασίζει ή να τροποποιεί το καταστατικό ώστε να προβλέπει ότι, προκειμένου να αποφασίσει σχετικά με αύξηση κεφαλαίου, η γενική συνέλευση συγκαλείται σε συντομότερη προθεσμία από αυτήν που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 26 του κ.ν. 2190/1920, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω συνέλευση δεν λαμβάνει χώρα εντός δέκα ημερολογιακών ημερών από την ημερομηνία της σύγκλησης, ότι πληρούνται οι όροι του άρθρου 27 ή 29 και ότι η αύξηση κεφαλαίου είναι αναγκαία προκειμένου να αποφευχθούν οι προϋποθέσεις εξυγίανσης που θεσπίζονται στα άρθρα 32 και 33.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, δεν εφαρμόζονται οι υποχρεώσεις του εδαφίου 2 της παραγράφου 2 και της παραγράφου 2α του άρθρου 39, καθώς και η υποχρέωση της παρ. 4 του άρθρου 28 Α του κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 116
Συνεργασία με την Ε.Α.Τ.
(άρθρο 128 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Η αρμόδια αρχή και η αρχή εξυγίανσης παρέχει χωρίς καθυστέρηση στην Ε.Α.Τ. όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες προκειμένου να επιτελέσει το έργο της σύμφωνα με το άρθρο 35 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1093/2010.

Άρθρο 117
Τροποποιήσεις του ν. 2533/1997 (Α΄228)

1. Το άρθρο 63 του ν. 2533/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 63
Σκοποί

Σκοποί του Συνεγγυητικού είναι:

α) η καταβολή αποζημιώσεων σε εντολείς σε περίπτωση διαπιστωμένης οριστικής ή μη ανατρέψιμης αδυναμίας Α.Ε.Π.Ε.Υ. να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της που απορρέουν από την παροχή των καλυπτόμενων επενδυτικών υπηρεσιών και

β) η χρησιμοποίηση από την Αρχή Εξυγίανσης του Σκέλους Εξυγίανσης του άρθρου 73Α για τις επιχειρήσεις επενδύσεων για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης που προβλέπονται στο νόμο ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Στόχος των παραπάνω είναι η υποστήριξη της σταθερότητας και αξιοπιστίας της λειτουργίας της αγοράς επενδυτικών υπηρεσιών.»

2. Στο άρθρο 68 του ν. 2533/1997 προστίθεται παράγραφος 12, ως εξής:

«12. Για την εξέταση και λήψη αποφάσεων επί ζητημάτων εξυγίανσης, όπως ειδικότερα ορίζονται στα άρθρα 95 έως 103 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συνεγγυητικού δεν συμμετέχουν μέλη του προερχόμενα από επιχειρήσεις επενδύσεων. Στην περίπτωση αυτή, το Διοικητικό Συμβούλιο ευρίσκεται σε απαρτία με τα υπόλοιπα μέλη του και για τη λήψη απόφασης απαιτείται πλειοψηφία 4/5 των μελών του.»

3. Μετά το άρθρο 73 ν. 2533/1997 προστίθεται άρθρο 73Α, ως εξής:

«Άρθρο 73Α

1) Πέραν του Κεφαλαίου του Συνεγγυητικού που προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 71 επ. του παρόντος νόμου, για τις ανάγκες εξυγίανσης των εταιρειών επενδύσεων δημιουργείται στο Συνεγγυητικό, αυτοτελές Σκέλος Εξυγίανσης, το οποίο διαθέτει ιδίους και επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους.

2) Το πάσης φύσεως ενεργητικό και παθητικό του Σκέλους Εξυγίανσης αποτελεί αυτοτελή ομάδα περιουσίας, διακριτή και ανεξάρτητη από τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία του Συνεγγυητικού, το πάσης φύσεως ενεργητικό και παθητικό του και χρησιμοποιείται από την αρχή εξυγίανσης για τις επιχειρήσεις επενδύσεων μόνο για τους σκοπούς των άρθρων 95 και 96 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ και μόνο σύμφωνα με τους στόχους της εξυγίανσης και τις αρχές που καθορίζονται στα άρθρα 31 και 34 του ίδιου ως άνω νόμου.

3) Στη χρηματοδότηση του Σκέλους Εξυγίανσης συμμετέχουν κατά τα οριζόμενα σχετικώς στα άρθρα 97 έως 101 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ αποκλειστικά οι Ανώνυμες Εταιρείες Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών, μέλη του Συνεγγυητικού, υπαγόμενες στις Επιχειρήσεις Επενδύσεων με εισφορές τακτικές εκ των προτέρων και έκτακτες εκ των υστέρων, κατά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 97 έως 99 του ιδίου ως άνω νόμου (ενσωμάτωση Οδηγίας 2014/59/ΕΕ).»

Άρθρο 118
Τροποποιήσεις του άρθρου 20 του ν. 3867/2010 (Α΄ 128)

Η παρ. 2 του άρθρου 20 του ν. 3867/2010 τροποποιείται ως εξής:

«2. Το Σ.Σ.Ε. είναι επταμελές: Μέλη του Συμβουλίου αποτελούν ο Υπουργός Οικονομικών, ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών ή, σε περίπτωση μη ορισμού Αναπληρωτή, ο Υφυπουργός Οικονομικών, αρμόδιος για θέματα δημοσιονομικής πολιτικής, ο Γενικός Γραμματέας Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, ο καθ' ύλην αρμόδιος Υποδιοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, ο Πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, ο Πρόεδρος του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους. Πρόεδρος του Σ.Σ.Ε. ορίζεται ο Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος αναπληρώνεται από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών ή, εάν δεν έχει οριστεί, από τον Υφυπουργό Οικονομικών. Στις συνεδριάσεις του Σ.Σ.Ε. μπορεί να μετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου, ύστερα από πρόσκληση του προέδρου του, διοικητές, πρόεδροι ή διευθύνοντες σύμβουλοι πιστωτικών ιδρυμάτων, ειδικοί εμπειρογνώμονες, καθώς και οποιοσδήποτε τρίτος, του οποίου η γνώμη κατά την κρίση του προέδρου θα υποβοηθούσε το έργο του Συμβουλίου. Στις συνεδιάσεις του Σ.Σ.Ε. προσκαλούνται υποχρεωτικά ο Πρόεδρος και ο Διευθύνων Σύμβουλος του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, όταν η συζήτηση αφορά πιστωτικά ιδρύματα, στο μετοχικό κεφάλαιο των οποίων μετέχει το Ταμείο. Η αρχή εξυγίανσης προσκαλείται υποχρεωτικά για θέματα εξυγίανσης και μετέχει στις συνεδριάσεις χωρίς δικαίωμα ψήφου, εκπροσωπούμενη από άλλο πρόσωπο, πέραν των οριζομένων που εκπροσωπούν την αντίστοιχη αρχή εποπτείας.»

Άρθρο 119
Τροποποιήσεις του ν. 3746/2009 (Α΄ 27)

1. Στο άρθρο 13Α προστίθεται παράγραφος 5, ως εξής:

«5. Το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού του Σκέλους Εξυγίανσης, όπως διαμορφώθηκε από την έναρξη ισχύος του ν. 4021/2011 μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ μεταφέρεται σε Λογαριασμό Τακτοποίησης Παρελθουσών Χρήσεων Εξυγίανσης, ο οποίος χρησιμοποιείται προς αποπληρωμή των υποχρεώσεων που προέκυψαν λόγω χρηματοδότησης για τους σκοπούς της παραγράφου 1 κατά το ανωτέρω διάστημα. Οποιαδήποτε αναφορά του όρου «Σκέλος Εξυγίανσης» στο παρόντα νόμο για τις υποχρεώσεις του πρώτου εδαφίου νοείται ως αναφορά στον όρο «Λογαριασμός Τακτοποίησης Παρελθουσών Χρήσεων Εξυγίανσης». Το Σκέλος Εξυγίανσης από την έναρξη ισχύος του νόμου ενσωμάτωσης της οδηγίας 2014/59/ΕΕ διέπεται από τα ειδικότερα προβλεπόμενα στα άρθρα 95 - 104 αυτού του νόμου.»

2.Το άρθρο 23 τροποποιείται ως εξής:

α) Προστίθεται εδάφιο δ΄ στην παράγραφο 1 ως εξής:

«δ. Για την εξέταση και λήψη αποφάσεων επί ζητημάτων εξυγίανσης συγκεκριμένου πιστωτικού ιδρύματος, όπως ειδικότερα ορίζονται στα άρθρα 95 - 104 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, το Διοικητικό Συμβούλιο του ΤΕΚΕ συγκροτείται από πέντε μέλη χωρίς την συμμετοχή των μελών που προέρχονται από την Ελληνική Ένωση Τραπεζών.»

β) Προστίθενται εδάφια δ΄ και ε΄ στην παράγραφο 8, ως εξής:

«Για τους σκοπούς της εξέτασης και λήψης αποφάσεων επί ζητημάτων εξυγίανσης συγκεκριμένου πιστωτικού ιδρύματος, όπως ειδικότερα ορίζονται στα άρθρα 95 - 104 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα όταν είναι παρόντα και τα πέντε (5) μέλη

του Διοικητικού Συμβουλίου. Για τη λήψη αποφάσεων επί των ζητημάτων του προηγούμενου εδαφίου απαιτείται πλειοψηφία τεσσάρων πέμπτων (4/5).»

γ) Στην υποπερίπτωση (iii) της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 14 προστίθεται νέο εδάφιο, ως εξής:

«, πλην εάν πρόκειται για θέματα που αφορούν την διαδικασία εξυγίανσης συγκεκριμένου πιστωτικού ιδρύματος.»

Άρθρο 120
Τροποποιήσεις του ν. 4261/2014 (Α΄ 107)

Ο ν. 4261/2014 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 62 τροποποιείται ως εξής:

α. Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι αποφάσεις της Τράπεζας της Ελλάδος, που εκδίδονται με βάση τα άρθρα 137, 138 και 145 του παρόντος νόμου, δημοσιεύονται αυθημερόν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και στον ιστότοπο της Τράπεζας της Ελλάδος.»

2. Οι παράγραφοι 3 έως 8 του άρθρου 66 καταργούνται.

3. Το άρθρο 136 τροποποιείται ως εξής:

α. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 136 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για το σκοπό του άρθρου 94, η Τράπεζα της Ελλάδος με απόφασή της μπορεί να ζητήσει από πιστωτικό ίδρυμα και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού να αυξήσει το κεφάλαιό του εντός προθεσμίας και κατά τους ειδικότερους όρους που ορίζονται στην ίδια απόφαση».

β. Η παράγραφος 5 του άρθρου 136 καταργείται.

4. Το άρθρο 137 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 137
Διορισμός επιτρόπου

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να διορίσει στο πιστωτικό ίδρυμα έναν ή περισσότερους επιτρόπους στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν συντρέχει μία εκ των περιπτώσεων ζ΄ και η΄ του άρθρου 19,

β) όταν το πιστωτικό ίδρυμα παραβιάζει ή, λόγω, μεταξύ άλλων, μιας ταχείας επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής του κατάστασης, ενδέχεται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον τις απαιτήσεις του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013, του ν. 4261/2014, του Τίτλου ΙΙ της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ ή οποιουδήποτε από τα άρθρα 3 έως 7, 14 έως 17 και 24, 25 και 26 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 600/2014, και τα μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 27 και 28 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ δεν επαρκούν προς αντιμετώπιση της κατάστασης,

γ) όταν το πιστωτικό ίδρυμα προβαίνει σε σοβαρές ή κατ' εξακολούθηση παραβάσεις διατάξεων νόμων ή αποφάσεων της Τράπεζας της Ελλάδος ή του καταστατικού του ή σε σοβαρές διοικητικές παρατυπίες ή όταν η επιχειρηματική του πορεία δημιουργεί εύλογες αμφιβολίες για τη χρηστή και συνετή διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων από τη διοίκησή του, με συνέπεια να τίθενται σε κίνδυνο η φερεγγυότητα του πιστωτικού ιδρύματος, τα συμφέροντα των καταθετών του ή εν γένει η διασφάλιση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας και η προστασία της εμπιστοσύνης του κοινού στο εγχώριο χρηματοπιστωτικό σύστημα,

δ) όταν διαφαίνεται ότι το πιστωτικό ίδρυμα δεν διαθέτει επαρκή ίδια κεφάλαια ή ότι δεν είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του και ιδίως να διασφαλίσει τα επιστρεπτέα κεφάλαια που του έχουν εμπιστευθεί οι καταθέτες και οι λοιποί πιστωτές του,

ε) όταν το πιστωτικό ίδρυμα υποβάλλει σχετικό αίτημα.

2. Η Τράπεζα της Ελλάδος διορίζει στο πιστωτικό ίδρυμα επίτροπο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

«α) όταν το πιστωτικό ίδρυμα δεν έχει λάβει τα απαραίτητα διορθωτικά μέτρα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 96 ή δεν έχει εφαρμόσει τις ρυθμίσεις ή τα μέτρα του σχεδίου ανάκαμψης, παρότι αυτό του ζητήθηκε από την Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ,

β) όταν το πιστωτικό ίδρυμα δεν συμμορφώνεται με την απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τις παραγράφους 1 ή 5 του άρθρου 136.»

3. Στην απόφαση διορισμού του επιτρόπου ορίζεται αν ο επίτροπος διορίζεται:

α) για να συμπράττει προσωρινά με το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος, οπότε από την κοινοποίηση στο πιστωτικό ίδρυμα του διορισμού του επιτρόπου κάθε πράξη που αφορά στη διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος είναι ανίσχυρη εάν δεν συνέπραξε και ο επίτροπος. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι εξουσίες, ο ρόλος και τα καθήκοντα του επιτρόπου, καθώς και η υποχρέωση του διοικητικού συμβουλίου του ιδρύματος να ζητά τη γνώμη ή να εξασφαλίζει τη συναίνεσή του πριν από τη λήψη ορισμένων αποφάσεων ή την ανάληψη ορισμένων δράσεων,

β) για να αντικαταστήσει προσωρινά το διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος, εάν η Τράπεζα της Ελλάδος κρίνει, κατόπιν σχετικής εισήγησης του επιτρόπου εάν συντρέχει περίπτωση ή από άλλα στοιχεία και πληροφορίες που διαθέτει, ότι οι εργασίες του πιστωτικού ιδρύματος δεν μπορούν να εξακολουθήσουν υπό την παρούσα διοίκηση.

Η επιλογή μεταξύ σύμπραξης του διοικητικού συμβουλίου με τον επίτροπο και αντικατάστασής του από αυτόν μπορεί να τροποποιηθεί με μεταγενέστερη απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος. Τηρουμένου του παρόντος άρθρου, ο διορισμός επιτρόπου δεν θίγει τα δικαιώματα των μετόχων.

4. Ο επίτροπος αξιολογεί την εν γένει οικονομική, διοικητική και οργανωτική κατάσταση του πιστωτικού ιδρύματος και τη χρηματοοικονομική θέση του και καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του και την αποκατάσταση της υγιούς και συνετής διαχείρισης της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του, με σκοπό είτε την ανάκαμψη του πιστωτικού ιδρύματος είτε την προετοιμασία εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ ή θέσης του πιστωτικού ιδρύματος υπό ειδική εκκαθάριση κατά το άρθρο 145.

5. Ο επίτροπος επιλέγεται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε τραπεζικά θέματα, είναι πλήρους απασχόλησης και υπόκει-

ται στους κανόνες περί απορρήτου της παραγράφου 1 του άρθρου 54. Στο πρόσωπό του δεν πρέπει να προκύπτει σύγκρουση συμφερόντων.

6. Η απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος για το διορισμό επιτρόπου κοινοποιείται αμελλητί στο πιστωτικό ίδρυμα και ισχύει από τη λήψη της ως άνω κοινοποίησης. Κοινοποιείται επίσης στην αρχή εξυγίανσης, στο Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων, στις εποπτικές αρχές άλλων κρατών - μελών και στην ΕΑΤ. Η απόφαση για το διορισμό επιτρόπου δεν ενεργοποιεί τη διαδικασία αποζημιώσεων καταθετών και επενδυτών πελατών του ν. 3746/2009 (Α΄ 27) και του ν. 2533/1997. Επίσης, ο διορισμός επιτρόπου δεν συνεπάγεται την ακύρωση, καταγγελία ή τροποποίηση συμφωνιών, το ληξιπρόθεσμο οποιουδήποτε χρέους του πιστωτικού ιδρύματος ή την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά αυτού.

7. Με την απόφαση διορισμού επιτρόπου ή και με αυτοτελή απόφαση σε οποιονδήποτε χρόνο μπορεί να καθορίζονται θέματα για τα οποία απαιτείται απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος ή σχετική εκ μέρους της έγκριση. Επιπλέον, με την ως άνω απόφαση μπορεί να απαιτείται από τον επίτροπο η λήψη συγκεκριμένων μέτρων ή η αποφυγή συγκεκριμένων ενεργειών προς ικανοποίηση του σκοπού της παραγράφου 4. Σε κάθε περίπτωση, ο επίτροπος συγκαλεί γενική συνέλευση των μετόχων του ιδρύματος και διαμορφώνει την ημερήσια διάταξη μόνον με την έγκριση της Τράπεζας της Ελλάδος.

8. Ο επίτροπος υποχρεούται να υποβάλει στην Τράπεζα της Ελλάδος τις ακόλουθες εκθέσεις:

α) Το συντομότερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός τριάντα (30) ημερών από την έκδοση της απόφασης διορισμού του, έκθεση απογραφής των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού του πιστωτικού ιδρύματος. Η ως άνω έκθεση κατατάσσει τα στοιχεία του ενεργητικού του πιστωτικού ιδρύματος σε κατηγορίες κινδύνου και ταξινομεί τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια.

β) Το συντομότερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί άλλος χρόνος με την Τράπεζα της Ελλάδος, εντός εξήντα (60) ημερών από την έκδοση της απόφασης διορισμού του, έκθεση για:

αα) την εν γένει οικονομική κατάσταση, τη χρηματοοικονομική θέση και τις προοπτικές του πιστωτικού ιδρύματος, που περιλαμβάνει έναν αναθεωρημένο ισολογισμό και μια προκαταρκτική εκτίμηση της καταλληλότητας των μέτρων εξυγίανσης και των ενδεχόμενων επιπτώσεων στη θέση των μετόχων και πιστωτών σε περίπτωση ειδικής εκκαθάρισης,

ββ) το προτεινόμενο σχέδιο δράσης που μπορεί κατά περίπτωση να περιλαμβάνει προτάσεις:

i) για την επιστροφή του πιστωτικού ιδρύματος σε ομαλή λειτουργία μέσω διορθωτικών μέτρων, καθώς και για την πολιτική διανομής μερισμάτων,

ii) για τη λήψη τυχόν άλλων μέτρων προκειμένου να διασφαλισθεί η χρηματοοικονομική σταθερότητα και να προστατευθεί η εμπιστοσύνη του κοινού στο εγχώριο χρηματοπιστωτικό σύστημα, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων εξυγίανσης, και

iii) για την προετοιμασία θέσης του πιστωτικού ιδρύματος υπό καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης σε περίπτωση που δεν κρίνεται εφικτή η ανάκαμψη ή εξυγίανσή του.

Για τα αναφερόμενα στην ανωτέρω περίπτωση αα΄ ο επίτροπος υποβάλλει έκθεση και κατά τη λήξη της θητείας του. Ο επίτροπος υποχρεούται να παρέχει οποιοδήποτε άλλο στοιχείο ή να υποβάλει οποιαδήποτε πρόσθετη έκθεση του ζητηθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος. Ο επίτροπος επιβλέπει την εφαρμογή ή εφαρμόζει ο ίδιος το σχέδιο δράσης.

γ) Ανά χρονικά διαστήματα που ορίζονται από την Τράπεζα της Ελλάδος και κατά τη λήξη της θητείας του, έκθεση για τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της θητείας του.

9. Στις περιπτώσεις εφαρμογής του παρόντος άρθρου, είναι δυνατή η σφράγιση γραφείων και εγκαταστάσεων του πιστωτικού ιδρύματος από όργανα της Τράπεζας της Ελλάδος με τη συνδρομή της αστυνομικής αρχής κατά τους όρους του νόμου. Η διοίκηση και οι εργαζόμενοι του πιστωτικού ιδρύματος υποχρεούνται να παρέχουν στον επίτροπο οποιοδήποτε στοιχείο ή πληροφορία τους ζητηθεί σχετικά με το πιστωτικό ίδρυμα και να διευκολύνουν την άσκηση των κατά το νόμο και την απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος καθηκόντων του επιτρόπου.

10. Ο επίτροπος, είτε αναλαμβάνει είτε συμπράττει απλώς στη διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος, μπορεί:

α) να προσλαμβάνει εξωτερικούς νομικούς ή οικονομικούς συμβούλους, καθώς και λοιπό βοηθητικό προσωπικό και

β) να ασκεί στο όνομα του πιστωτικού ιδρύματος κάθε ένδικο βοήθημα ή μέσο για την προάσπιση των συμφερόντων του, συμπεριλαμβανομένων αγωγών αποζημίωσης κατά προσώπων της διοίκησης ή του προσωπικού, εφόσον με πράξεις ή παραλείψεις τους ζημίωσαν το πιστωτικό ίδρυμα. Τα σχετικά έξοδα βαρύνουν το πιστωτικό ίδρυμα.

11. Ο επίτροπος ευθύνεται μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια για πράξεις ή παραλείψεις κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Δεν ευθύνεται βάσει της εταιρικής ή της πτωχευτικής νομοθεσίας.

12. Ο επίτροπος υπόκειται στον έλεγχο και την εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος. Η αμοιβή και το εν γένει κόστος που συνεπάγεται η άσκηση των καθηκόντων του επιτρόπου καλύπτεται από το πιστωτικό ίδρυμα στο οποίο έχει διορισθεί επίτροπος, σύμφωνα με σχετική απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος. Σε περίπτωση αδυναμίας του πιστωτικού ιδρύματος να καταβάλει το σύνολο ή μέρος της δαπάνης, η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να προβεί στην καταβολή, έχοντας αξίωση στην απόδοση των καταβληθέντων, στην οποία εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 55Ε του Καταστατικού της.

13. Ο επίτροπος διορίζεται για διάστημα που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα (12) μήνες. Ο ως άνω διορισμός μπορεί να παρατείνεται με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος για διάστημα που δεν υπερβαίνει εκάστοτε τους έξι (6) μήνες. Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος μπορεί να αντικαθίσταται ο επίτροπος ανά πάσα στιγμή και για οποιονδήποτε λόγο ή να τερματίζεται το έργο του. Ο τερματισμός του έργου του επιτρόπου πριν από τη λήξη της κατά τις περιπτώσεις α΄ και β΄ της παρούσας παραγράφου ορισθείσας θητείας επιτρέπεται εφόσον η Τράπεζα της Ελλάδος διαπιστώσει ότι:

α) οι λόγοι διορισμού του κατά την παράγραφο 1, δεν υφίστανται πλέον ή

β) το πιστωτικό ίδρυμα δεν μπορεί να ανακάμψει ή να εξυγιανθεί. Στην τελευταία περίπτωση, η Τράπεζα της Ελλάδος αποφασίζει την ανάκληση της άδειας του πιστωτικού ιδρύματος, κατά το άρθρο 19 και το θέτει υπό ειδική εκκαθάριση κατά το άρθρο 145. Σε περίπτωση τερ-

ματισμού του έργου του επιτρόπου που δεν σχετίζεται με τη θέση του πιστωτικού ιδρύματος υπό ειδική εκκαθάριση, ο επίτροπος εξακολουθεί να ασκεί τα καθήκοντά του μέχρι το διορισμό ή την εκλογή νέου διοικητικού συμβουλίου.

14. Όταν δυνάμει δικαστικής αποφάσεως προκύπτει άμεσα ή έμμεσα θέμα νομιμότητας ή εγκυρότητας της εκλογής, συγκρότησης, σύνθεσης ή λειτουργίας του διοικητικού συμβουλίου πιστωτικού ιδρύματος, η Τράπεζα της Ελλάδος διορίζει επίτροπο, ο οποίος ασκεί τη διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου για διάστημα τριών (3) έως έξι (6) μηνών που μπορεί να παρατείνεται.

15. Ειδικότερα θέματα και λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος.»

5. Προστίθεται άρθρο 145α, ως εξής:

«Άρθρο 145α
Κατάταξη των απαιτήσεων στην ειδική εκκαθάριση

1.Κατά την ειδική εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων και με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, οι κατωτέρω απαιτήσεις κατατάσσονται προνομιακά κατά την ακόλουθη σειρά:

(α) Απαιτήσεις της περίπτωσης γ΄ του άρθρου 154 του Πτωχευτικού Κώδικα.

(β) Απαιτήσεις του Δημοσίου σε περίπτωση εφαρμογής των άρθρων 57 ή 58 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

(γ) Απαιτήσεις από εγγυημένες καταθέσεις ή απαιτήσεις του ΤΕΚΕ, το οποίο υποκαθίσταται στα δικαιώματα και υποχρεώσεις των καταθετών, στους οποίους καταβάλλει αποζημίωση, κατά το μέτρο αυτής της αποζημίωσης ή απαιτήσεις του ΤΕΚΕ λόγω της χρήσης του Σκέλους Κάλυψης Καταθέσεων (ΣΚΚ) στο πλαίσιο της εξυγίανσης κατά το άρθρο 104 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

(δ) Απαιτήσεις του Δημοσίου από κάθε αιτία, με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές.

(ε) Οι ακόλουθες απαιτήσεις:

(αα) Απαιτήσεις του Ταμείου Εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 98 σε περίπτωση χρηματοδότησης με σκοπό την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του Ταμείου Εξυγίανσης κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 95 του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

(ββ) Απαιτήσεις από επιλέξιμες καταθέσεις κατά το τμήμα που υπερβαίνουν το όριο κάλυψης κατά την περίπτωση α΄ της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3746/2009 για καταθέσεις φυσικών προσώπων και πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.

(στ) Απαιτήσεις από καλυπτόμενες επενδυτικές υπηρεσίες με την έννοια της περίπτωσης β΄ παράγραφος 2 του άρθρου 2 και της περίπτωσης α΄ παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 3746/2009 ή απαιτήσεις του ΤΕΚΕ, το οποίο υποκαθίσταται στα δικαιώματα και υποχρεώσεις των πελατών επενδυτών, στους οποίους καταβάλλει αποζημίωση, κατά το μέτρο αυτής της αποζημίωσης.

(ζ) Απαιτήσεις από επιλέξιμες καταθέσεις κατά το τμήμα που υπερβαίνουν το όριο κάλυψης κατά την περίπτωση α΄ της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3746/2009 και δεν εμπίπτουν στην περίπτωση ε΄ ανωτέρω.

(η) Απαιτήσεις από καταθέσεις που εμπίπτουν στην εξαίρεση από την καταβολή αποζημιώσεων σύμφωνα με το άρθρο 11 του ν. 3746/2009, στις οποίες όμως δεν συμπεριλαμβάνονται οι καταθέσεις που εμπίπτουν στις περιπτώσεις 3, 14, 15 της διάταξης αυτής.

Οι απαιτήσεις αα΄ και ββ΄ της περίπτωσης ε΄ ανωτέρω ικανοποιούνται συμμέτρως. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 154 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα.

2. Κατά παρέκκλιση των ανωτέρω προηγείται η προνομιακή ικανοποίηση των κάτωθι απαιτήσεων, κατά τα ειδικότερα κατά περίπτωση οριζόμενα:

α) Αν στην ειδική εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος υφίστανται δικαιώματα από συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 3301/2004, ο ασφαλειολήπτης ικανοποιείται από την ασφάλεια κατ' αποκλεισμό, μέχρι πλήρους ικανοποίησής του, κάθε άλλης απαίτησης (παράγραφος 4 του άρθρου 145 του ν. 4261/2014).

β) Κατά την ενεργοποίηση της διαδικασίας αποζημίωσης καταθετών, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του ν. 3746/2009, τα κεφάλαια του ΣΚΚ του ΤΕΚΕ που είναι κατατεθειμένα στο περιελθόν σε αδυναμία πιστωτικό ίδρυμα, οι προκύπτοντες δεδουλευμένοι τόκοι, καθώς και κάθε τυχόν οφειλόμενη εισφορά προς το ΣΚΚ του ΤΕΚΕ αποδίδονται αμέσως στο τελευταίο από τους ασκούντες τη διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου και πριν από την ικανοποίηση οποιασδήποτε άλλης απαίτησης.

γ) Κατά την ενεργοποίηση της διαδικασίας αποζημίωσης επενδυτών, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του ν. 3746/2009, τα κεφάλαια του Σκέλους Κάλυψης Επενδύσεων (ΣΚΕ) του ΤΕΚΕ που είναι κατατεθειμένα στο περιελθόν σε αδυναμία πιστωτικό ίδρυμα, οι προκύπτοντες δεδουλευμένοι τόκοι, καθώς και κάθε τυχόν οφειλόμενη εισφορά προς το ΣΚΕ του ΤΕΚΕ αποδίδονται αμέσως στο τελευταίο από τους ασκούντες τη διοίκηση του περιελθόντος σε αδυναμία πιστωτικού ιδρύματος, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου και πριν από την ικανοποίηση οποιασδήποτε άλλης απαίτησης.

3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε ειδικές εκκαθαρίσεις πιστωτικών ιδρυμάτων που άρχισαν πριν την έναρξη ισχύος του νόμου ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, οι οποίες εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο θέσης του πιστωτικού ιδρύματος σε ειδική εκκαθάριση.»

Άρθρο 121
Τροποποιήσεις του ν. 3606/2007 (Α΄195)

Στο άρθρο 23 του ν. 3606/2007, μετά την παράγραφο 2, προστίθεται παράγραφος 2 α, ως εξής:

«2 α. Κατά την εκκαθάριση των επιχειρήσεων επενδύσεων του σημείου 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 που υπόκεινται στην απαίτηση αρχικού κεφαλαίου που καθορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 4261/2014, οι αξιώσεις του Συ-

νεγγυητικού από αποζημιώσεις σύμφωνα με τα άρθρα 65 έως 67 του ν. 2533/1997 που υπερβαίνουν τις κατά το άρθρο 71 του ν. 2533/1997 εισφορές της επιχείρησης επενδύσεων κατατάσσονται ύστερα από τις αξιώσεις πελατών κατά την προηγούμενη παράγραφο και πριν από τη σειρά των απαιτήσεων που ορίζεται στην περίπτωση 3 του άρθρου 975 του ΚΠολΔ και πριν από τη διαίρεση κατά το άρθρο 977 του ΚΠολΔ.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Κ΄
ΘΕΜΑΤΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ

Άρθρο 122
Σύσταση Επιτροπής Λήψης Μέτρων Εξυγίανσης στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (άρθρο 3 παράγραφος 3 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Συνιστάται στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Επιτροπή Λήψης Μέτρων Εξυγίανσης (ΕΛΜΕ), που αποτελείται από τους εξής:

α. Τον εκάστοτε Αντιπρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, που δεν είναι επιφορτισμένος με την εποπτεία των επιχειρήσεων επενδύσεων, ως πρόεδρο.

β. Τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Μελετών, Πιστοποίησης και Μηχανοργάνωσης της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.

γ. Ένα μη εκτελεστικό μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.

2. Η ως άνω Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.

Χρέη γραμματέα της Επιτροπής εκτελεί υπάλληλος της Μονάδας Εξυγίανσης Επιχειρήσεων Επενδύσεων.

3. Η ΕΛΜΕ συγκαλείται από τον Πρόεδρό της και συνεδριάζει τουλάχιστον άπαξ μηνιαίως, εφόσον παρίστανται αυτοπροσώπως δύο τουλάχιστον από τα μέλη της. Οι αποφάσεις της ΕΛΜΕ λαμβάνονται με δύο τουλάχιστο θετικές ψήφους. Σε περίπτωση ισοψηφίας, το θέμα παραπέμπεται στη ολομέλεια της ΕΛΜΕ.

Άρθρο 123
Αρμοδιότητες της Επιτροπής Λήψης Μέτρων Εξυγίανσης (άρθρο 3 παράγραφος 3 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Η Επιτροπή Λήψης Μέτρων Εξυγίανσης (ΕΛΜΕ) έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α. Την άσκηση των εξουσιών και διενέργεια πράξεων εξυγίανσης που ανατίθενται στην αρχή εξυγίανσης και προβλέπονται στον παρόντα νόμο.

β. Την έκδοση όλων των ατομικών διοικητικών πράξεων και τη λήψη των αποφάσεων, οι οποίες προβλέπονται στον παρόντα νόμο, εκτός από αυτές που αφορούν στην επιβολή διοικητικών κυρώσεων και αυτές που αφορούν σε αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς ως αρμόδιας αρχής.

γ. Την εισήγηση προς το Διοικητικό Συμβούλιο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς αφενός για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, σύμφωνα με τη παράγραφο 2 του άρθρου 110 και αφετέρου για τη λήψη αποφάσεων που αφορούν στην αποκλειστική υπό τον παρόντα νόμο αρμοδιότητα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς ως αρμόδιας αρχής.

δ. Την πρόταση προς το Διοικητικό Συμβούλιο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για την έκδοση των κανονιστικών αποφάσεων που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο.

2. Για την αποτελεσματική άσκηση των παραπάνω αρμοδιοτήτων, η Επιτροπή Λήψης Μέτρων Εξυγίανσης επικουρείται και υποστηρίζεται από τη Μονάδα Εξυγίανσης Επιχειρήσεων Επενδύσεων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.

3. Η Επιτροπή Λήψης Μέτρων Εξυγίανσης, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, δεν υπόκειται σε οδηγίες ή εντολές κανενός άλλου οργάνου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς ή οποιουδήποτε άλλου κρατικού οργάνου.

Άρθρο 124
Εξουσίες της Μονάδας Εξυγίανσης Επιχειρήσεων Επενδύσεων (άρθρο 3 παράγραφος 3 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

Για την αποτελεσματική άσκηση των αρμοδιοτήτων της, η Μονάδα Εξυγίανσης Επιχειρήσεων Επενδύσεων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς:

α) απαιτεί από τις επιχειρήσεις επενδύσεων, τους ελεγκτές, καθώς και από κάθε άλλο πρόσωπο να της παρέχουν πληροφορίες και έγγραφα, μη δυνάμενα να επικαλεσθούν επαγγελματικό ή άλλο απόρρητο,

β) έχει πρόσβαση σε και λαμβάνει αντίγραφα ή αποσπάσματα από έγγραφα, βιβλία και άλλα στοιχεία που τηρούνται σε οποιαδήποτε μορφή (έγγραφη, ηλεκτρονική, μαγνητική ή άλλη) από τους αναφερόμενους στο προηγούμενο εδάφιο, οι οποίοι δεν δικαιούνται να επικαλεσθούν επαγγελματικό ή άλλο απόρρητο,

γ) αν υπάρξει άρνηση πρόσβασης σε έγγραφα, βιβλία ή άλλα στοιχεία ή παροχής αντιγράφων ή αποσπασμάτων τους σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, να προβαίνει σε κατάσχεση των σχετικών βιβλίων, εγγράφων και άλλων στοιχείων, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα ηλεκτρονικά μέσα αποθήκευσης και μεταφοράς δεδομένων, που βρίσκονται στην επαγγελματική εγκατάσταση των προσώπων, κατά τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 22 του ν. 3340/2005 (Α΄ 112),

δ) ζητά και λαμβάνει στοιχεία από τις υπόλοιπες Διευθύνσεις της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.

Άρθρο 125
Τροποποίηση του π.δ. 65/2009 (Α΄ 88) (άρθρο 3 παράγραφοι 3, 4, 8 της Οδηγίας 2014/59ΕΕ)

1. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 1 του π.δ. 65/2009, αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι υπηρεσίες του εποπτευόμενου από τον Υπουργό Οικονομικών Ν.Π.Δ.Δ. (άρθρο 76 του ν. 1969/1991 (Α΄ 167) και άρθρο 22 του ν. 3371/2005 (Α΄ 178), Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (ΕΚ), οι οποίες διαρθρώνονται ως κατωτέρω και ασκούν τις αρμοδιότητες που ορίζονται στα άρθρα 2 έως 15α, είναι οι εξής:»

2. Στο τέλος του άρθρου 1, όπως τροποποιείται με την

παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, προστίθεται περίπτωση 15 που έχει ως εξής:

«15. Μονάδα Εξυγίανσης Επιχειρήσεων Επενδύσεων»

3. Μετά το άρθρο 15 προστίθεται άρθρο 15α, ως εξής:

«Άρθρο 15α
Μονάδα Εξυγίανσης Επιχειρήσεων Επενδύσεων

Η Μονάδα Εξυγίανσης Επιχειρήσεων Επενδύσεων λειτουργεί σε επίπεδο Τμήματος, είναι αυτοτελής και υπάγεται απευθείας στην Επιτροπή Λήψης Μέτρων Εξυγίανσης.

Η Μονάδα Εξυγίανσης Επιχειρήσεων Επενδύσεων έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α) παρακολουθεί την κατάσταση των επιχειρήσεων επενδύσεων βάσει της πληροφόρησης που λαμβάνει από την Διεύθυνση Φορέων προκειμένου να εξεταστεί η εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης,

β) καταρτίζει τα σχέδια εξυγίανσης των επιχειρήσεων επενδύσεων κατόπιν διαβούλευσης και άντλησης στοιχείων από την Διεύθυνση Φορέων,

γ) διερευνά την εκπλήρωση των προϋποθέσεων για την εφαρμογή μέτρων εξυγίανσης,

δ) παρακολουθεί την εφαρμογή της διαδικασίας των μέτρων εξυγίανσης,

ε) εισηγείται προς την Επιτροπή Λήψης Μέτρων Εξυγίανσης για θέματα της αρμοδιότητάς της σε συνεργασία, όπου απαιτείται, με τη Διεύθυνση Νομικών Υπηρεσιών.

στ) ασκεί κάθε άλλη αρμοδιότητα που προβλέπεται στις διατάξεις του νόμου για την εξυγίανση Επιχειρήσεων Επενδύσεων.»

4. Στο τέλος του άρθρου 25, προστίθεται παράγραφος 16, ως εξής:

«16. Της Μονάδας Εξυγίανσης Επιχειρήσεων Επενδύσεων προΐστανται υπάλληλοι του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού ή υπάλληλοι του Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού με ειδικότητα ελεγκτή ή οικονομολόγου ή νομικού και εάν δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν του κλάδου ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού και αν δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν του κλάδου ΔΕ Διοικητικών - Γραμματέων.»

Άρθρο 126
Στελέχωση της Μονάδας Εξυγίανσης Επιχειρήσεων Επενδύσεων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (άρθρο 3 παράγραφοι 3, 4 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ)

1. Συνιστώνται στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς 15 θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου για την κάλυψη των αναγκών της Μονάδας Εξυγίανσης επιχειρήσεων επενδύσεων.

Οι θέσεις αυτές έχουν ως εξής:

Πέντε (5) Θέσεις Οικονομολόγων,

Έξι (6) Θέσεις Ελεγκτών και

Τέσσερις (4) Θέσεις Νομικών.

2. Τα προσόντα που πρέπει να έχουν οι παραπάνω είναι τα εξής:

α. Προσόντα διορισμού στις θέσεις ελεγκτών ορίζονται τα προβλεπόμενα στις παρ. 6 και 7 του άρθρου 35 του ν. 2324/1995.

β. Προσόντα διορισμού στις θέσεις οικονομολόγων και νομικών ορίζονται τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2 του π.δ. 50/2001 (Α΄ 39),

3. Η γνώση της ξένης γλώσσας στις παραπάνω περιπτώσεις αποδεικνύεται σύμφωνα με το άρθρο 28 του π.δ. 50/2001.

4. Το ανωτέρω προσωπικό υπηρετεί με απόσπαση, μετάταξη ή κατόπιν νέας πρόσληψης που διενεργείται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Μέχρι την ολοκλήρωση των διαδικασιών στελέχωσης της Μονάδας, οι αρμοδιότητές της θα ασκούνται από το υφιστάμενο μόνιμο και ειδικό επιστημονικό προσωπικό της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, το οποίο οργανωτικά διαχωρίζεται από τις εποπτικές λειτουργίες της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.

Άρθρο 127
Τροποποίηση του ν. 3152/2003 (Α΄ 152)

Στην περίπτωση γ΄ της παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 3152/2003, προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Η παράγραφος 2 του άρθρου 24 του ν.1868/89 (Α΄230), όπως εκάστοτε ισχύει, εφαρμόζεται, από το χρόνο ανάληψης των καθηκόντων τους, για τους δικηγόρους που υπηρετούν στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ως ειδικό επιστημονικό προσωπικό και τελούν σε υποχρεωτική αναστολή άσκησης του λειτουργήματός τους.»

Άρθρο 128
Τροποποιήσεις του ν. 3833/2010 (Α΄ 40)

Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 3833/ 2010, όπως αυτό προστέθηκε με την παράγραφο Γ΄ του άρθρου δεύτερου του ν. 4254/2014 (Α΄ 85) μετά τις λέξεις «Τράπεζα της Ελλάδος» προστίθενται οι λέξεις «και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για την εκπλήρωση της αποστολής τους, σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ».

Άρθρο 129
Τροποποίηση του ν. 2789/2000
(μέτρο εφαρμογής του άρθρου 87 του Κανονισμού 648/2012)

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν. 2789/2000 (Α΄21), προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

« Όταν διαχειριστής συστήματος έχει παράσχει ασφάλεια σε άλλον διαχειριστή συστήματος σε συνάρτηση με διαλειτουργικό σύστημα, τα δικαιώματα του παρέχοντος διαχειριστή συστήματος επί της εν λόγω ασφάλειας δεν θίγονται από την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας έναντι του λαμβάνοντος την ασφάλεια διαχειριστή συστήματος.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑ΄
ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 130
Μεταβατικές διατάξεις

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καταργούνται τα άρθρα 139 έως 144 του ν. 4261/2014 και οποιαδήποτε αναφορά σε αυτά νοείται στο εξής ως αναφορά στις αντίστοιχες κατά περιεχόμενο διατάξεις του παρόντος νόμου.

2. Οι κατ' εξουσιοδότηση των καταργηθέντων με την παράγραφο 1 άρθρων εκδοθείσες κανονιστικές πράξεις διατηρούνται σε ισχύ ως την αντικατάστασή τους από νεώτερες, εκτός αν το περιεχόμενό τους αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

3. Ειδικές εκκαθαρίσεις πιστωτικών ιδρυμάτων που ξεκίνησαν πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος και βρίσκονται σε εξέλιξη εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες κατά το χρόνο έναρξης της ειδικής εκκαθάρισης διατάξεις, εκτός αντίθετης ρητής διάταξης.»

Άρθρο 3
Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς των διατάξεων των άρθρων 43 έως 55 του άρθρου 2 του παρόντος νόμου αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2016.

2. Η ισχύς των λοιπών διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΜΗΜΑ Α

Πληροφορίες που πρέπει να περιέχονται στα σχέδια ανάκαμψης

1. Περίληψη:

   α) των βασικών στοιχείων του σχεδίου και της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης, και

   β) των ουσιωδών μεταβολών που επήλθαν στο ίδρυμα από τότε που υπεβλήθη το πλέον πρόσφατο σχέδιο ανάκαμψης.

2. Σχέδιο επικοινωνίας και γνωστοποίησης/, στο οποίο περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίο σκοπεύει η επιχείρηση να διαχειριστεί κάθε ενδεχόμενη αρνητική αντίδραση της αγοράς.

3. Το φάσμα των δράσεων σε επίπεδο κεφαλαίων και ρευστότητας οι οποίες απαιτούνται για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση βιωσιμότητας και της χρηματοοικονομικής θέσης του ιδρύματος.

4. Εκτίμηση του χρονοδιαγράμματος για την εκτέλεση κάθε ουσιώδους πτυχής του σχεδίου.

5. Λεπτομερή περιγραφή:

   α) κάθε ουσιώδους εμποδίου στην αποτελεσματική και έγκαιρη εκτέλεση του σχεδίου, περιλαμβανομένης της θεώρησης της επίπτωσής του στον υπόλοιπο όμιλο, στους πελάτες και στους αντισυμβαλλομένους του ιδρύματος,

   β) των διαδικασιών για τον προσδιορισμό της αξίας και της εμπορευσιμότητας των βασικών επιχειρηματικών τομέων, των δραστηριοτήτων και των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος, και

   γ) του τρόπου ενσωμάτωσης του σχεδίου ανάκαμψης στη δομή εταιρικής διακυβέρνησης του ιδρύματος, καθώς και των πολιτικών και διαδικασιών που διέπουν την έγκριση του σχεδίου ανάκαμψης και τον προσδιορισμό των προσώπων του ιδρύματος που είναι αρμόδια για την κατάρτιση και την εφαρμογή του σχεδίου.

6. Προσδιορισμό των κρίσιμων λειτουργιών·

7. Ρυθμίσεις και μέτρα:

   α) για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος,

   β) για τη διασφάλιση ότι το ίδρυμα έχει επαρκή πρόσβαση σε έκτακτες πηγές χρηματοδότησης, περιλαμβανομένων πιθανών πηγών ρευστότητας, αξιολόγηση των διαθέσιμων εξασφαλίσεων και της δυνατότητας μεταφοράς ρευστότητας μεταξύ των μελών του ομίλου και των επιχειρηματικών τομέων, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι μπορεί να συνεχίσει τη διεκπεραίωση των δραστηριοτήτων του και την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του , όταν καθίστανται απαιτητές,

   γ) για τη μείωση των κινδύνων και της μόχλευσης,

   δ) για την αναδιάρθρωση των υποχρεώσεων,

   ε) για την αναδιάρθρωση των επιχειρηματικών τομέων,

στ) αναγκαία για τη διατήρηση της συνεχούς πρόσβασης στις υποδομές των χρηματοπιστωτικών αγορών, και

ζ) αναγκαία για τη διατήρηση της συνεχούς λειτουργίας των επιχειρησιακών διαδικασιών του ιδρύματος, περιλαμβανομένων των υποδομών και των υπηρεσιών πληροφορικής.

8. Προπαρασκευαστικές ρυθμίσεις για τη διευκόλυνση της πώλησης περιουσιακών στοιχείων ή επιχειρηματικών τομέων εντός χρονοδιαγράμματος κατάλληλου για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας.

9. Άλλες διαχειριστικές δράσεις ή στρατηγικές για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας και εκτίμηση της αναμενόμενης χρηματοπιστωτικής επίπτωσης των εν λόγω δράσεων ή στρατηγικών.

10. Προπαρασκευαστικά μέτρα που έχει λάβει ή σκοπεύει να λάβει το ίδρυμα προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή του σχεδίου ανάκαμψης, περιλαμβανομένων εκείνων που είναι αναγκαία για τη δυνατότητα έγκαιρης ανακεφαλαιοποίησης του ιδρύματος.

11. Πλαίσιο δεικτών που προσδιορίζει τα σημεία ενεργοποίησης της ανάληψης των κατάλληλων δράσεων που αναφέρονται στο σχέδιο.

ΤΜΗΜΑ Β

Πληροφορίες που μπορούν να ζητήσουν οι αρχές εξυγίανσης από τα ιδρύματα για τους σκοπούς της κατάρτισης και της διατήρησης σχεδίων εξυγίανσης

Για τους σκοπούς της κατάρτισης και της αναπροσαρμογής σχεδίων εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να ζητούν από τα ιδρύματα να παρέχουν τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. λεπτομερή περιγραφή της οργανωτικής δομής του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου ενός καταλόγου όλων των νομικών προσώπων,

2. στοιχεία του άμεσου κατόχου και του ποσοστού δικαιωμάτων ψήφου και δικαιωμάτων άνευ ψήφου κάθε νομικού προσώπου,

3. τον τόπο εγκατάστασης, την περιοχή δικαιοδοσίας της ιδρυτικής πράξης, την αδειοδότηση και τα μέλη της βασικής διοίκησης κάθε νομικού προσώπου,

4. καταγραφή των κρίσιμων λειτουργιών και των βασικών επιχειρηματικών τομέων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των ουσιωδών περιουσιακών τους στοιχείων και υποχρεώσεων που σχετίζονται με τις εν λόγω λειτουργίες και επιχειρηματικούς τομείς, αναφορικά με τα νομικά πρόσωπα,

5. λεπτομερή περιγραφή των συστατικών μερών των υποχρεώσεων του ιδρύματος και όλων των νομικών του οντοτήτων, διαχωρίζοντας, τουλάχιστον, ανά τύπο και ποσού βραχυπρόθεσμου και μακροπρόθεσμου χρέους, τις εξασφαλισμένες, μη εξασφαλισμένες και μειωμένης εξασφάλισης υποχρεώσεις,

6. λεπτομερή στοιχεία των υποχρεώσεων του ιδρύματος που αποτελούν επιλέξιμες υποχρεώσεις,

7. εντοπισμό των διαδικασιών που απαιτούνται για να προσδιοριστεί σε ποιον έχει ενεχυριάσει εξασφαλίσεις το ίδρυμα, το άτομο που κατέχει την εξασφάλιση και τη δικαιοδοσία στην οποία βρίσκεται η εξασφάλιση,

8. περιγραφή των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων του ιδρύματος και των νομικών του οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής τους στις βασικές του λειτουργίες και βασικούς επιχειρηματικούς του τομείς,

9. τις σημαντικές αντισταθμίσεις κινδύνου του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής τους σε νομικά πρόσωπα,

10. στοιχεία των σημαντικότερων ή κρισιμότερης σημασίας αντισυμβαλλομένων του ιδρύματος, καθώς και ανάλυση της επίπτωσης της χρεωκοπίας των σημαντικότερων αντισυμβαλλομένων στη χρηματοοικονομική κατάσταση του ιδρύματος,

11. κάθε σύστημα στο οποίο το ίδρυμα διενεργεί σημαντικό αριθμό συναλλαγών, σε όγκο ή αξία, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής τους στα νομικά πρόσωπα, τις κρίσιμες λειτουργίες και τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος,

12. κάθε σύστημα πληρωμής, εκκαθάρισης ή διακανονισμού στο οποίο είναι άμεσα ή έμμεσα μέλος το ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής του στα νομικά πρόσωπα, τις κρίσιμες λειτουργίες και τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος,

13. λεπτομερή κατάλογο και περιγραφή των βασικών πληροφοριακών συστημάτων διοίκησης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για τη διαχείριση κινδύνων, για την υποβολή λογιστικών, χρηματοοικονομικών και εποπτικών εκθέσεων, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής τους στα νομικά πρόσωπα, τις κρίσιμες λειτουργίες και τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος,

14. στοιχεία των κατόχων των συστημάτων που προσδιορίζονται στην παράγραφο 13), τις συμφωνίες για το επίπεδο των υπηρεσιών που σχετίζονται με αυτά, και κάθε λογισμικό και συστήματα ή άδειες, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής τους στις νομικές οντότητες, τις βασικές δραστηριότητες και βασικότερους επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος.

15. στοιχεία και καταγραφή των νομικών οντοτήτων, καθώς και των διασυνδέσεων και αλληλεξαρτήσεων μεταξύ των διαφόρων νομικών προσώπων, όπως:

— προσωπικό, εγκαταστάσεις και συστήματα κοινά ή κοινής χρήσης,

— ρυθμίσεις κεφαλαίου, χρηματοδότησης ή ρευστότητας,

— υφιστάμενα ή ενδεχόμενα πιστωτικά ανοίγματα,

— συμφωνίες αλυσιδωτών εγγυήσεων, ρυθμίσεις αλυσιδωτών εξασφαλίσεων, ρήτρες αλυσιδωτής καταγγελίας και συμφωνίες συμψηφισμού μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών,

— μεταφορές κινδύνων και ρυθμίσεις συναλλαγών αντιστήριξης· συμφωνίες για το επίπεδο υπηρεσιών,

16. την αρμόδια αρχή και την αρχή εξυγίανσης για κάθε νομικό πρόσωπο,

17. το μέλος του διοικητικού συμβουλίου που είναι αρμόδιο για την παροχή πληροφοριών οι οποίες είναι απαραίτητες για την προετοιμασία του σχεδίου εξυγίανσης του ιδρύματος, καθώς και τα αρμόδια πρόσωπα, εφόσον είναι διαφορετικά, για τα διάφορα νομικά πρόσωπα, κρίσιμες λειτουργίες και βασικούς επιχειρηματικούς τομείς,

18. περιγραφή των ρυθμίσεων που προβλέπει το ίδρυμα για να διασφαλιστεί ότι, σε περίπτωση εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης θα διαθέτει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, όπως καθορίζονται από την αρχή εξυγίανσης, για την εφαρμογή των μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης,

19. όλες τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ των ιδρυμάτων και των νομικών τους οντοτήτων και τρίτων μερών, των οποίων ενδέχεται η καταγγελία να ενεργοποιηθεί με την απόφαση των αρχών να εφαρμόσουν ένα μέτρο εξυγίανσης, και κατά πόσον οι συνέπειες της καταγγελίας ενδέχεται να επηρεάσουν την εφαρμογή του μέτρου εξυγίανσης,

20. περιγραφή των πιθανών πηγών ρευστότητας για τη στήριξη της εξυγίανσης,

21. πληροφορίες σχετικά με βάρος επί περιουσιακών στοιχείων, ρευστά διαθέσιμα, δραστηριότητες εκτός ισολογισμού, στρατηγικές αντιστάθμισης κινδύνου και πρακτικές εγγραφών στα βιβλία.

ΤΜΗΜΑ Γ

Ζητήματα που πρέπει να εξετάσει η αρχή εξυγίανσης κατά την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης ενός ιδρύματος ή ενός ομίλου

Κατά την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης ενός ιδρύματος ή ενός ομίλου, όπου στη δεύτερη περίπτωση, η αναφορά σε ίδρυμα θεωρείται ότι περιλαμβάνει οποιοδήποτε ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στις περιπτώσεις γ) ή δ) της παραγράφου 1 του άρθρου 1 εντός του ομίλου, η αρχή εξυγίανσης εξετάζει τα ακόλουθα:

1. Το βαθμό στον οποίο:

α) το ίδρυμα είναι σε θέση να /αντιστοιχίσει βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και κρίσιμες λειτουργίες με νομικά πρόσωπα που τις επιτελούν ,β) ευθυγραμμίζονται οι νομικές και εταιρικές δομές με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες, γ) προβλέπονται ρυθμίσεις για την παροχή απαραίτητου προσωπικού, υποδομών, χρηματοδότησης, ρευστότητας και κεφαλαίων για τη στήριξη και τη διατήρηση των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών, δ) οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών που έχει συνάψει το ίδρυμα είναι πλήρως εκτελεστές σε περίπτωση εξυγίανσής του, ε) η δομή διακυβέρνησης του ιδρύματος επαρκεί για τη διαχείριση και τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις εσωτερικές πολιτικές του ιδρύματος όσον αφορά τις συμφωνίες παροχής υπηρεσιών του, στ) το ίδρυμα διαθέτει διαδικασία για τη μετάβαση των υπηρεσιών που παρέχονται σε τρίτα μέρη βάσει των σχετικών συμφωνιών για το επίπεδο υπηρεσιών σε περίπτωση διαχωρισμού των κρίσιμων λειτουργιών ή βασικών επιχειρηματικών τομέων, ζ) προβλέπονται σχέδια και μέτρα έκτακτης ανάγκης για να διασφαλιστεί η συνέχεια της πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών και διακανονισμού, η) το ίδρυμα έχει υποβάλει σε δοκιμή τα πληροφοριακά του συστήματα διοίκησης σε σενάρια προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που προσδιορίζονται από την αρχή εξυγίανσης,

θ) το ίδρυμα μπορεί να διασφαλίσει τη συνέχεια των πληροφοριακών του συστημάτων διοίκησης, όσον αφορά τόσο το θιγόμενο ίδρυμα όσο και το νέο ίδρυμα, σε περίπτωση που οι κρίσιμες λειτουργίες και οι βασικοί επιχειρηματικοί τομείς διαχωριστούν από τις υπόλοιπες λειτουργίες και επιχειρηματικούς τομείς,

ι) το ίδρυμα έχει καθιερώσει επαρκείς διαδικασίες για τη διασφάλιση της παροχής στις αρχές εξυγίανσης των αναγκαίων πληροφοριών για την ταυτοποίηση των καταθετών και των ποσών που καλύπτονται από τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων

ια) η χρήση ενδοομιλικών εγγυήσεων ή η εγγραφή συναλλαγών αντιστήριξης αυξάνει τον κίνδυνο μετάδοσης στον όμιλο,

ιβ) η νομική δομή του ομίλου εμποδίζει την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης, λόγω του αριθμού των νομικών προσώπων, της πολυπλοκότητας της δομής του ομίλου ή της δυσκολίας ευθυγράμμισης των επιχειρηματικών τομέων με τις οντότητες του ομίλου,

ιγ) η δομή του ομίλου παρέχει τη δυνατότητα στην αρχή εξυγίανσης να εξυγιάνει ολόκληρο τον όμιλο ή μια ή περισσότερες από τις οντότητες του ομίλου, χωρίς να προκαλέσει σημαντικές άμεσες ή έμμεσες δυσμενείς επιπτώσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, στην εμπιστοσύνη της αγοράς ή στην οικονομία, και με προοπτική να μεγιστοποιήσει την αξία του ομίλου συνολικά,

ιδ) οι επιπτώσεις της εξυγίανσης του ιδρύματος στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και στην εμπιστοσύνη στις αγορές μπορούν να αξιολογηθούν δεόντως,

ιε) η εξυγίανση του ιδρύματος θα μπορούσε να έχει σημαντικές άμεσες ή έμμεσες δυσμενείς επιπτώσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, στην εμπιστοσύνη στις αγορές ή στην οικονομία,

ιστ) με την εφαρμογή των μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης, μπορεί να περιοριστεί η

μετάδοση των κινδύνων σε άλλα ιδρύματα ή στις χρηματοπιστωτικές αγορές,

ιζ) η εξυγίανση του ιδρύματος ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στη λειτουργία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού.

2. Την επάρκεια των πληροφοριακών συστημάτων διοίκησης για τη διασφάλιση ότι οι αρχές εξυγίανσης είναι σε θέση να συγκεντρώσουν ακριβείς και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες, προκειμένου να διευκολυνθεί η ταχεία λήψη αποφάσεων.

3. Τη δυνατότητα των πληροφοριακών συστημάτων διοίκησης να παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για την αποτελεσματική εξυγίανση του ιδρύματος ανά πάσα στιγμή, ακόμη και υπό ταχέως μεταβαλλόμενες συνθήκες.

4. Σε περίπτωση που ο όμιλος χρησιμοποιεί ενδοομιλικές εγγυήσεις, τον βαθμό στον οποίο οι εν λόγω εγγυήσεις παρέχονται σε συνθήκες αγοράς και τα συστήματα διαχείρισης κινδύνων αναφορικά με τις εγγυήσεις αυτές είναι άρτια και αποτελεσματικά.

5. Σε περίπτωση που ο όμιλος προβαίνει σε συναλλαγές αντιστήριξης (back-to-back transactions), το βαθμό στον οποίο οι εν λόγω συναλλαγές εκτελούνται σε συνθήκες αγοράς και τα συστήματα διαχείρισης κινδύνων αναφορικά με τις πρακτικές των συναλλαγών αυτών είναι άρτια και αποτελεσματικά.

6. Τον αριθμό και το είδος των επιλέξιμων υποχρεώσεων του ομίλου.

7. Σε περίπτωση που η αξιολόγηση αφορά μεικτή εταιρεία συμμετοχών, το βαθμό στον οποίο η εξυγίανση των μελών του ομίλου που είναι ιδρύματα ή χρηματοδοτικά ιδρύματα ενδέχεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στον μη χρηματοπιστωτικό τμήμα του ομίλου.

8. Την ύπαρξη και την αρτιότητα των συμφωνιών για το επίπεδο παροχής υπηρεσιών (Service Level Agreements).

9. Κατά πόσον οι αρχές τρίτων χωρών διαθέτουν τα αναγκαία μέτρα εξυγίανσης για να στηρίξουν τις ενέργειες εξυγίανσης των αρχών εξυγίανσης των κρατών μελών, καθώς και τη δυνατότητα συντονισμένης δράσης μεταξύ των αρχών των κρατών μελών και των τρίτων χωρών.

10. Κατά πόσον είναι εφικτό να χρησιμοποιηθούν μέτρα εξυγίανσης κατά τρόπο που να εξυπηρετεί τους στόχους της εξυγίανσης, δεδομένων των διαθέσιμων μέτρων και της δομής του ιδρύματος.

11. Τις ρυθμίσεις και τα μέσα που θα μπορούσαν να διευκολύνουν την εξυγίανση, στις περιπτώσεις ομίλων που έχουν θυγατρικές οι οποίες είναι εγκατεστημένες σε διαφορετικές δικαιοδοσίες.

12. Την αξιοπιστία της χρήσης μέτρων εξυγίανσης κατά τρόπο που να εξυπηρετεί τους στόχους της εξυγίανσης, δεδομένων των ενδεχόμενων επιπτώσεων στους πιστωτές, τους αντισυμβαλλομένους, τους πελάτες και τους εργαζομένους, καθώς και των ενδεχόμενων ενεργειών τις οποίες μπορεί να αναλάβουν οι αρχές τρίτων χωρών.

Αθήνα, 20 Ιουλίου 2015

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Ν. Βούτσης	Γ. Σταθάκης
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ν. Παρασκευόπουλος	Ευκλ. Τσακαλώτος

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Δ. Μάρδας

Αριθμ. 100/22/2015

ΕΚΘΕΣΗ
Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παράγραφος 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4334/2015 (Α΄ 80)»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη σχεδίου νόμου:

Ι. Επέρχονται εκτεταμένες μεταβολές στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ΚΠολΔ), με την τροποποίηση, συμπλήρωση ή κατάργηση υφιστάμενων διατάξεων του π.δ. 503/1985. Μεταξύ άλλων, οι βασικές από δημοσιονομική άποψη μεταβολές εστιάζονται στα εξής σημεία:

1. Αυξάνονται οι χρηματικές ποινές που επιβάλλονται από το αρμόδιο δικαστήριο κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 204, 205, 232 και 607 του Κώδικα, οι οποίες αποτελούν εφεξής δημόσιο έσοδο. (Σήμερα, τα εν λόγω ποσά αποτελούν έσοδο του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων - Τομέα Ασφάλισης Νομικών/φορέας της Γενικής Κυβέρνησης).

2. α. Επανακαθορίζεται η σειρά κατάταξης των δανειστών στον πίνακα των γενικών προνομίων (άρθρο 975) και ορίζεται ότι κατατάσσονται στην τρίτη σειρά οι απαιτήσεις του Δημοσίου από φόρο προστιθέμενης αξίας και τους λοιπούς παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης, τους τόκους και τα πρόστιμα εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές. [Σήμερα, σύμφωνα με το άρθρο 61 του ΚΕΔΕ, για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές από φόρο προστιθέμενης αξίας, με τις κάθε φύσεις προσαυξήσεις, το Δημόσιο κατατάσσεται στην δεύτερη σειρά του άρθρου 975 του ΚΠολΔ και πριν την ικανοποίηση των απαιτήσεων του άρθρου 976 (ειδικά προνόμια)].

β. Καταργείται η πρόβλεψη ότι η διαίρεση του πλειστηριάσματος σε ποσοστά, σύμφωνα με το άρθρο 977 (συρροή γενικών και ειδικών προνομίων), διενεργείται μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων της τρίτης τάξης του άρθρου 975, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

γ. Στη διαίρεση του πλειστηριάσματος κατά το νέο άρθρο 977, ποσοστό 10% διατίθεται για την ικανοποίηση μη προνομιούχων απαιτήσεων, μειώνοντας αντίστοιχα τα ποσοστά των μεν ειδικών προνομίων σε 65% (από 66,6%) και των γενικών προνομίων σε 25% (από 33,33%). Στην περίπτωση που δεν υπάρχουν μη προνομιούχες απαιτήσεις, η διαίρεση του πλειστηριάσματος μεταξύ γενικών και ειδικών προνομίων εξακολουθεί να έχει ως σήμερα (1/3 και 2/3 αντίστοιχα). Επίσης, καθορίζεται ο τρόπος ικανοποίησης σε περίπτωση συρροής δύο εκ των τριών κατηγοριών απαιτήσεων.

δ. Ως τιμή πρώτης προσφοράς για τον πλειστηριασμό ακινήτου ορίζεται η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της κατάσχεσης. (Σήμερα, ορίζεται η αξία που προκύπτει από τον προσδιορισμό της αξίας του ακινήτου με αντικειμενικά κριτήρια, σύμφωνα με το ν. 1249/1982, όπως ισχύει). *(άρθρο 1)*

ΙΙ. Ενσωματώνεται στην εσωτερική έννομη τάξη η Οδηγία 2014/59/ΕΕ, που θεσπίζει το ευρωπαϊκό νομικό πλαίσιο για την ανάκαμψη και εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, με τις εξής κατά βάση κατηγορίες ρυθμίσεων:

α. Σχεδιασμός, υλοποίηση και αξιολόγηση της διαδικασίας ανάκαμψης και της διαδικασίας εξυγίανσης των οριζόμενων οντοτήτων του χρηματοοικονομικού και χρηματοπιστωτικού τομέα, σε αντιστοιχία με τα μακροοικονομικά δεδομένα της εκάστοτε οικονομικής συγκυρίας.

β. Ενδοομιλική χρηματοδοτική στήριξη.

γ. Μέτρα έγκαιρης παρέμβασης και εξουσίες αρμόδιων αρχών για τη λήψη τους.

δ. Εξουσίες αρχής εξυγίανσης και αρμοδιότητες Υπουργού Οικονομικών (παροχή σύμφωνης γνώμης στις οριζόμενες περιπτώσεις, καθώς και για κάθε απόφαση της αρχής εξυγίανσης που έχει άμεσο δημοσιονομικό αντίκτυπο ή συστημικές συνέπειες).

ε. Προϋποθέσεις ισχύος της δυνατότητας εξυγίανσης ιδρύματος, προσδιορισμός διαδικασίας και κριτηρίων αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης και αντιμετώπιση/εξάλειψη των ενδεχόμενων εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης με εφαρμογή κατάλληλων μέτρων.

στ. Προϋποθέσεις για την εφαρμογή ενεργειών εξυγίανσης σε ένα πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα ή σε μία εταιρία συμμετοχών.

ζ. Μέτρα εξυγίανσης στα οποία μπορεί να προβεί μεμονωμένα ή συνδυαστικά η αρχή εξυγίανσης [εντολή μεταβίβασης, σύσταση μεταβατικού ιδρύματος, διαχωρισμός περιουσιακών στοιχείων (συνδυαστικά με άλλο μέτρο) και αναδιάρθρωση παθητικού, στο πλαίσιο της οποίας η αρχή εξυγίανσης ασκεί εξουσίες απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων σε μετοχές ή άλλους τίτλους ιδιοκτησίας των ιδρυμάτων και οντοτήτων].

η. Αναγκαίες διασφαλίσεις των δικαιωμάτων των μετόχων και πιστωτών κατά την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης.

θ. Προϋποθέσεις:

- συμμετοχής του Δημοσίου στην ανακεφαλαιοποίηση ιδρύματος ή οντότητας με δημόσια κεφαλαιακή στήριξη έναντι κοινών μετοχών κ.α.. Επιπλέον, καθορίζεται ότι η διοίκηση και διαχείριση του ιδρύματος ή οντότητας που μετέχει το Δημόσιο ασκείται με ιδιωτικοοικονομικά κρι-

τήρια, εφόσον αυτό επιτρέπεται από το ύψος συμμετοχής του στο μετοχικό κεφάλαιο αυτών και ότι η συμμετοχή του Δημοσίου μεταφέρεται στον ιδιωτικό τομέα αμέσως μόλις το επιτρέψουν οι εμπορικές και χρηματοπιστωτικές συνθήκες,

- θέσης ενός ιδρύματος ή οντότητας υπό προσωρινό δημόσιο έλεγχο με την έκδοση μίας ή περισσότερων εντολών μεταβίβασης μετοχών, με εκδοχέα εντολοδόχο του Δημοσίου ή εταιρεία που ανήκει και ελέγχεται πλήρως από αυτό. Ομοίως ισχύουν εδώ τα προαναφερθέντα για την άσκηση διοίκησης και διαχείρισης του ιδρύματος ή οντότητας που τίθεται υπό προσωρινό δημόσιο έλεγχο, καθώς και για τη μεταβίβαση της συμμετοχής του Δημοσίου.

ι. Υποχρεώσεις πιστωτικών ιδρυμάτων (πλήρωση ανά πάσα στιγμή της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων με προσδιορισμό του τρόπου υπολογισμού τους).

ια. Συγκρότηση Σωμάτων Αρχών Εξυγίανσης και Ευρωπαϊκού Σώματος Εξυγίανσης για τις οριζόμενες περιπτώσεις.

ιβ. Ορισμός ως Ταμείου Εξυγίανσης για τα πιστωτικά ιδρύματα του Σκέλους Εξυγίανσης του Ταμείου Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (ΤΕΚΕ) και για τις επιχειρήσεις επενδύσεων του Σκέλους Εξυγίανσης του Συνεγγυητικού Κεφαλαίου Εξασφάλισης Επενδυτικών Υπηρεσιών. Το Ταμείο Εξυγίανσης χρησιμοποιεί τους επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους που πρέπει να διαθέτει μετά από απόφαση της αρχής εξυγίανσης και μόνο στο βαθμό που είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί αποτελεσματική εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης κ.λπ..

(άρθρο 2)

ΙΙΙ. Ορίζεται η έναρξη ισχύος διατάξεων του υπό ψήφιση νόμου. *(άρθρο 3)*

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχονται τα ακόλουθα αποτελέσματα:

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

Ενδεχόμενη δαπάνη από την εφαρμογή της δυνατότητας παροχής δημόσιας κεφαλαιακής συμμετοχής σε ίδρυμα ή οντότητα ή της θέσης αυτών υπό προσωρινό δημόσιο έλεγχο, το ύψος της οποίας εξαρτάται από τις συντρέχουσες, κατά τη δεδομένη χρονική στιγμή, πραγματικές συνθήκες.

Στην περίπτωση αυτή, το χαρτοφυλάκιο του Ελληνικού Δημοσίου θα αυξηθεί ισόποσα της αξίας συμμετοχής του στο μετοχικό κεφάλαιο του ιδρύματος ή οντότητας.

[άρθρο 2 (άρθρα 57-58 της Οδηγίας)]

ΙΙ. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Ν.Π.Δ.Δ. επιγορηγούμενα από τον Κρατικό Προϋπολογισμό - φορείς Γενικής Κυβέρνησης)

Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων του Δημοσίου και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, λόγω της αποδυνάμωσης των ισχυόντων σήμερα προνομίων τους στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης.

[άρθρο 1 (άρθρο 957 του ΚΠολΔ)]

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4334/2015 (Α΄ 80)»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου επέρχονται τα ακόλουθα αποτελέσματα:

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

Ενδεχόμενη δαπάνη από την εφαρμογή της δυνατότητας παροχής δημόσιας κεφαλαιακής συμμετοχής σε ίδρυμα ή οντότητα ή της θέσης αυτών υπό προσωρινό δημόσιο έλεγχο, το ύψος της οποίας εξαρτάται από τις συντρέχουσες, κατά τη δεδομένη χρονική στιγμή, πραγματικές συνθήκες. *[άρθρο 2 (άρθρα 57-58 της Οδηγίας)]*

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπισθεί από πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού.

ΙΙ. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) (Ν.Π.Δ.Δ. επιγορηγούμενα από τον Κρατικό Προϋπολογισμό - φορείς Γενικής Κυβέρνησης)

Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων του Δημοσίου και των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, λόγω της αποδυνάμωσης των ισχυόντων σήμερα προνομίων τους στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης.

[άρθρο 1 (άρθρο 957 του ΚΠολΔ)]

Η ανωτέρω απώλεια θα αναπληρωθεί από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών Φ.Κ.Α..

Αθήνα, 20 Ιουλίου 2015

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ε. Τσακαλώτος